

IJA # 2951

אדרא רבא עם פי' יין הרקח

Idra Raba: `Im Pe. Yayin ha-Reḳaḥ

Ftayya, Judah

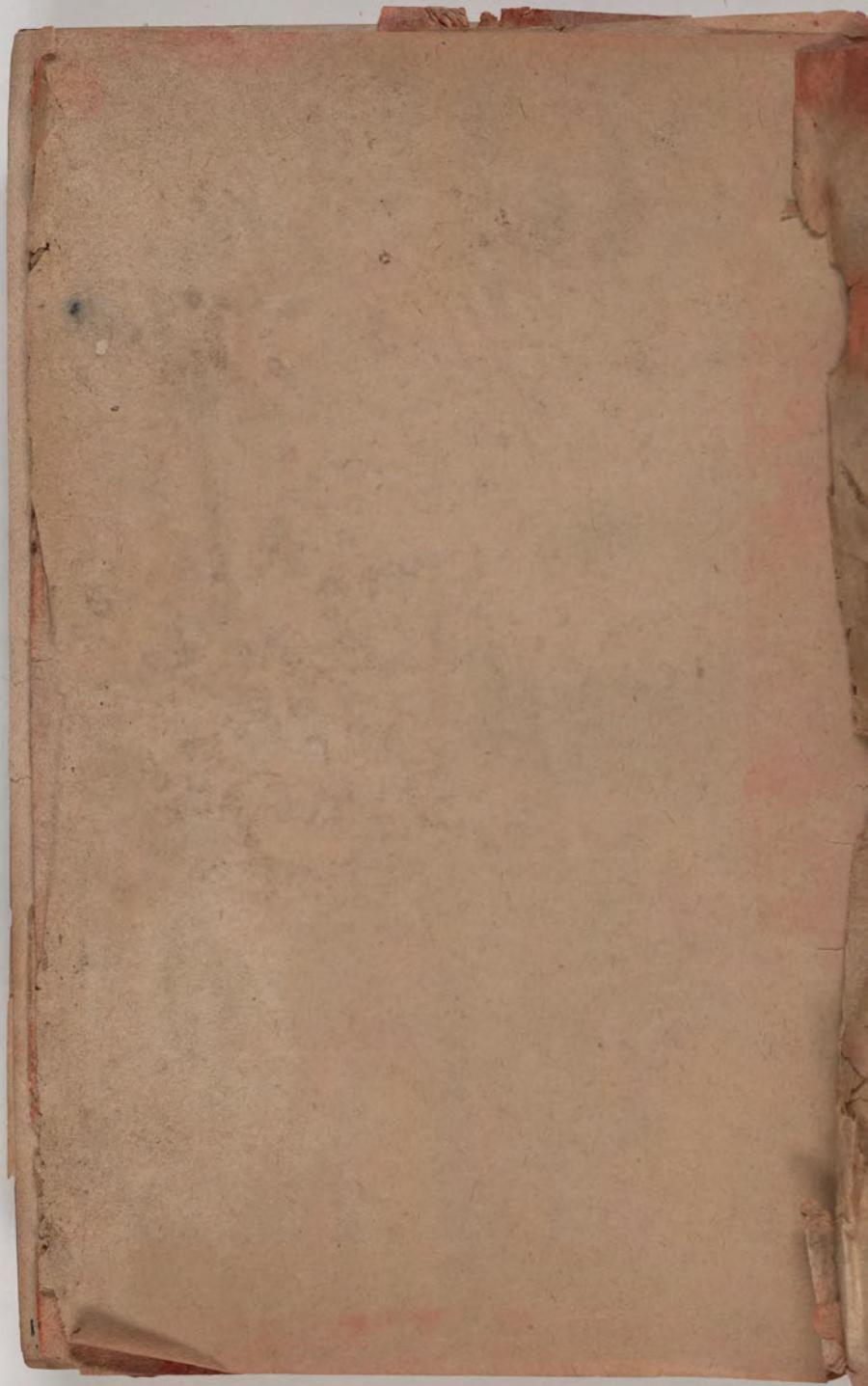
Baghdad, 5669 (1908 or 1909)

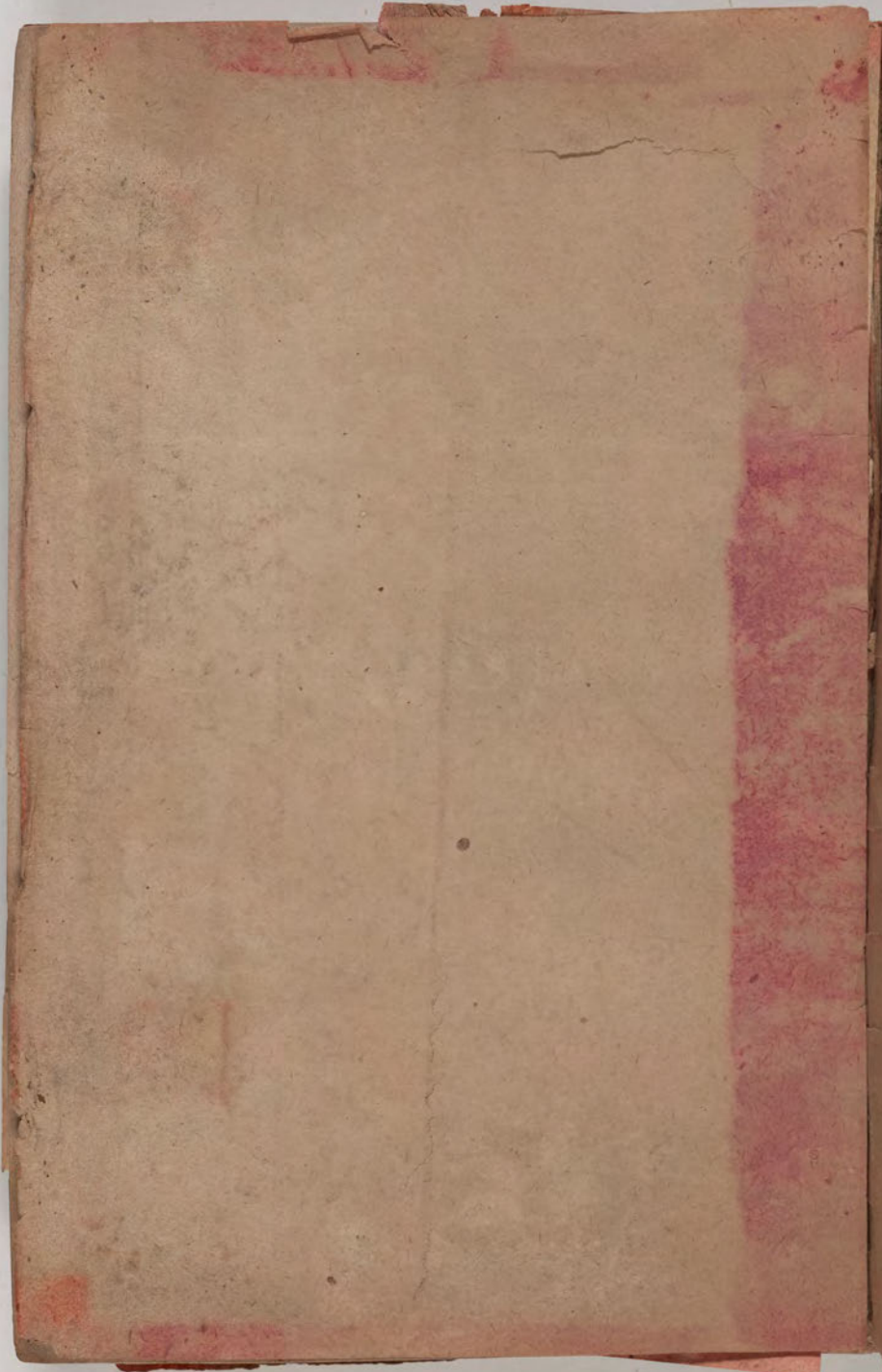
قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ
visible fragment from bookbinding

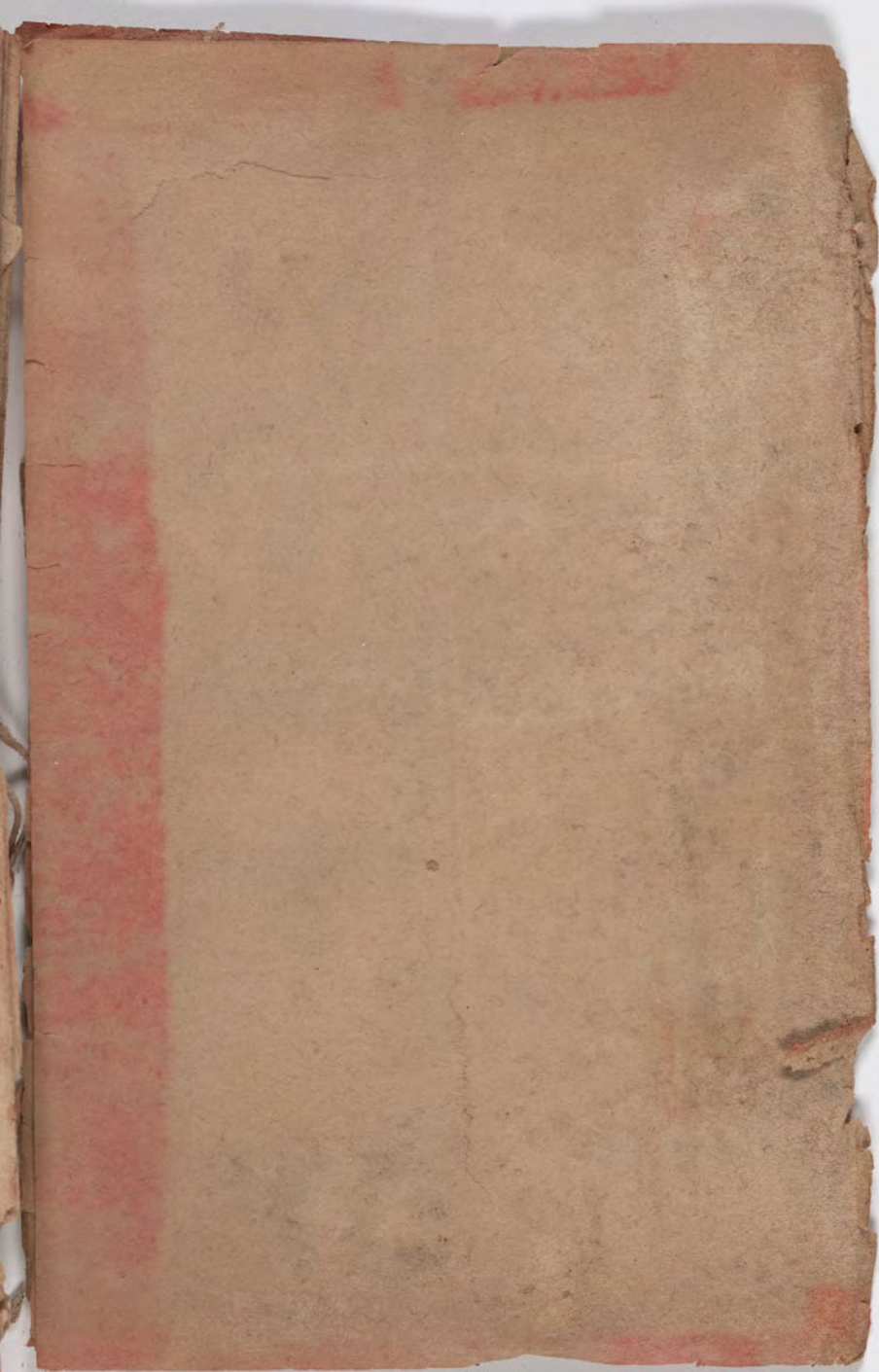

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدًا visible fragment from bookbinding

פ' גרס ד' סכר

מה קבלנו	פ' גרס	ד' סכר
מה קבלנו	14383	272
23		
13		
12		
13		
7		
88	110	

סכר

- אננס 8
- אננס 8
- אננס 13
- אננס 13
- אניסו 13
- אפדים 13
- דסוד 13
- דסוד 13
- יסודס 7
- יוקס 11
- יוקס 8
- יוקאל 13
- יוקס 13
- יוקס 13
- יוקס 13
- מחיר 13
- מחיר 13
- מחיר 13
- מחיר 13
- מחיר 13
- מחיר 13

visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد

לכו אשתראך פי גרס ז
לאלה שנתא מן חסון

ס

פי גרס ז ופ' ס
" " ז " " 136

142

אשתראך פי גרס ו ופ' 20

ס יחזקאל חשבירו
ס יעקוב עבד לעזיו
ס שלום אליהו נפ' רחמים
ס שאל יחזקאל אליהו עטאר מן אדר ב
זן דויד ונחאי
עורה נעשה פרוזאת
ל עזרא עבודי שלמה דויד מן אייר
שנטוב

נסים דמוך שמאש
יעקב עזרא לראף

יחזקאל חללחן

מ"ס דר"ח אבו טוואייק

זא חלילה וכן לוי מן אדר ב

זא יעקב עבד

חברתם אדר

חברתם אדר

דכו רי

זא שמע

פי גרס ו ופ' 10

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

אדרא רבא

עס פי'

יין הרקה

ינא דמנטרא · חמרא טבא · בו מלוקט פירוש אר"ו
ואררא רבא · מרישא לסיפא סוכב וכא · פוקו וחזו ·
צריקיס יעלוו · שכל דברים הנעתקים באדריות הנ"ל
חס מיוסדים על פי האר"ו ז"ל · ולא עבר בתוך
או הפירושים · שום הקדמה מהאקובלים הראשונים
לא כולם הם מע"ח ומשמונה שערים · גם כדי לזכות
את הרבים · הצננו הנהות ללשונות האדריות מע"ח
ושאר ספרים קדושים · כל דבר יבוא על מקומו
בספר נכתבים · הרחמן יטהר לקבץ פזורים · מקצו
ארץ ויס רחוקים עור תעבירנה הצאן · למעון מכון
בראש ההרים אכ"ר ·

פה בנראד יע"ח

כא סי' כוס אדר יין הרקה לפ"ג

ברפוס ח' עזרא ראובן דנגור ס"ט

אזהרה שמענו

לכל יהין איש להדפיס ספר יין הרקח הזה בלתי
רשות הרב המחבר נירו לכל יעבור על
השנת גבול והשוטע יבורך מפי עליון

הקדמת המחבר

ברוך אהינו שבראנו לכבודו והכדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת מקור מים חיים לעסוק בה יומם ולילה לצוברה ולשמרה בארבע חלקי פרדס שלה באשר אזורה שמענו מפה קדוש אריה רבי עלאי **האר"י זצו"ק** שכתב בתחלת שער המנות וז' גם בענין עסק התורה שהיא אחד מר"מח מ"ע אס לא השלים אותה שהוא ענין עסקו כפרדס שהיא ר"ת פשט רמו דרש סוד ככל בחי' מהס כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שידו מגעת לטרוח ולעשות לו רב שילמדו אס לא עשה כן הרי חסר מלוא אחת של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המנות וצריך שתגלגל עד שיטרח בארבעה בחי' של פרדס עכ"ל ובכר האריך הרחיב **מהר"ח ז"ל** בהקדמת שער ההקדמות בענין חיוב לימוד סתרי תורה ובעונש מי שאינו רוצה ללמוד יעוש ועיין בספר התקונים תקון מ"ג וכמה שכתב הרב כסא מלך שס ובסוף דבריו כתב וז' כי הנה לימוד הזוהר בגירסא בונה עולמות כ"ש אס יזכה להבין פי' מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה ולימודו של כל השנה אינו כלום אס אינו מעטרו יוס אחד בלימוד הקבלה כי שקול הוא כנגד כולם וכו' יעוש והנה כל בעלי תורה שבדורות הללו תל"ית כולם משתוקקים ליכנס לפרדס ולאכול מעץ החיים אך מה שמשבו ידיהם מזה הוא מטעם שחכמה זו כעיא לחותא ומקום מיוחד ונקי ופיזור ממון לכמה ספרים הנלרכים לעסק זה ובע"הר קתס ת"ח עניינס הס ואין קומץ ההפסקה משביע אפילו לשלוש ולרביע וחסרון כיס מהני אפילו לר"ת או לזאת אמרתי איני ש לבי כדי לזכות את עצמי ולאשר בגילוי ללקט ליקוטי בתר ליקוטי ממה ששנה האר"י ז'ל בכיבוד האר"ר ואר"י ולספקס עם גוף הארירות עצמם כדי שבדרך אנב

הקדמת המחבר

שילמוד האדם דברי האדרה עיניו יחזו חיוה עמוך הנחון לו
 לפי שעה וכלככו יבין סודם של דברים ואולי שע"ז יגלל לפחות
 מעונש הגלגולים וּבפרט אס ילמוד ביום **ר"ה** פי' ה"ג
 ת"ד דא"א דחכיבא מלוח בשעתה כי מיום **ר"ה** עד
 מולאי יו"ה כ מתפתחין י"ג תרעי דרחמי שהס ה"ג ת"ד כמ"ס
 באד"ר ד"קלא ע"א וזל תאנא בלניעותא דספרא י"ג תקונין
 אין דתליין כדיקנא יקירא בשביעאה משתכחי בעלמא וכו'
 בודאי דבריו עושים פירות למעלה וכדי המלוח הזאת לקוסף
 על זכותיו שמעטר את יום הקדוש הוא בס"ת ומה טוב
 ומה נעים אס יוכל לקבוע לו זמן מר"ח ואילך עד מולאי יוהך
 ללמוד בכל יום חיוה דפּים משני אדריות הנו' על הסדר מרישא
 לסיפא יען כי שני האדריות הס כוללים כל חכמת האמת על
 סדר העולמות מראש ועד סוף וכאשר גליתו דעתי לפני
 מו"ר אבא מארי זנו"קל **מישה** בהסכמה עלה וק"ל תא
 ונהוי לחד וכשנה שנינו ביחד כי טובים שנים מן
 האחד ותכף ומיד התחלתי לזיין בגליון את כל המקומות
 שנזכר פי' האדריות בדברי הרב זל ואח"ך היינו לומדים בחד
 ולהיות כי הרב זל דרכו בקודש לשנות ההקדמה במקום זה
 ולכפול אותה במקומות אחרים לכן בכל דיבור הלכנו לזונים
 למראה מקום שנשנו שם אבל לזון הבא אחרון הוא הנעתק
 בדברינו גם כדי להקל על המעיין לא באנו בארוכה לפלפל
 בדברי הרב עלמנו במקומות הנראים כסותרים זאו רק במקומות
 מועטים המוכרחים לפירוש ענין הסוגיא הקיא יען כי
 הקושיא היא מחוסר דעתנו וסוף כל סוף כל דברי הרב זל
 הס חיים וקיימים גם הזמין ה' לירינו כמה ספרים הנחוצים
 לפי' האדריות והס ספר הגהות ד"א למהר"סו זל וספר מפתח
 מאמרים לאד"ר וזועא מהרב מק"מ שלקטס מדברי מהר"סו
 זל וקראס בשם הדת מלך וספר קול ברמה וספר זוהר
 הרקיע למהר"ן זל וספר יפּש זל וספר רוח דוד זל וספר
 עומר מן לרבי מנחם די לאנוואכו זל על אד"ר ועוד פי' על
 אד"ר מרבי יעקב מאראגי זל שכל דבריהם הס נוכעים מע"ח
 ומשמונה שפרים וכל מקום שלא נזכר בדברי הרב זל לשון
 האדרה עלמה רק שהרבנים הנזל הביאו הקדמה מהרב זל

הקדמת המחבר

ועליה יקרו וכנו כוונת הרשבי' ז"ל היינו מעתקוים את דברי
המפרש היותר קרוב ופשוט לפי המשך וקישור הדברים זכו
ובסוף הדיבור רשמנו את שם הרב המפרש הוא על כי ממנו
ילאו אותם הדברים ולפעמים יודמן כי בהכרח נעתקו מקלת
הפירוש ממפרש אחר ומקלתו ממפרש אחר ונעשה אותם
לאחדים או שנעתקו מקלתם ונשמטו מקלתם ונשלים עליהם
מדברי הרב ז"ל מהקדמה אחרת היותר קרובה לפי אותה סוגיא
או שהמפרש קצר במקום שהיה לו להאריך והזכרנו לבוא
ברחבה על כל אופנים הנז"ל רשמנו בסוף הדיבור עיון מפרש
פלוני לקורות שאין זה לשונו ממש שא הוא רובו או מקלתו
ושאר הדיבורים שלא נרשם עליהם כלום הם שנזכרו בדברי
הרב עלמנו על אותו הדיבור ממש או הוא מה שפירשנו אכן
כפי מה שחננו ה' לפי דעתנו הקלה בדרך אפשר על פי
הקדמת הרב ז"ל ובמקום שלא מצינו הקדמה מפורשת בדברי
הרב ז"ל כפי אותה הסוגיא פירשנו אותה לפי פשטיות המשך
הענין שהוא בדרך אפשר ואם המעיין ברוחב שכלו יפרש
אותה באופן אחר היותר נאות גם אכן מודגף ליה ומנן
ומניה יתקלם עלאה וגם כדי לזכות את הדברים תקננו אגב
אורחין את כל הטעויות שנפלו בעלם האדריות על פי גרסת
הרב ז"ל ועל פי הגרסות ד"א למהר"ח ז"ל כל אחד על מקומו
יבוא בשלום ותהי ראשית העתקת פי' האד"ר בחודש תשרי
שנת לעשות את השבת לדר"תם לפ"ק ונגמרה ביום
שנכפל בו כי טוב בתשעה עשר יום לחודש אלול
שנת **אמר"ת** אעלה בתמר לפ"ק אך פי' האד"ר משכנו
את ודינו ממנו כי לא היה הפנאי מסכים לזה
ובין כך וכך נלקח ארון האהים מעל ראשי **ומישה** עלה א
האהים בתחלת ליל רביעי בשלשה עשר לחודש עבת
שנת יהי עליכם **סתרה** לפ"ק והוא בן ע"ה שנה ונסע הוא
למנוחות ועזב אותנו לאנחות וככו לחודש
מנחם לשנת הנו' נסעתי עם בני כתי לע"הק ירוש"תו ושם
התחלתי ללקט לקוטי בתר לקוטי גם על אד"ר כדי לעשות רנון
לדיק אבא מארי זל"קל ותהי ראשית ההעתקה ביום חמישי
בשני לחודש כסליו שנה עיויך **תראינה** ירושלים לפ"ק

הקדמת המחבר

ונגמרה כע"זכו **בבר** יעד כשכעה ימים לקודש שול שנת
החר"סח ליורה גם לקטתי מקלת פירוש על פתיחת
אליהו זל לפי שהיא ערוכה כפי הכל גם
הניסוטי ודי על פי' האד"ר והוספתי נוסף עליהם ממה
שנתקדש אללי אח"כ והלכתי ליונים באדריות מזו לזו וחלותי
היא ממעלת המדפיסים היו שלא ידפסו פירושים הנו' בפני
עלמם רק עם גוף האדריות עלמם גם יליגו על גבי
האדריות את דפי הזוהר כל דף ודף כליון בפני עלמו יען
כי כל מראה המקומות שזיינתי בתוך הפירוש הוא בנוי
לתלפיות על דפי הזוהר ואם לא יהיו דפי הזוהר מוכנים
לפני המעיין ולא מלמלא מראה המקום ההוא ואנא
כריה קלה כורע ומשתחוו לפני רבנן ותלמידהון אשר עלומו
תול אמרתי למען יס'חו הזדיוקים שר'ו חכימיוא אס טעיתי
כי על זה כבר אמרו רז"ל והמכשלה הזאת תחת ידוך והיתה
הסכמת אבא מארי זל"ל לקרוא אותו בשם **יין הרקח**
כי הוא נמטריא שס אבא מארי זל"ל וגם מספר
שמי עם שמונה אותיות שנותינו ואני תפלה לפני כורא
עלילה וזאת ליהודה ויאמר נה גבור ליסדר לה מר
שלמא לאוילתא ואע"ג דליכא זכותא עביד כגין שכינתא
דאיהו בגלותא ייתי ונחמניה נחום אגן נחום שאגן
כנו ומכוון כב"ח :

כה דברי המעתיק כסויעתא דשמייא

יהודה משה ישועה יהוקא

ישועה פתייא יצ"ו

הקדיש אותה ה"ר אברהם עאנד ח' אברהם
רכבוד

תפלה לאומרה קודם הלימוד הועתקה מספר ע"ח
רבון העולמים • ואדוני האדונים • אב הרחמים
 והסליחות • מודים אנחנו לך ה' אלהינו ואלהי
 אבותינו • בקידה ובהשתחוויה • שקרבתנו לעבודתך
 עבודת הקודש • ונתת לנו חלק בחרותך הקדושה
 והטהורה • מה אנחנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסד
 גדול כזה • על כן אנחנו מפירים תחנונינו לפניך •
 שנתמחול ונתסלה ונתכפר לכל חטאתינו עונותינו
 ופשעינו • ואי יהיו עונותינו מבדילים בינינו לבינך •
 ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתכין
 לבנו ליראתך ואהבתך • ותקשיב אזניך לדברינו אה •
 ותפתח לבנו בסודות תורתך • ויהיה למודינו זה נחת
 רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח • ורחמיך עלינו
 אור מקורות נשמותינו • בכל נשמותיהם ובכל
 בחינותיהם • ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים
 אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם • וזכות תורתם
 ותמימותם וקדושתם יעמוד לנו לכל נכשר בדברינו
 אלה • ובזכותם תאיר עינינו במה שאנחנו לומדים
 כמאמר נעים ומימות ישראל גל עיני ואביטה נפלאות
 מתורתיך • ושמע ותפדנו למען שם הקדוש
אראריתא כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך
 שומע תפלה יהיו לרצון זכו :

(ראיתי אני סמנטיק כספר רב תמאי גאון ו"ל שכתב כי שם אראריתא הוא
 גושמקא דחמס כוס שמיא עכ"ל • ולום כלנ"ד כי סוף יולא מתיבת בראשית
 ברא וכו' וסוף באופן זס • כי אות סכ"ית של בראשית תתחלף באות ל"q
 סמוקדס שים בסדר סאכ"גד ואח"ך שני אותיות של בראשית סס כלתי חילוף •
 וחוזר אות סרכיטי דבראשית ססוף אות סז"ן ויתחלף באות סז"יש סמוקדס
 שים בסדר סאכ"גד • ואח"ך שני אותיות סס כלתי חילוף • ויחזור אות כ"יש
 תתיבת ברא ויתחלף באות ל"q סמוקדס שים בסדר סאכ"גד קן כ"ל)

פתיחת אליהו

פֶתַח אֱלֹהֵי וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין * אַנְתָּהּ הוּא חַד וְלֹא
 בְּחִשְׁבָן = אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲדָאִין * סְתִימָא
 עַל כָּל סְתִימִין : לִית מַח זְבָה תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָר * אַנְתָּ
 הוּא דְאַפְקֵת עֶשְׂרֵת תְּקוּנִין * וְקִרְיָן לִוּן רֵעֶשְׂרֵת סְפִירָן *
 הַ לְאַנְהָנָא בְּהוּן עֲלֵמִין סְתִימִין דְלֹא אַתְנָרִין וְעֲלֵמִין
 דְאַתְנָרִין וְבִהוּן אַתְכְּסִיאת מְבַנֵי נְשָא וְאַנְתָּ הוּא

(א) כי ררך סחשבון שאחר שאחר אומרים שני ושלושי אבל אנת איך כדרך
 סחשבון שיש אחריו שני : (ב) סכוונס סוף על אסכ"ס כאכאר כו' בראשית
 ד"כ ע"כ וו"ל וסא לא אמרית לבו ססתא דקיס דאקרי עלת סעלות ולאו
 קיסו ססוא דאקרי עלת על כל עלות דעלת על כל עלות לית לים תניינא
 דנעיל ע"ס מניס דקיסו יחיד קודס כלל ולית לים שותפא ונגין כך אמר ראו
 עתס כי אני סוף ואין אלים עמדי דנעיל עלס מניס דלא קית לים תניינא
 ולא שותפא ולא חושבנא וכו' יעו"ש : (ג) כש"ס בראשית דף ו'א ע"כ
 כדרוש כ' דתנא קר"ס וו"ל סענין יוכן כמ"ס כו' בראשית ד"כ ע"כ כי יש
 עלת סעלות ויש עלת על כל סעלות וסענין סוף כי סא"ס ססוא למעלס
 מעתיק דעולס סאלינות סוף סקדא עלת על כל סעלות לפי ססוא עילס
 סראסכס שכל שאר סעלות כמלאו ממנס וסוף סמליס * וכל שאר סכוכות
 סלמעס מעלת על כל סעלות בקראיס עלות ססס כי סס עלונות ונאללות
 מסא"ס וכו' יעו"ש * סרדת לרעת כי מאי דקאמר סכא עלאס על כל עלאין
 סכוונס סוף על אס"ס * ומסו"ס אמר סתי לשונות כי ככר אור א"ס סמקיף
 על נבי כל סעולמות אמר אנת סוף עלאס על כל עלאין * וככר אור א"ס
 ספנימי סמחטס כחון קו סיושר אמר סתימא על כל סתימין כי כל ספרטופיס
 סס מתלבס וסתימין זס כחון זס ואסכ"ס מתלבס ומסתתר ומתעלס כחון
 כוכס כמכאר בע"ח כשער כ' עקף כ' יעו"ש : (ג) סירושו סוף כמ"ס רז"ל
 כריש שער סקרמות וו"ל ואמנס דכר נלוי סוף כי אין למעלס גוף ולא כח
 סגוף חליס וכל סדמונות וסליוריס לו לא מפני ססס כך ח"ו אמנס לשכך
 קת סאון לכשוכל סארס לסכין סרבריס סעליוניס דוחנייס כלתי כחפסיס
 ורשמיס כשכל סאנושי לכן ניתן רשות לרבר ככחי' ליוריס ורמוינות כאשר סוף
 פשוט ככל ספרי סוז' וכו' עס סיות שפוט סוף שאין סס למעלס אף ארות
 דקיס כחכליס סרותניס כלתי כחפסיס כלל וכו' יעו"ש * וו"ס לית מחשכס
 חפסיס כך כלל : (ד) סס י"ס דאלינות : (ה) ד"ל כדו לסכסיב ע"י י"ס
 דאלי' עלמין סתימין ססס א"ק ועולמות אה"ק ושאר עולמות סתלים כשערות
 זס סארס דלא אנתגליין לן כמס עולמות סס * ססס מתחנניס ע"י עולס
 סאלינות סלמלא עולס סאלי' שנעשו כמין מסך מכריל בין סעולמות סעליוניס
 וסאר סכא מסס סוף בא כדרך מסכיס ומעכריס לריס דקיס לא סיו עולמות
 סתחטוכיס וכוליס לסתקייס * ועלמין דאנתגליין סס עולמות בי"ע ססס נגליס
 לבו כמס סס * וסס מתחננין ג"כ ע"י עולס סאלינות כי ע"י סתמעטו אף
 סעליון ע"י סאלינות וכלו ג"כ לעמוד על קיומס כי עולס סאלי' סוף כחי'
 סלמעיות בין סמשיע למקבל : (ו) וע"י י"ס סנו' אהכסיאת מכני נשא וסענין

פתיחת ייחו

דְקָשִׁיר לִוּן וּמִיחָד לִוּן • וּבְגִין דְאֵנָּה מְלָנְאוּ • כָּד מָאן
 דְאֶפְרִישׁ חֵד מִן חֲבֵרִיהּ מְאֲלִין עֵשֶׂר • אֶתְחַשֵּׁב לִיהּ
 כְּאֵדוּ אֶפְרִישׁ בְּךָ • וְאֲלִין עֵשֶׂר סְפִירָן אֲנִין אֲזִלִין כְּסִדְרָן
 ה' חֵד אֲרִיךְ וְחֵד קָצֵר וְחֵד בְּנוּנִי • וְאֵנָּה הוּא דְאֵנְהִיג
 לִוּן • וְלִית מָאן דְאֵנְהִיג לָךְ קָא לַעֲלָא וְדָא לְתַתָּא וְדָא
 מְבַר סְטָרָא • לְבוּשֵׁין תְּקַנְתָּ לִוּן דְמַנְהִיב פְּרַחִין נִשְׁמַתִין

סוף כי כל העולמות לא נבראו לא בשביל בני אדם שתחנכים כדי לקרא
 רחום ותנון וכיוצא במ"ש ד"ל בע"ה ש"ה ענף ב' במ"ב יעו"ש • ולא היה
 אפשר לברוא עו"סו אס לא יתקסס ויתמעט אור אסכ"ס כמבואר במב"ש ש"ב
 ח"ג ס"ו ד"על ע"כ וז' וסוף כי בסיות העולמות והנאללים והנבראים רבים
 הם סוף סוף מלמעלה נחלש ומתמעט ע"י סריוק מ"ס ויכולים שתחנכים
 לקבלי' עוד כי בסיות סוף מתעלס ומתלבס לבוש ע"ב לבוש ויולא דרך כמס
 לבושין סוף מתמעט ויכולים שתחנכים לקבלי' ועוד סיות סוף וולא דרך חלונות
 ומערכות לרס ובקבי סוף וסגוף וסעירות וולא מועט ויכולים לקבלי' וכו'
 יעו"ש • וסס אומרו ובסון אסכסיקת מבני נשא כי ע"י ו"ס דל"ו סנ"ו יכולים
 בני נשא לקבלי' ולסתקיים : ז) פי' וקנת סוף אסכ"ס דקשיר ל"ס דל"כות
 סנ"ו מבחן ככחי מקיף ומיחד לון מלגלו בכחי אר"ס ברמיון ססוף סכנסס
 כנקבי סמרגלות ועל ידו מתאחדים ונעשים חרוז אחד (יושר לבב ד"וא ע"ב)
 כי ס"ס סוף כחי נשמה לסס כמבואר בל"ר ד"קמא אום מ"ט ואת כ"ון
 יעוש"ב • ולכן בגין דקנת מלגלו ל"ס סנ"ו לכן כל מאן דאפריש חד מן
 חכמים מאלין עשר ספירות ע"י עובותיו סרי סוף כלו אפריש כן ח"ו כי ע"כ
 לך יסיון נמשכים אורות סענימיים כמותם ספירות ספריש : ח) חד אריך
 סוף קו ימין של סל"ו ססס חת"ן סמתסגוס כחסר וברכות רוח עס יזורי
 עולם וקיס מרקוקיס עמסס על קו סרין • וחד קר' סוף קו סמאל כב"ס
 סמתסגוס ע"ס סרין סרין יקוב את ססר • וחד כנוני סוף קו סמאלעי דתי"מ
 סכלול מחסר ונבורס וסוף קו סרסמיס מכריע : ט) פי' וקנת סוף אסכ"ס
 דלכסיו לון ללו ס"ס ככחי' אריך וקר' וכנוני כי כל סנסנס סוף ע"י אר"ס
 סמתלבס ססס כמו סנסנס סוף ע"י סנסנס סכו • ולית מאן דייסני לך לא
 לעילא מאסכ"ס סמקיף עליה וולא לתתא מן סקי וולא מכל סטרא ססס
 ארבעס דוחות : י) פי' לבושין תקנת לון ללו ס"ס של סל"ו וסלבושין סס
 כחית מחלב סנסמות סמלביס על מחלב סספירות כמבואר בשערי קדושת חלק
 ב' שער ב' וז' וסוף כי כמו זסס סוף סמיוחד סנקרא עולם ס"ס סנסמות
 ארס אחד • כן יש עוד אור אחד סנקרא מחלב סנסמות של בני אדם ככלל
 ממש בכל אותס פרטי הכחיות סנתבאר בל"ר של ס"ס סוף סנקרא לסות
 נמור וסוף מתלבס תוך סוף ססס סנקרא מחלב סנסמות ככל פרטיו וכו' יעו"ש
 מתבאר מוס כי נשמות בני אדם סס וולאוס מהלבושין של ס"ס סנקרא מחלב
 סנסמות • וכן פירס דרש"ב כר"ו כססר בני אסרן סנר"מ על שער סלבושין
 יעו"ש ססקרמס י"א אום ב' • ופירוש סענין סוף כי ססס כל סרלוק וסרלוק
 סוף כלול מלשס כלס חילונייס ססס כחי' עי"מ ומלשס כלס סנימייס ססס

פתיחת איהו

לְבַנֵי נִשְׂאָ יֵא וּבְפִמָּה נֹמִינן תִּקְנֵת לִוּן דְּאַתְקֵרִיאַו גּוּפָא
לְבַנֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִיין עֲלֵיהוּן יֵב וְאַתְקֵרִיאַו בְּתַקְנֵת דְּא
חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא * גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא * תְּפָאֲרֵת
גּוּפָא * נֶצַח וְהוֹר תְּרִין שׁוּקִין * יְסוּד סִימָא דְּגּוּפָא אוֹת

כתי' ע"מ * וְלוּ שֶׁלֹּשׁ כְּלִים סְפִימִיִּים סָם מַלְבוּשִׁים עַל אִו"ם סַם שֶׁל סְפִירוֹת
סִקְרָא סָם מ"ס דְּלִגְאוּ * וְלֹא סְכִלִים סְפִימִיִּים סוּף סְקֵרָא מִסְרַח"ו ז"ל כִּסּוּס
מַחֲלָב סְנַשְׁמוֹת כִּי נִשְׁמוֹת כְּנֵי אֵדָם נִמְשָׁכִים מִסָּם כַּמְבוּרָה כֵּל זֶס כַּע"ח כַּס"ח
מִשׁ"כְּחִיכִיפ"ד מִשׁ"מ וּבִסְוֹף פ"ח וְכִרְוִישׁ פ"י וְיִוִּד מִשׁ"מ סְנו"ל יַעו"שכ' * וְלוּ מַחֲלָב
סְנַשְׁמוֹת סָם נִקְרָאִים לְבוּשִׁין עַל שֶׁסָם מַלְבוּשִׁין לְנַשְׁמָה שְׂוֹף סָם מ"ס סִקְרָא
מַחֲלָב סְפִירוֹת כַּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּאוֹת סְסוּמָךְ וְסָם כְּרִמְיוֹן סְמִלְכוּס סִקְרָא חֲלוּקָה
דְּרַבְנָן כַּמ"ט ר"ב כַּס"ד דַּש"מ וְלֹא סָסָם לְבוּשִׁין ע"ג סְוֹף שְׂוֹף חִילוּגִיּוֹת
סְעוּלְמוֹת כְּרִמְיוֹן סְמִלְכוּס שַׁעַל גּוּף סֵאֲרָה * שְׁסֵרִי סְנַשְׁמוֹת סָם כְּאִיס מוֹוֹג
סְפִימִי דַּס"כַּס וְאִיךְ יִסִּים מַחֲלָבִים מַלְבוּשׁ ע"ג חִילוּגִיּוֹת סְעוּלְמוֹת * וְכֵן מְבוּרָה
כְּסוּדִיָּא כַּשֶּׁלְסִי פ"ו דְּשַׁעַר טַנְתָּא ו'ל וְסָם שֶׁאֲכַתְּבוּ אִוְמֵרִים תְּמִיר חִילוּגִיּוֹת
סְכוּכְסִים סִיף עַל סְכִלִים סָא סְוֹף וְסַנְפָּה * וְסְפִימִיּוֹת סְעוּלְמוֹת סָם י'ס דְּרוּחַ
סָסָם מַלְבָּאוּ בְּאוֹרַח אֲלִילוֹת כְּנֵי כְּתוּבִים ד"ו כִּי נִשְׁמוֹת שֶׁל סֵאֲרָה כְּאִיס מוֹס
אֵדָם דַּלְטִי שְׂוֹף סָם מ"ס מַלְבָּאוּ סִקְרָא י'ס דְּרוּחַ וְסַמְלָאִים מִן סְחִילוּגִיּוֹת
סָסָם סְוֹף יַעו"ש * יֵא) פִּי' כַּמָּה גּוּפִין תִּקְנֵת לִוּן לֵאלוּ סִי"ס סְנו"ל * וְסָם
מַלְשׁוֹן זֶס נִרְאָה שְׂאִין עֶשֶׂר סְפִירִין סְנ"ל סָם כְּתוּבָה גּוּף וְכִלִּים סִקְרָאִים כַּס"ב
חַג"ת כַּס"מ שֶׁמְבַאֵר אוֹתָם אַח"ךְ * דַּח"כ סִיכִי קִאֲמַר * וְכַמָּה גּוּפִין תִּקְנֵת לִוּן
ר"ל לְסְפִירִין סְנ"ל וְסַלָּח סָם עֲלַמָּם כְּתִי' סְוֹפִין * אֵלַּף סְכוּכְסִים סִיף כַּמ"ט ר"ל
כַּס"ס מִשׁ"עֵנִתָּא ו'ל כְּקִיְלוֹר דַּע כִּי סְכִלִים סָסָם גּוּף דו"א סוּף נַעֲשֶׂה * מִן
סְכ"ב אוֹתוֹת וְסוּף כּוּלָּל עֶשְׂרֵם שְׁלִיעוּס סָסָם כַּס"ד חַג"ת כַּס"מ כְּנֵי כַּסְקֵדָם
שְׁסִים וְכַמָּה גּוּפִין תִּקְנֵת לִוּן דְּאַתְקֵרִיאַו גּוּפָא לְבַנֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִיין עֲלֵיהוּן
וְאַתְקֵרִיאַו בְּתַקְנֵת דַּח חֶסֶד דְּרוּעָא יְמִינָא וְכו' יִסְכְּוֹדוֹת סָם כְּתִי' רוח (שַׁל
סְוֹף סְנ"ל) וְסָם נִקְרָאוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת כְּאִמַת כַּמ"ט כְּד"ו וְקֵרִינן לִוּן עֶשֶׂר
סְפִירִין וְאַח"ךְ אִמַר לְבוּשִׁין תִּקְנֵת לִוּן וְכַמָּה גּוּפִין תִּקְנֵת לִוּן * סְרִי כִי סַעֲד
סְפִירוֹת סָם סְעוּלְמוֹת סָסָם סִקְוֹדוֹת שְׁכַתוֹךְ סְאוֹתוֹת * ו'ש אַח"ךְ מַלְבָּאוּ אִיסוֹ
שֶׁ י'וֹד ס"א ר"או ס"א דְּאִיסוֹ בְּאוֹרַח אֲלִילוֹת * כִּי סַעֲד סְפִירוֹת סָן סָן
סַעֲדָה אוֹתוֹת דַּשֶּׁם מ"ס עכ"ל * נְמַלִּיכוּ לְמֵרִים כִּי סְפִירִין סְכוּכְרִים לַעֲלֵב סָם
כְּתִי' אוֹר סְפִימִי מִשׁ"ס סָם מ"ס וְסָם שֶׁאֲמַר כֵּאֵן וְכַמָּה גּוּפִין וְכו' * סְכוּכְסִים
סִיף עַל סְכִלִים סִקְרָאִים כַּס"ד חַג"ת כַּס"ס סָסָם מַחֲלָב סְמִלְאִים כַּמ"ט
כְּאוֹת סְקוּדָם וְלִפִּי סָסָם עֶשְׂרֵם כְּלִים מִשׁ"ס קִאֲמַר וְכַמָּה גּוּפִין וְכו' כַּמ"ט ר"ל
וְלִפִּי"ל ל' כִּי מֵאִי וְסִיִּים דְּאַתְקֵרִיאַו גּוּפָא לְבַנֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִיין עֲלֵיהוּן *
תִּיכַת עֲלִיסוֹן סוּף קִאִי עַל עֶשֶׂר סְפִירִין סְנו"ל ור"ל כִּי סְכִלִים אַתְקֵרִיאַו גּוּפָא
לְבַנֵי סְלְכוּשִׁין שֶׁל סְנַשְׁמָה סְמַכְסִין עַל סְסְפִירִין כְּסוּד חֲלוּקָה דְּרַבְנָן * כִּי סְוֹף
סוּף מַחֲלָב סְמִלְאִים סוּף ע"ג סְלְכוּשִׁין סָסָם מַחֲלָב סְנַשְׁמוֹת כַּמ"ט סְכִלִים
סְקוּדָה וְסַחֲתָא א"ש דִּיקְוֹק סַלְשׁוֹן כִּי אִיסוֹ ז"ל בִּיאַר סְכֵל כְּסוּד נְכוּן סְחִלָּה
דִּיבַר עַל עִיקַר עֶשֶׂר סְפִירִין וְאַח"ךְ זְכַר סְלְכוּשִׁין שְׁעִלְסִים וְאַח"ךְ זְכַר כְּתִי' סְוֹפִין
סָסָם ע"ג סְלְכוּשִׁין : יֵב) פִּי' וְאוֹתָם סְוֹפִין שֶׁל סִי"ס סָסָם כְּתִי' סְכִלִים שְׁלִסִים

פתיחת איהו

בְּרִית קוֹדֶשׁ יְיָ מַלְכוּת פֶּה תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קְרִינָן לָהּ
 חֲכָמָה מוֹחָא יְיָ אִיהוּ מַחְשָׁבָה מְדַנָּאן מִי בִינָה לְבָא וּבָה
 הִדְבּ מִבִּין וְעַל אֲדִין תְּרִין כְּתִיב הַנְּסַתְרוּחַ לִי אֲהִינוּ
 מִן כְּתָר עֲלִינָן אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת וְעַלִּיהּ אֲתָמַר מְגִיד
 מְרֵאשִׁית אַחֲרֵית יְיָ וְאִיהוּ קְרַקְפְּתָא דְחַסְדִּין יְיָ מְדַנָּאן
 אִיהוּ יְיָ דְהָא ר"א דְהָא רְאִיהוּ אֲרַח אֲצִירוֹת יְיָ אִיהוּ

סס אַחֲקִירָיו בְּחֻקָּא דַּח' ר"ל כְּסֻדּ וּמִסַּד דְרוּעָא וּמִינָא וְכו' וּמִאִי דְקִיַּע
 סו"ק קוֹדֶשׁ סג"ר וְסִינָא מִשּׁוּם שְׁקוּרָא שְׁכִירָא לֹא סִינָא נְקֻרָא סו"ק כֶּסֶם חַג"ת
 כְּסִי"ס אֵל כְּשִׁמּוֹת אֲחֵרִים שֶׁסֶם כֻּלָּע וְיוֹכֵב וְחוּשׁ כְּמוֹאֵר כְּאֲד"ר ד"קֶחַח אֹתָם
 כֶּסֶם וְחֻקָּא לְאֲשַׁמְעִינָן דְעֻכְשֵׁי זְמוּנָן שְׁתַּקּוּן אַחֲקִירָיו בְּחֻקָּא דַּח' וְכו' מִשְׁא"כ
 סג"ר דַּח' כְּשִׁמּוֹת שְׁמִינָא וּמִתְחַלֵּם וְעַד סוּף סֶם נְקֻרָאִים כַּח"כ :
 יג) סִי' כִי סַמְלֻכּוֹת שְׁמִינָא עֲטֵרַת סִיסוּר חֶסֶם סִינָא נְקֻרָאִים סֶם שְׁמִינָא עוֹמָא
 דְאִמָּם כַּמ"ג כְּאֲד"ר ד"קֶמֶב אִוִּת וְאִוִּת וְאִוִּת יְעו"ש : וְסַכּוּנָא כַּמ"ג רז"ל כַּע"ת
 שַׁעַר א' עֵינָף ס' כִי סַמְלֻכּוֹת אֲשֶׁר כְּפֻרְקוֹף סוֹכֵר כְּנֻן אֲבָא וְו"א חֶסֶם סַמְלֻכּוֹת
 שְׂבוּ סִינָא כְּחַי' עֲטֵרַת שַׁעַל סְלֻרִיק סַקְרָא יְסוּר כְּסוּר כְּרֻכּוֹת לְרֵאשׁ לְרִיק יְעו"ש
 וְלִפְטֵי שְׁאִינָא וְל' כֻּלָּל כֹּל פֻּרְקוֹפֵי סַלְלֵי כְּכַח' פֻּרְקוֹף אַחַר כְּלָבֵר מִשּׁוּם קוֹדֶשׁ
 לְפֻרְקוֹף סַקְרָא כֶּסֶם סֶם שְׁמִינָא עֲטֵרַת סִיסוּר עוֹמָא דְאִמָּם סְכִי גְרַסִּינָן תּוֹרָם
 שְׁכַע"ס קְרִינָן לֶס וְלֹא גְרַסִּינָן לִיס כְּמוֹ שְׁמִינָא מִסְרִינָן ז"ל כְּנִלְיוֹן שְׁתַּקּוּבִים :
 יד) אַע"פִי שְׁכַעֲשֵׁי סוּא מוֹכֵר בְּכַחֲמֵת סַכְלִים זַל סַסִּירוֹת וְלֹא כְּאִו"ס סֶם :
 מִאִי דְקִרִי לֶסוּ מְלַגְאָו סִינָא מִשּׁוּם שֶׁסֶם כֹּל סַכְמָם סוּא חֲלַל מוֹחַ סַכְמָם
 סוּא מְכַפְּשִׁים לְגוֹלְגוֹלַת וְסוֹלְגוֹלַת שְׁמִינָא סַכְמָת מַקְפָּת עַל סַח"ב וְלֹכֵן שְׁמִינָא
 נְקֻרָאִים כֶּסֶם נְסַתְרוּחַ כַּמ"ג אַח"ך' : טו) ר"ל סְכִינָא סוּא לִיבָא דו"א פְּמוֹאֵר
 כַּפ"ד מִשְׁלֹא כִי סַכְמָי דְאִימָא סֶם מִתְלַבְּשִׁים תּוֹךְ ז"א וְאִמָּם עַד מַקּוּם סַחֻס
 כֹּל סַחֻרוֹת סֶם סַתּוּמִים וְשֶׁסֶם כְּחוּם מִתְגַּלִּים וּמִאִירִים אִוִּר נַפְלָא וְעוֹלָם וְחַתָּה
 סַחֲרָם סִינָא נְקֻרָאִים לֵב סַחֲרָם יְעו"ש וְעִי"ע כְּאֲד"ר ד"קֶלַח אִוִּת לֵב :
 טז) סִי' כְּתָר סַלְלִיכּוֹת שְׁמִינָא עֲלִינָן מַכֵּל סַסִּירוֹת אִיסוּ נְקֻרָא כְּתָר מַלְכוּת
 עַל שְׁעִיקָרוּ סוּא כְּחַי' סַמְלֻכּוֹת דַּח"ק כְּמוֹאֵר כַּפ"ב דְשַׁעַר ג' וְו"ל גַּם סַמְלֻכּוֹת
 דַּח"ק עֲלֵמָם סִינָא רֵאשִׁית וְסִינָא עֲתִיקָא יוֹמִין וְכו' וְלֹכֵן נְקֻרָאִים אֲנִי וְנְקֻרָאִים אִין
 וְדַח' מַלְכוּת דַּח"ק וְכַתָּר דְאֲלִי' יְעו"ש : וְעַלִּים אֲתָמַר מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרֵית
 ר"ל שְׁכַתָּר סוּא רֵאשִׁית סַלְלֵי וְסוּא אַחֲרֵית עוֹלָם אַח"ך' כִי סוּא כְּחַי' אַחֲרוֹנָם
 שְׁלֹ : יז) סִי' כִי סַכְמָת הוּא כְּחַי' סוֹלְגוֹלַתָּא שְׁמִינָא קְרַקְפְּתָא סַמְקָתָא עַל
 סַמּוּחִין שֶׁסֶם כְּחַי' סַסְפִּלִין כִי סַסְפִּלִין סֶם נַמְשִׁימָא מִסַּחֲרָת סַמּוּחִין כְּמוֹאֵר
 בְּאֲד"ר ד"קֶמ אֹתָם ח עִי"ש (עִי' בּוֹשֶׁר לֵבֵב ד"יט ע"א) אֲכ"ב ר"ל דַּח' מִימָא
 הוֹאִיל וְכַתָּר עֲלִינָן סוּא כְּחַי' מַלְכוּת דַּח"ק שְׁמִינָא כְּחַי' נּוֹכַח וְסַנְשִׁים פְּטוּרוֹת
 מִן סַסְפִּלִין וְלֹכֵן אַע"פִי שְׁכַעֲשֵׁי כְּחַי' גּוֹלְגַלְתָּא וְכַתָּר עוֹלָם סַלְלֵי סוּא נְקֻרָא
 קְרַקְפְּתָא דַּח' מִנַּח סַסְפִּי (כִי זו סוּא סַכְרָת ס"א שְׁכַתּוּבִים) לֹא אִמָּר וְאִיסוּ
 קְרַקְפְּתָא דְחַסְדִּין כִי אִיסוּ רַק כְּחַי' עֲטֵרַת סִיסוּר דַּח"ק שְׁמִינָא כְּחַתָּת רְכוּדָא
 (עִי' אִמָּר יִחַק דָּק לְמַד ר"ע"א) : יח) סִי' בִי כֹל כְּחַי' כַּח"כ וְתַנְג' וְסַר"ס
 שְׁכַרְכּוֹ כֶּסֶם סֶם כְּחַי' כְּלִים אֲבָל מְלַגְאָו וְאִין גּוֹטִין אִיסוּ יו"ד ס"א וְסִי' ס"א

פתיחת איהו

שְׁקִי דְאִינְא בְּרֻעֵי וְעַנְפוֹי * כְּמֵא דְאִשְׁקִי לְאִינְא
וְאַתְרֵבִי בְּהָהוּא שְׁקִי :

רְבוּן עֲלְמִין * אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הַעֲלֹת וְסַבְתָּ הַסְּבוּרָה
דְאִשְׁקִי לְאִינְא בְּהָהוּא נְבִיעוּ * וְהָהוּא נְבִיעוּ
אִיהוּ בְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא דְאִיהוּ חַיִּים לְגוּפָא כַּא וְכַךְ לֵית
דְמִיּוֹן וְדִירָה דְיוֹקְנָא דְגוּפָא מְכַר מַה דְלָגָאָו וְדִכְר *
כַּב וְכִרְאָתָּ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא * וְאַפְקַת מְנַהוֹן שְׁמַשְׁא וְסִיְהֵרָא
וְכוּכְבֵּיא וְמוֹדִי * וְכִאֲרַעָא אִיִּלְנִין וְדִשְׁאִין וְנִנְחָא דְעָרָן
וְעִשְׂבִין וְחַיִּין וְעוֹפִין וְנוֹנִין וְבַעֲרִין וְכִנֵּי נִשְׂא *
לְאַשְׁתְּמוֹרַעָא בְּהוֹן עֲלָאִין כַּא וְאִךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין

וכמבואר לעיל באות י"א יעו"ש * ואיסו אורח אלו ר"ל שסוף דרך שמעכם
שמעך מאור אסכ"ס מלשון וילל מן סרוח אשר עליו וכו' : יא) פי' איסו
שקיו לאילנא שם בחי' כח"ב חג"ה נס"מ סנקראיס אילנא דחיי' כדורשוי
וענפוי וכו' כי גוף האילן הוא קו האמלעי ודרושוי הס חסד ונגזרים * וענפוי
סס נר"ס ותמיס סמגדילוס האילן הוא סס מ"ס שעל ודו נגדלים ספולופוס
כמבואר ככ"מ ומסס כסוף פ"כ מ"לד כלל כ"א יעו"ש : ב) סכוונס על
א"ס כ"ס כמבואר באות א' ולא חש לדקדק בס סכא ולימא עלאס על כל
עלאין וסמד עמ"ס קודס * ואמר עלת סעלוס כנגד אור א"ס סמקיף על כל
סעולמות * וסיבת ססיבות כנגד סקו ססוף אר"ס * וקרא לא"ס סבת ססכות
כי סוף סיבס ועילס לכל סדכריס סמחתיס וסמסחכריס ככל סעולמות *
ואמר דאשקי לאילנא וכו' האילן הוא רמו לבחי' סבליס של האלו * וסנכיעו
סוף רמו לאר"ס סוף סס מ"ס : בא) סכוונס סוף על בחי' אור אסכ"ס
סמספסג כחוף סקו ככחי' אר"ס סוף מלגאן וככחי' א"ס סמקיף לכר על גבי
כל סעולמות כולס שאין באור ססוף סוס דמיון ודיוקנא כלל ועיקר וכמבואר
באות ג יעו"ש : בב) סכוונס סוף על שמיס וארץ סמחתיס סללו * כי
ע"י סמסיס וסארץ וכל לכאס יודע לנו ענייני עולמות סעלויניס שסס בחי'
סעסר ספירות של האלו * כסוד סמסס סמאירס ללכס * וכסוד נדלות סרוח
ומיעוטו * וכסוד עיבור ויניקס וסגדלות של האוס וסגינס חוויניס וכענין
סרגיס דליח לסו כסותא על עינא וכיוצא בענייניס או סכל נריחט סמחתיס
סס רומיסי על ענייניס כסגביס וז"ס לאשסמוועטא כחון עלאין * כי ע"י כריחט
סמחתיסי יוכרו סעלויניס : כג) סו' ואין יסמסגין כחון ר"ל בגני נשא ככו'
עלאין ססס סו"ס של האילנוס וסמחתיין ססס עולמות כו"ע * וסיבת כחון
סוף קארי על כני נשא כי שאר סככריסי סכ כחייה דומס וכומח וחי בלתי
מדכר שאין כסס דעח לכרע או לסיקויב ועיקר סככנת כל סעולמות סוף סליו
ככני נשא שאס סמסמגין כיוסר וכלזק או כל סעולמות כילכ סכ כקנלית
סעלומות ואס ח"ו כסיסך סוף כסיסך :

פתיחת איהו

וְהַתְּאִיִן כִּי וְאִיךְ אֲשֶׁתְּמוֹדֶעַן מַעֲלָאֵי וְתַתְּאִי *
 כִּי וְלִית דִּידֶע בְּךָ בְּלָל * וְכִר מִנְךָ לִית יְחִידָא בְּעֲלָאֵי
 וְהַתְּאִי * וְאַנְתְּ אֲשֶׁתְּמוֹדֶעַ אַדוֹן עַל כִּלְאֵי כִי וְכָל סַפִּירָן
 כִּי חָד אֵית לִיה שֵׁם יְדִיעַ . וְבַהוֹן אֲתַקְרִיאוּ מְלֶאכְיָא *
 כִּי וְאַנְתְּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ דְּאַנְתְּ הוּא מְמַלָּא כִּי שְׁמַהוֹן
 וְאַנְתְּ הוּא שְׁלִימוּ דְכִלְהוֹ כִּי וְכִר אֲנַתְּ תַסְתַּלַּק מִנְהוֹן *

בר (עיין בספר כסא ליטו דגרים מעלאי תחאי ופאו של תיבת ותחאי
 נמחק וכן הגיה הרב ימין ז"ל בגליון סתקוים וכן ראיתי בתקונים סדרם
 עם פירוש נחלק לבי בשנת תתס"ו לזירם ולפי גירסא זו כך פירושם שר"ל
 ואיך יכירו וידעו פענויים שבגלמות סעליונים אותם בני נשא סתחאין *
 וכמו אמר ואיך תחאי אשתמודען מעלאי כי כל ענייני עולמות סעליונים הם
 נודעים לנו מעולמות הנשמיים וכמ"ס באות כב וכבר סאריך רז"ל ככולם
 ש"ג כפירי סדרים של עו"סו ססס דוגמת עולם סעליון ועו"סב מיסו
 נראם לענ"ד שאין לשבש סספרים בחכס דגס אי גרסינן ותחאי אחי שפיר *
 דר"ל ואיך תתודע לן אכן קרוכי חומר מעלאי ססס עשר ספירות דאיליות
 ותחאי ססס עולמות ב"ע : בה) פי' כי אע"פי ראשתמודע לן מעלאי ותחאי
 עכ"ז לית דידע כך כלל ר"ל שאין שום מחשכס משנת אחי או תופסת כו
 כלל וכמבואר בור' פנחס דרנו ע"כ יעוש"כ הכי גרסינן ובר מנך לית יחידא
 באות י"ד ולא גרסינן יחודא באות ו'או : בו) פי' כי ססס כתבנו באות יא
 כי אר"סס סווא נקרא בשם ספירן יעו"ס : וקאמר כי לכל חד מאלין ספירן
 אית ליה סס ידע עשמות סקדושים כמבואר כפ"ג משער מ"ד יעו"ס * וכסון
 אחקריאו מלאכיא : כ"ל שר"ל שעי' שמות סקודש של סספירן סנו' משביעים
 כני אדם למלאכים וקוראים אותם למלאות ספירס * ופי' זס יתק נכון ממס
 שגפרש שר"ל שיש עשרה כמות מלאכים בעולם היזירס כמ"ס רז"ל כפ"א מש'
 כ' של שער מ"ב וכמו"ס שער ר"או ח"ג פ"ח ד"קכ ע"א ו"ז ודע כי יש
 עשרס מדרגות במלאכים וכן נדרים וכו' יעו"ס * ושמוסם נקבארו בור' שמות
 ד"מג ססס מלאכים : ארשים : שרפים : חיות : אופנים : חשמלים : לים *
 לסיס : כני סלסיס : אופים יעו"ס * משוס דסכא מדבר באיליות וסמלאכים
 סס ביזירס * ועוד אינם נקראים בשם סספירות לאן בשמות אחרים :
 בו) פירוש סווא כמ"ס בור' פינחס דר"כס וז"ל איסו ספירס ככלא ולית מאן
 דספירס בים ואיסו לאן אחקרי סויו"ס וככל שמתן לאן כתפסעוה נסורים עלייסו
 וכד אסחלק מנייסו ליה ליה סס סס מנרמיוס כלל וכו' סרו מבואר שאר"סס של
 א"ס לית ליה סס ידע אפי' סס סויו"ס כ"ס * דאנת סווא ממלא כל שמתן
 סכוונה כמ"ס כוואר ס כא ד"מב ע"כ וז"ל אכל נהר זעבר סאי דיוקנא
 דמרכס דאזס עלאס נחית תמן ואחקרי כססווא דיוקנא סויו"ס כנין דישתמוועון
 ליה כמות דליות ככל מוס ומוס : נקרא ל סלסיס שזי לכאוח אסיס כנין
 דישתמוועון ליה ככל מוס ומוס איך יתכסיג עלמא כחסר וכדינא אסיס כסוס
 עובדיסון דכני נשא וכו' נמלא שאור א"ס ככס ככלים וממלא כל שמתן :
 בה) פירוש מבואר בור' פ' גא ד"מב ע"כ וז"ל ופי' יתבר קומונא לין מאנין

פתיחת איהו

אֶשְׁתָּארוּ כְּדָהוּ שְׁמָהּ בְּנוֹפֵא בְּלֵא נִשְׁמָתָא כִּס אַנְתְּ חַכִּים
 וְלֵאוּ בְּחַכְמָה יִדְעָא אַנְתְּ הוּא מִכִּין וְלֵאוּ מִבִּינָה יִדְעָא *
 לִית לָךְ אַתְר יִדְעָא אֶלְא לְאֶשְׁתְּמוּדְעָא תְּקַפְךָ וְחִידְךָ
 לְבַנֵּי נְשָׂא * וְלֵאחֲזָאָה לֹון אִיךְ אַתְנַהִיג עַלְמָא בְּדִינָא
 וּבְרַחְמֵי דְאַנוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפּוּם עַבְדֵיהוּן דְּבַנֵּי נְשָׂא *
 דִּין אִיהוּ גְבוּרָה * מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצְעִירָא * צְדָק
 מְלִכּוּתָא קְדִישָׁא מֵאֲזַנֵּי צְדָק תְּרִין סְמִכֵי קִשּׁוּט * הִין
 צְדָק אוֹת בְּרִית * בְּלֵא לְאֶחֲזָאָה אִיךְ אַתְנַהִיג עַלְמָא *
 אֶבְרָ לְאוּ דְאִית לָךְ צְדָק יִדְעָא דְאִיהוּ דִּין * וְלֵאוּ
 מִשְׁפָּט יִדְעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי * וְלֵאוּ מִכָּל אֲלִין מְדוּת
 בְּדָל לֵא קוּם רַבִּי שְׁמַעוּן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יְדְךָ * דְּהָא
 רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְגַלְגָּאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדְךָ מַה דְּלֵא
 אַתְיִיְהִיב רְשׁוּ לְגַלְגָּאָה לְשׁוּם בְּרַ נְשׁ עַד בְּעַן :

דחקין יסודון מוא למקור וישתארו מאנון חכרין יבשין כלא מוא * סכי עלת
 סעלות עבד עשר ספירן וכו' ועי' כס' הסקמות דף ר'או שסס סעתיק רז"ל
 לשון סוסר סנו' * ועי' כס' א משער סכני של שמ"ב : כט) סירושו מכוּלָר
 ג"כ כזו' ס' כא סנו' וז"ל לכתר עבד מאכא ועירא ודא י"וד ואתמליא מניס
 וקרא לים מעין כובע חכמס וקרא גרמיס כס חכס * ולססוא מנא קרא לים
 חכמס * ולכתר עבד מנא רכרכא וקרא לים כיוס * ואיסו קרא לגרמיס מכין
 כס * חכס מעלמו ומכין מעלמו * כי חכמס איסי לא אתקריאת חכמס מגרמס
 לא על שס ססוא חכס דאמלא לם מנכיעו דיליס * ואיסו לא אתקריאת כיוס
 מגרמס לא כנין ססוא מכין דאמלי לם מניס וכו' וז"ס אנת חכיס ולא כחכמס
 וידעא ר"ל כי אנת סוא חכס מעלנך ולא מכח חו"ב של סספירות סכרועיס
 לכו : ל) ר"ל שלא יש לך מקוס קבוע וידוע כליוס ספירס מס"ס כזי
 סססיס קרא על שס אנתס ספירס * ומה אנתס מתלבס תוך ס"ס אינו כ"א
 לאשתמודעא תוקפך וחילך לכני נשא * כי ע"י שיתלבס אור א"ס כספירות
 וודוע לנו מלך סעולותיו כדמין ססמס סמראס סעולותיס ע"י סגוף וכמבואר
 בכו' ס' כא ר"מ סנו'ל כאות כז ועי' : לא) כססיס איסו ז"ל אנת סכיו
 או סכחיל לזו אנת ר"ס לגלות ס"ת ולא יחוס שמא ימשך מוס איוס עובס
 חלילס סמרי ככר ניסן לו רשות מלמעלס לגלות רזין עמירין מס שלא ניסן
 רשות לחכיס סקדמוס * וקס ר"ס וסח סססוק לך ס' וכו' כזי לסכחיל כמס
 ססיס איסו ז"ל ונס כזי ליתן סודאס לס"ת שנתן לו רשות לגלאס רזין עמירין
 דארוייתא סרומוס לז"ק סנוכריס כססוק זס * ולפי ססכח"ת סס עלאין מנ"ס
 מס"ס אמר עלאין שמעו אנון דמיכין דכרין * כי ססנ"ת סס כחי' אכותיו

פתיחת איהו

קם רבי שמעון פתח ואמר דף יהוה הגדולה והגבורה
 וכו' עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא
 מהימנא אתערו משנתכון הקיצו ורננו שוכני עמר
 אדון אנון צדיקיא דאנון מסטרא דההוא דאתמר בה
 אני ישנה ולבי ער ולא אנון מתים ובגין דא
 אתמר בהון הקיצו ורננו רעיא מהימנא אנת ואבהן
 הקיצו ורננו לב לאתערוותא דשכינתא דאיהי ישנה
 בגלותא לג דער כען צדיקיא בלהו דמיכין ושנתא
 בחוררון לר מיד יהבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא
 מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עקב
 אתמר לה קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה
 ויימא בהון פתחי לי אחותי בעיתי יונתי תמתי דהא
 תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך שראשי נמלא

סקרוס וימי חברון וכנגד חס"י דו"א שמתלבשין בכחית מוחין בנוקבא
 כמבואר באדר בר"קמב אות מ"ט אמר סקרו ורננו שוכני עמר אלון איכון
 לדקייא חסם מבחי חס"י דו"א שוכני בנוקבא סנקראת עמר בסוד סבל
 סים מן סעמר : לב) מולא אמר לאתערו לאשכינתא משמע ש"ל סקרו לקול
 סתעוררות סשכינת סמעוררת אתכס וכמו ש סיים כמי מיר יסיבת שכינתא
 תלת קלין וכו' משמע ססוף סמעוררת את ר"מ ולא סוף מעורר אותם :
 לב) ר"ל סער עכשו סלדקיס סס ישינים ושיכתא כחוריסון ר"ל וסשינס כנקבי
 עיניסס וסוף מלשון ועיכו תמקסס כחוריסן סוכר כוכרים ס' י"ד :
 לר) אין סכוונס לומר שכחותו זמן ססוס ר"ש עומר דודס אז יסיבת שכינתא
 וכו' דא"כ סיכי קא' מסיים ויימא לים וכו' ויימא פתחי לי וכו' סכל בלשון
 עתיר : אל ר"ל שגעת"ל כסניע חור זמן סגולס אז מיר יסיבת שכינתא וכו'
 כדי לעורר את ר"מ כי סוף בוא ראשון וסוף בוא אחרון ולפי סמר עס סוף
 כחי' סרעת סכולל חכ"ד ססס שלסס חוסיות יס"ו כמבואר באדר"ו ר"רעס אות
 ו"זו מס"ס יסיבת לגביס תלת קלין כנגד ג' מוחין ססס רמו לחורת סמוחין
 סמעוררים מן סשינס : לה) ס' כי לפי סמר עס סוף כחי' סת"ת ג"כ ססרי
 סת"ת סוף תחת סרעת וסת"ת סוף כוכל ארבע חותיות סוי ס ולכן אמר קול
 דודי דופק לגבאי בארבע חתון דילים ססס ארבע חותיות סוי"ס וכמבואר
 בתקונים תיקון ס"ט ד'קס ע"א ו"ל ארבעס איכון אחותי רעיתי יונתי תמתי
 לקובל סוי"ס וכו' יעו"ס וקאמר כי תמתי סוף מלשון תם עונך בת ציון
 שמכשר אותם שלח חוסיק לדאכס עוד כמ"ס לא יוסיף לסגלותך :

פתיחת י"הו

טל לו מאי נמלא טל אלא אמר קדשא בריך הוא אנת
 חשבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא
 דידי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלנא כד זמנא
 דאנת בגלותא הרי לך סימנא שראשי נמלא טר
 לו היא שכינתא בגלותא שלימו דיקה וחיים דיקה
 איהו טר ודא איהו יוד ה"א ו"או לח והיא איהי
 שכינתא דלא מחשבן טר אלא יוד היא ו"או דסליקו
 אתון לחשבן טר דאיהי מליא לשכינתא טל מנביעו
 דכל מקוריו עלאין מיד יקום רעיא מהימנא ואבהן
 קדישין עמיה ער כאן רזא דיחודא :

לו) ר"ל דסוס לים למימר שראשי נמלא מטר ואמאי נקט טל ותקן דמסו"ס
 נקט טל כי סמכ"ד ססס בחי' שראש סס ב' אותיות יס"ו שבמלוי ספי"ן סס ב'
 ט"ל ו"ש שראשי ססס בחי' סמכ"ד נמלא טל ר"ל נמלאו אותיותיו וסיו ט"ל
 וכלומר כי מאחר שראשי נמלא טל א"כ סתמי לו אחותו וכו' כדי לסרוק עליו
 שעט טל וברכות שמים וכמו שמסויס דאיו מלוא לשכינתא וכו' ולמס אעמוד
 בחוק : לו) פי"א אחרונה של סס סוי"ס סיא רמו לשכינתא סיא בגלותא
 אמנס שלימו דילס שקטלס בשס סוי"ס וקויס דילס סוי"ס סוי"ס סוי"ס סיא נכנסת
 ס"א ו"או : לח) ר"ל אכל ס"א אחרונה של חשלוס ססוי"ס סוי"ס סיא נכנסת
 כחשבון זס טעל סא רק יוד ס"א ו"או סס לכד סלקין לחושבן טל :
 טל) פי"א שסכיעו סוא בחי' מו"ס דא"א ססוא מקור סעליון שממנו נמשך
 טעל דרך סססו ארבע חוורתי דאחורי רישא דא"א ונגיד לרישא דו"א ומסס
 לרישא דנוקבא כמבואר באר"ד ד"קכח באות מ"א ומ"ב יעוש"ב :
 מ) סכי גרסיון מיד יקום וכו' ולק גרסיון קס וכן סגירסא כרפוס
 סתקויס שעס פי"א נחלת לבי שדפס בשנת סס"ו כי כל דבריו דהכא סיא
 קאי על לעת"ל בזמן סגולס ור"ל שלאחר דיהבת שכינתא חלת קליון סאמריס
 לעיל לנבי רעיא מסימנא מיד יקום ר"מ ואכסן קדישין עמיס
 לטורר סגולס ככ"א :

האדרא רבא קדישא

תניא א אמר רבי שמעון לחבריא עד אימת
 נתיב ב בקיומא דחד סמכא פתיב
 ג עת לעשות ליי הפרו תורתך ד יומין

א (הנה לכאורס תיבת תניא לרוד ישוב שהרי אין כופל לשון תניא לא קס
 סמעתיק מביא דברי תנא אחר אבל על דברי עגמו לא שייך לומר
 תניא וסכא סוף דברי עגמוס וא"כ אין לומר תניא וס"כ יש להקשות ממ"ס
 בסמוך תנא לתמנו חברייה וכו' וכו' קלב ע"כ תנא עד לא קס ר' חוקים
 וכו' ובסוף האדרא תנא כס ר"ש וכו' ושם תנא עד לא נפקו וכו' ובריש
 אר"ז תנא בסוף וימא דר"ש בעא לתתלקא וכו' ודוחק לומר שאחר זמן
 חיבור האדרא הוסיפו דברים הללו ואס"ל שכל מקומות סנו' ר' אבא הכושב
 קאמר להו וחוטרך לזה כדי לסודיענו הענין איך הוסיף נמשכו סדכרים ז"מז וגם
 כדי לקעד העניינים ז"כו וסמן אותם בתיבת תניא לסודיענו שמענו ואלו סדכרים
 הללו ; ב) סגו' הסכינה בקיומא וכן גו' האר"ז בכמה מקומות ולא גיר'
 בקיומא כי קיומא פי' עמוד וגם סמכא פי' עמוד וא"כ אין לו הכנסה כלל
 ופי' זה כתבו ר"ז כ"מ ובש' השכירה פ"ב וכמא"ר בתחלת פי' אר"ר וז"ל כי
 ב' בחי' היו בעולם האל'י האתם מהם הוא בראשונה קודם התיקון שכל
 הו"ס היו בבחי' חד סמכא לבד' והבחי' השנית הוא מ"ס שמים אחר סתי' כי
 החמש ספי' נתפשטו ונגעית פרטוף א' שלם וכל האל'י נתפשט ונתקן בבחי'
 חמש פרטופים הנקראים ח"ה כהר ואבא חכמה ואימא בינה וז"א ויק' חנ"ת
 כס"י ונוקבא דו"א מלכות ולפי שבחללה סיו ר"ש וחבריו עוסקים במה שהיה
 קודם התיקון הנקרא קיומא דחד סמכא לסיבם סנו' לכן אמר לסם שעד אימתי
 יתעסקו בבחי' הסיא לבדם ושיתעסקו מכאן ואילך באדרא הואת בבחי' השנית
 והיא במה שהיה אחר התיקון שהוא התפשטות הו"ס בסוד ה' פרטופים סכ"ל
 וזע"פי שבאדרא הואת לא ביאר רק שלשה וסס ח"א וז"ן סנס באר"ז ביאר
 ג"כ שני פרטופי או"א ושם נבאר טעם הדבר עכ"ל ועי' בספר קול ברמה
 למחר"ך ז"ל שכתב ועשט בקיומא דחד סמכא שכבר כודע שהעמוד על רגל
 א' אינו יביל לעמוד כראוי וגם לא זמן רב עכ"ל ; ג) פי' ואס תאמרו וסלף
 אסור לגלות סודות התורה דכתיב כבוד להים הסתר דבר וכו' להסי אמר עת
 לעשות לה וכן ר"ל אס ששעם לריבם לכך זע"פי שהוא אסור עכ"ז ספרו
 תורתך ונתן טעם שאין ששעם לריבם לכך ואמר ; ד) יומין ועירין ר"ל
 סיו האדם הם קלרים כמ"ס התנא סיוס קלר וכו' (קול ברמה ורוח דרך) ;
 ה) ומארי רחובא סוף ס"מ המלמד חוכם על האדם הוא דחיק ר"ל מטריד
 ומערכב את האדם כדי שלא יעסוק בתורה (קו"כ) ויש גורסים ומארי דביתא
 דחיק כלשון התנא סיוס קלר וכו' וזע"סב דוחק' והכוונה על סק"כס : ו) פי'
 ולא חק"כס פוער את האדם מעסק תורה סיוס טוב אבל כרוזא קרו כל יומא

זעירין סומארי דחובא דחיק יפרווא קרי
 כל יומא * ומחצרי תקלא זעירין אינון *
 סואנהו בשולי ברמא * לא אשגחן ורא
 ידעין לאן אתר אזלין במה דיאות אחבנשו
 חבריא ט רבי אדרא י מרובשין שרין סיפי
 ורומחי בידיכון * יא אהדרו בתקוניכון

אזי להס לכרות מעלבונה של תורה (ק"ב ור"ד) וסכרוו סוף נכרטי (ק"ב
 וס' זסורי חמס כו"ל לך ד'כ ע"א יע"ש וכן סוף כמס' סועה ד'כ ע"א לפי
 פי' ואכע"א יע"ש : ד) פי' זס כתבו ר"ל ככ"מ ומסס כש' מאמ"ר באר"ר
 וכש"ס פ' כתר וז"ל גס סוד הקלירה סוף סוד הלידה העליונה סוף סוד הכש'
 שסס בעיבור תוך סגוף' וסס בקלרות וביחכות בעו"סו א' סגופים סספלים יכדי
 להכין זס ככאר לך עניין סכו' כו"ל באומרו וזוין לין לא אחייכוכו לא לאלין
 מחלדו חקלא וסענין יוכן כמס' ססקרמתי לך כדרוש ספסח (סוף כש' סכוויס
 דרו"ל של ספסח) עניין ק"ס כי כסמל' דולס לילד לו סנסמות ססוי בעיבור
 כחוכס סנה לפתח חטאת רובץ סוף סנכס העליון כסוכץ כערייתס וע"כ סוף
 יולדת זוס סוד קרע עט' כי שטן גי' נח"ס כי סנכס סוף קרע רסס חילס
 וסקריעס סוף כעשית ע"ו סס זס' וסמנס כדי ססחילוכיס לא יסחזו כלו כנש'
 כריכות ספלותיסס של כדוקיס שע"ו ספלותיסס יולדת סנכ' עללס וזיכס כריכס
 לכסח חטאת רובץ וסוף סוד מס סתקנו חז"ל כספלת מוזמור וענך ס' כיוס לרס
 כנודע שז כו ע' תיכין כנכר ע' קלין דעקו דיולדס' וסכלל סיולס סוף כי כרין
 ספלת סלריקיס להזריע סחלת לו סנש' וסח"ך לילד חותס סוף סוד קלירה
 סדס העליון וסכל ע"י מעשיסס וספלותיסס ולכך כקראו חכמים סיודעיס סוד
 סספלות מחלדו חקלא קולריס סדס העליון ולוקטיס סירדתי עכ"ל' ומ"ס זעירין
 חינון סוף כמ"ס רחיתי בני עליס וסס מועעיס : ה) פי' וספי' חותס ססכמים
 סמועעיס ססמרתו ועירין חינון סס בשולי כרמל' ר"ל כסיפול ושולי סכרס סזינס
 ככרס ממש ר"ל סלל כנכסו כעומק ססודות : לא אשגחן ו"א ידעין לאן אחר
 אזלין' כי סס כנכסיס ככרס וזיכס יודעיס לללח ממנו וסוף עניין מלן דעס
 גלל נסך ולכן אסככשו ככריית וכו' לכאר לכס סודות ססורה כדי סתמי עוייל
 ונפקי' ותיכין אסככשו חות כף כניקוד סכא סוף ל' סווי וכן אודרו (עיין
 קי"ב וס"ח) : ט) סרגיס גורן אדרת וע"ס ססוי יוסכין כענינל כמו סגורו
 כקרת אדרת (קי"ב ד"ר ור"ס וס"מ) וקורלין חותס אדר' מעעס סכאדרת
 זו סוי רכיס יוחד מוזמו חיבור חד"ז כי כסחלקו מסס ג' ככו' כסוף סאדרת וסר'
 קי"ב ז"ל פי' על ססוף כנודלס ככמות יוחד מאדר' וע"ס : ו) כענין זס ככתבו סתו'
 ז"ל כחוכות דקור רע"א כפי' סיסו רכא ולסיו זועל יע"ס : י) פי' סוף לשון
 ארו ככרס סגור כלי מלחמת להלחס כסוכליו ס"כ ססמרו חותס סוף חת כלי'
 מלחמתו ססס ד"ח סתקרוס חרס סיפיות להלחס כסס נכר ס"מ וכנודל דילס :
 * סווי וזוין כתיקון סלכס כעיעל סככס וכחכמה סככס וכו' וכל זס סוף

בְּעֵיטָא בְּחַכְמַתָּא בְּסוּכְלַתְנֹו בְּדַעְתָּא *
 בְּחִיּוּ * בְּיָדִין * בְּרַגְלִין * אֲמַלִּיכוּ עֲלֵיכוֹן
 לְמָאן יֵב דְּבַרְשׁוּתִיהָ חִי וּמוֹתָא יֵב לְמַגְזֵר
 מְלִין דְּקִשׁוּט * מְלִין דְּקַרְדִּישֵׁי עֲלִיוֹנִין צִיתִי
 לְהוּ * וְחֲדָאן לְמִשְׁמַע לְהוּ וּלְמַנְדַּע לְהוּ *
 יְתִיב רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכָה וְאָמַר וַיֵּי אִי יֵד גְּלִינָא
 וַיֵּי אִי לָא גְּלִינָא * חֲבַרְיָא דְהוּוּ תַמְן אֲשַׁתִּיקוּ
 קָם רַבִּי אָבָא וְאָמַר לִיה טוֹ אִי נִיחָא קַמִּיהָ
 דְּמַר לְגַרְאָה * הָא בְּתִיב סוּד יֵי לִירִיאֵיו
 וְהֵא חֲבַרְיָא אֲלִין דְּחַלִּי דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אֵינוֹן * וּכְבַר עֲלוּ בְּאֲדָרָא דְבִי מִשְׁבְּנָא

למגזר מלין דקשוט כמ"ש אח"ך ונקט טרשב"ז ל' בעיטא כחכמתא וכו' כנגד
 ו"ס כי עיטא נגד הכתר שהוא מקור העלם כמ"ש בד"קלג ר"עב וו"ל תאכא
 דככל אחר דכסאף עתיקא עמידא דכולא ארחא אסתגלייא טב לכולסו דלתתא
 דסא אסתחזי עיטא למעבר טב לכולא מאן דסתים ולא אסתגלייא לית עיטא וכו'
 כחכמתא חכמה בסכלתנו בינה בדעתא דעת בחזיו ת"ס ויסוד כי שניסס
 כקראים אספקלרייא מאירם וגם גוף וברית חשכין חד כידין ח"ו כרגלין
 כ"ום אמליכו עליכון וכו' מלכות : יב רמו לפרלופ ז"א שכירו סחיים וסמות
 כמו סחיים בו שכירה ותיקון (עיין להרכ רוח דוד) : יג ס' לדבר דברים
 אמתיים בלא שום טעות ועל שהדיבור בא בחיתוך שפטים קאמר למגזר : יד
 ס' כי סנס טרש"כ כי סיס חלטה כדעחו לגלות לסס סמלכים דו"א ונוק דוקא
 ואח"ך ראם שראוי ג"כ לגלות לסס המלכים דא"א וו' תקוני דגולגלתא דא"א
 וי"ג ת"ד דא"א כדו שלא יסיו סחברים סחרים מום ססוד לסכי אמר ווי אי
 גלינא כי סוד מקום גבוה מאוד וכבוד לסיס ססטר דבר ווי אי לא גלינא
 מפני שסחברים יסיו סחרים מום ססוד וזס ספ' סוד כתיב כסדרייא כוז' אסרי
 מות ד"עד ע"ב ועי"ע כוז' כראשית ד"יא ע"ב יעו"ש : טו כראות ר"א סטרש"כו
 ז"ל סיים ווי אי לא גלינא מלא סתז לדבר וא"ל אי ניחא וכו' ר"ל אס רלונך
 לגלות לנו סודות גדולים רק שססתק מפני כבוד לסיס ססטר דבר לוס יש
 תזוכס שהרי ג"כ כתיב פסוק אחר שהוא סוד ס' ליראיו שמום לגלות סודות
 סתורה ליראיו ס' וכל סחברים סאו יראיו ס' סס וא"כ אין עוד מקום לספק
 ועוד סלו סחברים ככר עסו כסודת דכי משכנא סיא אורת משכטום סנו' כוז'
 ד'קכב ע"ב ור"ל כי סלא ככר גליא להס סודות גבוהים גז גזר שמשס ככר

טו מנהון עאלו מנהון נפקו יו תאנא אתמנו
 חבריא קמיה דרבי שמעון יח ואשתכחו
 רבי אלעזר בריה רבי אבא רבי יהודה
 רבי יוסי בר יעקב רבי יצחק רבי חזקיה
 בר רב רבי רבי חייא רבי יוסי רבי יסא

עלו ונפקו ג"כ וא"כ כבר יש להם הכנסה מפעם א' ואין לראובן מפני שום דבר
 וחסכים הרש"ב ז"ל לדבריו והתחיל לסדרם : טו) ממחון עלו פי' ולא נפקו
 וס' ר' יוסי בר יעקב ור' חזקיה ור' יסא וממחון נפקו ר"ל עלו ונפקו והם
 שאר החכמים כמ"ס בסוף האדרת וז"ל ואמאי לין משום דעשו ולא נפקו זמנא
 אחרא מקדמת דנא וכולהו אחריני עלו ונפקו וכו' יע' וס' ופי' עלו ונפקו
 כתבו רו"ל בסקדמת ע"ח וז"ל פשטו דבריהם שהכנסה בחכמה הזאת לר"ד
 שידע ליכנס וללכת אמנם מי שרצה ליכנס ולא ידע ללכת וכמעשה בר'
 שנכנסו לפרסם ש"ע א' מהם שידע ליכנס וידע ללכת כי סבר והשיג סדר
 על כריו אמנם האחרים נכנסו ולא השיגו ולא ידעו ללכת מתוך החקירה הזאת
 בשלום ולזוט כבר לישע אחר' והנה בסבא פ' משפטים אמר בר יוחאי ידע
 ליעול ולפוק וכו' לכן אסור לטעוק בחכמה זאת אס' לא שבר נכנס בחקירות
 וילא בשלום ולא נשאר בתוכו מבוכות וספיקות וכל"ג עד שאין הכולנה כשעו
 שא"כ לא ימלא בדור בום כמו רש"י שיבאר לו ספיקותיו לכן כל"ג שם
 אס' האדם מוכנה שאע"פ שיראה לו כמה ספיקות ודברים תמוסים יאמר
 בלבו רק מחסרין שכלי אני לא משיג ולא שח"ו דבר עלמו יש ספק ופקסוק
 לזה האיש מלוח ללמוד עמו שמתוך כך מתוך שלא לשמה בא לשמה ואין
 אסור לא למו שאין לו כח לעמוד בהיכל המלך ויבא לירי כפירה ח"ו וזה
 נחשב כי הוא חכם גדול ואין העדר מלדוע על' ועי"ע לקמן בד' קמא ע"ז
 אית כע מש"ס ; יז) תיבת אתמנו הכו"ן רפה מלשון מנין ועי' להר"מ ז"ל
 כו' חוקת דקע"ט טע"ב שנתן טעם על מה שקורא הרשב"י לתלמידיו תמיד
 בשם חברייהו והוא לקיותם כולם בחי' חסדים וחסדדים הם מיוחדים בתכלית
 החוד משא"כ להבאים מלד הגבורות שאין בהם אחוס ותלמידו ר"ע יוכיחו
 עכ"ל ועי"ע וזהו תשא דק"ן ע"ב : יח) סנה בש' הגלגלים הקדמה כו
 ד"על כתב רו"ל שם וז"ל ובבאר עתה כל לו השמשה בחי' (של זוגי זוי')
 סבחי א' שהוא זוג היותר מעולה מכולם הוא זוג ישראל עם רחל והנה יש
 בו ה"ח וה"ג הכמטכים ממוחין דאימא וגם חו"ג הכמטכים ממוחין דאבא כי
 סנה היסוד דאבא המתלבש תוך ז"ח סנה הוא מגיע ומתפשט עד סיום היסוד
 דז"א ממש' והנה הי"וד נכורות סנה חמשה דאבא וחמשה דאימא הם בחי'
 י"וד הרוגי מלכות אשר נשמותיהם נתלבשו בלו הטיפוח וגו' והנה לפי שזו
 הי"וד הנכורים הם לבושים מבחי' הנכורות והדוינים לכן חולרכו ליתרג לפי
 שקליפות הם כאחווה מאור בנכורות כנודע וכו' ועשרם חסדים דאי"א הם
 לבושי הנשמות של עשרם תלמידו הרשב"י הכו"ן כו' ובא"ר וס' ר"א כנו ורבי
 אבא ורבי יודקס וכו' ולקיותם בחי' חסדים לא חולרכו ליתרג לפי שאין

יע ירין יהבו ררבי שמעון ואצבען זקפו
 לעירא כ ועאלו בחקרא ביני אילני ויתבו
 קם רבי שמעון וצלי צלותיה יתיב בגויהו

הקליפות נאחות בהם והאמנם סג' חכמים שמתו באדר קדישא שסס רבי
 יוסי בר יעקב ורבי חזקיה ורבי ייסא סס היו כתי' ג' חסדים של אי' המגולים
 המתפשטים בתכ"ה של ז"א כי לו סס עולות למעלה להאיר כו"א כמבואר
 אלכינו לכן ג' חכמים נסתלקו אז ועלו למעלה והנס הרשבי"ע"ה סוף
 כתי' היסוד עלמו שממנו ילאו אוחן סו"ד עפין לכן הוצרך ללמדס תו' ולחקס
 עכ"ל וכו"ב ק"ש ז"ע בדברי רז"ל שהרי תלמידיו הרש"בי ע"ה לא היו וזלתו ע'
 כאשר נזכרו בתחלת אד"ר דקבו ע"ב ותאנא אהמנו חכרייא וכו' ועוד אי' כסוף
 אד"ר דקמד ע"ב וז"ל והוס קרי לסו ר"ש ז' אכן עיני ס' וכו' אר"א אכן איתא
 בזויו דנהרין משביעא אנת הוה שביעא דכלא וכו' וזה אחר שמתו אותם ג'
 חכמים הרי מפורש שאינם כ"א ע' והס נאמר שסס אהר שרש"בי סס עשרס זס לא
 יתכן שמורינו ז"ל כבר כתב שרש"בי ז"ל הוה כתי' היסוד עלמו ואינו מכלל
 סו"ד חסדים ואולי נובל לדחוק עלמנו ולתרוך שמונה עמסס את רבי ייסא
 וזעא אשר נתחבר אח"ך עמסס כמו שא"ל ר"יס ור"ז כו' שמיני ד"על ע"ב
 יתיר תסא מר' ייסא חכרנא דאסתלק וכו' עוד איתא בפ' תרומה דקנד ע"א
 סעד לדברינו וז"ל ואנא מאן יהיב לו וכו' וכ"ש אנת למסוי בוניסו וכו' א"ס
 מכאן סעד לדברי כו' ר' ייסא תשלים מנין העשרס מלבד הרש"בי ע"ה עכ"ל
 ודע כי כבר כתב הרב מהרי"ן ז"ל בספר קול ברמה דח"ע ע"ב וסרמ"ז ז"ל כו'
 סקודי ד"רכס ע"א והרב מקדש מלך בס' הזרה מלך פר' בלק סי' ריע וסרב
 רוח דוד ד"ג ע"א משס רז"ל שסס תסוד סו"ד חסדים דא"ז לא לבחי' פרנף שלס
 חכס סידורס וסוס כוס סאופן כי הרש"בי כתר ור"א בנו חכמס ור' אבא
 בינס ורבי יסודס חסד ורבי יתחק גבירס ורבי יוסי בר יעקב ת"ת ור'
 חזקיס נכח ורבי ייסא סיד ורבי חייה יסוד ורבי יוסי מלכות יע"ז
 חרי לפי חשבון זה יסיה הרש"בי ז"ל מכללות סו"ד חסדים ולא רבי ייסא
 וזעא כמ"ס מהרש"ו ז"ל וה"כ ז"ל שזהרש"בי ז"ל יש כ' בחינות כחינת יסוד
 דא"ז ובחינת כתר דחסוים וכן כתב הרב רוח דוד ז"ל בתחלת סספר כפי'
 ספומון שחיבר יע"ז ובזס מתיישב מסה סהקסס מהרש"ו ז"ל : יש פ' שכיולס
 סתפללו עליו סיהן הק"כ בלכו לגלות לסס סוד עולס סתקון ואצבען זקפו
 לעילא תפלס תניינא שיליח הרש"בי ז"ל וגס הרש"בי ז"ל סתפלל עליוס כמ"ס
 אח"ך קס ר"ש וללו ללותיס ואח"כ ישבו באדרא כסודין (רוח דוד) :
 ב) פירושו כתבו דז"ל בש' הגלגוליס הקדמס לו ולח וז"ל לזפון לפס בלכחך
 מלפס ללך לפון אלל העומק שבו כיר א שוך יש בי פרסס ורכוים סהחד
 סימכי הוה עומד ללך מורח סהר שבו כפר כריתא וסשמי עוליס בו לגוש
 חלב והנס כדרך סימכי כאשר תגיב כמקוס שנכנס בין שני סהרס סר א'
 לימין וסר אחר שבו כפר כריתא לשמש תמנס כמו מלס אמות רחוק משס
 ותמלא מיסור א' קטן ובו אילכי זתיס כמו עשריס אילנות וסס יש ספירס א'
 ועמוקס לאורך סדרך עשוים מחמת מימי גשמיס סידוריס וך סס כימי סהודך
 ובתחלס עומד מענגל סדרך ללך ימין סספירס ססיל ואח"ך גוטס מענגל

וְאָמַר כָּרְ חַד יְשׁוּי יְדוּי כַּח בְּתַקְפִּי יְשׁוּי
 יְדִיהוּ וְנָסִיב רוּן יְפָחַח וְאָמַר כִּכ אָרֹר הַאִישׁ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פָּסֵל וּמִסְכָּה תוֹעֵבַת יי מַעֲשֶׂה
 יְדֵי חֲרָשׁ וְשֵׁם בֶּסֶתֶר וְעָנּוּ כָּדָם וְאָמְרוּ אָמֵן :

סדרך ועיבור כאלמע חפירות ועימוד מעגל סדרך לדר שאל חפירות ססוף
 ובאותו מקום ממש שנועס סדרך חנו' יש שם חילון וית א' וכשרשו כמו
 אלענא של חכמים וזכס כנגד חילון לדר מורח יש סלע א' וכו' ב' חפירות
 וגם בקיעות וזכס כבקעס אשר ללפון הסלע סחוף שם קבור רבי יוסי בר
 יעקב שנפטר בזמן סדר'ר דנשא' וזכס כשרם סחוף סוף מקום שנתקבלו שם
 לעשות סדר'ר סחוף' והרשב"י ע"ס ישב בחפירות סחוף חלפונת ששם קבור
 ר"י חנו"ל ובחפירות חרומית שם ישב רבי אבא ובמקום חילון חנו' שם ישב
 ר"א חנו עכ"ל וזמ"ש כאן ועלו בחקלא ביני חילבי ויתבו : בא) חנו' סכנוס
 סוף בחוקטי ור"ל בחקי יסיינו דקאמר בחר חבי שוו ירוסו ונסיב לון ר"ל
 שאחו כיריכס כדו לסשביעס בחרור חקיש וכו' ר"ל ארור חשר ידמס דמיון
 סגוף באורות העליונים כמו גולגלתא מלחא אודינו עיינין חוטמא ויולא
 שום סוף כמו פסל ומסכס כי חין לו גוף ולח דמות סגוף לח הכל סוף כדו
 לשכר את סוףון מה שיכולס לשמעו וחחר שטני ואמרו חמן שקבלו עליסם את
 סכנוס פתח ואמר עת לעשות וכו' כדו לגלות לחס סודות חרורס' וכן
 פתח סרב חיד"א ז"ל בגליון סוף' משס סר"מו ד"ל זאפת חנו' סוף סכנוס
 וסייס ולח כחיס גורסין בחוקקיס ומפרשים שכל א' יניס ידיו וע"ז בחוקי'
 חדא דמאי קאמר בחר חבי ונסיב לון' ותו אמאי אלעריד למימר לרו חבי
 פשיטא שחוקסס למודס לפניו סודות לו כידאי ישכו ברתח וכויע עכ"ל :

כב) פי' זה כתבו רז"ל בכמה מקומו' בש' המלכים פי' וכן"ל פ' תרומת
 וכן' כי תבוא וכן' מאמר' כפי' סדר'ר' וז"ל מה שמחיל בפסוק זה
 סוף מוכן כמה שנתבאר אללינו בפיעוס סקטורת בענין' י"א סמיס שבו אשר
 חס סוד עשר קליפות וכן א' של הקדוש המחיס את כולם' וכמו שביארנו
 כפ' תרומת ד'קסד ע"ב בענין עשתי עשרם יריעות עוים דמשכנא וזכס לו
 חס' י"א חרורים שזכרו כפ' כי תבוא וכמבואר שם במקומו' וזכס הראשון
 מכל חוףון י"א חרורים סוף כנגד א"א של סקלי' וז"ש וסס בסתר ע"ש סחוף
 סברו של עילס כמבואר אללינו כי שיעור קיימת א' א' סוף חופש כל עולם סאל'
 וארכעח פרופיס סחחריס חס מלכויסם אוחו ואינו כיכר ממנו רק כחי' ראשו
 בלבד וכל סחחר ומחעלס בתוכס וכו' ולפי ססראשון מכולס סוף זס
 ספסוק לכן סחחיל כו עכ"ל' ואע"פי שאין חחיוה לקליפות ע"י סעעיות או
 סגשמיות במקום גבוס כוח' מ' מ' מרחוק אפשר לחס לססחכל ולזון עיניסם
 משס כמ"ש רז"ל במכו"ש ש'ג ח'ב ס'י ד'ע ע"א וז' לחמס כא"א אי אפשר
 א' הקליפות לסחחחו' שם ח'ו' - אמנס מרחוק אפשר לחס לססחכל ולחכיס
 ולזון עיניסם משס' ולכן חוסס לו סחרכעס כימי' דשערי' לכסות על עורף
 הלכן שלח יזונו עיניסם משס' עכ"ל :

פְּתַח רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר אֵי עַתְּ לַעֲשׂוֹת לִי
 אֲמַאי עַתְּ לַעֲשׂוֹת לִי מִשּׁוֹם דְּהִפְרוּ
 תּוֹרַתְךָ מָאִי הִפְרוּ תּוֹרַתְךָ תּוֹרָה דְּלַעֲיָא
 דְּאִיהִי מִתְּבַטְּלָא אִי לָא יתְעַבִּיד בְּתַקּוּנֵי
 דָּא וְלַעֲתִיק יוֹמִין אֲתַמַּר כִּי כְּתִיב אֲשֶׁר־ךָ

א) פירושו הוא דע כי כל בחי' מלכות נקראת בשם עת בין מלכות א"ק
 ובין מלכות עתיק וא"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
 נקח כמע' ע' אות סג יעו"שכ' וכ"כ ג"כ הרב אש"ל בריש סק' פראשי' ובסמ'
 הוא בד"מח רע"ד וז"ל ולכן כשמדבר סרש' בו ז"ל סתם במלכות לריך שגנחה
 פרעית לידע באיזה מלכות מדבר ובפרט כשמכין ב' עניינים שסם דומין זה
 לזה ומשמע שכל הוא עניין א' ואינו כן הוא כי רוב פעמים מכין ב' עניינים
 וסם הפכיים ז"מ כי תרונן האור מן הסתך ובעניין זה תמלא בור' אחרי ד"נח
 ע"ב ע"ש וז' יבוא בכל עת וכו' עכ"ל יעו"ש וסמ' עה סג' סכא סכונס
 סיא על מל' דא'ק שאחר סת' נתפסטה ב"ס ונקראת בשם עתיק וזש סויה
 סנו' כפסוק הוא רומז לא"ק וז"מ אמת עת לעשות לה' ר"ל למס' הולך
 א"ק לתקן סמל' שלו בבחי' פרטוף שלם והלא לך סיה כס' שס סכירס או פנש
 ויבונס סיא לקבל אור אס' כס' ואפי' א"ל יכול לקבל אור אס' כס' כ"ש עתיק
 כי סכירס לך סיתס רק באחורי א"ל ופניס ואחוריס דו"ן לזס תו' משוס
 דספרו תורתך וסעניין הוא כמ"ס דו"ל כמכ"ס ש"ב ח"ב ס"ו ד"מ ע"ב וז"ל גס
 סועיל סת' כי לך די בנ"ת שסס סז"מ דו"ן סנחקנו כנו' לך גס סג"ר עס סויה
 סנתחלס לך מתו' לסווסס ויכוליס לקבל אורס עכ"ל אחר סתיקון ניתוסף כסס
 חו' ספרטוף גס סס עס סויה שלך סיו לריכיס לזס מפאת עלמס רק לסוכת
 סתחתניס סיוכלו לקבל אור הולכו גס סס לסתתקן כסוד פרטוף לסמעט
 אור לזורך סתחתניס ולך לסוכת עלמס וכו' יעו"ש וז"ש סכא משוס דספרו
 תורתך ר"ל משוס סנתחלס אורות סעליוניס כעלו וסכרו את סכליס דו"ן
 שסס בחי' סתו' מטעס שלך יכלו לסכול את רבוו אור ססול ומסו"ה סולך
 עתס א"ק לעשות ולתקן את סמל' שלו כסוד פרטוף כרו שעי' ויכלו סעול' לסתקייס
 כמ"ס דו"ל וסל לעלמו מאו' ספרו תורתך כרו לכאר סעניין סיעב כלו' באיזה
 תורס סכתוב מדבר דל'ת על תורס שאנו עסוקיס כס כמו שפי' כו' תרו' דך
 קנח ע"ב גס כן פסוק זה על תורס שאנו עסוקיס כס' לס'ק תורס דלעילך
 שסס ז"ן דא"ל דאיחי מתכטלף מסיבת רבוו אורות אי לך יתעביר עת סנו'
 בתקוניו דך ועד כאן סתס דבריו ולך פירס באיזס עת סוה מדבר ועתס
 פירס דברו כי עת סג"ל לעתיק יומין אתמר ודע כי ככר כתב דו"ל כש'
 עתיק פ"א וז"ל ונתחיל לכאר עניין עתיק ותחלס נכאר מי סוה סנקרף עתיק
 סנס כתחלת אד' ד'רפת ע"ל כתב סרש' כו' ז"ל וז"ל סאי עתיקא קדי' עמיר
 זגניו וכו' וסכילאור סוה דע כי ע"ק סנו' כאן אינו מדבר על סוכר סנעס
 משס מ"ס לך על נוקבף דעתיק ודא"ל סנעסיס מבחי' כתר דכ"ן וזכור סק'
 זו כי לריכת לך ככל אורף לכל סרוסיס עכ"ל ב) סו' שאחר סגוד לסס

יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ • וּכְתִיב מִי כְמוֹךְ בְּאֵלִים
 יי • קְרָא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ אֹתְבִיָּה
 קִמְיָה • וּדְרַבִּי אַבָּא מִסְטָרָא אַחְרָא • וְאָמַר
 אֲנִן בְּלִרָא דְכִלְא • ג עַד הִשְׁתָּא אֲתַתְקֵנוּ
 קִימִין • אֲשִׁתִּיקוּ שְׁמֵעוּ קְרָא וְאִרְכּוּבְתָן
 דָּא לְרָא נְקִשְׁן • מָאִי קְרָא • קְלָא דְכְנוּפִיא
 עֲלָאָה דְמִתְכַּנְפִּי חֲרִי רַבִּי שְׁמֵעוּן וְאָמַר יי
 שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךְ יִרְאֵתִי • דִּהֲתִם יְאוֹת הוּהּ
 לְמַהוּי דְחִיר אֲנִן בְּחִיבוּתָא תְלִיא מְלֵתָא
 דְכְתִיב וְאַהֲבַת אֶת יי אֶלְהֵיךְ • וּכְתִיב
 מְאַהֲבַת יי אֶתְכֶם וּכְתִיב אַהֲבַתִּי אֶתְכֶם •

שרבונו לנלות להם סודות עליונים במקום גבוה כזה א יקשה כענינם אך
 ערב א לבו לנשת א הקודש פנימם להבי אמר להו סנהו תרי קרתי אשרוך
 ישרל וכו' ומי כמוך בלים וכו' לומר הרי מלינו שהשווה הכתוב כבוד ישראל
 לכבוד קונם שנאמר עליוסם מי כמוך כלשון שנאמר בו כביכול וכמ"ש ג"כ לקמן
 ד"קלט רע"א יעו"ש וק"כ ראוים ישראל לנלות סודותיו ולשתמש בכבודו כמ"ש
 על ר"ע ז"ל הניסו לוקו זם שראוי הוה לשתמש בכבודו (עי' ספר הדרת
 מלך) ומ"ש אנו כללך דכולך פירושו הוה כי כבר כתבנו לעיל בכות י"ז כי
 חרש"בי ז"ל הוה כתי' כתר ורבי לעזר חכמם ורבי אבא בינא יעו"ש וק"כ לו
 סג' תנאים הם ראשי שלש קווים של כל פרנץ תסודים וכל א' מהם כולל
 כל תקו שלו • כי חרש"בי ז"ל הוה כתר וכולל כל קו התמלעני ור"א חכמם
 וכולל כל קו ימין • ורבי אבא בינא וכולל כל קו השמאל • ולזם אמר אנו
 כללך דכולך (עי' סה"מ :) ג סי' שכוונת חרש"בי לומר להם שער שיטבו
 שלשתם וסמיכו לבאר סודות התורה אז תתקנו קיימין סם העומדים של
 ספרתא הנזכרת לקמן בד"קלה יעו"ש • כי כאשר ישבו שלשתם אז ברו ועמדו
 עליהם ד' סמכין לר' ועליוסם הים פרום סרוכתא עילתא והיו מתקבלין
 מלאכי השרת ונשמות הדריקים כנמומעי חתן וכלא כמ"ש בסוף האר"ר חייך
 רבי שבט וימין תתברירו קמים קב"ם כל אינון דיתון וישתכחון עימם עד לא
 עיילתון בני אדרא דולבון וכו' ולכן כאשר א' חרש"בי ז"ל לחברייא דאתקנו
 קיימין אז שתקו סמכרוס לחותי כנועם בותא השכינא ונשמות הדריקים וזו שמעו
 קלא של כנוסילא עילתא דמתכננו והיו ארכובתן דא לרא נקשן מאימת שכינא •

רבי שמעון פתח ואמר הולך רכיל מגלה
 סוד ונאמן רוח מכסה דבר הולך
 רכיל האי קרא קשיא איש רכיל מביעי
 ליה למימר מאי הולך אלא מאן דרא
 אתישב ברוחיה ולא הוי מהימנא ההוא
 מדה דשמע אזיר בגויה כחזירא במיא
 עד דרמי לה לבר מאי טעמא משום
 דלית רוחיה רוחא דקיומא יאבר מאן
 דרוחיה רוחא דקיומא ביה כתיב ונאמן
 רוח מכסה דבר ונאמן רוח קיומא
 דרוחא ברוחא תליא מדתא וכתיב ו

ד) פי' כדי לשקטין סרש"כי את סכריים מסרעדס כדי שיכוונו את לבס
 לדבריו משו"ס אמר לבס מה לבס לחרוד ולירא כ"כ סחס כשראס חקקוק
 כמראות סככואס לעשרה סרוגי מלכות שכולס סיו בחו' גבורות אמר יראתי
 כי יאות סוס למסוי דחיל אכל אכן בחכיבותא תלויא מלתא כי אכחו כחונת
 כשמותיכו סיו' מצופות סחסדים סרמוזיס על סאסכס דכתיב וסאכנת אס ס"א
 סאכו אסוכיס איתו' וגס סוא אסוכ איתכו דכתיב מאסכנת ס' אסכס וא"כ לא
 תיראו מפני שוס עוכס תלילס אך משוס שמפסוק כי מאסכנת ס' אסכס מש'
 שאין איתס אסכסס מלד עלמכו לכד לא גס מחמת אסכנת סאכנת כמו שמסייס
 ומשמרו את סככועס וכו' משו"ס הכיא פסוק אסכנת אסכס וכו' שמסס מש'
 כהדיא אסכנת ס' ככו מלד עלמכו ולא מלד לירוק אסכנת אסכנת שא"כ סיס
 לו לאסוכ גס את עשו ואין אומר אס"ך ואת עשו סכאטי ואין לסק' א"כ מס
 לורך לסכיא פסוק כי מאסכנת ס' אסכס דאפ"ל דככיבא לים לאתויי ראיס
 מאורייתא יותר מדברי קבלס (עיין ר"ד) : ה) פי' שפסו עדיון מעורבת
 ואיכס מתוקנת וסרע שכס גובר לכך מכריחו לסוליא לחוץ מס שנמסר לו כסוד
 כי איתו סרבר ששמע משוטע במעויו אכס ואכס כדמיון סעץ סלף ע"ס סמיס
 שאינו כח לא עד שיכל לחוף סכסר כן זס סרכיל לא יוכל לשקוע עד כי יסמר
 איתו דבר לככי ארס ולו"ס סכתוב סולך רכיל כלו' שרבר סרכילות הולך
 ומקשקס כלכו ולא ינות עד שיגלתו : ו) פי' ונאמן רוח ר"ל חוק רוח מל'
 ותקעתיו יתר כטקוס נאמן ר"ל כקרקע כתולס ססיתד חוק כו' אכל כקרקע
 רפס כשמט אמכס מיד כן נאמן רוח חוק ססוד כלכו שאינו כשמט ממקומו ו"ס
 קיומא דרוח שאינו כמו סרכיל דלא אתיישב ברוחיס (עיין ס"ס) : ד) ר"ל

תתן ואת פיק לחטיא את בשרך וליית
 עלמא מתקימא אלא ברוא וכי אי במלי
 עלמא אצטריך רוא במלין רזין דרזייה
 דעתיק יומין דרוא אתמסרן סאפירו
 למלאכין עדאין על אחת כמה וכמה
 אמר רבי שמעון ט לשמיא רא אימא
 דיציתון דארעא רא אימא דתשמע דהא
 אנן קיומי עלמין יתנא רוא דרזין כד

שלא תתן פתחון פס לפיד לנלות סודות האקרים כדו שעי' ו' חטויא את בשך
 ר"ל חטאים את עלמך : ח) פי' כמ"ש לקמן ד"קלס ע"א וחדן על דשמעין מס
 דלא ידעו (ס"מ) : ט) פי' כי שם אלל משה סתם כוונתו להעיר השמים
 והארץ על ישראל כמ"ש ואתירה כס את הש' ואת הסיך כדו שאס יתעורו באים
 סעדים ונפרעים מסך דכתיב ועלר את שש' ולא יהיו מעור והעד' לח התן את יבו'
 ולכך הוסיף לו' סאזינו וגו' כדו שיעו אזניסם לדברי העדות . אבל אנן קיומי
 עלטין ר"ל אכל אנחנו עוסקים בתורה סהיא קיום טעולם סאין ז"ל לסס
 סאזינו כי וכו' לאדם שלא בפניו (עיין ר"ד) : י) פירושו סוף פי סנה בימי
 הרש' כי סיס לסס חיבורים קדמונים כמו סמכתין וסחוספתא וכוילא וכמ"ש
 ג"כ סרב זסורי חמה כזו' וילא דקב"ד ע"ב ובספרו סוף דקמ"ב ע"א ו"ל
 שמעתי ממורי ז"ל כי לו סמסניות וסחוספתות סס סיו מימי קדם מחכמים
 מחכמים וסיו מדברים בלשון קלר וסרש' בי כאו לידו וכל דרוש סהיס דורש
 וסיו רואה סכחותו סמנתיין או סחוספתא מובא סכרה לו כדיו או ענין סנוגע
 לדרשו סיס מכיחו סוך דבריו וכי' יעו"ש . וסיו לסס ג"כ חיבור או' סנקרא
 בשם רוא דרזין כמו סתראה כזו' יתרו ד"ע ע"א ומוכירו סרש' כי ז"ל בלשוני
 סעסור כזו' משפטים דקב"ב רע"ב דקאמר סתס תניח כרוח דרזין וכי' ובפר'
 נח דע"ב סע"ב דאמר סתס סאי קרא אסכחנא ליה כרוח דרזין וכי' יעו"ש .
 משמע סהוא חיבור סנקרא כן וסיו קודס זמן סרש' כי ז"ל . וסכא ג"כ מכיח
 סרש' כי ז"ל דכרי רוא דרזין סנו"ל ומכארת' וסע"פי שלא אמר תנא כרוח
 דרזין לא תנא רוא דרזין כלא אית כ' פירושו סוף ר"ל אמר רוא דרזין ואינו
 ר"ל סנינו כרוח דרזין . ושמעתי דיש מפרשים כי ססס יש כתרס סודות וסודות
 ססודות כנו' כזו' כסעלותך דקב"ב ע"א יעו"ש . וסכא כתחלה סתס כוונת
 סרש' כי ז"ל לנלות לסס סודות ססודות ולסכי אמר תנא רוא דרזין וכסרסס
 סאין סחכרים וכולס לסכול סנודעו סמ"ס גלי כרוח ולא כרוח דרזין וז"מ
 גלי כרוח וכי' ע"ב שמעתי . ודברים לו לא ניתנו ליאמר סכמה טעמים חדן
 כי ססס סודות ססודות אמר כזו' סס סאגס כגליס סססא חק לעת"ל יעו"ש .
 ועוד כי סלא עיקר יסיבת סרש' כי ז"ל סתס כדו לנלות לסס סוד עולם סחי'

פַתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן בְּרֵא בְרֵא דְרִזִּין אִזְדַּעְזַע
 אַתְרָא וְחִבְרִין אֶתְחַלְחְלוּ גַלִּי בְרֵא פַתַח
 וְאָמַר פְּתִיב י יא וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
 מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם לְפָנַי מֶלֶךְ מֶלֶךְ וּגּו' .
 זְבֹאִין אֶתּוֹן צְדִיקָא דְאַתְגַּלִּי לְכוּן יִבְרִי
 דְרִזִּין דְאֹרִיתֵיהּ דְרָא אֶתְגַּלִּין יג לְקַדְיֵישִׁי
 עֲדִיוֹנִין יג מָאן יִשְׁגַּח בְּהָאִי וּמָאן יִזְכֶּה
 בְּהָאִי י דֵּהוּא סְהַדוּתָא עַד מְהִימְנוּתָא
 דְכָלָא י טו צְרוּתָא כְרַעוּא יֵהָא דְרָא יתְחַשֵּׁב

כמ"ג ש בריש סאדרא עד אימת נתיב וכו' ואיך כמלך עתה לגלות להם רוי דרזין
 ועדין דרזין עצמם של עולם התיקון אינם יודעים אותם ועוד לפי פירושם
 מלת תבא אין לה סכנה כלל ועוד אם רלונו לגלות להם רוי דרזין מה שורך
 לסוכר בסוף מלת רוא דרזין אל העיקר הוא כמ"ג וסנה כד פתח ר"ג ככריו
 דרוא דרזין כדי לפרש דבריו שהם סודות עמוקים או אזדעזע אתרא ופי' סר'
 רי"ד ז"ל שהוא כדמיון סר סיני וחברין אתחלחלו כדמיון ישראל יעו"ש ואלו גלו
 ברוא חדא מכרייתא דרוא דרזין ופתח ואמר וכו' : יא) פי' הכא מפ' המלכים
 דא"ל כמ"ג רז"ל כש' מאמר"ר כפי' סאדר"ר וז"ל מה שתמלא בארעא זו זכירת וס'
 המלכים נ"ס סא' סוף סנו' כאן בתחלת תיקון ע"ק . והשנית סוף לקמן ד"קלס
 ע"א בתו' ז"ל . והג' סוף לקמן ד"קמב ע"א בתחלת תיקון סוכבא דז"ל טעם
 הדבר הוא זה כי הנה כבר ביארנו לק' כבי' אורת סזוינו כי י"ס שרשיות ומקוריו'
 הם ומתחלקות ככל עולם האלוי' בסדר זה כמ"ב בא"ל חג"ת בו"א נס"י
 בסוכבא דז"ל ואמנם בעת שנאללו ילאו בחו' לו המלאכים פירוש כי אחר
 שנאללו ג"ר דא"ל אשר השלישית היא בינה הנקראת ארץ אדום משום דמיכס
 ריבין מתערין סנה מאותם סבינה דא"ל ילאו לו סז"מ שסס ז"ת שכו . וכן אחר
 שילאו כח"ב דז"ל ילאו סז"מ שסס ז"ת שכו מבינם שכו"א . וכן אחר שילאו
 כח"ב דסוכבא ילאו מן סבינם שבה ז"מ שסס ז"ת שבה . ולפיכך תמלא שכו
 סאדרא סוכבא עניינם ג"מ אס בא"ל הנקרא ע"ק ואס בו"א ואס בסוכבא דז"ל וכו'
 יעו"ש . יב) כל' סודות דעתיק שהם עמוקים . אבל אינו ר"ל סודות הסודות
 מטעם שכתבו לעיל אות יוד יעוש"ב . יג) הם המלאכים שלק ידעו בשכירת
 הכלים מפני שקדמה להם כרמוז בולס המלכים (סס"מ) : יד) פי' מי זכס
 לידע סוד וס' המלכים כי מי שיוזע סווס הוא סודות ברורה שיש לו נפש
 טובה וברורה ונאמנה וא"כ אין כל אדם זוכה לזה (רו"ד טו) פי' שלק לעבור
 על פסוק ונאמן רוח מכסס דבר (קו"ב) ולכן ככה תרשכ"י קודם ואמר ווי

לְחֹבֵא לְגַלְיָה דָּא י טו וּמָה יִמְרוֹן חֲבֵרְיָא
 דְּהָאֵי קָרָא קִשְׁיָא הוּא דְּהָא לָא הוּהּ לִיָּה
 לְמִכְתָּב הַכִּי דְּהָא חֲזִינָן בְּמָה מְלָכִים הוּוּ
 עַד דְּרָא יִיתוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַד לָא יְהֵא
 מְלָכָא לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמָה אֶתְחִזִּי הַבָּא וּבְרָא

חי גלינא (ס"ח מ) שזי חנה תחלה כבאר פשטו הפסוק של ולא סמלכים ואח"ך
 נחזור לבאר דברי הרשב"י ז"ל ותואו כני מלכי ארזס הנזכרים כפר' ולא סמלכים
 חס סיו מימי יעקב קע"ח עד מיתת משה רבע"ה כמ"ש בס' חישר וזס מסות
 דבריו כני עשו נלחמו עם כני שעיר החורי יושבי סארן וכעת מלחמתס
 מרדו מקלת אכשים מכני עשו וסלכו א' כני שעיר החורי ונלחמו על אחיסס
 ולכך נשבעו כני עשו שלא ימליכו עליסס מלך מאחיסס סל א'יס ככרי ויסי
 עמסס א'יס אחר מאכשו עיר דככא ושמו כלע כן כעור וימליכו אותו עליסס
 וימלוך על כני עשו בשנת עשרים לרדת יעקב למצרים וילחס כלע כן כעור
 בשנת שלושים למלכותו עם יוסף כן יעקב מפני לפו שסיס עלור במצרים
 תחת יד יוסף ויך יוסף מאתסי סף גבורים מאכשו כלע במלחמה ססוף ויפול
 גם כלע וימת בשנת חמשים לירידת מצרים ויראו כני עשו כי מת מלכס
 ויקחו א'יס א' מאכשו כני קדם ושמו יוכב כן זרח מעיר כרס וימליכוסו
 עליסס תחת כלע מלכס וימלוך עשרס שנים וימת בשנת ששים לירידת מצרים
 ויקחו כני עשו א'יס א' מארץ תמן ושמו חושס וימליכוסו עליסס וימלוך כ'
 שנה וימת בשנת שמונים לירידת מצרים וימלוך אחריו סדר כן כדר ל"ס
 שנה וימת סדר וימלוך תחתיו שמה ממשרקס מארץ כני קדם בשנת קטו
 לירידת מצרים וימלוך ית' שנים וימת אחרי לידת משה בשלושס שנים וישלחו
 כני עשו לפתור א'סר על הכסר ויקחו משה בחור אחר ושמו שאול וימליכו
 אותו עליסס וימלוך מ' שנה וימת בשנת קע"ג לירידת מצרים וימלוך תחתיו
 כעל חנן כן כעבור ארבע ושלושים שנס וימת בשנת מאתסי ושבעס לירידת
 מצרים וימלוך תחתיו סדר שמונס וארבעים שנס וע"ו כאמר וישלח משה
 מלאכים מקדס א' מלך ארזס וכ' יעו"שכ ועיין להג"ר ז"ל כפירושו שעל
 דברי סימס א' שכתב סס וז"ל לפני מלך מלך לכני ישראל היינו משה דכתיב
 כוס ויסי כושורון מלך לא סזכיר בתורה מיתת סדר שעדיין סיס חי בימי
 משה סמלך קודם משה כן' שנים ומת אחר משה כחמסס שנים כמבואר בס' ב'
 ישר אכל בימי עורא ככר מת סדר לכך כתיב וימת סדר עכ"ל וסכיא סי' זס
 משה רש"י כס ואכן עורא על התורה ומעתה כבוא לבאר דברי סאדרא וסוף
 שאומר הרשב"י ז"ל ומה יימרן חכרייך סס סתנא'יס ססוף מקמי זמן הרשב"י
 ז"ל סמקשיס ואומרים זוס הפסוק מוקשה סוף שלא סיס ראוי לכתיב כ"א ולא
 סמלכים אסר מלכו בארץ ארזס דווקא ולשתוק ולא יסייס לפני מלוך מלך לכני
 ישרל דסא חזינן כמה מלכים סוו לאומות העולם כמו אמרפל ואריוך ומלכו
 קודם ועמורס וכיוסא סכולס מלכו עד לא ייתון כני ישראל ר"ל עד סוף נולדו
 כני ישראל כעולם ואפי"ה לא אשמעינן קרא סמלכו קודם ישראל ומה אהחוי

אֲתַעְרוּ חֲבֵרָיָא • אֵלָא רִזָּא דְרִזִּין הוּא דְלָא
 יִבְלִין בְּנֵי נִשְׂאָה דְמַנְדַּע וּלְאִשְׁתִּמּוּדַע
 וְלִמְרַחֵשׁ בְּדַעְתֵּיהוּ בְּהָאֵי :
 תָּאנָא יוֹ עֵתִיקָא דַּעְתִּיקִין טְמִירָא דְטְמִירִין

סבא • ר"ל ומה ראם הכתוב כאן במלכו ארום להשמיענו שמלכו קודם שאלך
 מלך לישראל ואחר זמן רב ראינו להגר"א ז"ל בספרו יסל אור כפי' סאד"ר
 ספירש כמו כן וז"ל ועד לא יתון בני ישראל אע"פי שצארום לא היו רק ח'
 מלכים קודם משם • ועד לא יתון בני ישראל גם לארום לא היו מלך כלל
 מ"מ כמה מלכים היו לאומות ולא נכתבו כלל עכ"ל • וכדא אֲתַעְרוּ חֲבֵרָיָא
 ר"ל וזאת הקושיא שסקשו אותה התנאים • וסנה אע"פי שר"ז כבר תרבו
 בבראשית רבא פ' וישלח ללמדך שיעקב ועשו אי אפשר שמולכים בפעם אחת
 לא ולאום מלאום יאמץ וכשה קם זה כופל יעו"ש • מ"מ הרש"ב ז"ל לא ניחא
 לים בתירוז זה מטעם שמליכו משמש היה מלך על ישראל וסדר הים מלך על
 ארום ושניהם בזמן אחד היו כמ"ש וישלח משם מלאכים מקדש א מלך ארום
 וכו' ואע"פי שמה שארז"ל שאם יהיה מלך לישראל אין בארום נכב מלך היינו
 מכאן ואילך מחדש לא יקומו עליהם מלך אכל המלך סהים כבר עליהם קודם
 שמלך מלך לישראל סנה הוא מוכרח להשלים שנתיו רק אחר שכבר מת לא
 ימליכו עוד עליהם מלך וס' ה' איפכא לבני ישראל • וא"כ לא קשה ממה סהים
 משם וסדר בזמן אחד • מ"מ לא ניחא לים לרשב"י בתירוז זה לא כפי לפרש
 ממש כשה קם זה נופל כי כפי מה שמפרש אה"ך לפי סודן של דכריב
 שסוונה על ז"מ דמיתו סהם מלכי ארום ועל מלך סדר שסוף מלך ישראל
 שסוף עולם התיקון א"כ יהיה ממש כשה נופל זה קם • ומה שקרא הפסוק
 אַתְּ ז' א' דְכַקוּדִים בָּשָׂם ז' מ' וְאֵת סו"ה דְעוֹלָם הַתִּיקוֹן בָּשָׂם מֶלֶךְ אֶחָד לְבַד
 אַעֲפ"י שגם ז"א דְעוֹלָם הַתִּיקוֹן כּוֹלֵל ז' קְלוּתִים הַטַּעַם הוּא כְּתוּב רו"ל כִּשׁ
 מֵאֵמ"ר פ' סְקוּדִי ד' כִּב רִישׁ ע"ד וו"ל כי מלכים סראשונים היו כפרדים זמ"ז
 ולא היו ביניהם חיבור ולכן נזכרו בפסוק כל א' כפ"ע אכל סו"מ דְעוֹלָם
 הַתִּיקוֹן סהם מחוברים כולם ביחד מש"וה קראם הכתיב מלך א' שסוף סדר
 עכ"ל יעו"ש • יז) שני מיני תוארים הללו על א"ק אֲתַמְרוּ כִּמ"ש רו"ל כִּשׁ
 א"א פ"ב וז"ל וכמלא כפי זה כי עיקר ע"ק הוא סה"ס עלמו ססוף מטבורא
 דא"ק ולמעט המתלבש בעתיק אָמַנְס בבחי' היותו מתלבש חוץ סנסו תלת
 רישין נקראים גס סס ע"ק וזכור כלל זה עכ"ל לפי"ז ע"ק סוף א"ק ועתיקין
 סס עתיק וא"א שגם שניהם נקראים עתיקין לא שא"ק הוא עתיק יותר מסס
 עמירא דעמירין יען שא"ק הוא עמיר ומתלבש בחוץ עתיק ובתוך א"א וגם
 סס עמירין כמוהו כי סס מתלבשין בחוץ כל עולמ סח"א' מן קלם העליון
 עד קלם התחתון ולא נשאר מעתיק ומא"א בגלוי כ"א תלת רישין של כל א'
 מהם ולכן גס סס נקראו עמירין (יס"ט) : יח) כפי' עיקר התיקון הוא התלבשו'
 האורות העליונים כדי שיוכלו התחתונים לקבל השפעתם פמ"ש רז"ל כמב"ש
 ש"ב ח"א פ"א דמ"ז ע"א יעו"ש • ועד לא זמין תקונוי ר"ל עד שלא תיקון את
 עתיק ואת א"א שסס תיקונוי א"ק כדי שיוכלו התחתונים לקבל השפעת ממו

יח עד לא זמין תקונוי דמלכא יט ועטורי עטורין * כ שרותא וסיומא לא הוה * כא והוה

ולפי"ז לא גרסינן מלת דמלכא משום דסכא מדבר על תקונוי ח"ק עלמו ואין
מתישב מלת מלכא * ח"ב אפ"ל דעד לא זמין תקונוי ר"ל עד שלא סוליא
שם מ"ס החדש שעל ידו נחקרו סו"מ דמיתו ולפי סי' זה שפיר גי' מלת
דמלכא כי סוף המתקן מלכים שנשכרו (עי' פ"ט): (יש) סי' ועד לא זמין גם
עטורי עטורין והכוונה על עולם הנקודים * ונקראת עטורי עטורין משום
שעטרת היסוד שכל פרדוף סוף בחי' מלכות שבאותו פרדוף * ושם ב"ן אשר
ילא ראשונה ונאללו ממנו עולם הנקודים סוף סוף בחי' ז"מ מלכות שבו"ת
דח"ק סוף בחי' עטרות היסודות ואח"ך ילא שם מ"ס סוף סוף יסודות
שבו"ת דח"ק כמ"ש רז"ל בש' השבירה פ"ח יעו"ש * וזהו עד לא זמין תקונוי
ר"ל עד שלא ילא שם מ"ס ועטורי עטורין גם כן שם סמלכות דב"ן שנקראים
בשם עטורין עדין ג"כ לא ילאו * וקראם עטורי עטורין יען שם שורש לכל
סמלכות שכל עולם הא"י (יפ"ש): (ב) סגו' הנכונה שרתא בניקוד קמץ תחת
השין והוא מלשון ושריו למבני הנזכר בעזרא ס' פסוק ב' * ופירושו סוף דע
כי אע"ג שבאשר תמשיך סוף סוף קו בתוך החלל כבר הים תחלה וסוף כי
האשית תקו הדבור בח"ס נקרא תחלה וסיום תקו נקרא סוף כמ"ש רז"ל בש'
בראש העולמות ענף ב' יעו"ש כהן מדבר בעולם הא"י כי הים עדין בסוד
אורי פנוי ועדין בסאור הסוף לא הים שרתא סוף עולם הא"י ולא סיומא
שהוא עולם הטמאים כי עדין אפי' עולם הנקודים לא נכללו וקאמר דא"ך
עשה סוף הא"י להמליא ולהוליא לו סוף' נקודים סוף בתחלה הים מליוא וכו'
(עי' יפ"ש ור"ד) בא) פירושו סוף כי סוף כתב רז"ל בש' טכ"תא פ"א כמ"ב
וז"ל דע כי ד' בחי' כוללות כל העולמות וסוף עס"מב וסוף עולמם נקראים
טכ"תא וכל א' כולל ארבעת כולל ע"ב טעמים * ויש בו ע"ב טעמים * וכ"ג
נקודות * ומ"ס תגין וכ"ן אותיות * וכולם נקראים ע"ב * וכן בס"ג וכן כמ"ס
וכן בכ"ן יעו"ש * כמלא שם ט"ז שמות קדושים בפנימיות ח"ק והם מקפטים
בפנימיותו בזה האופן עס"מב דע"ב הכולל סוף ע"ב דע"ב ילא כנגד שערות
הראש * וכ"ג דע"ב מתפשט מהאופן עד הטבור * ופ"ס וכן דע"ב מתפשטין
מהטבור ולמעט ועליו מלביש עס"מב דע"ב הכולל באופן זק ע"ב דע"ב מהאופן
עד הטבור מלביש על ס"ג דע"ב הכולל * וכמ"ב דע"ב הכולל סוף מתפשט
מטבור ולמעט מלבישים על מ"ה וכן דע"ב הכולל ואח"ך עס"מב ומה הכי' הם
מתפשטים מהטבור ולמעט מלבישים על סמ"ב דע"ב הכי' ואח"ך עס"מב דב"ן הכי'
מתפשטין גם כן הטבור דח"ק ולמעט מלבישים על עס"מב דמ"ס הכולל
יעויין בש' השבירה ס"ז באורך * עוד כתב בש' טכ"תא כפ"יא כמ"ב וז"ל והנס
רזה ח"ק להוליא גם סוף מ"ס וכן שלו הפנימיים לחוף ואז עלו כל בסינת
ס"ג הפנימיים הטמונים חוף מ"ס וכן הפנימיים ועליו עמסה ג"ס וכן
הפנימיים ואז לו המ"ה וכן סוף סוף שלהם * והטעמים דס"ג שאינם מלבישים
חוף מ"ס וכן סוף כערך א"י לא יש"סות כי כמו שללורך עיבור ז"ן מזדווגין
א"י עלאון ויש"סות נכללים עמסה כן הכל הטעמים וכן מזדווגין עם כל
הע"ב ומכ"ש שהנקודות תגין ואותיות דס"ג מחוברים עמסה ועפלים להם
לכן אינם עולים בשם דוגמת יש"סות ואז מולידין בחי' כ"ן דחילוקיות ולבשם
לחוף וסרי כולדם הנקבם עתה תחלה יעו"ש כן וזהו וזהו סגוף ומשער בים

מגליף ומשיער ביה • כב ופרים קמיה חר
 פרסא • ובה גליף ושיער מרבין • ותקונוי
 לא אתקימו • הדרא הוא דבתיב כג ואלה
 המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני

כי בו בעלמו ובפנימיותו סיס מעלה סארות מתתא לעילא ומשער ביה כי
 מ"ה וב"ן סכוללס יסיו בכחי זר"ן העוליס סס עלמס בכחי מ"ן • וסמ"ב
 דס"ג סכולל יסיו בכחי יס"ס סת וע"ב דס"ג סכולל עס כל ע"ב סכולל יסיו
 בכחי א"ו ואל עילאין ויודווגו ויולידו סבת תחלס סהא חילונית ב"ן סכולל
 (י"ט) וקרא לסילוק סארות סבתך א"ק כשס גליפו מפני סבססתלקות סאור
 נשאר סקומו פניו כמו סחקקס וסגליפו סל סחיתס סהיא ריקנית • כב) סו'
 סאחר סעלו מ"ס וב"ן סכוללס סבפנימיות א"ק ועלו עמסס כת"א דס"ג
 סכולל מסטבור דא"ק ולמעלה ונשאר סנ"י דא"ק ריקניס בלא אורות אז פריס
 א"ק חד פרסא קמי אור סנו' סנסתלק למעלה כדי סלא יסורו לירד למקומס
 כמבואר כז' סנקודיס פ"ב וז"ל ולכן מה עשה טרס ססוליא סאורות לו דרך
 סעיניס למטס עלמו למלס אחר וסוף סכל סאור ססוס מתפשט בתוך סא"ק
 מעבורו עד סיוס רגליו סעלסו בחלי גוף סעליון מסטבור ולמעלה ונשאר
 סמקוס סמן סטבור ולמעט ריקס בלתי אור וכו' וסנה אחר סלמס עלמו
 סניח חד פרסא בלמטע גופיס במקוס טבורו מכפניס כדי יספסיק בנתיוס וכו'
 וזו נשאר כל סאור לעילא מסאיו פרסא וסוס סס דחוק ומסודק וזו בקע
 למאי פרסא וירד וסאיר כשאר סגוף מסטבור ולמעט וסו בחי' ספרסא סנוכרת
 כריס אדר"ן כדרוס ולס סמלכיס וכו' יעו"ס • ודע כי חילונית ופנימיות מ"ס
 סכולל ופנימיות ב"ן סכולל סס בקעו ספרסא וסורו לירד לתוך א"ק למקומס
 מסטבור ולמעט • אכל חילונית ב"ן סכולל דסיונו ב"ן דב"ן סוף נשאר למעלה
 מטבור א"ק וילא אחר' מדרך עיני א"ק ונתפשט מטבור א"ק ולמעט מכחוך
 כמ"ס רז"ל כש' טכת"א פ"ב יעו"ס • וז"ס ובה גליף ושיער מלכין כי ע"י
 ספרסא סנו' סיס מיליות ליויר סמלכיס וגס לשער סמלכיס כי לא ילא כל
 סס ב"ן אלא כשיעור קלוב דסיונו חילוניתו לכד וסו ושיער מלכין כי בחי'
 סס ב"ן סוף עלמו בחי' סמלכיס דמיתו ככודע ולו סתיקוניס שעסס א"ק
 ססס עולס סנקודיס לא אסתקיימו כי סו"ת דכל פרוף נשברו כמ"ס לקמן וסו
 ותקונוי לא אסתקיימו (עיין יפ"ס ורו"ד) ; כג) מביא ראיס סתקונוי לא
 אסתקיימו מן ספסוקיס סכתוב כסס וימח פ' וימת פ' ואל"פ דקעט פסו' ולס
 סמלכיס וכו' מ"מ עיקר סראיס סוף מפסוקיס סלאתריי • ופי' זס כתבו רו"ל
 כז' סנקודות פ"ד וז"ל ונבאר עתס סדר יליחס לחוך סנכ כאר ילאו אלו
 סנקודות וכו' סכתר שלסס ילא כראשונס וכו סיו כלוליס כל סע' סאחריס
 וסח"ך ילאת סחכמס ובה כלוליס כל ססמונה וכן ער"ז ילאת אימא ובה סיו
 כלוליס כל סו' אורות וזו סיתס סוף נקראת אס סכניס • וסח"ך סוליא סו'
 כולס כלוליס כסחד • וסח"ך כתגלת סגבורה וכעד"ז עד לכסוף עד סנמלאת
 שיולאת סמלכות כסחרונס מכולס • עוד יס ספרס שני וסוף כי בעקודיס סתלס
 ילאו סאורות וסח"ך נעשו סכליס • אכל כנקודיס ילאו סתלס עשרס כליס

מְדַרְמְדֵי דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל • כִּד מַלְכָא קְדַמָּא
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל קְדַמָּא • כִּה וְכִדְהוּ דְגַלְיָפוּ
בְּשִׁמְהֵן אֲתַקְרוּן וְלֹא אֲתַקְיָמוּ • כִּו עַד דְּאֲנָח

זה למטה מזה וסוגחו במקומם כל א' לבדו ואז יאלף האור אח"ך עד"ז שיאלף
הכתר תחלה וכו' כלולים כל סט' אורות • וכן סתכמה יאלף אח"ך וכה כלולים
כל סט' וכן עד"ז עד שיאלף סמלכות לבדם באחרונה • נמלף שיאלף אור סתת
תחלה ונכנס בכלי שלו וסיו כלולים בו כל סט' אורות • ואח"ך נשאר אור
סתת בכלי שלו ויאלף אור סתכמה עם שמונת האחרים כלולים בו ונכנס בכלי
סתכמה ועד"ז עד שסיימו כולם לונכס בכלים שלהם • אבל דע כי כאשר
אור סתת נכנס תחלה בכלי שלו סיו שאר האורות בעלים בעברו סתת גדול
סכולס יחד ולכן סיו יבולת בכלי שלו לסובלו ולסכול סט' אורות האחרים
ולא נשבר • וכן כאשר יאלף אור סתכמה ונכנס בכלי שלו סיו סט' אורות
כלולים בו • וכן באלף אור סכינה כלולה מו' אורות אחרים ונכנסו בכלי
שלה סיו הכלים יבוליס לסכול ולא נשברו כי כולם בעלים בערך או"ף דמיון
סכנים שכתחלה עומדים כלולים במוח אכיתס בסוד עופת סמוח וכן בסויתס
בסוד עיבור במעי איתס יבוליס לסוית סס וסוף יבולס לסובלס ולכן סיו
סתיון בג"ר ולא נשברו כלל • וכאשר סיו סו"ת כלולים במעי איתס סיו סס
בבחי" מ"ן סמעוריס זווג עליון אמנס באלף מנס סו"ת סס סו"ת סס סמלכו
בארץ אורס ורלו לונכס בכליס שלהם לא יכלו הכליס לסובלס ונשברו ומתו
כמ"ס בע"ס • ולכן נבאר תחלה סוד סו"ת מ"ן או ר"י סס סס מדעת ולמעט •
דעת א' ססד ב' גבורס ג' ת"ת ד' כו"ס סס תרין פלגי גופא וסס
ס' יסוד ו' מלכות ז' ודע כי כל או סס ענין סמלכיס סוכוריס כפ'
וישלח • וסס פרטן בלע זס דעת • יובכ ססד • חוסס גבורס • סדד כן כדד
סוף ת"ת • וסמלכו סוף כו"ס תרי פלגי גופא • שול סוף יסוד • וכעל חנין
כן עכבור סוף מלכות עכ"ל: (כד) בא לבאר מנ"ס לפני מלך מלך וכו'
וקאמר סכוונת סכתוב לומר ולס סמלכיס ססס עולס סנקודיס סס סיו לפני
מלך מלך לבני ישרל • ישרל קדמלס סוף א"ק • וכני ישרל סס עולס סתיקון
שיאלו מל"ק וסס בניו • ועולס סנקודיס סס סיו מלכא קדמלס לעולס
סתיקון סנקרלויס בני ישרל קדמלס • (עי' יפ"ס: כה) פי' שזו סמלכיס
סנגדפו בעולס סנקודיס ססס קורס סנשברו סיו נקרלויס כסמות וסמות סיו
כמו סכתוביס בתורס בלע יובכ חוסס וכו' כמ"ס מסר"ן ז"ל כסגסות מכו"ס
ש"ב ח"ב פ"ו ד"כ ע"ף יעו"ס ולא אֲתַקְיָמוּ כי נשברו וסיו כלל סיו •
(בו) פי' עד דאנח לתו לכליס שירדו לעולס ב"ע כנודע וסתיסס סס עד עת
בא זמן סתיקון ואלנגע לתו לאורות שלהם שנשארו באל"י ואלנגיעס בתוך סקויס
דכ"ב סנתפסעו בעולס סאל"י ועלו אורות ז"מ שנשברו ונתלבשו בתוך סקויס
דכ"ב סנתפסעו סכ"ב עד מקוס ססג"ת כמ"ס רז"ל בש' סשכירס פ"ד יעו"ס
ואח"ך ניתנו בתוך סכינה כמ"ס רז"ל כס"ף מנ"ס סתיקון יעו"ס (יפ"ס: כז) פי'
ולאחר זמן שבה עת סתיקון סוף אסתלק וכו' ואע"פי ססיה אז עליית מ"ן
ע"י אורות סמלכיס סהיו באל"י וע"י חלקי כלויהם סהיו ככ"יע כמ"ס רז"ל
כס"ף מנ"ס סתיקון יעו"ס ועל ידס נעשה סווג כל ע"ב סכולל עם ע"ב

(דקב"ח ע"א) אדרא רבא ס

לְהוּ וְאַצְנַע לְהוּ • כוּ וּלְבַתָּר זְמַנָּא הוּא
 אֶסְתַּקְךָ בְּהוּא פִּרְסָא וְאַתְתַּקַּן בְּתַקוּנֵי
 וְתַאנְיָא כַּסְבַּר סְלִיק בְּרַעוּתָא כַּסְבַּר לְמַכְרֵי
 אֹרִיתָא • טְמִירָא תִּירֵי אֲלֵפֵי שְׁנִין וְאַפְקָה •
 לְמִירָא אֲמָרָה קָמִיהָ מֵאן דְּבַעֵי לְאַתְקַנְיָא
 וְדַמְעַבְדַּר • יְתִקַּן בְּקַדְמִיתָא תַּקוּנֵי • תַּאנְיָא

דס"ג סכולל בפנימיות א"ק פעם שנים עפ"ז גם שאר האורות שבפנימיות א"ק
 הים בהם הסתלקות ועליית אורות כסוד מ"ן כמ"ט רז"ל כפ"ב מש' עכ"ת
 וז"ל ואח"ך חזרו לסודו ע"ב סכולל עם ע"ב וס"ג סכולל כסוד פנימיות וכל
 שאר הסכינות טעמים לסם ואז חולידו סוכר סהוא שם מ"ה יעו"ש • וז"ש
 ולבקר זמנא פי' אחר שנשברו הכלים וחזר האור ל סביבם הוא אסתלק וכו'
 ר"ל א"ק אסתלק אורו כהסוף פראל דליבא למעלה מהטבור ועי'ז נולד שם
 מ"ס ואתקן א"ק בתקונו ר"ל שנתלבש א"ק במלבושים שלו שם פרזופי
 סאלי' (יפ"ט): כח) אע"פ שכתב רז"ל כש' מדו"מ פ"ב וכפ"ב מ"ט הנקודים
 דלא שיך למימר כד סליק ברעותא לא רווקא כשנעשה סוויב סהוא כלי עליית
 מן לא מלי' ומעלמו סליק ברעותא וכאן כוונ סוס שנודווג ע"ב סכולל כד
 לסוליא שם מ"ס סחדש כבר הים שם בחי' עליית מ"ן בין מן אורות המלכים
 שסיו כלי' שנכנסו אח"ך בפנימיות א"ק כנודע וכין מכליהם שעלו
 כבי"ע כמ"ט כש' הסיקין יעו"ש • מ"מ לפי האמת כ"ז לינו נקרא עליית מ"ן
 לפי שעיקר עליית המ"ן סוא מפרזופים שכבר נתקנו וסס נקראים כנים
 לפרזופים שעליהם שנתקנו על ידס ועולים ומעלים לסם מ"ן אכל כאן דערין
 לא נתקן מסס סוס פרזופ און זס עליית מ"ן ושייך ססיר למימר כד סליק
 ברעותא שעליית האורות כעלמס מעולם האלי' סחס כרלון סמאליל (יפ"ט):
 כס) פי' לסוליא שם מ"ס סחדש סהוא בחי' ז"א דא"ק שנקרא כסס תורה
 טמירא תרי לפי שנין וכו' כו קודס שילא שם מ"ס סהוא בחי' סתורה כבר
 ק"מו לו שני עולמות שסס עולם סעקודים שילאזו מס"ג דא"ק סהוא בחינת
 חבינה דא"ק שנקרא אף כסוד ואללפך בינה • וגס קדמו לו עולם סנקודים
 שסילא בחי' מלכות עזים דא"ק שגס סילא בחי' אף כמ"ט בע"ה ש"ג ספ"ב
 יעו"ש • כמלא שסס מ"ס סהוא בחי' אורייתא כתעכב בפנימיות א"ק ולא ילא
 לחיץ עד שכבר ילאזו עולם סעקודים וסנקודים שסס כחינת כ' לסיס וז"ש
 עטירא תרי לפי שנין וספקס • ומ"ט למכרי לאן רווקא שא"כ א"ך אומר אח"ך
 עטירא כ' לפי שנין דמשאע שכבר נכרתת ועומדת לא ר"ל לסוליא ממקום
 סטמיו וכמו שססיים וסחך וספקס: ל) פי' אמר שם מ"ס לפני א"ק מאן
 דבעי לאתקבל לאחרים סהוא כן כסכבר ולמעבר עילס האלי' יתקן כק מיתא
 תדיוני יתקן קודס כל דבר את פרזופ עתיק סהוא תקיניו דא"ק כי כו מתלבש
 א ק מעטירו ולמעט כמ"ט כש' א"ף פ"ב וז"ל ועס סיות שאמרנו כי סא"ס (פי'
 א"ק) מתלבש ככו תלת רישין ורפי שאין סא"ס מתלבש באמיתות רק כרישא

לא בצניעותא דספרא * לכ עתיקא דעתיקין
 סתרא דסתרין טמיר דטמירין ארתתקן
 ואזרמן (לג) כלומר אשתכח ולא אשתכח * לא אשתכח ממש
 אבל אשתקן ולית דידע ליה משום דהוא עתיקא דעתיקין
 לד כהר סבא דסבין עתיק מעתיקין טמיר

עילאס שהוא עתיק יעו"ש (יפ"ש) ועטס שרלס שס מ"ס לתקן תחלס את פרוזן
 עתיק הוא כמ"ס באד"ז דרישא דעמא יתקן בקדמיתא וחס"ך יתקן לתחתונים
 (ס"ח סמ) : לא) מ"ש בלניעותא דספרא ול"ך בספרא דלניעותא כתב בס'
 ארי במרוס וז"ל כי הספר הזה הוא כולל שרשי החכמה בכללות וקטור אך הסוד'
 הנכללים שם הם היו מפורשים בין רשבי' וחבריו וסיו קורין להם לניעותא
 דספרא ר"ל מה שנגזר וכנוע בספר ההוא שהם סודות המונכעים שם ועל כן
 לא אמר ספרא דלניעותא כי לא הזכיר עלם לשון הספר לא מה שסיה שנוי
 ביניהם בפירוט הספר הכו' וסו לניעותא דספרא עב"ל וכ"כ הרב עומר מן
 כפי' אד"ז כביאור עיינין דא"ל יעו"ש : לב) עתיקא דעתיקין הוא א"ך שהוא
 עתיקא יותר מעתיקין שסם עתיק וא"ל שגם הם נקראים עתיקין לא שהא"ך
 הוא יותר עתיק מהם * וכן פי' סתרא דסתרין ועמיר דעמירין * וקטב ב'
 תולדים לא תרא לאשמעינן שב"כ נסתר ונעלם א"ך אפי' מעתיק ומא"ל
 שאע"פי שגם הם נקראין סתרין מ"מ א"ך נעלם ונסתר מהם שלא השיגו אותו
 ולא הלבישו אותו רק מטבבור ולמטע * עמיר דעמירין שאפי' מטבור ולמטע
 שנתלבש בתוכם מ"מ לא הלבישו לא על סכלים דא"ך דוקא אבל אורות
 שבתוכו הם עמירין בפנימיותו ולא השיגו אותם אפי' עתיק וא"ל * וסכוונם
 לומר שא"ך שהוא עתיקא דעתיקין וכו' עשס כדברי שס מ"ס ואשתקן בפרזוף
 עתיק * ופי' אשתקן ר"ל נתלבש כי המלבוש והכיסוי של האורות היא גלויים
 ותיקונים כי יוכלו כל העולמות לקבל שפע א"ך כמ"ס רז"ל בש' א"ל רפ"ג
 יעו"שב * וע"י המלבוש הזה אודמן ר"ל היה יכול שופעו להודמן ולהמלא
 בעולמות שלמטע ממנו וכמ"ס לקמן : לג) כך הכו' בוותרים וכמפרשים אמנם
 פיה מוכזרת בשני חלפי נכסס מן כלו' עד עתיקא דעתיקין כי אינו לא פי'
 למלת אודמן הנזכרת מקמי הכי * וסכי פירושו שלא תאמר שע"י המכויש
 אודמן שופעו ממש לא אפי' אודמן מ"מ הוא בכחי אשתכח ולא אשתכח
 אשתכח לענין שיכולים העולמות לקבל ממנו הארס ולא אשתכח שאינם יכולים
 לקבל לא קת הארס * וסינו שחזר לבאר דבריו ואמר כי מה שאמרנו אשתכח
 אין סכוונס דאשתכח ממש לא אשתקן ולית דידע ליה כי אין מהפרזופים
 ששיג הארתו ממש אפי' א"ל עלמו כמ"ס רז"ל בש' א"ל פ"ב יעו"שב * ונתן
 טעם לזה משום שהוא עתיק דעתיקין וגדלס מעלתו עד מאוד * ותיבת אכל
 בתיקוניו דידע מזקס מסר"חו ז"ל כנסחות ורך אמת : לד) תיבת פחד סבא
 הוא קאי על תיבת אשתקן ואזרמן * וסבא דסבין הוא א"ל כמ"ס רז"ל בש'
 מאמר כפי' סוד'ו שעל דר"פח וז"ל האי עתיקא סבא דסבין כתרס עילאס
 יפו' גס זה יובן עס סג"ל כי א"ל היא עתיקא סבא דסבין כתרס עילאס

מַשְׁמִירִין • לֵה וּבִתְקוּנוֹי יְדִיעַ וְרָא יְדִיעַ •
 לוּ מֵאֲרֵי דְחֹר • בְּסוּ וְחִיזוּ בּוֹסִיטָא דְאַנְפוּי •
 לוּ יְתִיב עַל כְּרִסְיָא דְשְׁבִיבִין לְאַכְפִּיאַ לֹון •

אשר מתפשט עד סוף כל האלי' כנשמח בתוך כולם ועו"ש • וכ"כ ג"כ שם
 כפ' תרומה ד"ד ע"א וז' והנה סוקנים הם חו"ב וזקן סוקנים הוא כתרף
 עילאס יעו"ש • נמצא דבבין מפרשו רז"ל על פירוף א"ל • ונקט ג'
 תוארים לו כנגד ג"ר דא"ל שם גולגלתא ואירא ומנ"ס : לה) פי' כי אריך
 עלמו לא ידוע שפעו בא ואל' שא"ל הם תקונוי ומלבושו דא"ל ואין אור א"ל
 נודע להם ממש כמ"ש רז"ל כש' הנסירם ע"ד וז"ל אנסס אין מוח עילאס דא"ל
 עלמו יורד עד א"ל כי נדלם מעלתו עד מאוד • אבל זה המוח דא"ל כל גלוי
 הוא בדיקת דא"ל כמבואר במקומו ושם נתבאר כי יש בו ב' מזלות וכי' סרי
 כי א"ל לית רידע לים אפי' או"ל כי אינם מקבלים השפעת כל' ע"י המזלות
 ועו"ש בוי' וירא דק"ג רע"ב ששם מפורש פי' אחר שכתב שם וז"ל ר"ש אמר
 נודע בשערים בעלה מאן שערים כד"ל שאו שערים ראשיכם וכו' ובגין לו
 שערים דאינון דבגין עילאין בגיניסו אתירע קב"ם ואי לא לא יכלין לאתדקא
 כים • ת"ח דסא נשמתא דב"כ לאו אית מאן דידע לה לא בגין לין שייפין
 דגופא ואינון דבגין דעבדין אומנותא דנשמתא בגין כך אתירע ולא אתירע
 כך קב"ם אתירע ולא אתירע בגין דאישו נשמתא לנשמתא רוחא לרוחא עמיד
 ונכח מכלא • אבל באינון שערים דאינון פתחין לנשמתא אתירע קב"ם וכו'
 יעו"ש וז"ל הכא ובתיקונוי שם בחי' המלבושים ידוע ולא ידוע • לו) פי'
 א"ל עלמו הוא מארי דחור בעל סרחמים והסדרים וכיאר מהו סחור סוס
 ואמר כסו וחזו בוסיטא דאנפווי • הסו הוא רמו על שערי רישא ודיקנא
 דא"ל שם מכסיס הראש והפנים כדמיון המלבוש וכולם הם לבנים כעמר
 נקא כמ"ש לק' דק"לא ע"ב ז"ל תאנא כולה שערי בין דרישא בין דדיקנא כולסו חורי
 בתלגא יעו"ש • ופי' בוסיטא ר"ל תואר פניו כ"כ סרב ד"א וסרב סד"מ ז"ל •
 אך סרב חוד"א ז"ל בגליון הזו' כתב פי' עיגול פניו יעו"ש • ור"ל בין הסכות
 שלו ובין מראה פניו כולם חורוין ר"ל רחמים כי באור פ"מ חיים (עי' יפ"ש)
 לו) פי' זה כתבו רז"ל כש' ארת המוחין פי' ובמכ"ש ש"י ח"ב פ"ב דק"מו
 ע"א וכש' מא'מר כפי' סאד"ר וזו קיבור לשינו כבר הודעתך כי בכל ספירם
 וספירם מן סו"ס יש לה ב' אורות וסס או"פ ואו"מ ויש או"מ אחר שמקיף
 א ספירת הכתר וכן לכל סו"ס • ונמלא כי בין מקיף של הכתר א מקיף של
 סחכמא יש אויר מפסיק ביניהם ויש יש ג"כ או"מ והוא בסוד שם אהים •
 והאור סוס מתפשט גם הוא על דרך השפעות סו"ס מלמעלה באילנות עד
 למטע בעולם העשים וגם הוא סוכב מחוץ א או"מ שלהם • והנה שם אהים
 סוס הוא בחי' דונים וגבורות והתלחו הוא מתחת הכתר של האלי' כינו לבין
 ספירת החכמה ונמשך עד סו"ס העשים אבל בין סו"ס והכתר ובין סביבות
 הכתר עלמו אין אהים הנו' עולה עד שם והאיר סוס כקרא אהים קדושים •
 והנה נודע ששם אהים יש בו ק"ך זירופים וכל לו סק"ך סס אהים קדושים
 לא שם דונים וגבורות כנו' • ובסו"ס לו סק"ך שם עומים סקליפות סקלאים
 אהים קתרים • וז"ש באד"ן דע"ק שהוא כתר ואלו' כניוע סהס הוא יתוב על

לח ארבע מאה אלפי עלמין אתפשט חורא
 דגדגלתא דרישוי * טל ומנהירו דהאי
 חורתא * ירתי צדיקיא לעלמא דאתי
 יארבע מאה עלמין * הדרא הוא דבתיב
 ארבע מאות שקל פסף עובר לסוחר :

בורסיא דשכיבין לאכפייא לון * כי לסיס חנו' נקראים בורסייא דשכיבין דיכור
 חוקות וסס כעין כסף למטע מכחר חנו' ועי"ז סוף כוסע אוקס שלח ישלטו
 סגכורות ססס ועי"ש * ועי"ע בש' הספוקים פ' יתרו ע"ס ועושס חסד
 לאסיס וכו' שסס כתב ר"ז סירוש אחר * וכן לקמן ד"קל ע"א נחפשו כחוסן
 אחר ועי"ש והכל אמת כי על כל דינים שבאלי' נאמר דא' א' יתיב עליוסו
 לאכפייא לון : לח) פי' זס כתבו רז"ל כשא' א' פ"ס וז"ל ככר ביארנו לעיל
 שיש כהאי רישא חורא דא"א ג' סוויית וכסס י"ב אוקיות ועס סכולל סרו יג'
 וסס מתחלקים כחוסן זס כי בחאורי רישא דא"א יש סוית אחת וסס ד' אוקיות
 וכלד ספסיס זס ב' סוויית בשני לחייס זו מלד זו וזו מלד זו וסחוטס מפסיק
 ביניסס וכו' וכנגד ד' חורתי שכלד אחורי רישא אמרו באד"ן דקב"ח ת' לפי
 עלמין אפסעט חורתיא דגולגלתא דרישוי וכו' ואין כל החורתי ככללים כסס
 אף הת' לפי עלמין סס אוקס סר' חורתי שכלד העורף לכד שכל א' מהסס
 עולס למאס אף עלמין * והטעם סוא שססס סס סו"ס א' במילוי יו"ד ויש
 כס ד' יודין וכל יוד כלולס מיוד סרו ת' * אמנס להיוחס כסוד א"א סס
 עוליס לחשבין גדול כסוד ת' אף כמבואר אללינו שיש חשבונות בא"א וסס
 כסוד לפיס ובא"א סס מאות * וכזו' סס עשרות ואחדיס עכ"ל * ופי' עלמין
 ר"ל אורות כעלמיס וכן כ"מ שזכור באדרא עלמין כמו ומנסירו דהאי חורתי
 ירתי לדיקויא ת' עלמין וכו' בגולגלתא יתבין יג' לפי רבוא עלמין וכו' וכל
 נימא ונימא לסיט בת"י עלמין וכו' אורבא דחיטמא ש"ע רבוא עלמין וכו'
 וכו"א ק כ רבוא עלמין וכו' כל עלמין חנו' פירושו סוא אירו' עלומיס כעלמיס
 סכן משמע מוכרי רז"ל כש' א"א פי"ד כענין הש"ע עלמין שכתב סס כלסין
 ש"ע כסורין ועי"ש * וכ"כ סרב רוח דוד ז"ל על פי' אורבא דחיטמא ש"ע
 עלמין ועי"ש כד"ר סע"ד * וכן פי' סרי"פ ז"ל סס דע"א ע"כ כענין חיטמא
 דא"א ועי"ש * וכ"כ מסר"ן ז"ל בספר קיל ברמס ד"ג ע' א' ועי"ש * וז"ל
 שלכל אור יש ת"י עלמין וסס ש"ע וכיולא ופשוט * טל) פירושו מבואר כשא"א פ"ס וכו'
 וזס ת"י עלמין וסס ש"ע וכיולא ופשוט * טל) פירושו מבואר כשא"א פ"ס וכו'
 מאמר' כפי' סה"ד' ד"לל וד"לכ ע"ג וכפי' אד"ז סס ד"מו ע"ג ועד' ובמכ"ז
 ש"ג ח"כ פ"ט ד"סח עב וז"ל אמנס סלדיקיס סאושכיס ומקבליס להס סהרס
 זו איניס יוכיס כולס כאשר סיא לכן ברדחס לסס מתאטעט ואיניס רק ת'
 עלמין לכד ואיניס ת' לפיס כי אין חשבון סלפסיס אף בא"א עלמו * וז"ש
 ומנסירו דהאי חורתי ירתי לדיקויא לעלמא דהתי ת' עלמין כי חורתי גופיס
 סוא ת' לפי עלמין אף הנסירו דיליה איכו אף ת' עלמין לכד כי בא"א סס
 לפיס ובא"א מאות וז"ש לעלמא דהתי כי שס סס מאות כליניס סקראת

בְּגִלְגַּלְתָּא מִיַּתְבִּין הַחֲלִיסָר אֶלְפֵי רְבוּזָה עַרְמִין דְּנַטְלִין עֲרוֹי רְגִלִין וְסַמְכִין

עלמא דאתי וכו' וז"ש ת' שקל כסף עובר לסוחר כי סיו ת' לסוכס סנו' כי
 סס ד' יודין שבת"ים דאחורי רישא . וגם סס מכסף כי סו"ם זו סוף דע"ב
 ריודין וחסד גי' ע"ב וסכסף סוף כחסד ולכן היו שקלי כסף ולא שקלי זהב
 וגם כי סס כחי' סחורתי סוף לבנונית סרש לבן ככסף ואינס כחי' שערות
 ססס שחורות וכו' יעו"ש . ואת' וסלא יש לכל דרוק ש"י עולמות ולא ת' .
 עיון ש' מא"מר פ' תרומם ד"כ ע"ד שכתב סס וז"ל כי ש"ך נולדות דכעס
 בוליונא דקרדיונותא סס ש"י עולמות שעתיד סקב"ו לסנחיל לכל דרוק ולדוק .
 וסא דאמרינן באד"ר דמנסירו דסאי חורא יתו ודקאמר בחר סכי כמי דמעלא
 דכעיוף מניה יתערון מתיוף לעלמא דאתי . וקרא כמי דייקא דקאמר וישקול
 אכרסס לעטרין ר"ל לאתון שוכני עפר כדאיתא במדרש היעלם עכ"ל . ומ"ש
 דסאי חורא כתב סרב ר"ד וז"ל דאתא למויעוטי תמנייף חורתי ועל פני א"ל
 יעו"ש . א"כ לאפוקי חורא דאחורי רישא דז"א : (ב) סו' זס יוכן כמ"ש רז"ל
 כמכ"וש ש"ג ח' ב' פ"ט ד"סו ע"ב וז"ל ובכאר עתס יג אורחין חורין דאתגלו
 כגולגלתא וז"ל והנס פו' חורין ר"ל כי סנס כגולגלתא יש שערות וסשערות
 סס מנויין סיוין או אדמיס או שחוריס או לבניס ואמנס עור סגולגלתא
 עלמו אפר בו לומחין ששערות סוף חלק פנוי בלתי שער וסוף לבן דוגמת
 עור הלכן שכתביס ורומיין עליו איתיות שחורות כדויו ובכאר לבנונית סנייר
 כיון כל אית וזות וסכתובס סוף אשא אוכמא ע"ג אשא חורא . וכן כגולגלתא
 סס ששערות סס איתיות וסעור של כגולגולת סוף הלכנונית של שער . ולכן
 נקראת סאי גולגלתא כחי' סמקוס סכנוי רישא חורא . ועל סאי גולגלתא
 חורא דא"ל סוף הנקראת כונו בשם רישא חורא והנס אוחו סלכנונית כעס
 כמין ליוור דרכיס ואורחין ונתיבות סמפסיקיס בין ששערות . וכיון שששערות
 סס עשויס כסחלקות יג כיומין דשערי ממינס כן יסוס כספר הנתיבות וסאורחין
 סמפסיקין של כחי' סלכנונית וכו' (דכעלמא אס לא סוף סו' יג כיומין וזלוקיס
 ככחי' עיגול וסקף סכיבות סרש לא סס כשינס אחת יסוס א"כ כסכרס יסוס
 כיונס י"ב אורחין דווקא ולא י"ג וכמ"ש כפי' סמזודות מלכיס א' סו' י"א
 ספיק למ"ד יעו שב אף סוף וסשערות סס לומחיס סכיב סרש ככחינת
 סגלגל א"כ כסכרס יסיו חשבון כיומין וסאורחין שוויס ככשכנס . וכוס סרס
 תמיתת מכו"ץ ז"ל כסכרו קיל כרמס יעו"ש ככלליס) וזס סדר סחלקותס
 ארבע אורחין כמשיכיס דרך לחי ימין . וארבע אורחין אחרין כגד לחי שסמלי
 וארבע אורחין אחרין כגולגולת כנגד העורף ככחי' סרש . ועור יג חד
 אורחא חורא לעילא כרישא וגולגלתא סכולל אה כולס ועמו סו' יג אורחין
 וכו' וסרי כככאר לעיל כעס סיות מספרס יג ססס כנגד ג' סויו ות שיש כוס
 סגולגולת וכו' גס יש סינס אחרת למס סויו יג אורחין וסוף כי עיקר שורשס
 סס מן סכו"ס ועתיק וכווע כיו"ס סס כחינת וו"ן ווי סעמודיס וז"ל
 כמילוקס גי' יג ולכן כנגוס ילאו יג אורחין חורין . וכיאור זס סוף כמ' של
 כי סכו"ס ועתיק כככשו כשני תיקונוי רישא זל"ל יען יש לכס כ' כחי' וסס
 אונין ועינין וסס סוף מקוס חלק בלתי שערות ועילס סאור כסור א"ח

ממתחא לעילא ואזי בעלותו סוף סוגע בקרומא דאזירא המכסס את סמוח כי
 שרש השערות ממותרי מוחא נפקי ובעבורם דרך קרומא דאזירא שסוף ת"ת
 סנקרא ואזי כנ"ל אזי להוותם עובדים דרך שם נעשו זרות וויין . וא"כ כמלאך
 שיש ב' בחינות א האורות לו . א' בחיותם למטה וילאים ממקומם עד הביעם
 א קרומא ועדין לא סיו כליור וויין שסם השערות רק אורות לבכים ואחרי
 עלותם דרך הקרומא נעשו וויין שסם השערות . ולכן כנגד ב' בחי' לו נמשכו
 לו שני בחינות שסם ר"ג תוורתו וי"ג כימין דשערי תוורתו בן מקום סחלק
 והשערות ילאו מן הקרום והכל מבחי' אפי"ח דכ"ו סה"ו . וכמלאך בי ביון
 ששרשם וויין שכל ואזי במלואם י"ג לבן בין השערות ובין תוורתו סיו ר"ג
 וכו' יעו"ש . נמליכו למדים כי עיקר סיו"ג תוורתו דבולגלתא דא"א סם נעשו
 מבחי' סה"ו דעתיק שסם בחי' רגלים שלו . וסם סוגיין דסכא מדבר על
 בחי' סיו"ג תוורתו ומש"ס אמר יתבין כי בשערות אומר חליין ובתוורתו אמר
 יתבין . וטעם כי אור תוורתו סוף דבוק בעיר הגולגולת עלמו כדמיון מים
 סנגרים על דופן הכלי שסם דבוקים כגוף סכלי עלמו ואינס כמו השערות שאין
 דבוק מהם כגולגולת לא עיקרם לחוד ושאר אורכס סוף משולשל למעט וספרד
 שלי סיו"ג סם סיו"ג תוורתו ולא סיו"ג שערי נמשו ס אמר יתבין וכיאר לו שרש
 י"ג תוורתו בסיבן סיו ואמר ונעלין עלוי רגלין . ר"ל שנעשו ממה שמוציאין
 ומלמתיין עלוי רגלי עתיק . ומ"ש וסמכין עלוי ר"ל ש"ו סיו"ג תוורתו סם
 כסמכין וכדבקיין על רישא דא"א ואינס כמו סיו"ג כימין שסם משולשלים . ואח"כ
 כל ליריכו ספר ק"ב לסרי"ך ז"ל וראינו שפי' סם בד"ב ע"ב כפירושו וס"ש
 וסיום סרב ז"ל סם ח"ל ואמר עוד בכל יומא שסם בא א תמיד לעולם יש י"ג בין
 כנימין בין תוורתו בין דויקנא מוש"כ בו"א שפעמים יוש ט' ולפעמים י"ג
 ולזה סם כרישא דז"א כתב כגולגלתא יתבין ולא כתב כל יומא עכ"ל יעו"ש .
 אמנם סריך לסבין שלמעלה א' שארבע תוורתו דאחורי רישא סם ת' לפי עלמין
 שסם סך ארבעים רבוא ולפי חשבון זה א"כ יסיו כל סיו"ג עולים לסך
 ק"ל רבוא ולא יותר וא"כ סריך קא' שחשבון סיו"ג תוורתו סם י"ג לפי רבוא ססוף
 סך עלום מאד מחשבון הראשון . ויש ליישב כי נודע שיש ג' מיני חשבונ'
 כספירות . א' סוף במדרגת עילוי הפרזופים ז' מ' וסיונו שסמל' סוף בחי' אחרים
 ח"א עשרות וא"א וא' מאות וא"א לפים כמבואר בש"א פ"ס יעו"ש סב' . ולאו דוקא
 שא"א יסום כסוד לפים לא אפשר לחשוב אותו אפי' בלא רבוא שאין חשבון זה
 כחשבון של התגרים שכל מדרגת שאתר חברתה סיום נוספת על הקודמת י"פע
 כמות שא"כ סך כתב רו"ל סם ש' שקל כסף ב"א סם ת' סף ובא"א סם
 ת' לבד . ודיחק לו' שכוונתו לו' כי בחי' סם ת' לבד ובא"א סם ד' לפים
 ובא"א ת' סף דאין הלשון מש' כן . לא החשבון סוף מתוקן כסוד מעלה
 ומ"ו אס מעט ואס סרבה . ולכן לפעמים נחושב את א"א בחי' מאות וא"א
 עשרות וויין שניסס בחי' אחרים כמבואר בש' מאמר ונש' הפסוקים כפרשת
 חיי שרם ע"פ ויסיו חיי שרה וכו' יעו"ש סב' . ויש חשבון שני סהוא חשבון פדטי
 הספירות שכל ספירה כלולה מעשר ועשר מעשר כי כפירוף הפנימי סוף כפרת
 לעשרת לפים רבבות . וכפירוף האמצעי כפרת לששת לפים רבבות . וכפירוף
 החיצון סוף כפרת לסף רבוא כמבואר בש' כו' ספ"ב וכש' מב' ספ"ס ונש' סם סרד מ
 ר"כ ע"ד יעו"ש . ויש חשבון ג' ססוף חשבון סך נעלמא אב' גר סיו"ו וכו'
 כנו' בש' מא"מר פ' תרומה דו"כ פ"ג יעו"ש וכוה נבוא לתרץ מה סהקשינו
 לעיל . וסוף כי למעלה בענין סד' תוורתו נקט חשבון קמא ססוף חשבון

ערוי • מא ומרהאי גלגלתא נטיף טלא
לההוא דלבר ומריא ררישיה בכר יומא
דכתיב שראשי נמרא טר • ומההוא טלא
דאנער מרישיה מב לההוא דאיהו לבר
יתערון מתיא לעלמא דאתי • דכתיב כי

מעלת ספרטופים ומ"ו וסוכרת לתפוש חשבון זה מטעם שרטינו להביא אח"ך
פסוק ת' שקל כסף וכו' ולכן לא נקט חשבון פרטי חספירות שכל א' כלולה מיוד
וכו' אבל הכא שאינו מביא ראיה מסכתוב כלל לכן תפש חשבון פרטי חספי'
חבורתי סכו' סס בחיובית רישא דא"ל וזוהו ס"ג חבורתי סס כפרטיס ל"ג אף
רכוא ולא יותר ככ"ל : מא) סכוונס על הטל דאתי מדרך חבורתי עלמס ולא
על הטל הנמשך דרך סנימין יען דכל סוגיין דהכא קאי על חבורתי • וכ"מ סמ"ש
זו"ל במא"ר פ' יתרו ד"ב ע"ד והשתקנו לשונו לעו' אות על שכתב סס זו"ל
וסא דאמרינן בא"ר זוועא דמנסינו דחבורתי ירתי • דקייא ת' עלמין ספוא
על עולם סתחיס קאמר ודקאמר בתר סכי דמטלא דנטיף מניה יתערון מתיא
וכו' יעו"ש • ומשכביא דז"ל ראיס לת' עלמין ספוא נאמרס על עולם סתחיס
מן הטל שזכר סכא בסוגיין מש' ספוא מפרש שטל סכו' סכא סוא על על
סכא מדרך חבורתי סכרי ת עלמין סכו' סס חבורתי עלמס ולא קאי על
סנימין כדפרשנו סס • וסכי נמו קא' בסמוך כי על אורות טליך אורית נסורא
דחורתא וכו' וכמו שנבאר סס בעו"סו באות יא יעו"ש • ופירושו יוכן במ"ש
דז"ל בשא"ל פ"ס זו"ל וסנס או סד' חבורתי שבכד סאחור יורדיס דרך סס וסוא
סיד סלככותי שכעורף א"ל דוגמת מוס שכילרנו בענין סכרת דז"ל • ווס
סלככותי מתפשט באחוריים דא"ל ע"ג תרין כתפין דיליס עד מקוס סמתחיל
סס רישא דז"ל וכו' ודרך סאי חורא מתפשט סשפט ומשך לרישא דז"ל ומאזיר
כו יעו"ש • וסוא סאמור כאן ומסאי גולגלתא נטיף טלא וכו' ססוא על סכר'
טל סעוכר בתוך חבורתי כמ"ש דז"ל ודרך סאי חורתא מתפשט סשפט ומשך
לרישא דז"ל וכו' ומ"ש לססוא דאיוסו לבר סכוונס על ז"ל ונקרא כן יען ססוא
מלביס על כל ספרטופיס וסוא חוץ מכולס • ופי' מלייא לרישוס בכל יומא
סיונו כי מירי ווס כומו נעסס סדכר סוס סכרית סרותא לטל שאינו נעסר •
ומ"ש דכתיב שראשי נמלא על לכאורס נראז לפרש סמביא ראיס על מ"ש ומלייא
לרישוס לומר שאינו יורד מטעם אף בשופט רב עד ססוא ממלא לרישא ח"א
וע"ו מביא ראיס דכתיב שראשי נמלא על • אגנס בס' קול כרמס למסרין זו"ל ב'
סס כד"ד ע"א מסס סר"חו זו"ל וז"ל שסס סיס סכתוב חומר שראשי מלסתי
על (כמו קסת מלסתי אפריס זכריוס ע) סיס נראז ססוא עלמו מלס אס
ראשו אף אמ" נמלא על ר"ל ע"י אחר וסוא ע"י עתיקא עכ"ל • נראז מדבריו
ספרקיס סיא קאי עכ מ"ש סא"ל ממלא לרישא דז"ל • מוכ' מסרסו זו"ל סניס
לדרך אמת לססוא דאיוסו נכר וכו' וסכוונס סמססוא על שמינער ס"א מרסשו
דרך סיונו ד' חבורתי דחורתי רישא לססוא דאיוסו לבר ססוא זו"ל • יתערון
מתיא לעלמא דאתי כי הטל ססוא נטיף מא"ל לז"ל ומז"ל לנוקביס כמ"ש

טל אורות טקד' מג אורות נהורא דחורתא
 דעתיקא * מדומההוא טלא מתקימין קדישי
 עליונין * מה והוא מנא דטחנין לצדיקיא
 רעלמא דאתי * מוונטיף היהוא טלא
 לחקלא דתפוחין קדישין הדא הוא דכתיב
 ותער שכבת הטל והנה ער פני המדבר
 דק מחספס * מווחיוו דההוא טלא חור *
 כהאי גונא דאכנא דברולחא דאתחזיא
 כל גונין בגנה * הדא הוא דכתיב ועינו

באר"ר למתן ולבת"ל וזר מרשא דקובא על קברו הדרוקוס וזר מזה הטל * חס
 סגולא ראה מספוק וזר מתיד דקאי על התפיה וזיוס כי כו טל אורות טלך ומתאחזת
 הקיור תפס חוס הכתוב לבד * (מג) פי' כי מהרצו לומר כי טל למתוס טלך וכמו
 שקשה כמו כן כמו גז' בראשות דק"ל ע"ב יגוש * משו"ה פירש שהאורות פירושה
 אורות ממש ולא למתוס * והכוונה על אור הכל מדרך הסוורתו וז"ל אורות מסורס
 דסורתא ולמפיקו אורות הנאים מדרך היו' כומין דשערי רישא כי און המתוס הם חיוס
 ממנו * והמשך הכתוב כן הוא הקיור ורננו ורננו עפר כי טל שלך אורו על ממש אל
 אורות טלך כשמתוס הטל אתה מוריד להס אורות מדרך הסוורתו : (מד) פי' המלאכות
 שהם כוויס מזה הטל כמ"ש בוי' שמות ד"סא ע"ב וכזו' בלק דר"ס ע"א (עני' רי"ד) :
 (מה) און הכוונה לומר שמה הטל טוחנס מן לשמות הדרוקוס שנ"ע כי הפה טל
 הסוורתו הוא כחי' ת' שלך כסף ועכשוו און מקבלים ממנו הדרוקוס שב"ע כמ"ש לעיל
 באת טל ועי"ש * אל הכוונה על הדרוקוס העומדים בזמן התפיה כמ"ש ג"כ באת
 ט"ל הכו' ועי"ש בוי' שמות דס"ג טב"ל תלכו רבו לעזר וכו' וזש מפסרסו שדרוקוס
 הם דרוק ולדק שס זון ועטות הוא בורס שא"כ און וקוושב מ"ש אס"ד לעלמא דאחי
 כי הלך על זה מלויא לרושק בכל וומא : (מו) המלאכות נקראת חקל תפוחין
 כמבואר בש' הביובית בדרוש קבלת שבת ועי"ש * ומכיו דראה מזה הספוק שהטל הזה
 הוא כנש' נס' הניקבל וזכו פורשו ותעל שכבת הטל מגו' מ"ס דא"ל באור חזר
 ויורה מדרך סוורתו רישא דא"ל ואז וסנה על פני המדבר דק מחספס * המדבר רמו
 לנקובא מרשא * ופני המדבר הוא זל לבניס ממנה * ור"ל שהנה הזה כמשך ויורד על
 פני המדבר שהו' זל * וס"ד היה דק ככסור על הארץ שהו' הנקובא : (מז) ע"כ נס'
 מבוי' ש"ג א"ב פ"י דס"ד שס כתב רזל טעס שנקראת מו"ס כסס טלא טעסס הוא כי
 שרש סמוסין קיף ג' שהס ס"ד וסס ג' אותיות וס"ו ואס תמלאס בלפני הס כני' ט"ל
 וע"ש * ועי' ג"כ שס נפ"א ד"בו ע"א שכתב כי מו"ס עס שסו מוחא קרע עבא הוא
 כוללת * מוחין סב"ד ועי"ש * ופי' אדרא זו כתבו רזל כמ"ס מר' פ' תרומה ד"ס ע"ד
 זל וטענין הוא כי כל סווינו כשרשו למעלה בקות גדול וזכל סווינו כי דרסמס
 נכירים וכוונן הרון וזכו וככר וכו' וכפטר ויורד הטל מאת פניו לזל א"ל וקוושב
 הטל כרסאו אתחזי ביה סומקא ככרולס הזה שהו' ל' ונרסח בו ניון ארוס כן הטל
 קום כמקומו הוא לבן וכפטר מגיע למקום הדרויה שהו' בוי' שסס גלויי נרסח בו ניון

אֲנַפִּין • לְקַבְּלֵיהּ דְּעֵתִיקָא סְבָא קְדִישׁ
 קְדִישִׁים דְּקְדִישָׁא כַּח וְזַעִיר אֲנַפִּין כְּדֵ אֶסְתַּכְר
 לְהָאִי • כִּלְא דִלְתַתָּא אֲתַתְקַן • וְאֲנַפּוּי
 מִתְפַּשְׁטִין וְאֲרִיכִין בְּהֵיּוּא זְמָנָא • אֲבָר
 לָאו כָּל שַׁעְתָּא כְּמָה דְּעֵתִיקָא • כִּי וּמָהָאִי
 גִּדְגְלַתָּא נְפִיק חָד עֵיבָר חָד לְגִדְגְלַתָּא
 דְּזַעִיר אֲנַפִּין לְתַתְּקָנָא רִישֵׁיהּ • וּמָהָאִי לְשָׂאָר

למח נמלא שאפיס סנו' כאן פירושו פנים עב"ל וכ"כ בסר'ר' ו"ל במכ"ו ש
 ס"ב ח"ב ס"ב ד"טו ע"ב יעו"ש • ועי' לקמן דק"ל ע"ב ד"ס ומסאי אורח
 דכויא וכו' ומ"ש לקבליה דעתיקא קדושה וכו' ר"ל בערך ח"א חקרא כן • ונקרא
 ח"א קודש קודשים כי קודשים הם או"א • וא"א הוא קודש קודשים : (נא) ס'ג
 כולא דלתתא וכו' כאות סף ולא כלם כאות ס"א ופירושו הוא כמ"ש רז"ל כש'
 ח"א פ"ג ו"ל דע כי כאשר או"א או ז"א מסתכלים במלח ח"א או סווגים
 שלהם הם שלימים ועוים בקומתם למעלה אבל כאשר מסתכלים בפנים דעתיקא
 ולא במלח או חין וזוגם שלים ואינם שוים בקומתם וזווג הוא בסוד הרכבת
 הרגש שאז אע"פ שווגים ס"ב שכתב רז"ל כי כאשר או"א מסתכלים
 ונ"סי שלו יעו"ש • ועי' כש' סווגים ס"ב שכתב רז"ל כי כאשר או"א מסתכלים
 למעלה במלח דח"א או יסוי ככתי' ח"א ש"ע כסורין ולחס ג"כ יסוי
 ש"ע כסורין כמו ח"א • וגם סווגם שלהם הוא סכ"פ שוים בקומתם למעלה
 בשני סווגים שלים ולא שלים • אבל כאשר אינם מסתכלים לא בתרין תפוחין
 שסם הפנים דח"א או חין להם לא ק"ן כסורין דמיון ז"א יעו"ש • וזם הענין
 שייך גם בזו"ן שגם כן כאשר מסתכלים במלח ח"א יסוי להם ש"ע כסורין
 כדוגמת ח"א כמ"ש בש"א ספ"ד ובהק' ע"ח סוף כלל כ"א ובה"כ דרוש וז'ו
 דר"ם ובמאמרי רז"ל ד'כ ע"א ובה'לקט פ' נשוא ובושעים ס' מ"ה יעו"ש •
 וז"ש וז"א כד' להסתכל להסוי • ר"ל לא ח"א יסוינו במלח דילום כי כאשר ז"א
 יוכל להסתכל במלח דח"א או כ"ש שגם או"א יכולים להסתכל במלח דעתיקא
 וזו כולא דלתתא שם או"א וזו"ן שם דלתתא מא"א דלתתא שיש להם ש"ע
 כסורין כמו ח"א • וזווגם בין דח"א בין דזו"ן הוא שלים וסם שוים בקומתם
 אבל כמו כל שעתא כמה דעתיקא כי עתיקא לעולם יש לו ש"ע כסורין
 ולעולם הוא בסוד וזוג שלים (עו' יע"ש ורז"ד) : (נב) פירושו כתבו רז"ל
 בע"ח שכ"ה פ"ה כי מ"ש באדר ומסאי גולגלתא נפיק חד עיבד חוור וכו'
 הסווגם הוא על ד' חוורי דחורי רישא דח"א יעו"ש • וכ"כ בש' מא'מר כפי'
 קדר'ן דל"ב ע"א וז"ל והנה זה העור הלכן שחופה סגולגלתא הנקרא רישא
 חוורא הוא חופה את כל הרגש כמו שהוא פנים ואחור סביב סביב ולא עוד
 לא שגם נמשך דרך החוור בין חרין כתפין דילום ויורד הלובן שהוא עד למטה
 במקום שם עומד רישא דז"א המלכות לח"א משבורח ולתתא כדודג' וז"מ

גִּלְגַּלְתִּין דְּלִתְתָא דְּלִית לֹון חֲשַׁבְנָא • כג וְכָר
 גִּלְגַּלְתָּא יְהִיבִין אַגְר חוֹרְתָא לְעֵתִיק יוֹמִין
 כִּד עֲאֵלִין בְּחֲשַׁבְנָא תְּחוֹת שְׂרָבִיטָא •
 וְדִקְבִיר דָּא בְּקַע דְּגִלְגַּלְתָּא לְתַתָּא כִּד
 עֲאֵלִין בְּחֲשַׁבְנָא :

ומסאי גולגלתא נפיק חד עיבר חוור גולגלתא דו"א לתקנא רשים וסוא על
 כחי' סובן של סעור סתפשת דרך אחוריו כמקום סעורף וסכתפס עד רישא
 דו"א עכ"ל' וחד עיבר ר"ל כד' א' מג' לרדיון שכראש סכולל ד' חוורתי ומסאי
 לשאר גולגלתין דלתתא' ור"ל ומגולגלתא דו"א נמשך ויורד קור סחור לשאר
 ספרטופים שלמטה ע"ס אכ"יע : נג) סני' סכונס סיא אגר חוורתא וכן ג'
 סרכ קו"ב וסרי"ש וסרו"ד ז"ל ופירושו הוא כי כמו שכל סרצוף וסרצוף מקבל
 מן קור חוורתי דא א' ע"י סרצוף שלמעלה ממנו כן סרצוף סתחתון מעלה מן
 לסרצוף שלמעלה ממנו ולעולם מקום שמעלין בו סמ"ן סוא ביסוד סוקבא של
 סרצוף סעליון ממנו כמ"ס דו"ל כש' סנסירס ס"ג יעו"ש' וסח"ך עולין סו סמ"ן
 מתתא לעילא עד שעלוים לעתיק ססוא א"א שאנחנו עסוקים בו' וסודע כי
 סיסוד של סנוק' שמעלין בו סמ"ן סוא נקרא חשבון כי כל חשבון סוא כמל' כמ"ס
 כע"ח ס' יד' ס' ס' ופ"י יעו"ש' וסיסוד של סוכר נק' שרכיש כי סוא סבט כמנין
 איש כמ"ס כש' סלק' ס' בלק ע"ס וקס סבט מישל ססוא סוד סקמת סכרית יע"ש
 ויסוד סוכר סוא מתפשת ביסוד סנוק' וז"ש וכל גולגלתא וכו' ר"ל שכל סרצוף
 וסרצוף מעלה מן לסרצוף שעליו ססוא נק' כן סיו ועליות סמ"ן עלמס סיא אגר
 חוורתא ר"ל סמורת וסכירות חוורתא לעתיק יומין כי כל סמ"ן עולין סס כמחש'
 א"א כדו לסתברר סס' ומכאר סאימתי נעסס סאגר סוס ואמר ססוא כד סאין
 חושבנא' ר"ל כאשר עולים כסוד מן ביסוד סנוקב' סנקראת חושבנא תחות
 רביעא סוא יסוד סוכר סתפשת כשרכיש כחוך יסוד סנוק' שע"י עליות מן סו
 נגסס זזוג סקדוס (ע"י יפ"ס) ואמר ולקביל דא כלו' כדוגמתו למטה סכאשר
 נכיס ישרל כותכיס בקע לגולגלת סאין סוס דבר שלמטה סאין דוגמתו למעלה
 סאין דגריס כמי אוראותא או אוראותא לא משתכס ופירושו סודאס או סארס' •
 סרכ קו"ב כפירושו על ד' קלו"ע"א וסרכ ס"סמ וסרכ רו"ר ד' לר' ע"ג יע"ש' •
 כי סנס כחכ דו"ל כמכ"ס ס"ג ח' ב' פ"ג ד'נט ע"א כי' א' תקוין יש כרישא
 דא"א סכסס מתלכסיס ז'ת דעתיק ולו סס סרשאנס סיא גולגלתא כתר
 א"א סכס מתלכס חסד דעתיק' סגית סיא עלא דכולתא וסוא סמוח דא"א
 קרא חכסס סו וכתוכס מלכסת גבורס דעתיק' שלישי סוא קרומא דאוריא
 וס הקרוס סמקיף את סמוח ומפסיק כינו לבין סגולגולת וסס מתלכס ת"ת
 תיק' ד' סוא עמר נקא וסס כחי' סאזניס אשר סערות רישא דא' א' ססס כעמר
 יין מאחורי סין אודנין' וסנס נר"ס דעתיק יש לסס כ' כחי' ולכן מתלכסין
 כי תקונין ססס תרין אודנין וסרו עיין' ס' סוא רעווף דרעוין וסוא מלח סרבוין דא"א
 ס מתלכס סיסוד דעתיק' ו' סוא עינא פקיחא דלכ' כאיס וקס עיינין דא"א' ז'
 חוטמא דא"א ססס מתלכסת מלכות דעתיק וכו' יעו"שכ' • וסנס סרשכ' ז'ל

כד בחללא דגלגלתא קרומא דאוריא
דחכמתא עלאה סתימאה דלא
פסק ויהאי לא שכיח ולא אתפתח והאי

פי' באדרא זו את שבעה תקינין סב' אחת לאחת על חסדר כי כתחלם פי' תיקון
הראשון שהוא גולגלתא חוורתא וכלל בתוכו גם תיקון סב' הנקרא טלח דכדולתא
כדקאמר ומסאי גולגלתא נעייף טלח וכו' וחזו דהסוא טלח חוור וכו' ועכשיו
בא לבאר גם תיקון סג' הנקרא קרומא דאוריא ודאורי' ביאר תיקון סד' שעבר
רישא דא"ל הנקראים עמר נקא דקאמר תאנא בגולגלתא דרישא תליין וכו' קולי'
דשערי חוור ונקי וכו' ודאורי' פי' תיקון סה' שהוא המלח הנקרא רעווא דרעוין
וכו' ודאורי' ביאר תיקון ששי שהוא פקחו דעיינין ודאורי' סתחיל כתיקון סז'
שהוא חוטמא סבל על חסדר ולא סה' הנקראים כס"ד ו' חקוני גולגלתא (עי'
ר"ד ר"ב ע"ג) : נד) פירושו מבואר כמכ"ש ש"ג ח"כ"פ"ג דכ"ע"ב שאחר
שביאר שם איך נתלבשו סו"ת דעתיק בו' תיקוני גולגלתא דא"ל כמ"ש לשונו
כדיבור הקודם סיים שם וז"ל ווע כי אע"פי שג"ר דעתיק לא נתלבשו כח"ל
עכ"ז בודאי שהשמה לריך שהתלבש בפנימיות ח"ל כרישים בי שם מדור הששמה
במקום המוח ולכן סולרך העתיק לסלביש גם את הדעת שבו גו רישא דא"ל
ונתלבש באמצע הכתר והשכמה בנו שהוא אוריא דיתבי לנו גולגלתא וסקרומא
סג"ל היא מפסקת בין היא אוריא למג"ס כדי שתוכל סמוחא לסבול אור גדול
דהאי אוריא ששם נתלבש הדעת דעתיק וכוס חנין ככ"מ מליאות ששמה איך
שורם על מוח האדם בהסוא אוריא דע"ג קרומא דמוחא ונמלא כי הדעת זום
שהוא נשמת סו"ק דעתיק כנודע היא גדול מכולם ועיקר הארת עתיק כח"ל
הוא בזה הדעת העומד לנו היא אוריא בין כתר וחכמה תרין רישין דא"ל להחיות
סתרין רישין ומכ"ש שאר תקוני ח"ל כי חסדר דעתיק סמתלבש בכתר דא"ל
קרא גופא בערך הדעת דעתיק שהוא נשמה לכל סו"ק וסנה בסיות הדעת
בהסוא אוריא הוא סתום מאוד מאוד כי סקרומא דחפייא על מוחא מפסיק
הארתו ולכן סולרך לסוריד למטה בחי' הדעת זום ונתגלה בפומא דא"ל עכ"ל
עוד כתב שם בס"ד וז"ל ולריך שתדע כי כיון שאו סב' ספירות דא"ל שסם כתר
וחכמה נקראים ב' רישין דא"ל לריך שיהיו שני רישין ממנו דסיינו שכל א'
משתיסם חסום כוללת ב' בחי' שסם גולגלתא ומוחא בגוים ואע"פי שאנחנו
קורין לראשונה גולגלתא ולשנים מוחא טענין הוא כי כל ח"ל מהסם בפ"ע סם
רישא הוא גולגלתא ומוחא בגוים אך בערך שמתלבשים זו בתוך זו נעשית
רישא קדמאם בערך גולגלתא לחוד ורישא תניינא מוחא לחוד והענין הוא כי
הכתר דא"ל סנה הוא גולגלתא ראשונה שלו ונודע כי סגולגלת היא קודת המוח
העשויים מחיבור עצמות וכולם חלולם מנקבים קענים כמו הספוג וטעם הענין
כדי שיכנס האויר ויסיה לו מקום לעמוד באותם הנקבים חלולים שבגולגולת
וירעיב ויקרר חום המוח והראש ולא יתייבש חום המוח כנודע לחכמי הניתוח
כן בגולגלתא עילאה יש שהוא אוריא עילאה סככסם באותם החללין שבתוך
סגולגולת זום שאוריא נעשם מוחא ממנו תוך סגולגולת הזו לא שהוא מוחא
דקיק וזכך לחוד ולכן נקרא בשם אוריא וכל לו סב' בחינות שסם גולגלתא
ואוריא נעשו בחי' אחת גולגלתא בערך מוחא הנקרא חכמה ונמלאו עתם שסם

קְרוּמָא אֲתַחְפִּיאַ עַל מוּחָא דְאִיהִי חֲכֵמָתָא סְתִימָאָה * נַה וּבְגִינִי בְךָ אֲתַכְסִיָּא הָאִי

כ' מוחין זם בתוך זם חכמה דא"ל כגו אורח רק שמפסיק בין האורח ובין
 סמוחא שסוף חכמה דא"ל קרום א' וסוף סנקרא קרומא דאורח וסקרום סזם
 סוף כחי' גולגלתא א מוחא תניינא שסוף חכמה * וכזם תבין מ"ש כאד"ן
 דקכ"ח בחללא דגולגלתא קרומא דאורח דחכמתא עילאס סתימאס וכו' וסאי
 קרומא אסתפוייא על מוחא דאיוסי חכמתא סתימאס וכו' ווקדק באומרו חכלס
 חכמתא עילאס סתימאס ואח"ך אמר דאיוסי חכמתא סתימאס ולא אמר עילאס
 להורות על מ"ש כי תרי סוחי סוו * חד סוף סוף אורח דסתעביד מוחא
 עלאס א סגולת זזם נקרא חכמתא עילאס סתימאס * אך מוחא תניינא
 חכמה דא"ל אינו עילאס אמנס נקרא חכמתא סתימאס ולא עילאס וסאי קרומא
 יתיב בין תרין מוחין אין וסוף קרום מפסיק תחת סוף חכמתא עילאס סתימאס
 סנקרא אורח ויטיב ע"ג מוחא תניינא דסתקרי חכמתא סתימאס * וז"ש וסאי
 קרומא אסתפוייא על מוחא דאיוסי חכמתא עילאס סתימאס לכך קאמר חפי
 על סקרום חופס על האורח סנקרא חכמתא סתימאס כי סקרום סזם סוף חופס על סמוח סשני
 סלמעלס אך בערך מוחא קדמאס אינו עומד עליו ממש רק נקרא קרומא
 דלום וזזם לכך אמר בחללא דגולגלתא קרומא דאורח חפוייא על חכמתא
 עילאס סתימאס * וז"ש אח"ך וסאי מוחא דאיוסי סאי חכמתא סתימאס וכו'
 שלא תעטס שמוחא עלאס סוף דסקיט וכו' אמנס זזם סמוח סוף מו"ס ולא
 חכמתא עלאס סתימאס סנקראת אורח שאין כס דיויס כלל כי דעת

דעתיק מתלבש בתוכס כנו' שס עכ"ל יעו ש :
ומ"ש דלא ספק חוזר על סקרום וכ"כ בספר קו"ב דע"ז ע"א ור"ל כי אע"פ
 שיש בו שביולין כמבואר לקמן כדק"כ ע"ב דקאמר סזם ועדן דלעילא
 לית דידע ליה ולא שביולין וכו' ומשמע שגס בקרומא דא"ל יס ל"ב שביולין וכמו
 ספי' שס משס הרז"כ יעו"ש באות ל"ד * מ"מ אותס שביולין אינס מופסקיס
 מעבר לעבר כמו סקרום דז"א שנפסק מעבר לעבר * וז"ש דלא ספק' ועי"ע
 לקמן באות ס' מה שכתבנו :

ומ"ש וסאי לא שכיח ולא אסתפתח וכו' קאי על האורח דאיוסי חכמתא עלאס
 סתימאס ור"ל אינו מושג ואינו נפתח להשפיע לא סוף בבחי' כיסוי והעלס
 עד מוקד כמ"ש כריס הדיבור משס רז"ל (ע"י יפ"ש ורר"ד) א"כ קאי על
 סקרומא והכי קאמר וסמס תאמר שלמעלס סוף סתום אכל סמלודוס סוף
 נפתח איזס שכיל להאיר משס לזס אמר לא שכיח זזם סארס ממנו ולא אסתפתח
 משזס אד' (קו"ב דע"ז ע"ב וע"י זזס הרקיע דקפ"ב ע"ד) נה) פי' כי
 עיקר סקרומא לא עשאו מאליל העליון לסקיף את מו"ס וז"א כוי שלא ילא
 אורו לחוץ * לא עיקרו נעסס להפסיק בין אור האורח ובין מו"ס כוי שע"ז
 יוכל מו"ס לקבל אור המוחא כמ"ש רז"ל במב"ש ש"ג ח"ב פ"ד וז"ל וסמנס
 תלס סקרומא באורח ולא אמר סאי קרומא דמוחא אזורכ סעטס כי סאי
 קרומא למעט אור האורח נעסס כוי שלא ירד אורו הגזול א מו"ס ולא סוכל
 לסבלו ולכן סזס סקרום סזם וכו' יעו"ש * נמלא שאין עשיית בקרום משזס
 שלא ילא אור פו"ס לחוץ לא כוי שלא יכנס לה אור רב מדעת ועתיק' אכן

חֲכַמְתָּא בַּהוּא קְרוּמָא דְלָא אֲתַפְתְּחָא *
 כִּי וְהָאֵי מוּחָא דְאִיהוּ הָאֵי חֲכַמְתָּא סְתִימָא
 שְׁקִיט וְאֲשַׁתְּכִיךְ בְּאַתְרֵיהּ * כַּחֲמֹר טַב עַל
 דְרַדְיָה * כִּי וְהֵינּוּ דְאֲמַרֵי * סְכָא דַעְתּוּי סְתִים
 וּמוּחִיה סְתִים וְשַׁכִּיךְ * יֵס וְהָאֵי קְרוּמָא
 אֲתַפְּסַק בְּזַעִיר אֲנַפִּין * וּבְגִינֵי כַךְ מוּחִיה
 אֲתַפְּשֵׁט וְנַפִּיק דְתַדְתִּין וְתַרִּין שְׁבִירִין *
 כַּט דְרָא הוּא דְכַתִּיב וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן *
 מָאֵי טַעְמָא מִשּׁוּם דְקְרוּמָא אֲתַפְּסַק דְלָא
 מַחְפִּיא עַל מוּחָא * וְהֵינּוּ דַתְנִינֵן בְּרִשּׁוּמֵי

מבילה היה אור מו"ס סגור כחותם לר' בתוך הקרומא ואינו יכול להפשט
 ממקומו לחוץ * וז"ש והאי קרומא אתחסייא על מוחא וכו' ר"ל כדי למעט את
 אור האוירה ובגין כך וכו' ר"ל ומבילה אתחסייא אתי חכמתא בהסוד הקרומא
 דלא אתפתחא ולא נפשט אורא לחוץ ותיבת אתפתחא קאי על חכמתא סתימא
 שהיא לשון נקבה ולא קאי על הקרומא שא"כ הו"ל דע כי חסד דברשא עילאה הוא
 (גו) פירושו כתבו רו"ל בש"אח פ"ו וז"ל דע כי חסד דברשא עילאה הוא
 מחפשט ומאיר בגולגותא והגבורא במוחא כי לו הם סוד תרין רישין תהאין כנו'
 ובזה תבין איך הכתר הוא נחמים גמורים אך החכמה יש בה דוגים רק שסם
 נכפס במקום הזה וזהו מ"ש באדרא מוחא ושקיט ושכיך באתריה כחמר טוב
 על זכוכית כי הוא סוד הוין על שמרוי רק שסם נכפס כחן וכו' יעו"ש (יפ"ש)
 (גז) פירושו כלו אמר ותיינו דאמרי אינשי והם בעלי המשל שאומרים כי אדם
 הזקן דעתו נח ואינו כועס כמו הבחור שעוין זמו רותח * והמשל כי הסבא
 רומז ל"א אשר דעתו סתים בקרומא וממילא מוחים סתים ושכיך שאין מתגלים
 גבורותיו לחוץ (עי' ר"ד) : נח) הגי' סכונס היא התפסק בז"א ולא גי' מו"א
 וכן גי' במא"מר כמו שנעתיק דבריו בסמוך בלות ס' והכוונס כי גם בז"א
 יש קרומות חופין על חב"ד שלו כמ"ש לק' בד"קלו ע"א אות ב משס רו"ל לא
 שאותס הקרומות הם מובסקים בז"א זה לל"ב * וזה לחמשין וזה לשא לפין ואינו
 בקרומא רח"א וז"ש והאי קרומא אתפסק בז"א : נט) מביא רחיס שמוח חכ'
 דז"א מחפשט ויולא ממנו אור לשויה מו"ש סכתוב וגמר יולא מעדן כי סכר
 הוא לשון סהורא ועוין היא חכ' וקא' יולא שאס היא מוחא דז"א סתום כמ"ס
 לא היא יולא ממנו אור לא בבחי' זיעא והכל בלחוד כמו'ס ומוקא' יולא מש'
 סקקרוס נכסק ולהכי יולא אור לסויה : ס) פירושו נכתבו רו"ל במא"ר כפי'
 סאד"ר וז"ל הענין הוא כי אור העליון בסויתו נמשך מלמעלה למטה כפגנו

מֵאֵרָה קוֹצִי דְשַׁעְרֵי סַבְחָא וְנָקִי בְהָאֵי
עֲמָרָא כִּד אִיהוּ נָקִי סַבְחָא דְלֵא אֶסְתַּבְּךָ דָּא
בְּרָא דָּרָא לְאַחֲזָא עֲרֵבְבִיא כְּתוּנֹנִי
אֵלָא כִּרְא עַל בְּרִיָּה סַבְחָא דְרָא נְפִיק נִימָא

אחי"ג יומין הם זולת שאר שערות אחרים שנראש ויתר קלרים מקם שהם חלף אלמין
וכו' כגו' נד' קצת וכו' ויע"ש ב לא הנכתי בוונתי דרש שהוא הופך ממ"ש לעול ועוד
ע"י לקמן אות ס"ד ור"קבט ע"א אות ט' שש מבוחר מכ"מ ששערו רישא דר"א הם
שוים נארכס און בהם קלרים ובזכונים כשערו רישא דר"א וע"ש ב ור"א און קצמר
הבא שהם קלרים וכלו ספק כלע"ד כי מ"ש דר"ל שערות אחרים ר"ל אנודות אחרים
ומ"ש קלרים ר"ל קלרים בעובי ולא באורך ובונתו לומר כי אלו החלף לשין וכו' הם
אנודות קדים והם קשבון פרטיו אנודות אחרים קדים שנראש ואונם הם מקשבון הוי"ג
יומין א' אבל לעולם אלו החלף אלמין וכו' הם עצמם נקלקוס בכללם לוי"ג יומין
ועצם תשביות או כתבו רז"ל במא'מר כבו ספ"ד ר"יב ע"ג ור"ל דע כי מוח התתים
עם היותו ח' כוח ג' מוחות התחתונות הם נו כרפשות לעול וממנו מתקשטוס והנה
כנגד תכמה שהיא כוללת הכל ולאו חלף אלמין רבוא שהוא קשבון הותר שלם וכולל
ובנגד בנה שבו ולאו ז' אלמין כי היא אם הכנים ז' שנים וכן הרעת ולאו ת"ק
כי הוא ע"ש מהלך ת"ק שנה וכו' וע"ש והנה רז"ל לא כחן טעם למח ממוח תכמה
ולאו חך חלף לשין רבוא לא פסות ולא ויתר רק כחן טעם למח היו רבבות ולא לשין
לבר וע"י אמר שהוא קשבון הותר שלם וכולל א' אמנם אפשר לתק טעם גם על סיבת
היותם חלף אלמין והוא כי אלו היומין הם ואלוים ממז"ס דר"א שש מלובש נבירה
דעתיק שנקראת לקוס והנה לקוס ברובע כמלוי הסי"ן עולה לק ואחר וקומכו לק ולק
וזהו לק לשין כמבואר כ"ז לקמן בד"קלב אות י"ז משש רז"ל ע"מנו וע"ש ב' באופן
שכל שערו רישא דר"א הם נקלקוס לוי"ג יומין עבוס מאד ור' יומין שכן יומן שש
מוח תכמה שבתמה הם כוללים חלף אלמין רבוא אנודות קטנים שכל אנודה מהם
כוללת תו' יומין דשערו ור' יומין האחרים שכן שש מוח הבונה דתכמה הם
כוללים ז' אלמין אנודות קטנים שכל אנודה מהם ג"כ כוללת תו' יומין דשערו ור'
יומין דאקורי רישא דר"א שש מוח הרעת הם כוללים ת"ק אנודות קטנים שכל אנודה
מהם נ"ב כוללת תו' יומין דשערו : (סב) פירושו מבוחר במכ"מ ש"ג ס"ב פ"ב
ד"כו ע"ב ור"ל והנה עכין התלבושות עתיק בהרין הוא עכין פסוק ברניול ועתיק יומין
ותיק לבושה כתלבן תוור וכו' פו' כי הא"א הוא לבוש עתיק וזה הלבוש שהוא ח"א יז
לו דוקא כתלבן תוור וכן שער רושיה של זה הא"א הוא כעמר קאא וע"ש ור"ש הכא
וקו' : (סג) פירושו כבר כורע שברושא דר"א לוכא לא מוקא דרש שהוא מוח
תכמה שתומאה כי מוח הבונה דר"א היא ורדח בנרון שלו ורעת דרליה ורד"ב תרין
בתמן כמ"ש רז"ל בשא"א פ"א וע"ש א' כמלא כי בשאר פירושיו האל"ו הקנ"ד שלקם
כילס הם בראשם תוך מא"א שאין ברשויה לא תכמה דווקא ולכן מזה ולא קילוק אחר
כי שאר הפירושים שאם בראשם נ' מוקין וש ג"ב בהם תלת תללים דגויגלתא כל תלב
למות אחר לא כן בא"א כיון שאין בראשו לא מוח ח' בלבד לכן און בו לא חך סללא
ואע"פ מוח תכמה דר"א חך כוללת סנ"ד כמ"ש רז"ל במכ"מ ש"ג ח"ב פ"א ד"בו
ע"א ובפרק ור"ד ע"ב וע"ש עכ"ל שלקם אונם רק כבו' תכמה עצמה כמ"ש
רז"ל ע"מנו במקומות הנז"ל וכולם הם נקונים בשלל אחר ולכן לפי שאין נא"א רק
יד מוקא מש"ה שערות תולאים משש לא מתכבו דא נרא ואונם כמו שערו ז"א שהם
יולאים מתלת תלבו דגויגלתא שמתכבוין דא ברא כמ"ש לקמן ר"ל ע"א וע"ש (עז יט"ג) :
סד) פירושו פשוט ע"ל שכל שערו רישא דר"א הם שוים בנארכס ואונם כשערו ז"א
שש בהם ארובים וקלרים ובזכונים כמבואר בש' הוונתו דרוש ב' דלויות

מְנִימָא וְשַׁעְרָא מְשַׁעְרָא סה וְכָר קוּצָא
 וְקוּצָא אִית בֵּיה אַרְבַּע מָאָה וְעֵשֶׂר נִימֵי
 דְשַׁעְרֵי כְּחֻשְׁבַּן קְדוּשָׁה וְכָל נִימָא וְנִימָא
 לְהֵיט בְּאַרְבַּע מָאָה וְעֵשֶׂר עַדְמִין וְכָר
 עַלְמָא וְעַלְמָא סְתִים וְגַנְיָז וְלִית דִּידַע לֹון
 בַּר אִיהוּ אִוְלָהִיט לְאַרְבַּע מָאָה וְעֵשֶׂר
 עֵיבַר כִּי וּבְכָל נִימָא וְנִימָא אִית מְבוּעָא

וכ"כ באדרא כסמוך שערא דנפיק מבחר אורכו כולים בשקולא לא נפיק דא
 מן דא וכ"כ באד"ו דרפ"ח ע"ב וכל אינון שערי וכל אינון כימין ממ"ו
 נסקין וכולהו שעינן בשקולא וכו' וכ"כ רז"ל במא"מ כפי' ס"ד די"ב ע"ב וז"ל
 כי סנס מוחא דז"א להיותם שלושה מוחין כל אחד מוליא שערתיו למינסו זס
 ארוך וזס קצר וזס כנוני ומסתבך דא כדא לפי שי' ג' מוחין וכולס מתפשטין
 זס לל"ב וזס לנש"ב וזס ללף לפין אדרין וכו' אכל כעתיקא לויכא לא מוחא
 חדא ולא מתפשטו אינון עמר נקי דלא מסתבכו ותליין בשקולא דלא נפיק
 דא מן דא עכ"ל וכ"כ נ"ב ע"ג וכו' וכו' ע"ד וז"ל ומ"מ סימין
 וסשערות כולסו בשקולא אין א' ארוך מחכירו ונס אין עורף סעליון מגולס
 וכו' יעו"ש וכ"כ במכו"ש ע"ג ח' ב' ס"ג ד"נט סע"א וז"ל ד' אינון עמר נקי
 ותליין בשקולא סס בח' סאזנים אשר שערות רישא דא"א סס כעמר נקי
 תליין מאחורי אורכין וזו שערות תליין בשקולא שוויס עכ"ל ומ"ש רז"ל
 במכו"ש ע"ג ח' ב' ס"י ד"נט סע"א וז"ל י"ג כימין דשערי קיימי מסאי סערא
 וכו' וזו סס זולת אשר שערות אחרים שבראש יותר קצרים ססס ססס לף לפין
 וכו' יעו"ש דמשמע גסס כרישא דא"א יש שערות קצרים ולא תליין בשקולא
 וסוה סיסך כל מקומות סכו"ל עיין לעיל באות ס"א שכתבו שלעולס כולס
 סס שוויס ומס שאמר קצרים כוונתו לומר ססס דקיס בעוכי סאגודות סאינס
 סאגודות גדולים כמו ס"ג כימין לא סס סאגודות דקיס וכולס אינס לא פרטי
 ס"ג כימין עלמס יעו"ש : סה) עעס חסכוות לו ככו ביאקנוס לעיל באות
 ס"א יעו"ש : א) סכי גרסינן ולסיע לת"י עיבר וכמ"ש לעיל בד"קכח אות
 ס"א יעו"ש וכן הגיס סרב חיד"א ז"ל בגליון סוזסר וכ"כ סרב מאורי אור
 כמע' סת"ו אות כ"ח וז"ל ת"י כימין סס מזד' ד' יודין מחכמס כמ"ו סמסס
 לומחיס סשערות וד' יודין עולים ת' יוד עלמס סרי ת' וכן ת' עלמין
 מכללות בינס שמ"ו סהקראת עולס ת' עיבר סכללות סדעת סכלול סס
 עכ"ל אמנס מן דתני כמי ת"ך או תש"ך עיבר כמי לא ססתכס דזו סגי'
 כמי נזכרס במא"מ כפי' ס"ד די"ב ע"ד וד"יג ע"א וע"ב יעו"ש ב) פירושו
 מבואר כס' מא"מ כפי' סאד"ז דכ"ד ע"ב וז"ל וסנס אותו קולא דשערי דאחורי
 רישא דא"א סנמשך דרך אחר מבחון סוה מתפשט ער למעס וכונע כרישא
 דז"א עלמי סמלביס את כס"י דא"א ודא"א עלמנו כנו' כי גוסא דא"א מבפניס

דנפיק ממוחא סתימאה ונהיר ונגיד
 בההוא נימא לנימין דזעיר אנפין ומהאי
 מתתקן מוחיה וכדין נגיד ההוא מוחא
 לתלתין ותריין שבידין גוכר קוצא וקוצא
 מתלהטן ותלין מתתקנן בתקונא יאה

בתוך כולם ואין ז"א נוגע בו וכדכב בו כלל וחותן שערות דא"א הם לנורות
 ומכועין ונגדן שפע ואור גדול ממ"ם דכיה למטה בו"א וחותן הסארות יולאוק
 דרך פיפות שערות לחון במקום סיומם למעט ולו אוחס הקלוות של השערות
 המסתוימים ומגיעים אחרי העורף דו"א שהוא באחורי הדעת שבו אותם הסארות
 הולאים משם מכיס שם בחווק בעורף ז"א ויבוקעים המקום ויכנסים ל תוך
 המוחין עכ"ל יעו"ש . וז"מ שכל וכלל נימא ונימא חית מבוטא ר"ל יש
 ליכור דנפיק דרך שם אור ממ"ם ונסיר ונגיד וכו' וסנה מוקדוק לשון האו'
 דקאמר ונגיד בהסוף נימא לנימין דז"א משמע שאור הנימין דקולא דא"א הוא
 נכנס תחלם בתוך הנימין דרישא דז"א וחסך נמשך האור מהנימין דרישא דא"א
 ונכנס תוך ראשו . וסבי כמו כתב רז"ל בש' מאמר בפ"י ס"ד ד"טו ע"ג וז"ל
 ואמנם אין מוח הולא מוחכמה מהשפע אל עד מוחא זו"א . ותפשטותו הוא
 ע"י שערות העליון כי על ידו מתפשט לל"ב וסוף כי האור עובר משערות
 העליונים דרך שערות התחתונים למוח ז"א וכדאמרין בפר' ונסיר ונגיד
 בהסוף נימא לנימין דז"א וכו' יעו"ש . וכ"כ בש"א פ"ה כלל א' וז"ל ומסא'
 נמשך שפע וחיות ל שערות רישא זו"א . וכ"כ במת"מר שם ד"ב ע"ד וז"ל
 כי כמו ששלוש מוחין התחתונים כלולים כמום זה כן ל"ב נתיבות שמוחא
 תתאם כלולים בו ונמשכין ע"י נימין לו לנימין זו"א ועי"כ מתפשט מוחים
 לל"ב שכלין וכו' יעו"ש . ונראה לי שבו יבין וקדוק כפל לשון הפסוק שראשי
 נמלא על וכו' וסוף מ"ש שראשי נמלא על בא לרמוז על באי טעל הכא לו
 מדרך י"ג חוורתו רישא כמבואר ביק"כ אות מא יעו"ש . ומ"ש קוולות
 רסיסי לילה בא לרמוז על שפע הכא מסי"ג נימין דא"א לנימין שלו ולום
 אמר קוולותו מועטם שהאור נכנס בתוך הנימין שלו . גם קראם בשם רסיסים
 כדי לחלק בין עלא וכדולחא הכא מדרך החוורתו ובוין טעל הכא לו מדרך
 ס"ג נימין :

ומ"ש ומסא' מתתקן מוחים ר"ל שעי' אותה טעל דנגיד מד' נימין דא"א
 כמוחא דז"א או תתרכס הסארים המוחא דז"א ויסים בו' מוחין כמ"ש
 בד"קא אות ח יעו"ש . ועי' במת"מר בפ"י אד"ר דל"ב ע"ב . ועיין בס' קול
 ברמה ד"ח ע"ב שכתב שם וז"ל ובר"קכ ע"ב כתב על החוורתו לאתקנא
 רשים והאן כנימין אמר משתקן מוחים כי שם בנוגלתא שהוא החוורתא
 מתתקן רישא דז"א שהוא ג"כ גולגלתא כמותו . אבל הנימין שם נסיר ונגיד
 בהסוף נימא לתוך נימין דז"א למוח שלו לום על ידו מתתקן מוחים עכ"ל :
 (ג) פי' שכל לו קולותן הם מאירים ומבטקים ומשתלשלים ואינם נכווים
 ומסודרים בסדר יש אף נעים שאינם מסתככים ז"כו ומכסים על הגולגולה

בְּתִקּוּנָא שְׁפִירָא מְחַפֵּין עַל גְּלַגְלַתָּא *
 מִתְתַּקֵּן קוּצֵי דְנִימִין מֵהָאֵי סְטָרָא וּמֵהָאֵי
 סְטָרָא עַל גְּלַגְלַתָּא * וְתֵאנָא דְכָל נִימָא
 וְנִימָא אֶקְרִי מְשִׁיבָא דְמְבוּעָא דְנִפְקִין
 מְמוּחָא סְתִימָאָה * וְתֵאנָא סְ מִשְׁעָרוֹ
 דְּבַר נֶשׂ אֲשֶׁתְּמוּדַע מָאֵי הוּא * אֵי דִינָא
 אֵי רַחֲמֵי מִכַּד עֵבְרִין עָרוֹי אַרְבַּעִין שְׁנִין
 וְאִפִּילוּ כַּד אִיהוּ עוֹלָם * בְּשַׁעְרֵיהָ בְּדִיקְנֵיהָ
 וּבְגַבֵּינֵי עֵינױ * קוּצִין דִּשְׁעָרֵי תַלְיָן בְּתִקּוּנױ
 נְקִי * בְּעֵמֶר נְקֵא עַד כְּתַפּוּי * עַד כְּתַפּוּי

יבאר סוף ס' חופים על הגלגלות ואמר מתתקן קוצי דימין מהאי סטרא
 וכו' סס בסדר הסוויות ד' אותיות ככל פן וארבעה באחורי רישא (עו' רו')
 ד' סבי ג' ותאנא כל נימא ונימא אתקרי משיבא דמבועא דנפקין וכו' וסבי
 אתא סבי באב"ש ש"ג ח'ב פ"י דס"ט ע"א יעו"ש * ואע"פי שלשון זס ככד
 אמרו חרשב"י מקמי סבי סס דברי עלמי וסכא לשון סכרייתא סכיא סיעתא
 לדבריו * ופירושו ככד ביארנו לעיל באות ב' יעו"ש * ה' פירושו סכואר
 לקמן דק' לא אות מ"ב יעו"ש ועי"ע בתיקנים דק' כג ע"כ בפסוק ואתה תחום
 סכת שס שס סאס שער ראשו רך הו' מסטרא דא"ל וסוף רחמים וס'
 שערותיו קשים סוף מסטרא דו"ל וסוף מארי דרינא יעו"ש * ומ"ש מכד עברין
 עלוי מ' שנין וכו' פי' כי כן ארבעים שנה עומד אדם על דעת רבו (סס"מ)
 ופירוש עולם ר"ל נער כי תרגום נער סוף עולימא וכן כן מי זס העלם *
 ומס סכיא ענין זס סכא כתב חרב רו' ד' ו"ל ספני שזו סב' עניינים סוי
 סמוכים כמשנא יחד ססוי שונים תאנא כל נימא וכו' וסמוך ג"כ סוי שונים
 תאנא משעריו דב"ב וכו' עכ"ל ואין זס לא דברי כביאות * ואפ"ל משו' סאמ'
 דשערי א"ל סס חוור ונקי סמויים על גודל סרממים מש"וה קא' שנס סאס
 שלמטס יודע ע"י שערותיו אס הו' דין או רחמים : ו' פירושו סכבו רו"ל
 כמא'מר כפי' ס"ד ד' יוד ע"א וז'ל ביאור סוכרים כי שער סראש קיופותיו
 חליין בתיקוניו ססס ג'לגלחא ומוחא נקיי כעמר נקי עד כתפוי * עד כתפוי
 ס"ד דמשמע כל עובי כתפוי סס מכוסים וזס א"ל לא א"כ ססס סאון
 סעליוסס מכוסס וזס אינו כולקמן * לא עד רישו כתפוי כלחוד דלא אתחוי
 קודלא סאין סכוונס לכסות את סכתפס לא לכסות את סעורף משוס כי פני
 לי עורף ולא פנים כי בעורף מקור סוינים וסקליפות וישרל כחטאס כמשכיס
 אחר סעורף וסעורף סעליון מכוסס כשערות לכסות סוינים ולכסמס כמשיכו

סַרְקָא דַּעְתָּךְ * אֵלֵּא עַד רִישֵׁי דְכַתְּפוּי דְלָא
 אֲתַחֲזִי קוּדְלָא * מִשּׁוּם דְכֻתִּיב כִּי פָּנוּ אֵלַי
 עוֹרְךָ וְלֹא פָּנִים * וְיִשְׁעָרָא סְלִיק אֲבַתְרוּי
 דְאֹדְרִינִן דְלָא רַחֲפִיא עֲלוּי * חֲדָכְתִּיב יְהוּ

דמכוּעו דכפּי ממוחא ושערא סליק אכתרוי דאודנין שיסיו האזניס מגולת
 אי נמי הכי פירושו דעד כתפוי כל אורך הכתפּים סן סוואר ל חורוע משמ'
 וא"כ מסתלקיס השערות מעל העורף ויולאִיס לחוץ לכפות כל אורך הכתפּים
 וכמלא העורף מגולה וזו א"ל לא ער רישי כתפּוי דסיינו תחלת הכתפּים
 שבשני לדרי סוואר ססמוכיס לכוואר כלבד . כאופן דלא אתחזי קידלא שסערות
 סס על העורף ומגיעיס עד רישי הכתפּים שבשני לדריי מכתן ומכאן באופן
 שאינו נראס העורף כלל עכ"ל . ופירוש דברוי סוא דרו"ל מפרש דעד כתפּוי
 דקא' דאדרת אין סכוונס לומר שאורך השערות סוא מגיע עד סתף . כי אין
 כוונת האדרת על אורך השערות כלל כין לפי הקושיא כין לפי ספירוז לא
 עד כתפּוי דקאמר סיינו על סתפּשטות השערות כרוחב . וספרש שבין שני
 ספירוסיס של דרו"ל סוא זס . כי לפי קמא ק"סד סלו השערות אינסי משולשליס
 לא מלד פניס דא"ל ולא מלד אחר דא"ל לא סס משולשליס על רמוני דכתפּי
 מלד ימין ושמל דא"ל ומכסיס כל עובי הכתפּים ולהכי סקסש עד כתפּוי ס"ד
 וסקושיא סיא מכת שא"כ תסיס האופן מכווס וכוסי סרסס סתפּירוז האדרת
 שאמר ושערא סליק אכתרוי דאודנין משמע שעיך קושייתו סיא מכת חיסוי
 סאודנין . ולפי' סשני ק"סד סלו השערות סס מתפּשטיס כרוחב מתחנת שני
 לדרי סוואר עד סוף סתפּים כאופן שאחרוי סתפּים מכוסיס והכוואר מגולס
 ועכשוו שאע"פי סהאופן מגולס ואין להקשות קושיא ראשונה מ"מ יסיס העורף
 מגולס והקושיא סיא עכשוו מכת העורף שיהיס מגולה . וכפי' זס נמי מדויק
 תרובו שאמר כגין דלא אתחזי קודלא וכו' וסתירוז של שני ספירוסיס סתב
 דו"ל סוא שוס . ופירוש סירובו סוא כי בשני לדרי סוואר סס מחובריס ששני
 כתפּים ואותו מקוסי עלמו של סחיבור סוא נקרא רישי כתפּין ורימוני דכתפּי
 נקראיסי סוף סתפּים וקולא דשערי משולשל על העורף דווקא וסוף סתפּשטותו
 כרוחב מכאן ומכאן סוא מגיע עד רישי כתפּין שסס בשני לדרי סוואר באופן
 שכל סשערות סס מתפּיס על העורף דווקא וכל סתפּים מגולסי כן כלע"ד
 לפרש כוונת דו"ל . ס'ג נקוי כעמר נקא בניקוד ל"רי תחת סויד ולא גי' נקייס
 כי נקייס סוא כלשון סקודס והאדרת סיא כלשון סרגוס : ז) סכוונס סיא
 על ד' נימין דאחרוי רישא דא"ל ולא על כל סו"ג כמכוואר כמכ"וש ס'ג ס"כ
 ס"י ד"ע ע"ל וז"ל וסנה ד' נימין דאחרוי רישא סס נמשכיס עס ד' סוורתוי
 על העורף דא"ל ונגדין על רישא דו"ל סוד טעל כמ"ש סרסס כמלא על ואינסי
 נמשכין וך האודנין כי שערת אסתפּי מע"ג אודנין דא"ל כנו' בלד"ר וועל
 ולכן אינסי מכסיס רק על העורף לבד . ועעס סדבר כי כמקוסי סכליס סערות
 סרסס ססוא כעורף סס סוא לבן פנוי כלי (למיחת) שער ועס סוית ססחיכוניס
 וסקליסות כל אחיטס סוא בלחוריס וכו' וכפרט כעורף וכו' לכן סוסס לו
 סד' נימין דשערי לכפות על עורף סלבן סלא יוזבו עיניטס מ"ש וז"ש בלד"ר

נא עיניך פתוחות ואזנך קשובות · שַׁעֲרָא
 דנפיק מבתר אודנוי ט כוֹדִיהַּ פִּשְׁקָלָא לָא
 נפיק דא מן דא · תקונא שלים · תקונא
 יאה · תקונא שפירא · תאיב למחמי ·
 תיאובתא וחדותא דצדיקיא דאינון בזעיר
 הנפין · למחמי ודאתרבקא בתקונוי
 דעתיקא סתימאה דכלא · יא תלת עשר
 נימין דשערין קימי מרהאי סטרא ומהאי

דק"כט דגנוי מאחורוי עד כתפוי ולא לאתזאסא קוולא וכמשכיס עד רישא וז"ל
 עכ"ל : ח) עי' בזוטר סרקיע בפ"א וס"פ דק"כז ע"א שכתב שם וז"ל אמר
 מאיר לא נמלא פסוק זה לטיות אזניך פקוחות ככל סת"ך וז"ל יסיו נא
 עיניך פתוחות ואזניך קשובות והוא פסוק בד"ס ב' סי' ואלו פסוק מ' עכ"ל :
 ט) פי' כוליס בשקולא ר"ל באורך אחד שאין שער א' קלר ואחד ארוך כמבאר
 לעיל דק"כח אות ס"ד יעו"ש · ומ"ש תקונא שלים וכו' פירושו כתבו רו"ל
 בש' מא"מ בפ"י ס"ד ד"יב ע"ג וז"ל ואמנס מ"ש שלים ויהא ושפירא הוא כי
 ת"ד אינס כ"כ שלימים כי יש בהם שערות קלות ושערות ארוכות אבל שערות
 לו כולם הם בשיעור א' לא נפיק דא מן דא ווסו שלים · גם שערות חסון
 הם קשישי ואלו שעישי ווסו ויהא · גם שערות הראש ארוכים ווסו יפייס מקן
 שאין בשערות חסון ווסו שפירא · הם בשלושה או כפלאו מהם שערות או
 ולפיכך אמר ג"פ תקונא וכו' והנה כנגד סתכמה דא"א שהיא כוללת הכל אמר
 תקונא שלים שם חשבון שלם שאף לפני רבוא קולי דשערי · תקונא יאה כנגד
 בינה דא"א כי אין אשה לא לכוני · וכנגד הזעה אמר תקונא שפירא כמא
 ואת אמר ישרא אשר כך אתפאר עכ"ל יעו"ש : י) פירושו מבאר במא"מ
 בס"ד ד"יב סט"ב וז"ל הכוונה כי אין הסדויקים מביעים כ"א עד ז"א ולא משם
 ולמעלה כי עד שם מביע פרו מעלליקס (וטעם שאין הסדויקים מביעים משם
 ולמעלה הוא מפני) כי הגם בפלגותא דשערי דידם אתפרשן תרי"ג אורחין
 כנגד תרי"ג מלות (ולכן הסדויקים המקיימים את תרי"ג מלות מורגתס היא
 בז"א ולהכי אמר דאינון בז"א ר"ל שזכו ע"י עסק התורה ועשיית המלות להיות
 מורגתס בז"א) ולפי שהשערות לו (וארבע אחורי רישא) מורידין השפע
 ממ"ם למוחא וז"א לזה מתאווים הסדויקים לראות שורש דבר אשר ממנו יגיע
 השפע להם ולהובך בשרשו וז"ש למחמי ולאתרבקא בתקונוי עכ"ל · ואמר
 ואינון בז"א כח הריפ"ש ז"ל ואתא לאפקוי אותם לויקים שלא הגיעו למורגת
 ואינון ז"א שאין להם תיאובתא בת"א שגם לז"א לא הגיעו היאך יסיה להם
 מ"א תיאובתא לאתרבקא בתקונוי דעתיקא עכ"ל : יא) פי' כי עד עכשיו השמיענו
 ונענין אותם הד' קולי דאחורי רישא והשתא אשמעינן שם י"ג וט' הנשארים

סְטְרָא דְגִלְגֻלְתָּא לְקַבֵּיר אַנְפּוּי * יִבְוּבְאֵינּוּן
 שְׂרִיין שְׁעָרֵי רֵי תְּפִלְגָּא יִגְ לִית שְׂמַאלֵיהּ
 בְּהַאי עֵתִיקָא סְתִימָאָה כִּלְא יִמִּינָא אֲתַחְזִי
 יִד וְלֹא אֲתַחְזִי * סְתִים וְלֹא סְתִים * טו וְהַאי

הס קיימי פהאי סטרא ומסאי סטרא לקוביל אנפוי (יפ"ט) : יב) פירושו כתבו
 ד"ל בש' מואמר בפי' ספ"ד ד"יב ע"ג ו"ל ובאינון שריין שערי לאתפלגא כי
 כל שאר שערות (של י"ג ת"ד דא"ל) כולם סולכים ל מקום אחד (שחוק כלפי
 סכנים דא"ל) ולו קתם לזד אחד וקתם לזד השני עכ"ל * וכ"כ ג"ב שם
 ד"ג ע"ב ו"ל וטענין כי אעפ"י שאמרנו למעלה כי באותם סי"ג נימין בלחוד
 הוא דשריין שערי לאתפלגא ולא באינד שערי (של סדוקא) סינו לומר שאין
 לשאר שערות מקום מיוחד זס לכאן וזס לכאן כי כולם שווים (שכולם הם
 כלפי סכנים) אבל לו סי ג נימין יש להם מקום מיוחד לו לכאן ולא לכאן
 לקבל אנפוי עכ"ל * וע"יע למסר"ן ז"ל בספרו קול ברמס שכתב שם
 וז"ל ומ"ש ובאינון שריין שערי לאתפלגא ר"ל באותם הסערין בעורף ופנים
 לקבל אנפוי * ובאינון דווקא כי בחוורתוי לא שייך לומר לאתפלגא כי היא
 עלמס בחי' אור * וכן ב"ג ת"ד כולם הם כלפי פנים ולא נחשבו תקווי
 סדרים עכ"ל ועו"ש * ולפי דברי רז"ל ומס"רין ז"ל ס"ל כי מ"ש בחד' ובאינון
 שריין וכו' סבוגס היא על כל הי' ג' נימין ולא על טו' נימין שבפנים דווקא : יג) הנה
 אע"פ שמדברי רז"ל בש' עתיק נראה שזס הלשון דווקא בעתיק אומר יעו"ש
 מ"מ כאן באורא נראה דקאי על א"ל והכא בל"ק קא עסיק מואמר דאית
 ביה קולין ושערין ועתיק אין בו שערות כמ"ש רז"ל במב"ש ש"ב ח"ג פ"ב
 יעו"ש ובסכרס הוא שנאמר שגס בל"ק נאמר בו לית שמשא כהאי עתיקא כולא
 ימינא כי כולו רחמים פאועים ולית תמן דינא ולכן נקרא לית ביה שמשא
 וכמו שאמר לקמן באדרא בענין עינא דא"ל שיש בו שני עינים ימין ושמש
 ואפי"ה אתחזרו לחד משום דכולא רחמי ובענין זס כתב רז"ל בש' א"ל פ"ג
 וז"ל כבר נכתב כי כפן א' ועתיקא יש בו הו"ה דו"רין וכו' והוא גי' ש"ע
 וכמו שיש הו"ה כפן א' ערז' יש כפן השני והנה נודע שזס בעתיק לית
 שמשא כי כולא ימינא כזו' באדרא דק"כע לכן סב' פנים כשמיס לחד עכ"ל
 יעו"ש * והתא ולשמעין אע"ג דאמר דבאינון שריין שערי לאתפלגא שווא
 כח' ימין ושמשא לאחור אפ"ה לא תימא דאית ימינא ושמשא כהאי עתיקא לא
 כולא ימינא (עי' יפ"ט ור"ד) : יד) פירושו לפעמים יכולים איהו' וז'ן להסתכל
 במלח סרזון דא"ל ואז הוא אתחזוי * ולפעמים לא אתחזוי שתיס יכולים איהו'
 וז'ן להסתכל במלח א"ל לא בפניו דווקא כמ"ש רז"ל בשא"ל פ"ג יעו"ש *
 עוד לפעמים הוא סתים נהודים שאפי' בפנים וליה איהס יכולים איהו' וז'ן
 להסתכל * ולפעמים לא סתים שיכולים להסתכל כמ"ש במב"ש ש"ג ח"ב פ"י
 ד"ע ע"א וז"ל ובחיות עת רזון אז מאיריס סי"ג חוורתוי כה"ב נימין ואז
 מסתלקיס הנימין מעל גבי סמלח והפנים ל סדרים דרך ב' לדדי חזקן שזס
 פאתי סרזא וכו' יעו"ש וזסו לא סתים בעת רזון (יפ"ט) : טו) חכ"ש קאי
 על לית ביה שמשא כ"ש כי בעלמו דכולא ימינא (ר"ד) א"כ הכי פירושו כי

בְּתַקוּנוֹי כָּל שָׁכֵן בֵּיה טו וְעַל הָאֵי תְּאִיבו
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְצַרְפָּא בְּלִפְהוֹן . דְּכַתִּיב הִישׁ
 " בְּקִרְבָנוּ אִם אֵין . בֵּין זְעִיר אֲנַפִּין דְּאֶקְרִי
 " . וּבֵין אֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּאֶקְרִי אֵין . " אֶמַאי
 אֲתַעֲנִישׁוּ מִשׁוּם דְּלֹא עֲבָדוּ בְּחֻבֵיכּוֹתָא אָא
 בְּנִסְיוֹנָא . דְּכַתִּיב וְעַל נְסוּתָם אֵת " לֵאמֹר
 הִישׁ " בְּקִרְבָנוּ אִם אֵין :

יח בְּפִלְגּוֹתָא דְשַׁעְרֵי אָזִיל חָר אֲרַחָא דְנָהִיר

בְּקָשָׁר אֵל אֵל כְּכַחַ' דְּלֹא תַתְּחוּ וּסְתִים נְהוּרִים חִינֵס יוֹכִים אִו"ל וו"ן לְסַסְתְּכֵל
 אָפִי בְּתַקּוּנוֹי שֶׁסֶס הַט' יוֹמִין וְהַט' חוּוְרֵי הַיּוֹרִידִים עַל הַפְּנִים כ"ש בֵּים בְּאֹר
 פְּנִין (יפ"ט) : טז) פִּירוּשׁוּ מְכוּאָר בַּש' מֵא"מֵר כְּפִי' סִפֵּר ד' ג' ע' ג' וו"ל
 וְהַסֵּס בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּחוּוּ חֲתוּם לְדַעַת מַה סְפָרַשׁ יֵשׁ בֵּין ז' אֵל כְּשֶׁהוּא מִתְּנַסָּג
 בְּרַחֲמִים גַּמּוּרִים וּבֵין א"ל עֲלָמוֹ וּמַה בֵּין רַחֲמִים לְרַחֲמִים וְהוּוּ רוּזִים לְצַרְק
 זֶה בְּלִבָּס וּבְשִׁלְסֵס (וְפִי' לְצַרְפָּס ר"ל לְהַבְחִין מַלְשׁוֹן מֵלְרַק לְכַסְף) שִׁישְׁתַּכֵּס
 שְׁלֵסֵס לְסַכּוּן בְּנְדוּלוֹת וּבְנַפְלָאוֹת הַנַּעֲשִׂים ע"י ח"א או ע"י ז' אֵל וְכּוּס יוֹכְלוּ לִידַע
 אִם אֵין בְּקִרְבָּס וְכו' וְע"י ע' כְּסֵר מו' בּו' שֶׁלַח לָךְ דַּק נַח ע"ב שְׁכַבֵּס שֶׁס וו"ל
 וְאִתְּקֵא בַּס' סְכוּכּוֹת כְּסוּ . כִּי מֵאֲתֵךְ הוּא מְנוּחָתָס שְׂרָלוּ לְסַכּוּר וְלִידַע אִם הַס
 נִשְׁפָּעִים מו"א או מֵא"ל וְהַעֲנִין אִם הַשְּׁפַע הֵבֵל לְסַס מְלַמְעֵלָה דְרַךְ ז' אֵל אִם
 הוּא מִמִּין תְּרַאֲשִׁין אִו מִמִּין שְׁנֵי וְהוּוּ רוּזִים לְסַשִּׁיג בְּשִׁלְסֵס סְפָרַשׁ שְׁנֵי הַאֲוֹרוֹת
 שֶׁאִם יוֹכְלוּ לְסַשִּׁיג אֲוֹר הַכְּתָר כַּעֲלָמוֹ א"ב כ"ש שִׁישִׁיגוּ שֶׁל ז' אֵל . וְאִמְנַס הִים
 דְרַךְ נִסְיוֹן כִּי נִשְׁתַּפְּקוּ שְׁמַה אֵין הַשְּׁגַת הַאֲרִיךְ כַּעֲלָמָס שׁוֹלְעַת עֲלוּהַס כ"א
 דְרַךְ ז' אֵל דּוּוֹקֵא . וְהַס עֵין גְּדוּל מַעֲיִן אֲוֹתָס שְׁאוּמְרִים שֶׁהַשְּׁגַתָּה הַט' הוּא עַל
 הַשְּׁמִים לְבַד וְהַשְּׁמִים הַס אֲשֶׁר מִשְׁגִּיתִין עַל הַאֲרֶץ וּלְכַן נַעֲנִשׁוּ כְּבִיאַת עַמְלַק
 וְכו' יע"ז : יי) פִי' כּוּין שִׁישְׂרַט בְּקִרְיַעַת יֵס סוֹף עַל יַדֵּי הַשִּׁירָה שֶׁאֲמַרוּ זְכוּ
 לְמַעֲלָה רַמָּה כְּאוּמְרַס ז' לֵאחַדָּה שְׁפַחָה עַל הִים מַה שֶׁלָּךְ רַחָה יִתְּקַסָּה הַכִּבִּיא
 וְכִיכּוּבֵל נְדַמָּה לְהַס כְּכַחוּר א"ב אֵין זֶו תְּמִיחָתָס אִם דְּלוּ יִשְׂרָאֵל לְקוֹתָהּ בְּנוּעַס
 עִישְׂקָה קְדוּשָׁה דְהַס אֲמִירוֹן לְעִיל תִּיאֻבְחָתָהּ וְחַדּוּתָהּ דְלִדְרֻקִיחָהּ דְאִינוֹן בּו"א
 לְמַחֲמִי וְלֵאחַתְּ בַּקָּה בְּתַקּוּנוֹי וְא"ב אֶמַאי אֲתַעֲנִישׁוּ . וְתִירַךְ מִשׁוּם דְּלֹא עֲבָדוּ
 כְּחֻבֵיבּוֹתָהּ כְּמוֹ הַלְדִּיקוּס (יפ"ט) : יח) פִּירוּשׁוּ כְּתַבוּ רו"ל בְּמַכּוּשׁ ש' ג' ח"ב
 פ"ט דס"ז סע"ב וו"ל וְסַעֲנִין כִּי הַהוּא אֲוֹרַחָהּ דְּבַפְלַגּוֹתָהּ דְשַׁעְרֵי אִינוֹן כְּלָל
 הַי"ג אֲוִירִין וְהַהוּא אִירַחָהּ אֲתַפְלַג לְתַר"ג אֲוִירִין אֲחַרְתֵּין כְּנו' שֶׁס בְּאֲדָרָא
 דַּק כַּעַז אֲמַנְסֵס לוֹ הַי"ג אֲוִירִין הַס סוֹכְבִים סְגוּלְגִילַת מַלְכָּר אֲוֹתוֹ אֲוֹרַחָהּ שִׁישׁ
 כְּאֲמַלְעַ סְגוּלְגִילַת מַמַּשׁ עַכ"ל . וְעִי"ע שֶׁס כַּפ"י שְׁכַבֵּס וו"ל וְדַע כִּי עִיקַר מַה
 שֶׁאֲמַיר א"ל בּו"א הוּא מִן הַהוּא אֲוֹרַחָהּ דְאִזִּיל בְּפִלְגּוֹתָהּ דְשַׁעְרֵי כְּנו' בְּאֲדָרָא
 דַּק'כַּט וּר'קְלוֹ וְהַס נַמְשָׁךְ הוּא לְבַדוֹ כַּהַתְמַרְדָּה לְרִישָׁהּ דו"א כְּסֵר אֲוֹרַחָהּ אֲחַרָּהּ

למאתן ושבעין עלמין * יטומניה נהיר
 ארחא דזעיר אנפין דנהירין ביה צדיקיא
 לעלמא דאתי * הדא הוא דכתיב ואורח
 צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון
 היום * ההוא ארחא אתפרשא לשית מאה
 ותליסר ארחין דאורייתא דפליג בזעיר
 אנפין דכתיב ביה כל ארחות יי הסד ואמת :

דליה דכפלותא דשערי דז"א ג"כ ואין לו יזקה ב"ג חורתי סג' וכו' אמנס
 אע"פ שיעקר יזקתו מהסוד אורחא דכפלותא כנו' ג"כ מאירי סג' חורתי
 כז"א כי סג' חורתי נמשכים דרך פניו דא"ה עד דיקנא דז"א ומכוס נשגו
 לז"א עת"ד כמ"ש במקומו * ומד' חורתי דאחורי רישא נמשכים עד רישא
 דז"א ומאירי בריש' וכו' יעו"ש * וכלשון סוד ממש כהב ג"כ במא"מר פפי'
 האר"ה וזוטא ד"לג ע"א ור"מו ע"ד ור"זו ע"ג יעו"ש שאין לר"ך לסעתיק לשוכו
 ומ"ש דנחיר לר"ע עלמין עיין בס' קול ברמה שכתב שם משם תא"ו ז"ל וז"ל
 שר"ע עלמין סג' י"ג חורתי דרישא שסג' ג' שמות סג' ויש שעוליס ע"ח וסג' י"ב
 אותיות בניקוד קמן כי ניקוד הכתר הוא קמ"ן וסקמ"ן הוא גי' עו וי"ב פעמים
 ע"ז עולה קל"ב ועס ע"ח סג' עולה ר"ע עכ"ל * ולפ"ז יסג' כוונת הרשב"י
 ז"ל לומר שאורח סג' הוא מאיר ב"ג חורתי סג' שעוליס ר"ע וגס הוא
 מאיר כפלותא דשערי דז"א * ועי"ע במא"מר על ס"ד ר"יג שסג' כתב דז"ל
 פירוש אחר וז"ל אפסר שסג' כנגד כ"ב אותיות סתויה עם מנל"סך וכל א' כלול
 מיור סרי ע"ר * ולפיכך נסיר מניה אורחא דלריקויא לעלמא דאתי כי כל
 השוכב כאור תורה אור תורה מחייסו וכו' יעו"ש * וכוונת דבריו נ"ל כי סתויה
 לא נתגלית בבחי' סרי' ג' מלות לא בז"א אבל בסויותה עדין למעלה בא"ה
 איכס בבחי' ג' מלות לא עדין היא שם בבחי' אותיות בלחוד ולכן למעלה
 היא בחשבון ר"ע ולמעלה היא בחשבון סרי' ג' : יט) אורחא דז"א הוא מבואר
 לקמן בדקלו ע"א יעו"ש ופירוש זה הוא מבואר במא"מר שם וז"ל וסג' סתריקיס
 סס בז"א וסג' זוכיס לסג' אותו סתויה בלי אמלעי אכל מ"מ איכס נסג'יס
 ממנו ממש לא שזמנו מאיר אורח דז"א סתריקיס מאיריס ממנו לעלמא
 דאתי * וז"ל ואורח לריקיס כאור נוגה סעלין דכפלותא דשערי דא"ה וכו'
 יעו"ש : ב) סתרי' ז"ל כהנסות ד"ה מתק תיבת זמן וגרס סודא אורחא וכו'
 וז"ל כי (הם) לקמן בדקלו ע"א אמר דכפלותא דשערי דרישא דז"א איכס אורחא
 דקיק והוא מלבד פות סתרי' ג' אורחין וכל סתרי' ג' אורחין סס נמשכים ממנו
 יעו"ש וסכס אמר כבר למעלה ומ"ה נסיר אורחא דז"א שסכוונס היא על אותו
 אורחא דקיק ועכשיו אתא לאשמעינן דאותו אורחא דז"א הוא עלמנו אהפרש אה"ך
 לתרי' ג' אורחין לאפוקי אורחא דא"ה דלא אהפלג לתרי' ג' וסו ססייס דפליג בז"א
 דכתיב בוס בז"א כל ארחות וכו' ססוה לעון רביס מש"כ בא"ה דלכס לא

כא מצחא דגלגלתא רעוא דרעוין רעווא
 דזעיר אנפין לקבלי ההוא רעווא
 דכתיב והיה ער מצחו תמיד לרצון להם
 לפני יי' כה וההוא מצחא דאקרי רצון הוא
 גרויא דכל רישא וגלגלתא דמתבסי
 בארבע מאה ועשר עלמין כה וכד אתגליא

אורחא חדא בלחוד כמ"ט וארז דריקים וכו' שווא ל' יחיד : (כא) סי' מלחא
 דא"ל שווא בחי' כתר של כל סאלי' הוא נק' רעוא דרעוין כי כל המלחיס
 נקראים רעוין בעת שמאיר בהם מלחא דא"ל כמ"ט לקמן אות כו יע"ט ומלחא
 דא"ל הוא רעוא של כל הרעוין דאשתכחו ממנו ולמעט וכלע"ד שאות דלת
 של דכתיב נמחק וכו' פירושו מלחא דא"ל הוא רעוא דרעוין ושו"ג רעווא
 דו"ל לקבלי הסוא רעווא שווא מלחא א"ל כתיב וסיס על מלחו תמיד לרצון
 מש"כ במלח ו"ל דלך שייך לומר בו תמיד לרצון כי אינו חוזר לבחי' לרצון
 אלא לפרקים שווא בזמן שאיר בו מלח א"ל ופאשר לישב גם גי' ספריס
 בדוחק דסכי קאמר רעיתא דו"ל לקבלי הסוא רעווא ר"ל שמלחא דו"ל הוא
 מכוון כנגד מלח הרצון כדי שיקבל הארז בעת שראוי לקבל ומביא ראיה וסיס
 על מלחו וכו' שמעס משמע שמלח ו"ל הוא מכוון ממש בגד מלח דא"ל
 והראיה היא מסוף הפסוק שאמר לרצון להם לפני ה' ר"ל בחי' הרצון שלפני
 שווא ו"ל שבו בארזים ישראל לפני ה' ר"ל לפני מלח א"ל שנקרא ה'
 ועעס שנקרא מלחא דא"ל בשם רצון כתבו דו"ל כמב"ש ש"ג ח"ב פ"ז ר"סו
 ע"ל שכתב שם וו"ל והנה נקרא מלח הרצון כי אחרים בים חד נסורא דאקרי
 רצון ונסורא הוא אור שווא חסד ונקרא רצון כבוד נו"כר חסד אותיות רצון
 שווא חסד הנגזר וכלור גו אמת היסוד ועל שם עיפת חסד זו שמתגלת ביסוד
 דעתיק הנגזר במלחא דא"ל נקרא מלח הרצון יעו"ש : (בב) פירושו הוא
 כמ"ט דו"ל בשלטי פרק אחרון מ"ט ספריס וו"ל ועעס הדבר כי סנה נודע
 כי חסד נקרא יומס כי כלוליס כל הו"ת וסנה התלבשות חסד דעתיק הוא
 כגולגלתא דא"ל וכו' וגם היסוד דעתיק נקרא כל ויש בו כללות כל הו"ת וכו'
 יעו"ש : נמלח שכל הו"ת דעתיק נתלבשו בו תקויו גולגלתא ונילו של כולם
 הוא ביסוד דעתיק סמלובש תוך מלחא דא"ל וזמ"ש וססוא מלחא דאקרי
 רצון שווא מלחא דא"ל הוא גלוים דכל רישא וגולגלתא וכו' כי כל הו"ת
 שמתלבשים ברישא כל גלוים הוא ביסוד שמתלבש במלח וכל גלויו היסוד הוא
 במלח נמלח שהמלח הוא גלוים דכל רישא (יפ"ש) ומ"ש רישא וגולגלתא וכו'
 חייבו כי עד עכשוי סיס דורס בגולגלתא עלמא בלחוד כמ"ט לעיל ד"קכח ע"ב
 אות כה יעו"ש : פשו"ת אמר באן כי המלח הוא גלוים דכל רישא וגם הוא
 גלוים דגולגלתא עלמא סמכותא כתי' עלמין שסס בחי' סי' ג' נימין שיש בכל
 נימא בחי' עלמין כמ"ט ד"קכח ע"ב אות לג יעו"ש : (בג) סי' מזוס שלפעמיס
 ע"י ע' קולוי דשערי רישא דא"ל סממשיס דרך ספניס מחכסיס פני א"ל

אַתְקַבְּלָא צְלוֹתְהוֹן דִּישְׂרָאִי אִימְתִי אַתְגְּלִיא
 שְׁתִּיק רַבִּי שְׁמַעוֹן • שְׂאֵל תְּנִינּוֹת אִימְתִי •
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַי אִימְתִי
 אַתְגְּלִיא • אָמַר לִיה כִּד בְּשַׁעְתָּא דְצְלוֹתָא
 דְּמִנְחָה דְשַׁבְּתָא • אָמַר לִיה מָאִי טַעְמָא •
 אָמַר לִיה מִשּׁוּם דְּהֵיאִא שַׁעְתָּא בְּיוֹמֵי דְחוּל
 תְּלִיא דִּינָא לְתַתָּא בּוֹזְעִיר אַנְפִּין • וּבְשַׁבְּתָא
 אַתְגְּלִיא מְצַחָא דְאַתְקְרִי רְצוֹן • בְּהֵימֵי
 שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּכִיד רּוּגְזָא וְאַשְׁתַּכַּח רַעוּא
 וּמִתְקַבְּלָא צְלוֹתָא • הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְאֲנִי
 תִּפְלִיתִי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן • וְעַת רְצוֹן מֵעַתִּיק
 יוֹמִין לְגַלְגָּלָה מְצַחָא • וּבְגִין כֵּךְ אַתְתַּקֵּן הָאִי
 קְרָא לְמִימְרֵיהּ בְּצְלוֹתָא דְּמִנְחָה בְּשַׁבְּתָא •
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַי בְּרִיד
 בְּרִי לְעַתִּיק יוֹמִין • רַעוּא דְּמְצַחָא תִּשְׁכַּח
 כִּס בְּשַׁעְתָּא דְּתַצְטְרִיד לִיה • תָּא חֲזִי בְּשָׂאֵר
 דְּלַתְתָּא כִּד אַתְגְּלִי מְצַחָא אֲשַׁתְּכַח חֲצַפָּא
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב כִּי וּמְצַח אִשָּׁה זּוֹנָה הִיא

וְאַתְכַּסִּי מִלְּחָא דְרַעוּא וְלֹא נִסִּיר לְלִי וְלִי וְלִי כִּמְשׁוֹ דְּרַעוּא כִּמְשׁוֹ שׁ"ג ח"ב
 ע"ו ד"ע ע"א יעו"ש לזו אָמַר וְכִד אַתְגְּלִיא וְכוּ' (יפ"ט) : (כד) גַּם כְּנַעֲלִית
 ח'סכ וְכִל לִילֵס אַחַר חֲזוֹת אִו ע"י סִיחוּדִים סְמִיּוּסִידִים לִזֵּס יֵשׁ ג"כ קֶלֶת גִּלְוִי
 (קו"ב ור"וד) וע"י לְקַמֵּן ד'קְלוּ ע"ב אִוִּת מִאֵל מִשׁ"ס : (כה) סִינְוִי אִפְסִי
 בְּזִמְנֵי דְחוּל : (בו) סִינְוִי מִכּוּרָא כִּס סִינְוִי כְּדִרוּשׁ שֶׁל מִנְחָת שַׁבַּת ד'ע"ס
 ע"א ח"ל ענין וְאִנִּי תִּפְלִיתִי לָךְ ה' עַת רְצוֹן שְׁנַגְדוּ לְאוּמְרוּ קוּדְס סוֹלַת ס"ח

לך מאנת הפלם כי והכא פד אתגלי מצחא
 תיאובתא ורעוא שלים אשתכח וקר
 רוגזין אשתככו ומתכפין קמיה כח מהאי
 מצחא נהרין ארבע מאה בתי דינין כד
 אתגליא האי עת רצון וכלהו משתכבין

הטעם הוא כמ"ש באר"ז כי הדינים והגבורות תליין במלחא כסוד ומלחא אשם
 זוכה סיס לך וכו' וזו במלחא דו"א וסוף כי סנס אורות או"א הם סתומים
 תוך ז"א כנודע לפי שסם מתלבשים תוך כס"י דאימא ועיקר סתומים וכסויים
 הוא כג"ר של ז"א ולכן סם במלחא דו"א מתגלים כל הדינים וסנס כימי סחול
 בעת סמנסה סוף עת ארס שכל הדינים מתגלים או אכל במנחת שבת נקרא
 עת רלון כנו"ש באורח ולכן אכתבו אומרים ואני תפתי וכו' לסודות כי
 אע"פי שבזמן סמנסה כימי סחול הם דינים קשים אמנס עתם בשבת הוא עת
 רלון רחמים גמורים שמתגלה מלח סרלון דע"ק ועי"כ ככפס וכנעיס הדינים
 והגבורות דמלחא דרוגז דו"א וחוזר גס סוף לסוית מלח סרלון כמוסו עכ"ל
 ועי"ע כד קלו ע"כ אות לח מש"ש : בו) פי' והכא בא"א כד אתגלי מלחא
 משערות טעלוי' וכל רוגזין אשתככו וכו' אתא לרבווי רוגז דא"א וסענין
 סוף כמ"ש רז"ל כש"א"א פ"ו וז"ל ביגס דעתיק לא תלבסם כלל אמנס
 נמשכת סארס ממה מכתין עד מלח א"א וכו' ואז סארס ססוף נמשכת עד
 למטה עד מלחא דא"א מכתין ומאיר כמותין דילסון ומסם נמשכים עד מכתא
 דו"א ואתכפין הדינים והגבורות דסם וכו' יעו"ש וז"ש וכל רוגזין אשתככו
 כלו' בין רוגז דא"א ובין רוגז דו"א ססרי מאיר כמלח א"א וזו (יפ"ש) :
 כח) פירוש מהאי מלחא ססוף מלח א"א כהרין ת' כתי דינין כמ"ש רז"ל
 כמכ"ז ש"ג ת"כ פ"ו ד"סי ע"א וז"ל ואמנס במלחא דו"א סם נתגלו הדינים
 שנמלאו בו מן סנס כנזכר כי גס סם סנס י רא"א וז"א סם כמיתין דיליס
 וסיסוד נגנו במלחא דיליס וסם לזמנין אתגלו הדינים כמ"ש באר"ן ד"קסלו
 ותאנא כד אתגליא סאי מלחא אתערו כל מאריסון דדינא ועלמא כדינא אתמסר
 וכו' גס כד קכט קאמר דאף במלחא דעתיקא כהרין מניס ת' כתי דינין כד
 אתגליא סאי עת רלון ר"ל שיש בו ת' כתי דינין לא סנס מאריס וסרין
 לפי שעה רלון ססוף עיפת סחסר וסיסוד דעתיק אתגליא תמן אמנס סויתס
 ת' כתי דינין יען כי סם סוד סודע וז"א כנגדו כנסים וכו' סגבורות סנס סם
 סו"ס א' וכל אות מנס סיא כלולס מק' סרי ת' כתי דינין וסבן זס עכ"ל יעו"ש :
 ונרע"ד כי מאי דקאמר רז"ל לפי שעה רלון וכו' לא קאי על לשון סאירא
 דקאמר כד אתגליא סאי עת רלון וכו' ססרי בא"א רל' אמר כד אתגליא
 וכו' משמע שיש זמן סאינה סלח ומלשון רז"ל משמע סרלונו לומר שטיפת
 סחסר סיא מאירס סם סתמיד וסוף סיסך לשון סאירא וספילו אס כסכול
 וספרס שלשון כד אתגליא לאו דווקא או לשון דקאמר רז"ל לפי וכו' קאי על
 זמן ואתגליא דווקא ולא על זמן דלא אתגליא מ"מ פשט לשון וכרי סאירא
 סאמר כד אתגליא וכו' משמע שר"ל כשהיא נגלח מן הט' נימין טעלים ולא

קמיה • הדא הוא דכתיב דינא יתיב •

כלומר (כט) יתיב באתרוה ודינא דלח אתעביד

ותאנא ל שערך לא קאים בדי אחר •

משום דמתגליא ולא אתכסיא • אתגליא

דיסתכלון מארי דינא וישתכבון וליה

יתעבידו • תאנא האי מצחא לא אתפשט

קאי על גלוי עופת הסודים • לכן כראש לע"ד לפרש כי מה דאמר רז"ל לפי שעת רזון וכו' אינו בא לפרש לשון כד אתגליא שפיר הוא קאי על גלוי משערות וכמ"ש • לא בא לתת טעם על דברי האדרא עלמס כי באמת למס כשרין סת' כתי דיון ועל זה אמר לפי שעת רזון וכו' • וכוס נכוד לבאר לשון האדרא וסוף כי כוננת סרש"כיו"ל לומר כי יש הפרש גדול בין מלח א"ל למלח ז"ל • והתם בגלוי המלח דז"ל משערות שלכו חולפא ואתערו כ"ר כתי דיניס דכמלתיס יותר מוזן שתיס מכוסס כשערות • אבל בגלוי המלח דז"ל משערות שעליו לא מתערין סת' כתי דיון לא עדין סס כשרין כבזמן כשויו • וזמ"ש מהאי מלחא שסוף מלח א"ל כשרין ת' כתי דינין ולא מתערין כד אתגליא סאי עת רזון משערות שעליו • וזסו כמו מה שסייס סס"ד דינא יתיב כלו' יתיב באתרוס וכו' שר"ל שאינו מתעורר ע"י גלוי המלח כמלח ז"ל לא הוא כמוס כבזמן כשויו • והטעם כמ"ש רז"ל לפי שטיפת ההסר מאירה סס תמיד אפי' בזמן גלוי • ועטס שנקראו כתי דיניס אע"פ שאינן רק דיניס פרטייס ולא כתיס כמ"ש רז"ל יבואר בעז"הו כד"קלו ע"ב אית מג יעו"ש • ומ"ש בלתו משתכבון קמיה וכו' ז"ל וכולסו וכן גרסו קו"ב דכ"ד ורוח דרז"ל יעו"ש • כט) כן הגי' בזוהרים אמנס סיה מיסגרנה כי אינן לא פירוש למלח יתיב כמ"ש מהר"ץ ז"ל בספרו קול ברמס וז"ל סוירך א כלומר משום דמלת יתיב יש לה כ" משמעות אחר ישכ לעשות משכט • ויכ' שיכ במקומו ולא רש לעשות דין • וסס לו סב' שמועות אמרו כוז' ע"ס ס' למכיל ישכ ברמסיס גרוליס אחיד עלייסו ולכן לא כתיב אפיס • וכו"סד ע"כ כתיב מאי ישכ ישכ כלחודו ולא אחת עס דינא יעו"ש וזסו ביאור כלו' עכ"ל : (ל) פ' כי אע"פ שיז שערות על המלח הנס עיקרס סוף מהגולגולת עלמס ולא מסמלח רק שס משולשליס על המלח אבל כמלח עלמו אין יולא שוס שער כלל ועיקר • וז"ש לא קאים כסאי אחר כלל וכהן טעס למס אין יולאייס כמלח עלמו ואמר משום דאתגליא וכו' שאלו סיו שערות נס כמלח עלמו אז אע"פ סמסתלקיס הני' בימין שעל הפניס לדודיס לא סיה מתגלס המלח עלמו מחמת שערות שני וז"כ לא סיה אפשר לפסגיה (סס"מ) :

ומ"ש וישתכבון ולא אתעבידו ז"ל ולא יתעבידו וכלו' אע"פ שכבר ניתן להס רשות למעבד דיניס אז כאשר מתגלס המלח דז"ל ישתכבון ואינן יכוליס לעשות דין (עי' יפ"ט) : לא) פירושו סוף כמ"ש רז"ל כמכור"ש ע"ג ק"כ פ"י ד"ע ע"ב וז"ל כי אע"פ סנתכאר לעיל שאין כרישא דז"ל רק חמס

בְּמֵאתָן וּשְׁבַעֲיִן אֶרְפִּין נְהוּרִין דְּבוּצִינִין
 מֵעַדְן עֲלָאָה • לֵב דְּתַנְיָא אִית עַדְן דְּנְהִיר
 לְעַדְן • עַדְן עֲלָאָה רָא אֲתַגְלִיא • וְהוּא
 סָתִים בְּסִתִּימָא • וְלָא מִתְפַּרְשָׁא לְאַרְחִין
 כְּדָאֲמַרְן • וְהָאִי עַדְן דְּלִתְתָּא מִתְפַּרֵּשׁ
 בְּשְׁבִילוֹי דְּתַתִּין וְתַרִּין שְׁבִילִין • לֵב וְאַף עַל
 גַּב דְּמִתְפַּרֵּשׁ הָאִי עַדְן בְּשְׁבִילוֹי לִית דִּידַע

לכד כי סכינס שלו ירדס כגרון עכ"ז כיון שסוף כחי מוחא בודאי שסוף נחלק
 לכחי ג' מוחין עם שאינו רק כחי חכמה לכד יעו"ש • והנס דעת של חכמה
 סג' סוף מלוכס במחא דח"א וכתוכו מלוכס ג"כ יסוד דעתוק כמ"ש שס
 כפ"ז דס"ו סע"א יעו"ש • והנס נודע שדעת סוף כולל חו"ב שסס יו"ד
 הו"ות שעילוס כגו"ס"ר ועס יו"ד הו"ות עלמס הרי ע"ר ומשני שסס כע"ק
 סלקין לחשכון אלסין כמ"ש בד"קכח ע"ב אות לח יעו"ש • לכן אור המלח
 מחפשט לע"ר לפין נהרין מכח אור הדעת המתלכס בו • וזמ"ש דבוצינין מעדן
 עילאס ר"ל שמאיריס מהדעת • וקראו בשם עדן עילאס כי סוף חלק מחלקי
 מו"ס שנקראת עדן עילאס כי אינו לא כחי דעת שחכמה דח"א • ועי"ע
 בספר קו"ב שכתב שס וז"ל כי הנס הכ"ז איתיון רשימין במלח וכל א' כלול
 סיו"ד סרי ר"ע והארתס שבמלח א"א סוף נמשכת ממנו"ס שנקראת עדן עילאס
 עכ"ל יעו"ש : לב) מביא ראיה על מ"ש דבוצינין מעדן עילאס וכו' דמשמע
 שיש עין עליון ועדן תחתין וע"ז אמר דחניא וכו' ופי' דנסיר לעדן סיינו
 שמאיר מו"ס דח"א שנקרא עדן עילאס דרך הנסו שערי ואחורי רישא במוחא
 דז"א שתגליא וסוף סתים וכו' פירושו סוף כמ"ש בד"קכח כסוף אות נס כי
 לא שתגליא וסוף סתים בקרומא דאווירא ואינו מתחלק לל"ב שבילין יעו"ש •
 וזמ"ש כדקאמרן כל"ז כמ"ש ככר בד"קכח ע"ב ולוס לא שתגליא כי אין יולא
 ממנו אור להדיא כמו מוחא דז"א שחלק לל"ב שבילין לא כמו סבל וזיעא
 ומשס עובדים תוך שערי רישא ודיקנא • אבל סוף עדן דלתחא שסוף חכמה
 דז"א מתפשט בשביליו לל"ב שבילין : לב) פירושו סוף כי הנס כתב דז"ל כש'
 סכיונות דרוס ס' דתפלין ד"ס והנס וכו' כי בעלות השחר יורדים ע"ס דנוקבא
 כעולמות בר"ע וכו' יעו"ש כמלא שנס ספירת סחכמה דנוקבא סוף מתלכסת
 כפרוסיס שלמעס ממנה וע"י התלכסית זס סס משיגיס אותס משא"כ סחכמה
 דז"א שאינס מתלכסת בשוס פרטוף אפי' כנוקבא לכן אינס יודעים ומשיגיס
 אותס ואפי' נוקבא דז"א אינה משגת אותס • וז"ש ואע"ג דמתפרש סוף עין
 וילאס ממנו סארס בגלוי ופ"כ יודעים פרופיס סתחחונים את ססארס סכאס
 להס מד' קולו דשערי דאחורי רישא דז"א עכ"ז סחכמה עלמס לית דידע לס
 בר ז"א כי אין סוף עלמס מתלכסת כפרוסיס שלמעס לא אהרתס כלחוד

ליה בר האי זעיר אנפין • לר ועדן דלעילא
 לית דידע ליה וקא שבירוי בר ההוא אריך
 אנפין • הדא הוא דכתיב להים הבין דרבה
 והוא ידע את מקומה אלהים הבין דרבה •
 דא עדן דלתתא דידע זעיר אנפין • והוא
 ידע את מקומה דא עדן דלעילא דידע
 עתיק יומין סתימאה דפלא :

לה עינוי דרישא חורא משתניין משאר עינין
 לית כסותא ער עינא ורית גבינין

ודומה לאדם שרוקם את הברקים ואינו משיג מהותם : לר) פי' שגם חכמה
 דא"ל אינם יודעת ומתלבשת בשום פרוף שלמטה ממנה כמ"ש רז"ל בש'
 הנסיון פ"ד וז"ל אמנם אין כח מוחא עולאם עלמו יודע עד א"ל כי גדלם
 מעלתו עד מאוד אבל זה המוח דא"ל כל גלוים הוא כדריקא וכו' הרי שגם
 מו"ם דא"ל אינו מלוכ בשום פרוף ולכן לית דידע ליה ולא שבולוי אפילו
 א"ל בר א"ל כי ידע אינום כנפשים והנם ממ"ש שהכ"י ועדן דלעילא לית
 דידע ליה ולא שבולוי וכו' מש' שגם בעדן דלעילא אית ביה ל"ב שבולין לא
 שגם סתומים וכמ"ש בד"קבא אות ס יעו"ש ופירושו הוא כמ"ש רז"ל כמאמר
 כפי ס"ד ר"י ע"ד רז"ל הענין הוא שכמו שזרש הס' מוחין התחתונים
 כלולים במוח זה של א"ל כן של"ב נתיבות חכמה שבמוח ז"ל כלולים בן
 וכמשיכים של"ב נתיבות ע"י נומין לו ז"ל ועל ידם מתפשט מוחו ל"ב שבולין
 יעו"ש • וא"כ מ"ש סכא ולא שבולוי הכוונה על זרש של"ב שבולין שכו'
 והנם אע"פ שמלשון סאדרא שאמר שעדן דלעילא לית דידע ליה ולא שבולוי
 וכו' מש' מכלל שבולין ועדן דלתתא הם נוודים לפרושים שלמטה וכמו שכן
 פירש מהר"ץ ז"ל בס' קו"ב יעו"ש • מ"מ מלשון הססוק שתיבא ריהו ממנו
 מש' שגם שבולין וחקמה זו"ל אינם נוודים לפרושים שלמטה שהרי הכתיב
 או' לסיס סבין דרבה • ודרבה היינו של"ב שבולין כתי' ורכיס • לא הריק
 הוא בל' לקשמיעו: מכלל דאית ביה שבולין וכמ"ש מקמו הכי

ומ"ש סה"ד לסיס סבין דרבה וכו' ר"ל כי ז"ל סנקרא לסיס בערך של
 סנקרא ס' ונקרא הוא שהוא לשון עמיר וסתים • סבין דרבה של
 סחכמה סבוכרת כספוק שלפניו והחכמה מאין תמלא וכו' (עי' יפ"ש) :
 לה) פי' יעונוי דא'ל סנקרא רישא חוורא • וטעם סנקרא בש' רישא חוורא
 מפני שעור הגולגולת הוא חלג חוור כמ"ש במבו"ש ש"ג ח"ב פ"ט ד"סו ע"ב
 יעו"ש • משא"כ עור רישא דו"ל שהוא סומקא כמ"ש במאמר כפ"ג דס"ד ר"ב
 ע"א וז"ל עוד נכאר פירוש שני וסוף כי הנס הגבורות וסונוים דו"ל הם

על עינא . מאי טעמא . דכתיב הנה לא
ינום ולא ישן שומר ישראל . ישראל
דלעילא . וכתיב אשר עיניך פקוחות .
ליותאנא כל מה דאתי ברחמי לית כסותא
על עינא . ולית גבינין על עינא . כד
שכן רישא חורא דלא בעי מדי :

אמר רבי שמעון דרבי אבא דמאי היא
רמיזא . אמר ליה לנוני ימא . דלית
כסותא על עינא . ולית גבינין על עינא .

כמשכים מראשו כנו' כפ' תוריע ד"מח ע"ב וז"ל ות"ח ברושא דסאי חיש ביפינא
דקרדינותא ובגין כך גולגלתא דרושא דסאי סומקא כורדא וכו' ועו"ש . ופי'
חורא ר"ל תכלית הרחמים .

ומ"ש משאר עיינין ר"ל משוכים משאר עיני הפרופים שלמטא ממנו
שלכולם יש כסותא וגבינין על עינא ובא"ל לוכא . ופי' כסותא סס
עפעפים הסוגרים את העינים . ופי' גבינין הוא סוכל ב' פירושים . כי לפעמים
נס העפעפים נקראים גבינין כמו שראש מאד"ו ד"רלג ע"ב שאמר שם ובשעתא
דאתפרשן גביני תתאי מעללי וכו' ולפעמים יסום פירושו על עבס סכולט ע"ג
סעינים כסוף המלח שבו לומחין שערות הרבה ובלשון המקרא הוא נקרא גבות
כמ"ש ואת גבות עיניו שבס נתלים העפעפים וכמ"ל לקמן בד'קלו ע"ב אות
כ ועו"ש . וסכא בסוגין או יסום כפי' הראשון וכפל סעינין במלות שוכות .
או יסום כפי' שני ואפי' גבות אין לא"ל כמו סדגים שהרי כל עוקר הגבות
לא נעשו לא כדו שיהיו העפעפים כחלים בהם כמ"ש באד"ו ד"רלג ע"ב כסותא
דעל עיינין גבינין אחורן כסו וכו' ועו"ש משו"ס בא"ל שאין לו עפעפים גם
גבינין אין בו וזה הפירוש מסתבר עמי :

ומ"ש ישרא דלעילא ר"ל ז"א שא"ל לפרש עלינו בני ישראל מפני שהשומר
שלנו הוא ז"א וסו"ל יש בו סוד דורמיטא וגבינין על עינא . ומס'
ססוכך ז"א לשמירה טייבו כדו שלא יסום ח'ו איוס אחיוס לסט"א שם כמ"ש
רו"ל כב"מ ועי' בפ"א מש' תקון סנוקבא משא"כ מו"א ומעלה שאין לקלי' שם
שום אחיוס (עי' יפ"ש) ומ"ש אשר עיניך פקוחות ס"ת כת"ר לרמוז על א"ל (קו' ב)
לו' מוקאמר כל מה דאתי ברחמי שמע מנא שאלכד נימי ימא יש ברושא שאין
לס כסותא על עינא וסיינין א"ל של כל עולמות בי"ע שחס דוגמת א"ל
דאטילות (רו"ד) אין סיינו כל מין רוחשים הבאים מהמים שגם סס לית לסו
כסותא על עינא (קו' ב) ומ"ש למאי היא רמיזא ר"ל בעולמות התחתונים
שאלא נודע שכל מס שלמטא יש דוגמתו למעלה וחס יש שניו בא"ל שאין לו

וְדָא נְיִימִין • וְדָא בְּעֵינֵין נְטוּרָא עַד עֵינָא •
 לִי כָּל שְׂכַן עֵתִיקָא דְעֵתִיקֵי דְלָא בְּעֵי נְטוּרָא
 וְכֵר שְׂכַן דָּאִיהוּ מְשַׁנַּח לְכַּדָּא • וְכַדָּא מִתְּזִין
 בִּיהַ • וְדָא נְאִים • הָדָא הוּא דְכְּתִיב הִנֵּה
 לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל • יִשְׂרָאֵל
 דְרַעֲיִלָּא • כְּתִיב לֹא הִנֵּה עֵינֵי יִי אֵל דְרַעֲיִו •
 וְכְּתִיב עֵינֵי יִי הִמָּה מְשׁוּמְטִים בְּכֵר הָאָרֶץ
 לֹא קִשְׂיָא • הָא בּוֹזְעִיר אֲנַפִּין • הָא בְּאָרִיךְ
 אֲנַפִּין • טַל וְעַם כָּל דָּא תְּרֵי עֵינִין אֵינִין •

גבויין נראה ח"ו כלו חסר בו בריחה לו"א למאי סיה דמיוז וכו' ואל' לדגים
 וכו' ואדרבה מי שיש לו גבויין חסר בו בריחה שריון לכסות עיניו (ק"ב
 משם מהר"ח ז"ל) : לו) פי' סב"ש הכי הוא ומס נוכי ומאן שחס כשר וחס
 מפני שאינם ישנים לא הולכין לכסותא וגבויין כ"ש ק"א דלא בעי בעורא ר"ל
 על עינא משום שאינו יושן : וכ"ש דאיסו משגח לכולא דאיסא תרתי לטובתא
 ואע"פי שגם הו"א משגיח על כל העולמות שלמטה ממנו ופי"ס יש לו גבויין
 ושיגם ואל"כ גם הא"א סיה אפשר שיהיה בו גבויין ושיגם ח"ו ועכ"ו ושיגח
 על העולמות יש הפרש גדול כי קנה בזמן הדורמיעא דז"א סרי ק"א עלמו
 משגיח על העולמות ומתקן את פרוץ הנוקבא כמבאר בש' סוככות בדרוש
 וא"ו דק"ש שעל המטה והעולם מתנהג ע"י המנכות וע"ש כ' אכל אס ק"א
 עלמו יסתים עיניו אפי' רגע א' סיה העולם חרב כי סיו ישנים כל הפרטופים
 מא"א ולמטה ואין מי מכל פרוצי אבי"ע שישיגח בעולם וכמ"ש לקמן ותאנא
 אי עינא דא אסתים רגעא חדא וכו' : וסרב קול ברמס ז"ל פירש כי פירוש
 סב"ש הכי הוא ומס הדגים שאינם ישנים לא מפתח דגים אחרים גדולים מהם
 שלא יכלעום ומלאך שהועלת סיה לעלמס עכ"ו לא הולכין שמירס על עיניס
 כ"ש ק"א דלא בעי בעורא שסוס דבר ולסו לא אמר לא עינא כדאמר בדרוש
 עכ"ל ופי"ס ילא נאים כלו אמר דלא נאים באות דל"ת וסרסס יש באדרא כוס ;
 דח) פי' וקשיא מחד לקרו : ומשני לא קשיא סא בו"א בים כתיב עיני ס'
 דאית בים תרי עיינין : סא בא"א בים כתיב קנה עין ס' א יראו דלית בים
 אף עינא חדא (פי"ס) : טל) הולך לימר זס מעעס שמפסק שמכיל לחרות
 שעיני א"א פקוחות עיניך קאמר פקוחות קאמר : לוס אמר ועכ"ד תרי עיינין
 אינון וכו' (ק"ב) אף שבא"א אסתרו לעין א' יען לית שמשא כסאי עתיקא
 כמ"ש רז"ל כסא"מר כפי' אד"ו ד"מו ע"א וכמכ"ש ש"ג ח"ב פ"ח ד"סו
 ע"א ו"ל וסעעס סוא לפי שבתיקא און ראו שסיו שני אורנין שלו נחבסס
 לכ' בחינות רק לאיון א' כמ"ש באדרא לית שמשא כסאי עתיקא כולא ימיא

אדרא (רקב"ט ע"ב) רבא כה
וְאֶתְחַזְרוּ לְחֹרֵי מַעֲיָנָא דְאִיהִי חֹרֵי בְּגוּ
חֹרֵי וְחֹרֵי דְכְּלִיר כָּל חֹרֵי :

חֹרָא מִלָּה קְדַמָּאָה נְהִיר וְסְלִיק וְנַחֲיִיתָ .
לְאֶסְתַּכְּלָא דְצָרִיר בְּצָרוּרָא תָּאנָא
בְּטַשׁ הָאִי חֹרָא וְאֶדְרִיק תְּלַת בּוּצִינִין .
דְּאֶקְרוּן הוֹר וְהֶדְר וְחֶרְוָה וְלֶהֲטִין בְּחֶרְוָתָא
בְּשְׁלִימוּתָא :

וכן שני העינים נחשבים לעין א' כמ"ש כאדן ד"קכט ע"ב ועכ"ד תרי עיינין
איינון ואתחזרו לחד עכ"ל . ופי' אתחזרו לחד ר"ל שגם עין שמא סיא רחמיס
פשוטים כמו עין ימין א"כ כל ב' העינים נחשבים לאחד (עי' יפ"ש ור"ד) :
(מ) פי' כי עיינין הו"א אית כחו תלת גוויין כזכר בר"קלו וק"לו יעו"ש
אבל עינא דא"א לית כס שום גוון אלא כולו חוור תכלית הרחמים . ותלת
גוויין שבו הם חוור גו חוור וחור דכליל כל חוור . וטעמא שסוי בגוון חד
היינו משום שכל הארת העינים הם באים מסמוחין שסם חב"ד שבראש כמ"ש
כאדרא זוטא ד"רפט ע"א וז"ל הסוא מוחא אתגליף וכסיר בתלת חוורין דעינא
וכו' ועי' בש' סקודיס פ"א וז"ל וראים סוא חיס יו"ד של שם וקראת חכמא
כי חכמא העליונא מאירא דרך העינים יעו"ש . וקנס מו"ס סוא כליל מחב"ד
כמ"ש במכו"ש ש"ג ח"ב פ"י וז"ל אע"פי שנתבאר לעיל שאין ברישא דא"א רק
חכמא לבד כי הבינה ירדא בגוון עכ"ז ביון שסוא בחי' מוח בודאי שסוא
נחלק לב' מוחין עם שאינה רק בחי' חכמא לבד יעו"ש . משום"ס בוא"ש שבאים
לו הארת העינים מתלת מוחין חב"ד סיה בו תלת גוויני עינא . אבל בא"א
שבאים לו ממוחא חדא הכולל חב"ד מש"ס סיה כל התלת גוויין חוורין רק שגוון
היותר חיון סוא לבן יותר מכולם כי סבת עין סוא חוור וחור שסני סמקיף
עליו סוא לבן יותר ממנו וחור סג' סמקיף על סכל סוא לבן משניסם כמ"ש
בד"קלו מאי רוחלות בתלב בחוורא דלעילא קדמאס וכו' . וטעמא סוא כי כוון
סדרך סבת עין לסוית שחורא וסמקיף שעליו סוא אינו שחור כסבת סעין
וסמקיף סעליון סוא לבן . לבן גם סתלת גוויין דעינא דא"א אע"פי שכולס
חוורין עכ"ז סיה חור ספנימי אינו כ"כ לבן וחור שעל גבו לבן יותר וחור
סעליון לבן משניסם . וז"ש עינא דא"א סבת עין שלו סיה חור וסתנסו בנו
חור ובנו חור דכליל כל חור (עי' קו"ב ויפ"ש ור"ד) : (בוא) פירוש חוורא
קדמאס סוא חור סחיטין דעינא דא"א סמקיף על כל סחוורין וס סחוור
נסיר ר"ל ממנ"ס ססוא שרשו וסחר שקיבל ססרס ממנו סליק ססרתו מחון
לעינא דא"א וסחית למעס כדי לססתכל ולססאיר בו"א שנקרא לריר כלרורא
על שס סספירותיו לרורים וקסורים ו"בו ואינו כומן ססכרס ססוי סוד רשות
סרביס . א"כ לריר כלרורא רמו לו"א סקשור עם סמ"ל סנקראת לרורא דחוי
ואין סכוונס לומר סמאיר כפל ז"א לא בקו סמאל דז"א דווקא וכמו סמפרס

חורא מב תניינא נהיר וסליק ונחית ובטש
 ואדליק תלת בוצינין אחרנין
 דאקרון נצח וחסד ותפארת ורהטין
 בשלימותא בחדותא :

חורא תליתאה מב להיש ונהיר ונחית
 וסליק ונפיק מסתימותא דמוחא
 ובטש בבוצינא אמצעיתא שביעאה
 ואפיק ארחא למוחא תתאה ומתלהטן
 כלהו בוצינין דלתתא אמר רבי שמעון
 יאות הוא ועתיק יומין יפקח עינא דא

והולך תאכל וכו' חור זה חור וסדר זו נכורה וחדוס זה יסוד ואע"פ
 שסיסוד הוא קו האמצעי עכ"ל הוא נטוע לשמאל כמ"ש בחיקויים דכ"ד ע"ב
 וז"ל ולזיק נטיל משמאל ועמודא דאמצעיתא מימינא יעו"ש ופי' בטש ר"ל
 חכה ככלים דז"ל ומכאן זאת הסכאם נכנס תוך עובי הכלים וסאיר בהם
 ומ"ש ודליק ר"ל ומלחמס ודע כי זה חוורא קדמאם שרשו הוא מהסרת
 בינה דמו"ם וכמ"ש לקמן ד"קלו ע"ב אות סו יעו"ש לכך החוור הזה שהוא
 נעשם מסכינה שהיא בחי' קו שמאל סאיר ג"כ בקו שמאל דז"ל (עי' קר"ב
 ד"כו וד"כ ע"א וס"מ ורו"ד) : מב (חור סב' הוא ספרת חכמה דמו"ם
 ולכן סאיר בקו ימין של ז"א ומ"ש ואפיק יתבאר לקמן באות מד ויש ספרים
 דגרסו ודליק והיא גירסאם סכונסם שהיא כנוסח הזכר בחוורא קדמאם :
 מב (הוסף כאן תיבת לטיט משום שחור הג' הוא סבת עין דז"ל והוא
 מאיר יותר מהדיו חוורין קדמאין כי ממנו יולדת הרהים כי אע"פ שחור
 הא' הוא לבן יותר מכולם מ"מ אינו מאיר כמו חוור הפנימי ודע כי אע"פ
 שבחור זה הוסיף רבי אבא הסדר שאמר נסיר ונחית וסליק וכו' אין חשש
 בזה שרבי בלשון הסב"י ז"ל המובא בסמוך הם מובאים על הסדר וכן
 בחוורא תניינא הנזכרת בדברי הרשב"י בסמוך הם אינם על הסדר ואין שום
 חשש בזה ואמר ונפיק מסתימותא דמוחא וכו' משום כי חור הג' הוא
 בחי' דעת דמו"ם שמקומו תחת חו"ב ונסתם בהם ומש"ם אמר מסתימותא
 דמוחא ומ"ש ובטש בבוצינא אמצעיתא שביעאה וכו' ר"ל סכס וסאיר בספירת
 הדעת דז"ל שהוא ספירה שביעית מוטעה למעלה כי לפי שהחור הזה הוא
 ספרת הדעת דמו"ם לבן סאיר ג"כ בספירת הדעת דז"ל ואחר זמן הדכה
 ראינו שם הר"מ ז"ל פי' כן בסוף פרשת נשא משם סר"ח ז"ל יעו"ש ועוד
 עשה תיקון אחר כי נקיב חוור דז"ל ועשה אורחא למוחא תתאם היא ג' וקבא

עֲלֶךָ בִּשְׁעָתָא דְתַצְטְרִיךְ לִיהּ : מַד תָּאנָא
חִוּר בְּגוּ חוּר • וְחוּר דְּכִלִּיל כֶּל חוּר :
חוּרָא קְדַמָּא גְהִיר וְסָרִיק וְנַחִית לְתַלְת
בוּצִינִי דְרֶסְטֵר שְׁמָאֲלָא וְרַהֲטִין
וְאַסְחֵן בְּהַאי חוּרָא כְּמָאן דְאַסְחִי גּוּפִיהּ
בְּבוֹסְמִין טָבִין וְבִרְיַחִין עַל מַה דְהוּוּ עֲלוּי
בְּקַדְמִיתָא :

חוּרָא תְנִינָא • נַחִית וְסָרִיק וְנְהִיר לְתַלְת
בוּצִינִי דְרֶסְטֵר יְמִינָא וְרַהֲטִין וְאַסְחִין
בְּהַאי חוּרָא • כְּמָאן דְאַסְחִי בְּבוֹסְמִין טָבִין
וְבִרְיַחִין עַל מַה דְהוּוּ עֲלוּי בְּקַדְמִיתָא :
חוּרָא תְלִיתָא • גְהִיר וְסָרִיק וְנַחִית וְנַפִּיק
נְהִירוּ דְחוּרָא דְלְגוּ לְגוּ מִן מוּחָא • מַה וּבְטִישׁ

דו"א סעומדת אחורי ז"א • ואמר ומתלחטן כולסו בוֹצִינִין דלתתא סס ר"ק
דו"א עס סרעט שסוף גשמת סו"ק וכל דברי רבי אבא סס על סו"ק דו"א
ססו כתחלם בסור ר"ס ואחר סתיקון סיו בסור רס"י ולכן לא ביאר גס
סכ"ח דו"א כי מתחלת סיו בסור מתקלא : מר) מכיא סרשב"י סייעתא
לדברי ר"א מהכרייתא גס סס תנינן כותיה ססס חוור כנו חוור וכו' יבפל
סרשב"י כל דברי ר"א כדי לתקן שלשון כי ר"א אמר בחוורא קדמאס ובחוורא
תנינא שכל א' מסס אדליק תלת בוֹצִינִי וכו' דמשמע שלו כביכול סיו דעוכיס
משו"ס אמר ולסטיין ואסחן וכו' כלו' ססס מתוקניס כבר רק שע"י חוורא
קדמאס וחווורא תנינא סאירו יותר כאדס ססס מכושס מקודס וחור וסניח
בוש על בוש סראשון • ולספריס דגרסי בחוורא תנינא סכדברי ר"א ואפיק
תלת בוֹצִינִין וכו' גס לגירסא זו סולך סרשב"י ז"ל לתקן שלשון משוס דמלת
ואפיק משמע ססוף סאָלִיס ולא סיו כבר כאלִיס • וזס אינו לזס אמר
ולסטיין ואסחן וכו' גס בחוורא תליתאס רבי אבא אמר שלא סאיר רק כספירת
סזעט דו"א דווקא משו"ס אר"ש ססאיר גס ככח"ב דו"א וכמ"ש בעז"סו :
(מַה) ס' סחוור סשלישי סזס סוף מכס כסערות ססחורות של ז"א וממתק
דיגיסס וזס דווקא כד אלטריך ר"ל כעט סלורך אכל אינו תמידי • ואח"ך

בְּשַׁעְרָא אֹפְקָא כַּד אֲנַצְטְרִיךְ . וּבְרִישָׁא
 וּבְמוֹחָא דְרִישָׁא . וְנִהִיר לְתַלְתָּת כְּתָרִין
 דְּאַשְׁתָּאָרוּ . כִּמָּה דְאַצְטְרִיךְ לְגַלְיָה אִי
 נִיחָא קִמִּי עֵתִיק סְתִימָא דְכִלְיָא . וְתֵאנָא
 לָא סְתִים הָאֵי עֵינָא . וְאֵינוּן תְּרִין וְאַתְחַזְרוּ
 לְחַד . כִּלְיָא הוּא יְמִינָא . לִית בֵּיה שְׁמַאלָא
 לָא נְאִים וְלָא אֲדַמִּיךְ . וְלָא בְעֵי נְטִירוּתָא
 דִּית מָאן דְּאֲגִין עֲלֵיהּ . הוּא אֲגִין עַל כִּלְיָא
 וְהוּא אֲשַׁנַּח עַר כִּלְיָא . וּמֵאֲשַׁנְחוּתָא
 דְּהָאֵי עֵינָא מִתְזַנֵּן כְּדֵהוּ . מוּ תֵאנָא הֵי
 עֵינָא דָא אֲסִתִּים רַגְעָא חֲדָא . דָּא יְכַלִּין
 לְקִימָא כְּדֵהוּ . בְּגִין כַּד אֲקִרִי עֵינָא פְּקִיחָא

יורד עוד למטה וכעט כרישא דסייכו כגולגולתא דו"א ופח"ך יורד עוד וכעט
 כמוחא דרישא דסייכו חב"ד ד"א . ומ"ש וכמוחא דרישא ולא אמר וכמוחא
 סתם פי' סרס מסרין ו"ל בקו"ב לרמוז דקאי על מוחין דגדלות סתם כראש
 לאפיקי מוחין דקטנות סתם כנרון יעו"ש . ועי'ו נסיר לתלת כתרין ואשתקרו
 מה"ס דו"א כלי סארס . כמס דאלטערדיך לגלאס וכו' ר"ל כמו שראוי לגלות
 ענין זה באורך במקום אחר אי ניחא וכו' אס ירלס ס' :
 ומ"ש לית מואן דרגין עליס אע"ג שיש למעלה מא"ל כמס עולמות ופרטוסיס
 עד אין חקר עכ"ל אין מו' שיגין על א"ל כי אין שם שום אחיוס ח"ו
 וסוף ראש וסתחלה לכל העולמות שלמטה מסנו שסס יש אחיוס ח"ו ולסכי
 אלטערדיך לאגנא עליסס (ר"ד) :

ומ"ש ומאשגחות דקאי עינא מתזנן כולסו סייכו ספירות ומלאכיס וכל עולמות
 אכר"ע כולס כספעיס מהשגחת עינא דא"ל כנו' כנו' בשלח ד"סא ע"ב
 יעו"שכ (ס"מ) : מו') סנה אע"פי שאין עינא דא"ל משגחת תמיד כעיינא
 דא"ל וזו"ן כמ"ש רז"ל כש"א ספי"ג יעו"ש מ"ס כנופס תמיד משגחת
 כמ"ש רז"ל כדרוש וא"ו דק"ש שעל סמטה יעו"ש ומסו"ס קאמר סכא אי עינא
 דא דא"ל אסתיס רגעא חדא ואינס משגחת ח"ו אפי' בגוף אר"א וזו"ן לא
 יכלין לקיימא כולסו אפי' אר"א :

ומ"ש בגין כד אקרי עינא פקוחא וכו' כל סני סכחי ועינא קדישא כד
 קמני יתסון תסכחינן סכנה כנגד סכסס עיני ואשגחותא כנו' כנ' קלו

עֵינָהּ עֵלְאָה עֵינָהּ קְדִישָׁהּ עֵינָהּ
 דְּאִשְׁנֵחוּתָא עֵינָהּ דְּלֵא אֲדַמְיָךְ וְלֵא נְאִים
 עֵינָהּ דְּהוּא נְטוּרָא דְּכָלָא עֵינָהּ דְּהוּא
 קְיוּמָא דְּכָלָא וְעַד הָאֵי כְּתִיב טוֹב
 עֵין הוּא יְבוּרְךָ אֵל הַתְּקָרִי יְבוּרְךָ אֲדָא
 יְבָרְךָ דְּהָאֵי אֲתְקָרִי טוֹב עֵין וּמְנִיה מְבָרְךָ
 לְכָלָא וְתֵאנָא לִית נְהִירו כְּדֵעֵנָא תְּתָא
 לְאֲתַסְחָא מְאֲדַמִּימוּתָא מְאֲכַמוּתָא בְּר
 כְּד אֲרַחֲסִי מְהָאֵי נְהוּרָא חוּרָא דְּעֵינָא
 עֵלְאָה דְּאֲקָרִי טוֹב עֵין וְלִית דִּידַע כְּד
 נְהִיר עֵינָא עֵלְאָה דְּאֲקָרִישָׁא וְאֲסַחֲרִי לְעֵינָא
 תְּתָא דְּאֵי בְּר אֵיהוּ וְזַמְיָן צְדִיקָא זְכָאֵי

על אכן אחת שבעה עינים וע"ש וטעם הוא כמ"ש רז"ל בש' דרושי הללס
 פ"ב כלל י"ב וז"ל דעת דז"א יש בו ס"ח וס"ג וז"ל סו"ת גי' ק"ל ק"ל
 וכמין כי ס"ד לראות כי משם נמשכה ב"פ עי"ן רחום אל העינים סיושכים
 טמם כנגד הדעת וע"ש וכו' כי חז"ג ס"ז כי כללותם ביסוד וכללות
 כללותם במלכות וקרי ו' בעין ימין וז' בעין שמאל וכנגדם מנס ז' שכיס
 דעינא וגם זהו הטעם שנמשך מזה העין האלה לז"ת וז"ל (קו"ב ויפ"ש ור"ד) :
 א) פי' ועל הא"י שהוא א"ל כתיב טוב עין לשון יחיד עין אחת ומ"ש אל
 תקרי יבורך לא יבורך פי' דא"י אפשר לומר יבורך כפשטם כי א"ל לא שייך
 ב"ח ברכה במקרים כי אע"פ שיש למעלה ממנו כמה פרטופים עכ"ז הם
 נעלמים ולא נזכר בא"י כ"א א"ל ולזה דרש יבורך שהוא המברך לכל הפרטופים
 שלמעלה ממנו ומה שנקרא טוב עין ר"ל טוב גמור בלא תערובת דין כלל (קו"ב
 ור"ד) וטעם שהברכה תלויה בעינים הוא שבואר בא"י ד"רבע ע"ל ואחא
 וא"ל אהקרי נביעא וברכתא נביעא וכל ברכאן מניס אשתכחו ובגין דא"י
 מוחא לטיע כגלת חורין דעינא נביעא חלי ברכתא דכתיב טוב עין הוא
 יבורך וכו' וע"ש : ב) פי' עינא התאם הם עינא וז"ל ס"ג לאהסחא
 ה"ת ת"ו בוקוס לקות סמ"ך כי שורש המלה הוא סחא ולא תחא ו אפשר
 שגם מאן דגריס לאהסחא לא משקבש כי לפעמים נכנסת אות בת"ו בין
 הותיות השורש כמו ויסקבל החגב ומ"ש מ'אדמימותא מ'אוכמותא הם בחי'
 היותר קשות ולזה לא נז' הירוקא דמכ"ש שגם הוא נרחץ (עי' קו"ב וס"מ ור"ד) :

עֲלוּנִין לְמַחְמֵי דָא בְרוּחָא דְחַכְמַתָּא יְהָדָא
 הוּוּא דְכְתִיב כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ יְאִמְתִּי
 בְּשׁוּב יי צִיּוֹן וּכְתִיב אִשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה
 אֲתָה יי וְאֵלְמֵלָא עֵינָא טְבָא עֲדָאָה
 דְאִשְׁגַּח וְאִסְחֵי לְעֵינָא תַתָּאָה י לֹא יִכִּיר
 עֲדָמָא לְמִיקָם רַגְעָא חֲדָא :

תֵּאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא ס אִשְׁגַּחוּתָא
 דְעֵינָא תַתָּאָה י כִּד אִשְׁגַּח נְהִירו
 עֲדָאָה בִּיה י וְעִיל הֵהוּא נְהִירו דְעֲדָאָה
 בְּתַתָּאָה דְמַנִּיה נְהִיר כְּלָא י הָדָא הוּוּא
 דְכְתִיב אִשֶׁר עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֲתָה יי

(ג) סי' כר ריסו ססוף ז"ל סוף דווקא מרגיש בזמן שמסתכל א"ל כענינו
 ועתידים לדיקים הגדולים מאור בזמן הסמיח שירגישו גם הם בזמן שהגתת
 עינא דא"ל כעיןא דז"ל (סס"מ ור"ד) :

וכ"ש אשר עין בעין וכו' מביא ר'איש שעינא דא"ל מסתכלת בעינא דז"ל
 וסכי פירושו כאלו משם רבינו ע"ס אומר לז"ל אשר עין א"ל בעין
 שלך נראה אתם ס' כלו' מושגת אתה ז"ל הכקרא ס' כי טה שמביא ר'איש
 מפסקו קמא הו"ל ר'איש על סלדיקים שירגישו לעתיד בעת הסתכלות עינא בעינא :
 (ד) אין כוונתו לומר שממיד לדין הסתכלות עינא בעינא ואם רגע א' יפסקו אז
 יחבר העולם ח"ו זס אינו שסרי קודם לזס אמר לית כסירו לעינא דא' וכו'
 כר כד אתסחי וכו' משמע שיש זמן דלא אתסחי וסכי נמי אמר ולית דידע
 כד כסיר וכו' וכן כתוב לקמן ד"קלו ע"ב ובאד"ו ד"רפע ע"א וכו"ס דז"ל
 כש"א ספ"ג יעו"ס אלא הענין סוף כי סנס כלשר מאירס עין א"ל
 כעיןא דז"ל בזמן תגבורת הדוכיס אז אע"פי שאת"ך תסתלק הסתכלות עינא
 כעיןא מ"מ עינא דז"ל תשר כמיתוקס עד שמעט מעט תתגבר סנוונין ע"י
 עיונות הסתחוכיס ואז חוזר א"ל ומסתכל בעינא דז"ל באופן שעי"י יכול העולם
 להסקייס אפי' בזמן אפין משניחין עינא בעינא סוףיל וכבר כמתקס בעינא
 דא"ל אכל אס לא סיו עינא דא"ל מסתכליס בעינא דז"ל כלל אפי' בזמן
 תגבורת הדוכיס לא סיס העולם יכול להסקייס אפילו רגע א' כי סיס דז"ל
 עכיס וקטיל לכל אשר יטעא באותו רגע שטעא וסיס מכלס כל יצורי עולס :
 (ה) כלו' אמתית תשגיה עינא דז"ל לטב בעולמות הסתחוכיס ואמר כד אשגת
 וכו' סס"ד אשר עין בעין וכו' מביא ר'איש שעינא דא"ל מושגת בעינא דז"ל :

וְכָתִיב הִנֵּה עֵין יי אֶל יְרֵאִיו וְכָתִיב עֵינִי
 יי הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ וְזָכוּ עֵינֵי
 יי אֶל יְרֵאִיו עֵינָא דְרַעֲיָדָא וְזָכוּ עֵינֵי
 יי הֵמָּה מְשׁוֹטְטוֹת עֵינָא דְלִתְתָא דְתַנְיָא
 מִפְּנֵי מָה זָכְרָה יוֹסֵף דְלֵא שֶׁרְטָא בִּיה
 עֵינָא בִישָׂא מִפְּנֵי שְׁזָכְרָה לְאַשְׁתַּגָּחָא
 בְּעֵינָא טָבָא עֲלָאָה הָדָא הוּא דְכָתִיב
 בֶּן פּוֹרֵת יוֹסֵף בֶּן פּוֹרֵת עֲלֵי עֵין אִמָּא
 הוּא בֶּן פּוֹרֵת עֲלֵי עֵין כְּלוּמַר עַל סִבַּת
 עֵין דְאַשְׁתַּגָּח בִּיה וְכָתִיב טוֹב עֵין הוּא
 יְבוּרֵךְ מָאִי טַעְמָא כִּי נָתַן מִלְּחָמוֹ לְדָר
 מָאִי טַעְמָא אֶקְרִי חֵד תָּא חֲזִי בְּעֵינֵין

ואמר אשר עין בעין הכל בלשון יחוד לאשמעונו כי כמשגוחין עובא בעינא אז
 חזורים גם עינא דז"א להיות עובא חדא דוגמת א"א : ו) פ' וקשיא מחדא
 לתרי ותרי זכו וכו' ומביא ראיה מהבהייתא שאם זכו והיו יראי ה' אז עינא
 דא"א משגחת בהם שהרי יוסף היה ירא ה' כמ"ש את האלמים אני ירא
 והואיל והיה ירא ה' נתקיים בו הגם עין ה' אל יראיו שהוא עובא דא"א
 וממילא נמשך מזה שלא שלטם בו עין הרע כי זה תלוי בום : ז) פ' מפני
 מה זכה יוסף יותר מכל אחיו שאין עמ"ר שלטת בו וכורעו עד עולם וכתן
 טעם לזה מפני שזכה להארת עיני א"א ומביא ראיה מפסוק בן פורת וכו'
 ותפסוק מקשה ומתרי בתלמו וכו' קאמר בן פורת יוסף ולא תאמר אמאי
 הוא בן פורת ותרי הכתוב עליו עין ר"ל מסיבת העין שהשיגה עליו שהיא
 עובא דא"א ולזה אמר עליו עין לשון יחוד לרמוז על עובא דא"א שהיא עובא
 חדא אבל טעם שזכה יוסף לעינא דא"א לא הו"לך הרשב"י ז"ל לפרש יען
 הוא מוכן מממשך דבריו הקורמין שאמר זכו הגם עין ה' אל יראיו וכמ"ש
 כדיבור הקודם ומ"ש וכתוב טוב עין הוא יבורך וקשה ליה וסלא גם
 אחיו היו יראי ה' כמוהו וא"כ אמאי לא זכו שלא תשלוג ע"ג גם בורעם
 אחריהם כורע יוסף לום אמר וכתוב טוב עין הוא יבורך וכו' הוא דייקא ולא
 אחיו לענין שזכו הגם זרעם לא ישלוג בהם ע"ה מ"ט כי נתן מלחמו
 לדל שהם מפסגם אחרים משלו כמ"ש ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו וכו'
 לכן מפני זה זכה הגם בניו אחריו כוונים מברכתו שלא תשלוג בהם ע"ה :

דלתתא אית עינא מינא ואית עינא
 שמארא ט ואינון תרי בתרי גוני אבר
 הכא לית עינא שמארא ותרויהו כדרגא
 חר סלקי וכלא מינא ובגני כך עינא
 חר ולא תרין ותאנא עינא דא דהוא
 עינא דאשגחותא פקיהא תדיר חייבא
 תדיר וחדא תדיר דלא הוי הכי לתתא
 יא דבלין בסומקא ובאופמא ובירוקא
 בתלת גוני ולא הוי תדיר פקיהא
 יכדליה גבהנא סוטרע ער עינא וער
 דא כתיב עורה למה תישן יהוה פקח יי
 עיניך כר אתפקח אית למאן דאתפקח

ח) פי' שאמר כנס עין ה' אל יראוי לשון יחיד ולא עינים בלשון רבים
 ט) ואינון תרי ר"ל ומין ושמש בתרי גוני דין ורחמים י' ז"ל פקיהא
 חייבא ותואו סבל בלשון יחיד וכן סני בוז' דפוס ליוורנו ותפס ב' לשונות
 כנגד תלת חורוי עינא יא) ס' ב' בסומקא ובאופמא ובירוקא ותיבת ובחורא
 סוף ט"ס יען כי תלת גוני עינא דו"א ס' סומקא ואופמא וירוקא כמ"ס באר
 לקמן ד"קלו ס' עב יעו"ש ואין כסם גוון חויר כלל רק שכאשר מסתכלת עינא
 דא"א בעינא דו"א אז חוריס כל התלת גונין דעינא דו"א לבתי חורא כעינא
 דא"א ולא נשאר כסם גוונין כלל כמ"ס ג"ב באדרא ס' וסבא מדבר על זמן
 שיש בו תלת גונין וכו' דו"ל במא"ר כפ"י דס"ד ד"ע ס' עד וז"ל עיינין דתלת
 גונין למרתת קמייסו פי עינים שיש כסם ב' גונין אוכס ורוק וסומק ראוי לאדם
 להיות מורתת מהם עכ"ל אחר זמן רב כזדמן לירינו ס' קו"ב למסר"ן ז"ל
 וראינו בד' כח ע"א שכתב שהא"ר ז"ל העביר קולמסו על תיבת חורא עכ"ל ואולי
 סיסם כתוב לפניו ובירוקא ובחורא ומתק חו"א חורא ולא סולדך לסגים ירוקא
 כי כבר יתסם כתיבם גס גרסינן ולא הוי תדיר פקיהא ול"ג ולא הוה ססוא
 ל' עבר וכן מלאתי סג' בדפוס קדמון יב) ס' ב' דיליס גבסבא סוטרע וכו'
 וכן תגים מסר"ח ז"ל בד"א ור"ל שיש לו עפעפים המכים על חעיין ומלת
 סוטרע סוף אלשון סוטרע ליעו של ישראל ובגליון חו"א כתב כי לשון סוטרע ר"ל שסם
 וסוף מעטין מ"ש רז"ל במס' נדה בסוטרע כמי בדוק יעו"ש ור"ל שיש לו עפעפי'

לְטַב יִבְּ וְלִמָּאן דְּרָא אֲתַפְקָה לְטַב יִבְּ
 לְמָאן דְּאֲתַפְקָה וְעֵינָא אֲתַעְרַב בְּסוּמְקָא
 וְסוּמְקָא אֲרַתְחוּי לְקַבְלִיהּ וּמְכַסִּיא עֵינָא
 מָאן יִשְׁתַּזְיַב מְנִיהּ אֲבַל עֵתִיק יוּמִין טַבָּא
 דְּעֵינָא חוּר בְּגוּ חוּר וְחוּר דְּכַלִּיל כָּל חוּרֵי
 זְכָאָה חוּלְקִיהּ לְמָאן דְּיִשְׁגַּח עֲלוּיָהּ חַד חוּר
 מְנִיהּ וְעַל יֵד הָאֵי כְּתִיב טוֹב עֵין הוּא יְבוּרְךָ
 וְכְתִיב בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנִלְכֶה בְּאוּרֵי
 תֵּאנָא שְׂמָא דְּעֵתִיקָא סְתִים מְכַלָּא טוֹ וְלֵא
 מִתְפַּרֵּשׁ בְּאוּרֵי תֵּא בַר מִן אֲתַר חַד

שסס בחי' שפס על העינים ועי' כו' אחרי ד"סג ע"ב דקאמר סתם סורטא דעל
 עינא אסתפיא בשערין סגיאין וכו' נראה שגלת סורטא סס נכות טעמים
 ולפ"ו ראוי לגרום סכא וסורטא בתוספת ואו ור"ל שז"א אינו כא"א דא"א אין
 לו גבות ולא טעמים וכו' א שייכי תרדוייסו ואולי דסורטא לחוד וסורטא לחוד:
 יג) כלו אמר ואית למאן דלא אסתפק לטב וכדמפרש ואזיל דעינא אסתערב
 בסומקא וכו' ומ"ש ווי למאן וכו' הכל המשך אחד ור"ל קוי לו למי שנתפקחו
 עיני ז"א בשבילו ועיני ז"א מעורבים בסומקא וסומקא אסתחוי לקבלים ר"ל
 משניה כו' ומכסייא עינא ר"ל שמתגבר גוון ססומק על שאר סגוויין ומכסס
 עליוסם כארס סכועס שעיניו מתארמין וכדמיון ארס שעיניו סתוס שיסוי כולס
 אדומים וכו' אס יתגבר סאוכס על שאר סגוויין סהוא יותר דין קסס ככו'
 כאר"ו ד"רזר רע"א: יד) סכיא ראוס עמ"ס זכאס חולקיה למאן דישגח
 עלויס חד חוור מנייסו וכו' כתיסס חוור שיסוס עכ"ז סוא יבוּרְךָ וע"ז אמר
 טוב עין וכו' ר"ל חד טוב מסעיין עכ"ז סוא יבוּרְךָ:

ומ"ש ודאי כתב סרב קו"ב ז"ל לפי שיותר אמתי מה שכתבו בסדיא יבוּרְךָ
 מלרדוס א תקרי ופע"פי מלדרסס קאי עכ"ז פשט סכתו סוא יותר טוב עכ"ל:
 ומ"ש וכתוב בית יעקב וכו' ר"ל שאמר סכתוב כאור ס' סהוא לשון יחיד
 ולא כאורות ס' לרמזו אפי' כחד חוור מנייסו כלך כנחת: שו) פי'
 כי אע"פי שגס לפעמים נזכר שמא דא"א באורייתא כמ"ס סוא עלמנו אה"ך
 כך יברך ישראל ישראל אשר כך אסתפר מ"מ אינס מפורשים בסדיא כי
 לפי פשטים דקרא סוא קאי עלן אןן ישראל דלתתא וכן מ"ס לקמן ד"קלח ע"ב
 ע"ס ס' פעלך בקרב שנים חייסו וכו' ס' ס' חד לו"א וחד לעתיקא קדישא
 יכו' וכן שיס ס' בקרבנו אס אין כמ"ס בד"קטע ע"א וס' סמעור על סרוס
 יקאי על א"א כמ"ס בד"קלו סע"ב וע"ס כולס אינס מפורשים בסדיא כמז

דאומי זעיר אנפין לאברהם דכתיב בי
נשבעתי נאם יי נאם דזעיר אנפין וכתיב
בך יברך ישראל ישראל דלעיקרא וכתיב
ישראל אשר בך אתפאר טו ישראל קאמר
דא ותנינן עתיק יומין אמרו והאי והאי

פסוק כי נשבעתי דאפשר הכל קאי על ז"ל ולא על א"ל וז"ל ולא מתפרש וכו'
וכי נשבעתי נאם ס' ר"ל שז"ל סנקרא ס' נשבע בא"ל סמלוכס כתובו כי א"ל
מלוכס בז"ל מטבור ולמטוס כמ"ס רז"ל ככ"מ וע"י כמא"מר רז"ל כפ"ג דלכות
כמטת אחס גבור ד"ב ע"א יעו"ש וע"י לסר"פס ז"ל שכתב וזע"ב שגס
כ"סי דר"א סס מתלכסיס כסוד מוחין כתוך ז"ל וא"כ סיס אפשר לומר ז"ל
נשבע בא"ל ולא בא"ל מ"מ כי נשבעתי משמע כמי שסוף תדיר כי ואינו
מתחלק לעולם מש"אכ ככ"סי דא"ל שכלל לילס סס מסחלקין כסוד ססתלקות סמוחין
עכ"ל ואמס קסס וסלס גס כישעיס ס"מ"ס וכירמיס ס"י מ"ט כתוב סס כי נשבעתי
נאם ס' וכו' וא"כ איך קאמר בר מן אתר חד ואין לומר דלס אדכר באורייתא
קאמר אכל בדברי קבלס סכי נמי נוכר כי מלשון רז"ל סנוכריס כמא"מר כסי'
אדר"ן שגל ד"קבן ע"א משמע שאפילו בדברי קבלס לא נוכר שמא דא"ל
שכתב סס וז"ל ואמסס סמלכריס של א"ל לא סווכרו כלל לא כתורס ולא ככניאריס
ולא ככתוביס לפי שכל כחי ע"ק (בין של סשכריס בין של סתיקון) לא נכתבו
כשום סקוס כנו' לקמן ד"ק ע"א וז"ל תאכג שמא דעתיקא סתיס מכולא
ולא אתפרס באורייתא בר מן אתר חד וכו' עכ"ל סרי כתב כתיבא שלס נכתבו
כשום פקוס יוש ליכב בדוחק כי סוףיל וכל לו ספסוקיס כלשון אחד נאמרו
קרי לסו אתר חד גס אין לסקשות ואיך קאמר שלס נוכר כסדיא שמא דא"ל
בר מן אתר חד וסא נוכר כסדיא יותר מוס כפסוק ועתיק יומין יתיב וכו'
ופסוק מו א כמוך וכו' ד"ל כי פסוקיס אלו סס מדכריס כב"ר ועתיק סס
מגוליס ש"אריס מתלכסיס כפרטופיס שלמטס וסוףיל וסס מגוליס סס נוכריס
כתב"ך ומ"ס סכא שלס נוכרו כתורס סייגו על סז"ת דא"ל ססס מלוכביס סוך
א"ל וז"ל וס תמס על חילוק זס כי כן סוף סכוףר כבד"ו ד"רפט ע"ב
שכתב סס וז"ל סאי עתיקא קרישא סתימא וכל סתימין לא אדכר ולא אשתכח
ופי רז"ל כמא"מר ד"ט ע"ב ומ"ס לא אדכר ר"ל באורייתא כמ"ס כבד"ר בר
מן אתר חד עכ"ל א"כ לפי פירושו ז"ל כי מה ססיס סס כבד"ר וכו' וכו'
דאיסו רישא עלאין דכל עלאין לא אדכר בר רישא חדא בלא גופא וכו' ר"ל
שלס נוכר כתורס רק כחי רישא לכד בלא גופא וסייניו כמו ספירשנו שג"ר
דא"ל נוכרו כתב"ך ולא ז"ת דיליס ססס כחי גופא :

ומ"ש וכתוב בך יברך ישראל וכו' ר"ל דאין אמרינן לא"ל בך יברך ז"ל
סנקרא ישראל לעולמות סחתוניס : טו ז"ל ישראל קאמר דא ואינו
ל של ישראל נמחך וכך סוף גי מסרי"ך ז"ל וסרב רז"ל ז"ל וכן מלני
כדפוס וסר אתר ופירס מהרי"ך ז"ל ורז"ר ז"ל סס וז"ל ז"ל סנקרא ישראל
אומר כלסי א"ל אסר בך אתפאר באורות סטלומיס שאני מקבל מןך עכ"ל :

שפיר י תניא כתיב חזרה הויה עד די
 כורסון רמיו ועתיק יומין יתיב כורסון
 רמיו מאן הוא אמר רבבי יהודה קום
 בקיומך ואתקין כורסייא דא אמר רבי
 יהודה כתיב כורסייה שביבין די נור

ותכין עתיק יומין אמרו ר"ל שאכתבו אמרנו שום הספוק ו"ל אמרו ובכרייתא
 שנינו שעתיק שסוף א"ל אמרו וא"כ זם סופך דכרינו ותך וסאי וסאי שפיר
 ר"ל ששני הספודים סס אמת כי גס ספוק זם יתפרש על א"ל סאומרו על
 ו"ל וסוף כי כבוד אדם מלבושו וו"ל סוף כחי מלבוש לא"ל וס"ל אומר לו"ל
 סנקרא ישראל אני א"ל כך אתפאר ר"ל אתלבש מלשון בגדי סאר ורע כי
 גס א"ל נקרא עתיק יומין מטעם סוף לקח ס' תחונות דכח דכ"ן סוף
 הספירה סראשונה שילאס קודס סתיקין כמ"ס רז"ל כש' עתיק ס"ל ח"ל כי
 ע"ק סוף סס סכולל לעתיק יומין ולא"ל ככחי' סס כ"ן סכו וכו' ולכן נקרא
 ע"ק כי סוף כח סוקן סככל ס"ס סממנו כעסס עתיק וס"ל וכו' יעו"ס
 וכיון סבין סניסס נחלק סכח דכ"ן לכך גס א"ל נקרא עתיק יומין וסענין
 סכפרס לפי סדרוס (ע"י יס"ס) : יו') סחלס ככאר סמסך לשון סאדרא וסח'ך
 כפרס סוד סכסאות וסוף כי סיכת כרסון משמע ססס כ' כסאות כי מיעוט
 רכיס סניס וסס א' של רין וס' של רחמיס כמ"ס סרב סס"מ ז"ל וסנס
 כודאי כי יסיכת עתיק יומין סוף על כסא א' דווקא כי אין דרך לישב על כ'
 כסאות כעסס אחר וס"כ מש"ס כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב ר"ל סכניאו
 כ' כסאות א' ישב עליו עתיק וס' נשאר ריקס כלחי מי סיושב עליו ולא
 כיואר איוס כסא נשאר ריקס ואיוס כסא ישב עליו עתיק ולכן אמר ר"ס לר"י
 סיקוס לפרש איוס כסא נשאר ריקס ולום דקדק סרשב"י ז"ל כלשנו סססוד
 וסאר מין סוף ולא אמר מין איוסן כלשון רכיס וכן אמר וסתיקין כורסייא
 דא כי איוס שול רק על כסא א' שנשאר ריקס וממילס אכן ירעינן איוס
 כסא וישב עליו עתיק יומין וקס ר"י ופירש שכסא סנשאר ריקס סוף כסא
 סרוין סכחלס סיס א"ל וישב עליו כרי לכפות דיני סכסא כי סיושב על כסא
 סוף סשולט ולכן יתיב על כורסייא דכניבין לאכפויי לים וסחר סכמתקו
 דיני סכסא אז קס עתיק יומין מעליו וישב על כסא סרחמיס וסו כורסייא
 קרמאס רמיו ר"ל כעל משלכות סדיכיס סכו כי ככר נמתקו דיניו עד סח"ך
 יתכבר מעט מעט ע"י עונות סכחתיניס וסו חזור א"ל ויושב עליו כרי
 לאכפויי לים וסחר סמתק חזור ויושב על כסא סרחמיס וכן על דרך
 זס סוף חזור חלילס :

הנה יש חילוק בישיבת עתיק על שני כסאות סללו וסוף כי כשאר וישב
 על כסא סרוין אז ע"י סיסיכס סוף סמתקיס דיני סכסא מרכיו
 חמי א"ל ויתכסס סרוין סכו ולא יוכלו סדיניס לסתעורר וללאת כי סוף
 רכיב שלט אמנס כשושב על כסא סרחמיס אין יסיכחו גורמת סיתכסו
 רחמיס סככסא ולא ישלטו בעולס כי אדרבא ע"י יסיכת א"ל עליו יקכל עוד

וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב עַל הָאֵי כוֹרְסִיָּא יִמָּא
 טַעֲמָא דְתַנְיָא אֵי עַתִּיק יוֹמִין לֹא יְתִיב עַל
 הָאֵי כוֹרְסִיָּא יִמָּא לֹא יְכִיד לְאַתְקִימָא עַלמָא
 מְקַמֵּי הָהוּא כוֹרְסִיָּא כִּד יְתִיב עַתִּיק יוֹמִין
 עֲלֵיהּ אֲתַכְפֵּיא הֵהוּא כוֹרְסִיָּא יִמָּא וּמָאן
 דְרָכִיב שְׂרִיט בְּעַדְנָא דְנָטִיר מִהָאֵי
 כוֹרְסִיָּא וְיְתִיב עַל כוֹרְסִיָּא אַחְרָא
 כוֹרְסִיָּא קְדַמָּא רְמִיּוּ דְלֹא שְׂרִיטָא
 אֶלָּא אִיהוּ דְרָכִיב בֵּיהּ עַתִּיק יוֹמִין אֲמַר

הכסף רחמים גדולים מא"ל ויתגברו הרחמים שבו וישאר בשלטנותו ככתחלה
 ולכן שינה ר"י ז"ל את לשונו שכסף הדון אמר ומאן דרכיב שליט וכסף
 הרחמים אמר בסופך דלא שלטא לא איהו דרכיב בים עתיק יומין ומעט
 כבוא לבאר מה ענין כרסוין לו והוא כי סנס כתב דז"ל בש"א פ"ס שא"ל
 מלכזים על א"ל מן הגרון עד הטבור וז"ל מלכז על א"ל מטבור ולמעט
 יעו"ש ובזמן שותפים או"ל מוחין לו"ל או מתארכת קומתו ויסו רגליו
 משתימיין עד סוף רגלי ז"ל כמבואר בש"א סתיקון פ"ג ובש"ג פ"א בהגות
 מסר"ץ ז"ל יעו"ש וע"י מוחין לו כגדלת קומת ז"ל ויהיה כן ט' ספירות כי
 המוחין הם מתפשטין בכל ע"ס דז"ל רק עיקר המוחין אינם רק אותם
 שכח"ד דז"ל כי שאר המוחין המתפשטים ררך קיים אינם מוחין ממש כמבואר
 כ"ז בש"כ פ"ו יעו"ש וכנס בזמן העיבור והיניקה שהו זמן הקטנות יג
 לו"ל ב"כ מוחין לא שס דינים גמורים וסם שמות לסי כמ"ש בש"ג
 פ"א יעו"ש א"מכס מוחין גדלות סם סו"ת וכשכאם ימי הגדלות וכנסים
 כי מוחין דסו"ת ומתפשטין בכל גופו או יורדים כל המוחין של לסי למעט
 עד סיודר ואח"ך יורדים עוד ועומדים בראש עולם הכריאם כמ"ש דז"ל בש"ג
 כ"ב פ"ג יעו"ש וסיים שס אמכס כשיס רוגו בעולם ח"ו מחמת פגם ועבירות
 או משתלקים המוחין גדלות שבו שהיו כופין המוחין דקטנות ואז לו שלסי
 עוליס למעלה כריאם דז"ל ואז יסיס רוגו גדול ח"ו וכו' יעו"ש ומלכו
 למדים מוס שא"ל מלכז תמיד מטבורו ולמעט תוך ז"ל ובזמן שז"ל הוא
 כסוד קטנות או יסיו המוחין דכ"י לסיס סקיפין על א"ל מטבורו ולמעט
 ועלסיס מקיף ז"ל וכבוא מוחין גדלות ומתפשטין בכל קומת ז"ל ורחיס
 שמות לסיס למעט לראש הכריאם או יסיס א"ל מלכז מטבורו ולמעט תוך
 מוחין דסו"ת ועל המוחין דסו"ת מלכז ז"ל ובזם יתבאר לשון סאדל
 והוא כי כסף הדון סם לו מוחין דקטנות שסם שמות לסיס שא"ל מלכז כסם
 כטבורו ולמעט וכסף הרחמים סם מוחין דסו"ת שסם ככ"י הרחמים שסם

רבי שמעון דרבי יהודה יתתקן ארחך
 וייתי בך מעתיק ומין ותא חזי כתיב
 יס אני י ראשון ואת אחרונים אני הוא
 כלא הוא והוא סתים מכל סטרוי :
 חוטמא תאנא יט בחוטמא אשתמודע
 פרצופא ותא חזי מה בין עתיקא
 לזעיר אנפין דא מארי דחוטמא כ מחד
 נוקבא חזין ומחד נוקבא חזין דחזין
 דאי חוטמא הוא כא פּרדשקא דביה

בסס מלובש א"ל מטבורו ולמטס ומושב סאדס כשסוף יושב על הסכא סוף
 יושב מטבורו ולמטס ומש"ס קראס כסס כורסייא יען כי סס מלבישים על
 א"ל מטבורו ולמטס ות"ל סוף יושב על כסא סדין כדו לכפות כחי אלסוס
 סנ' ובענדא דנעיל א"ל סוס סכסא דין ססוף בזמן כיתא מוחין דגדלות
 ויתוב על כורסייא אחרא ססס מוחין דסו"ות א"ו כורסייא קומאס ססס מוחין
 דלסוס רמיו כי יודיס לעולס סבריאס ואכפייין חמן : יח) מבא סייעתא
 לר"י סאמר סא"ל סוף מלובש עד סוף ז"ל מפסוק סאמר אני ס' ראשון רמו
 לא"ל ססוף ראשון לכל פרופי סאלילות ואת אחרונים ססס זר"ן אני סוף
 סמלת סו"ל רמו לא"ל סקרא סוף כאופן ססוף מבריה מראש סאלי' עד סופו
 וז"ס כולא סוף וסוף סתים מכל סטרוי כפרופי סאלי' כי כולס מלבישים
 עליו ולפי סכתלס סיס מדבר סרשכ"י ז"ל על א"ל ססוף מלובש תוך ז"ל
 כמ"ס כי כשכעתי משו"ס הביא ג"כ פסוק סווי סווי וכו' אע"פי סאין סכרסוין
 מכלל תקווי גופי ספרופיס משוס סגס מפסוק"זס מכואר סא"ל מלובש תוך
 ז"ל מטבורו ולמטס : יט) פי' דקי"ל אין מעידים על לורת פניס אלא עס
 סחוטס כי ע"י סחוטס ניכר כל גוף סאדס ולכן גס כחוטמא דא"ל ססוף חזין
 מכל סטרוי אשתמודע פרופו סכולו רחמים ומ"ס דא מארי וחוטמא ר"ל סא"ל
 סוף נקרא בעל סחוטס מטעס כי מחד נוקבא וכו' : כ) פי' כי מן סחוטס
 יולאס סכליס כסוד סתפסעות חמסס גבורות אלא סכא"ל אין בו כחי גבורות
 מטעס כי כולו רחמים לכן מוד נקב סמל סכחוטס יולא סכל מכו"ל סס כ"ן
 סבו ססוף חזין לכד אכל מוד נקב ימין סבו ססוף כחי' סס מ"ס סכל
 סיולא ממנו סוף חזין דחזין (קי"כ ויפ"ס) : כא) פי' פרדשקא סוף עמוד
 סלול כמ"ס כפ"ו וסלות כ' פרדסקאין וכו' (סגר"ל) ובירוסלמי כפ"כ וביכס
 אלא פרדסקאין סווי מעשנים מעיו"ע וכססאורחין ככגסס סווי פוחחין אוקס'
 (טומר מן) ותוכת פרדשקא סוף כשין סמאלית וסכוונס לומר ססאלי חוטמא
 קגובר סכא סוף פרדסקא סנ' כס"ד אסר דרך בו כשיב רוחא דחיי לו"ל

נְשִׁיב רוּחָא דְחַיִּי לְזַעֵיר אַנְפִּין וְקָרִינָן
 לִיָּה סְלִיחָה כִּי וְהוּא נַחַת רוּחַ אַתְּבַסְמוּתָא
 דְרוּחָא דְרוּחָא דְנַפְּיָא מְאִינִין נוֹקְבֵי כִּי חָד
 רוּחָא נַפְּיָא לְזַעֵיר אַנְפִּין לְאַתְעָרָא לִיָּה
 בְּגִנְתָּא דְעָרָן כִּי וְחָד רוּחָא דְחַיִּי דְבֵיהּ
 זְמִין לְאַתְעָרָא לְזַמְנָא לְבֵרִיָּה דְדוּד לְמַנְדַּע

אבל אכן קרינן לים סליחם מטעם שתיקון הג' שסוף אורחא דתחתיו חוטמא
 סוף סניו מסעירות כרי למסב אעברא עד פומא דימא סלחתי כמ"ש כד"קלב
 ע"א ולכן גם חוטם נקרא סליחם שגורס לפומא קרישא דא"א דימא סלחתי
 בלא שום עיכוב (ק"ב ור"ד) : בב (פי' שום חוטם סוף נחת רווח כי
 רווח סיולא ממנו יולא נחת ולא נפיק בכסילו כמו חוטמא דו"א סג' :
 כד"קלח ע"א ולום אמר נחת רווח :

וּמ"ש אַתְּבַסְמוּתָא דְרוּחָא פִּי' סַבֵּב רוּרְד' וְז"ל שו"א סוף כחי' רווח וסביבוס
 שלו סוף ע"א חוטם א"א ו"ש אַתְּבַסְמוּתָא דְרוּחָא עַב"ל יַעו"ש :
 כג) פירושו סוף כמ"ש רז"ל בש' א"א פי"ב ח'ל ואמנם פנימיות חוטם סוף
 שם ס"ב כי ה' ראשונה כנוקבא דפרוסקא כד ימין וסוף ה' על יוד כסדר
 כל מ' ומתמן נשיב רווח דחיי לז"א : וסו"ד דס"ג סוף רווח דגניו : וס' :
 ראשונה עלמה סוף הנקב : ונקב שמאל סוף ה' שנים ומתמן נשיב רווח
 דחיי כנוקבא וסו"א סוף כיתל המפסיק וכו' וכל אלו סאורות כמשכים עד
 א"א חו"ן כרי לעורס ל סווג יעו"ש : ו"ש חר רווח סוף סיולא מנקב
 ימין סוף יולא לז"א לאתערף לים כגנתא דערן : גנתא סוף כחי' נוקבא דו"א
 וס סרוח מעורר לז"א שיזרווג כנוקבא (ס"מ ויפ"ש ור"ד) : כר (ר"ל רווח
 סב' של נקב שמאל שבו ס"ה סוף עתיר לסתעורר לסומין את משיח כן דוד
 לדיעת סחמם : ופירושו כתבו רז"ל כמא"מר כפי' אר"ר ד"לב סג"ג וז"ל
 וסנס כל סגבורות אשר בו"א מתקבלות כולם כתוך חוטם שלו וכדי לאכפייא
 כל אורח סגבורות סכחיטם ו"א לרין לסמשך רווח דחיי מחוטמא דא"א :
 ו"א ולנוקבא סקראת מלכא משיחא סוד סמלכות כגודע כי מלכא משיחא
 סוף סמלכות נוקבא דו"א וזמ"ש חר רווח נפיק לז"א וכו' וחר רווח דחיי
 דכיס ומינין לזמנא לכריס דוד שסוף מלכא משיחא כסוד סמלכות : וסנס
 עתה בו"ס אינו נפיק רק לז"א בלבד כי כגרותיו יכולים לסתכסס עתה : אבל
 כגרות סמל' אינס יכולות לסתכסס עתה עד לעת"ל בזמן מלכא משיחא ופי'
 נפיק רווח דחיי גם למלך המשיח : וזמ"ש וחר רווח דחיי דכיס ומין וכו' אבל
 ל' זא סוכיר לשון סווח דנפיק עתה וסענין סוף כי תרין נוקבין יש כחוטמא
 דעתיקא : ומנקב ימיני נפיק דחיי רווח דחיי ל' ז"א : אבל מנקב שמלי מסס
 מתפשט רווח דחיי שבו דרך זרוע ז"א : ויען כי סודוע סגור וססוס ואין לו
 פתח פתוח כסופו לסו"א אורו מסס אל סמלכות לכן אין רווח דחיי דנקב
 שמאלי דחוטם דא"א יולא אל סמלכות רק בסיתוס גמיר ואינו נגלס : אבל

חֲכָמָא כֵּה וּמַהֲהוּא נֹקְבָא אֲתַעַר וְנָפִיק
 רוּחָא מִמוּחָא סְתִימָאָה וְזִמִּין לְאַשְׂרָאָה
 עַד מַרְכָּא מְשִׁיחָא דְכְּתִיב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
 יי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה
 רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יי כִּי הָא הֲכָא אַרְבַּע
 רוּחִין וְהָא רוּחָא חָדָא אֲמַרִּינָן אֲמָאִי
 תַּלְתָּת קוּם רַבִּי יוֹסִי בְּקִיּוּמְךָ קָם רַבִּי
 יוֹסִי וְאָמַר בְּיוֹמוֹי דְּמַרְכָּא מְשִׁיחָא לָא
 יִמְרוּן חַד לְחַד אֲלִיף לִי חֲכָמָתָא דְכְּתִיב
 וְרָא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְגו' כִּי
 כָּלִם יִדְעוּ אוֹתִי לְמַקְטָנָם וְעַד גְּדוּלָּם
 וּבְרַהֲהוּא זְמַנָּא יִתַּעַר עֵתִיק יוֹמִין רוּחָא
 דְּנָפִיק מִמוּחָא סְתִימָאָה דְכָּלָא כִּי וְכַד
 יִשְׁלוּף דָּא כָּל רוּחִין דְּלִתְתָּא יִתַּעְרוּן עִמֵּיהּ

לעת"ל יתבסמו דיני סורועות ואז יוכל ללאת רוחא דחיי דרך סורועות אל
 המלכות בגילוי נמור עכ"ל : כה) כלו אמר דמססוא כחות דל"ת ופירושו
 הוא כמ"ש רז"ל באב"ש ש"ג ח"ב פ"ה ד"סד ע"ב וז"ל והסג ברישא תליתאה
 (שסוא מו"ס דא"ף) שסס הוא מלוי לפ"ן נקרא קדושה וסעטס כי קדושה
 הוא סוד המותין בכל מקום ולכן שס סקדושה ברישא תליתאה שסוא נקרא
 תמיד מו"ס שככתר ולכן נקרא קדושה וסנס שס זס (שסוא סו"ס דלסין)
 אספסע עד ססוטס דעתיקא וסכל סווכא מסס הוא נמשך מסאי רישא תליתאה
 עכ"ל יעו"ש וזמ"ש כלן ומססוא נוקבא אסעך וספיק רוחא ממז"ס ולכן
 זס סרוח הוא מסובל ליריעת ססכמס מפני שעיקרוא הוא מסכמס דא"ף ומכיא
 ראיס דאסו זמין לאסראס על מלכא משיחא מדכתיב ונחס עליו וכו' :
 כו) פי כי ארבעס פעמיס רוח כוכר כפסוק ואכן אמרינן שרות א' דווקא
 עתיד לנוח על מלך סמשיח וא"כ אמאי תלת יתרים נוכרים כפסו' (קו"ב וסס"מ) :
 כז) פי זס ככתו רז"ל כע"א ש"כע פ"ס וז"ל ואמנס מסרק סאמלעי דכלכ
 דא"ף כעסס כז"ף שני כסויות וסס חסד וכלכ דז"א וימסק אמלעי דסוד

ומאן אינון • אינון בתרין קדישין היעיר
 אנפין • ואינון שיאת רוחין • דאינון תלת
 רוחין דבליקן תלת אחרנין • דכתיב רוח
 חכמה ובינה • רוח עצרה וגבורה רוח
 דעת ויראת • כח דתנינן כתיב וישב
 שרמה ער בפסא • וכתיב שש מערות
 לפסא • ומלכא משיחא זמין למיתב
 בשבעה • שיאת אינון • ורוחא דעתיק

נעש לז"א גבורה וסוד • ומפרק תחתון דלכא דא"א נעשה ת"ת ויסוד דז"א •
 ומפרק תחתון הסוד דא"א נעשה כל כניין המלכות פרוף שלם סנקרא נוקבא
 דז"א • וזמ"ש באדרא ד"קל ע"ב תלת רוחין דבליקן תלת אחרנין (כי תלת רוחין)
 סם תלת פרקין דנ"ס דא"א תרין מנלח וחד מסוד שמסם נקסו ו"ק דז"א •
 ומפרק תחתון הסוד דא"א • שהוא סרוח סרביעי הכלול מכולם כמ"ש מארבע
 רוחות בוא סרוח משם מתחווית סמלכות • ולכן בימי חמשיה שהוא כחי'
 מלכות שמסם מלך חמשיה יתעורר הסוף רוחא רביעאס וממנו ישיגו ויביגו
 סחכמם כי אז תתעלה אור סלכנס כבודע • לכן כשיתעורר רוח סרביעי סזס
 יבוא מלך חמשיה עכ"ל • וז"ש וכד ישלף דא ר"ל ובאשר יאל רוח זס ממז"ס
 דא"א דרך נקב שמאלו דחוגס א"א שהוא רוח סנו' בראש ספסוק שהוא ונחס
 עליו רוח ס' אז כל רוחין דלתתא ססם רוח חכמם ובינס וכו' סזכריס אח"ך
 כפסוק סרמוזיס לתלת פרקין דנו"ס דא"א סמלובסיס כו"ק דז"א יתערון עמיס
 שזלזו מסס אורות עס יזיאת סרוח דנקב שמאלו דחוגס א"א וכו' ספיר
 סמרנין שהוא רוחא חדא כי רוח סראשון סוף עיקר שזושס רוחות סזכריס
 אח"ך סס יזלזיס דרך סגב • וזמ"ש ומאן אינון • פי' לו סרוחין דלתתא מי
 סס • וסזיב סס כתרין קדישין דז"א ססם אלו סתלת פרקין דנו"ס
 דא"א ססם בחי' כתרין לז"א •

ומ"ש ואינון שיאת רוחין וכו' כי אע"פי שבפסוק כתיב ג' רוחין מ"מ סס
 שסם כי תיבת רוח סוף חזור על סחכמם ועל סבינס שמושך עלמו
 וסחר עמו וכו' אמר רוח חכמם ורוח בינס וכע"ז בסאר סרוחות סזכריס
 אח"ך וזס לפי פסטן של דברים • ולפי סודס סוף כי סנס סתלת פרקין דנו"ס
 דא"א סנקראיס תלת רוחין סס מתלבסיס כו"ק דז"א כל פרק בשני ספירות
 וא"כ יסיס כל פרק ופרק שני חלקיס וסס תלת רוחין דבליקן תלת אחרנין •
 ומ"ש דכתיב רוח חכמה ובינס כלו' פרק סמלעזי דלכא דא"א סנקרא רוח סוף
 חכמם ובינס כלו' נחלק לב' חלקיס כנגד ב' ספירות ז"א וכן סנסאריס
 ונמלא שיקרס שזושס וכוללליס שזושס אחריס ויסיו שסם רוחות : כח) פי'
 סזכס שלמם לבוא לזו רוח חכמם מתלת פרקין דנו"ס דא"א סמלובסיס כו"ק

יומין דעליהו הא שבעה פמה דאתמר
 אמר ריה ר"ש רוחך יגוח לעלמא דאתי :
 תא חזי כתיב כה אמר יי מארבע רוחות
 בואי הרוח וכי ארבע רוחי עלמא
 מאי עבדי הכא אלא ארבע רוחי יתערון
 תלת אינון ורוחא דעתיקא סתמימא
 ארבע והכי הוו דכד יפוק דא נפקין
 עמיה תלתא דכלילין בגו תלתא אחרנין
 כט וזמין קודשא בריך הוא לאפקא חד
 רוחא דכליל מכלהו דכתיב מארבע
 רוחות בואי הרוח ארבע רוחות בואי
 דא כתיב כאן אלא מארבע רוחות
 בואי וכיומוי דמלכא משיחא לא יצטרכון
 למילף חד לחד דהא רוחא דילהון
 דכליל מכל רוחין יודיע בלא חכמה ובינה
 עציה וגבורה דעת ויראת יי משום דאיהו

ד"א שסס שתא רוחין ולכך כתיב שש מעלות לכסא ולום ג"כ כתיב וישב
 שלמה על כסא ה' רמו לו"א סקרא כסא לא"א שוכס ליקח מאורות ח"א כמו
 ז"א אפנס לא זכס ג"כ לסמשך לו רוחא מחוטמא דא"א סנו לעיל באות ס
 יעו"ש אכל מלך סמשיס עתיד שיבוא אליו רוחא גם מחוטמא דא"א ולכן
 עתיד לישב בו מעלות כנגד ז' רוחין לו ולכך כתיב במלך סמשיס וסריחו
 ביראת ה' וכו' ר"ל שימשך לו חכמה מחוטמא דא"א שסס בחי' סרוח וס
 מלובשת מלכות עתיק סקראת יראת ה' : כט) פי' כי מ"ש סכתוב מארבע
 רוחות ר"ל שיבוא רוח ח' כולל מארבע רוחות סנוכריס כפסוק ונחס עליו
 וכו' ולא שיבואו ארבע רוחי עלמא וז"ש וזמין קב"ס לאפקא חד רוחא דכליל
 מכלהו וכתיב סב קו"ב ז"ל ולכן באי גי' אחר יעו"ש ופי' סדכר סוף בו

רוחא דכלי'א מפר רוחי בגין כך כתיב
מארבע רוחות דאנון ארבע דכלי'ן
בשבעה רגין עלאין דאמרן ורתאנא
ל דכלהו כלי'ן בהאי רוחא דעתיקא
דעתיקין דנפיק ממוחא סתימאה לנקבא
דחוטמא ורתא חזי מה בין חוטמא לחוטמא
חוטמא דעתיק יומין חזין מפר סטרוי
לא חוטמא דזעיר אנפין כתיב עלה עשן
באפו ואש מפיו תאכר עלה עשן באפו
ומההוא עשן דריק נור כד סליק תננא
לבתר גחלים בערו ממנו מהו ממנו

רוח הד' הוה הכלול מד' רוחות הוה פרק התחתון דסוד דה"ל סמלוש כנוקבא
דו"ל כמ"ש בלות ח' משש רז"ל יעו"שכ' והוה רוח הכלול מד' רוחין הנו' כי
המלכות מאקבלת מכולס ולעת'ל כקבל גס תכחוו מרוח סד' הוה סמלוש
כנוקבא אבל מלך המשיח מאקבל מן סד' רוחות עלמס ולכן גדלס מעלתו
עד מאור : ל) פי' כי כל הששה רוחין סמלושים כו"ק דו"ל וגס רוח סד'
הכלול מד' רוחין סמלוש כנוקבא כולס סס כלוליס ברוח הוילא מחוטמא
דח"ל דכר ישלף דה נפקין עמיס חזיון תלת רוחין וכו' כמ"ש לעיל וכמלא
סוף גורס יולתס ועל ירו סס נגלים וידוע כי כל אור עליון כולל כל
אורות שתחתיו ולזס אמר דכולסו כליון כהאי רוחא דנפיק מחוטמא וסמר
זס כדי להגדיל שבה חוטמא דח"ל ועסיק ביה וס' חזיון מכל סטרוי
כתב הרי"ס ז"ל שר"ל אפי' מאקב שמאל עכ"ל : לא) פי' כי חממש גבורות
שבעת תחלת התגלותס הוה כחוטס ז"ל כמ"ש רז"ל בדרוש סח"ג יעו"שכ
וכשעולים הגבורות בחוטס ז"ל אזי רח"ל עט"ו נאמר עלס עשן באפו ססס
תגבורת הריכיס ומסחוף עשן וליק נור (יפ"ש) שנעסס להכיות ושלשכיות של
אש ומאלו שלשכיות נאחזיס סמלאכיס ספועלים דין בעולם וז"ל לבתר גחלים
בערו ממנו ססס סמלאכיס כנו' רח"ל (רו"ד) וסמר מסו ממנו כלו' כי תיבת
ממנו חזינו חוזר על ז"ל ח"ו לומר שגחלים בערו מז"ל סטרוי לא כוכר שמא
דו"ל כהאי קרא כלל אלא תיבת ממנו הוה קאי על העשן ועל סוף ועל
סאס סוכריס בתחלת ספסוק ועליחס מסויס גחלים בערו ממנו ר"ל מאוחו עשן
מסחוף חוטמא מסחוף אש סנו' כפסוק ועי' באה"ד רל"ט ע"א ססכיא סס הרשכ"י

מאותו עשן * מההוא חוטמא * מההוי
 אשא * תאנא * כד הוה רב המנונא סבא
 בעי ר' צלאה צלותיה אמר * לב לבער
 החוטם אני מתפלל * רבעל החוטם אני
 מתחנן * והיינו דכתיב ותהלתי אחטם
 לך * לב האי קרא עתיק יומין אמרו *
 תאנא ארבא רחוטמא לר' תלת מאה

ז"ל סברת רב המנונא סבא ז"ל דס"ל כי שני נקבי חוטם דז"א אחד כוקבא
 נפיק תננא ואשא ומחד כוקבא נייחא ורוחא עבא ונגס שאמר סרשב"י שם
 דשפיר קאמר סייבו לנתיב ידועים ולכן כאן קאי סרשב"י בסברת נפשום ולת
 חזר בו * ועי"ע בד"קלח ע"א אות יב מש"ש (עי' סס"מ) : לב) עי' לסרב
 אמת ליעקב מערכת ח' אות לח שפי' בעל חוטם סוף ז"א * ועוד פירש פי'
 אחר שסוף אבא יעו"ש * וסרב רו"ד ז"ל פי' שבעל חוטם סוף עתיק יעו"ש *
 וכל לו ספירושים רחוקים לפי ענ"ד מטעם שכלן מדבר בשבח חוטמא דז"א *
 וסרב קו"ב וסס"מ וסרפ"ש ז"ל פירשו שסוף א"א יעו"ש * וב"ל שסעיקר סוף
 כדכריסם ורואים גדולה לפירושכ ממה דאמרינן לעיל ת"ח מס בין עתיקא
 לז"א דא מארי דחוטמא וכו' ופי' מארי דחוטמא ר"ל בעל חוטם כי תרגום
 בעל חוטם מארי דחוטמא טרי בסדוף אמר סרשב"י שהא"א נקרא בעל
 חוטם * וכתב סרב קו"ב ז"ל וטעם שנקרא א"א בעל חוטם על כי חוטם
 שלו סוף שאין מעשה התחתונים מספיקין אותו מבחי' חיון וחיון דחיון אכל
 ז"א אינו בעל חוטם שחי מעשה התחתונים מעוררים אותו לדון או לרחמים
 עכ"ל * ור"ל שהם רב המנונא מתכוין בתפלתו להמשיך רוחא דחיי מחוטמא
 דא"א לחוטמא דז"א ועי"ב הים ממתיק דיני חוטם דז"א (עי' יפ"ש) :
 לב) כי גרסין סוף קרא עתיק יומין אמרו ואות ל של לעתיק כמחק וכן
 גי' מסרו"ן בקו"ב יעו"ש * והכוונה שא"א אומר לז"א ששבח וסתכלם שלי
 סוף שאאריך חוטמי לך ר"ל אמשיך לך אורות חוטם כדי למחק דיני חוטמך
 ועי' ג"כ בד"קלח ע"א שאמר שם וכד אתגלי עתיקא בז"א כולא ברחמי אתחזון
 וחוטמא אשתכין ואשא ותננא לא נפיק כמד"ה ותהלתי אחטם לך יעו"ש *
 מסורש וולא מלשון זס שא"א אומר לז"א ספוק זס * ועי' ג"כ באר"ז ד"רלד
 ע"א שכתב שם וז"ל ואחגליא ע"ק ואשתכין כולא וסייבו דאתמר ותהלתי אחטם
 לך וכו' וסייבו כמ"ש : לד) אלו השע"ם עלמין ובחוטמא דא"א סס כחינת
 סגבורות לא שסס נכפוס שם מטעם שמקבלים מן שע"ם חסדים דיסוד עתיק
 הגבו תוך מלח א"א כי המלכות דעתיק היא מליבשת בחוטם א"א ומקבלת
 השע"ם חסדים דיסוד עתיק ועי' ז יתמקו דיני חוטם כמ"ש רו"ל במא"מר
 כפי' האדר שעל ד"קמ ע"ב וז"ל ותניא שע"ם חסדים וכו' זס יוכן מד"קל
 ע"ב אורכא וחוטמא שע"ם עלמין אתמליין וכו' כבר סודעתין כי חוטם סוף

וְחַמְשָׁה וּשְׁבַע עֵין עַל מִין אֲתַמְלִין מִן הַהוּא
 חוֹטְמָא לֵא וּכְדָהוּ מִתְדַבְּקֵן בְּזַעִיר אַנְפִּין
 הָאִי תִשְׁבַּחְתָּא דְתִקוּנָא דְחוֹטְמָא לֵא הוּא
 וְכִד תִּקוּנֵי דְעֵתִיק יוֹמִין אֲתַחֲזוּן וְדָא
 אֲתַחֲזוּן י אֲתַחֲזוּן לְמֵאֲרֵי מְדִין וְדָא אֲתַחֲזוּן
 לְכַלָּא :

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לֵא וַי מָאן דְּאוּשִׁישׁ
 יְדוּי בְּדִיקָנָא יְקִירָא עֲלָאָה לֵא דְסָבָא

סוד גבורה כבוד ויחר אף ה' כס וילך וכנגד אותן ששע"ה גבורות דפאורכא
 דחוטמא סס לו ששע"ה סודים סנו' למתק סגבורות ססס עכ"ל עור כתב
 סס על ד"קל ע"ב ו"ל ור"ת וסרי גס בחוטמא דעתיקא סס גבורות סססתובס
 סוף כי לו סגבורות ססוויס סכעתיקא אדרכא כוסס וגבורתס סוף לאכפויא
 כל סדיניס וסגבורות ססתתויס כי א"ן סדין ככפס אלא כשרש עכ"ל ו"כ
 כ' סססוקיס פ' יתרו על פסוק ועשס חסד וכו' ו"ל ועושס חסד לאלפיס
 ועשס כתב חסד ו'אזו לרמוז על ששע"ה ססדיס דכלילן כחסד דעתיק כנו'
 בארס ד"קמ ע"ב וכנגדס כחוטס סעליון אורכו שש"ס עלמין לכפוט סדיניס
 כי סס שורשס ונגליס למטס וכמקומס ככפיס דיתיב על כורסייא דשכיבין
 עכ"ל ועי' ע"מ' ב' ד"קמ ע"ב אות מב' וא"ן לסקשות וסלא אמרינן כד"קכח
 ע"ב שאורך סניס דא"ל סוף ש"ע וא"כ א"ך יסיה סחוטס גדול מספסיס עלמס
 סמתפשט לסש"ס עלמין כי סכא וססס קא' על סארס ספניס וסחוטס סמתפשט
 סארס לס"ע ולשש"ס עלמין ולא על ספניס וסחוטס ממס' ואפי' ככחי'
 ססארס עכמס ספניס גדול מסחוטס דספניס מתפשט לס"ע רבוא כמ"ס ססס
 וסכא שש"ס לחוד ופירוש עלמין סוף אורות נעלמיס כמו שפירשנו כד"קכח
 ע"ב אות ו יעו"שכ : לה) פי' סכל אורות סנו' סס מתדבקין כו"א כדי למתק
 דיני סחוטס שלו כי א"ן סדין נמתק לא כשרשו כמס"ל כדיבור סקודס יעו"ש :
 לו) פי' סכין תיקון זה של סחוטס וו"ס סוף וכו' סוף שאל תקוני א"ל שסס
 גולגלתא סחא עיינין וכו' כל ז' תיקויס ססימנס ג"ע קע"ר ס"ח אסתחון ולא
 אסתחון (ק"ב) וסדר מפרש כי מ"ס אסתחון סייכו למארי מדיון סס סככמיס
 סגדוליס כעלי מדות סרוואיס כשכלס ויודעיס מוּזת סספירות סנס סנעלס
 מאור ומ"ס ולא אסתחון סייכו לשאר סככמיס א"ל פי' כדיון סל' יושבי על מדיון
 סנו' כשופטיס סו' ס' (עי' סס"מ) וסרכ רו"ד ז"ל גריס מארי מארין ופירש
 שסס סככמיס סעוסקיס כככמת סלמת סכל סככמיס כקראיס מארין ואלו
 כקראיס מארי מארין ולא אסתחון לכולא ר"ל אפי' ללו סמארי מארין איכס
 נגליס רק לראויס עכ"ל יעו"ש : לד) פי' ווי מאן דאושיע ידוי כדיקכא
 דא"ל לגלות תיקונס וכיארורס אס לא קכל מרכו דסמא יקלך ככעויעוט סשרי

קדישא טמירא סתימא דכלא * טל דיקנא
 דההוא תשבחתא * מ דיקנא דסתים ויקיר
 מכל תקונוי * מא דיקנא דלא ידעין עדאין
 ותתאין * מכ דיקנא דהיא תשבחתא דכל
 תשבחין * מג דיקנא דלא הוה בר נש נביאה

שם אדם לא אמר אפי' בדרך אמירה בלחוד סי"ג תיקונים לא עלאין ולא
 תתאין אלא משם לבדו כדי למתקם ומיכא אס אמרס סיס בדרך שבח דווקא
 (עי' קו"ב) א"כ יש לפרש כי סנס האדם אינו רמוז לו"א דווקא אלא הוא רמוז
 לכל ס' פרטופים כמ"ש רז"ל בש"טו פ"ה יעוש"ב ולכן כאשר האדם פושע
 ירו בוקנו לישבע בשקר מעלים עליו כאלו נשבע ב"ג ת"ד כמ"ש בד"קלא
 סע"א ומאן דאזשיע ידוס לאומאס כמאן וזאמי ב"ג ת"ד וכו' ולזס אמר סכא
 ווי מאן דאזשיע ידוס כלו' לאומאס (עי' ס"מ וסרפ"ש בריש פ"ב דס"פד) :
 (לח) פי' שא"א נקרא סכא ע"ש ששערותיו לבנים כרמיון הזקן והוא עמורא
 וסתמא של כל העולמות כי הוא מלוכב בתוך כולם ונעלם מהם :
 (של) פי' זקן של הסוף השבח הנודע שהוא מי א כמון כי סי"ג של מי א
 כמון סס נקראים שבחא דעתיקא כמ"ש בד"קלא ע"ב וז"ל אכל כהאי אחר
 סדורא דשבחא דעתיקא מסור נכיאס וכו' וז"ש דהסוף תשבחתא : (מ) מ"ש
 מכל תקונוי סוף קאי גם על מלת סתים וכאלו אמר דסתים מכל תקונוי
 ויקיר מכל תקונוי ותקונוי דא"א סס א"א וז"ן מטעם שסס מלבישים עליו
 ועי' בד"קכח ע"א אות יח וכו' וסס כע"ב אות לס' ופי' דסתים מכל תקונוי
 ר"ל שאור הפנימי של הדיקנא הוא מלוכב בתוך שערי דיקנא וסוף סתים
 מעין א"א וז"ן כי אינו נגלס ונראס כמו שערי דיקנא עצמם כי שערי דיקנא
 סס חופפים על א"א ומגיעים עד רישא דז"א כמ"ש בש"א א"א פ"ה כלל א'
 יעו"ש וממילס כולם רואים את הדיקנא ועי"ע בד"קלא ע"ב אות ל ול"א מ"ש *
 ימ"ש ויקיר מכל תקונוי כי אור הפנימי של הדיקנא הוא יקר הערך יותר
 מא"א וז"א שסס תקונוי דא"א כי סוף בחי' מוחין לסס כמ"ש בש' חנסירס
 פ"ד יעו"ש : (מא) פי' סנס בדיקנא יש י"ג תקונין כנגד י"ג ספירות שסמונס
 ססס נעשו מח' ספירות דמו"ס וחמסס תקוניס נעשו מחמסס ספירות דכתר
 א"א כמ"ש רז"ל בש"א א"א פ"ח יעו"ש ונודע שכל ספירס סוף משוכת
 מחכרתס ופועלת מס שאין חכרתס פועלת כי זאת חכמס וזאת בינס וכן כולם
 ולכן גם סי"ג ת"ד שילאו מסס כל תיקון פועל מס שאין חכירו פועל וספעתו
 משוכס מהספעת חכירו כי זס רחוס וזס חנין וכו' ואין א' מעלאין ותתאין
 יודע פועלתס (יפ"ש ורז"ד) : (מב) פי' כי דיקנא דז"א יש בס כמס שבחיס
 כמ"ש בד"קלט ע"א וריקנא דא"א סוף שבח של כל השבחים שבדיקנא דז"א :
 (מג) פי' שלא סוס שום נביא ולדיק סזכס לסשיג ולראות את הדיקנא כמראות
 כנכואס (יפ"ש) ומ"ש סכתוב סוי סויה וכו' לבושים כתלב חוור וכו' ופי' רז"ל
 כמכ"ש ש"ג ח"ב פ"ב ד"נו ע"ב שמלת לבושים כתלב חוור סוף קאי על בחי'
 הדיקנא דא"א ססס כתלב חוור יעו"ש ונמלא שראס אותס וכי"ש ע"ה דסא

וְקַדְיִשָּׁא דִּיקְרַב לְמַחְמֵי לִיהּ * מַד דִּיקְנָה
דְּהִיא תְּלִיא בְּשַׁעְרֵי עַד טְבוּרָא דְּלִפָּא
חוּרָא כְּתַלְנָא * יְקִירָא דִּיקִירִין * טְמִירָא

קאמר חזי סוית . אפ"ל דהתם במראות החלום ראם אותם כמבואר ברמיש סם
וסכי נמי תרן מהר"ן ז"ל בקו"ב כביאור תיקון השמיני שכתב וז"ל וזו יתורן כי דניט ראם
וכש"ס שמוט א' ס' ג' ד"קלא סע"א כתב וז"ל וזו יתורן כי דניט ראם
עת"י סם שלא ראם משה ואיך יסיון זה לא מה שסעיג דניט סוף עת"י דעשיס
וכו' ועש"ב . א"ג אפ"ל וסוף שאם אותו כביא או סקדוש דחיק כעשיס ורולק
למחמי דריקנא כענין ד' כננסו לפדום שמרלוגס עלו זה אי אפשר להסתכל
כ"ג ת"ד כשום אופן דסכי דייק לישיג ליקרב וכו' דמשמע שחוק מפתח
עלמו ומרלוגו רולק ליקרב . אבל אם סיס א"א מניס ומנפשיס מחגלס עליו
כדוראי וכול להסתכל ולראות ס"ג ת"ד מאחר שרלון א"א עלמו שיראם אותו
סכניא ס"ג ת"ד מי יאמר לו מה תעשה . כענין שנחגלס סק"בם לכביא אשר
סשיב לעדו . וכום מתיישב נמי מ"ס הרשב"י ז"ל לקמן ד"קלב ע"ב ואלא
חמי בעיני י"ג מביילן גליפין קמאי . וכן אמרו לרבי חזקיס נוסא. עון חמיתא
וכו' כי כל זה סיה מרלון א"א עלמו . א"כ אפ"ל כי מ"ס דלא סוס וכו'
סיונו לראות דריקנא עלמס ממש וסכי דייק לשון למחמי לים אבל מה שראם
דניט ורשב"י ורבי חזקיס סוף הארת דריקנא ודוגמתה לחוד . ואחר זמן רב
ראינו בקו"ב בפירושו על ד"קלד ע"א שתרן כו' וזו"ש :

ומ"ש למחמי לים כלשון זכר סיינו משום שעל סרוב קורא לזון כלשון זכר
כמ"ס נפיק מאורנוי וכו' ונחית וכו' ועי"ע כו' קלט בראת לו מש"ס .
מד (מ"ס בשעריו ד"ל ששטרי דיקנא עלמס סם מניעיס עד סלב ולא סארתס
לכד (קו"ב) ומ"ס עד עוברא דליבא . כ"כ רו"ל בש"א א"א פ"ס כלל א דריקנא
דא"א סיה מסתיימת בטבורא דליבא דא"א סוף בחלי ת"ת א"א יעו"ש מש"א . כ
דיקנא דו"א סיה קרס סמסתיימת כחוס כמ"ס כפ"ג ד"סד ולקמן כו' קלט
ע"א בתיוקנא שתיחתא יעו"ש שסחוס סוף כסוף שלוש עליון דת"ת כמביאר
בש"ס ש' סירח פ"ב יעו"ש :

ומ"ש יקירא דיקירין סיינו כי דריקנא סיה מכבדת סיה בעליס כמ"ס סורת
פניס זקן . וסורת פני זקן . ונגד זקנו כבוד . ובעי לאוקור דיקניס .
ולכן כל דריקנין נקראיס יקירין . ודיקנא דא"א סיה יקירא דיקירין . (סגרא
כפ"ב וס"ד) ומ"ס עמירא סיינו כי דריקנא סיה מחלכסת חוך רישא דא"א
כמ"ס בש"ס ככוונת כפ"ד של רוש סעמיוס כביאור קונס סכל וז"ל כי סאי
מזלג מחלבש כחוכס כסוד מוחין סלסס ואין כאן מקוס ביאורו עכ"ל .
ועי"ע כמ"מ ר"נא רע"ד שכתב סס וז"ל ואז כהיות זון' כסוד עיבור חוך
א"א מתעורר מזלג דריקנא כהחלבשתו חוך או א ואז מורישין מוחין סרלויס
לסוליד כריססון וזון' עכ"ל ועי' לסרב שמן שסון כר"ו בש"ס סמלכוס פ"ח אות
ס באורך ולכן נקראת עמירא ועמירין כי סיה עמירא חוך או א ססס עמירין
חוך וזון' . א"כ י"ל כי סנס אמר כו' קלט ע"א וכס"ד פ"ב וס"ג שלא נוכח
דיקנא דא"א ודו"א כמ"ך חוך מוקן אסרן יעו"ש . ולכן קראס עמירא כי
לא נוכח סמס כלל . ועמירין סס ת"ד דו"א סגכ סוף סוף לא נוכח :

מ
כ
ה
מ
ת
ל
ו
כ
ש
מ
ל

דְּטַמְרִין * מַה מְהִימְנוּתָא דְּמַהִימְנוּתָא
 דְּכַלְא : תֵּאנָא בְּצַנִיעוּתָא דְּסַפְרָא *
 דְּהָא דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא דְּכַלְא * נָפִיק
 מֵאוּדְנֵי * וְנַחֲתִית סוּחַרְנִיָּה דְּפּוּמָא קְדִישָׁא *
 וְנַחֲתִית וְסָלִיק וְחָפִי בְּתַקְרוּבָתָא דְּבוּסְמָא

טה (הַכּוּונָה הִיא כַּמ"ט לְקַמֵּן בְּתִיקוּן ס"ב וּבְשִׁלּוּמוֹת דִּיקְנָא בְּתִיקוּנֵי אֲתַקְרִי
 כִּי נֶשׁ נֶאֱמַר דְּכַל דְּחַמֵּי דִיקְנִים תְּלֵי בֵּית מַסִּימְנוּתָא יַעו"ש מִסְפִּירֵינוּ וְלִכְּן כֻּל
 סְדָקוֹת נִקְרְאוּ מַסִּימְנוּתָא וְדִיקְנָא דִּרְא"ל הִיא מַסִּימְנוּתָא דְּמַסִּימְנוּתָא (ס"מ) *
 א) סָנֵחַ כִּדֵּי לְהַבִּין דִּיקְדוּק נַחֲת וְסָלִיק וְכו' נִקְרִים תַּחֲלָה מ"ש רז"ל כַּמְבֹרָשׁ
 ש"ג ח"ב פ"א ד"ע ע"א רז"ל וּבְכַל תַּחֲלָה מִקּוּם לו ס"ג תִּיקוּבִים דִּיקְנָא
 כְּפִי מ"ש בְּאֲרֵן ד"קֶלֶא ע"א וְאֲחֵךְ נִבְאָר מִלִּיאָתָהּ * סָנֵחַ שְׂנֵי פִתְּי הִרְאָה
 חָבִי הַמְּלָכוֹת טַעֲמִירֵית דִּי"ס דְּגוּלְגַלְתָּא כַּמ"ש כַּפ"ג וְתַחֲתִיָּהּ מִתְחִילִים
 תִּיקוּבֵי חֲכָמָה סְתִימָאָה שֶׁסִּי"ג ת"ד וּמִתְחִילִים מִתַּחַת כֻּל כְּחִי * שׁוּלְגַלְתָּא
 מִתַּחַת לְשֵׁי הַפִּיאָתָה שֶׁסִּי לְשֵׁי לְרַעֵי הַמֶּלֶךְ סַמּוּכִים אֶל סְאֻזִּים * וְלַמַּטָּס
 מִסָּה דְּבִיק בְּהַס מִמֶּנּוּ מִתְחִיל הַזֶּקֶן מִשְׁנֵי הַלְדִּים אֵלּוּ מִתַּחַת הַפִּיאָתָה דְּבִיק
 בְּהַס וְהוּא לְרֹת הַזֶּקֶן וְאִינוּ רַחֵב כְּמוֹ לַמַּטָּס * וְשֵׁי הַלְדִּים לוֹ נִקְרְאוּ תִיקוּן
 הִרְאָשׁוֹן דִּיקְנָא * וְאֲע"פִּי שֶׁנֶּחְלַק לְשֵׁי לְרִדִּים הַכֹּל הוּא כְּחִי * תִיקוּן הִרְאָשׁוֹן
 דִּיקְנָא רֹגְמַת פִּתְּי הִרְאָה מִשְׁנֵי לְרִדִּים שֶׁהַכֹּל הוּא כְּחִי * הַמְּלָכוֹת דְּגוּלְגַלְתָּא
 וְכֵל הַלְרֹת הַסּוּף נִקְרָא תִיקוּן א' עַד לַמַּטָּס בְּמִקּוּם שֶׁמִּתְחִיל הַזֶּקֶן לְהִתְרַחֵב
 שֶׁהוּא בְּמִקּוּם הַתַּחֲתָה זְוִיּוֹת כְּלָבִית שֶׁל לְחֵי הַתַּחֲתוֹן שֶׁמֶסֶם מִתְחִיל לְהִתְרַחֵב
 הַזֶּקֶן * שְׁנֵי הוּא שׁוֹרֵת הַשְּׁעָרוֹת הַגְּדוּלִים כַּשֶּׁפֶה הַעֲלִינָה בְּרוּחָב ע"ג הַשֶּׁפֶס *
 ג' הוּא הַסּוּף אֹרְחָא פְּנֵי כִלְתֵי שַׁעַר שׁוֹרֵד מִכְּנֶגֶד תַּחַת אֲמַלְעַ הַסּוּטָס וְעוֹבֵר
 וּמִפְּסִיק בְּתוֹךְ שֶׁפֶס הַעֲלִינָה וְיֹרֵד עַד שֶׁפֶס ד' הוּא שׁוֹרֵת שַׁעֲרוֹת הַגְּדוּלִים כַּשֶּׁפֶס
 הַתַּחֲתוֹנִים בְּרוּחָב תַּחַת שֶׁפֶס * חֲמִישִׁי הוּא אֹרְחָא תְּנִינָא פְּנֵי בִלְתֵי שַׁעַר
 שׁוֹרֵד מִן שֶׁפֶס מֵאֲמַלְעוֹ וְיֹרֵד עַד שְׁבוּלַת הַזֶּקֶן וְהוּא מְכַוֵּן תַּחַת הַסּוּף אֹרְחָא
 אֲחֵרָא עֵילָאָה שַׁעַל שֶׁפֶס כְּכו' * שְׁשִׁי הוּא הַמִּקּוּם אֲשֶׁר תַּחַת תִּיקוּן הִרְאָשׁוֹן
 מִרְאִשִׁית זְוִיּוֹת שֶׁל לְחֵי הַתַּחֲתוֹן שֶׁמֶסֶם מִתְחִיל הַתְּרַחֲבוּת הַזֶּקֶן וּמִתְחִיִּים עַד
 כְּנֶגֶד שֶׁפֶס (מִלֵּד מַטָּס) וְכֵל אֹתָן ב' לְרִדִּים נִקְרְאוּ תִיקוּן א' כִּי"ל בְּתִיקוּן
 הִרְאָשׁוֹן * שְׁבִיעִי הוּא תְּרִין תַּחֲתוֹן קְדִישׁוֹן וְהַסִּי שְׁנֵי שֶׁפֶסִים תַּחַת הַעֲנִיִּים
 מִשְׁנֵי לְרִדֵי הַסּוּטָס וְהַסִּי פְּנִיִם בְּלִי שַׁעַר כֻּלל * וְהַסִּי עַלְמַס אִינִס אֶלְפָּא מו"ג
 תִיקוּבֵי בּוּלְגַלְתָּא כִּי"ל כַּפ"ח * אֲמַסֵּס לְהוֹסַס פְּנִיִּים בִּלְתֵי שַׁעַר הַסִּי נִקְרְאוּ
 תִיקוּן הו' דִּיקְנָא * שְׁמִנִי הוּא בְּהַתְּרַחֲבוּת הַזֶּקֶן * וּבִיאָדִיר הַעֲנִין כִּי הַזֶּקֶן
 לַמַּעֲלָה הוּא נֶחְלַק לְשָׁנִים לִרְיָמִין וְלִרְיָמִין שֶׁמֶל כְּזוֹכֵר וּכְמַסְכִּים עַד כְּנֶגֶד שֶׁפֶס
 וּמִמֶּנּוּ וְלַמַּטָּס אִין שׁוֹס הַתַּחֲלָקוֹת בּוֹקֵן לְשֵׁי לְרִדִּים כִּי הַכֹּל כְּחִי * אֲחַת מִמִּקּוּם
 הַסִּי וְלַמַּטָּס וּמִסָּה אֵילֶךְ הַכֹּל אֲחֵר * אֲמַסֵּס מִתְחַלֵּק בְּאִפּוּן אֲחֵר וְהוּא מְעוּבִי
 כִי כוֹלֵו שַׁעֲרוֹת ע"ג שַׁעֲרוֹת וְלִרְיָמִין הַכֹּל אֲחֵר * אֲמַסֵּס מִתְחַלֵּק עַל הַזֶּקֶן שֶׁהוּא מְגוּלָּה יֵשׁ כּו
 שַׁעֲרוֹת אֲרוּכִים * וּכְנֶגְדוֹ כַּד עוֹבֵי הַתַּחֲתוֹן שֶׁל הַזֶּקֶן בְּמִקּוּם הַמְּכּוּסֶס שֶׁהוּא
 אֶלְל הַגְּרוּן יֵשׁ ג"כ שַׁעֲרוֹת אֲרוּכִים * וְאוֹ סִי שְׁנֵי תִיקוּבִים * הַשַּׁעֲרוֹת הַעֲלִינִים

טבא חורא דיקירא • ונחית בשקולא וחפי
 עד טבורא • הוא דיקנא יקירא מהימנא
 שלימא • כדנגדין ביה תלת עשר נביעין
 מבויעין דמשה רבות טבא • בתלת עשר

הס תיקון א' שווא שמעני • והתחונוס המתכסים בהם הם תיקון אחר והוא
 תיקון ס"ג האחרון שכולם וסנהם לו השערות ארוכים מאוד וממשכים ומגיעים
 עד עכוברא דא"ף שווא עד ח"י ת"ת שלו ששם התחלת רישא דז"א ולכן נקראים
 מול כי הם כוללים וממשכים עד למטה ומעולים טיפי השפע כמ"ש תול כעול
 אמרתי כי השערות הם שמכת לנורות השפע כנודע • וכל א' מאלו סב'
 תקונים ששם השמעי וס"ג כל א' מהם נקרא מול • תשיעי הם שערות
 הקטנים וקלרים הלומחים תוך לו סב' מזלות ששם השערות הארוכים הנקראים
 מזולא ומוכלעים בתוכם בין ב' סמולות בין זה לזה ואינם ארוכים כמותם •
 (ולכן נחשב עובי הזקן לב' תקונים כי הם דוגמת ב' סרים וסגוי כביחסם)
 גשירי הם שערות הלומחות כמקום הדיקנא הסמוך בתחלת הנרון וסם לומחים
 למטה מתיקון ס"ג ושערות של מול ס"ג שזכבים ומחפים על לו ולו הם
 תיקון העשירי ואינם מוכלעים עממם תוך שיחס כמו שערות של תיקון
 התשיעי • אמנם הם חפיון בגרונא כנו' באד"ך ד"קלד • י"א הוא תיקון נוסף
 על שערות סנו' התיקון העשירי כי מלבד היותם שם במקום שהוא כי לכך
 נקרא תיקון העשירי עור נוסף בהם תיקון וכולשו שקולס כדא' ושיון
 כשתפסעות אחת דלא נפקי דא' סן דא' וכולשו כדא' שקולא שוים בארכם •
 וכמלא כי בלו השערות עממם יש ב' תקונים • י"ב הוא הפס עלמו ועם סיות
 כי הוא מכלל ס"ג הגולגלתא כנ"ל בפ"ח עכ"ז סיותו פניו בלי שערות זה
 נקרא תיקון אחר וממנה בכלל ס"ג ת"ד • י"ג הוא מול התחתון כמ"ש בתיקון
 הח' עכ"ל • כמלא שאין סדר ס"ג ת"ד זה למטה מזה כמו ששם מסודרים
 בפנים למטה שסרי חמם תקונים הראשונים הם זה למטה מזה • ואח"ך תחזור
 לעלות מלמטה למעלה לחשוב תיקון הששי והשביעי • ואח"ך תחזור לירד
 מלמעלה למטה לחשוב תקונים הנשארים • ולכן תפש השש"ב ז"ל נפיק
 מהרניו שווא תיקון הראשון ואח"ך נחית עד למטה סוחרנים דפומא קדישא
 שס' ד' תקונים שסביבות הפס • ואחר דנחית סוחרנים דפומא חור וסליק
 סדר ס"ג ת"ד וחפי בתקובתא דבוסמא עבא הוא תיקון הששי שווא מחובר
 כסוף תיקון הראשון וסמוך לו ולכן אמר וסליק • ותקובתא דבוסמא הם
 סלחיים ונקראים כן ע"ש הפסוק לחיו כערוגת הכובש • וכמ"ש בד' קלט ע"א
 מאו תקובתא דבוסמא כמ"א לחיו כערוגת הכובש וכו' וז"ש ונחית וסליק
 וחפי וכו' ואח"ך נחית בשקולא וחפי עד עכוברא • ר"ל שחזור סדר התקונים
 לירד למטה והשערות הם במשקל ישר שאינם מתפשטין לזדרים מאלן ומאלן
 ומגיעים בארכם עד עכוברא • דסיינו עכוברא דליבא כמ"ש קודם ואלן קלד
 וסמך עמ"ש קודם • ואח"ך מלוינו שגם הגר"א ז"ל פי' הכי כרוס ס"ב ד"סד
 ושו"ש : ב) פירושו מכוואר כש' א"א פ"ט וז"ל ואמנם ס"ג מדות של מיכה
 הם השפע הספיימיות הפעםן ממו"ש תוך שערות הזקן והם נקראים שחא'

תקונין מתתקנא :

תקונא קדמאה • מתתקן שערא מדעילא
 ושארי מההוא תקונא דישער רישיה
 דסריק בתקוניו לעילא מאודנוי • ונחית
 מקמי פתחא דאודנין בחד חוטא בשקודא
 טבא עד רישא דפומא :

דעתיקא אך שערות סוקן עלמס הס לינורות ומעכרים לשירוק המשחתא קדושא
 כסס וסס סי"ג מדות הנו' בתורם אל רחוס ותנון וכו' יעו"ש • וז"ש דנגרין
 בים ו"ג מכוטין וכו' וסנס תפס הרשב"י ז"ל כלשונו הטורד ו"ג שכתים כנגד
 י"ג ת"ד ואלו סס • א' יקירא עילאס • ב' דססורא תושבחתא • ג' סתים ויקיר
 ג' דלא ידעין עילאין ותתאין • ה' תושבחתא דכל תושבחתין • ו"א דלא סוס
 ב"כ וכו' • ז' תליא עד עבורא • ח' חורא כחלגא • ט' יקירא דיקיורין •
 יו"ד עמירא דעמירין • י"א מסימנותא דכולא • י"ב כחית בשקולא • י"ג שלימא
 (עי' מפרשים : ג) • סתא מפרש הרשב"י ז"ל חת י"ג ת"ד בכללות ואח"ך
 נתפרשו כל א' בפרטות • והטעם כי סתא פירש להס הרשב"י כל תיקון ותיקון
 איס מקום כבודו בת"ד קדושא ואחר שנתפרש מקומו נתפרש כל א' וא'
 בפרטות לסודותיו (יפ"ש) ופי' תקונים הנו' חכא ר"ל סדרים כי תרגום כוננו
 ידוך סוף לתקינו ידך • והמשך שלשון כך סוף סדר הרששון מסודר שסער
 מלמעלה וכו' ומ"ש מקמי פתחא דאודנין בל לאפוקי שאינס • יולאיש מאחרי
 האזון • ומ"ש בחד חוטא ר"ל בהמשך א' כמו רזועס • ומ"ש בשקולא עבא
 ר"ל שאינס נעקמים לזרדים אלא יורדים כמשקל ישר עד רישא דפומא דא"א
 ולבאורם קסה דחכא קאמר כי תיקון הראשון מסתיים עד רישא דפומא •
 ולעיל באות א' כתבנו משס רז"ל שתיקון הששי סוף מסתיים נגד ספס אכל
 תיקון הראשון סוף מסתיים יותר למעלה בהחלת ב' ראשי לחיים התחתונים
 יעו"ש • עוד קסה כי בתיקון הששי כתב רז"ל שסוף מסתיים כנגד ספס ובאדרא
 אמר שסוף מסתיים עד ראש הפתח של אורח התחתון שסוף למטס מכנגד ספס
 עוד קסה שתיקון השמיני כתב רז"ל שסוף מתחיל מכנגד ספס עד למטס
 ולפי דברי הרשב"י ז"ל מס שמתחיל מכנגד ספס סוף תיקון הששי יעו"ש כי עד
 סס מסתיים תיקון הראשון • ולא תיקון השמיני כי תיקון השמיני סוף מתחיל
 כנגד ראש אורח התחתון • וכדי לישב זה לריך לסודיעך כי שערות שגל
 ספס העליונה סס משולשלים עד התחלת מקיס סאדמימות ששפס העליונה
 אכל על מקיס סאדמימות עלמו אינס משולשלים וסנס מקיס סגבוס והעליון
 שסאדמימות הנו' שסוף מכוין סחות אורחא דחוטמא סוף נקרא ראש ספס כי
 ממנו ולמטס סכל סוף בכללות תיקון ספס • וכן סוף סאדמימות ששפס
 סתחתונה ססוף מכוין על אורחא דסחות פומא סוף נקרא סוף ספס • וסנס
 ראש ספס מלך מעלס סוף מכוין ממש נגד אוקס זוויית כלכות שכלחי סתחתון
 כנראס בחוש וכנגד מקיס זה סוף מסתיים תיקון הראשון ומסס ואילך מתחיל

תְּקוּנָא תְּנִינָא • מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא מְרִישָׁא
דְּפוּמָא • וְוֹסְרִיק עַד רִישָׁא אַחְרָא
דְּפוּמָא בְּתִקּוּנָא שְׁקִיל :

תְּקוּנָא תְּרִיתָא • מֵאֲמַצְעִיתָא דְתַחֲוֹת
חוּטְמָא מִתַּחֲוֹת תְּרִין נוֹקְבִין
נְפִיק חַד אַרְחָא • וְשְׁעָרָא אֲתַפְסֵק בְּהֵוֹא
אַרְחָא וּמְרִי מְהָא גָּסָא וּמְהָא גָּסָא
שְׁעָרָא • בְּתִקּוּנָא שְׁלִים סוּחְרִנְיָה דְהֵוֹא
אַרְחָא :

תְּקוּנָא רְבִיעָא • מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא וְנַחֲוִית
תַּחֲוֹת פּוּמָא מְרִישָׁא חַדָּא לְרִישָׁא
חַדָּא • בְּתִקּוּנָא שְׁלִים :

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא • תַּחֲוֹת פּוּמָא נְפִיק
אַרְחָא אַחְרָא בְּשְׁקוּלָא דְאַרְחָא

תיקון הששי ומסתיים עד סוף ספס ומוסף ספס וחילך מתחיל תיקון השמיני
ובום מתוישב סכל כי מ"ש רז"ל שקי' סח' סוף מסתיים עד זוויות נלכות וכו'
וקרש"י אמר שקי' סראשון סוף מסתיים עד רישא דפומא אורי ואורי חד
שנעורא ניכוס כי ראש ספס סקוף מקום סנכוס שבספס סעליונס סוף מכיון
לכבד סתחלת זוויות סכלכות ומ"ש רז"ל בתיקון הששי סקוף מסתיים נכד
לשס ר"ל נכד סיום ספס סקוף נכד ראש אורח סתחתון וכמ"ש סרשב"י ז"ל
וכן כתב סריוס"ש ז"ל כד' פד ע"ב וז"ל וכמלא כי לו סשערות סבין רישא דספס
סעליונס עד רישא דאורחא סתאס דפומא כל עוכי ספס ופתיחת ספס סכל
סוף ככלל תיקון זס הששי עכ"ל וסוף כמ"ש : ד) אמר וסליק מנסי שבאמלע
ת' זס יש אורחא דתחות חועמא שמפסיק באמלע תיקון סב' מש"ס אמר
וסליק כלומר שלא נחשב ססוף אורחא סססק' וזס נ"כ ססייס בתקונא שקיל
כל' שאין אורחא מסכר כלום מתיקון סשני וכן אמר כתי' סד' בתקונא
שליס (ק"ב) ח"כ בתקונא שקול ר"ל כסדר שקול שאין מקום כשש שיס כס
ריכוי שער וסר ממקום אחר שכשס עלמס : ה) פי' כסדר שלס סכוכי אור

דְרַעֲיָא • וְאֵלֵין תְּרִין אֲרַחֲיִן רְשִׁימִין עַל
פּוּמָא מְכָאן וּמְכָאן :

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה • מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא וְסָלִיק
וְנִפְיָא מִדְרַע לְעֵיר דְרִישָׁא דְפּוּמָא •

וְחִפִּי תְקָרוּכְתָא דְבוּסְמָא טָבָא עַד רִישָׁא
דְפּוּמָא דְרַעֲיָלָא • וְנַחֲתִית שְׁעָרָא דְרִישָׁא
דְפִתְחָא דְאֲרַחָא תְתָאָה דְפּוּמָא :

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה • חֲפְסִיק שְׁעָרָא וְאִתְחַזּוּן
תְּרִין תְּפִיחִין בְּתְקָרוּכְתָא דְבוּסְמָא

טָבָא • שְׁפִירָן וְיֵאֵין רְמַחֲזִי • בְּגִינִיהוּן
אֲתַקִּים עַלְמָא • הָרָא הוּא דְכְתִיב בְּאוּר
פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים :

אורחא ואין מקלית האורחא לר ומקלתו רחב (יפ"ט ד"פא ע"א) א"כ ר"ל שאורחא
עומד בתוך ותשעדות סס חלויס מלך זס וחלויס מלך זס ואין אורחא נטוט
ללך אחד יותר מלך סכני (מורי הרשב"א כר"ו) ועי"ע בלות ד : ו) פירשו
הוא כמ"ס בלות ס : ו) ר"ל שאין סדר תיקון זס כשאר התקונים שכל
הנבוכ מחכירו בפנים עלמס הוא קודם לחכירו כס"ג מדות לא תיקון הוס
אע"פ שסוף שזי ודאוי לסיות למטס מחמסם תקונים שקדמו ליו עכ"ו הוא
נפיק מלרע לעיל לרישא דפומא ומחוכר עס סוף תיקון הראשון וחוסס על
הפנים דא"ל הנקראים תקרוכתא דבוסמא עכא כמ"ס לחיו כערוגת סבוסס
ומגיע עד רישא דפומא ולעילא שחא כנגד מקוס העליון שכאדמימות שפס
העליונס וסופו מסתויס עד כנגד שתלת האורחא שכשפס שתתקנס (עי'
הגר"א כפ"ב דס"ד ור"ד) ח) ר"ל אין לומחין שס שערות כיו שסס יסתלקו
הנימין מכל הפנים או אתחזיון תרין תפוחין ומ"ס סה"ד כאר פ"מ חיים
ר"ל כאר סס"ע רבוא עלמין של הפנים דא"ל יתוס חויס ככל העולמות (ק"ב)
ט) לכאורס הוס ראוי לפרש דמאי רקרי לוס חד חוטא סכוונס תיא כמ"ס
לעיל בלות א משס ר"ל כיו הדיקנא מלמעלס תיא נחלקת לשני לרדי ספנים
עד סוף הפס ומסס ויולך אין שוס שתחלקות כוקן לב' לרדיס כיו סכל הוא
כחו' אחת יעו"ס ולהכי קאמר סכא חד חוטא ר"ל סמשך א' וחוכור א'
כחוט הוס שאינו מפולל לסכא ולסכא • אך אי אכשר לפרש סכי משוס גס

תְּקוּנַת תְּמִינָאָה • ט נְפִיק חַד חוּטָא
 דְּשַׁעְרֵי סוּחַרְנִיה דְּדִיקְנָא • וְתַרְזִין
 בְּשַׁקּוּלָא עַד טְבוּרָא :
 תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה • י מַחְעָרֵי וּמַתְעָרְבִין
 שַׁעְרֵי דִיקְנָא עִם אֵינוּן שַׁעְרֵי דְתַרְזִין
 בְּשַׁקּוּלָא • וְלֹא נְפִיקֵי דָא יָא עִם דָּא :
 תְּקוּנָא עֵשִׂירָאָה • נַחְתִּין שַׁעְרֵי תַחוּת
 דִּיקְנָא • וְחַפִּין בְּגֵרוּנָא תַחוּת דִּיקְנָא :
 תְּקוּנָא חַד סָר • דְּלֹא נְפִיקִין נִימָא מִן נִימָא •
 יכ וּמַתְשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים :

בתקופת קדמאס שפוט וילא משני לרדי ספניס קרי לים חד חוטא ולכן ז"ל
 דמאי דקאמר חד חוטא ר"ל שורס א' של שערות סכיכות שכולת סוקן
 ומשולשלים במשקלות א' עד טבורא דא"ל כלו' שאינס מתפשטין ללרדוס מכאן
 ומכאן • וטבורא דקאמר סיינו טבורא ולכא כמ"ש באות א משס רז"ל וכ"כ
 כש' א"א ס"ס כלל א' יעו"ש • ולפי שבתחלת דבריו כבר אמר עד טבורא
 ולכא משו"ס לא חש סכא לבאר וסמך עמ"ש קודס : י) תיבת מתערי לא
 נזכרס כד' קלד ע"א בפרט כל תיקון ותיוקון ואולי שאמר מתערי ר"ל מתערי
 לסוליא איתו טיכוץ שבתוך הקליפס כנו' ככוונת מלולות יס (קו"ב ורז"ד) :
 יא) ס"ג דא עס דא ולא גי' דא מן דא וכן סיא סגי' במא"מר כפי' ס"ד
 ד"ט ע"ג יעו"ש • וסעעס כי סתיוקון סחשיעי סוס סוא כחי' שערות קטניס
 סמובלעיס ביו' כ' סמולות וסס קלריס שאין אורכס סוס עס אורך תרין מזלן
 כמ"ש באות א משס רז"ל יעו"ש • ואי גרסיןן ולא נפקי דא מן דא א"ב יסוס
 משמע סתיוקון סט' סוא סוס עס איכוון שערֵי דתליון ססס שערות סמולות וסס
 אינו' • וסא כפרס כאופן אחר שאין יולאקיס שערות תיוקון סט' מסס וססס זמ"א
 סא כולס סס באורך א' א"כ ראוי לחשכו בשני תקוניס כמו תי' ס"ד וסי' א'
 וקרוס סאדרא סוא פשוט סר"ל מתעורריס ומעורבין שערות סדיקנא ססס
 תיוקון סט' עס אותס שערות המסולשלים ססס תרין מזלן • אכל לא נפקי דא
 סואו תיוקון סט' עס דא ססס שערות של סמולות אלא סס קלריס ולכן
 כחשכיס לחיקון ככ"ע : יב) אע"פי שכס"ד שכירינו כתוב סס כתיקון ס"א
 דכרבין מתשערין בשיעורא שליס יעו"ש • תיבת דכרבין סיא ט"ס ואינה נזכרת
 במא"מר ד"ט ולא בזוסר סרקיע ד' קנג ע"ג יעו"ש :

תְּקוּנָא תְּרִיסָר • יג דְּלֵא תְּלִין שְׁעָרֵי עַל
פּוּמָא • וּפּוּמָא אֲתַפְּנִי מִכָּל סְטְרוּי •
וַיֵּאן שְׁעָרֵי סְחֹר סְחֹר לִיה •
תְּקוּנָא תְּרִיסָר • דְּתִלִין שְׁעָרֵי בְּתַחֲוֹת
דִּיקְנָא • יד מִכָּאן וּמִכָּאן • טו בִּיקְרָא
יָאָה • בִּיקְרָא שְׁפִירָא • טו מִחֲפִין עַד טַבּוּרָא •
י"ו לֵא אֲתַחֲזִי מִכָּר אֲנִפִי תְּקֻרֻבְתָּא דְּבוּסְמָא
בַּר אֲנוּן תְּפּוּחִין שְׁפִירִין חוּרִין דְּמִפְקִין חֵיין
לְעֵלְמָא וּמִחֲזִין חָדוּ לְזַעִיר אֲנִפִין י"ז בְּתַלְסָר

יג) ר"ל שאין משתלשלים שערות של שפה העליונה על הפה וגם הפה עלמו
אחפני מכל סטרווי שאין לומחין שערות במקום האודס שבשפם (קו"ב ורו"ד) :
יד) ר"ל על כל רוחב הדוקנא מלד ימין עד לד שמאל (י"ט ר"ט ע"א) :
טו) פי' שהתיקון הזה הוא יפה אף נעים שמשתלשל ויורד עד עבורא דא"א
(רו"ד) : טז) גם סתם עבורא הנו' סכא' הוא עבורא ולכא' כי גם תיקון
הי"ג הוא שזה באורכו עם תיקון ה' כמ"ש בש' ע"ו פ"ו יעו"ש : וכ"כ נמי
כמא"מר כפי' האד"ו ד"מו סע"ג וז"ל ולפי ששני המולות האלו נחתין כחוד
בשיקולא חודא עד עבורא ולכא' ומכסין על או"א לכן אמרו באדרת האזינו
ד"ט ע"ב כחד נפקין כחד שריין עכ"ל : יז) כלו' שפנים וק"א כולו' הוא
מחופם בדוקנא ולא נשאר בלי שערות כ"א תרין תפוחין דווקא' ולא ע"פי
שגם התרין אורחין ופומא הם פנוים מן השערות מ"מ אין זה נחשב לגלוי כי
הוא מועט מן המועט : והחוטם אינו מבחי' הי"ג ת"ד : א"ג ר"ל והוא
העיקר והוא דכא' קאמר לא אתחזי מכל אכפי' ותקרובתא דבוּסמָא וכו' ונודע
כי עיקר שם תקרובתא דבוּסמָא אינו שייך רק במקום תיקון הששי ותיקון הז'
כנו' לעיל באדרא עלמה יעו"ש : וממקומות לו לא נשאר פנוי בלא שער כ"א
תרין תפוחין : ואחר זמן ראינו בספר קו"ב שתרין תרין אורחין אינם ניכרים
כל כך : וגם הפה וכל האוס לפתוס שפתיו או לפקוס שפה החתונה ויכסה תיקון
הג' יעו"ש : ומ"ש דמפיקין חייין לעלמא הוא כמ"ש באור כני מלך חיים :
יח) פירושו הוא כמ"ש רז"ל בש' א"א ספי"ג וז"ל ותענין הוא כי משו הפנים
נמשך הארס לאו"א ולזון וכו' כי בהיותם מסתכלים בפנים דא"א אז יזדווגו
בסוד הרכנת הראש ר"ל כי אע"פי שהזוג הוא פכ"ס עכ"ז הוא בסוית ז"א
בבחי' תנש"י שלו בלכר עם נוקביות קלרת הקומם שלם כשיעור הקומם הנ"ל
יעו"ש : וזמ"ש ומחויין חדו לז"א ר"ל שמוזוג עם נוקביות : וסרב קו"ב ורו"ד
ז"ל פירושו כי ע"י הסתכלות פני א"א בז"א אז פני ז"א מאירים ואזיל סומקא
סוקא בחי' דין ואתי חורא' שהוא בחי' הרחמים וסו ומחויין חדו לז"א יעו"ש :

תְּקוּנֵינָא אֵלֵינוּ נְגִדִין וְנִפְקִין תְּלִיסְרָא מִבּוּעֵין
 דְּמִשְׁחָ רַבּוּת כִּי וְנִגְדִין לְכַר אֵינוּן דְּלִתְתָא
 וְנִהִירִין בְּהוּא מִשְׁחָא וּמִשִּׁיחִין מֵהוּא
 מִשְׁחָא דְּבִתְלִיסְרָא תְּקוּנֵין אֵלֵינוּ בְּתִלְסָר
 תְּקוּנֵין אֵלֵינוּ אֶתְרִישִׁים דִּיקְנָא יְקִירָא
 סְתִימָא דְּכָא דְּעִתִּיק דְּעִתִּיקוּן מִתְרִין
 תְּפּוּחִין שְׁפִירן דְּאֲנָפוּי נִהִירִין אֲנָפוּי דְּזַעִיר
 אֲנָפִין כִּי וְכִי חִזּוּר וְשׁוּשַׁן דְּאֲשִׁתְּכֶחָן
 לִתְתָא נִהִירִין וּמִתְדַהֲטִין מֵהוּא נִהוּרָא
 דְּלַעֲיָא כִּי תְּקוּנֵין תְּלִיסְרָא אֵלֵינוּ אֲשִׁתְּכֶחוּ
 בְּדִיקְנָא כִּי וּבִשְׁרִימוֹת דִּיקְנָא בְּתְּקוּנוֹי
 אֶתְקִרִי בְּרִי נֶשׁ נְאֻמֵּן דְּכָל דְּחִמֵּי דִּיקְנֵיהּ
 תְּלִי בֵּיה מְהִימְנוֹתָא :

יש (פי') ס' אורות מו"ם ש' עוכרים בתוך ש' ערי ויקנא כמ"ס לעול באות כ
 יעו"ש : (ב') ר"ל לאו"א ולזו"ן וסויכו למוחא דילסון אכל לא דליקנא של
 ז"א כי קין בא מאור הפנימי של הדוקנא דא"א לזוקנא וז"א כלל כמ"ס
 בעו"הו לקמן אות מט יעו"ש : (בא') ס"ג וכל חיזור ושון וסוף הרגוש של
 כפתור ופרח וכפתור רמו לחסדים ושון שסוף אדום רומז לגבורות (עי'
 ס'מ ד"קמא ע"א) ור' ל' ש'י הארת הפנים דא"א ב"א אז כל חסדים
 וסגבורות הנמלאים למטה בעולמות ב"ע נהרין ומתלסטין נהרין חסדים
 ומתלסטין הגבורות מהסוף נהורא ולעילא שסוף הארת פנים דא"א :
 (כב') פי' שהי"ג תקונים הנו"ם ס' תמיד נמלאים בדוקנא דא"א ואינם מסתלקים
 ממנו כמו שמסתלקים ס"ג אורות שבלים לדוקנא דז"א ולא נשאר בו כ"א
 ט"ד בלחוד ולשון ז'ס נוכר ג"ב בד"קלט ע"א ובאד"ו ד"רלס ע"א בענין
 דוקנא דז"א שם ש' אמר סרש"י ז"ל תשעה תקונים אלין אשתכחו בדוקנא
 דא' וכו' וגם ס'ס פירושו כהכא סר"ל שט"ד לו ס'ס תמיד נמלאים בדוקנא
 דז"א ואינם מסתלקים ממנו כמו ס"ג האורות שבאים לו מדוקנא דא"א ועוד
 יעו"ש באות יט פירוש אחר : (כג') ר"ל אס לא גלח וסשחית ש'ס תיקון מ"ג

תאנא בצניעותא דספרא • תליסר תקונין
אלין • כד דתלין בדיקנא יקירא •
כה בשביעאה משתכחי בעלמא ומתפתחי
כו תליסר תרעי דרחמי • ומאן דאוישיט
יריה לאומארה • כמאן דאומי בתליסר
תקוני דיקנא • כו האי באריך אנפין • בזעיר
אנפין בכמה • אמר רבי יצחק קום

ת"ד נקרא נאמן שדיקנא ששלימה הוא מורה על שלימות האדם (ס"חמ) א"כ
כל זמן שהאדם עדין אין לו דיקנא שלימה הוא נחשב כפגוע ואינו איש בין
אנשים לכל דבר • אבל כשנשלמה וקנו או יסיה נחשב לאיש בין האנשים ונאמן
לכל דבר • (כד) ר"ל התלויים בכשר ספנים שכשר עלמו נקרא ג"כ כשם
דיקנא על שם שהדיקנא לומחת בו כמ"ש בראש או בזקן והתם מוכרח הוא
דקאי על הכשר שבמקום הזקן ולא קאי על השערות עלמס • (כה) ר"ל
בעשרת ימי תשובה שם בחודש הז' מאירוס או ס"ג ת"ד בעולמות העליונים
ונפתחים י"ג שערי רחמים של הדיקנא להאיר כמ"ש רז"ל בשער ר"ח ביהוד
סיו"דיו וסו"ויו יעו"ש • כי בשאר ימות השנה אין מאירוס ס"ג ת"ד דא"ל
כ"א בזמן שהזיבור אומרוס ה"ג מדות בעת התפלס שאז ממשכינס הארתס
לדיקנא דו"א משא"כ בעש"ית שסס מאירוס מעלמס בכל עת שע"ו נאמר ורשו
ס' כסמלאו כמ"ש רז"ל • (כו) ל"ל תליסר ולא ג' בתליסר וכן גי' ביהוד
של ס"ד כד"קעו יעו"ש • (כז) פי' כי כל לו ס"ג תקונים שאמרנו סס בא"ל
אבל כו"א בכמה תקונים אתתקן בע"ו או ב"ג ולכן אמר לר"י שיקום לבאר
ת"ד דו"א הנקרא מלכא קדישא שכמה תקונים יתתקן • וסגס ר"י פתח בפסיק
מי ל כמוך אע"פי שהלויים הם על ת"ד דו"א הנקרא מלכא קדישא הטעם הוא
שכריך תחלה לבאר שרש שהרי תקוני ז"א מתקוני א"ל אתתקפו כנו' כד"קלת
יעו"ש ולכן אחר שביאר את י"ג ת"ד דא"ל אמר אה"ך לקובל דא ל רחוס וכו'
ואינון לתתא וכו' שר"ל בו"א (קו"ב וס"חמ ורו"ד) ופירושם הוא דחיק לפי
עכ"ד שהרי כל עסקם סכא הוא בדיקנא דא"ל וסכל הים על סס"ד שבתחלה
פי' הרשב"י ז"ל ז' תקוני גולגלתא דא"ל ואח"ך הדיקנא דא"ל ואח"ך ז' תקוני
גולגלתא דו"א ואח"ך הדיקנא דיליט הכל הים בסדר נכון וא"כ איך אפשר
שיפסקו בלמלע חדרש וידרוש בת"ד דו"א • ועור שהרי רבי יצחק לא עשה
שליחותו לבאר ת"ד דו"א בכמה תקונים אתתקן בי"ג או בע"ו כי מ"ש לקבל דא
ל רחוס וכו' אינס ת"ד דו"א לא סס שערי דיקנא דא"ל עלמס וסארתס וירוח
למטע בדיקנא וז"א כמ"ש לעיל באות כ משס רז"ל יעו"ש • וכ"כ בשער
הכוונות בדרוש ס' דויעבור יעו"ש • ויותר נראה לפרש כי מ"ש סאי בא"ל •
ר"ל סאי דאמרינן כמאן דאומי בי"ג ת"ד הוא בא"ל עם שאין מי מהנבראים
שיכול להגיע עד סס עכ"ו מעלים עליו כאלו אומי בי"ג ת"ד דא"ל כמס"ל

בְּקִיּוּמָךְ כִּי וְסִלְסַר בְּסִלְסַר דְּתַקוּנָא
דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא הֵיאֵךְ יִתְתַקְנִין קָם רַבִּי
יִצְחָק פֶּתַח וְאָמַר מִי אֵר כְּמוֹךְ נוֹשֵׂא
עוֹן וְגוֹ' יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ וְגוֹ' תִּתֵּן אֲמַת
לְיַעֲקֹב כֵּט תָּאנָא תְּלִיסַר מְכִילִין אֲתַחְזוּן
הָבֵא וּבְדַהוּ נִפְקִין מִתְּלִיסַר מְבוּעֵין דְּמִשְׁחָ
רְבוּת דְּתַקוּנֵי דִּיקְנָא קַדִּישָׁא עֵתִיקָא
דְּעֵתִיקִין טְמִירָא דְּטְמִירִין תָּאנָא לְתַקוּנָא
דְּדִיקְנָא טְמִיר וְסִתִּים טְמִיר וְרָא טְמִיר

בר"קל אית לז יעו"ש : א"כ כו"א בכמה כלו' עא"כו שהוא כמאן דאומי בדוקא
דו"א שעל טרוב ויכל האדם לפגוש שם כי הוא אבינו וכו' אכחנו נאחזים : וכו'
אמר הרש"י ז"ל בדרך אגב ונתחזר חזר לדרוש שבו ואמר לר"י שיקום לבאר ת"ד
דא"ל הנקרא מלכא : כי לפעמים גם א"ל נק' בשם מלכא כמו שמלכו לקמן
בר"קל בס"ע עא' וריש ע"ב ובא"ד ד"רע"א סו"ע"א וגם בכתוב הוא א"ל באור פני
מלך חיים : (כה) פי' סלסל מלשון סלסל ותרוממך ועדכרי רז"ל מסלסל
כשערו הוא שר"ל מתקן שערו היטב שלא יתערכב : ולפי שדיקנא היא בחי'
שערות משר"ס נקט לשון סלסול : והמכוון בזה לומר שיקום לסדר ולבאר את
שכח ת"ד ר"א א' היאך הם מסודרים בסדר הפסקים ואין יסויו סו"ג תקונים
רמוזים בפסקים : (כט) פי' מכילין ר"ל מדות כי שערות חזקן הם חלולים
ובתוכם עובר משח רבות טבא ולכך נקראים מדות כי משחא דרבנותא יולא
משם במדה ובמשקל כמ"ש רז"ל במכו"ש ש"ב ח"ג פ"ו ד"מ ע"א ו"ל וכן דרך
השערות יולאים שאורות להאיר בתחתונים והאור יולא במדה ובמשקל ויכולים
לקבלו יעו"ש : ומ"ש אסתחזון הכא ר"ל באלו הפסקים :

ומ"ש וכולו נפקין וכו' ר"ל כי השערות עפ"ם הם נקראים י"ג מבויעין
יען כי הם נכודות חלולים וכוכעים משח רבות בחי' המוחין לאורא
ולזו"ן כמ"ש לעיל ב"אות ב יעו"ש : והמכילין שהם מדות של מיכה הם כחי'
אור"ם ויולאים מחוד השערות הנקראים מבויעין של משח רבות :

ומ"ש עתיקא דעתיקין טמירא דטמירין הכוונה על א"ל כי לא"ל קרי ליה
הכי מטעם שהוא עתיק וטמיר יותר מאורא שגם הם עתיקין וטמירין
לגבי זו"ן : (ל) כל סו"ג ת"ד קרי לשו בשם תקינא לשון יחיד וסחי נמי קרי
לם לעיל בלשון יחיד דקאמר וסלסל בסלסלא דתקונא דמלכא וכו' :

ומ"ש טמיר ר"ל שמו טמיר חזק אורא כי היא מתלבשת בתוכם בזמן נתינת
המוחין כמ"ש בר"קל אית מד יעו"ש : וסתים ר"ל שאור דתיקנא הוא
סתים חזק השערות : וסחי וסדר מפרש טמיר ולא טמיר ר"ל כי אע"פי שאמרנו

כ
ס
ע
לכו
שם
ויק
שערו
חזק
לכלם
ומלכ
סריכוס
ג"ר דא
וי"ג נוס
דשין א"ל
סואיל
אריכין ו
ובימין דר
אריכין סת

סתים וְלֹא סתים לֹא בְּתִקְוֵנוּי יְדִיעַ וְלֹא יְדִיעַ
תְּקוּנָא קְדָמָאָה • הָא תַּנְיִנָן לֵב דְּכָל שְׁעָרָא
וְשְׁעָרָא וְכַר נִימָא וְנִימָא דָּא מִתְּדַבְּקָא
לְחִבְרָתָהּ • לֵב וְשָׂרוּ נִימִין דְּרִיקְנָא לְאֵתְתַקְנָא
מִתְּקוּנָא דְשְׁעָר רִישָׁא • הֵכָּא אִית
דְּאִסְתַּכְּלָא • לֵב אִי כָּר נִימִין דְשְׁעָר רִישָׁא
וְנִימִין דְּרִיקְנָא יְקִירָא עֲקָרָה בְּחַד נִימָא
אֲתַכְּלָרוּ • אֲמָא אֲרִין אֲרִיכִין וְאֲרִין דָּא

שהדיקנא הוא עמיר תוך אר"א עכ"ל לא עמיר כי אחר נתינת סמוחין לאר"א
אז תסתלק הדיקנא מתוכם וחזרת וחופפת על אר"א ובכחי זו נקראת לא
עמיר וסתים לא סתים ר"ל אע"פ שאמרנו שאור הדיקנא הוא סתים תוך
השערות עכ"ל כאשר מתלבש באר"א בזמן סמוחין אז לא סתים כי מקבלים
האדם מאור הפנימי עלמו כמ"ש רז"ל בש' סכסרה פ"ד יעו"ש : דא (פ' ת"ד
ידיע לאר"א ולא ידוע וסיינו כמ"ש קודם כי כאשר מקבלים מסדיקנא בחו'
סמוחין אז ידוע לאר"א אר"פ של הדיקנא משום שבאותה שעה אינו סתים •
ובזמן שאין מקבלים אז לא ידוע לאר"א כי הוא סתים תוך השערות • א"כ
בתקונוי ידוע וכו' קאי על אר"א עלמו ולא על הדיקנא ופירושו הוא כמ"ש
בד קכח ע"ב אות ג יעו"ש • והרב קר"ב פירש כי לא עמיר ולא סתים וידוע
סיינו למארי מדין • וסתים ועמיר ולא ידוע סיינו לשאר סחכמים כמ"ש כד"קל
ע"ב הוא וכל תקונוי אסתיון ולא אסתיון אסתיון למארי מדין ולא אסתיון
לכולא עכ"ל : רב) פ' שכל שער ושער יש לו גומא כפ"ע שממנה יולא
השפע וכנסם באותו שער וכל שער ושער הוא ליגוד בפ"ע ואין ב' שערות
יונקים מגומא אחת וע"כ לא מתדבקא לחברתם (יפ"ש) : לב) ר"ל ומתחילין
שערות הוקן לסתור מסוף פאתי הראש (ס"מ) : לד) פ' תרתי קשיא לים
חדא אי כל נימין דרישא ודיקנא בחד נימא אסתכללו ר"ל מקור א' ובתיבה א'
לכולם והדברים מניס למ"ש רז"ל במכ"ש ש"ג ח"ב פ"ז ד"ס רע"ב וז"ל
וכמלא כי כל בחי' סדיכים הם השערות וכולם הם מכו"ס ששם תגבורת סיכר
סדיכים ובעליהם בסוד אור חוזר שם סוד הנכורות פוגעים בנ' מקומות וסם
ג"ר דא"ל גולגלתא ומוחא ואוירא ומתערבי בכולסו ונסקי מכולסו ו"ג תוורת
ו"ג נימין ו"ג ת"ד וכולסו מבחי' כו"ס סגו' לא שכיפ' תערובתם כסני תלת
דישאן אשתני שמיסו וען שמתערבי עם אורות ג"ר ונסקי כחדא יעו"ש • וז"ש
סאיל ובחד נימא אסתכללו שכולם יולאים מבחי' אר"ח רכו"ס א"כ אמאי לין
אריכין ולין לא אריכין • וחוזר ומקשה קושיא שנית אמאי נימין דדיקנא קשיון
וגימין דרישא לא קשיון • ולפי שנתחלם אמר אמאי אלן אריכין ואלן לא
אריכין סתמא שלא כיאר מי הארוסים ומי הקררים משו"ס כשחזר להקשות קושיא

אָרִיכִין • אַמְאֵי נִימִין דְּדִיקְנָא לָא אָרִיכִין
 כּוּלֵי הָאֵי וְקִשְׁיִן • וְאֵלִין דְּרִישָׁא לָא קִשְׁיִן
 אָדָא שְׁעִיעִין • לֵס אָדָא כָּל נִימִין שְׁקִילִין
 דְּרִישָׁא וְדִיקְנָא • לֵו דְּרִישָׁא אָרִיכִין עַר
 כְּתַפִּין לְמִיגְר לֵו מְרִישָׁא לְרִישָׁא דְּזַעִיר
 אֲנַפִּין מֵהָהוּא מְשִׁבָּא דְּמוּחָא דְּמוּחָא
 דִּילִיה • וּבְגִינֵי כֶךְ לָא הוּוּ קִשְׁיִן וְעַד דָּא
 אֲתַחֲזוּן לְמַהוּ רְכִיבִי :

תָּאנָא מְאֵי דְּכְתִיב חֲכָמוֹת בְּחוּץ תְּרַנָּה
 וּלְבַסּוּף כְּתִיב בְּרַחוּבוֹת תִּתֵּן קוּלָה

שנים אמאי שערי דיקנא קשין חזר אנב קושיא השניא לכאר שסקלרים סס
 שערי דיקנא ומש"ס כשאמר אח"ך ואלין דרישא לא קשין לא אלטרין לומר
 שסס אריכין כי ממילא משמע שהאריכין סס שערי רישא :
 ומ"ש לא אריכין כולי האי ר"ל כי אע"פי שגם בדיקנא יש שערות ארוכים
 כמו תרין מולן מ"מ אינם ארוכים סרנס כמו שערי רישא ווס שדויק
 לא אריכין כולי האי (ע"י קו"ב ויפ"ש) : לה) פי' לא כל השערות סס פעשו
 כמדס ובמשקל כפי סראוי לקיוס העולמות • ולכן אע"פי דכרד נימא אסתכללו
 כסכרס סול לרין סיסוס כסס סינני כפי סראוי לתיקון סעולס כדמפרש וזויל :
 לו) כל"ו על רשא כתפין כמ"ש רז"ל כמא"מר כפי' אר"ו ד"כד ע"ב וז"ל
 ומ"ס כאדרס דמתפשטין נימין על כתפין אין סכוונס למעלה כא"ל עלמו דא"כ
 סכי קאמר בגין לנגדא למוחא דז"ל וסלס סול רחוק מהס מאור אכל יוכן
 זס ע"ס מ"ס לעיל כי תרין פרקין דסו"ג דא"ל סס כקראיס ריש כתפין וילוס
 שסס תרין עטרין שברעת דז"ל וסס ברעת דז"ל מקוס עמידת תרי ריש כתפין
 ועד סס מגיע סכסו קולין דשערי ויולאסי אותס ססארות משס ומכיס ובוקעיס
 וככסיס סוך סמוחין דז"ל עכ"ל • ודע שכל דכרי ר' ז"ל שדורש בענין שערי
 רישא סכוונס סיל על ר' קולי דאחורי רישא דווקא ולס על כל סו"ג נימין :
 לו) ל"ל מרישא לרישא כן הגיס מסר"תו ז"ל כד"א • ור"ל מרישא דא"ל
 לרישא דז"ל ובוס תרין קושיא אמאי לין אריכין שאס לא סיו ארוכיס לא סיו
 מגיעיס עד רישא דז"ל כי סול רחוק מהס מאור מש"כ כשערי דיקנא שסס
 וילאסי משכולת סוקן שסול מקוס קרוב ל רישא דז"ל לזס אינס אריכיס לסוית
 ארוכיס כמו שערי רישא • ומ"ס ובגיני כך לא סוו קשין וכו' ר"ל מפני שזו
 סשערות של סראש • עובר בתוכס אור מו"ס דא"ל לסכי לא סוו קשין שאס סיו
 קשים לא סיס אפשר לאור מו"ס לעבור בתוכס וכמו שססוים ר' עלמו כסמוך

לח האי קרא לאו רישיה סיפיה ולא סיפיה
 רישיה טל אלא חכמות בחוץ תרנה כד
 נגיד ממוחא סתימאה דאריך אנפין למוחא
 דזעיר אנפין באינון נימין כאלו מתחברן
 לבר תרין מוחין ואתעביד חד מוחא
 מ בגין דלית קיומא למוחא תתאה אלא
 בקיומא דמוחא עלאה וכד נגיד מהאי
 להאי פתיב תתן קורה חד וכגין דנגיד
 ממוחא למוחא באנון נימין באנון לא

ובוס תוך קושיא שנית : לח) משום דפתח כלשון רבים וסייס כלשון יחיד
 (גפ"ט : טל) פירושו כתבו רז"ל בדרוש קבלת שבת וז"ל והענין הוא כי יש
 כמה נימין ושערי ברישא דא"ל וכולם מושכים ממנימי ים סחכמת מו"ס דרישא
 דא"ל וכו' וממלא כי לו ששערות הם כרמות נסרות חמושכים מיס מן מו"ס
 דא"ל כי ששערות הם כליור נימין חלולים מבכפנים וכלורת ויין וסאורות של
 מו"ס דא"ל נמשכים בתוך אלו לזכורי ששערות ויולאס אה"ך דרך פשויות
 ששערות לחוץ (ונכנסים תוך שערי רישא דא"ל) והנס הם כדמיין סנימין של
 כנור סמרימים קול וז"ש מקולות מיס רבים וכו' יעו"ש וז"ש אלא חכמות
 בחוץ תרונס ר"ל כי מ"ש סכתוב חכמות כלשון רבים סחירוך סיא כד נגיד
 וכו' ר"ל כאשר מתחיל סאור לימשך ממו"ס דא"ל למוחא דו"ל באיכוני נימין
 שסס ד' קו"י דאחורי רישא שאז עדין ראש סאור סעליון מחובר בתוך מו"ס
 וראש סחמתון של סאור סוף נכנס תוך מוח ז"א נחשב עתס כאלו מתחברין
 לבר ר"ל בחוץ שאמר קרא שסוף מקוסי סנימין תרין מיחין של א"ל ושל ז"א
 וסתעביד חד מוחא דק"ל ניזוק חיבור אכל אינס מחוכרים ממש באמת לא
 כלו מתחברין וכו' ולכן לפי שאינס מחוכרים ממש קראס סכתוב חכמות כלשון
 רבים וסכי פי' ספסוק חכמות בחוץ תרונס ר"ל בזמן שסס בחוץ בתוך סנימין
 שאז נקראים חכמות כלשון רבים סנה בלותו זמן תרונס כמ"ש רז"ל שסס
 כדמיין סנימין של סכנור סמרימים קול כי כעת סוחס תוך מו"ס שס אין
 אומר ואין דברים וכד נגיד מסאי לסאי וכו' ר"ל וכאשר נמשך אור מו"ס
 מסאי סוף א"ל לסאי סוף ז"א ונכנס ברחכות סוף רישא דו"ל שאינו
 מקוסי לר כשערות דא"ל אז כתיב תתן קולס חד כי שני סמוחין יתחברו שס
 יחד ושס תתן קולס ולא כסיותס תוך מו"ס (עי' קו"ב ויפ"ט : מ) פי' סוקסס
 לו ובאמת אמאי אלטרויך למכנר סחמתא ממו"ס למוחא דו"ל כי סלא מוחין
 ז"א סס נמשכים מאו"ל ולא מא"ל לזו אמר בגין דלית וכו' ר"ל כי אע"פי
 ססמוחין נעשו לו מאו"ל מ"מ סעמרס וקוסי שלסס סוף ע"י מו"ס שסס לא

אִשְׁתַּכְּחוּ קְשִׁישֵׁין • מָאִי טַעְמָא מְשׁוּם דְּאִי
אִשְׁתַּכְּחוּ קְשִׁישֵׁין • מַא דְּאָ לָא נָגִיד חֲכַמְתָּא
לְמוֹחָא בְּהוּן • מַב בְּגִינֵי כֶךְ לִית חֲכַמְתָּא
נִפְקָא מִבְּר נֶש דְּאִיהוּ קְשִׁישָׁא וּמְאָרֵי
דְּרִגְזָא דְּכַתִּיב דְּבִרֵי חֲכָמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים
מִגּ וּמַהֲכָא אֹלִיפְנָא מֵאֵן דְּשַׁעְרוּי דְּרִישִׁיה

ישפיע מו"ס דה"ל במוחא דו"ל אי אפשר לו לתקיים כמ"ס רז"ל ש' ע"ו
דפ"ו ועו"ש • (עו"ק"ב ויפ"ש) : סא) קשא וסלא שערי דוקנא ספ קשיון
ואפי"ס כגיד משתתא קדישא בהס כמ"ס רז"ל כמכו"ש ש"ג ח"ב פי"א ד'עא
ע"א וז"ל ונמלא כי לו השערות ד"ג ת"ד ספ כחי' מ"ן של מו"ס וכו' ואלו
סערות ספ כחי' נהרות המים הנמשכים מן סיס הגדול דחכמס דמו"ס כי
ספ לנהרות מושכים המים ויולאים דרך סיפיותם ומשכים אח"ך א הכינס אימא
עילאס וכו' ועו"ש • וי"ל כי אור מו"ס העובר בתוך שערי רישא סנה סוף
יולא כבחי' אור חוזר מלמעט ממז"ס למעלס ע"ג גולגלתא וכל אור"ח סוף
כחי' דין וסא יסווי סנימין קשיון ג"כ מטעם שנס ספ ילאו באור"ח לא סיס
עובר אור מו"ס כסס כי שניסס כחי' דיניס • אכל עכשוו שעשאס מאליל
סעליון רכיכי א"כ סוף לסו א' דין וק' רחמים ויוכל אור מו"ס לעבור בתוכס
ומטעם זס גדלס מעלת סנימין ויתר מאור ספנימי עובר בתוכס כמ"ס רז"ל
כמכו"ש ש"ג ח"ב פי"א ד'סע ע"ב ועו"ש • אכל אור מו"ס עובר חוך שערי
דיקנא סוף נמשך בבחי' אור ישר מלמעלס למטס והוא כבחי' ססד לבן אע"פי
שערי דיקנא קשיון יוכל אור מו"ס לעבור בתוכס • ולטעם זס גדלס מעלת
אז"פ של סדיקנא משערי דיקנא עכנס זס מי א כמין וזס א רחוס וכו' •
וכן כתב רז"ל כמא"מר כפ"א דספרא דלניעותא ד"יוד ר'עב וז"ל שיש תלים
לדיניס בשערות סראש ובפרט היותס מושכים סשפע ממוחא לסס ממטס
למעלס כסוד אור"ח סוים ממטס למעלס ססוף דין וכדו זס יש לסס יתרון
לשערות סוקן עליוס כי סס מושכים סשפע כסוד מלמעלס למטס עכ"ל ועו"ש •
זב) ר"ל ומוס סטעס שאמרנו שאס יסווי שערי רישא כבחי' ססד לבן אע"פי
אור מו"ס בתוכס כלמוד ממנו שאין חכמס וולאס מאדס קשא וכעל חימס •
וסוף כי איש סכעסן וכעל חימס אע"פי ססוף חכס עכ"ל לית חכמתא כקנא
מניס לאחרים כי אין סקפון מלמד • דומיא דה"ל שאנחנו למדים ממנו כי
אע"פי ססוף מקור סחכמס עכ"ל אס סווי שערי רישא קשיון לא סוף כגיד
סכמתא מניס לז"ל : זב) פי' ומסכא אוליפנא ג"כ ילפותא אחריתי מי
סערותיו קשיון לא מבעיא שאינו מלמד לאחרים כמ"ס קודס לא שנס חכמתו
מסתלקת ממנו מסיבת סכעס והסקפדה וז"ל לאו חכמתא מתישבא עמיס
וכמו ספירשו כש"ס ע"פ ויקלוף משה וכו' ויאמר אלעזר סכסן וכו' מלמד
שנתעלמס סלכס ממנס • ולימוד ראשון למד קשישא מקשישא אע"ג שזס שער
וזס ארס • וכלימוד שני למד שערף משערף ושיניסס אמת וזס קלוי כוס פי'

קשישן • לאו חכמתא מתישבא עמיה •
 מד ועד דא אינון אריכי רמיתי תועלתא
 לכלא • מאי לכלא • רמיעד על חוטא
 דשדרא דמתשקין מן מוחא • מה ובגין דא
 לא תלי שערך דרישא על שערך דדיקנא
 דשערך דרישא תרי וסדיק ער אודנין
 לאחורוי ורא תרי על דיקנא • מו משום
 דלא אצטריך לאתערבא אלין באלין •
 דכנהו מתפרשן בארחהו :

מי שערך ראשו קשה הוא ג"כ קשה ובעל רובו כמ"ש בדקקט ע"א משערוי
 דבר נש אשתמודע מאי הוא אי ריבא אי רחמי יעו"ש : מד ר"ל ומטעם זס
 סיו שערות שהאש ארוכים כרו שימשיכו תועלת לכל שאם היו קצרים לא סיו
 מנגיעים עד למטעם ואזי לכלא ר"ל מי סס הכל שאמרנו וססוב למיעל
 וכו' ר"ל שאלו השערות סס מכיס בעורף ז"א וכנסים ומאירוס כמותא
 דילים שסוף על חוטא דשדרך • וסשדרך סיא מוסכת מן המוח וכותנת שפע
 לכל הגוף ועי"ז יסוס סחרת ד' נימין נמשכת בכל גוף ז"א : מה) אין כוונתו
 לומר ומפני טעם זס שאמרנו כבר שסוף כרו להאיר כמותא דז"א משו"ס לא
 תלי וכו' סהרי אס"ך אמר שטעם סוף משום דלא אלטריך לאתערבא • ועוד
 לפי"ז אין טעם מספיק סהרי מליבו שדוקנא דא"א סיא מזד פנים ואשי"ס
 סיא מאירס כמותא דז"א כמ"ש רז"ל בש' א"א פ"ו כלל כ' יעו"ש : לא מ"ש
 ובגין דא לא תלי וכו' כלו' ומטעם זס שנקמר עכשיו שסוף דלא אלטריך
 לאתערבא וכו' משו"ס לא תלי וכו' :

ומ"ש דשערך דרישא וכו' כלו אמר ככודע דשערך דרישא וכו' ולשון זס סוף
 נכנס באמלע הענין וכסו סגוי' סיא ובגין דא לא תלי שערך דרישא
 על שערך דדיקנא משום דלא אלטריך וכו' ופי' זס מכושר בש' א"א פ"ה וז"ל
 ואמנם דרך סלדדים איכס מתפשטים כנו' סס דשערוי סליק אכתרוי : דאודנין
 בגין דלא לחפייט עלייתו ואיכס מתפשטים רק דרך סאחור ע"ג תרין כספין
 ככ"ל יעו"ש : וז"ש תלי וסליק על אודנין וכו' ותיבת על אודנין כאלו כתיב
 מעל אודנין • ופי' גוי' מעל יותר טוב : מו' סו' כי סנה ד' נימין דאחורי
 רישא עיקר סולאס סוף מזד סעורף • ועיקר יולאת שדוקנא סיא מזד פנים •
 ולכן כאשר שערות משתלשלים ויורדים סס ויורדים סל א' כנגד מקור מולאן
 ואיזו ל' עבר פניו ילכו כי אין מסרלוי שיתקמו סנימין כלפי פנים ושערי
 דיקנא כלפי אחר • דכולתו מתפרשן באורחייסו ר"ל מפני שכולס כפרדים
 ומתחלקים כדרכס כי סללו יולאים מזד פנים וסללו יולאים מזד סעורף ;

אָנוּן דְּלֵא יתְעַרְבוּן בְּאַחֲרֵינוּן יוֹאֵי תִימְנָה
דְּלִית אַחֲרֵינוּן כּוֹתֵיהוּ יֵלֵא דְתַנְיָא תְּלִיסַר
מְכִילָן דְּרַחֲמֵי מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא יֵמִי אֵד
כְּמוֹךְ חַד יֵנוּשָׂא עֲוֹן תְּרֵי יַעֲוֹבֵר עַד
פְּשַׁע תְּלַת יֵלְשָׂאֲרִית נְחֻדְתּוּ אַרְבַּע יֵלֵא
הַחֲזִיק לְעַד אִפּוּ חֲמִישׁ יֵכִי חֲפִיץ חֶסֶד הוּא
שִׁירַת יֵשׁוּב יֵרַחֲמֵנוּ שְׁבַעֲרָה יֵכְבוּשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ תִמְנִיא יֵתְשַׁלֵּיךְ בְּמִצּוֹרוֹת יָם
כִּד חֲטָאתֶם תִּשְׁעָה יֵתֵחַן אֲמַת לֵיעֲקֹב
עֵשְׂרָה יֵחֶסֶד לֵאבְרָהֶם חַד סַר יֵאֲשֵׁר

מש"כ כמי א כמוך שסס כתי' א"ל שאין יורדים לו"ל יעו"ש . וכ"כ סרב
קסלה יעקב סס אית כנ ו"ל א רחוס סוף סלרות דיקנא דא"ל סוורת לו"ל
מש"כ מי א כמוך סוף כתי' א"ל עכ"ל . וכ"כ בוסר סרקע פ' כראשית
ד"ס מס שזנס אית כס י"ג עליו וכו' ד"ב ע"ב ו"ל וסנס סו"ל אין לו כל
סו"ג רק ע' כלכד אך כסס"ל מספיע כו"ל סד' סלחרים נעשים ג"כ י"ג וסס
סוד ס' ס' א רחוס וכו' וסע"פי סלנחנו מכנים אותס לו"ל מ"מ סס מ"ל
סנשפיעים כו"ל אך אותס סלמר מוכס מי א כמוך וכו' סס פנימים ואין
סספיעים כלל וכו' יעו"ש . וכ"כ סרו"פס ז"ל כדיוכור זס ו"ל סי' ססססססס
קדישא סוף מכילן סתימן אינון סוך סשערות סלפי' כשעת סססכט י"ג ס' ד'
דא"ל כט' ס' ד' דו"ל אין נמסכט אותס סססרס סל מוכי' סשערות עלמס ולל
מכתי' סססססס קדישא סכסססס' דלל יתערבוך בלחרנין ססס ס' ד' דו"ל
עכ"ל . ולפי דכריסס ז'ל כ' מ' לקמן ד'קלט ע"ל ו"ל כד נכית מן
דיקנא יקירל עללס מסחל דכיתל ד'יקנל דו"ל וכו' וכן כוכר זס כדריסס
מקומות כל"ר וועלל ל'ל כ' לסלרת סשערות נמי קרי לסו מסחל דכיתל
וכ"ל טעס סלון כל מלור ספנימי סל מי א כמוך ד'יקנל דו"ל מפני סכל
דכר סחחון סוף מקכל סספסס מסורשו סעליון לכן סערי דיקנל דא"ל סנעסס
מסותרי מוחל דא"ל כל מנסה ד'יקנל דו"ל סנעסס ג"כ מסותרי מוחל
דסיינו מכירורי סמלכיס . אכל אר"ספ ססוף אור מו"ס עלמו כל דוקל
למוחל דו"ל כמוסו ולל ד'יקנל : ג) סי' ולי תימל ד'י' ד' דא"ל ססס
מי א כמוך לית לחרנין לתתל כוותיוסו דסל אר"ל אין לסס סשערות כל עיקר
כמ"ס כס' אר"ל פ"ב . ו"ל כמי אין כו רק ע"ד לחור א"כ לית לחרנין
כוותיוסו : לל תימל סכי דכיתל י"ג מכילן וכו' עד לקכל דל א רחוס ואינון
לתתל ר"ל שוורדים ומליריס למטס כו"ל כמכורל לקמן כד"קמ אית כס ססס

נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ תְּרִיסָר • מִיָּמֵי קֶדֶם
 תְּרִיסָר • לְקַבֵּל דָּא אֵל רַחוּם וְחַנוּן וְגו'
 וְאַנּוּן רַתְתָּא כַּ וְאֵי תִימָא מִשָּׁה אֵיךְ דָּא
 אָמַר אֲרִיִן עֲדָאִין • אָדָּא מִשָּׁה לָּא אֶצְטְרִיךְ
 אָדָּא לְרֵאתָר דְּרִינָא אֲשַׁתְּכַח • וּבִאֲתָר
 דְּרִינָא אֲשַׁתְּכַח לָּא בְּעֵי הָבֵי לְמִימָר •
 כִּי וּמִשָּׁה לָּא אָמַר אָדָּא בְּעֲדָנָא דִּישְׂרָאֵל
 חָאבוּ וְרִינָא הוּהּ תְּלִיא • וּבְגִינֵי כִּךְ לָּא

מאמריו ד"ל וז"ל כי כשמאיריכו בו"ל י"ג מכליון דא"ל אז מתחיל אל רחום
 וחנון וכו' יעו"ש • א"כ סרי גס בו"ל כעת מן העתים מאיריכו בו י"ג ת"ד
 דא"ל ויסוי בו י"ג ספרות וגמלא שש דוגמתם למטס • א"כ פ"ש ולינון
 לתתא ר"ל שסס למטס ממדרגת מו אל כמון • כי טי אל כמון סס אר"פ •
 ול רחום וחנון סס כחי' שגרי דיקנא דא"ל עמסס כמכואר לעיל בלות ב
 יעו"ש • (עיון ק"ב וסרי"ש וס"ס ורו"ד) : גא) לפי סי' סראשון שפרישטו
 בלות סקורס ל"ל דססתא ס"ד שאתר שפאירו סי"ג מדות בו"ל אז אמרס משס
 בדרך ככז וסודאס משר"ס סקסס א"כ למס לא אמר י"ג דמי א כמון ססס
 סוותר עליוניס כי מעלת משס גדולה מכל סכביאויס • ותרץ אלא משס לא
 אצטריוך אלא לאתר דרינא אשתכח • ר"ל סי"ג מו א כמון אין לאמרס אלא דרך
 שבה וסודאס כמו שאמרס מיכה ומסס לא אפרמי לויס לאומרס דרך שבה
 וסודאס • ומס שאמר סי"ג ול רחום אין סכוונס כד"סר שאחר שירדס סארסס
 בו"ל אמרס בדרך שבה אלא כשעס שאמרס משס עדין לא סיו מאיריכו בו"ל
 ולא אצטריוך לאומרס אלא כרי לסוריכו לאתר דרינא אשתכח סווא דריקנא
 דו"ל כרי לסמתיק דויכו שבו ובאתר דרינא אשתכח לא כעני סכי למימר י"ג
 של מו א כמון דמאי נפקא מנס סהרי אין יורדיס לדיקנא דו"ל כלל • וגס
 אינכ כופין סויניס כי אין סדין נמתק אלא כשרשו ססס שערות דו"ג ת"ד
 דא"ל שנתקנו מביורוי סמלכיס למכואר כס א פ"א וז"ל וכבר ידעת כי מליאיות
 דריקנא כולל דויכו ועל ידס אשתפין סויניס שלמטס כי אין סדין נמתק אלא כשרשו
 יעו"ש • ומס סווא כחי' דין דריקנא סווא סשערות כי סס יולאיס ממוטרי מוחא
 מביורוי סמלכיס ולא סמססתא קדישא שכתוכס ס"ו • סילכך כיון דמשס לא אצטריוך
 אלא לאתר דרינא אשתכח משר"ס לא כעני למימר אין סעלליון • וכמ"ס כווסר
 נשא ד"קמו ר"עא וז"ל זמנא קדמאס אמר י"ג מכליון דעתיקא דעתיקון סתימא
 דכילא כרי לנחתא לון לאתר דרינא אשתכח לאכפויא לסו יעו"ש • (עי' יפ"ס) :
 נב) כלו אמר דמשס בלות דלת וסרבה נמלא כדרת סווס • וסווא כי סוקשא
 לו דמאן לימא לן כי בלותו זמן שאמר משס י"ג מדות סווס ז"ל ככוינת דין
 ואצטריוך משס לסמטיך סארס סי"ג מדות • דולמא ככר סיו סי"ג מדות מאיריכו

אמר משה אלא באתר דינא אשתבח
 אבל בהאי אתר סדורא דשבחא דעתיק
 יומין מסדר נביאה ואנון תליסר תקונין
 דדיקנא עגאה קדישא טמירא דטמירין
 תקיפין כג לתברא ולאכפיא כל גזרי דינין
 כד מאן חמי דיקנא עגאה קדישא טמירא
 דטמירין דלא אכסיף מניה נה ובגין כך
 בר שערין קשישין ותקיפין בתקונין ואי

כו"ח ומשה אמרס כדרך שכתב וסודאס וחורס קושיא לדוכתס איך לא אמר לין
 עלאין לזס אמר ומשה לא אמר לא כעדנא וכו' ומ"ס דשכחא דעתיק יומין
 וכו' כבר כתבנו שגם ח"א נקרא עתיק וממקומו הוא מוכרח דהא דיקנא קדישא
 ליכא בעתיק ודע כי אע"פ שפשוט פסוק ויעבור וכו' סק"בס אמרו וכמ"ס
 רז"ל במס' ר"ח ד"ח ע"ב מלמד שכתעטף סק"בס כש"ן ואמר י"ג מדות וכו'
 וכן כתבו המפרשים ז"ל שפסוק ויעבור סק"בס אמרו מ"מ חכמי סופר ס"ל
 שמשא אמרו כמבואר כאן וכד"קמו ע"א ובכ"מ וסס תנאים ונחלקים על ש"ס
 ח"כ אפ"ל שגם חכמי סופר מורים שסק"בס אמרו אבל סוף ולימד סק"בס
 למשה סדר טי"ג מדות ואמר לו כל זמן שישאל חנואים יעשו לפני כסדר סוס
 ואינו מוחל להם וכו' כמ"ס כש"ס שם בלי ספק שגם משה ששם סדר טי"ג
 מדות ועל סמך זה אמרינן שמשא אמר טי"ג מדות : נג (סידוש דאחא
 לאשמעוין סוף הוא פותוק סדיכס ואמר כי לשעמיס אכתרו לגמרי ע"י לו
 השערות דחייכו שיקרע גזר סדין ולפעמים לאכפייא לגזר דין שאין סגור דין
 נקרע לא תולין לו עד שיעשה תשובה (יפ"ס : נד) כלו אמר דמאן חמי
 וכו' וסוף דהשתא בא לפרש סוף אחר שניתן להם רשות לעשות דין עכ"ז סס
 בתבטולס לגמרי שיקרע סגור דין ולפעמים אחכפייין ואמר מאן חמי
 וכו' כי כשמאיריס טי"ג ת"ד דח"א בדוקא דח"א מאיריס ככל סעולמות ומאן
 חמי וכו' מסבגלו דניס דלא אכסיף מניה כי ח"א הוא תכלית סרחמיס
 וח"א כמי כשמאיריס בו י"ג ת"ד יחיס מלא רחמיס יבן שכן מי יכול לעשות
 דין בעת סוף סוף כחיתס (יפ"ס) ומאי דנקט לשון כסופא כראית סוקן
 סוף יוכן ממ"ס רז"ל כמב"ס ש"ג ת"כ פ"ו ח"ל וכל כי אלו סשערות (סל
 דויקנא דח"א) סס סוד זקן סתחתון ועל תרין כיעין דעתיק כי דוגמא זו
 כעשית סוקן כו"א וכו' יעו"ס באופן שדיקנא קדישא דח"א ילאס ונתקנס בסוד
 י"ג ת"ד מסוד סיסוד דעתיק יומין סמתלבס כרישא דליס לכן משו"ס נקט
 לשון כסופא דמי סוף סוף יסחור סניו ויספיל עיניו מלסכוב כמקום סוס
 (יפ"ס ד"ע ס"עב) : גה) קאי על שערין דיקנא ולק על שערין רישא ור"ל משוס
 סאלו סשערות לריכיס לכפות סדיניס שדיקנא דח"א משוס סכי סיו קולס

תִּמָּא אִי הָבִי הָא שְׁעָרִי דְלִתְתָּא אֲנוּן
 אֲוִפְמִי אֲמָאִי דָּא הוּוּ דָּא כְּדָא דְתַנְיָא
 בְּתִיב קִוְצוֹתָיו תְּלַתְלִים שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב
 וּבְתִיב וְשַׁעַר רֵאשִׁיָּה כְּעַמְר נְקָא לָא
 קִשְׂיָא הָא בְּדִקְנָא עֲלָאָה הָא בְּדִקְנָא
 תְּתָאָה כּוֹעַל דָּא בְּר אֲתִיְהִיבַת אֲוִרִיתָא
 דִּישְׂרָאֵר אֲתִיְהִיבַת בְּאֵשׁ שְׁחֹרָה עַל גְּבִי

קשים בכתיבתם ותקופין ברחמים (עיון סס"מ :

א) פי' בשלמא כדס"ד טעיקתא מוּסוּס דא"ל סוּא רחמים מוּסוּס סוּו
 שערותיו לכבים וז"ל סוּא דוּן ולכן סוּו שערותיו שחורים ניחא' אכל השתא
 דאמרינן גנס שערי דיקנא דא"ל קשישין מפני שסס שורש סרון א"כ למס לא
 סוּו שערי דיקנא דא"ל שחורות כדוקנא דו"ל וכו' טנא לך סא דשערות
 דיקנא דא"ל לכנס כעמר נקא מוּסוּס אמר דתניא וכו' סא כדוקנא עילאס
 סוּו דיקנא דא"ל לכנס כעמר נקא סא כדוקנא תתאס סוּו דיקנא דו"ל שחורס
 כעורב כי בכל פרסופי סאז' און מי שיהיה לסס בחי' דיקנא לא שניס לו
 כי עתיק ואכא און לסס שערות' וז"כ דיקנא עילאס סוּו דא"ל דיקנא תתאס
 סוּו דו"ל ונמלא דל א"ל לכנס ושל ז"ל שחורס וז"כ אמאי לא סוּו דא תתאס
 (יפ"ט) ואע"פי שבשני ספסוקים שמכיל נזכר ראש וזל זקן ס"מ סוקן סוּו
 ככלל סרשא כי עד סלואר נקרא ראש' וסתירון סוּו חסר מן סלואר אמנס
 מכוּאָר סוּו כמאמרי רז"ל על ססכת חגיגס וז"ל וסענין סוּו כי גס בעתיקא
 קרושא סוּו שערות ססס בחי' שורשי סרון כדודע אכל סס נכפס סעיניס
 ומתבסמין כחמר עב דתיב על דורדיס לאכפייא דינין תתאין' אכל סשערות
 ססס כו"ל סס דיניס חוקיס מתעורריס במלחמס ואינס מכוּסמיס ומויושביס
 ולכן שערות דתתיקא סס עמר נקא ושערות ז"ל סס שחורות כעורב עכ"ל :
 ב) פי' עתס שאמרנו שדיקנא דא"ל לכנס ודו"ל שחורס מוּסוּס כשניחנח תורס
 לישראל ניתנה כתובס באש שחור ע"ג אש לכן כי סלוחות סס סוּו לכניס ועשרת
 סדיברות סוּו באש שחור' שאש לכנס רמו לא"ל ששערותיו לכניס ורמו לסודות
 סתורס' ואש שחורס רמו לשערי דיקנא דו"ל ססס שחורות רמו לפשט סתורס
 וכמו סוּו מלביש על א"ל ופשט מלביש על ססוד כן אש שחורס סיס
 ע"ג אש לכנס' ואע"פי שכדורס סשנועות כחכ דו"ל שביוס מתן תורס כדמס
 לסס כוקן וזקנו לכנס כי כיוס סוּו עולה ז"ל עד א"ל יעו"שכ' מ"מ
 תוּרתינו סקדוּסס לא בחי' חיוס סוּו ניתנס לא מוכחי' סרד עולה (יפ"ט)
 וע' בוּוּר סקורי ד"רכו ע"ב ססס אמר' סתורס ניתנס באש לכנס ע"ב אש
 שחורס וכן כחכ דו"ל כש' רוסק בחור כי תקדמו כרכות עוב ד"ל ע"ב יעו"ש
 ככר תירן מוק"מ סס סשכל אמת דכחכ מוּירי על ז"ל סמלביש על א"ל וז"כ
 סוּו שחור ע"ג סלכן' וססס מוּירי סא"ל עומד למעלה מסריון ז"ל ומשפיע

אִישׁ לְבָנָהּ • גִּיעָקְרָא דְמָקָה מְשׁוּם דְּהֵי
 שְׁעָרֵי מְמוּחָא אִשְׁתַּכְּחוּ • לְ אֶתְמַשְׁבָּא
 לְמוּחָא דְלִתְתָא • וְאַנּוּן לְעֵינָא מִן דְּקִנְא •
 דְּקִנְא בְּלַחֲדוּדֵי הוּא • וְכַל תְּקוּנֵי
 בְּלַחֲדוּדֵיהוּן אִשְׁתַּכְּחוּ • דְּקִנְא בְּלַחֲדוּדֵי
 וְשְׁעָרֵי בְּלַחֲדוּדֵיהוּ :

תְּקוּנָא קְדַמָּאָה • תְּקוּנָא דְשָׂאֲרֵי מְרִישָׁא
 דְשְׁעָרֵי דְרִישָׁא • דְּוַתְּאָנָא כָּל תְּקוּנֵי
 דְּקִנְא לֹא אִשְׁתַּכְּחוּ אֶלָּא מְמוּחָא דְרִישָׁא •

כו ונמלא לכן ע"ג שחור (ס"מ) : ג חוזר על תחלת דבריו שאמר אליו
 אריכין וטין לא אריכין וקאמר באופן עטם מס סעו שערי רישא דא"ל אריכין
 ושערי דיקנא דא"ל קלרים סוף כמ"ס מקמי סכי שטוף משום דסכי שערי של
 סראש ממוחא אשתכחו ר"ל עיקרם סוף ממו"ס וסס לריכוס לאתמשכא למוחא
 דלתתא שטוף מוח ו"ל כדוגמתם ממוחא למוחא ומוחא דו"ל סוף עומד במקום
 רחוק מעבורא דא"ל ולתתא וטין לעילא מן דיקנא ר"ל וסס יולאים מסגוללתא
 שטוף למעלה מן סדיקנא ו"ל סס רחוקים ממוח ו"ל מש"ס סיו אריכוס
 מאד אכל שערי דיקנא בלחודו סוף ר"ל ענין אחר סוף שסרי סס יולאים
 מספנים במקום סקרוב לו"ל וטין לריכוס לסגיע עד דו"ל רק עד סמוחא
 דווקא כי אע"פי שסס סאירוס בדוקנא דו"ל ס"מ סארסם לכד יורדת סס
 וכל תקינתי בלחודו סוף אשתכחו ר"ל וכל ס"ג תקונים שלסם לכדס נמלאים
 שכולס סס כלפי ספנים וליכא איוס תקונים מסס שולאים סאחורי רישא
 במקום גכוס כדי שיסיו לריכוס לסיוס אריכוס כשערי רישא ולכן דיקנא
 בלחודו סס קלרים ושערי ר"ל של סראש בלחודו ס"ו כן כל פשט דברי סאדרא :
 ד פירושו יוכן כמ"ס ר"ל כמא"מר כפי סאדר ד"מו ע"כ וכנר"מ סוף
 כד"ג ע"ל ו"ל ונכאר עתס כפי מו"ס דא"ל שכו מסלכס גכורס דעו' כנ"ל
 וסנס גס זס סמו"ס מתפשטת ל"ג כפי ותקונים וסס סוד י"ג ת"ד קדישא
 דא"ל כנו' בארן ד'קלב ע"ל ו"ל ותנינא כל דיקנא לא אשתכח לא מסוחא
 דרישא וכו' יעו"ס סנס סכואר מדברי דו"ל כי כריותא זו סוף מדברת על
 עיקר שורס סדיקנא לומר שמכא מו"ס סוף נעשית וטין מדברת על כניסת
 סמקומות שפנים שסס לומחת סדיקנא אף רכי יחק סאמר תקונא דשאר
 מרישא דשערי ורישא סוף מדבר על כפי סמקוס של תו' סראשן איוס מקוס
 כבודו כפני עלמס ולא קאי על שורס סדיקנא כלל כי לזון זס סוף דברי
 כרס"כי ו"ל עלמו סנו' כד'קלא ע"ל יעו"ס באות ג' ולפי"ז יוכן סיוס סלשון
 סאמר וסכא לא פריש סכי וכו' שר"ל וסכא כדורס שלכו לא פריש כרס"כי סכי

לא הוי אריכא • ולא אתרפק דא כדא •
 ודא נחתין ארין שערין • מכד נגדין אחמשכן
 ותלין • וישרותא דתקונא קדמאה תלתין
 וחד קוצי שקידן אתמשכן עד רישא דפומא
 ח ותלת מאה ותשעין נימין אשתכחו בכל
 קוצא וקוצא • תלתין וחד קוצי שקילין
 דהוו בתקונא קדמאה • ט תקיפין לאכפיא
 לתתא כחושבן א"ר מהו א"ל • תקיף •
 יכוד • ובכר קוצא וקוצא מתפרשין תלתין
 וחד עלמין • י תקיפין שלטין דאתענא •

אינס יורדים ומשולשלים למטע כשאר שערי דיקנא • מכד נגדין ר"ל לא מעט
 שולשלים וכמשכים מהפכים דא"ל חס נמשכים ותלוים כנגד בית מולאס ואינס
 משולשלים למטע ומכשרי אחוס לוס כי שער תי' סוף אינו משתלשל למטע •
 וקרוב לוס ראינו אחר זמן בספר קו"ב יעו"ש • ועי"ע שם שהקסם כי תחלם
 אמר רבתי מקמי אודנוי ולכסוף אמר ולא נחתין יעו"ש מה שחזן • ונ"ל
 ולא קסם מידי כי מאי דאמר רבתי אין פירושו משתלשל אלא פירושו כמו
 ונחית שערך לרישא דפתחא וכו' הנוכר בד"קלא ע"ל בתקונא שתיקאס יעו"ש
 שר"ל וכמשך עד שם : ז) כלו' וסתחלת הדיקנא שסוף תקונא קדמאס הוא
 ל"א קולין שקילין ר"ל ל"א אגודות שזיס בתשכינס שבכל אגודת מסס יש ש"ז
 נימין כמ"ש בסמוך אתמשכן עד רישא דפומא דא"ל כי עד שם מסתיים תיקון
 הראשון • א"כ שקילן אתמשכן ר"ל נמשכים בשוקול א' עד רישא דפומא (קו"ב)
 א"כ ר"ל שאינס נועים לא ללך סתוון לכסותם ולא ללך ספנים לכסותם :
 ח) כמו כן כתב ר"ל כש' רה"ק ביחוד עולת תמיד ד"ע ע"ב יעו"ש • ופי'
 נימין סנו' סכא ר"ל שערות פרטיים וסס גי' שמי"ס כמ"ש מסרי"ן ז"ל בזוטר
 סרקיע יעו"ש • וטעם הסמפר סזס נ"ל כי כל קולא סוף כלול מכל סל"א
 קולין וכל א' מסס כולל י"ג נימין דשערי כנגד י"ג ת"ד • וסס תחשוב למ"ד
 פעמים י"ג ססוף מלבד קולת שזורש עוליס גי' ש"ך ולכן סזס בכל קולא ש"ך
 נימין : ט) פי' כי סנס תיקון סראשון סוף א"ל ולכך סזו בו ל"א קולין
 כחושבן א"ל ז' ולפי ספי' אל סוף לשון תוקף כמו וסת לי סארץ לקח לכך סזו
 סקיפין ברחמים לאכפיוח אסת ג' גבורות של עולמות בי"ע כמ"ש לקמן
 (עי' יפ"ש) : י) פי' כי מלבד שזס בכל קולא ש"ך נימין כמ"ש לעיל עוד
 יש כחי' אחרת שבכל קולא וקולא מתפרשין ל"א עלמין ר"ל נחלק לל"א אורות
 כ עלמים וסעטס ססזו בכל קולא ל"א אורות מטעס סכל קולא וקולא סוף ככלל

תַּלְתִּין וְיָחַד בְּהָאֵי סֵטֶר וְתַלְתִּין וְיָחַד בְּהָאֵי
 סֵטֶר יַא וְכָל עֲלָמָא וְעֲלָמָא מִנִּיהּ מִתְפָּרֵשׁ
 לְאַרְבַּע עֲלָמִין דְּכַסְפִּין לְעֲדוּנָא רַבָּא יַב וְכָרָא
 סְתִים בְּרִישָׁא דְרַדְקָנָא דְכָלִּיל תְּקִיפָא וְכָלִּיל
 בְּהָאֵי אֵל יַג וְעַם כָּר דָּא הָאֵי אֵל אֲתַכְפִּיא
 דְרַחְמֵי דְרַחְמֵי דְעֵתִיק יוֹמִין אֲתַכְרָל
 וְאֲתַפְּשֵׁט בִּיהּ יַד אֲמָאֵי עַד פּוּמָא מִשּׁוּם

מכל תקופין וגם לו העולמות הם תקיפין ושליטין על סיכלי זכות דאכ"ע
 כדי לעיין ולהשגיח בדיוקם ולכפותם כמו שבאר לקמן :
ומ"ש ל"א כהאי סער וכו' ר"ל יש ל"א עלמין ככל קולא דסאי סער סהוא
 סימין ויש ג"כ ל"א עלמין ככל קולא דסאי סער סהוא זר שטא :
 (יא) סי' וכל עלמא ועלמא מאו סל"א עלמין שבכל קולא חוזר ומתפרש לאף
 עלמין וטעם לתשובו זה אפ"ל כי דריקנא סיא יולאס ממר"ס אשר שם
 מתלבשת גבורה דעתיק סהיא שם לסיס במלוי ססי"ן שעולה בריבועו אף כמ"ש
 באות ס משר"ס כל עלמא מניס מתפרש לאף עלמין ר"ל חוזר ומתחלק לאף
 אורות נעלמים וכולם נכספים לקבל הארה משרשם סהוא מר"ס דל"א סנקרא
 עדן סגדול כי כל סחממות נקראים עדן ומר"ס דל"א סהוא עדן סגדול סככולס :
 (יב) סי' כי כל עולמות סנו"ל סם סחומים כתי' סראשון דריקנא אשר סכולל
 של לו סעולמות סהוא שם א"ל הקיפא (זוטר סרקיע פ' סרומה ד"קנב ע"ד) .
 א"ג מלת תקיפא קאי על דריקנא ור"ל שכל סעולמות סם כלולים כתי' סא'
 של דריקנא ססדיקנא סנו' כוללה סתוקף של סרחמים וכמ"ש כר' קלא ע"כ
 ותאנא אינסו דריקנא קשישא' כולחו מ"ט משום דאינסו תקיפא דתקיפין :
ומ"ש וכליין כהאי א"ל ר"ל וכל העלמין סם כלולים כשם א"ל סזם וכפל
 סענין כמלות סזכות : (יג) ר"ל אע"פי ספירשנו שסם א"ל מורא על
 סתוקף עכ"ז סהוא כפסס לגבי סרחמים ססם מסחא דכותא סעוברת כתוך
 ססערות ומתמקק על דס תמיד כי רחמי דעתיק ססם סמשחא קדישא ככללים
 כלו ססערות ומתפסעים כסם וסוא כענין מ"ש רז"ל כש' א"ל פ' סו' וז"ל אע"פי
 ססם סערות וסם דינים עכ"ז לסיותס סערות דל"א סם יוטר רחמים גמורים
 מן סרחמים וז"ל יעו"ש יד' (סי' סססם ככר אמר למעלס סתיקון סראשון
 כתפסע עד פומא דל"א ועתס שול למס כסתיים עד ספס ולא כסתיים יוטר
 למעלס או למעס (יפ"ש) וסירץ משום דכחיב דינא יתיב ר"ל משום דכתיב
 כתיקון סראשון של סדיקנא דינא יתיב ר"ל ימתק סדינים וישיב אותס לאחור
 לכל יתעוררו ושל מאי דינא יתיב כדי לכאר כוונת סירוצו ולאמר יתיב לאתרוס
 דלג סטעא ר"ל שאין סי' דינא יתיב כתיקוד פתח סתת סירוד וסתי' .
 יעו"ש או יושב סא"כ סול"ל דינא יתיב כתיקוד פתח סתת סירוד וסתי' .
 או לפחות לימא יתיב כתיקוד פתח סתת סירוד ולא לינקד שב"ל סתת סירוד

למעלס
 דל"א
 פ"ג
 ומ"ן
 למעלס
 דל"א
 פ"ג
 ומ"ן

דְּכַתִּיב דִּינָא יְתִיב • וְסִפְרִין פְּתִיחוּ • מָא
 דִּינָא יְתִיב • יְתִיב לְאַתְרֵיהּ דְּלֵא שְׂרָטָא •
 הָדָא הוּא דְּכַתִּיב טוּ פְּלֵא יוּעֵץ יֵא גְבוּר • י
 דְּהוּא גְבוּר • וְאַתְבָּסָם בְּדַקְנָא קְדִישָׁא
 דְּעַתִּיק יוּמִין טוּ וְרוּא דְּכַתִּיב מִי אֵל כְּמוֹךְ

שפירושו לשון חזרה כמו כפי שניו ישיב את גאולתו דמתרבימין יתיב כניקוד
 שכ"א תחת ס'וד מש"ס פי' ישיב את סדין למקומו ולכן מש"ס נתפשט תי'
 ח"א עד ספס כרי למתק סדינים שכפס וישיב אותם למקומם לכל יתעוררו
 ללאת וסענין סוף כי ספס סוף בחי' דין כי סוף מלכות ומה גם פה דא"א
 שסוף תי' ס"ב של סדיקנא שנעשם מן גבורם דכתר בכחי' פנימי ומבחי' סוד
 דכתר בכחי' מקיף ונמלא כי בין בפנימי ובין במקיף סוף בחי' דינים כמ"ש
 רז"ל בדרוש ס' דויגבור יעו"שכ' וזע"פ שדעת דעתיק סוף גנוז בפומא דא"א
 כמ"ש בש' א"א פ"ו עכ"ז לא סספיק למתק את סדינים לגמרי' תדע שהרי
 גם ב"א אמרינן דעת גנוז בפומא דמלכא כמ"ש במא'מר פ' משפטים דק"כג
 וסעתיקו לשונו כד'קלד ע"ב אות כז יעו"שכ' ואפ"ה אמרינן באד"ז ר'רלם
 ע"ב דכר מרחשן שפותים דו"א מתערין כל מארי דינין וכו' נמלא שלא סספיק
 אור שדעת שכפס דו"א למתק סדינים דשס מטעם כי אין סדין נמתק אלא
 בשרשו ולכסי תיקון סראשון של סדיקנא שסוף בחי' מלכות דחכמם נמשך
 עד ספס שסוף ג"כ בחי' מל' כרי לכפות את סדינים שכפס ואין לתמוה על
 מה שפירשנו כי פה דא"א סוף בחי' דינא עד שסולךך תיקון סראשון לכפותו
 כי כענין זס ממש כתבנו בד'קל ע"ב אות טו משס רז"ל כענין חוטמא דא"א
 יעו"ש ומה שכתבנו כי מלת דינא יתיב סוף חוזר על תיקון סראשון הכי
 סוף משמע ממ"ש רז"ל כביאור עלמא קדמאם סנו' בסמוך כי אלק אלפים
 ישמשוים סוף קאי על כסר דינור ולא על עתיק יעו"ש וזאתו כסר דינור
 סוף עלמו עלמא קדמאם שילא מתו' סא' של סדיקנא נמלא שסכתוב מדבר
 בתו' סראשון שממנו ילאו סחלת עלמין ועליו קא מסיים דינא יתיב וכמו
 שפירשנו : טו) מביא ראיה שזס סתי' מתפשט עד ספס מדכתוב פלא יועץ
 וכו' וסראים סוף כי אלותיות לא של תיבת פלא סס אלותיות ח"ל שפירושו עד
 וזאת פ' של פלא סוף רומת לפס ח"א ותיבת א נכיר רומו לתיקון סראשון
 של סדיקנא שנקרא ח"ל ססוף גבור וסכי קאמר עד ספס כמשך תי' סראשון
 סנקרא ח"ל ססוף גבור וסקיף כ"כ דו"ל בש' מאמר'ר כפי' אד"ר ד'לד ע"ב
 ובסד"מ סוף כדמ"ג ע"ב יעו"ש אע"פי שאין זס לשונו מ"מ זס כוונתו לפע"ד
 א"כ סכי קאמר קרא א ססס יועץ תי' סראשון סנקרא א גבור שלא לעשות דין ;
 ומ"ש ואתבסם בדיקנא קדישא וכו' ר"ל ומתבסם ספס של א"א בדיקנא
 קדישא דעתיק יומין ססוף תיקון סראשון של א"א : טו) פי' כי ססס
 למעלה כסחלת דכריי חילק את ססוק מו' א כמוך ל"ג כחיות כנגד י"ג ת"ד
 דא"א אמנס אפסר ססארס יעסס לומר כי סרר י"ג מדות סוכריס כססוק
 אינס כסרר ס"ג ת"ד דא"א לא תיקון סנו' א' כססוק אפסר ססוף רומו למדס

בְּעֵתִּיק יוֹמִין . אֶתְמַר בְּתַקוּנָא קְדָמָא

דְּרִקְנָא קְדִישָׁא עֲרֵינָה :

עֲלָמָא קְדָמָא דְנַפִּיק מִתְקוּנָא קְדָמָא

וְ שְׂרִיט וְנָחִית וְסָדִיק לְאֶרְף אֶלְפִין

הַסְמִינִי אוֹ שֶׁשֶׁי' וּמַה שְׂנוֹד אֶחָרוֹן הוּא רִמּוֹ לְתִי' הָא' וְאִין סָרַר לְמַקְרָא .
 מִשׁוֹ"ס הוֹלְךְ רַבִּי יִצְחָק לְאֶשְׁמַעֲיִין שְׁסָרר שְׁפָסוֹק הוּא כְסָרר סִיג' ת"ד מִשְׁט' וּ
 וּ"מֶשׁ רוֹזָא בְּתַחֲבִיב פִּי אֵל כְּמוֹךְ בְּעֵתִיק יוֹמִין . הֵנּה הוּא אֶתְמַר בְּתַקוּנָא
 קְדָמָאס וְלֹא בְּתִיקוּן אֶחָר . וְתִיבַת אֶתְמַר הוּא קָאִי לֹאחֲרֵיו : (יו') כְּדִי לְסַבִּין
 דְּכַרְוִי הָאֶדְרָא לְרִיד לְקַדְדִים מ"ש ר"ל כַּש' ט"ל פ"א וּכְמַל'מֶר פ' פְּקוּדֵי ד"כַּג
 וּכַש' הַקְרָמֹת ר"ל וְכַש' ספ"ד ט"ג ע"ב וּכְלָלוֹת דְּכַרְוִי דְרַשׁ הוּא כִי אֶחָר שְׁתַּקֵּן
 א"א כְּפִרְטִיף שֶׁלֶם הַתַּחֲבִיל לְכַרר א"א עֲלָמֹו ע"י מו"ס שְׁלוֹ אֶת כְּחִינַת הַמִּין
 שְׂשִׁיבִים לְבַחִי' עֲלָמֹו שֶׁנֶּשְׁאָרוֹ בְּתוֹךְ ז"מ דְּמִיתוֹ . וְכַדְרִי' הִיֵּן כֻּלָּ שְׁפִרְלוּפִים
 שְׁאֶחָר שְׁתַּתְּקוּן אוֹתוֹ פְּרִלְוִף הִיֵּן חוֹר וּמְכַרר הוּא בְּעֲלָמֹו אֶת כְּחִי' סִיג' שְׂשִׁיבִים
 לוֹ מִן ז"מ דְּמִיתוֹ . חוֹךְ מִפְּרִלְוִף הַנּוֹקְבָא דו"א שְׁאֲע"פִי שְׁתַּתְּקוּן פְּרִלְוִפֵי ג"כ
 לְנַמְרִי עַכ"ז לֹא יִכְלַס הִיֵּן עֲלָמֶס לְכַרְוִר סִיג' דִּינָה לֹא ע"י אֶד'סֶר מִטַּעַס
 סָפִו מְעוּרְבִים עַמְסֶס סְרַבֶּס סִינִים יַעו"שֶׁב' . וְסִיִּים כַּש' ט"ל סִינִי ח"ל וְדַע
 כִּי אוֹתָם סְבַחִי' שְׁעֻלָּתָם כַּאֲ"ף הֵם כְּחִי' שֶׁשְׁעוֹת שְׂבָרִיקָא דִּילֵן כְּנֹודַע כִּנִּי
 כְּאֶדְרָא בְּתַקוּנָא קְדָמָאס הַקְרָא א"ל אֶשֶׁר בִּו תֵּלַת עֲלָמִין שֶׁסֶס ג' מַלְכִים אֶלֹו
 מִהַשְׁכַּנְעָן מַלְכִים וְהֵם בִּלְעַ יוֹבֵב וְחוּסֶס וְאוֹ שֶׁשְׁעוֹת הֵם נִמְשָׁכִים מִמוֹ"ס
 עֲלָמָה וְכִי' יַעו"ש' . עוֹד כְּתַב ר"ל כְּמַל'מֶר כְּפִי' אֶד'ר' ח"ל בְּקִיָּאוֹר הֵנּה נֹודַע
 שְׁנֶס כַּאֲ"ף הִיֵּן כְּחִי' ז"מ דֹּאֲתַבְּטֵלוֹ וְהֵנּה סִמְלֵךְ הַרְאִישִׁין שְׁהוּא כִלְעַ כִּן כְּעוֹר
 הוּא סוֹר הַרְעַת וְלִסְוִיתוֹ סוֹר הַרְעַת שְׁהוּא מְכַרְוִיעַ לְכִן הוּא כוֹלֵל ב' מַלְכִים
 אֶחָדִים עַמּוֹ סֶסס הַסָּדֵר וְהַגְּבוּרֶס וְהֵם יוֹבֵב וְחוּסֶס . יוֹבֵב שְׁהוּא תַּחְסַד הוּא
 סִיבַבֶּס הַתְּקַרְתָּ שְׂבָרִים . יוֹחֶסֶס שְׁהוּא הַגְּבוּרֶס הוּא הִילְלַס הַתְּקַרְתָּ תְּרוּעֶס
 הַנְּעֻשָׁת בְּמִסְוִיתוֹ עֲלוֹס כִי תְּרַגּוֹס מִסְרוֹ הוּא חוּשׁוֹ וְהוּוֹ חוּסֶס . וְהוּוֹ סִטַעַס
 שְׂכַעֲלָמָא תְּגִיּוּף שְׁהוּא כְּנַגְדִי יוֹבֵב אִמֶר מִאֲרִי דִיבְבַס . וְכַעֲלָמָא תְּלִיתָאָס שְׁהוּא
 כְּנַגְדִי חוּסֶס אִמֶר מִאֲרִי דִילְלַס . אֶבֶל כַּעֲלָמָא קְדָמָאָס לֹא זְכַר לֹא זֶס וְלֹא זֶס
 לֹא אִמֶר מִאֲרִי תְּרִיסִין . וְסִטַעַס כִי הוּא סוֹר כִלְעַ כְּהוֹלֵל שְׁנִיטֶס יִבְבַס וְיִלְלַס .
 אִנְגֶס שְׂבִיּוֹ הַמְסַפְרִים שְׁנֶסס יִתְבָּאֵרוֹ לְקַמֵּן כְּעו"ס' . וְהֵנּה לֹא סִיג' עוֹלָמוֹת
 הַסּוֹכְרִים כַּאֲן הֵם כְּחִי' ג' שְׂרָשִׁים שֶׁל אוֹתָם סִיג' מַלְכִים הַתְּקַרְתָּים כִלְעַ יוֹבֵב
 וְחוּסֶס . וְכַדְרִי בִיִּתְרַכּוֹ כִי הַתְּקַנָּה דִּקְ"א הִיֵּן יִלְאָס מִמוֹ"ס דִּקְ"א' . וְהֵנּה סָהוּא
 מִחוּלָּא הוּא כְּלוֹל מִי"ס' . וְכַדְרֵתוֹ לְסַתְּפַשֵּׁט כְּדִיקְבָא דִּקְ"א הֵנּה רַשָּׁאוֹנֶס הַתְּקַנָּת
 הִיֵּן סְוִירַת סִמְלֹוֹת דְּמו"ס וְהִיֵּן סִמּוּלִיאָס תַּחֲלָה אֶת תִּיקוּן טְרַשָּׁיוֹן שֶׁל הַתְּקַנָּת
 הַתְּקַרָּה סִיג' . וְעַמְסֶס הַדְּרַב כִי סִמְלֹוֹת תְּקַרְתָּ א"ל כְּסוֹד וְאוֹ זְעוּס כֻּלָּ יוֹס
 לְכִן גַּס תִּי' טְרַשָּׁיוֹן תְּקַרָּה א"ל . וְאִמֶר כִי כוּס הַתִּיקוּן הַתְּקַרָּה א"ל שִׁלְאָ מִן
 סִמְלֹוֹת כּוּס תְּתִי' יִלְאוֹ ג' עוֹלָמוֹת סִיג' . הֵם שְׂרָשִׁים שֶׁל ג' מַלְכִים כִלְעַ יוֹבֵב
 וְחוּסֶס אֶשֶׁר עֵתָה כְּתַקְנוֹ לוֹ הַתְּלַת עֲלָמִין וְיִלְאוֹ עַס זֶס סִמְלֹוֹת . וְלִסְוִיתוֹ כִי זֶס
 הַתִּיקוּן תְּקַרָּה א"ל לְכִן כֻּלָּ עוֹלָם וְעוֹלָם מִסֶס תְּקַרָּה א"ל . וְהֵם כְּעוֹלָם הַרְאִישִׁין
 שְׂתְּקַרָּה א"ל יֵס בִּו נִיכ' גִּם א"ל לְפִי שְׁהוּא כוֹלֵל אֶת עֲלָמֹו וְהֵם שְׁנֵי עוֹלָמוֹת

סתתרים עמו כמו שביארנו שסוף בחי' דעת וכולל עמו סוד ונכורה ולכן
 הזכירו בשם מארי תריסין כי תרים סוף תריגוס של מגן סוף גי' ג"ס אל'
 הכלולים בזה העולם וזו מארי תריסין כי הם גבורים בעלי מגינים וסיוותו
 במשפר של אלפים הוא כי סדיקנא ילאה ממו"ס דא"ל שסס מלוכשת גבורם
 דעתיק שנקרחת לסיס וסנס לסיס כריבוע במלוי סס'ין כזה שלף . שלף למד .
 שלף למד סס . שלף למד סס יוד . שלף למד סס יוד מס . עולם שלף ואחד וסימנו
 שלף וסוף וסוף שלף לפין . ודע כי כל אלו סלף לפין סס אותם סכת הנקראים
 בני סלסיס מאותם עשר כיתות המלאכים וסס מלאכים סמס נכראים מסס
 לסיס סזס שכלוי ססין ססוף גי' שלף לפין (ולכן נקראו בני סלסיס כי מסס
 יולאים ובניו סס וסס כסיכל סוכות דבריאם . כ"כ רז"ל במבו"ש ש"ג ח"ב
 פ"ד ר"עו ע"ב) ואומרו ורבוה רבבן וכו' העעס סוף כי כל מה סזס ססס
 סוף עליון למעלה מתרבה כסוד רבבן ולא כסוד לסיס . ודע כי ג' עולמות
 או סס מתפשטים למסס . כי עולם הראשון סוף סוד נסר דינור סעומד כגבורה
 דבריאם שנקרחת סיכל סוכות וסס עומד זס סססר דינור ככו' כוסר סקודי
 ד"רכב ע"ב . ועולם ססני מתפשט כסיכל סוכות דינורס . ועולם סשלישי סוף
 מתפשט כסיכל סוכות דעשיס (כנודע שיס ככל עולם נסר דינור א' מבו"ש סס)
 עכ"ל סוף מר סייך לעניינו . עוד כתב רז"ל במבו"ש ש"ג ח"ב פ"טו ר"עו
 ע"א וז"ל ודע סמס שכתבנו לעיל שג' עולמות או נקראים א"ל כודאי יס ספרס
 ביניסם כי אל דעלמא קדמאם נקרא אל שדי ולכן תמלא כי סס אל שדי
 כמולאו כוס שלף למד סין דלת יוד גי' שלף ססס שלף מארי תריסין דכחאי עלמא
 וסוף כבריאם . ואל ססני סוף אל סויס וסוף כעולם סויירס כסיכל זכות סבו .
 ואל סג' סוף אל אדני וסוף כסיכל זכות דעשיס וכו' ואמסס עלמא תנייכא
 סליק לכו' שלף וכו' סנס עולם סזס כמסך מא"ל ססני שכתיקון סל דדיקנא
 ככ"ל וסוף אל סו"ה סוף מתגלה כסיכל סוכות דינורס . וכבר נודע כי
 סויירס סוף סוד ז"ל המתגלה בינורס ולכן נקרא סוי"ס . ואל' זס מסותף עס
 סו"ה וסניסס כגי' כ'ז ולכן ילאו מוס עלמא תנייכא כ'ז שלף דרגין מארי דיככא
 וכו' ואמסס עלמא תליתאם דנפיק מסחי תקונא קדמאם אפתשט לכו' לפין כי
 זס עולם סג' סוף מא"ל סג' שכתיקון סל' וסוף אל' אדני לפי סוף מתגלה
 כסיכל סוכות דעשיס . וכבר נודע שבעשיס תמן מלכות מוקנא כאופן . ונקרחת
 אדני ולכן סיכל זס כנגד תיקון ראשון דדיקנא ככ"ל סממנו נתפשט כסופו
 עולם זס ונקרא אדני על סס סמ"ל דמקנא בעשיס ולכן נפיק מניס ל'ז לפין
 כמסכר אל' אדני . ונקראים מארי דיכלס כי סמלך סג' ססוף גבורה נקרא
 יכלס ותרועס וכו' יעו"ש . עוד כתב סס כפ"טו ר"עו ע"ב וז"ל בקיבור כי
 שורס סתלת עלמין שכתשטו כגבורות כו"ע שרסס סוף ג"ס אל' דכתקונא
 קדמאם דדיקנא כי מסו שרסיס ילאו תלת עלמין סכו' שכתשטו לתתא . וז"ש
 עלמא קדמאם דנפיק מתקונא קדמאם וכו' עלמא תנייכא דנפיק מסחי תקונא
 וכו' כי כל אלו סעולמות ילאו מאלו סג' שרסיס וכתשטו כג' עולמות כו"ע
 (ד"עו ס"עב) אמסס מ"ש שליט ונחית וסליק ללף לפין וכו' פי' סענין שאכחו
 ביארנו ששורס ג' עולמות או סס כתקונא קדמאם דדיקנא כג' אל' סבו . ואמסס
 ע"י שרסיס נתקנו סענפס ואז זס (שורס) סעלמא קדמאם אשר כדיקנא
 כשורסס לברר ולתקן סענף שלו ססוף שלף לפין מארי תריסין של מלך סדעת
 סכפלו כג' יאס מס ייסס כמתלס מנה"ל לסאיר כו' כאן מסקומו וז"ש שליט .
 פי' שליט כו' ומראם שולטנותו עליו כי סוף אדניו סמתקנו . ואחד סכבר
 סמלך ססוף קבל קלת סארס אז כחית זס ששורס שלו ממש ער סיכל זכות

ורבוא רבבן מארי תריסין יח ומציה מתאחדין בקסטא דעוקא רבא :

דבריהם להאיר בו ואו ברותו שם מאיר בו סתרה גדולה יותר ומעלה את סמלך
של סדעת שהיא כסובל סוכות דבריהם עד מקום זה השורש ו"ש וסלוק
לפך לפין וכו' ר"ל מעלה לוח סמלך הכולל לפ לפין אמנם טעמאם זו אינם
טעמאם גמורה שדאי שזו היא כתי' כריאם ואיך תוכל לעלות שם ביחד עד
דיקנא דא"ל דלילות איך טענין הוא כמה שסודעתין בענין תוספת שבת איך
ככללים העולמות ז"כ ועולם עולם התחתון במקום העליון ויש שפעמים
שדבריהם תוכל לעלות עד מקום זה ואו א"ל עולם יותר למעלה אמנם קודם
שיאיר שורש בענף לא היה יכול לעלות אפי' בסוד כללות העולמות עכ"ל :
(יח) פירושו מכוון בש' מא'מר שם ובמפר"ש שם בפ"ו ח"ל וכו' ויכן מ"ש
שארית מאמר ס"ל בד"קלב שאמר ומניה מתאחדין בקסטא דעוקא רבא כי
סמך זה עלמא קדמאם הוא מלך ספקדא דעת הכולל חו"ל וכו' שממנו נמשכים
לפך לפין מכוון מו"ס אשר בו מתלבשת גבירה דעתיק שהוא ג"כ לפך לפין ככ"ל
הנה כהנרה הוא שבת' סדעת של הסוף מו"ס שם יסויו כל אותם סלף לפין
כיון שמשם יולאים לחון לעלמא קדמאם שהיא כנגדו ותנס סוד אלו סלף
הם סוד ח"ג דדעת שהם חמש חסדים שכל א' ללול מיווד ועשרה שערס
הרי מאה הרי חמשה פעמים מאה כמנין כתף וכן שה"ג הם ת"ק כמנין כתף
ושניהם כמנין לפך עלמין ס"ל ואלו נמשכו למטה עד סתפוס דא"ל ולכן
הם ב"פ כתף כמנין לפך עלמין כי כתף הימין שהוא בני' ת"ק נוטל סתפוס
שהם ת"ק וכתף השמאל שהוא ג"כ ת"ק נוטל הגבורות שהם ת"ק ותנס א"ל
הם מלכישים על א"ל וכו' ובתרא הוא סביבם שירדה כגרון א"ל וכו' ותנס
הם מכוון חו"ג דא"ל מתרין פרקין של שני חזרויות וכו' דהיינו כתף ימין
נעשה מוחין לרישא דאבא וכתף שמאל נעשה מוחין לרישא דאימא וכו' ותנס
נודע שזו סב' כתפין שהם לפך הם נמשכים בדעת דו"ל ותנס נכנסים החלם
תוך יסוד אימא ואת"ך מתלבשים בדעת דו"ל כנודע שמוחין דו"ל נעשו מנס' י
דאימא וזהו מ"ש לעיל ומניה מתאחדין בקסטא דעוקא רבא פי' שכבר
נתבאר לעיל שזעוק רבא הם המוחין דאימא אמנם אומרנו קסטא פי'
הדברים שהנם נודע שורש ז"ל כי סוד סודמיטא בסוד ויפל ס"ל תרדמה על
האדם וכו' שאז מסתלקים נס' דאימא עם מוחין שבהם מנו רישא דו"ל ואו
הוא כישן וכשנסתלקו מתוכו הם נמשכים לנוקבא דרך אחוריו כתפיו דו"ל
ועי"כ נותנדל פרטוף סנוקבא בסוד ויפל ס"ל תרדמה וכו' ויכן ס"ל את חללע
וכו' כי ס"ל הם א"ל המפלים שינם על סו"ל ע"י הסתלקות הנס' י שלהם
ומנו ואו הוא ישן ובונים א"ל המלכות ונודע כי בעת שינם לרין שיאר
בו קסטא דחיותא וכו' קסטא ר"ל מוס ושיעור כמ"ש במא'מר ד"לס ע"ג)
כנו' כוונת לך לך וס"ג וסוד קסטא דחיותא זה כוונתו סביבם לז"ל מאחוריים
ע"י שמתפשטת בו דרך אחוריו להאיר בנוקבא וכו' כי שינם היא אחת מששים
כמיתה ונרין לישאר בו קסטא דחיותא כדי שלא ימות וו"ש ומתאחדין בים
בקסטא דעוקא רבא כי סביבם סנקראת עוקא רבא מאחד ומקשר בו קסטא
דחיותא בסוד סאי עלמא קדמאם סוד סדעת רכליל לפך לפין ככ"ל וזה סקסטא
דחיותא מאיר בו"ל ככתפיו מאחוריו ככ"ל ותנס זה העולם כבר נתבאר
שהוא כסובל וכות דבריהם וכו' איך אמרנו דמניה מתאחדו ד"ל בקסטא

עלמא תנינא דנפיק מהאי תקונא *
 יט שליט ונפיק ונחית וסליק לשבעה
 וחמשין אלה כדרגין מארי דיבכה * כא
 ומתאחדן מניה לאכפיא בקודלא בחורא :
 עלמא תליתאה כדנפיק מהאי תקונא *
 שליט ונחית וסליק לשתא ותשעין

דחיותא * אך טענין שז"ל סוף יורה ונמשך מסוף עלמא דבריאם ליורה
 סנקראת ז"ל ושא מתאחד סוף קטעא ככתפוי עכ"ל יעו"ש : יט) פירושו
 כתבאר ברות זו : ב) פי' זה מכוואר ג"כ במכו"ש ש"ג ח"ב פ"ו ד"עח ע"א
 ח"ל ונחזור לענין שזה סמלך סוף קרא' יוכב ולכן סס מארי דיבכה * אמנס
 מ"ש שסס כ"ז אף דרגין ובעלמא קדמאם לא זכר מלת דרגין * ולכאורס אפשר
 שכאן מארי דיבכה עלמס אפין להס מספר אמנס מדרגותיס סס כ"ז אלק
 מש"אכ בעלמא קדמאם שסס עלמס אינס רק אף לפני וכו' אבל זה אינו
 שפרי גס בעולם סנ' לא סוכיר מלת דרגין * אמנס טעם ססוכיר בעלמא
 תניינא מלת דרגין סוף כי עולם סא' סוף סוד לסיס דסאי' ולכן סוף אלק
 לפני ככ"ל * וכיון שסוף עלמנו בחי' דין לכן נכראו טמנו עלמנו אף לפני *
 וכן למטס בעולם סג' לפי שסס ארני דין' וגס סוף בעשים לכן ממנו מוטס
 נכראו מארי דיללס * אך כוס סעולם ססוף כנגד מלך סססד וגס ססוף א"ל
 סו'יס ססוף רחמים אפין יכולת כמלאכים סללו סנקראיס מארי דיבכה לסבראות
 לא אחר כמס דרגין שמשלסלים מוס ססס ואח"ך נכראו לו סמלאכים לכן
 כוס סעולם כוכר מלת דרגין * א"כ כודאי סמארי דיבכה עלמס אינס אף כ"ז
 אף עכ"ל : בא) גס זה סוף מפורש בדרך סנו"ל ח"ל ואמר ומתאחדין מניס
 לאכפייא בקודלא בחורא * ר"ל כי ססס סחיכונים יכוליס לסתאחו באחורייס
 לו ובסרט בעורף כסוד כי פכו לי עורף ולא פניס * ואמנס כא"ל אינס יכוליס
 לסתאחו אפי' באחוריו * אמנס בעורף שלו כמקוס ססוף סגולם סוס אפשר
 שיכעס סס מרחוק ויכו עיניס פושס ויקבלו סרסס * ולכן כמסכו אופן
 סארבעס נימין דשערי מאחורי כתפוי דא"ל עד רישא דז"ל כדי שלא יקו
 משס סחיכונים * וססס אס תוקדק תרסס כי זס תקונא קדמאם דריקנא סמלד
 פניס דא"ל סוף מכווין מוטס כגד סעורף דא"ל * ואמנס סעורף כתחלתו סוף
 מכוסס כשערות (פי' לומחיס כו שערות) שסס סיומא דרישא אכל אח"ך
 מתגלס אחר סעורף כי סוף מכלתי שערות (לומחיס כו) זוס תיקון סראשון
 שדוקנא מקוס סאמלטי שכו שסס עלמא תניינא סנו' מכווין כנגד ססוף חורא
 דקודלא מקוס סכנוי כלתי שערות אשר אח"ך כמשך עליו ד' קוטיין דשערי סנ"ל *
 וססס כוס סעולם שסני סמכוין כגד אופן סמקוס סחור שפין כו שער סוף
 כופס סחיכונים סממנו יולאוס מארי דיבכה סכופיס סחיכונים שלא יקו משס
 ולא יכעו סס * וז"ש לאכפייא בקודלא בחורא * ר"ל לכפות סחיכונים סמכטיס
 בקודלא בחורא דיליס * ומן סראוי סיס שיארם בחורא דקודלא * אף כדי

מִתְכַפֵּינְךָ כְּדָהוּ וּמִתְבַּסְמִין בְּמִרְיָא דְרַמְעִין
 דְּמִתְבַּסְמִין בְּיַמָּא רַבָּא כִּי מֵאן חֲמֵי תְּקוּנָא
 דָּא דְדִקְנָא קְדִישָׁא עֲלָאָה יְקִירָא דְלָא
 אֲבִסְיָ מְנִיָּה כִּי מֵאן חֲמֵי טְמִירוּתָא דְקוּצִין
 דְּשַׁעְרֵי דְתַלְיִן מְהָא סְבָא כִּי יִתִּיב בְּעֶטְרָא
 דְּעֶטְרִין עֶטְרִין דְּכָר עֶטְרִין כִּי עֶטְרִין דְּלָא

סדמעות שנס סס נ' רחל אשר לו סדמעות יורדים כימא רכס שסיא סנוקבא
 כנו' סס כוז' וסמקוס ע"י סרלון סנו' סחוא קפ"ד וקס"א עכ"ל - נמליכו
 למדיס כו יס סגדול סיא סוקבא דו"א סכחוכס יורדים סדמעות סעיני ז"א
 כו גס סנוקבא נקראת לפעמיס כשס ימא רכס כמו א"א כנוכר ג"כ כוזס
 כראשית ד"ג ע"ב וכוז' סאזינו ד"רלח ע"א יעו"ס וכו"כ כוזס סרקיע ד"ר ע"ב
 וכמאורות נתן מערכת ס"וד יעו"ס - ומס שקראס כוז' כשס יס סככמס ר"ל
 סכמס זעירא - כו כשס זס יס ספרס בין א"א לנוקבא - סא"א נקראיס סכמס
 רכס וסכמס עלאס וסנוקבא נקראת סכמס זעירא וסכמס סתאס - אכל כשס
 ימא רכס לא יס ספרס כניסס - וכוס נכוא ל סכיאור וסוא כו לו סאף ספין
 מארי סריסין סככריאס וסנו' אף דרנין דכעולס סיזיס וסל"ו ספין סכעשס
 כולסו אסכפין מסיקין סראשון סכדיקבא כעת סתגלותו למטס ועל ידו סס
 נכפין ר"ל מתמקיס - אמנס אינס מתכסמין כ"כ אף כיוסמס סוא ע"י לו
 סדמעות סכו"א סיורדיס כרחל סהיא ימא רכס ומתכסמין סדמעות כרחל ע"י
 אור סיולא מוא"א וסח"ך יורדיס סדמעות כעולמות כו"ע ואז כל לו סמלאכיס
 דכ"ע מתכסמין כסס לגמרי - ו"ס ומתכסמן כמריא דומעין וכו' וקרא אס
 סדמעות כסס מריא מפני סעיקרס סס דיכיס מריס ומלוקיס : כה ר"ל
 כו מי סוא זס מכל לו סמלאכיס סכסיכלי זכות דכ"ע סרואס אס סארת סי'
 סראשון של דויקבא ואזינו מתכייס מפכו לעשות דין סחוא סיסך רלונו כו
 כולס ככנעיס סהארת זס ססיקין סקדוש - (עי' רו"ד) : כו) פי' מי זוכס
 לחזות כנועס אור סכנימי של דויקבא סחוא עמיר כתוך סשערות כו מאור
 סכנימי אין כא מפכו סארס אפי' לדויקבא דו"א - כמ"ס כד'קלא ע"ב אות כ
 יעו סב : כז) פי' ועעס סאין מי סזיכס לראותו משוס כו סוא יתיב ר"ל
 מלונכ כעערא דעטרין כו ס' נקראיס עטרין כמ"ס רו"ל כש' מא"מ סרשס
 סרומס ר"ד ר'עא ו"ל ועטרין סס ז' סקוני רישא וי"ג ס' סהס משפיעיס
 לתחתיס סכאלליס יעו"ס ות"ד וז"א סס עטרין ות"ד זא"א סס עטרא
 דעטרין ר"ל עטרא לת"ד וז"א סנקראיס עטרין - וסמריותא מלונכ כעערא
 דעטרין ססס ס' דא"א ולכן אין מי שיזיגס - עטרין דכל עטרין - פי' סאו
 סעטרין דא"א סס עטרין לכל ס' ד' וז"א סנקראיס ג"כ כשס עטרין :
 כח) פי' סאו ס'ג ס' ד' דא"א סנקראו עטרין סס לא אסכללו כס' ד' וז"א
 סנקראיס נ"כ עטרין כו אפי' כעת סיורד סארס מדיקבא דא"א לו"א אין דויקבא
 דא"א מלונכ וסכללח כדיקבא דו"א אף סארס כלחור יורות מפכס לרקנא

אֲדִין לֹא תֵאָנָא אִי עֵתִיק דְּעֵתִיקִין קְרִישָׁא
 דְּקְרִישִׁין לֹא אֲתַתְּקֵן בְּאֲדִין תְּקוּנִין לֹא
 אֲשַׁתְּכְּחוּ עֲלֵאִין וְתַתְּאִין וְכִלְא הוּי כִלְא
 הוּי לֹא וְתַנְיָא עַד כַּמָּה זְהִירִין אֲדִין תְּקוּנִי
 דְּרִקְנָא עַד תְּלִיסֵר לֹא וְכִר זְמָנָא דְּתִלְסֵר
 אֲדִין מִשְׁתְּכַחִין וְזְהִירִין אֲדִין דְּלִתְתָא
 וְכִלְא בְּחִשְׁבְּנָא דְּאֲדִין תְּלִיסֵר לֹא אֲשַׁתְּכַח
 דְּקִנָּא דְּמִלְכָּא עֵתִיקָא יְקִירָא מְכִלָּא כִלְא
 בְּחֵד אִיהוּ שְׁמִירָא וְיְקִירָא טַל וּבְגִין דְּאִיהוּ

דינס מלו סתקוים דא"א (ע"י ר"ד) : לה) פי' אי עתיק דעתיקין שפוא
 א"א לא אתתקן כלו סתקוים שסס שערי דיקנא שע"כ ילא סאור רדך סמעטס
 ורדך לגורות דקיס כמ"ס רז"ל כמ"מ ומסס כש"א א"א פ"ו וכמכ"ס ש"כ ח"ב
 פ"ו ר"ס ע"ב וז"ל ככר סודעתין כי סשערות סללו יולא סאור א סמלכיס וסגבורות
 ססס ילאו ורדך נקבי סשערות סללו יולא סאור א סמלכיס סלמעטס מל"א
 לסחיותס כי סאור מתפסט כלאתו ממעבר לר של נקבי סשער כי סשערות סס
 סתיקון סלמתי לסחיות סמלכיס יעו"ש וז"ש לא אשתכחו עלאין ותתאין
 עלאין סס א"א ותתאין סס ז"ן שלא סיס אפשר לסתתקן וכולא סוי כלא
 סוי סאפי" סס ב"ן סכבר ילא וסיו סחלס בעולס סוא כלא סוי כי כיון שלא
 סיס לו תיקון מס תועלת ביולתו אחר סאירע מס סאירע (יפ"ש) א"כ וכלא
 סוי כלא סוי וכי אתא לרבות עולמות ב"ע : לו) פי' כי ססרלוי סיס סיסוי
 ת"ד כ' כנגד עשר מקיפין דכתר ועשר מקיפין דחכמס כמ"ס רז"ל כש"א א"א פ"י
 יעו"ש אכל עכשוו סאינס עשריס א"כ ער כמס זסירין לין ת"ד וקאמר
 ססס ער תליסר כי כח' סמלכות של סכתר לא ילאו וכתר וסכמס דמו"ס
 ג"כ לא ילאו וסיסוד דכתר כתערב עס סבינס דחכמס וסניסס סקדלס ת'
 א' לבר כמ"ס רז"ל ג"כ סס וע"כ אינס זסיריס לא ער תליסר (יפ"ש) :

לו) פי' וכל זמן שזו סיי"ג ת"ד דא"א מאיריס למטס דריקנא דז"א אז זסירין
 לין דלתתא ר"ל מאיריס ת"ד דז"א וכלא כחושכנא דלין תליסר ר"ל ואז גס
 ת"ד דז"א יסיו כחשבון י"ג ת"ד דא"א כי אע"פי שאין כריקנא דז"א כ"א ט'
 תקונין מ"מ כאשר מאירס דיקנא דא"א כריקנא דז"א אז גס כז"א יסיו י"ג
 סארות כמ"ס רז"ל כש"א א"א ובררוס ויעבור ספ"א יעו"ש (יפ"ש) :

לח) פי' כמלא כי סריקנא דא"א סיא יקרס מכל ספרופוס סואיל ואס לא
 סיא לא סו מסתכחי עלאין ותתאין וגס כמנס מאיריס כל ספרופוס ומ"ס
 כלא כחד איסו ר"ל כל ס"ג ת"ד כנוונא א' סס לענין ססס טמירא ויקירא
 א"כ סכל ס"ג כחשבוס לאחד כי י"ג גימטריא אחר (רו"ד) ופי' טמירא ויקירא

יְקִירָא וְטְמִירָא מְבֵלָא • רַגְלָא אֲדַפְרָ בִּיה
 בְּאַתְרֵי דְאֹרִיטָא וְרַגְלָא אֲתַגְלִיא מִן וּמַה דְקִנְא
 אֲתַגְלִיא • דְקִנְא דְכֶהֱנָא רַבָּא עֲלָאָה •
 מִן וּמַהֲאֵי דְקִנְא נְחִית לְדְקִנְא דְכֶהֱנָא רַבָּא
 דְרִתָּתָא • מִן דְקִנְא דְכֶהֱנָא רַבָּא בְתַמְנֵיא

ר"ל עמירא ויקירא מהנביאים כענין שנאמר ורבר ה' היום יקר בומים הסם
 וכמ"ש בר"קל ע"ב אות כר יעו"ש : טל) פי' ומשום שדריקנא סיא יקירא
 ועמירא מכל כניא וחוחס כמ"ש לעיל משו"ס לא נזכר בכל סת"ך שם זקן
 בין דר"א ויבין דר"א כי בכל מקום שמדבר בת"ך בשבח דריקנא דר"א או
 דר"א כמו מי ש' כמון וכו' ופסוק ויעבור וכו' וס' אךך אפיס וכו' שבפשת
 שלח לך : ובגון מן סמלר וכו' ככולס לא נזכר מלת זקן : כי גס זקן דר"א
 לא נזכר בכל סת"ך כמ"ש בר"קלט ט"א ובריש פ"ב ופ"ג דספ"ד ובמק"מר פ'
 פ' תרומה דר"ח ע"ב יעו"ש : ומ"ש ולא אתגליא הוא כפל לשון (סגרי"א בפ"ב
 ד'סר וס'טמ סס) : בו) פי' דיקנא דכ"סר מפורש בשער הכוונות בדרוש א'
 דיעבור וז"ל והנה ה"ג דר"א ארבעה מסס שסס עלאין אינס לריכוס
 א הארס העליונה (של ד' חוורת) כי כבר יש להס הארס הריכוס להס' אבל
 השמונה האחרונות שבתס שסס נקראים דיקנא דכ"סר שסתתלסס היא מן התו'
 סנקרא ורב חסר ומשס ולמטס כי רב חסר הוא בחי' כה"ד כנודע שבתס היא
 בחסר ולו חת' תקונים הנה סס לריכוס לרדת להחיר למטה בט' ת"ד דר"א
 ולכן סס לריכוס תמיד לקבל הארס העליונה לפי שסס מתקנים תמיד לדריקנא
 דר"א : מש"אכ בר' תקונים העליונה מהס ולכן אותס חב' הו"ות שסס שמונה
 חוורתו דרישא סס כמסכוס ומאידוס בהס ועי"כ יש כח בט' תקונים הנזכרים
 לרדת להחיר למטה בט' דר"א יעו"ש : והנה לשון רז"ל לרין כיוצר כי תחלה
 אמר שד' תקונים עלאין אינס לריכוס א הארס העליונה וכו' וא"כ כשארזו ט'
 תקונים הריכוס להארס העליונה : ולפי זס איך סיים אכל חת' אחרונות שבהס
 וכו' והלא כשארזו ט' ולא שמונה : ונ"ל כי באמת דיקנא דכ"סר אינס נקראת לא
 מתיקון ורב חסר ולמטה ולא למעלה מוס כלל כמ"ש בלשונו סטגור הנז' וכ"כ
 ג"כ בש' מאמ"ר דר"ר ע"א : והכסן הוא בחסר כי חסר עס ג' אותיות גי' לכן
 ותיבת ורב הנזכר ככתוב היא רבא לפיכך ורב חסר הוא כה"ר : אבל לענין
 סהארס שמונה דיקנא דר"א ברקנא דר"א הוא מאיר ט' תקונים כנגד עט"ד
 דר"א עלמ' ומה שקורא כל עט"ד בשס כה"ר הטעס הוא כי מאחר שכל חת'
 תקונים סס נקראים דיקנא דכ"סר על סס ורב חסר הראשון שבהס לזס לא טס
 לתיקון סהרד היצר עליס וקראס בשס כה"ר כן ג"ל : וזמ"ש הנה ומה דיקנא
 אתגליא ר"ל שזכרה בת"ך כפירוש בשס זקן : והשיב דיקנא דכ"סר של א"א
 שזס עלאס כמס"ה זקן סהרן שיווד ע"פ מדותיו : שסהרן הוא כ"סר והזכיר בו
 סס זקן וכמ"ש חת"ך לקמן : מא) פי' ומזאת זקן דהיינו מעט"ד דר"א סהס
 בחי' כה"ר יווד סהפע תמיד לדריקנא דר"א כמ"ש באות הקודם משס רז"ל :
 וז"ל הוא בחי' כה"ר לרתתס מא"א (עיין יפ"ש) : מב) פירשוו כתבו רז"ל

תְּקוּיִין אֶתְתַּקֵּן • מִגּוּ וּבְגִין כִּדְ תַמְנִיא תְּקוּיִין
 דְּכַהֲנָא רַבָּא כִּד מִשְׁחָא נְחִית עַל דְּקִנְיָה
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב בְּשִׁמּוֹן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ
 יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן מִדְּוִמְנָא קִין • דְּכְּתִיב שֶׁבֶת
 אֲחִים גַּם יַחַד • גַּם לְרִבּוֹת כִּהֵן גְּדוֹר
 דְּרִתְתָּא • מִסְּ דְּכֶר זִמְנָא דְּכַהֲנָא רַבָּא
 דְּרִתְתָּא מִשְׁמִשׁ בְּכַהֲנָא רַבָּא • כִּיכּוֹל
 כִּהֵן גְּדוֹר דְּלַעֲיָדָא מִשְׁמִשׁ בְּכַהֲנָה רַבָּא •
 דָּא תְּקוּנָא חֵד דְּדִקְנָא דְּעֵתִיק סְתִימָא

בשער א"א פ"ג ו'ל וסנס באדרא ד"קלב אמרו שדיקנא דכס"ר כח' תקוין
 אחתקן וטענין הוא שממש תקוין קדמאין סס כסוד מוחין של שדיקנא
 כמ"ש בפ"א שסס עד החסד לכן תיקון הששי הוא ורב חסד כנודע ומשם עד
 תשלוס סי"ג סס ח' תקונים וכולם נקראים על סס החסד (פי' ולכן כולם
 נקראים דיקנא דכס"ר) ו"ש דיקנא דכס"ר כח' תקוין אחתקן כי החסד נקרא
 כסן עכ"ל ופי' אחתקן ר"ל אסתור כמ"ש בד"קלא ע"א אות ג יעו"ש :
 מב) פי' סוף וכו"ר דלעילא כח' תקוים אחתקן לכן גם כס"ר שלנו אחתקן
 כח' בגדים כמ"ש ר"ל בדרוש ו דר"ס ו"ל וסנס כוסח מי כמוך אב סרממן
 יש בו ח' תיבות כנגד ח' ת"ד אשר נגדס ח' בגדי כסונה א כס"ג ביו"סכ
 ונודע כי כס"ר הוא בא"א ולכן נקרא רבא ולא זעירא וכו' יעו"ש ומ"ש כד
 משחא נחית על דיקנים ר"ל כאשר מושחים אותו בשמן הקדש אכל בלא משיחה
 אינו נקרא כס"ג כמ"ש במס' טריות דו"א ע"כ מנין לכס"ג בן כ"ג דבעי
 משיחא (ולא די לו במשיחה אביו) דכתיב וסכסן סמשיח תחתיו מכניו אי
 משחא נקרא כס"ב ואי לא לא עכ"ל ומ"ש כד משחא נחית על דיקנים גס
 זס נזכר שס בד"ב ע"א כשמשח משח את אסרין ירד ב' טיפין משמן סמשח
 על זקנו וסיו כמנין ב' מרגליות וסיו שס לעולם יעו"ש וכל לשון זס שפסס
 רבי יצחק סוף ללא לירך כלל לא כדו לסרש חמשך הסכוב כולו סאריך כן :
 מר) פי' ומנא לן שמוכה בגדים הסתקנים לכס"ג סס נחקנו כנגד ח' ת"ד
 דא"א ומבוא ראוס שנים וקראס אחוס מעטס כי להס דווקא יס זקן ולא לשאר
 סטרופוס כי אפי' לעתיק ולאכא און לסס זקן כנודע גס לרבות כ"ג שלנו
 זמשש בבית סמקדס שגס היא אח לסס ודוגמתס ונמלא שח"ג שלנו סוף
 ונמת א"א : מה) פי' כי תחלס פירש מלח אחוס ומלח גס שסס רומוס
 א"א ולו"א ולכס"ג שלנו ועכשוו בא לכאר כוונת סכתוב סאמר שנת אחוס
 ס יחד דמשמע שלשסס יושכוס ביחד ואיך אפשר שיסוס זס משר"ס אמר

דְּבוּצִינָא עֵלְאָה • נְהִיר וְסִלִיק לְתַלְתַּת מְאָה
וְחֻמְשָׁא וְעֶשְׂרִין עֵיבַר • וְחַד חֲשׂוֹךְ הַיּוֹדֵה
אַתְסַחֵי בְּהֵוּא נְהוֹרָא • כְּמָאן דְּאַתְסַחֵי

כולם וכחותם יכולם סמחשכם לכר סכורוס כי כל סכורוס סס כחנת
גבורות ולכן סס מתכררס על ידו ססוף כולונא וקדרינותא • ו"ס כולונא
דקדרינותא ססוף סתונתא קלכס ומדס ונקרלת קו סמדס כנו' כו' פקודי ד"גבל
ע"א סורס י"ו (תשלוכ לשון זס סוף הסר כמכ"ש אכן סוף מכורא כמאמר ס' כר'
שעל ד"עו ע"א) וז' ולזמנין קנח סמדס ולזמנין קו סמדס וכו' כי כל סכחי'
לו סס כסו"ס דסס"ן שעולס כנו' כ"ן כי כאשר תליירנח כליור כולס וו"ן וסס
הדל"תין וסס"ן שכס חוז מן ס"וד ספשוטס שכס יסו י"ז ויין ועס ד'
אותרוס סר"ס עלמס סרי ק"ו וזסו קו סמדס • גס ססו"ס סנו' סוף נקרלת
כולונא דקדרינותא וממנח וולאס ש"ך ניליות כוס וו"ד פעמיס ס"ס כ"י
לקשלוס מכו"ש) וסנח כל כחי' הנכורות נקראס נילונין • כי סס ניליות אש
סחוק • ואמנח נקראס נילונין ג"כ לסיכס סכ"ל כי לא ירדו סתרות של סמלכס
למעס ככריאס רק כחי' רס"ח נילונין • לסחיות סיות סמוכרס אז' וסס
חלקיס מסאותר דוגמת סניוליות סיווליות מסאש • וגס נכתאר כש"כ ח"כ
פ"ט ד"כח ע"א כי סרפ"ח נילונין עלמס כמלטרף עמאש לכ"ל אסיס שגס סס
שרשו סויניס סס ש"ך וסס שכ"ס סנוכריס ככ"מ • וסס ש"ך לכר ועס שרשס
שסס א' נכורית נקראס שכ"ס • וסנח כאשר וו סכולונא כעס נו סחשכס
מעלס א' הנכוריס מכחי' שכ"ס נילונין סנו' וסס מתכררס וסעוב שכס
נחקן סס ויכסולח שכס ססויגס מתכררס וזריק לוס שאינו מכחי' סר"ויס
לעשוה מהכ כחי' קר"א ולכן זורקס וכו' יעו"שכ • ויע' כי כל מ'ס רז'ל כלו
ססקומית סוף ככורו ככיר א"ל לכווך כרופי קו"ל • אמס כסוף גוונא
נמי סיס ככורו ככר א"ל לעלמו לכחי' ויק"ל דליות כמ"ש לעיל כעמוד א'
אות וו יעו"שכ • וסכא ככורא אינו מוכר ככורו קר"ל א' ככורו סניוליות
שנטיית מהס סוקנא דא"ל • וכוס יוכן מ"ש רז'ל כש' סכונות כדורס שסי
דויעכור וז'ל כושא עון סוף תיקון העשירי ומלט כושא נשא כתיב סר וז' סוף
כנו' שכ"ס ניליות דויגיס כמחכסמיס כשס סו"ס (סחי' סכולונא וקדרינותא
כחי' נכורה ועתיק סחי' סו"ס דכ"ן כמ"ש קודס) כי חיכור שכ"ס וסס סו"ס
סס כנו' נשא • וו"ס מ"ש ככר"ר מסתכל הינא וחרו סחיות נסורא וקירא
דכולונא עילאח נהור וסלוק לשכ"ס עיבר וחד חשוק וכו' א"ל נשא עון סחיות
וכו' סרי שכתא עון סס סוד שכ"ס כולונין שסס דויגיס חשוכן ססו נחלויס
וגמתקיס ע"י שכ סו"ס סנקרל נהורק עילאח וחיכור שכ"ס וסו"ס כנו' נשא
עכ"ל • ואע"פי סככא קאמר ו'ל תקונא סחינא ורו"ל אמר ססוף תיקון סעשורי
נחח רז'ל ספס כסוק ויעבור שנושא עון סוף תיקון העשירי וסכא ספס ססוק
מי א' ככוכ • כי לפי פי' רז'ל ל"ל שכלו דווקא תקוניס לו עוליס כנו' נשא
אל כל תיקון ותיקון מ"ג ח"ד כוף עולס כנו' נשא ססרי סוף שכ"ס ניליות
ושכ סו"ס כוף מכרו • כמלינו למדיס כי מ"ש ככא כסורא וקירא דכולונא
עילאח וכו' ככונח סוף על נכורה דתיק • ומ"ש וחד חשוק סכונח סוף על
שכ"ס נילונין שסס דויגיס חשוכן • אמנח עעס סקראס כשס חד חשוק סקוף

בַּהֲהוּא נְהִירָא עֲמִיקָא דְמִימּוּי מִתְפַּלְגִין
 וְנִהְרִין וְנִגְרִין לְכָל עֵיבַר מְמַרְה דְעֵלוּי *
 מִחוּסְלִיק הֵהוּא נְהוּרָא בְשִׁפְתָא דִימָא עֲדָא
 עֲמִיקָא * דְכָל פְּתַחִין טְבִין וְיִקִירִין בַּהֲהוּא
 פְּתַחָא אֲתַפְתַּחִין * אָנָא שְׂאִיל מַהִם פִּשְׂרָא
 דְחֲמִית * פְּתַחוּ וְאָמְרוּ נוּשָׂא עֵון חֲמִיתָא

לשון יחיד הוא ויכן כמ"ש ר"ל במכור"ש ש"ה ח"א פ"ב ד"ל ע"א ח"ל וזריק
 פסולת הנילוזין ש"ך לבר ויטול את האוכל שסם הכורוים וסם מתקשרים
 באותה טעם שממשיך ממוחל דליה שיהא בחי' זולת הכורוים שהו כנוכר
 וכבוהם מתקשרים יחד לו הכורוים ונתקנים שם ויורדים יחד כולם בסוד
 עופם אחת עד סיסור דאבא ונוהסם בסוד זווז כיסוד אימא ומתעברת מסם
 וכו' יעו"ש * נמצא כי קודם שעלו הנילוזות למעלה לתקבר סויו כחשבוני שכ"ס
 נילוזין כמ"ס וסליק לשב"ס וכו' אבל כאשר עלו למעלה כמ"ס או נתחברו
 וסויו שם לאחזות אחד ולכן כאשר דיבר על זמן שסויו חוד מו"ס אמר אחד
 חשך לחרות כי נתחברו שם וסויו לאחזים וזוהי כבוד ה הכיבור מסתכל סויוא
 וכו' ר"ל סויוא מסתכל באורות דריקנא שסויו מאחזים כפרשא שהיתה פרושה
 עליסם כמ"ס לקמן בסמוך * וארו חמיה כהורא יקירא דכוינא עילאם שסויו
 הארת נבורס דעתיק ולכן קראם כוינא עילאם כי היא בחי' נר העליון על
 כלסו כוינא * נחיר ר"ל בגש כמ"ס שהוא סוד הזווז שזווג עס מו"ס כמ"ס
 כש"ט משער אכ"ך כהנסוה מסחרו ז"ל יעו"ש * ואח"ך סליק לשב"ס עיבר
 ר"ל העלם את השב"ס נילוזית שסויו למטה כדריאם לתוך מו"ס * וחד חשך
 ר"ל ילוו ששכ"ס נילוזית שסויו לחד חשך סוס אהסחי וכו' ר"ל סויו מתכררים
 כדוינא דקריגותא ה תקראת כהורא כמ"ס כשער סכוכות סנו"ל * כמאן דאהסחי
 וכו' ממה דעלו וכו' תיבת ממה דעלו הוא חוור על מאי דאמר כמאן דאהסחי
 וסלשון מסוים וכו' אמר כמאן דאהסחי ממה דעלו כהסוה כהורא וכו' ור"ל
 כדמיון הרוחץ מווסמאם שעלו כהסר עמוק * דמימיו מתפלגין ר"ל מתחלקים *
 שמהרין ר"ל ונמשכים וסוה מלשון וסוהו וסוהו כל הנוים ונגדוין לכל עיבר
 שהרוחץ שם מסתמאם סוה רוחץ היעב שאינו מסקיד על סמיס * כן לו ששכ"ס
 סויו נרחסם ומתכררים סועב מסיגוס ע"ו נבורס דעתיק * (מה) פירושו ויכן
 מ"ס ר"ל כפי' מש' א"א כי תיקון הראשון דריקנא סוה בחי' מלכות דמו"ס
 ותיקון שסני שסם שערות שעל ספסה סוה בחי' סיסוד דמו"ס יעו"ש * עוד
 נודע כי סחכמס כהורא ימא רכס כמ"ס לעיל ע"א אות כד יעו"ש * ונודע
 כי אור נבורס דעתיק מתגלס כריקנא כמ"ס ג"כ לעיל כע"א אות ס יעו"ש *
 ח"ס וסליק סוהו כהורא שסוה אור הנבורס דעתיק שנקרא בשם כהורא כמ"ס
 כדבור קודם ונתלבס בשפתא דימא עילאם ר"ל כיסוד של סחכמס שסוה
 מו"ס * כלו' כתיקון שסני שערות שעל ספסה * כי סיסוד דמו"ס סוה
 תיקון שסני סוה נקרא שסם כדפי' סריפ"ש ז"ל וסרד ר"ד ז"ל כסוגין יעו"ש *

אמר דא הוא תקונא תנינא יתיב אמר
 רבי שמעון מט האדנא אתקשר עלמא
 בריך אנת רבי חזקיה לעתיקא דעתיקין
 אמר רבי שמעון פדהו בוצינין חברין
 דאתין בהאי עזקא קדישא אסהדנא
 עלי שמיא עלאין דעלאין וארעא קדישא
 עלאה דעלאה נא דאנא חמי השתא מה
 דלא חמא בר נש מיומא דסליק משה זמנא

וזו הנסודא הוא כתי' או"פ של הדיקנא ואינו מבחי' שערי דיקנא עלמס כי
 שערי דיקנא כולם סיו מבחי' הכורוים שקראס חד חשוך וסכא אמר ססוא
 כסורא דמשמע דקאי על הנסודא שזכר כבר ססוא גבורא דעתיק ולכן
 שכיבוסו כשא עין חמיתא ססוא תיקון השני של מי א כמנך סרומו לאו"פ ולא
 אמרו לו רחוס חמיתא סרומו לשערות עלמס :

ומ"ש דכל פחחין עבין וכו' ר"ל יסוד מו"ס סוא שרש לכל יסודות כולם
 ועל ידו נפתחים כל יסודות להשפיע כמ"ש הריש"ש ז"ל :

ומ"ש אכא שקול מהס וכו' ר"ל שש מן סמלאכים נושאי ספרסא וסס
 שכיבוסו כשא עין חמיתא : מש) פי' מאחר שפירשנו גס תיקון
 השני של הדיקנא סרומו לסיוד או"כ אתקשר עלמא ססוא סמלכות כתי' תיקון
 הראשון עס יסוד ססוא כתי' תיקון השני : ג) פי' כאו אמר לכולסו בוצינין
 וכו' ורבי אבא קאמר לה וסכי קאמר חר"ש לכל סחכמיס חברי סבאים בזאת
 סמסיבס סקדושס ומס אמר להס אססדנא עלי לשמיס סעליוניס ולארץ
 סעליוניס ססס זו"ן דאזילות וכו' ומס סקרא את סחכמיס כסס בוצינא שר"ל
 כרות סיינו מטטס סהזיקיס דומין לפני ססכינס ככר לפני סאכוקס : ופי'
 עוקא ר"ל עובעת וקראתו כן משוס ססיו יושביס כעיצול לפני סרשב"י כמו
 סקבעת כדי ססיו רואיס זא"ז : ומסוס סרשב"י אמר דכר גדול ססוא זכס
 למס שלא זכס כן ארס מימות משס ועו' עכסיו משו"ס אמר אססדנא עלי
 וכו' לאמת הדבר : ומס ססולרץ לסגוד להס ענין קירון פניו סיינו כדי לזרוס
 שיעסקו כחכמת סאמת כמ"ס כסוף דבריו אזוזרו חברין קדישין וכו' :

נא) סכוונס סיא על שרסס פניו מנאריס וכמ"ס כסמוך : אמנס מס סדקדק
 לומר דאכא חמי סתא וכו' דמשמע שעכסיו נתחדס דכר זס ולא קורס לכך
 ענין זס כתבו רו"ל כמא"מר כפי' אדר"ר ד"ו ע"ד וז"ל כי סרשב"י וכן רבינו
 סקדוש סס כתי' יסוד לא שיש ספרס אס סוא יסוד דאכא או יסוד דז"א או
 יסוד דיעקב גס משס סוא כתי' יסוד לא שעילס למעלס דרך קו סאמלעי
 עד סרעת : וסנה משס כלוחית סראשונית שלא חטאו ערין ישרל כעגל סתס
 מעלתו גדולה מאד וכסחטאו ישרל איכר ססוא קור' סגדול ססיס לו וניטל

דאנא חמי בעיני תלסר מכירן גליפין קמאי
 ונהירין כבוצנין וכד אתפרש כל חד מניהו
 מפומכון • אסתלק ואתתקן ואתעטר
 ואתטמר בטמירותא דתקונוי דדקנא וכל
 אחרנין אשתארן • ובעוד דכל חד מתפרש
 בפומיכו • נהיר ואתעטר ויתיב כמלכא
 כגו חליה • וכד אסתיים לאתפרשא • סליק
 ואתעטר בעטרא קרישא • ואתתקן
 ואתטמר ויתיב בתקונוי דדקנא קרישא •
 וכן לכך חד וחד • אזדרו חברין קרישין
 דהא בקיומא דא דא יהא עד דייתי מלכא
 משיחא • קום רבי חזקיה תנינות • ואוקיר
 תקונא תליתאה דדקנא קרישא •
 תאנא עד דא קם רבי חזקיה • קלא נפק
 ואמר נה אין מראך אחר עושה שתי

לסודיעו • ואולי שהרש"י פליג ואגמרא דידן ולא ס'ל כסבית שה"ס :
 (גר) פירוש שאני רואה כל הארת ס"ג ת"ד חקוקים לפני כפרסא הנזכרת לקמן
 ד'קלד ע"ב ומאזרים ככרות • וכד אתפרש ר"ל וכאשר נסתיימס סדרשה של
 אותו תיקון סיה סלוק אותו סאור של סתיקון סהוא למעלה כת"ד דה"א
 ואתטמר כטמירותא דתיקונוי דדקנא ר"ל ונכנס בתוך השערות של דדקנא
 כי סס סיו דורשים כ"ג מדות של מי א כמנך שסס כחי' אר"פ של דדקנא
 שז"ס אמר ואתטמר וכו' וכל אחרנין אשתארן ר"ל וכל שאר סתיקונים
 שערין לא דרשו עליהם סיו נשאריו כפרסא וכזמן סדרשה של סתי' סיה אותו
 תיקון נאזיר ומוסרי כדמיון סמלך כחוך סוילותיו וכל זס סיה רואה טרש"כ
 ע"ס בלחוד אכל שאר סתכרים לא סיו רואים אף תי' שאומרים לכד (עי' רי"ד) :
 (גה) סנס אע"פי שלא כאמרו דכרים סללו אף בלכא מרוס כדו לסודיע שאין
 ססטר לגודויו • תכל בכשר ודס לא אמרינן אין מלאך א' וכו' עיקר סדכר

שליחיות . בתרגיש רבי שמעון ואמר .
 ודאי כל חד וחד באתריה . ואנא ואדעזר
 ברי ורבי אבא אשתלים שלימתא עלאה
 קים רבי חייא . קס רבי חייא פתח ואמר
 ואומר אהה יי אלהים הנה לא ידעתי דבר
 כי נער אנכי . וכי ירמיה ליה הוה ידע
 למקלא . והא כמה מדולין נפקו מפומי
 עד לא אמר דא . והוא אמר מלה כריבא
 דכתיב הנה לא ידעתי דבר . אלא חס
 ושרוס דאיהו אמר על דא אלא הכי תאנא
 מה בין דבור לאמירה . אמירה היא דלא
 בעי לארמא קלא * דבור בעי לארמא קלא
 ולאכרוזא מלין . דכתיב וידבר אלהים את
 כל הדברים האלה לאמר . ותאנא כד

סיה מסני שמשו מן השמים על כבוד רבי חזקיה שלא יערח לחזור ולעמוד
 חקף אחר שיב רק שזולתו הדברים כדרך מליטא וכבוד וקראונו בשם
 מלאך . ומ"ש ב' שליחות חייבו בכת א' זו אחר זו בלא ספק שליחות אחרת
 בכתיים . אבל בהספק שליחות אחרת בכתיים שפיר דמי כי אפי' סמלאך עלמו
 עושה כמה שליחות בעולם . כמ"ש בור' חיי שרם במד' הגעלס ד'קבו ע"א
 וז"ל אין מלאך אחד עושה לא שליחות אחד ולא ב' שליחות בכת אחת וכו'
 יע"ש . ולכפי קאמר ר"ש ואלא ולעזר ברי ור"א נחזור לגמור שלוש תקונים
 הנשארים מ"ג ת"ד ועי"ו יסיו נשלמים פירוש סו"ג ת"ד כולם שאין זם נקראת
 רבי יסודם ע"ה אמר שלוש תקונים בלא ספק אחד ביניהם עכ"ז לא נקראת
 שתי שליחות מטעם כי יש ספק בכתיים . ואע"פי שנקמת לא סיה כן כי
 אחד כדו שיהיה מטעם כי לא סיים תיקון ת' וישב לו וקור ועמד לפרש תיקון
 עשאו שליח על זם : נו) מה שפתח רבי חייה בפסוק זם סוף משוש שראם
 את ר"ש דאתרגיש מסחור קלא אע"פי שאינו קסם כ"כ לכן כדו ליתוכי דעתיה

סיה
 מסני
 שמשו
 מן
 השמים
 על
 כבוד
 רבי
 חזקיה
 שלא
 יערח
 לחזור
 ולעמוד
 חקף
 אחר
 שיב
 רק
 שזולתו
 הדברים
 כדרך
 מליטא
 וכבוד
 וקראונו
 בשם
 מלאך
 ומ"ש
 ב' שליחות
 חייבו
 בכת
 א' זו
 אחר
 זו
 בלא
 ספק
 שליחות
 אחרת
 בכתיים
 אבל
 בהספק
 שליחות
 אחרת
 בכתיים
 שפיר
 דמי
 כי
 אפי'
 סמלאך
 עלמו
 עושה
 כמה
 שליחות
 בעולם
 כמ"ש
 בור'
 חיי
 שרם
 במד'
 הגעלס
 ד'קבו
 ע"א
 וז"ל
 אין
 מלאך
 אחד
 עושה
 לא
 שליחות
 אחד
 ולא
 ב'
 שליחות
 בכת
 אחת
 וכו'
 יע"ש
 ולכפי
 קאמר
 ר"ש
 ואלא
 ולעזר
 ברי
 ור"א
 נחזור
 לגמור
 שלוש
 תקונים
 הנשארים
 מ"ג
 ת"ד
 ועי"ו
 יסיו
 נשלמים
 פירוש
 סו"ג
 ת"ד
 כולם
 שאין
 זם
 נקראת
 רבי
 יסודם
 ע"ה
 אמר
 שלוש
 תקונים
 בלא
 ספק
 אחד
 ביניהם
 עכ"ז
 לא
 נקראת
 שתי
 שליחות
 מטעם
 כי
 יש
 ספק
 בכתיים
 ואע"פי
 שנקמת
 לא
 סיה
 כן
 כי
 אחד
 כדו
 שיהיה
 מטעם
 כי
 לא
 סיים
 תיקון
 ת'
 וישב
 לו
 וקור
 ועמד
 לפרש
 תיקון
 עשאו
 שליח
 על
 זם
 :
 נו)
 מה
 שפתח
 רבי
 חייה
 בפסוק
 זם
 סוף
 משוש
 שראם
 את
 ר"ש
 דאתרגיש
 מסחור
 קלא
 אע"פי
 שאינו
 קסם
 כ"כ
 לכן
 כדו
 ליתוכי
 דעתיה

עֲלֵמָא שְׁמַעוּ הֵהוּא דְבוּר • וְכֵל עֲלֵמָא
 אֲזִדְעִיעוּ • וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב וַיְדַבֵּר וְלֵא
 כְּתִיב וַיֹּאמֶר • אוֹף הֵבֵא כְּתִיב הִנֵּה לֹא
 יִדְעֵתִי דְבַר • לְאַכְרֹזָא מְלָה וְלֹאֹכְחָה
 בְּרוּחַ קִדְשָׁא לְעֵלְמָא • אִי הֵבִי הָא כְּתִיב
 וַיְדַבֵּר יי אֶר מֹשֶׁה לֵאמֹר • אֵלֶּא מָאן הוּא
 נְבִיאָה עֲלָאָה כְּמִשְׁרֵה דְלֹא זָכָה בַר נֶשׁ
 כְּוֹתִיָּה • דֵּהוּא שְׁמַע דְבוּר בְּהַכְרֹזָה • וְלֹא
 דְחִיל וְלֹא אֲזִדְעִיעוּ וְשִׁאֵר נְבִיאִים אֲזִדְעִיעוּ
 אֲפִילוּ בְּאַמִּירָה וְדִחִילוּ בְּדִחִילוּ כ וְתֵאנָא
 תְּקוּנָא קְדָמָאָה דְדִקְנָא וְתַנְיִנָא לְאַתְבָּא
 לְתַלְיָתָאָה דְכְּתִיב נ הֵן כֹּל אֵלֶּה יִפְעַר אֵל

סביא דרש זס לומר שאין לתמוס דאך ר"ש דאיוס אריא דבי עלאי אחרניש
 מהסוא קלא שדרי גס שאר סנביאס סיו זעיס ויראס אפי' באמירס חוץ
 ממסס שגדלס מעלתו עד מאד ור' כ' כ"ג אן א) פי' דשאר נביאס סיו
 יראס אפי' מאמירס וכ"ג ססיו יראס מהדיבור ולזס דקק לומר אפילו כל'ן
 לא מבעיא ססיו מודעועיס מהדיבור לא אפי' באמירס לחוץ סיו מודעועיס
 כיו לפעמיס סיסס באס לסס סנכוסס ע"י דבור כמו שמליו וידבר ס' א נוח
 לאמר וספרשט שמיני וידבר ס' א אסרן לאמר וכיסשע ס' כ' וכדכרו
 סיוס א' ס' כ"א וע"י כו' וחסחנן דרס"ח סע"ב ב) פי' כיו תקון סראשון
 שסוא מו א כמוך סגילתו סוא לכפוס סריכוס סמתעוררים כעולס סמתת עונות
 סתתקוניס כשמו כן סוא שסוא א לשון חווק' וסוא כוסס אוסס לפי שסס
 ותיקון סשני סגולתו לסכול גס אוסס סעונות עד שיוצרו כתשובס שאי יסוס
 לסס מחילס ע"י תיקון סשלישי או עד סתמלל סססס ונפרע מסס ע"י ז"א
 כשמו כן סוא פי כשא עון ר"ל סוכל סעון שאינו מוחל ואינו כפרע אכל
 תקון סשלישי סוא מוחל סעונות וספסעיס לנגמרי אס חזרו כתשובס כמ"ג
 ועיבר על ססע' ור"כ כשני תקוניס סראשוניס אין סעון עלמו נמחק אלא
 על ירו תקון סשלישי וסני סתקוניס סראשוניס אינס כ"א סכנס וסזמנס
 לתקון סשלישי כיו סוא סעקר כמ"ג וספסרתו עכור על פסע (סג"רל כס"כ דס"ד)
 ג) מביא ראיס ממס שאמר סכתוב סעמיס שלוש ולק אמר סעמיס וסלוס כקו

מְנִיָּהּ • דְּהָא אֶסְתֵּלַק וְאֶתְעַטֵּר יְדִיעַ וְלֹא
 יְדִיעַ • תָּאנָא בְּצִנְיָעוּתָא דְסַפְרָא • מְרִו
 דְכְתִיב פֶּשַׁע זָכוּ עֹבֵר • לֹא זָכוּ פֶּשַׁע •
 הָאִי בִזְעִיר אֲנַפִּין • מְרִי בֵּין הָאִי לְהָאִי •
 בִזְעִיר אֲנַפִּין כַּד נָחִית הֵהוּא אֲרַחָא מִתַּחַת
 נֹקְבֵי חוּטְמוֹי כְּתִיב וַיַּחַר אֵף יי בָּם וַיִּלְךְ
 מֵאִי וַיִּלְךְ דְנַפִּיק רוּחָא דְרִגְזָא מֵאִינוּן
 נֹקְבֵי וּמֵאֵן דְאִשְׁכַּח קְמִיָּה אֲזִיר וְלֹא
 אִשְׁתַּכַּח הָרָא הוּא דְכְתִיב כִּי רוּחַ יי נִשְׁכַּח
 בּוֹ • בְּאֲרִיךְ אֲנַפִּין כְּתִיב • וְעֹבֵר עַל
 פֶּשַׁע וְכְתִיב וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַשְׁהֵרֶם • וְתָאנָא

כפומא דמלכא וכו' ועוד לו שם וזו סוד שרמתי לך על סודא אורחא דתיב
 על סודא קרומא דרפיית על מוחא כי סודא סודא שנתלם שם ועכ"ז סוד
 שם מכיסא וסודא לסתלות יותר כפומא ועכ"ז עדין סודא סתום יע"ש • וזו
 אומרו ולא אתגלי לחד מנייטו אורות סודא סודא סודא דעת
 דגנו כפומא דסודא אסתלק מן סודא ואתעטר באורחא כסודא קרומא דרפיית
 על מוחא ועדין כשכיסא סודא סתום מאד וסודא אומרו ידע ולא ידע ידע
 מחד מה שמחלם מיסא ולא ידע משום סודא סתום סתום (ס"מ וסריפ"ט) :
 (ו) פירושו סודא כמ"ש רז"ל בש"א פ"כ ו"ל והנס לו השני כתיבת דחוטם
 ופס דא"ל יולאים מהם כתי' הכלים ואורות מקיפים וכמשך סתרתם עד ז"ן
 יע"ש • ועוד לו שם פ"ז ו"ל ועוד יש כתיבם אחרת שהיא סתרת פס דא"ל
 שולאים מפיו הכלים ומקיפים כסוד אור"מ ומקיפים לז"ת דא"ל יע"ש • וז"ש
 מסו דכתיב פשע כי מסרתי סוד לומר נושא עוון ועובר עליו • ומש"ס מפרש
 לא זכו ר"ל אס חזרו כתיבם וזכו למחול עונותיהם אז סודא עובר שעובר
 אורות סחוטם דרך סודא אורחא ומתלבשים תוך אורות סתם ויורדים עד ז"א
 כדי למתק דיניו • וזו על פשע כל' עד ז"א שבו פשעו ופגמו ככובל ועי"ז
 כמתקים סריים שבו"א וכמ"ש בדק"ל ב' אומרא דכיס נשית רוחא דחיי לז"א
 וקריין ליה סליחם וכו' יע"ש • לא זכו אז אין כמשכים אורות סתמורים מא"ל
 לז"א ואז כשאר ח"ו פשע כז"א כי כז"א לא שייך למימר כיס לא זכו פשע כי
 סודא דחמי גי דחמי (עיין ס"מ וסריפ"ט וסרי"ד : 1) סי' מס בין סודא
 ז"א לסודא סודא ז"א • כז"א כד נחית סודא אורחא • אולי ז"ל סודא רוחא
 אך לא מלאתו ג' • וז' ועי' בקו"ב שכתב ר"ל פעולת סודא אורחא כי סודא

הכא כתיב עובר על פשע בההוא ארחא
 התם ועבר יי לנגוף את מצרים וזכאה
 חולקיה דמאן דזכי להאי ודא הוא
 תקונא תליתאה דדקנא יקירא קדישא
 עדאה עתיקא דעתיקי אמר רבי שמעון
 ודאי קדשא בריך הוא יסגי לאוטבא לך
 ויחדי לאנגא ערך ותאנא מאי דכתיב
 שוש אשיש ביי בעתיק יומין אתמר דהא
 הוא חרותא דכלא האנא בשעתא
 דאתגלי האי ארחא דדקנא דעתיק יומין
 בדהו מארי דיבבא ויללה ומאריהון דדינא
 סתימין ושתיקין וליה דפתח פטרא

אינו זו ממקומו ולא שייך לומר כים כד נחית יעו"ש :

ומ"ש מאי וילך ר"ל דאס קאי על ס' פשיעו וכי סוּם ואמינא שיהוּם עומד
 ס' לעולם ולמס' סוּרך הכתוב לסודיענו וזה משרו"ס מפרשו על סהרס
 שסארס עלמו הוא הולך לו מן העולם חקך באותו שעם כמו שמליכו במרוס
 שלטערעם חקך ומלודע חשוב כמת . כמ"ש ל נח חסי כמת . אבל בא"א כתיב
 ועובר על פשע . וכתיב ודוח עברה וחטורס מכל עון ופשע . חס כו"א
 כתיב ועבר ס' לנגוף את מצרים שסעברה הנוכרת בו"א סוף לעונס . וכלא
 חולקיס דמאן דזכי לסאי . ר"ל למי שזכס לסיות מושפע מאורח א"א כי או
 כל בעלי סדוין וסתיקין ולית מאן דופתח פטרא לזכאשא כמ"ס בסמוך
 (עיין קו"ב וס"מ ירו"ד) : ח) פי' מפני שכל סכתוב שני פעמים שס
 אשיו וכו' לכן פי' דקאי על א"א שהוא מקור השמחה והשמוש כפול ומכופל
 ספרי כסוף אורחא עובדיס אורות חטונס שס חייך וחייך דחייך ככו"ל ולכן
 נס השמוש סיס כפול (סס : ט) פי' כי באשר זס סאורח מתגלס מסוכס
 שמתלקיס חסמניא נימין דשערו רישא דא"א חטופיס על ספכיס כמ"ש כע"ב
 אז כל דיני חילודס סקקלאיס מארי דיבבס . וכל דיני העשיס סקקלאיס מארי
 דיללס . וגס מאריסוין דרוכא שס דיני סבריאס אז כולס סוקמין את סיסס
 מלקטרג ומלסויק . ופע"פי שתיקון סראשון סוף סממתק אותס כמ"ס כד"קלג
 פי' און זו יעו"ש . מ"מ סבר אמר לעיל דתקונא קדמאס ותכיונא לאתקלג

מ
(
חכ
כאל
חוט
דכיס
זו
לס
מכל
לחית
שחית
מחיל
מחללס
סענין זס
א ל חסר
זס סייך חלל
ומ"ש
סיקין

לֹא־בָאֲשָׁא מְשׁוּם דְּהָאִי אֲרַחָא אֲתַגְלִיָּא
 דְּתַקְנָא יוֹמְרָאִי מֵאֵן דְּאֲחִיד וְאֲזִדְר
 לְשַׁתְּקָאָה • לְהָאִי אֲרַחָא רְשִׁים • דְּהוּא
 סִמְנָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא :

תְּקוּנָא רְבִיעָאָה מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא תְּחוּת
 פּוּמָא מְרִישָׁא חָדָא לְרִישָׁא חָדָא •
 חָדָא הוּא דְּכְתִיב יֵאֵל לְשֹׂאֲרֵית נַחֲלָתוֹ • כְּמָה
 דָּאֵת אֲמַר וְנִשְׁאַת תְּפִלָּה בְּעַד הַשְּׂאֲרֵית
 הַנִּמְצָאָה • הַנִּמְצָאָה מִמֶּשֶׁי שְׂאֲרֵית דְּכְתִיב
 שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשׂוּ עוֹלָה :

לתליתאם סוּ וסוף סתיקון סאנחנו עוסקים בו • כי אמ"י סתיקון סראשון
 סוף ממתיק אותם מ"מ סתיקון סג' גורם בכח סראשון סמלובש בו לסתום ספוסם :
 ומ"ש ולית דיפתח פטורא לאבשא פי פטורא סוף מלשון פטרון ומושל ור"ל
 אין מי שיפתח בשלטנות סהוק כי אינם יכולים ללמד קטיוגוריא כלל
 מפני סארית אורחא דעתיק יומין סמתגליא לתיקון סעולמות (עי' קו"ב) :
 י) פי' ומוס' סאנחנו לומדים מאן דאחיד ר"ל מי שרולה לאתון ולכלום פי
 חכרו ומוסוריו לשתוק • להאי אורחא רשים • ר"ל במקום זס סאורח רושם
 באלבעו • כי מניח אלבעו על פיו וראש אלבעו מכוינת על אורחא דתחות
 קוטמא וזו חכירו מכין רמוזו ושותק • ועטס שמניח אלבעו סס לרמוז לו
 דברים כשורשן סעליון דסוף סימנא דעתיקא קדישא כי כאשר זס סאורח מתגלה
 אז שותקים כל בעלי חרין (עיין קו"ב ורר"ד) : יא) לא סמלא פירוש מרווח
 לזס ופסטר לפרש כדוחק וסוף סמביא ראים סתיקון זס סוף מקיף למס סגשאר
 מכל סביבות ספס מרישא חרף לרישא חרף וקאמר סס"ד לשארית • כלומר
 לשארית ספס • אך מפני שזס לרחות ולפרש מלת לשארית עד סשארית ולא
 שארית ככלל וא"כ אין ראים ססס מחפין את כל שארית סממלא מן ספס ממש
 משו"ס חורבך ללמוד כעין גורם סזס מן שארית סממלא מן סתס כתיב
 סממלא סכא כמו כאלו כתיב שארית סממלא ר"ל מן ספס ממש • ופסטר
 סענין זס נ"כ רמוז כתיבת נחלתו ר"ת כפקין חורתי ונטין לרישא כתיבא •
 א"כ אמר סממלא ממש ר"ל כי מלת סממלא סמשע סתמיד כמלאה ואין
 זס סייד אלא כדויקא דא"א כי בז"א לפעמים אין בו כתיבת דויקא כלל
 כמו בזמן סעיבור וסייקס :

ומ"ש שארית דכתיב שארית ושרא וכו' סוקסס לו כי סואיל ותיקון זס סוף
 סתיקון כס"ע ואינו סתלום לתיקון אחר א"כ סמאי קרי לזס שארית

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה נְפִיק אַרְחָא אַחֲרָהּ
 מִתְחוֹת פּוּמָא הָדָא הוּא דְכִתְיִב לֹא
 הַחֲזִיק יְבִי לְעַד אַפּוּי קוּם רַבִּי יוֹסִי קָם רַבִּי
 יוֹסִי פִתַּח וְאָמַר אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לּוֹ אֲשֶׁרִי
 הָעַם שָׁיִי אֲרֵהוּי אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לּוֹ
 יְבִי מְהוּ שָׁכְבָה לּוֹ בְּמָא דֵאֲתָא אָמַר וְחַמַּת
 הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה שְׂבִיךְ מְרוּגְזִיָּה דְבָר אַחֲרֵי
 יְבִי שְׂבִיךְ בְּרוּגְזִיָּה הָדָא הוּא דְכִתְיִב וְאִם
 כְּבָה אֲתָ עוֹשֶׂה לִי הֲרַגְנִי נָא הֲרוּג דָּא

סוף לשון שיר ומפרש שבא לרמוז על סדוקים כדכתיב שארית ישראל לא יעשו
 עולם וכו' ור"ל שתיקון זה מתוקן ללדוקים דווקא כמ"ש כמס' ר"ס ד"ו לשארית
 נחלתו למי שמשים עלמנו כשיריים וכו' ואינו כמו תיקון חמשים שנקרא אפיס
 שמועיל ללדוקים ולרשעים כמ"ש כנסדרין ק"א ס' ע"א יעו"ש ועיין עוד
 ביומר בשלח ד"ר ע"א ו"ל יוסף ס' שנית ורו לקנות את שאר עמו מאי את
 שאר עמו לין אינון לדיקויא דאקרון שאר כמד"א וישארו שני אנשים כמחנם
 וכו' ותנינן ליה עלמא מתקיימא לא על אינון דעברי גרמייא וכו' יעו"ש ;
 יב) מביא ראיה שם התיקון הוא פנוי מן השערות דכתיב לא החזיק ואי ליכא
 אורחא סיס מחזיק את האף משום דליכא אעברא ומלת אפו הוא קאי על
 ז"א כי א"א הוא רחמי בו רחמי כמ"ש בתיקון ג' יעו"ש וסכי פי' הפסוק
 אע"פי שיש אף בו"א והוא מעיר אפו למטע עכ"ז יש אורחא תחות פומא
 דא"א שירדים אורות החושים והפס דרך שם עד ז"א ולא החזיק א"א את אפו
 דז"א לעד לא נגעטלו מז"א : יג) פי' דהו"לל שכן או שכן לו ומסו שכנס
 ותדן כמ"דא וחמת המלך שכנס יען כי בו"א שם נגלו האסים והדינים ולדין
 שכוך ולכי פירושו אשרי העם ששכך חמת המלך מסור בידו שיודעים ע"י
 כוונתם ותפלתם לשכך חמתו (עי' ס' המ ותרפ"ש ור"ד) : יד) פי' כי לפעמים
 שכיך מרוגזים שכל הרגוז ותבעל ומתקיים כל דינים ולפעמים שכיך כרוגזים
 דויינו שיתבעל הרגוז אמנם עדין הוא שמור ועמור בחוכו ולא נתבעל לגמרי
 אלא לפי שעת כמו שזכרנו בעון העגל שנאמר ויחסם ה על סרעם וכו'
 יכתוב וכיום פקדי ופקדתי וכו' ועוד בעון המרגלים כתיב ויאמר ס' סלחתי
 בדברך ואולם חיו אני וכו' כי כל האנשים וכו' אמא לפעמים שכיך ועדין הוא
 כרוגזים וסוינו כשאין מיתוק ממנו :

ומ"ש ס"ד ואם ככה וכו' ר"ל שאם ישאר שום רוגז ותרון אף שמור ועמור
 בלכך עליהם א"כ הרגני נא הרגו יען שבעון קל שיעשו סתחתיים
 תוור הפעם לסתעורר וללאת (עי' סריפ"ש ור"ד) :

מס' ר"ס ד"ו
 לשארית
 נחלתו
 למי שמשים
 עלמנו
 כשיריים
 וכו'
 ואינו
 כמו תיקון
 חמשים
 שנקרא
 אפיס
 שמועיל
 ללדוקים
 ולרשעים
 כמ"ש
 כנסדרין
 ק"א
 ס' ע"א
 יעו"ש
 ועיין
 עוד
 ביומר
 בשלח
 ד"ר ע"א
 ו"ל יוסף
 ס' שנית
 ורו לקנות
 את שאר
 עמו מאי
 את שאר
 עמו לין
 אינון
 לדיקויא
 דאקרון
 שאר
 כמד"א
 וישארו
 שני
 אנשים
 כמחנם
 וכו'
 ותנינן
 ליה
 עלמא
 מתקיימא
 לא
 על
 אינון
 דעברי
 גרמייא
 וכו'
 יעו"ש ;
 יב)
 מביא
 ראיה
 שם
 התיקון
 הוא
 פנוי
 מן
 השערות
 דכתיב
 לא
 החזיק
 ואי
 ליכא
 אורחא
 סיס
 מחזיק
 את
 האף
 משום
 דליכא
 אעברא
 ומלת
 אפו
 הוא
 קאי
 על
 ז"א
 כי
 א"א
 הוא
 רחמי
 בו
 רחמי
 כמ"ש
 בתיקון
 ג'
 יעו"ש
 וסכי
 פי'
 הפסוק
 אע"פי
 שיש
 אף
 בו"א
 והוא
 מעיר
 אפו
 למטע
 עכ"ז
 יש
 אורחא
 תחות
 פומא
 דא"א
 שירדים
 אורות
 החושים
 והפס
 דרך
 שם
 עד
 ז"א
 ולא
 החזיק
 א"א
 את
 אפו
 דז"א
 לעד
 לא
 נגעטלו
 מז"א :
 יג)
 פי'
 דהו"לל
 שכן
 או
 שכן
 לו
 ומסו
 שכנס
 ותדן
 כמ"דא
 וחמת
 המלך
 שכנס
 יען
 כי
 בו"א
 שם
 נגלו
 האסים
 והדינים
 ולדין
 שכוך
 ולכי
 פירושו
 אשרי
 העם
 ששכך
 חמת
 המלך
 מסור
 בידו
 שיודעים
 ע"י
 כוונתם
 ותפלתם
 לשכך
 חמתו
 (עי'
 ס' המ
 ותרפ"ש
 ור"ד) :
 יד)
 פי'
 כי
 לפעמים
 שכיך
 מרוגזים
 שכל
 הרגוז
 ותבעל
 ומתקיים
 כל
 דינים
 ולפעמים
 שכיך
 כרוגזים
 דויינו
 שיתבעל
 הרגוז
 אמנם
 עדין
 הוא
 שמור
 ועמור
 בחוכו
 ולא
 נתבעל
 לגמרי
 אלא
 לפי
 שעת
 כמו
 שזכרנו
 בעון
 העגל
 שנאמר
 ויחסם
 ה על
 סרעם
 וכו'
 יכתוב
 וכיום
 פקדי
 ופקדתי
 וכו'
 ועוד
 בעון
 המרגלים
 כתיב
 ויאמר
 ס' סלחתי
 בדברך
 ואולם
 חיו
 אני
 וכו'
 כי
 כל
 האנשים
 וכו'
 אמא
 לפעמים
 שכיך
 ועדין
 הוא
 כרוגזים
 וסוינו
 כשאין
 מיתוק
 ממנו :

הוא רינא דריני • אשרי העם שיי אלהיו
 רחמי דרחמי טו דבר אחר שכברה • שמא
 דכליל בר שמחן וקדשא ברך הוא מעבר
 רוגזיה ואנח ביה לזעיר אנפין ומעביר על

ומ"ש דא סוף דינא דריני ר"ל כי מ"ש הכתוב אשרי העם שככה לו סוף
 רומן לפרטוף ו"א שסוף דינא דריני לנבו א"א • ומש"ס אשרי העם
 שס' אסוי סוף רומן לפרטוף א"א דאיוו רחמי דרחמי • ומש"ס שפתח רבי יוסי
 בפסוק זס הכל סוף משוס דבר אחר שככה שמא דכליל כל שמסן וכי' סוף
 רומן על אורחא דתחות כומא וכמו שפירש בסמוך : טו) פי' זס יוכן בסקדים
 מ"ש רז"ל בש"א א"ב פ"ב זס מסות דבריו וסוף כי כפס דא"א יש פנימיות
 וחילוניות • ופנימיות סוף שס ס"ג וחסים שסס חיד וגרון • ושס מזדווג
 סקך וסגרון ע"י שלשון ויולאים מזס סזווג שלוש סמות יס"ו • וסנא יו"ד
 מי"סו סרשאכס וס"א מי"סו סשנית וס"ו ס"א מי"סו סשלישית שסס אותיות
 סר"ס סס כשאריו בתוך ספס דא"א תמיד • ואותיות סשאריו שסס ס"א וס"ו
 מי"סו סרשאון וי"ו וס"ו מי"סו סשנית וי"ו מי"סו סשלישית שסס כמנין סכל
 סס יולאים לחון כסוד סכל וכ"ו סוף כסוד ספנימי של ספס אסנא בחילוניות
 של ספס סוף אחרים של מ"ס כוס יוד יוד סוף יוד סוף יוד סוף יוד סוף יוד סוף יוד
 וכחוטס דא"א בחילוניות יש ג' סמנא חסום כמנין חוטס • וכפנימיות סחוטס
 יש שס ס"ג דסו"ס כסרר זס כי סו רשכנס כמלואס סוף כחי' נקב ימין •
 וס"ו אחרונס כמלואס סוף כחי' נקב שמא • וסו"סו כמלואו סוף כחי' כותל
 סמססקין בין שני סקקבים • וי"ו ספוטס סוף רוחא דחיי דגניו כנקב ימין
 לכורך ז"א • ואותיות ו"ד דמלוי יו"ד סשאריו סס רוחא דחיי דנקב שמאל
 לכוקבא דז"א • וג' חסום דחילוניות סחוטס ורוחא דחיי דנקב ימין ושמאל
 דחוטס יודר עד ספס דא"א ומתלבש תוך אורות חילואים מהפס סנו"ל שסס
 כחי' סכל וכולס יורדים לאו"א ולזו"ן כרו לעוררס א סזווג ע"כ תמלית דבריו
 יעו"שכ' עוד כתב רז"ל בש"א ח"א רפ"ב חז"ל וכן סכל סחוטס כמשך דרך
 אותו אורחא שיש על ספס כגד סחוטס סוף תיקון סג' מי"ג ת"ד • וכן סכל
 ספס כמשך דרך אותו אורחא סקדא לא חחוק לעד אפו סוף תיקון סחצישי
 מי"ג ת"ד יעו"ש • כמלא לפ"ז כי בין אורות חוטס ובין אורות ספס כולם
 עזברים ויורדים מדרך תיקון סחצישי סוף סס ג' חסום דס"ג וי"ו כמלואס
 וכל סמנות דפנימיות וחילוניות סחוטס שסס ג' חסום דס"ג וי"ו כמלואס
 וכן כל סמות חילואים מהפס שסס כמנין סכל זס האורחא סוף שס מ"ס
 כוללס כי כולם עזברים כתיבו • וזמ"ש שמא דכליל כל שמסן סשכונס על
 זס סאורח סוף שס מ"ס סכולל כל סמנות • ולכן תיכס שכ"ס סוף גי' מ"ס
 כי אות ש"ן סוף שימיש • וכן שככה ר"ת שמא כליל כל סמסן לרמוז על
 אורחא דתחות פומא סוף מ"ס וכולל כל סמנות • וקב"ס סוף א"א ע"י
 האורחא מעביר רוגזיו דז"א ומניח לו מכעסו כי כזס סאורח עזברים אורות
 חוטס ופס דא"א ויורדים לז"א וממתקיס דיניו • וכלו אמר וקב"ס מעביר בוס
 רוגזיו וחס' לז"א כי מלת רוגזיו קאי על ז"א דכא"א ליכא שס רוגזו חלילק

אָדָא הוּא עֵתִיקָא דְעֵתִיקֵי וְעַל הָאֵי כְּתִיב
 מָה גָּדְרוּ מַעֲשֵׂיךָ יי' מְאֹד עִמָּקוּ
 מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ • אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן יִתְתַּקְּנוּ
 עוֹבְדֵיךָ רַעְלָמָא דְאַתִּי מֵעַם עֵתִיקָא
 דְעֵתִיקִין :

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא וְסָלִיק
 מִדְּרַע דְלַעֲיָא • וְחָפִי תְּקוּבָתָא
 דְבוֹסְמָא טָבָא עַד רִישָׁא דְפּוּמָא דְלַעֲיָא •
 וְנַחֲתִית שְׁעָרָא לְרִישָׁא דְפִתְחָא דְאַרְחָא
 תְּתָאָה דְפּוּמָא • קוּם רַבִּי יִיסָא וְאַתְקִין
 תְּקוּנָא דָא • קָם רַבִּי יִיסָא פִּתַּח וְאָמַר
 וְחֲסָדִי מֵאַתְךָ לֹא יִמוּשׁ • וְכְתִיב וּבְחֶסֶד
 עוֹלָם רַחֲמֶתֶיךָ יי' הֵנִי קָרָאִי קִשְׁיִין אֶהְדְּרִי
 וְלֹא אֶקְשׁוּ • דְתַנִּינָן אֵית חֶסֶד וְאֵית חֶסֶד •

מו"ס דא"א שאין מי שידע אותה לא א"א דווקא מפני שהיא סתומה בקרום
 ועל האי כתוב מה גדלו מעשך וכו' ר"ל ועל סוד זה שאמרנו בזמן שהאורחין
 סתומין אז הם וזמין למו"ס לענין דלית מאן דידע לכו ע"ז אמר דוד כרו"ס
 מאור עמקו מחשבתך שקרא את האורחין בשם מתשכס כמו מו"ס הנקרא
 מתשכס ואמר שהם נמוקים מאד שאינם נודעים • שאם הכוונה על מו"ס
 בלחוד סול"ל מאד עמקם מחשבתך בלשון יחיד (עו' יפ"ט) :

יח) עו' שכתוב א' אומר שהחסד הוא של סק"בם שקראו חסדי וכתוב אחר
 אומר שהחסד אינו שלו לא של העולם וא"כ קשיין קראי חסדי • וקאמר ולא
 אקשו עו' אבל לא קשו מדי משום דתני אית חסד ולגאו שהו"א א"א • והכוונה
 על תקינא שהתאם דויקנא דא"א הנקרא ויב חסד כמסקו ויעבור ואע"פ
 שזבין סיבב וטולך על אר"ס השנימי של דויקנא והתם נמי נקרא ג כ חכך
 חסד הוא מ"מ כסיק וחסדי מאתך לא ימוש שהביא רבי יוסף הוא מדבר על
 חזרת ל רחום וחסן וכו' סיודים לסארי בדיקנא דו"א דסבי דייק מלת לא
 ימוש ע"ל שלעת"ל יסיו תמיד מאירים שערי דיקנא דא"א בדיקנא דו"א ואינו

אֵית חֶסֶד דְּלָגְוּ • וְאֵית חֶסֶד דְּלִבְר • חֶסֶד
 דְּלָגְוּ הָא דְאִמְרֵן דְּעֵתִיקָא דְּעֵתִיקִין • וְהוּא
 סְתִים בְּסִטְרָא דָא דְדִקְנָא דְאִקְרִי פֶּאֶת
 הַזְקֵן יֵט וְלֹא בְעֵי בַר נֶשׁ לְחַבְלָא הָאִי סִטְרָא
 מְשׁוּם הָאִי חֶסֶד דְּלָגְוּ דְּעֵתִיק יוֹמִין • וּבְגִין
 כִּךְ פְּכֵהֵן דְּרִתְתָא כְּתִיב בִּיה • לֹא יִקְרַח
 קְרַחָה בְּרֵאשֶׁם וּפֶאֶת זְקֵנָם לֹא יִגְלֶחוּ •
 מְאִי טַעְמָא • בְּגִין דְּלֹא לְחַבְלָא אֲרַחֵי
 דְּחֶסֶד דְּעֵתִיקָא • דְּכֵהֵן מִסִּטְרָא דָא קָא
 אֲתִי וְתֵאנָא בְּצִנִיעוּתָא דְּסִפְרָא כְּבִבְלָא

כומן חוס שלפעמים סוף מאירם ולפעמים אינם מאירם אכל אור הפנימי של דיקנא לא שייך לומר בו לא ימוש שסרי אין כל ממנו כלל לדיקנא ד"א כמבואר בד"קלף ע"ב אות מעו יעו"ש וכו"פי סריפ"ש וסרב רד"ז ו"ל דסכא מדבר בכחי' אור השערות סכאים לדיקנא ד"א ולא על אור הפנימי וכן יתבאר לקמן באות כב מס' ד"ל ודע כי אע"פ שסדרוש סוף על תיקון הששי מ"מ גם שאר התיקונים שלמטה ממנו ככללים עמו וכולם נקראים על שמו כי סוף ראש וסתחלה לדיקנא דכסנא רבא עילאס כמ"ש בד"קלב אות מ יעו"ש כ' ולכן כולם נקראים כשם חסד דלגאו יען כי כולם מאירים ומתלבשים בו דיקנא ד"א ודיקנא ד"א נקראת חסד דלבר כמ"ש לקמן באות כב מס' ד"ל יעו"ש וכו"ש וסוף סתים כסטרף דא וכו' אע"פ שסכא מדבר באור השערות שסוף גלוי ולא סתום מ"ש וסוף סתים וכו' סכוונס סוף כמ"ש לקמן באות כב שכל זמן שהארת שמונת ת"ד דא"ל למעלה כדיקנא דא"ל סוף מכוסס ונעלמת מן הסתוכים עד שתרד ותחלבש כדיקנא ד"א ואז יתגלה סארת קלת לעולמות כו"ע ולכן אמר וסוף סתים כסטרף דא ר"ל כדרדי ספסיס דאקרי פאת סוקן כי זה סוף חד מחמש פאין שזכרוס דו"ל כמסכת מכות ד"ב ע"א ועי' בפ"י רש"י ס' (סבי גרסינן ולא אכעי לזס לבר נש לחבלא וכו' משום סאי חסד דלגאו דעתיק יומין כי אור דדיקנא דא"ל יורד ומתלבש כדיקנא ד"א ולכן לא יגלה ספואת מפני אור חסד דא"ל סמלובש כדיקנא ד"א ובגין כך כסנן דלתתא וכו' כלו' וכ"ש שריוכיס סכסניס לסוסר כזס יותד מושרש כי עקרב סוף מלך חסד כמ"ש וסוסרדן יברכוך לו סכסניס שיוכלו לסנוס כמקוס גרוס כזס בגין דלף לחבלא אורחוי דחסד דעתיקא וכו' מלת אורחוי סס רמו לשערות ססס כחי' כלים ולסודות ומעברוס סכסס אפעטט חסד כמ"ש ל בד"קלף אות על ואות מא' יעו"ש כ' וסכוונס סוף על

אֶצְטְרִיךְ חֶסֶד לְאַתְרַבָּאָה וּלְמַבְנֵי • וְלֹא
 לְקַטְעָא לִיָּה • וְלֹא לְאַשְׁתַּצָּאָה מְעַלְמָא
 כִּי וְהָאֵי דְכְתִיב וְחֶסְדִּי מֵאַתְךָ לֹא יִמוּשׁ •
 חֶסֶד דְּעַתִּיק יוֹמִין • וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתִיךְ
 חֶסֶד דְּאַקְרִי חֶסֶד עוֹלָם • וְהָאֵי הוּא אַתְרָא
 דְּזַעִיר אַנְפִּין • דְּכְתִיב אִמְרַתִּי עוֹלָם חֶסֶד
 יִבְנֶה כִּי וְהָאֵי חֶסֶד דְּעַתִּיק דְּעַתִּיקִין הוּא
 חֶסֶד דְּקִשׁוּט • וְחֶסֶד דְּקִשׁוּט לֹא בְחֵי גוֹפָא
 אַתְמַר • אֶדְאָא בְחֵי דְנִשְׁמַתָּא • וּבְגִין כִּךְ

נח' שערות של ז"ל שנסם מתפשט פחסד של א"ל וכמ"ש לקמן אות כב ועו"ש :
 (ב) פי' ככלל ר"ל בין בישראל בין בלויים שאינם רמוזים לחסד • ובין בכנסים
 שסם רמוזים לחסד ככולם אלטרויך חסד דא"ל סמתפשט בשערי דיקנא דז"ל
 לסגדילו ולכנותו ולא לתלוש אוחן ששערות • ופי' ולא לאשתתאס מעלמא וכו'
 כלו אמר דלא לאשתתאס באות דל"ת ורכים נמלא באדרתא כוס ור"ל כדי שלא
 יפסק ויכרת ע"י פגם זה חסד דעתיק מהעולמות אל יאור כסם ויסים שפס
 ככל העולמות כולם • א"ל ככלל אלטרויך וכו' ר"ל דלא תימא סא תיכח פי'
 ששעי סנקרא חסד דלא לחכלא לים משום סאי חסד דלגאו דעתיק יומין אכל
 שאר סתיקונים שלא נזכר כסם חסד מותר לחכלא לים משו"ס אמר ככולא
 אלטרויך וכו' ר"ל בכל מקומות סוקן אפי' שלא במקום ספירות או בשאר
 סתיקונים שלא נזכר כסם חסד וכמ"ש מסרח"ו ז"ל בש' סמלות סר קדושים וז"ל
 וסים מזרי ז"ל נזכר מאד שלא לחתוך שער סוקן כלל לא כחער ולא כמספרים
 לא למעלה ולא למטה ולא בשום מקום מסוקן אפילו למטו סחת סוקן כאותם
 שערות סקטנים סחופשים על סגרון ממש • אכל שער ששסם סעליונס סמעכ
 את סאיכילס סים קולץ במספרים ולא עור לא שזומר סאיסור גדול מאד לעקור
 או לתלוש כידו אפילו שער אחד מכל מקומות זקנו כי סס ליכורות סשפע
 ולכן צריך סאדס לזכר שלא ישים ירו כזקנו למשמש כס כדי שלא לעקור
 ולתלוש אוחס שער עכ"ל : בא) פי' שני ססוקים אלו אמרס א"ל לישראל
 שכגלות סעתיד לבוא מן סארס שמונס ת"ד דא"ל וסאיר כע' ת"ד דז"ל ולא
 חמיס סארסם ממנו כלל ולא כזמן סגלות סזס שריסס עליסס כסארס ת"ד דז"ל
 כלחור וז"ש וכחסד עולם רחמתיך ר"ל וכסארס דיקנא דז"ל ססוא כחי' עולם
 רחמתיך ככר : כב) פי' זס כתבו רז"ל כמאמ"ר כפי' סאד"ר שעל ד"קלא
 ע"ב וסס סוא כד"ר ע"א וז"ל תיקון ששעי סוא חסד דעתיקא וסוא כי סחץ
 חסד סוא כנו' באד"ר וכנגדו כ"ג מדות לו כתיקון ששעי לפי סכנונינו סוא
 רב חסד מדס ששית ומדס ון סיא מות ככסן גדול ומכאן מתחיל דיקנא

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה פְּסִיק שְׁעָרָא וְאַתְחִזּוּן
 תְּרִין תְּפוּחִין בְּתִקְרוּבָתָא דְבוֹסְמָא
 שְׁפִירָן וַיֵּאן לְמַחֲזִי כַּד פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעְוִן וְאָמַר
 כְּתוּפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר וְגו' מַה תְּפוּחַ זֶה כְּלִיר
 בְּתַתָּ גּוּנִי כִּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין
 תְּפוּחִין כְּלִיר שְׁתָּא גּוּנִי כִּד וְתִרִין תְּפוּחִין
 אֲדִין דְּאֲנוּן תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה אֲנוּן כְּלָרָא
 דְּכָל שְׁתָּא תְּקוּנִין דְּאֲמִינָא וּבְגִינְהוּן
 אֲתִקִּים בְּאוּר פְּנֵי מַרְךְ חַיִּים כִּי וְתֵאנָא מֵהֲנִי

מסרין ז"ל בספר קול ברמס כלל ל"א וז"ל נלע"ד שטעמס הוא סאמור כפ' אחרי מות רח"ל הרש"ב כי זיע"א עד לא יתקע כיעא וכו' עכ"ל ומס שלא כך גם לרבי יהודה אפשר אפשר מפני שהסו רלון ר"ש שהו רובו לעור ורבי אבא ישלמו רשת ה"ג ת"ד כמ"ש כד"קלב אוח כד ורבי יהודה אמר שלוש תקונין בחד מש"ס לא כרכו ועי"ע בקול ברמס ד"לכ ע"כ שכתב טעמס מפני שלא נתבאר סיוס דברי רבי יהודה עד סיכן סס יעו"ש והוא דוחק דאס אכן לא יועיכן הלא הרש"ב כי ז"ל הוא יודע שסרי לפניו סיס לומר :
 בג) מס שפתח ר"ש כפסוק זה הוא פשוט מפני ששני לרדי ספניס ספניס בלי שער סס נקראים כלשון סקודש בשס קות כמ"ש כפלת סרמיון רקתך וברברי רז"ל סס נקראים רימוכי דאפי ובלשון סווסר סס נקראים תרין תפוחין לכן פתח כפסוק זה כי סנס תיקון סו' סוס הוא כרמיון סתפוס מס תפוס זס כולל תלת גוויכן שס סוור וסומק וירוק שס חג"ת כי קודס שיחבשל הוא ירוק ואח"ך יסיס לכן ובגמר בשולו יחאס : כן תרין תפוחין דא"א יש ככל פן ופן מסס ג' מינין וסס בחי' שסס תקוניס סקודמיון לתיקון סו' כי במקיפין אס סתחיל מתיקון סשביעי סווא וסמט עד תיקון סרששון סנקרא אל יסיס סורס ממטס למעלס חג"ת כחי"ס ווס תיקון סו' כולל כל סשס בחי' שעליו כי סחסד כולל כל סו"ק ולס שלמעלס יש גוויכן ח"ו כי א"א סווא רחמיס פשוטיס (עי' קר"ב ורז"ד) : כד) טעס סתיקון סשביעי כולל כל סתא תקוניס סקודמיון סווא יען סכמקיפין סווא בחי' סחסד ובפנימיס סווא בחי' יסוד וסודע כי סחסד וסיסוד כל אחר לחודיס כולל כל סו"ת כמ"ש רז"ל ככמס מקימות וסחסד כש' סנסירס פ"ע וז"ל וטעס סדבר כי סנס נודע כי סחסד נקרא יומס כי כלוליס כו כל סו"ת וכו' ונס היסוד דעתיק סקרא כל ויש כו כללות כל סו"ת וסמור כלליס לו יעו"ש וכיון שכן סתיקון זס סשביעי סווא סוד סחסד כמקיפין יסוד היסוד כפנימיס א"כ מלר שניסס סווא כולל כולס ולכן איסו כללס דכל סתא תקוניס דאמינא (יפ"ש) ועי"ע לקמן כאוח ל מס"ש מסס רז"ל :

תפוחין נפקין חיין לעלמא ומחזין חירו
 דזעיר אנפין כו בתיב יאר יי פניו אליך
 ובתיב באור פני מרד חיים באור פני מרד
 אלין אנון תרין תפוחין דרתקרובתא
 דבוסמא דאמינא יאר יי פניו אליך פנים
 דלבר דכד נהירין מתברך עלמא ותאנא
 כל זמן דהני בוציני דלבר נהירין כד עלמא
 מתברך ודא אשתכח רוגזא בעלמא
 ומה אי הני דלבר כד תרין תפוחין דנהירין
 תדירא דחדאן תדירא על אחת כמה
 וכמה כו תניא כד אתגלין תרין תפוחין אלין

ומ"ש וכניסוהו וכו' כלו ועל ידס נתקיים פסוק באור פני מלך חיים כי
 מהם בא החיים לעולם : כה) כלו אמר ותאנא ומ"ש ומחזין חירו
 וכו' פירושו הוא כמ"ש רז"ל כש יעקב ולאס פ"ב וז"ל וסנה כודע שפני אר"א
 ופני ז"א כהיותם מלבישים את א"א ככודע הנה כולם פנים עומדים כסדר
 עמידת פני א"א הכופף קומתו ומאיר ומסתכל בפנים יעו"ש ועי' מ"ש
 רז"ל כש א"א פ"ג כי באשר ז"א מסתכל בפנים דא"א אז הוא כסוד זווג
 פכ"פ לא שהוא כהרצת הרשע יעו"ש וז"ש ומחזין חירו לז"א כי אז הוא
 כסוד המשכת המחזין ופנים שהם חיי המלך כמ"ש רז"ל בדרוש טלילית כסוד
 אבות חיים ובדרוש התפלגין יעו"ש (יפ"ש) א"כ כשמאיר פני א"א בז"א אז
 אלו סומקא בחי' סדין ואתי חורא בחי' סרהמיס ואז ז"א כדור שני וחסו
 ומחזין חירו (רו"ד) וכן הוא באד"ז ד"לס ע"א יעו"ש כאות ס' ועי' ע לקמן
 ד"קלט אות יד באורך : כו) כוונתו להקשות כי מפסוק יאר ס' פניו משמע
 שפנים של מעלה כביכול מלד עלמס אינם מאירים עד שלכך סו"רך כביכול
 לסאיר תחלה את פניו עלמס כשכילך כרי שיחונך כאדם המקשט עלמו תחלה
 והא"ך מקשט אחרים ובתיב באור פני מלך חיים שמשמע שפשוט הוא שפנים
 של מעלה הם מאירים מלד עלמס לא סובר תלוי באדם המקבל אם מסתכל
 בפני המלך ימשך לו חיים ואם לאו אינו נמשך לו חיים והרץ כי פסוק
 באור פני מלך דמשמע מניה שהם מאירים מלד עלמס הם פנים דא"א
 ומ"ש יאר ס' וכו' שמשמע שאין להם סארה מלד עלמס סיינו פנים דז"א
 שצריך לסארת פני א"א :

ומ"ש ותאנא כל זמן דהני בוציני וכו' הנוונה על ספירה דז"א וככולסו

מא
 קדק
 י' נחיר
 לאחיים
 כמסכים
 עת רגון
 נבי סמחה
 ו"ס כר
 בחזותא
 נס כל אישין
 וכל אישין ד
 עלמות פ"י
 ס' וזילך
 בתקיעת חמין
 שחמין בשש
 חמור ס' ס'

אֶתְחִיזֵי זְעִיר אַנְפִּין בְּחֻדוֹתָא • כַּח וְכָל אַנּוּן
 בּוֹצִינִין דְּלִתְתָּא בְּחֻדוֹתָא • וְכָל אַנּוּן
 דְּלִתְתָּא נְהִירִין • וְכָל עֲלָמִין חֻדָּאן • וְשְׁלִימִין
 מְכָל שְׁלִימוֹתָא וְכֹלָא חֻדָּאן וְנְהִירִין
 וְכָל טִיבוֹ לָא פְּסִיק כְּלָהוּ אֶתְמַלִּין בְּשַׁעְתָּא
 חֻדָּא • כְּלָהוּ חֻדָּאן בְּשַׁעְתָּא חֻדָּא • תָּא
 חֻזִי פְּנִים דְּלִכְרֵי אִית זְמַן דְּנְהִירִין וְאִית זְמַן
 דְּלָא נְהִירִין • וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב יָאֵר יִי פְּנִי
 אֲרִיךְ • יָאֵר פְּנִי אֶתְנּוּ סָלָה • מְכָל דְּלָא
 הוּי תְּדִירָא אֶלָּא כֵּךְ אֶתְגַּלִּין תְּפּוּחִין
 דְּרַעֲיָא כַּטְתָּא אֶלִּין תְּפּוּחִין דְּסִתִּימִין
 נְהִירִין וְחֻדָּרִין תְּדִירָא • וְאַנּוּן נְהִירִין דְּתַלְתָּ
 מָאָה וְשִׁבְעִין עֵיבָר • וְכָל שְׁתָּא תְּקוּנִין
 קְדָמָאין דְּבְדָקְנָא • בִּיהַ כְּלִילִין • הָדָא הוּא

ג' נהירין באות י"ד אחר ס"א ר"ל שסס עלמס נהירין • כי נהרין משמע
 לאחרים : בו) פירושו הוא כמ"ש רז"ל במכ"ש ש"ג ח"ב פ"י וז"ל ולפעמים
 כמשכוס השמונה נימין דשערי ומכסין פני א"ל מלכתבי כפני ז"א • ובהיות
 עת רגון אז מאירים ס"ג חוורתו כי"ג נימין ואז מסתלקים הנימין מעל
 גבי סמלח וספניס ל סרדיס דרך שני לרדי חוקן שסס פתוי סראש וכו' יעו"ש
 וז"ש כד אתגליין וכו' ר"ל משערות שעליסם ומאירים בו"א אז תתחזי ז"א
 בחדוותא (קו"ב וסרופ"ש) : בח) פי' דלא מבעיא שפניס דז"א מאירים לא
 גס כל אינון פולינין שסס שאר ספירות דז"א שסס דלתתא מא"א סס בחדוותא
 וכל אינון דלתתא שסס ט' ספירות דנוקבא דאלילות כסירין • וכל עלמין שסס
 עולמות כי"ע חדאן • ומ"ש ת"ח פניס דלכר וכו' עי' באד"ו דר"לס ע"א מאות
 ס' ואילך עד סוף ספססס סידן של דברים • ועי' לקמן כד"קמא ע"א
 בתקנתא חמישאה דז"א באורך : כט) פירוש כי אלו שני תפוחין דא"א
 שססומין כשערי רישא סס מאירים וכו' רחמים תמיד • כי אע"פ שזכוסים
 תמיד מ"ט סס עלמס נהירין תמיד לא שסנימין שעליסם מועכת סרתס

דְּכָתִיב יִשׁוּב יִרְחַמְנוּ • יִשׁוּב מִכָּלֵל דְּזַמְנִין
 טְמִירִין וְזַמְנִין אֲתַגְלִין • ל הָבֵא הוּא יִשׁוּב
 יִרְחַמְנוּ • וּבְהֵאֵי דְלִתְתָא הוּא וְאַמַּת דָּא
 הוּא תְּקוּנָא שְׂבִיעָא • דְּכִלִּיל שִׁתָּא בְּתָרִין

תְּפִיחִין דְּבַעֲתִיקָא דַּעֲתִיקִין •
 תְּקוּנָא תְּמִינָא • נְפִיק חָד חוּטָא דְשַׁעְרֵי
 סוּתְרָנִיה דְּדִקְנָא • וְתִלְיִן בְּשִׁקּוּלָא
 עַד טְבוּרָא • קוּם אֲדַעְזֵר בְּרִי אֲתִקִּין תְּקוּנָא
 דָּא • קָם רַבִּי אֲדַעְזֵר בְּרִיה פְּתַח וְאָמַר •
 הַ הָכֵל תְּלוּי בְּמִזְדֵּר • וְאַפִּירוּ סִפְר תּוֹרָה
 שְׂבִהִיכֵל • כִּמְלָה דָּא אֻקְיַמְנָא בְּסִפְרָא

מלחמה למטה • כי לכך נקראים ואמת לפי שאינו משתנה (עו' קול ברמס)
 סבי גרסיון ואינון נסורין וכו' וע"ס נפל בספרים יען שהתפוחין עלמס הם
 מאירים לש"ע כמביאר בד"קצח ע"ב כדיבור ומתאי אקפשו וכו' •
 ומ"ש סה"ד ישוב ירחמנו וכו' קאי על מ"ש אל כד אתגליין וכו' •
 (ל) פי' זה כתבו רז"ל בשער דרושי סלס בדרוש התו"ג כלל י"ז
 וכמאמר כפי' אד"ו שכל ד"רלף ע"א ד"ס ר"עב ח"ל פי' כי לו סה"ג תקונים
 נרמו בספוק מי א כמוך וסמדה השביעית סיא ישוב ירחמנו • וגם נרמו
 באל רחום ותנון וסמדה השביעית סיא ואמת • וסוף כי לסיוטו שביעי סוף
 כולל כל שש תקונים הראשונים ולכן יש בו ז' סוויות דס"ג וסס בגי' אמת
 וכו' ועו"ש • חו"ש סכא סוף ר"ל בספוק מי אל כמוך תיקון סו' סוף ישוב
 ירחמנו • אמנם בחאי דלתתא שסס א רחום סרמזים בשערי דוקנא דא' א
 שסס לתתא מומדרגת מי א כמוך סוף סוף כשחא דרבותא סוף ואמת • ומכאן
 ראים נרולה למ"ש בר"קלף כחות כ כפי' ק"כ כי לתתא סוף קאי על שערי
 דיקנא דא' א ולא על דיקנא דו"א יעו"ש • א) סיא מל"ז סאמורה כרכרי
 חו"ל דלפי פשוטו ר"ל כי סכל תלווי כ"ב מולות סמכסוים את סעולם ואפי'
 ס"ת סוף קרוס ונתון בסוכל סוף מוכן לקראות בו בלכור וברוק מכל
 פיסול • אפי"ה מולא דמאירים גרוס סימל כו איום פיסול ומיטאין ספר אחר
 במקומו • א"כ מ"ש אפי' ס"ת שסוכל סכוונה על ספר סכזבו מר"עס שנתון
 כסוכל אלל סליחות אפי"ה סוף תלווי כמול שסס סו"ב מולות • ולכן קא
 מתמם רבי לעזר וכו סכל תלווי כמול וכו' • ב) פי' שסס בספרא דלעזרותא
 ככר סרסנו אותה וכמ"ש בסוף דבריו אל סכי אוקימנא בספרא דלעזרותא וכו'

מלכות
 וסמכיל
 קדושת
 לבת
 חזון
 שסס
 קויות
 מ"ס
 וקדושת
 כסולת
 סמכ
 וס"ס
 סוכל
 כפי' סמכסוים
 סוף
 כרובים
 וכו' א"כ ר"ל
 ער סוף
 ומזויות
 סמכסוים
 קליא כמולת

דְּצַנִּיעוּתָא • וְהֵכָא אֵית לְאַסְתַּבְּרָא • וְכִי
 הֵכַל תְּלוּי בְּמִזְל • וְתַנִּינָן סִפְר תּוֹרָה קְדוּשׁ •
 וְנִרְתְּקוּ קְדוּשׁ וְהֵיכַל קְדוּשׁ • וְכִתִּיב וְקָרָא
 זֶה אֵל זֶה וְאָמַר • קְדוּשׁ • קְדוּשׁ • קְדוּשׁ •
 הָא תַּרְתָּ אַנּוּן • וְסִפְר תּוֹרָה לְקַבְּלֵיהוּן •
 נִרְתְּקוּ קְדוּשׁ • וְהֵיכַל קְדוּשׁ • וְהוּא קְדוּשׁ •
 וְהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּשָׁלֹשׁ קְדוּשׁוֹת • בְּשָׁלֹשׁ
 מַעְרוֹת • בְּיָמִים שְׁלֹשָׁה • וּשְׁכִינָה בְּשָׁרֵשׁ •
 לוֹחֹת • וְאַרְזוֹן • וְהֵיכַל • וְהֵכַל בְּסִפְר תּוֹרָה
 תְּלִיא וְאִיהוּ תְּלִיא בְּמִזְל • וְכִתִּיב וּמֵאוֹתוֹת
 הַשָּׁמַיִם אֵל תַּחֲתוֹ • מָאן דְּאִיהוּ בְּקְדוּשׁוֹת
 הִלְלוּ • דְּרֵהוּי תְּלִיא בְּמִזְלָא • אֵלָא הַכִּי
 אוֹקִימָנָא בְּסִפְרָא דְּצַנִּיעוּתָא • הָאִי חוּטָא

ולא בא כאן אלא להרחיב הענין ולסקסות וכי הכל תלוי במול שסס ס"ב
 מעלות • וסלג שנינו ס"ת קודש ונרתקו שסוף התיק סנתון כתובו הוא קודש •
 וססכל ג"כ הוא קדוש • וסרי סס ג' קדושות ובמקיס שיג ג' קדושות סס
 קדושה מעליא כי חוע סמולג לא במסרס ינתק • כי גס הקדושות סמקדיסוס
 לכא מרוס סוף מסולגת ולא יותר • גס סקורס עלמס גיחגס בשלוג קדושות
 שסס קדושה כסניס כמ"ג וגס הכסניס הגגסיס ל ס' יתקדו • וקדושת ישרל
 כמ"ג וקדשקס סיוס ומסר • וקדושת ססר כמ"ג סגבל את ססר וקדשקו •
 בשלוגס מעלות כסניס לויס וישרל • בימיס שלוגס כמ"ג סיו נכוניס לשלגת
 ימיס • גס שכיניס לויגס שורס כב"סמק לא כג' דכריס שסס לוֹחֹת וְאִרְזוֹן וסכל •
 סיכל זס סוף בית ק"ק כי גס בית קס"ק נקרא סיכל כמכואר כסרמ"כס ז'ל
 כפ"ל מסלכות בית הככירס הלכס ס' • סכי גרסיון וסכל כס"ת תלויא וכן
 סוף כרפוס סאדריות • ור"ל וכל סעולס סוף תלוי כס"ת כמ"ג אס לא כריתו
 וכי א"ג ר"ל וכל הקדושות סללו סאמרנו סס תלויס כס"ת כי גדלס מעלתו
 עד מאד וק"כ איו יתכן שיסוס תלוי כמול • וסלג כישרל שסס כסר ורס כתיב
 ומאֹתוֹת הַשָּׁמַיִם ל תַּחֲתוֹ כי איו מול לישרל • מאן דאיוס בקדושות סללו לסוי
 תליא כמולג כסמיס : ג) ס' דס"ו סוף מדכר כמולות דסאי עלמא סמנסיגיגס

יקרא קדישא דבר שיערי דדקנא דתלין
 ביה • אתקרי מזל סמאי טעמא • משום
 דבר קדישי קדשין דקדשיא כהאי מזרא
 תלין • וספר תורה • אף על גב דאיהו קדוש
 לא חר עליה עשר קדושין עד דעייר להיכל
 ביון דעייל להיכל • אתקרי קדוש בעשר
 קדושות • כגונא דדעילא דלא אתקרי

את העולם לא קאי על תיקון שמימי דיקנא דא א סהוא כולר חסד הנקרא
 ממלא שהכל תלוי בו • (יפ"ט) : (ד) פי' משום ששערות המולות הם ארוכים
 יותר מכל שיערי דיקנא לכן אע"פ שמכל י"ג ת"ד נמשך שפע העליון והם
 אינורות שפע מ"מ שפע היוצא מהם הוא נכלל במול שמימי כמ"ש ר"ל
 בש"טו פ"ו ה"ל והנס טעם היות מול שמימי לידת יו"י כי סרו הוא נחית
 בשקולא עד טבורא ולכן נכללים בו כל י"ג ת"ד שס"י"ב ועמו י"ג יעו"ש ;
 לכן משו"ס קאמר דכל שיערי דיקנא תליין ביה (יפ"ט) : (ה) פי' מ"ט אקרי
 מול ותדן משום דכל קדישי קדשין וקדושיא וכו' הם בחינת המוחין קדושין
 הנמשכים לאו"א ולו"ן מא"א הכל נמשך להם ע"י סהוא מולא כמ"ש ר"ל בש"
 הנסכים פ"ד ה"ל כבר נתבאר שיש בדיקנא דא"ב מולות מול הח' ומול הי"ג והם
 דכו"ן • ומסת' סהוא דבר נשפע כוח באכא ומס"י"ג סהוא נוקבא נשפע כוח
 באימא • ולכן זה מוח העליון משפיע ע"י הדעת שלו סהוא מול הח' ל מול
 הי"ג ואח"ך לנקטים אותה עיפה או"א • ואח"ך מורישין אותה לבניהם כבוד
 מוחין עכ"ל יעו"ש • נמאלת למד שכל המוחין קדישין בין מוחין דאו"א ובין
 מוחין קדושין דו"ן כולם נמשכים ע"י המולות • וזמ"ש דכל קדישי קדושין שהם
 סמוחין דאו"א וקדושיא הם סמוחין דו"ן כהאי מולא תליין כי ממנו נמשכים
 (יפ"ט) ולכן נקרא מול כי ממנו כוזלים ונוטפים סמוחין לאו"א ולו"ן (רו"ד) :
 (ו) פי' כי ס"ת שכתבו משה הוא נתון מלך הארון וסארון הוא נתון לבית
 קדישי הקדשים וכבר נתבאר בפ"א דמס' כלים כי ארץ ישראל יש בה עשר קדושות
 יעו"ש • א"כ כשנכנס ס"ת של משה לא"י חלם עליו קדושת ארץ ישראל וכשנכנס
 גם בעיר מוקפת חומה אז חייל עליה ב קדושות • וכשנכנס לפנים מחומת
 ירושלים אז סיה בו ג' קדושות • באופן ששנכנס לבית קס"ק נשלמו בו יו"ך
 קדושות מלבד קדושת עלמו • וז"ש וס ת אע"ג דאיהו קדוש מלך עלמו עכ"ל
 לא חל עלים עשר קדושין עד דעייל להיכל • כי כל זמן שערוין לא נכנס
 לבית קס"ק עדוין לא נשלם ככל שערם קדושין • ור"ל מועטם זה תסאו חו"ל
 כלשונם סהוא ואפי' ס"ת שכתוב ולא אמרו סתמא ואפי' ס"ת • לאשמעינן
 דאפי' ס ת שכתוב שיש בו עשר קדושות והוא מעולה משאר ס"ת מלך קדושתו
 עכ"ל הוא תלוי במול וכמו שביאר בסמוך ואפי' ס"ת שכתוב דמתעטר בעשר
 קדושות לא נפיק מכלליה וכו' : (ז) הוואה וראה שאין סמל דומם לממשל

היכל אָדָא כַּד אֶתְחַבְרֵן עֵשֶׂר קְרוּשׁוֹת •
 סוֹתָאנָא הֵכַל תְּלוּי בַּמִּזְל • דְּאִהוּ הָאִי
 חוּטָא יְקִירָא קְדִישָׁא דְכָל שְׁעָרֵין תְּלִין בֵּיהּ •
 אַמָּאי אֶתְקִירִי מִזְל ט מִשּׁוּם דְּמִנִּיהּ תְּלִין מִזְלִי
 וּמִזְרִי מִנִּיהּ עֲדָאִין וְתַתְּאִין • וּבְגִין כַּד אִיהוּ
 תְּלִיא י וּבִיהּ תְּלִין כַּד מְרִי דְעֶלְמָא • עֲדָאִין
 וְתַתְּאִין • וְאַפִּילוּ סֵפֶר תּוֹרָה שְׁבֵהֵיכֶר

כי בס"ת אמר לא חל עלים עשר קרושין עד דעויל לסיכל משמע שסיכל
 עלמו בלאו ס"ת נקרא בשם סיכל אע"פ שערין לא כנכס ס"ת כתיבו וסודו
 סוף על ס"ת עלמו שאינו בשלם בעשר קרושות עד דעויל לסיכל וא"כ
 כנמשל נמי סול"ל כנוונא דלעילא דלא חל עלים עשר קרושין עד דעויל
 לסיכל • ומם שלשון אומרת דלא אתקרי סיכל וכו' אך סענין סוף כי מ"ש
 ר"ל כנוונא דלעילא וכו' כנוונה סוף על זו ון כמ"ש סרכ ס"מ ז"ל וסוף כי
 סוף"א נקרא ס"ת כמ"ש בקוביבס תיקון כ"ס וז"ל ורדין למסוי עמיס בכל אפר
 ס"ת דאישו עמודא דמלעיתא וכו' דרגא דיעקב וכו' ועי' סרכ כסא מלך שס
 ס"ת סוף ז"ל ועו"ש • וקובא דז"ל נקראת סיכל כמ"ש ג"כ שס כתיקון ר"ח
 וז"ל סיכל סמלך דא אדני דאתמר בוס אדני שפתי תפתח וכו' אדני סליק
 לקושבן סיכל ובוס אתמר וס' בסובל קדשו וכו' ועו"ש • וסנס כודע כי סוף"א
 אפי' כי רק ט"ס וסנוקבא משלימתו לעשרם כמ"ש בש' טכת"א ס"ו וכש"כ ס"א
 יעו"ש • וא"כ סוף"א שסוף ס"ת אינו משתלם כע"ס אף עד דעויל לסיכל ר"ל
 שמדווג עס סמלכות • וסו ממס כנוונא דס"ת שקורס שכנכס לסיכל ככר סיס
 בו ט' קרושות וע"י שכנכס לסיכל בשלם בעשר קרושות ולפי שאין ראוי לומר
 על ז"ל שכביכול סוף חסר מי"ס ואינו משתלם אף ע"י סמלכות משו"ס אמר
 ולא אתקרי סיכל וכו' באלו אין חסרון אף מזד השס לכר שאינס נקראיש
 כשס סיכל • וסכו נמי אמר לקמן ד"קלח א' כסוד פסוק ס' ס פסיק טעמא
 כגוויוסו וכו' דקקט וסנכא מעלייא כמ"ש' בכות ז' כס"ד יעו"ש • וכוס נמי
 יסוס מדוקדק סיטע מאי דקאמר דלא אתקרי סיכל אף כר אסתחברן עשר
 קרושות • ולא קאמר כר אסתחברן בוס וכו' כרי שיסוס משמע שמלכר סנוקבא
 שפיא כחינת סיכל יש עשר קרושות שמתחברוס כס' אף אמר כר אסתחברן
 עשר קרושות משמע שר"ל שסס כללות ססיכל עלמו סס עשר קרושות כי סוף"א
 אינו רק ט"ס דוקא כמ"ש • ח) ממס שקראו כשס חוטא ככר שרנסוס לעיל
 ד"קלח ע"א אף ט' כס' ד יעו"ש :

ומ"ש וכל שערין תליין בוס ר"ל שכולס משפיעים בו כמ"ל בכות ד יעו"ש •
 (ט) פי' כי מם סנקרא כשס מול משוס ומניס תליין סמוחין דא"ל
 וזין וכמסכים למעס ומזלי מניס עילאין שסס א"ל וסתאין שסס זין (יע"ש) •
זמ"ש ובגין כן איסו תלייא ר"ל משולשל למקס ואינו מחפשט ללודי ספניס

הנהגה
 חרובים
 גיון וסו
 מ"ש ח"ל
 סוף נחוס
 ג יעו"ש
 מ"ל אפי'
 וין קרושין
 ס"ל כס
 סוף"א ס' ס' ס'
 כמעט טח
 סוף ל סוף
 כניוסם כסוד
 ד"ל יכו
 קרושין שס
 ממנו כמסוי
 וין (ד"ל)
 סוף נחין ככר
 ח עשר קרושין
 יסלו וסנכוס
 למניס חוסת
 בשלמו בו וי'
 סלר שלמו ע"ל
 שערין לא כנכס
 וס חסין וי'
 ח' ללסטוי
 ו"ת מלך קרושין
 דמחשוד כשס
 סל דומס למלך

דמתעטר בעשר קדושות • ללא נפיק
 מכדליה עם שאר קדושין • וכדהו תלין
 בהאי יומאן דחמי להאי תקונא • אתכבשן
 חוביהון מקמיה ומתכפין • הדא הוה
 דכתיב יבבוש עונותינו • אמר ליה רבי
 שמעון בריך ברי דקדשא דקדישין
 עתיק מפלא :

תקונא תשיעאה • מתערבין שערי עם
 אנון שערי דתלין • ודלא נפקין

כמו השער של תיקון הראשון מפני שרריך לסויל ולחטיף שפע ככל העולמות :
 (י) פי' בזה המזל חלוי כל מה שיש בעולם בין מלין עילאון בין מלין תתאון
 ר"ל כל דבר קטון או גדול ולכן אין תימא אס ס"ת חלוי בזה המזל :
 (יא) אע"פ שלעיל בחלפת תיקון סדוקתא אמר ר"ש דיקתא דלא חוה דחוי בר כש
 כתיבא וקדישא דוקרב למחמי לים וכו' מאי דקאמר סבא ומאן דחמי וכו' •
 יתור ב' ו"ל כשאדם שולטים עליו מזלות יש שהוא סוד ס"מ וכתב נוקבא
 פי מזלות יש הם אותיות כל מות כל דכורא מות נוקבא • וכאשר יראה
 סאדם שהוא מהרהר בהסודים רעים לריך לבוין בשא א' תמיד ויפרט בעת
 עסקו בתורה • ולבו מעוניך ולא ישלטו עליך ולא יתגרה בך יד' סר' • וסענין
 דע כי שרשי הדינים הם אדני לסיס בסוד סגבורות שסס נער ומכל"סך כנודע
 שסס שני מינים • לסיס דבר ומכל"סך • אדני נוקבא נער • ולו סס שורש ל
 מזלות הדינים • ולו סס תי' טע' דויקתא הנקרא לסיס כי סס שערות דלא
 תליין בשקולא • וסס בין תיקון סח' לתקון ס"ג וסס נקראים מזלות יש
 העליונים • ושני שמות לו סס גי' קס"א עם האותיות והכולל ומקודס הוא
 שס אסיס בהס"ן שעולם עם עשר אותיות גי' קס"א כמנין לסיס שסוא זה
 תי' טע' הנקרא לסיס ונקרא כן על שס שלוש שמות המתחילים בלא וסס
 אסיס לסיס אדני • ואמנסי סוד הדבר והכוונה הוא לסמנין מכויר סוד שסוא
 מול סמניני שסוא הו"ס במלוי וד"ן כמנין סוד וממנו תשפיע אור לתיקון
 טע' שסוא לסיס וסוא שס אסיס דסס"ן • שעולם קס"א עם עשר אותיותיו •
 ואז חכוין לסמתיק לסיס ואדני סכ"ל הנקראים מזלות יש וסס גי' קס"א עם
 עשר אותיותיו • ואז חכוין לסמליך במזלות יש שסוא תיקון טע' כל חעאס •
 ואז אותם חעאסיס שעסס סאדם שסס סמויקים שברא סס יורדים במזלות
 יש דס"מ וכתב ואינסי עוליס לפי שכבר נמתק שורשם שסס לסיס ואדני ואין
 לסיס נשמת ואינסי כשפעיס מסיס יעו"ש • באופן דמי שמחכוין כי סוא משליך

יכִּדָּא עֵס דָּא • קוּם רַבִּי אַבָּא • קָם רַבִּי
 אַבָּא וְאָמַר אֲלֵין שְׁעָרֵי דְמַתְעַרְבִין עִם אַנּוּן
 דְתַלְיִן • אַקְרוּן מְצוּלוֹת יָם • מִשּׁוּם דְנִפְקִי
 יג מִמּוֹתְרֵי מוּחָא • יד וּמְדָאֵי אַתְרָא רַמְיוּ כָּל
 מְאָרֵי דְתַבְעִין חוּבֵי דְבְנֵי נָשָׂא וּמַתְכַּפֵּין
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן • בְּרִיךְ תְּהֵא לַעֲתִיק יוֹמִין:
 תְּקוּנָא עֲשִׂירָאָה נְחֵתִין שְׁעָרֵי תַּחוּת דְקִנְא
 וַחֲפִין בְּגְרוּנָא תַּחוּת דְקִנְא • קוּם
 רַבִּי יְהוּדָה • קָם רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח וְאָמַר
 וּבָאוּ בְּמַעְרוֹת צוּרִים וּבְמַחְלוֹת עֶפְר מִפְּנֵי
 פַּחַד יי וְגו' • מִפְּנֵי פַחַד יי הָא אַתִּידַע •
 טו דְמָאן דְאִיהוּ לְבַר • פַּחַד יי אַתְקַרִי •
 וּמַהֲדַר גְּאוּנו • אַנּוּן שְׁעָרֵי דְתַּחוּת דְקִנְא •

במלכות ים כל המקטרגים הנכבדים ע"י עונותיו מש"ס אהכבשן חוביהן
 מקמים ומתכפין (יפ"ט) : יב (ז"ל) וא עס דא כמס"ל בד"קלא אהת יא
 יעו"שכ : יג) פי' ממותרי מוחא הוא מבוחר בוברי רז"ל שכל המלכים וה"א
 עלו להכבד תוך מו"ס דליה ומשם נפקו שערות הזקן וסייגו ממותרי מוחא
 ואע"ג דכל שערי דיקנא נפקו ממותרי מוחא כמ"ש רז"ל כש"א פ"ד ובשער
 מדו"מ פ"א מ"מ בזה התיקון עיקר אחיות הדינים ויניקתם כמ"ל בלות יא
 והעטם משום שעינקו מוויגים היותר קשות שבמותרי מוחא כי הוא בח' סוד
 דבחר במקיפין ובכורה דבחר בפנימיוס ובח' שניהם הם תוקף הדינים (עו'
 ק"ב וסרי"ט) : יד) סייגו שעל יור יסובב ענין זה (קו"ב) והוא סדכר
 המפורש לעיל בלות יא שתיקון זה הוא שרש אחיות הדינים ומי שמחבין
 להסתיקו ע"י מול השמיני עוקר אחיות הדינים ועי"כ רמיו במלכות ים כל
 מארי דתבעין חובי כבי נשא (יפ"ט) : טו) פי' דמאן ואיכו לבר שחא ז"א
 כי הוא מלביש על אר"א ועל א"א מחוץ לכולם : והוא פחד ה' אתקרי כי בו
 כל הפחד שלא יתאחזו בו הקליפות כי באר"א וב"ש מאר"א ולמעלה אין אחיוס
 לחילוניס כמ"ש רז"ל כש' השמל פ"א וברדושי אביע פ"א יעו"שכ (יפ"ט)
 ומסוד גאונו איכון שערי ותחות דיקנא דא"א שאלו השערות הם סוד וגאון

דרוחא דזעיר אנפין דתאנא מהאי פומא
 קדישא עלאה קדש קדשים נשבא רוחא
 כ מאי רוחא רוחא דאתרק ביה
 דמתלבש ביה זעיר אנפין ומהאי רוחא
 מתלבשין כר אנון דלתתא וכר ההוא
 רוחא נפיק כה אתפרש לתלתין ושבעה
 אלק עיבר כה ואתפשט כל חד בלחודוי

בלשון תרגום ולא בלשון הקודש ור"ל לא מפני שזערי דיקנא הם דין כי
 אע"פ שהם רחמים גמורים מ"מ הם שערות והיו יולאים בהם עלמה תולאם
 יסיו שערות שפה העלוכה משלשלים על ספה הים טורח להכל סולא מן
 ספה דא"ל כדי לרחק על ז"ל ולכן מש"ס פומא אתשני מכל סטריין ומבדיל
 ראיה שמפה דא"ל יולאם ככל ממה דתאנא מחאי פומא וכו' ב) פי' שז"ל
 את עלמו מסו זה הרוח כי סנה יש בהם דא"ל שני מיני סבלים אחד מה
 שיולאים סבלים מבחי' זוג חך וגרון דא"ל שהם בסור חמשה מולאות ספה
 כנוכר בש' א"ל פי' והעתיקו לשוני כד' קלב ע"א אית עו יעו"ש ועוד
 סבל שני שזולא מפה דא"ל והוא מאור הדעת דעתיק המלוכש תוך איורא דא"ל
 שהוא מתנלם כפומא דא"ל ומשם יולא בסוד הכל כמבואר בשער א"ל פי'
 ובמכ"ש ש"ג ח"ב פ"ג ד"ס ע"א ובמאמ"ר בסוף פ משפטים ושם בס' אד"ו
 ד"מס ע"ד כמו שנתתיק דבריו לקמן בהות כה בס' ד יעו"ש וז"ל מסו זה
 סרוח וסזיב רוחא דאתרק ביה ופי' דאתרק הוא מלשון לא סורק מכלי"א
 כלי אשר יולא על ראשו מתרגמין די יתרק על רישים וכו' וכיוצא לומר
 זזה סרוח הוא מבחי' הדעת דעתיק שלמעלה מא"ל שזיכוק בהם דא"ל כדרך
 סיניקה שבהם מומקים העליון למקום שלמעלה ואינו מסכל א"ל עלמו
 סיולא מוויג חך וגרון

ומ"ש המתלבש ביה ז"ל וכו' כל אינון דלתתא וכו' פירושו מבואר בשער
 מאמ"ר בס' אד"ר ד"לג ס"ער וז"ל בענין הוא כי סכל סוס סנה
 הוא יולא מן הסוף ושאל עילאם קדמאם אשר הוא נקדחת רישא סניינא
 כמבואר אללוינו כריש ארת סאינו ומשם נמשך עד סוף סוס דא"ל ויולא
 מתוכו בסוד הכל ולכן יש בי כוח להלביש ולסקיף את סכל א מ"ש את סכל
 סיונתי לפרש לשון האדרא וסכא שאמר כל אינון דלתתא וכמו שנתלכ"ד
 אללוינו כי אור סמקיף הוא גדול מן סניקף וזמ"ש מאי רוחא וכו' רוחא
 דאתרק ביה דמתלבש ביה ז"ל וכו' עכ"ל ב) פירושו מבואר במאמ"ר בס' אד"ר
 אד"ר ד"לג ס"ער וז"ל וטעם סמספר סוס הוא כמספר סכל עלמו סיולא מן
 ספה כי סכל גי' ל"ז עכ"ל ומה שהוא בסוד לפים סתכ סיופ"ש ז"ל סטעס
 סוא כי כל כחי א"ל סס בסוד לפים לחכי אתפרש לל"ז אף עיבר עכ"ל
 ב) פי' כי כל סכל וסכל מאלו סל"ז אלק סבלום כל אחד נתפשט למקום

לְאַתְרֵיהּ כִּנּוּ וְכַר מֵאן דְאַתְחִזִּי לְאַתְלֵבְשָׁא
מִנְיָה אֶתְלֵבְשִׁי וְעַד דָּא שְׁעָרִין לִי
אֶשְׁתַּכְחוּ עַל פּוּמָא קְרִישָׁא כִּד מְשׁוּם
דְרוּחֵיהּ נִפִּיק וְרָא בְעֵי מְדָרָה אַחְרָא
לְאַתְעֲרָבָא בֵּיהּ וּלְקָרְבָא בַּהֲדִיָּה כִּסְ וְדָא
הוּא טְמִירוּתָא דְכַפָּא דְרָא אֶתְדַבֵּק לָא
לְעֵיקָא וְלָא לְתַתָּא וְהוּא סְתִים בְּסְתִימָא

סראוי לו כי יש סבלים ראויים לסקוף ספירת סכר דאכא ויש מהם ראויים
 לסקוף חכמה דאכא וכן לכל ס"ס דאכא וכן עד'ו ל"ס דאימא ולי"ס
 דז"א ולי"ס הסוקבא : כנ) פי' כל סראוי לסויות מוקף ומתלבש מאותו סהכל
 סוף מתלבש ומוקף ורמו בזה ברמו כעלם שנס או"א שלא נזכר שם באד"ר
 סס מוקפים מאורות ספס דא"א (עו' ופ"ט) : כד) פי' וישו משום סהכל סוף
 יולא משם על כל פנים ואין מסראוי לסתערב עמו אור אחר של בחינת
 שערי דיקא או לסתקרב אללו כי סוף אור גדול של בחי' סדעת ומש"ס אין
 שערות יולאוס כפס דא"א וגם אין שערות משולשלים על פס דא"א כמ"ס
 בתחלת תקיין זס : כה) פי' זס כתבו דו"ל בכ"מ ומהס בש' מאמר כפ"ס
 אד"ו ד"מס ע"ד ו"ל וסנה בחי' סדעת של עתיק נתלבש בא"א בסוף איירא
 אשר לנו מנובלתא דא"א ושס סוף כבחי' נשמס פנימית ל א"א וסוף סוד
 סוף איירא סמסקין בין גולגלתא ומוחא וזכרונס למעלס בשס רישא תכייתא
 מתלת רישין דא"א וכו' ואמנכס אף סנתגלס סדעת דעתיק כסוף איירא וסחוי
 כסודוים תמן עכ"ז לרוב סעלימו סס סוף בתכלית סדקות וכהעלס גדול וככיסוי
 נפלא : ולכן סולדך עוד לסתגלות גלוי אחר יותר למטס כפס דא"א וקא' נס
 סס אין מתגלס לז כסוד סכל כעלס כנו' באד"ן ד"קלר ע"א ו"ל ותאנא
 ססאי' פומא עולתא ק"ק כשבא רוחא וכו' ודא סוף עמיירותא דכולא דלא
 אַתְדַבֵּק לָא לְעֵילָא וְלָא לְתַתָּא וְהוּא סְתִים בְּסְתִימָא דְסְתִימִין דְלָא אֶתְיִידַע וְכוּ'
 ר"ל כי סוף בחי' דעת סעליון סנעלס דעתיק יומין סנקרד רישא דלא אַתְיִידַע
 אשר כנלס סס כנלוי מועט ואפי' סס סוף סתוס כדאמר ססס וכסאי אַתְרַחִיטו
 אַכְסַתְנַא לְאַתְלֵבְשָׁא כְּסָאי רֹחַא וּבִיאֲרוּסוּ סס כְּמַקּוּמָא שְׁעָרִין לְסְתֵלְבָּשׁ בּו
 לַעֲתִיד אֶכַּל לָא עָתָה וְכוּ' יַעֲוִי :

וּמ"ש דלא אַתְדַבֵּק לָא לְעֵילָא וְלָא לְתַתָּא וְכוּ' פי' אִין זס סדעת מלובש
 בשס ספירה דא"א כנו סמתלבשים ספירת סחסד וסגכירס דעתיק
 כבכר וסכמס דא"א לא זס סדעת לא אַתְלֵבְשִׁי לָא לְעֵילָא כְּסִפִּירַת סְכָרָה דא"א
 ולק לתתא כספירת חכמה דא"א לא באיירא שאינו ככלל ספרס : א"ג ר"ל
 שלא נתגלס אורו לא למעלס באיירא ולא למטס כפומא דא"א כי אפי' סנתגלס
 כפס מ"מ עדין סוף סתוס בא"א סנקרד סתימא דסתימין ונקבא א"א בשס
 סתימא דסתימין יען כי או"א סס מתלבשים וסתימין סוך ז"א וז"א סוף

ד
 א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

דסתמיין דלא אתידע * כו דא הוא דלא
 אתתקן * ולא הוה ביה תקונא * כו ובגין
 כך רוחא דנפיק לבר מההוא דלבר *
 ומתלבשין ביה נביאי מהימני אתקרי פי
 י * אבר בהאי עתיקא דעתיקין דא
 אתפרש * ולית מאן דידע רוחיה בר איהו
 ובגין כך שיערוי שקירין סוחרניה דפומא

פחוס כתיב דא"ל שסס סתמיין * דלא אתיידע סאור של הדעת דעתיק כ"ל
 לאריך עלמנו (עיין ס"מ ויפ"ש ור"ד) : כו) פי' שזו סתכל סיולא מפס
 דא"ל לא תלבש שסס דבר כשאר אורות א"ל לא יולא מפיו ומנשב על ז"ל
 בלי שום פלבס ותקון כי תקון סאור ליסנות ממנו סוף שיתלבש ויתפסס
 כדי שיוכלו העולמות לסובלו (ס"מ) : כו) סבי גי' דנפיק לבר מססוף
 דלבר וכו' וכן גי' ס"מ וסריפ"ש ור"ד יעו"ש * גם גירסאן פי' ס' כניקוד
 חירק תחת אות ספ"ס וסוף במשקל מולא פי' ס' יתום סאור מעטס כי סוף
 סמוס לתוכס ס' כנודע לתפמי סדוקוק * וססס אע"פי שלקמן כד"קמא ע"ל
 וכאד"ו ד"רלס ע"כ אמר כי סכביאוס עלמס נקראוס פי' ס' יעו"ש וא"כ סוף
 רלוי לגרוס סכא אתקרון פי' ס' ולא אתקרי כדי סיסוס מנשמע דקאי על
 סכביאוס כמ"ס במקומות סכ"ל * מ"מ גם ססכל עלמס נקרא פי' ס' כנו' כו'
 משפטוס כמ"ס ד"קב ע"ל בסומר ססס וז"ל וכד אתער כסירו דביס ונפיק כיון
 אתקרי פי' ס' וכו' יעו"ש * ופי' זס יוכן כמ"ס רז"ל כמאמר' כפרשט משפטוס
 ד"קב וז"ל דעת גכו כפומא דמלכא וחקרי שיעותא דספארט וכו' גם זס
 כתבאר כביאור אד"ו כענין סדעת של רישא עילאס דלא אתיידע סנקרא עתיק
 כי סדעת שלו גכו כפומא דא"ל * וכאשר סוף ענין סוס כעתיקא כן סוף ככל
 סאר ספרלופוס כמ"ס בע"ס במקומו ארך כולס מתפטוס ומתלכסוס זס סדעת
 זס ונמלא כי דעת גכו כפומא דמלכא ססוף ז"ל עכ"ל * א"כ כיון סדעת
 גכו כפומא דז"ל כודאי יולא ממנו אור ככח' סכליס לחוך דוגמת פס דא"ל
 וכאשר סכל ספס דז"ל מתפטן ומסתלסל מפיו עד מקוס כלס וסוד שלו וגס
 עד כו"ס דנוקבא אזו מתלכסוס כו סכביאוס * כי סכבואס סוף מכלא וסוד
 דווקא כמ"ס כריס ש' ר"ס ק יעו"ש כ * וז"ש ובגין כך סוילא סאמרנו ססכל
 סוילא מפיו א"ל לא אתתקן ולא סיה בוס תקובא ופסאר סתוס משו"ס סיס
 ספרס בין אורות סוילאוס מפס דז"ל לאורות סוילאוס מפיו א"ל * כי אור ספס
 דז"ל סנקרא סוף דלבר שמתלכסוס כו סכביאוס כמ"ס לקמן ד"קמא ע"ל
 כתיקון סו' וכאד"ו ד"רלס ע"כ יעו"ש באות לס ססס ססכל ססוף כודע סמו
 סנקרא פי' ס' כמ"ס כי על כל מולא פי' ס' יתום סאור * אכל כסאי עתיקא
 ססוף א"ל ססכל סוילא מפיו לא אתתקן ולא סוס בוס תקובא משו"ס לא
 אתפרש סמו כסורס * ולית מאן דידע רוסוס וכו' כלו אמר לית מאן וכו'

ופומא אתפני מפר סטרוי * כח ובהאי
 אתרחיצו אבהתנא לאתלפשא בהאי
 רוחא דמתפשט לכמה עיברין * באתר
 דכל שערי שקילין בסוחרנוי * ודא הוא
 תקונא קדישא עקאה דתריסר * כט דמכאן
 אשתלשו תריסר תחומין לעילא * תריסר
 תחומין לתתא * תריסר תחומין לתריסר
 שבטי אבהתא * הךא הוא דכתב אשר
 נשבעת לאבותינו :

תקונא דתליסר * תלין שערי רתחות דקנא
 מכאן ומכאן * ביקרא יאה * וביקרא
 שפירא * וחפין עד טבורא ולא אתחזין
 מאנפי תקרובתא דביסמא בר אגון תפוחין

באת דל"ח ור"ל מטעם שלא יש מי שיוע רוחים דח"א בר אסור ח"א עלמו
 דויע חנינא כנפשים * כי אע"פי שזו סהכל הוא מקיף על כל ספרטופים כולם
 מ"מ אינם יודעים מה מקבלים כי אם בסומו ורוחא * ופי' נביאי מסומני
 ר"ל נביאי האמת ואינם נביאי שקר ח"י :

ומ"ש ובגין כך שטרוי וכו' הוא קאי על מאי ואמר לעיל דלא אהטתח
 בישובא ורוחא וכו' (עי' ס"מ וסרוי ש) : כח) כי' זה כתבו רז"ל
 במכו"ש ש"ג ח"ב פ"ג ד"ס ע"א ח"ל ולכן יולא סבל מזה ספס להחיות ז"א
 שחא קור סיולא מן סועת דעתיק סגנו שס ועכ"ו עדין הוא סתוס וכמ"ש
 שס וכסאי אתרחיכו וכו' לעתיד כי עתה עדין סתוס ואינו מתגלה רק להאיר
 לז"א כמ"ש במקומו יעו"ש : כט) פי' שספרטות ח"ד קדישא חנינא חלל ז"ב
 ולא יותר כי תיקון ח"ג הוא כללות כולם ומש"ה ממנו ומשרשו נמשכו
 ונחלקו וי"ב תחומין לא פחות ולא יותר (יפ"ש) ופי' וי"ב תחומין לעילא סס
 וי"ב כרופי שמות סוי"ה ב"ה שביסוד ז"א דאילנות * וי"ב תחומין לתתא סס
 וי"ב בקר שמומרים בעולם דבריאה תחת סיס שהיא נוקבא דאילנות כמנו סל'
 ענין זה כווסר דראשית ד"קנט ע"ב וכווסר שמות ד"רנט ע"ב וכמק"מ שס
 יעו"ש * ולו ח"ב בקר סס מלאכים נושאים כסא סנוקבא דאילנות כמ"ש

שפירן חוורין • אמר רבי שמעון זכארה
 חולקיה דמאן דאשתבח בהאי אדרא
 קדישא עלאה דאנן ביה • זכארה חולקיה
 בעלמא דין ובעלמא דאתי • דאנן יתבין
 בקדושא עלאה • לאשא עלאה אסחר לן
 והא כל תקונין עלאין דרקנא קדישא
 אתתקנו ואתעטרו ואסחרו לדוכתיהו •
 והאי תקונא דתליסר הוא תקונא יאה

כווסר חקובע ריש פ' פקודי וחס סס ס"ב שבעים • ושמותם כתבארו כווסר
 כמעלותך ד"קנד ע"א וכווסר וילא כסתרי תורה דקמ"ט ע"ב • ועי' במק"מ
 בראשית ר"מ ע"ב באורך :

ומ"ש י"ב תחומין לי"ב שבטו אכסתא וכו' ר"ל שכלל שבט יש לו תחום
 ונכול כנחלת א"י וחס י"ב תחומין לי"ב שבטים :

ומ"ש סה"ד אשר נשבעת לאבותינו מכיף ראינו עמ"ש מכאן אשתלשלו י"ב
 תחומין לי"ב שבטו אכסתא דכי סבי שתיקון ס"ב סוף רמז כמלת
 אשר נשבעת לאבותינו סבי כמי אשתלשלו ממנו י"ב תחומין לי"ב שבטים שסס
 אבותינו ודרוש תיבת לאבותינו על השבטים עלמס אע"פי שאין קורין אבות
 לא לשלושה כמ"ש בגמ' שסס לא כן סול"ל אשר נשבעת לסס • וסוס חזור על
 אכרסס ויעקב סנוכרס לעיל לא וראי דקאי על השבטים • ועד כאן סוס
 סדרשס של רבי יסודס : ל) סי' כי כאשר ושב סרש"כי וסחכרסס לחבר סהרדא
 קדישא אז ירד אור מלמעלה וסוס מקיף עליסס מכל זר וסוא בחו' ספרסא
 סנוכרת לקמן ד'קלס ע"א וכו'אוסס ספרסס יררו סרת י"ג ת"ד דא"ס וכססו
 דורשס על איסס תיקון סוס אוסו תיקון מאיר כל זמן סדרשס ואחר סוס
 סדרשס שלו סיסס סרת אוסו תיקון עולס למקומס למעלה בת"ד דא"ס עלמו
 כמקוס סמיוחס סיס כמ"ש בר"קלב אוס כנ יעו"שב • ולכן כאשר סיימו סכא
 לפרס כל ס"ג ת"ד כל אחד ואחד לסודותיו אז אמר סרש"כי לקבוייא סכל
 סרת י"ג ת"ד עילאס אסתקנו ע"י סודות סאמרנו • וסתעטרו למעלה כ"ג
 ת"ד עילאס דא"ס • וססחרו לדוכתייוסו ר"ל ססקיסו את פני א"ס ססוא
 מקומס (עיין ר"ד) :

ומ"ש דכוס אחידן כלל וכו' ר"ל שמוזל ס"ג סוא כולל כולס כמ"ש רז"ל
 כמבואר ש"ג ח"ב פ"יא ד"עא ע"א וז"ל וסנס כמ"ש של כפ"ט ענין ס"ג
 חוורתי וס"ג נימין כי סס י"ב וחורא ד"ג כולל כל ס"ב וכן נימס ס"ג
 כולל כל ס"ב • כן תיקון ס"ג דדיקנא כולל כל ס"ב תקוים וכן סוא
 כתיקון ססמיני וזמ"ש באד"ר ד"קלד ע"ב כסתא לין תקוין אקרונ ימי קדס
 וכו' וסאי ד"ג כולל לון וכו' עכ"ל יעו"ש :

דְּבִיה אַחִידֵן כְּלָא • כְּדֵהוּ מִתְכַּסְּפִין לְמִזְקָר
 רִישָׁא לְקַבְלִיה • לֹא מִנִּיה תִּלְיֵן כָּד אֲנוּן
 דְּבוּזְעִיר אֲנַפִּין אַחִידֵן • מִנִּיה תִּלְיֵן עֲלֵאִין
 וְתַתְּאִין • לֵב וְכָל גְּנֻזִין עֲלֵאִין וְתַתְּאִין גְּנֻזִין
 בִּיה וְבִיה כְּלִילֵן • וְאִיהוּ מִזְלָא דְּמִתְזַרִי
 מִנִּיה כְּלָא • לֵב דָּא הוּא תְּקוּנָא שְׁרִימְתָא
 דְּאֲשֵׁלִים לְכָל תְּקוּנִין • דָּא אֲשֵׁלִים לְכָלָא :
 תֵּאנָא אֲלִין תְּקוּנִין אֲקֵרוּן לֵב יְמֵי קֶדֶם יוֹמִין
 קְדָמָאִין דְּקֶדְמָאִי • וְאֲנוּן דְּאֲשַׁתְּכַחוּ

ומ"ש כולחו מתכספין למזקף רישא לקבליה וכו' ר"ל מתאויס מלשון נכספם
 ונס כלחה וכו' ור"ל שכל העולמות מתאויס להכניס ראשם ליו כרו
 לקבל סארים ממנו כי כאזר פני מלך חיים : לא) פי' שכל מי שנאחו ונשרש
 בו"א דאזילות סנס אע"פי שאין מגיע שרשו למעלת מו"א עב"א סס תלוים
 בוס סמול • וכמ"ס נמי במול סשמיכו כי מול סשמיכו ומול סו"ג כחד חשיכו
 ואין ספרש בויסס רק זוס זכר זוס נקבס :

ומ"ש מניס תלוין עלאין ותתאין עלאין סס אר"א ותתאין סס זון"ן (ופ"ס) :
 לב) גנוזין סס סמוחין קדישין סנמשכיס ע"י סמולות כמ"ס כשער
 סנסירס סד"ד וז"ל וסמכס אין כח מוחא עילאס עלמנו יורד עד אר"א כי גדלס
 מעלתו עד מתד וכו' ולכן סמוח סעליון משפיע ע"י סדעת שבו ססול מול
 סשמיכו ל מול סו"ג : וסח"ך לוקחיס אותס טיכס אר"א יעו"ס כל איתו ספרק
 וז"ס וכל גנוזין ססס סמוחין קדישין : עלאין ססס סמוחין דאר"א ותתאין ססס
 סמוחין דזון"ן גנוזין בוס וביס כליזן כי סול כולל אותס כתיבו (ופ"ס) :

ומ"ש ואיתו מולא וכו' ססתא מפרש למס נקרא סמו מולא וסמר משוס
 דמתולו מניס כולא סכולס כשפיעס ממנו וסול מלשון תול כעול
 אסרתי (ופ"ס) : לב) פי' זס סול תיקון סעלימות אסר משלוס לכל י"ג סד
 דא אשלים לכולל ר"ל לכל סדיקנא קדישא כי סול סוף כולס ואין אחריו
 תיקון אחר • לר) פי' כי סו"ג תקוניס דאר"א סס נקראיס ימי קדס ר"ל ימוס
 של א"א סנקרא קדס כי סול קדמון לעולס סאזילות וכוונתו לפרש את סססוק
 שאמר מימי קדס ואע"פי זוס נאמר על תי' סו"ג דווקא מס סמפרשו סרש"כי
 דקאי על כל סד"ד דאר"א סיינו מעטס סתיקון סו"ג סול נאכלל מכללות סו"ב
 תקוניס ואלו לא סיו סו"ב תקוניס נקראיס מימי קדס לא סיו תיקון סו"ג
 נקרא כסס זס :

ומ"ש יומין קדמאין דקדמאין סול פי' לתיכס מימי קדס ר"ל שא"א נקרא קדס
 וססקוניס שלו סס יומין קדמאין של א"א סנקרא קדמאין ורליו לנרוס

בזעיר אנפין אקרון לה ימי עולם והאנא
 אלין ימי קדם לו כדהו מתתקנן בתקונא
 דדקנא דעתיקא דעתיקין טמירא דטמירין
 לו והאי דתליסר כריר להון כמה דאתמר
 לח ודא יומא לא אתכליל בהדיהו אלא
 הוא כריר כלא לטובההוא זמנא דאתער
 עתיק יומין בתקונין דלעיקא והוא
 אתקרי יום אחד דביה זמין לאוקיר דקניה
 הדא הוא דכתיב יום אחד הוא יודע ליי *

יומין קדמאין דקדמאס שסוף לשון יחיד או קדמאין דקדמאין בניקוד חירק
 תחת סוף או שף נחא כמו שמאין כרי שייס לשון יחיד : לה) פי' ות"ד
 הנמלאים כו"א הם נקראים ימי עולם כי הו"א נקרא עולם כמ"ש בש' רחל
 ולבא פ"ט יעו"ש ור"ל ימים של פרטין הנקרא עולם : לו) ר"ל כולם
 מסודרים כסדר סדיקא דה"א הנקרא עתיקא לגבי או"א הנקראים עתיקין
 לגבי וו"ן וגם ה"א נקרא עמורא כי הוא עמיר בתוך או"א הטמירין בתוך וו"ן :
 לו) פי' וזה תיקון ה"ג הוא כולל כל י"ב ת"ד כמה דאתמר ר"ל כמ"ש
 למעלה כד"ס והאי תקונא דו"ג הוא תקונא יאה דכיס אחידן כלא וכו' יעו"ש
 באות ל : לח) פי' אבל הארת תיקון סי"ג אינו כולל כ"ב ת"ד וסכוונס
 הוא כמ"ש ר"ל כפ"ס מש"א ה"א כי י"ב ת"ד הם כתי"ג הו"ות וכל תיקון יש לו
 אות א' מאלו סג' הו"ות יעו"ש כ' אבל תיקון הו"ג הוא כולל כל י"ב אותיות
 של י"ב ת"ד כמבואר בס"ס פ' תולדות ד"לב ע"ה וכמ"ש ג"כ לקמן באות
 מ"ב יעו"ש ונמלא שתיקון הו"ג אין לו שום אות מיוחד כפ"ע כוי שגם
 הוא ימים כולל כו"ב ת"ד לא הוא כלי כלל (טל) פי' וכתיב ומנא שסוף
 לעת"ל בעת אסיפת הגוים א ירושלים למלחמה שאז אהער עתיק יומין שסוף
 ה"א בתקונין דלעילא שסס ת"ד של ה"א עלמו ולא של דיקנא וו"א שאינו
 כומן מלחמת דוד הע"ס שאמר מן המלך וכו' כנוכר לקמן כד"קלע ע"ב אז
 סוף אתקרי יום א' שאין שום תיקון א' מתקווי דיקנא דו"א כולל עם האור
 שנמשך מום התיקון לא הוא לכוו דווקא כענין מם שסיס בעת קריעת י"ס
 שאמר בסוף פ"ד נכס"ד כמולא תלייא מלחא וזס סוד הססוק הנאמר
 בוברוס י"ד וילא ס' ונלחס כגוים הסס כיוס סלחמו כיוס קרב ותרגס ונתן
 ו"ל כיוס אבחותיוס קרבא על ימא דסוף דר"ל דכי היכי דכיס סוף כמולא סוס
 תליא כן יסיס לעת"ל כמלחמת גוג ומגוג ולכן נקרא יום א' כי אחד גו'
 י"ג לרמוז שמלחמת גוג ומגוג היא ע"י תיקון הו"ג דכיס זמין לאוקיר
 דיקניס ר"ל שכחותו יום א' שסוף תי"ג עתיד לאוקיר דיקניס כמ"ש וסתגדלתי

בכסס
 לוי כוי
 וכו' ונכס
 סס תלוי
 בחד חסוי
 ין (יפ"ס)
 כמ"ש בש
 ו"א כי נזו
 בו שסוף יו
 אותו סוף
 ותתקין שס
 (יפ"ס) :
 בל ותמר שס
 לשון קול שס
 יום לכל י"ג ה'
 גולם ואין אור
 מי קדם ר"ל ימי
 למרס את שס
 ס שסטרס סרס
 וכל מכללות ס
 ס סס תיקון ס
 י"ב ש"א נקרא
 קדמאין ודקו

מ הוא בלחודוי יתיר מכלא . הוא דכליר
כלא . מא הוא דלא אתקרי בשמא ידיעא
דתנינן באתר דאית יום אית לילה . דלית
יום בלא לילה . ומשום דההוא זמנא זמן
יהא דיקרא דדקנא והוא בלחודוי ישתכח
לא אתקרי לא יום ולא לילה . דלית יום
אקרי אלא מסטרא דילן . ורית לילה
אקרי אלא מסטרא דילן . ומשום דהאי
תקונא כליל כלא . רא אתיידע ור

והתקדשו וכו' ומה שיחס הרש"ב ז"ל הסבור אל הזקנה הטעם הוא מפני שכל
יום נעשה כל הסבור שהוא : מ) עכשיו גזר לפרש סיום הפסוק שאמר הוא
יודע לה' דתיבת הוא הוא לשון מיועט דמשמע הוא דווקא ולא אחר וקאמר
הוא בלחודוי יתיר מכלא . סי' כי אע"פ שכל ה"ב ת"ד הם נכללים במקוון
סי' ג וגם על יום נעשה מלחמה גוג ומגוג מ"מ תקוון סי' ג הוא יתיר מכלא
כי הכל נעשה על ידו ושאר סי' ב ת"ד אינם כ"ף נכללים בו לכד . הוא דכלל
כלא משא"כ שאר ת"ד דא"ף שאין מי מהם דכלול כלא : מא) ה"ג הוא דלא
אתקרי וכו' וכן ג' הרופ"ש ותר"ד ז"ל ועכשיו חזר לפרש מש"ה לא יום ולא
לילה ולזה קאמר דלא אתקרי בשמא ידיעא או יום או לילה כי אינו לא מן
סיום שהוא ז"ל ולא מן הלילה שהיא נוקבא וז"ל לא הוא מבחי"א א"ף . כי
אע"פ שהנביא קראו בתחלת הפסוק בשם יום כמ"ש וסיום אחר כי הוא
יום א' מימי קדם מ"מ קא מסיים עלה הוא יודע לה' דווקא ולא לנו מטעם
כי אינו מבחי"א ת"ד וז"ל הנקראים יום שהם ימי עולם וגם אינו מבחי"א ת"ד
של הנוקבא הנקראת לילה . כי גם הנוקבא יש לה י"ג ת"ד אלא שאין בהם
שערות כמ"ש בוהר בראשית ד"א ע"א ובוהר כניקס ד"רגל ע"ב יעו"ש .
ומביא רחם ממה ותנין כביתא ובאתר ואית יום שהוא ז"ל אית לילה
שהיא נוקבא . דלית יום בלא לילה אלא לרבויי ז"ל ובר"ע שאין א' מהם בלא
לילה שהוא הנוקבא . ומשום דההוא וכו' והוא בלחודוי ישתכח . שהשפעה
תהיה מן המולא לכד ולא מווי"ן . משום"ה לא אתקרי לא יום ולא לילה . כי
בא"ף הדכ"וון הם דבוקים יחד ושניהם גוף א' כמ"ש רז"ל בש"א א"ף פ"ב יעו"ש
משא"כ באו"ף וו"ן . ולית יום אתקרי אלא מנטרא דילן ולית לילה אתקרי
אלא מנטרא דילן . שהם וו"ן שבהם אהנו נאחזים והם סטרא דילן .
מב) אחר שסיים דרוש הפסוק שהביא ורך אגב עכשיו חזר על דרוש סראשון
שאמר וז"ל יומא לא אהכליל כהדיוס לא הוא כליל כולא . ועז"ל קא מסיים
כלא ומשום דהאי תקונא הוא כליל כלא שהוא כולל כל אורות של י"ב ת"ד

כמ
כולל
מש
לא
דבר
כי
לא
כלל
ומ"ש
על
הוא
קא
שמי
של
ומ"ש
שמו
שמו
ומ"ש

אתחזי מניה ומניה נגיד משחא דרבותא
לתליסר עיבר מבויעין לכל אנון דלתתא
דנהירין בההוא משחא בתליסר תקונין
אלין אתתקנא מג דקנא קדישא עלאה
ואלין תקונין דבהאי דקנא מתתקנן ונחתן
לכמה עיבר ולא אתחזון היך מתפשטין
והיך נפקין מכללא אסתמו ומכללא
אתטמרו מר רית דידע אתר להאי עתיקא
בפשיטותא דילהון כלהון כלין כמה

כמ"ש רז"ל כמאמר כפי' אד"ו ד"מו סו"עד ח"ל ותקון סי"ג האחרון הוא כולל כולם ויש בו ב' סו"ות ג"כ שבס"ס י"ב אותיות אחרות וכו' יעו"ש משו"ס לא אתידע טאזיס אות הוא ולא אתחזי טניס שס אחר משס סו"ס כ"ס לאו הוא כולל כולם א"כ י"ל והוא סו"ת פשוט כי לשון זס הוא תכלוס דברי דסכא והסי קאמר ומשוס דסאי תקונא שסוא תיקון סי"ג כליל כולל כי הוא כולל כל י"ב ת"ד משו"ס לא אתידע לן לטע"ל אס סוא יוס או לילס ולא אתחזי מניה זס סוכס כלל לא עתיד לידע לס' שסוא ז"א דווקא אכל בזמן זסו אפי' לז"א עלמו לא אתידע דסא לא קאמר סוא נודע לס' לא יודע לס' משמע דזומן זסו לא נודע אפי' לז"א עלמו :

ומ"ש ומכוס נגיד וכו' הכוונה על א"פ שנמשך ממזל סי"ג דהואיל והוא כולל כפי' י"ג ת"ד משו"ס אור חיובא ממנו יובא כלול מכל סי"ג זסו קומרו ל"ג עיבר מבויעין ר"ל ל"ג כפי' של מבויעין :

ומ"ש לכל אינו דלתתא הוא קאי על תיבת משחא דרבותא ושלשון מסורס ובאלו אמר ומכוס נגיד מש"ד לכל אינו דלתתא וכו' וסכוונה היא על כפי' המוחין הנמשכים משס לא"א ולזו"ן שס למעט מא"א כי סמוחין דא"א וזו"ן סס נמשכים מן המולות כמ"ש לעיל באת ז יעו"ש ומשו"ס קראס כשס משחא דרבותא מטעם שעי' לו האורות מתגדלים הפרטופיס ממש שסיו קודס כי סס כפי' מוחין דגדלות (עי' יפ"ש) : מג) סי' כי סכסר של הפנים הוא עלמו נקרא ג"כ כשס דיקנא כמ"ש בדקלא אית כר יעו"ש ולזס אמר בי"ג לין אתתקנא דיקנא וכו' :

ומ"ש ולין תקונין דבהאי דיקנא וכו' ר"ל וכו' סי"ג סדרים דבהאי דיקנא שסוא כתיבת הפנים דא"א סס מסודרים ויורדים לכמה דורים ור"ל שמתפשטת הארתם בכל עולמות בי"ע עד שאפי' אן קרוזי תומר מקבלים שפע ממנס כי כסס תליין כפי' חיי ומזוכי :

ומ"ש ולא אתחזון וכו' פי' כי אע"פי' שהארתם יורדת בכל העולמות עכ"ל

שע
סוא
התאמר
מחוקין
מכללא
דכללא
ואת דלת
יוס וכל
לא סן
ד"א סי'
כי סוא
כו מטעם
שכחו ת'
שחון כסס
יעו"ש
אית לילס
כסס כלא
שמשמע
לא לילס
א"כ יעו"ש
לילס אתחזין
דין
דרובו סתמו
ז"א קא בסי
ות של י"ב

דַּאֲתַמַּר מַה אֲתִידַע וְלֹא אֲתִידַע טַמִּיר
 וְלֹא טַמִּיר מִן עֲלִיָּה אֲתַקְרִי אֲנִי יי הוּא שְׁמִי
 וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתֵן וּכְתִיב הוּא עֲשֵׂנוּ
 וְלֹא אֲנַחֲנוּ וּכְתִיב וְעַתִּיק יוֹמִין יִרְתִּיב *
 בְּאַתְרֵיהּ יִתִּיב וְלִית דִּידַע לִיהּ יִתִּיב וְלֹא
 שְׂבִיחַ וּכְתִיב אֹדְךָ עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי *
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרַיִיא מִן כַּד אֲתַפְרִיס
 פְּרִיסָא דָּא דַּאֲתוֹן חֲמָאן עֲלֵנָּא * אֲנָא
 חֲמִינָא דְנַחְתּוּ בְּרַ תְּקוּנִין בְּגוּוּהּ וְנַהֲרִיו

לל א תחווין לגביא או לבעל רו"ס אף מתפשטין בכל העולמות ואף נפקין
 משם לסאר בעולמות ב"ע * מכולא אסתמו ר"ל מכל הנביאים והסכמים
 אסתמו בהתפשטותם בעולם האילות * ומכולא אסתמרו בזמן ויאתם משם
 לסאר בעולמות ב"ע : מר) ר"ל כלל העולם שאין מי ששיג ויודע אפי'
 מקום א' ממקומות שמתפשטים בו אורות הדוקא דא"ל ברמיון סארם שלא
 יוכל לשיג מסות נשמתו :

ומ"ש בפשיטותא דילסון כלסו כלולן ר"ל כי בעת שיפשטו אורות הדוקא בכל
 העולמות או כל ס"ב ת"ד ככללים בתיקון ס"ג * כמס דאתמר ר"ל
 כמס שאמרנו למעלה : מה) פי' כי ע"י אלו ס"ג ת"ד נודע א"ל קלט
 לתחתונים כאדם שיוודע שיש בו נשמה * אמנם לא אחרת ממש כאדם שאינו
 יודע את נשמתו * עמיר ולא עמיר ר"ל שא"ל הוא עמיר מן העולמות כי
 הוא מלוכש בתוך כולם * ולא עמיר שהרי אורו מתגלה בכל העולמות כולם :
 מו) פי' על א"ל נאמר אני ס' הוא שמי כי א"ל על נפשו קאמר אני ס'
 שס אותיות אף כנודע שא"ל נקרא און * הוא שמי כי א"ל נקרא הוא על
 רוב טעלמו * וכתיב הוא עשנו * כי או א' וו'ון אומרים פסוק זה כלפי א"ל
 שנקרא הוא * עשנו בארנו כי על ידו נתקנו כולם כמ"ס בד"קלס אות יוד
 יעו"שכ * (עיין יע"ש) :

ומ"ש וכתיב ועתיק יומין יתיב וכו' פי' כי עתיק יומין היינו א"ל * וסוף
 באחרים יתיב שמלוכש באו"ל וו'ין שסס מקומו וע"כ לית דידע ליה
 מפטרופי הא"ל כאדם שאינו משיג נשמתו * ומאחר שכן הוא לכן אע"פ דיתוב
 בתוכס הרי הוא כלול לא שכיח בתוכס * א"ל יתיב ולא שכיח ר"ל מלוכש
 ואינו מושג והוא ככל לשון לחיוק הדבר * וכתיב אודך על כי נודאות נפלאתי
 סיינו שדוד הע"ס אמר כלפי א"ל אני אודך על כי שפירות סנודאות נפלאתי
 מהס ר"ל נבדלתי מהס לפי שאינס מושגים כלל : מו) הנה כל המפרשים
 ז"ל קשמטון סוגיא זו מנעס דלס שייכא לסדר העולמות * אמנם הסכמתנו עלתק

בְּאַתְרָא דְאִמְרַת פְּרוּכְתָא בּוֹצִינָא דְקַדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא פְּרִיסָא בְּאַרְבַּע סַמְכִין לְאַרְבַּע
 עֵיבֵר * א סַמְכָא חֵד הוּה יְתִיב מִתְתָּא
 דְעֵילָא כּ וְחֵד מְגֵרופִיא בִידֵיהּ גּ וּבְמֵגֵרופִיא
 אַרְבַּע מִפְתָּחִין שְׁנַיִן מִכֵּר סְטְרוֹי וּמִתְאַחֵדן

שלא בלגלג שום ענין מהאדרא ונפרש סוגיא זו כפי קולר דעתיו . וסוף כי
 סנס כתב רז"ל בש"מו ש' סכסא פ"א ופ"ב כי כחכ"ד של עולם הכריאה הם
 נקראים ר' סמכין דבורסיא . והו"ק של הכריאה הם שית דרגין דבורסיא .
 והכסא עלמו סוף שיבוא קור' א' מארבע ספירות תנאי' של מלכות דאלימות
 היא מלכות דאלימות עלמם שוורת לעולם הכריאה ומתלבשת בתוך ד' אורות
 סתנסי' המלוכסים ככחכ"ד דכריאה עכ"ל בקיבור נמרץ . ולפי הקדמה זו
 אפשר לפרש וסוף כי כאשר ישבו סרש"בי והסכרים ז"ל בחקלא בוני אילני
 כדי לגלות סודות התורה אז ירד אור מכחכ"ד דכריאה שנקראים ר' סמכין
 ועמדו בארבע קצוות של סרש"בי והסכרים וסוי כדמיון ארבע עמודים ונפרש
 עליהם חר פרסא כמו סאוסל וסוף בחי' אור סתנסי' של סמלכות המלוכסי'
 סכסכ"כר כדי לישב עליו הארת סי"ג ת"ד דה"ק וכולם סוי רואים אותם פרסא
 וז"ש דה"קן חמאן עלנא וסרש"בי בלחוד סיס דואם שכל הארת סי"ג ת"ד דה"ק
 סאירו באותה פרסא וכל שאר הסכרים לא סוי רואים לא סתיקון ססוי מתקנים
 אותו לכר כמ"ש בר' קלב אית נד ולכן אמר סכא אכא חמיכא דנחתו וכו' :
 (טח) פי' פרוכתא סוף רמו לאור השכינים ססוס מסכב אותם מכל כד כדמיון
 ספרוכת סמסולשלת על סתתא ללגיעות' וז"ש וחד פרוכתא ססוף כו"גא
 דק"כס ססוף ז' א' פריסא כד' סמכין ר"ל בארבע עמודין ססס סכסכ"ד
 דכריאה לארבע עיבר ר"ל לארבע לרדים (עי' ר"ד) : א) מ"ש מתתא לעילא
 ולא אמר מעילא לתתא בא לרמו שאלו הסמכין סס עומדים בעולם הכריאה
 ססוף למטה מהאלימות ומגיעים עד האפי' ססוף למעלם מסכריאה . ולזס אמר
 סוס יתיב וכו' ססוף לשון עבר כי קורס שירדו למעס כך סוי עומדים מתתא
 לעילא אכל כבא' ירדו למעט למקוס סרש"בי וסבריו אמר ונחתין לה מעילא
 לתתא ולכן זס ססמכא לכר סוס יתיב מתתא לעילא אלא גס ג' סמכין סנסארים
 סוי כך וכמ"ס בסמוך וכן לסמכא סכייגא ותליתא ורביעא : ב) סנס אה"ך
 מפרש כי לכל סמכא יש לו מגרופיא חדא ווא"כ לארבע סמכין ססס סכסכ"ד
 דכריאה יש ד' מגרופין וסס בחי' ד' חיות סקודש ססימנס ארגמ"ן סכשואים
 סססא כמכואר כו' וסתתנן ד"ער ע"ב דקאמר ססס ומודעון ארבע מגרופיין .
 דאחידן בידתא וכו' ופי' סגר"א ז"ל בספרו יסל אור סס ד' חיות סקודש יעו"ש .
 כמלא ספירוש מגרופיין ר"ל חיות סקודש . וכוונת סרש"בי ז"ל לומר כי לססוף
 סמכא יש מלאך אחר תתא ידו מארבע מלאכי ארגמן . ג) פי' כי לכל חיס'
 יש ארבעת פנים סנקראים מפתחן מעעס כי הארבעת פנים סס רמוזים לשם
 סוי"ס כנו' בתקונים תקין י"וד ד"כס ע"ב דקאמר ססס ואינון ארבע אפסין .

בַּפְּרָסָא דַּוְנַחְתִּין לָהּ מַעֲיָא לְתַתָּא וְכֵן
 לְסַמְכָא תְּנִינָא וְתַלִּיתָא וּרְבִיעָא הַוְבִין
 סַמְכָא לְסַמְכָא אַחִידִין תַּמְנִיסַר רַגְלֵי דְסַמְכֵי
 וּמַתְנַהֲרִין בְּבוֹצִינָא דְגַלְפָא בַּהוּוּ
 פְּרִיסָא * וְכֵן לְאַרְבַּע עֵיבַר * וְחַמִּינָא אֲרִין
 תְּקוּנִין דְּנַהֲרִין עֲלֵהּ וְהוּוּ מַחְכָּאן מְלִי
 דְּפוּמָנָא לְאַתְעֻטְרָא וּלְאַסְתְּלֻקָּא כָּד חָד
 בְּאַתְרֵיהּ וְכֵד הוּוּ מַתְתַּקֵּן מִפוּמָנָא * כָּד
 חָד וְחָד סְלִיק וְאַתְעֻטְר וְאַתְתַּקֵּן בַּהוּוּ

סו"ס וכו' וקורות סו"ס נקראים מפסחות כגו' בתקונים דף ה ע"א דרגא
 חמישאה ביראת ה' וכו' ועו"ש משר"ס כינה פני החיות בשם מפסחן :
 ומ"ש שנין מכל מלטהו ר"ל מלטהו כמו לטע סהרב שנין כן הם
 מלטהו מכל לדדי פניו כי משרתו קש לטהו ולספרים דגרסי
 שנין מכל סטרוי ר"ל משונים ז"ל כי זה אדם וזה נשר וכו' : ד) פי' ולא
 סמגרושין הם אחרים בפסח שהם אור התנס"י למלכות ומורוים איתו
 מעולם העליון עד למטה בעו"ה הגשמי כי לו חיות הם נושאי הכסף :
 וס"ש וכן לסמכא תנינא ותליתא וכו' ר"ל שלכולם יש מנרושיא חדא בכל
 סמכא ובמגרושיא ארבע מפסחן וכל סמכא ג"כ הוא יתיב מחתא
 לעילא הכל כנו' בסמכא קדמאה : ה) פי' כבר ביארנו שהארבעה סמכין הם
 כחב"ד דברואה והו"ק דברואה הם יקראים שית דרגין דכורשיא והם נקראים
 שים נבירים סביב מלכות דאלימות מעת המלך שלמה כי כל ספירה כלולה
 מעשר הרי ששים * והנה בסביל סוכות דברואה שהם ספירת הנבירה דברואה
 יש ע"ב שמות של ויסע ויבוא ויע ומשרש וילאים ע"ב מלאכים כנוכר
 בזוטר וירא ד"קח ע"א כסתרי תורה ועו"ש * ואלו הע"ב מלאכים הם מלכד
 ארבעה חיות הקודש שמינא ארבע"ן כי לו הארבעה הם ראשים עליהם כמ"ש
 הרב זסורי חמה כוז' הנו"ל ועו"ש * ועי"ע בזוטר הרקיע בפסח וירא שעל
 ד"קו ע"ב שכתב שם וז"ל כי אלו הע"ב מלאכים נחלקים לארבע לדדי העולם
 ח"י מלאכים לכל דך ח"י עם מיכל וח"י עם נברא וכו' ועו"ש * וכדע כי
 סמלאכים רגליהם מכוונים זע"ז כמ"ש חו"ל ע"פ ורגליהם רגל ישראל * וז"ש
 סכא וכו' סמכא לסמכא שם הכחב"ד דברואה שש עומדים ד' חיות הקודש
 שם אחרין תמיסר מלאכים דסמכי רגליהם ז"כ וז"ל לארבע סמכין יש ע"ב
 מלאכים והם ע"ב מלאכים דעולם דברואה : ו) פי' ולא הו"ח מלאכים הם
 מאירים באור שכינה הנקראת בלינא * כי היא דמיון סג' שמאירים ממנו
 בני אדם כן ממנה מאירים המלאכים והעולמות דגליפא בהוא פרישא ר"ל

תְּקוּנָא דְאַתְתָּקֵן הָבָא מִכָּל פּוּמָא דְחָד מִנָּן
 וּבִשְׁעָתָא דְחָד מִנָּן פְּרַתָּה פּוּמָא לְתַקְנָא
 בְּהָהוּא תְּקוּנָא • הָהוּא תְּקוּנָא הוּוּה יְתִיב
 וּמַחֲבָה לְמָא דְנִפְיָק מִפּוּמִיכוּן וְכִדְיָן סְדָקָא
 בְּרוּכְתִּיהָ וְאַתְעָטֵר וְכֵר סַמְכִין מִפְּאָן
 וּמִפְּאָן חֲדָאן עַל דְּשִׁמְעִין מַה דְּלֵא יִדְעוּ •
 וְצִיִּתִין לְקַלִּיכוּן • כִּמָּה רְתִיבִין קִיִּמִין הָבָא
 בְּגִינִיכוּן • זַפְּאִין אַתּוּן לְעַלְמָא דְאַתִּי •
 דְּכִלְהוּ מְדֵי דְנִפְיָקֵי מִפּוּמִיכוּן • כִּדְהוּ מְלִין
 קְדִישִׁין • מְדֵי בִשְׁרָן דְרָא סָטָאן לִימִינָא
 וְלִשְׂמָאלָא • וְקִדְשָא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי לְמִשְׁמַע
 וְצִיִּית לְהֵנִי מְדֵי עַד דְּהוּא אֲגַמֵּר דִּינָא דֵי
 לְעַלְמָא דְאַתִּי תִמְרוּן זְמָנָא אַחֲרָא כֹּל הֵנִי
 מְדֵי קְדִישִׁין • עֲלִיכוּ כְּתִיב סוּחַכְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְרוּדֵי לְמִשְׁרִים רוֹבֵב שִׁפְתֵי
 יִשְׁנִים • מָאֵי רוֹבֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים דְאַפִּירוּ

סגולה וסחוקס כסהו פריסא שסוה כחיתת אור סתס"י שלם • כי אור
 סתס"י הוא כחי' פריסא וכסא למלכות דאזילות כמ"ש בך"קלר אית מו יעו"ש
 וכן לארבע עיבר • פי' יכן עו"סד סיו מאיריס כל ס"ח מלאכים שבארבע
 זרדי ססא ע"י סמלכית א"כ ומתנסרין ככולינא גרסינן באות כ"ף ור"ל
 כי לו סמלאכים סס מאיריס ומוסיריס כדמיון סארת סמלכות סחוקס ככסא
 כי משרתיו אש לוטט • ז כלו אמר וכל סמכין דמכאן ומכאן • ואלו ססמכין
 סס כחי' כחכ"ד דכריאס כמ"ס לעיל באות כב :

ומ"ש כמה רחוקין וכו' כתב סרב רי"ד ז"ל כי מלבד מלאכים סנוכרים עוד
 כאו ריכויו ממונות לשמוע כאלו סודות סעליונים : ח) פי' כל מס
 סאמרתס כחך שלכס סיא כיון סטוב ולום סוא סולך לודוי ססוא ו'א למשריס

דנח
 סס
 נחמי
 פי' ולי
 איתו
 סח
 ודא כלל
 סמקס
 ומכין סו
 סקדא
 סס כלול
 ס דברוא
 ס סטו
 ס סמכין
 ס סמכין סמ"ס
 ס וירא סמ
 ס כדוי סמל
 ס וכוד כ
 ס ידס ח'
 ס חיות סקו
 ס ומכין י ס'
 ס מלאכים ס
 ס מאיריס סס
 ס סריסא ס

לְעֲרַמָּא דְאֵתִי מְרַחֲשֵׁן שְׁפוּתֵיכּוֹ אֹרִייתָא
 קָמִיָּה עֵ הַשְׁתָּא אֲתַתְּקֵנוּ וְאֲתַכּוּנוּ דַעְתָּא
 לְמַתְקֵן הַתְּקוּנוֹי דְזַעִיר אַנְפִּין יְהִיד יִתְתְּקֵן
 וְהִיד יִתְרַבֵּשׁ בְּתַקּוּנוֹי יִמְתְּקוּנֵי עֵתִיק יוֹמִין
 קְדִישָׁא דְקְדִישֵׁין טְמִירָא דְטְמִירִין טְמִירָא
 מְכַלָּא יָא דְהַשְׁתָּא חוֹבְתָא עֵלְיֵינוּ לְמַגְזֵר

שאין מעקמים אורחותם לילך בדרך עקלתון אלא דכריסם חולכים ועולים למעלה לעולם העליון בדרך ישר ונכוחה וסוף וכן רובך שפתי ישנים דלעלמא דאתי מרחשן שפוטתיוכו וכו' : ע) כי הנס אחר שסיימו את תיקון א"א התחיל הרש"כ לזרום כדי לתקן את תקוני ז"א שמתחיל במלות אומרים לו נמור ומה שלא תקנו גם תקוני אר"א כתב רז"ל במאמר ברוב פי אד"ו ז"ל ואמנם אר"א לא נזכר מליחות באד"ן טעם הוא משום דאר"א אחכליל במולד כנו באד"ו דר"א ע"א וז"ל הני אב ואם כלילן ומתחדן דא ברא וכו' ותליין ממולא קדישא יקירא דכל יקירין וכו' ולכן לא נזכרו שם ואמנם בארדת שאינו כתבאר עניינם וכמעט כי עיקר מה שנתחדש באד"ו הוא ענין אר"א שלא נזכר באד"ן עכ"ל ועי' בא"ל מערכת השף של מכו"ש אות ב' שכתב שם וז"ל ואפשר דר"א לרמוז במ"א באד"ו דר"א ע"ב דלא אישול בכתובא לעלמא דאתי וכו' שנודע שער"כ היא בינים וכו' שלא יעלו בכסופא שלא גולם פרופס דסייבו אר"א משום הוכרח לנלותא אז עכ"ל :

י) פי' שכתבו אר"א נתקן ז"א בזמן השכירה ואר"א התלבש בתקוניו שם בחי' הדוקא שלו כי הדוקא נקראת בשם מלכות כמבאר בש' הלקיעים דנט ע"פ לבישם כתב חזק חזק שכוונה על בחי' הדוקא דא"א המלבשת פני א"א ויא' כתב חזק חזק יע"ש מתקוני עתיק יומין דסייבו א"א וסוף כי בין תיקון ז"א מבחי' שכירה ובין תיקון דוקא דילום הכל סיים ע"י א"א כי מה שסיים תיקון ז"א דשכירה ע"י א"א זה יתבאר באות הסמוך וזה שסיים תיקון דוקא דז"א ע"י א"א הוא מבואר בש"א פ"ה וז"ל דע כי אותם טע' חזקתי שמלך פנים דא"א הם כמשכים ויורדים ג"כ דרך הפנים עד ריש דז"א ושם מתחברים בדוקא דז"א ואז נעשים לו ט' ת"ד כנזכר באר"א בנ"א תקונין אהתקן האי דוקא דז"א וכו' ועיין בדרוש ויעבור שכתב רז"ל ששמונים תקונין תתין מ"ג ת"ד דא"א שם מורכב חסד ולמטה חמיר מאירים בו"א ומכאן מתקנת דוקא דז"א בנ"א תקונים בסוד ויקנה וכתב רבם כתמניא תקונין אהתקן יע"ש כמלא ש"ד דז"א לעולם מת"ד קדישא דא"א מתתקין וקרא לא"א קדישא דקדישין וטמירא דטמירין משום שאר"א הם קדישין וטמירין מוז"ן וא"א היא קדיש וטמיר יותר מס' טמירא מכולא כי הוא טמיר ועלם בתוך כל פרופס האלילות (עיין יוס' ור"ד : יא) פירושו הוא כי סגס כל עיקר קבוצם וישבתם היתה כדי לבאר להם סוד עולם התקין כמ"ש עד אימת כתיב וכו' וסוף בחי' ז"א אך ממני שאי אפשר ללסם לחנוע לכתלית וענין אס לא שכתב

דִּינָא קוֹשְׁטָאָה יָאָה וְשִׁפְרָא יְוֹדֵא תִקְנָא
 בְּרֵי תִקּוּנִין עַל בּוֹרֵייהוּן יִבְרַחְקוּנִי רֵזְעִיר
 אֲנִפִין מִתִּקּוּנֵי דְאָרִיךְ אֲנִפִין אֶתְתִּקְנוּ
 וְאֶתְפִּשְׁטוּ תִקּוּנֵי מִכָּאן וּמִכָּאן כִּיחִיו דְּבַר
 גִּישִׁי יִגְמִשְׁרָפָא בִּיה רֹחָא דְטְמִירָא דְבַר
 טְמִירִין בְּגִין דְּמִיתָב עַל כּוֹרְסִיָּא דְכֵתִיב

לסס גס תקוני א"ה ססס שרשי סדכרס ועיקרס משו"ס הוטרך לנלות לסס גס
 תקוני א"ה לכן עכשיו שסיס ביאור תקוני א"ה אמר לסס השתא חובתא
 עליוכו וכו' כי לא ילאכו וי כדריכו שדדכו עד ש:באר גס תקוני ו"ה כי
 עיקר סכווס סתס על ו"ה וא"כ איך אפשר לסשמיט עלמנו מוס א"כ יש
 לפקד דסתא חובתא וכו' ר"ל סואיל ותקנתס את א"ה אע"פי שאין אחיזתנו
 סס א"כ מ"ס שדריכס לתקן את תקוני ו"ה שיעקר אחיזתנו בו ולכן חובס
 עליכס לבזור אומר אמתי נאס ויפת על עלמכס ולססכס כולכס לדעת אחר
 לתקן תקוני ו"ה על כדורס ומלת יאס ושפירא סוא כפל לשין לחיזוק סדכר
 כענין אמת ויכד וכו' ועוב ויפס וכו' : יב) פירושו יוכן כמ"ס רז"ל כש"ז
 פ"ב וכמכו"ס ש"ס ח"ה פ"ס ופ"ו ד"כו ור"ז ותמלית דבריו דסס סוא כי קורס
 סתיקון סיו ו"ה של כל כדריף כדמות עמוד אחר ולכן נשכרו והאחר שנתקן
 א"ה וא"ה או סלכישו או"ה על א"ה מן סריון עד סטכור ו:שאר א"ה מטכורו
 ולמטס מנוסס וכדי לסלכיש גס שאר סלכיש א"ה כעלמו לתקן את ו"ה
 כדי שילכישו ס מטכור ולמטסו וכדי לתקנס סקף א"ה את סה"י שלו וסעלס
 אותס למעלס והלכישו על סה"ת שלו וסח"ך עלו סה"ת דו"ה מעולס סדריאס
 וסלכישו לכס"י דה"ה וסח"ך עלו כס"י דו"ה וסלכישו לחג"ת דו"ה עלמו
 ועלסס סמלכות והלכישו על סיסור דו"ה וסמלס עלכו כחי"ו ז"ה למעלס ועסס
 ז"ה סוא כליל תלת גו תלת כי כסיות נס"י וסג"ת דה"ה תלת גו תלת
 סוא לכורך ז"ה עלמו כי כסיות נס"י וסג"ת דה"ה תלת גו תלת סנס כבוט
 אז ז"ה לסלכישו או סיס גס סוא כמוסו ככחי"ו תלת כלילן כתלת נס"י
 דיליח כסג"ת דיליח כמו א"ה ועי"ו סתיה תלת תקונו וכו' יעו"ש ב' וו"ש
 תקוני דו"ה ססס כסור מתקלס זס סיס מתקוני א"ה כי על ידו נתקן ז"ה
 וסוא כספל בו ולא אר"ה כמ"ס כמכו"ס ד"ז ע"ה :

רב'ש' ותפשטו תקוניו מלאן ומלאן וכו' פי' כי אחר שנוצר ז"ה חקף ומיד
 נתפשטו ספירותיו מכאן ומכאן ואז סיס כככנית ארס סכולל ימין ושמל
 ואמלע ולא כמקורס ססס ככחי חד סמכא יג) פי' כי אחר שינק ז"ה
 וסכריל קלס או באיס לו מוחין הגדלות מן סריון מוילן דה"ה כמ"ס גס' סנסרס
 פ"ד ו"ה וסמגס אין כח מוחא עילאס עלמו יורד עד אר"ה כי גדלס מעלסו
 עד סאד אכל זס סמוח דה"ה כל גלויס סוא כדריקא דה"ה כמכו"ס כמקומו
 וסס כככאר שזס כי כ' מולות מול סשמיני סוא נקבס דה"ה כמכו"ס כמקומו
 ססיא דכר כספע כח כככא ומסי"ג ססוא נקכס כספע כח כאימא ולכן זס

וְאֶתְתַּקְנֵנוּ עַד לָא אֲבֵרִי עֲלָמָא וְאַף עַר

גַּב דְּרָא אֲתַקְיָמוּ :

הָאֲנָא בְּצַנִּיעוּרָא דְסַפְרָא יִחַ עֵתִיקָא

דְּעֵתִיקִין עַד לָא זְמִין תְּקוּנוּיָא בְּאֵי

במקום שעתיד להיות שם ב"ע בזמן התיקון כי פנימיות הכלים ירדו לעולם
הכריזם וחיוביות הכלים ירדו ליזירם וחיוביות דחיוביות ירדו לעשים
ואח"ך נאלל פרדוף א"ל ונתפשט במקום שהם מתפשט פרדוף עתיק והג"ר
סלבישו על ג"ר דעתיק שלא נשכרו וז"ת דא"ל עמדו במקום שהיו עומדים
ז"ת דעתיק וגם הז"ת דא"ל נשכרו ואורם נשאר באילנות וסלבישו על אורות
הז"ת דעתיק וסכלים דז"ת דא"ל ירדו ג"כ לשלושה עולמות ב"ע ע"ד סגו'
בעתיק וסלבישו על הכלים דז"ת דעתיק דבי"ע ואח"ך ילא פרדוף אבא
ונתפשט במקום שהם מתפשט כי עתיק וא"ל והג"ר דאבא סלבישו על ג"ר
דא"ל שלא נשכרו והז"ת דאבא נשכרו וכלים ירדו לבי"ע וסלבישו על כלים
דז"ת דא"ל ואור הז"ת דאבא סלביש על אור הז"ת דא"ל ואח"ך ילא פרדוף
אימא ונתפשט ג"כ באקום שנתפשט אבא וג"ר שלה סלבישו על ג"ר דאבא
והז"ת שלה נשכרו ואורם סלביש על אור ז"ת דאבא שנשארו באילנות וכלי
ז"ת דאימא ירדו לבי"ע וסלבישו על כל ז"ת דאימא וג"ר שלה סלבישו על ג"ר דאימא והז"ת
שנו נשכרו ואורם סלביש על אור הז"ת דאימא שנשארו באילנות וכלי ז"ת
זו"ל ירדו לבי"ע וסלבישו על כל ז"ת דאימא וכמקרה זה קרה ג"כ לפרדוף
הניקבא ואין הפרש ביניהם כלל יעוש"כ באופן שאורות ז"ת דא"ל היו
מלובשים תוך אורות הז"ת דכל הפרדפים וכן הכלים דז"ת דא"ל היו מלובשים
תוך כל ז"ת דכל הפרדפים וזה כשמה בתוכם בין בכח' האורות בין בכח'
הכלים ואע"פי שז"ת דעתיק היו מלובשים בתוך כולם בין באורות ובין
בכלים מ"מ הם נחשבים בכלל א"ל כי עיקר האילנות היא מפרדוף א"ל
ולמטה וכן הז"ת דא"ל דנקודים היו מלבישים על ז"ת דכל הפרדפים
ובוללים אותם בין באורות בין בכלים ואע"פי שז"ת דנוקבא היא מלבשת
על הכל וסבא בז"ת דא"ל משתעו הרש' בי ז'ל ולא בז"ת דנוקבא כי ז"ת דנוקבא
היא מפרשת לקמן בד"קמב ע"ל מ"מ שז"ת דעלמא נקטו כי הז"ת שספרדוף
סנוקבא הכולל כולם הוא נקרא בשם ז"ל וזמ"ש כמדת אדם הכליל כל
דוין דאתאמרו וכו' ר"ל שהז"ת הוא כדמיון א"ל הנקרא אדם שכולל כל סודות
השכרים שנאמרו למעלה במלכים דא"ל כי הוא מלובש תוך כולם בין בכח'
אורות הז"ת שנשארו באילנות בין בכח' הכלים דז"ת שירדו לבי"ע ושוא כולל
אח כולם כן הז"ת הוא כולל כל סודות הז"ת של כל הפרדפים בין באורות
בין בכלים כי הוא מלביש על כולם וכולם כלולים בתוכו :

ומ"ש ואתתקנו עד לא אברי עלמא וכו' כי שגם עולם הנקודים נקראת
בשם תיקון כי לפי אותו זמן היו זה תיקונם שהיו נאמר בהם וימליך
ואח"ך ויצאת ובאותו רגע שאלכו נקרא תיקון וכן לקמן אמר ואתתקנו
במסוף תקונא וכן לעיל במלכים דא"ל אמרינן ותקינו לא אתקיימו הרי קרא

בְּאַתְרֵי דְבַל דִּינִין מִתְקַיְיִמִין תַּמָּן כְּדִי וּבְפִדְהוּ
 לָא אֲתַקְיָימוּ • עַד דְּרִישָׁא חוּרְא עֵתִיקָא
 דְּעֵתִיקִין אֲתַתְקִין כְּדִי אֲתַתְקִין תַּקִּין כְּדִי
 תַּקוּנִין דְּלִתְמָא • תַּקִּין כָּל תַּקוּנִין דְּעֵלְאִין
 וְתַתְּאִין • מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא כְּדִי רִישָׁא דְּעֵמָא
 דְּלָא אֲתַתְקִין הוּא בְּקַדְמִיתָא • לִית עֵמָא
 מִתַּתְקִנָּא • וְאִי אִיהוּ מִתַּתְקִין כְּדִי מִתַּתְקִין
 וְאִי אִיהוּ לָא מִתַּתְקִין בְּקַדְמִיתָא • לָא
 יְבָלִין עֵמָא דְּאֲתַתְקִנָּא • מְנַדֵּן מַעֲתִיק יוֹמִין •
 דְּעַד לָא אֲתַתְקִין הוּא בְּתַקוּנֵי • לָא

לא מלכו לא עד אחר שיכלו מארץ ארום תרין מסרין ז'ל בווסר סרקיע דף
 קע"א ע"ד כלו' שמלכו מכוח האורות שכלו להם מן הכוכב עכ"ל • אמנם
 עי' באר"ו ד"רכב אות וא שס מסורש כי סרש"בי ז'ל עלמו נתקסס לו שס
 בקושיא זו ותרסס במתקן לשונו יעו"ש ; בב) פי' וכולשו לא אֲתַקִּימו לרבות
 כלי המלכות כי אע"פי שלא נכנס בתוכם כ"א אור א' בלבד כמ"ש באר"ו
 ד"רכב אות עו יעו"ש עכ"ז גם סיא נשברס • עד דרישא חוורא וכו' רישא
 חוורא סיא א"א כמבואר במכו"ש ש"ג ח"ב פ"ע ד"סו ע"ב וז"ל ולכן נקראת
 סאי גולגלחא ככחי' מקום סגנוי שבה בשם רישא חוורא כמש"ל פ"ח כי על
 סאי גולגלחא חוורא דא"א סיא סכרמות סתס בו' בשם רישא חוורא עכ"ל •
 אֲתַתְקִין ר"ל שנתקן סוף עלמו עי' שס מ"ס סהרש ; בב) פי' ואז אחר שנתקן
 א"א אז תקין כל תקוין דלתתא מניס דסייכו דתקין כל תקוין עלאין שסס
 א"א וגם תקין כל תקוין של סתתאין שסס וז"ן • כי אע"פי שכתב דו"ל
 במכו"ש ש"ב ח"ב פ"ו ד"מא ע"ב דא"א בוייר פרלופי אור"א ואור"א בויירו סת
 זון דאי אפטר לשוס סרלוף לסתכרר למעלס ממקום מדרגתו לא במקום ולא
 בזמן וכו' יעו"ש • וכו' אידך קאמר סכא שא לא תקן גם סת זון • כבר כתבנו
 לעיל בכות יב כי א"א כהטפל בזון לתקסס עי' אור"א יעו"ש ;
ומ"ש מכאן אוליפסחא וכו' פירושו כתבו דו"ל במכו"ש ש"ב ח"ב פ"ו ד"מ
 ע"ב וז"ל גם סועיל סתיקון כי לא די בו"ת שסס סו"מ שנתקנו כנו'
 סא גם סג"ר עס סיות שנתחלס לא מתו לסיותס יבוליס לקבל אורס • עכ"ז
 אחר סתיקון נחוסף בסס סיקון סערלוף גם סס עס סיות שלא סוי לרוביס
 לזס מפסא עזמס רק לסוכת סתחטוניס סיוכלו לקבל סאור סולרכו גם סס
 לסתתקן כסור סרלוף לסמעט סאור ללורך סתחטוניס ולא לסוכת עזמס •
 וז"ש באר"ן ד"קלס אי רישא דעמא לא אֲתַתְקִין וכו' ולמס לא מקסס מניס

אתתקנו כד אינון דבעו לאתתקנא ופדהו
ע"מין אתחרבו הדרא הוא דבתיב וימרוך
באדום ברע בן בעור כד וימרוך באדום
רזא הדרא הוא אתר דכד רינין מתקטריין

וכיון שאין רשע דעמא ויאר בלי תיקון אך הענין יובן כמ"ש כי אין לורך
תקונים לעמא רק ללירך עמא הם פרלופים התחתונים הסריכים לסס תיקון
לעכרה גורע כי רשע דעמא הם גר וכי ועו שב :

וב"ש וכן עמין אתחרבו וכו' פי' שכל מלך ומלך הוא נקרא בשם עולם
ו"ה ס' ו עולמות ומכיל רחום שכולם נחרבו ממנו שאמר וימלוך
באדום וכו' ואח"ך כתיב וימת וכו' כי אע"פ שמלך מ"מ לא נקראים ונחרבו
וכן ככולם ונקט טרם כי ו'ל רשע וקרא דווקא וסמך על סופו :

כד (פירושו הוא שנתם כל טרם כי לבאר את הפסוק כולו חיבה אחר חיבה
ובתחלה מפרש ומלך באדום ואח"ך מפרש מלת בלע כן בעור ואח"ך מפרש
ושם עירו דנחשם וכן עכשו מפרש וימלך באדום היקשם לו דלמס חור
הכתוב וזכיר שם אדום פעם שנים לום אמר רזא ח' א הוא כלו סוד אחד לסס
סוד קאי על הבינים ואיסו אחר וכל דינין שס' סו"מ מתקטריין תמן ר"ל

שקטריים שם בכיבם ותלויין מתמן ר"ל ומשם משתלשלים ויודים ואין מלת
באדום לא כפל לשון : (בה) פי' חתיכה אחת של דין שיהי תקיפה ותקיעה
כי כל המלכים הם תקיפין בכחי' הדינים וסמלך בלע שהוא ספירת שדעת

הוא תקיף יותר מהתקפין ועטם שהמלך זה הוא תקיף יותר משאר סמכיים
שינוי משום דבגיניה מתקטריין אף לפני וכו' ופי' זה כתבו דו"ל במאמר כפי'
סאד"ר ר"ל ע"ב וכמ"ש ש"ג ח"ב פ"ד ד"ע ע"ב ח"ו ולכן בלע נ"י ק"ב
כמנין יבכה וילל עם האותיות לרמוז שהוא דעת כולל חו"ג כד"ע דעוטרל

דדעת יש בו עיניו דחסד ועוטרל דגבורות ויש ביניסם מכריע ח' ושלשום
נקראים דעת ומלל שכללך הוא נרמו בו כ' מלכים אחרים שס' יבכה וילל
כמנין בלע עם שמינס אותיותיהם וז"ש באד"ך ד"קלס בלע כן בעור תאכל

הוא גורח דינא תקיפה ותקפין דבגיניה מתקטריין אף לפני מארי דיבכה ויללם
פי' מתקטריין מתקטריין עמו כ' מלכים אחרים שס' חו"ג וס' יבכה ויללם
מתקטריין עמו לסיותו כחי דעת ואמנם קודם התיקון היו מעורבים עמו

לכן אמר כאן דבגיניה מתקטריין אף לפני וכו' כנ"ל שס' חו"ג אמנם אחר
התיקון אז כל א' נקטו כפ"ע בסוד ג' עולמות כ"ע לכן כד"קלס שמדבר על
אחר שנתקנו בסוד תקיפה קדמאס דויקא שהוא אל ונפק מתמן בסוד תלת

עלמין אז נוסד כל אחר כפ"ע וכו' אך שם כד"קלס הזכיר במלך הראשון
יבכה ויללם לחייתו הי"ס התיקון שכן אמר שם מ"לן ועד לא אתתקן עתיק
וימין וכו' ס"ד וימנוך באדום וכו' תאכל בלע וכו' ולכן נקרא בלע שהוא
בלע את שניסם ונס' הוא ג' ק"ב שהוא כילל שלשון דעת וח"ג יכו יעו"ש
וגעם שנקראין אף לפני מפיו שס' כחי בגינית שהוא שם אלים שטולם
כדיבועו כמליו אף ואחר וסימן אף יאף וחסו אף לפני כמ"ש כד"קלס ע"א
שס' רז"ל יעו"ש באות זו באורן ואין לסקטות דהכא כתב שהשכונס אף

תָּמַן וְתַלְיִן מִתָּמַן • בָּלַע בֶּן בְּעוֹר • תָּאנָא
 כִּי הוּא גִזְרַת דִּינָא תְּקִיפָא דְתְּקִיפִין •
 דְּבִגְיָנִיה מִתְּקַטְרֵן אֲרָף אֶלְפִין מֵאֲרִי
 דִּיבְבָה וַיִּלְרָה • וְשֵׁם עִירוֹ דְנִהְבָּה • כְּלוּמַר
 דִּין הָבֵא • כִּמָּה דָּאֵת אֵמַר לַעֲרוּקָה שְׂתִי
 בָּנוֹת הֶב הֶב כִּי כִּיּוֹן דְסָלִיק לְאֵתִישְׁבָּא בִּיה
 לֹא קֵאִים וְדָא הוּא יָכִיל לְמִיקָם כִּי וּפְלָהוּ
 עֲלֵמִין אֲתַחֲרְבוּ • מָאִי טַעְמָא • מִשּׁוּם דָּאֲדָם
 לֹא אֲתַתְּקֵן • דְתְּקִינָא דָּאֲדָם בְּדִיּוֹקְנִיה
 כְּרִיד כְּלָא כְּטוֹ וַיְכִיר * כְּלָא לְאֵתִישְׁבָּא בִּיה

לפין וכד"קלב ע"א ככיאור עלמא תניינא ותליתאם שסס מארי דיכנס ויללס
 אמר שחכונס סוף כ"ז לפין וכו' לפין וכו' יעו"ש דהתם קאי על סמלאכוס
 שילאו מסס אחר שכבר נתקנו אבל סכא חשבון חלף לפין קאי על יוכב וחושס
 עלמס שסס עלמס בחי' אף לשסס כי סמלאכוס לא נכראו לא אחר סתיקון
 ולא כעולס סכירס : בו (הוסף לו כי אחר שכלע סוף ילף מאימא סנקראת
 ארן ארוס ארן קאמר ושס עירו דנכנס וסלף ארוס שמה משו"ס פי' דין סכס
 ור"ל כי מה שקרא את סכוס כשס דנכנס כל לרמוז כי סוף סכיאס דיניס
 לעולס • ומלת סכס עניינו סכאס ונתי"ס כמו לעלוקס שתי כניח סכ סכ :
 בו (עתה חזר לפרש ססוק וימת כלע וקאמר כיון שילף סוף סוף מאימא וירד
 לסתישב ככלי סעע סכקרא כלע ולמליך בו • לא קאיס סכלי סקוימו בי
 נשכר וסו וימת כלע • ולא סיס אורו יכיל למיקס כלל כלי כי עתה סוף
 כנשמה כלל גוף שתי אשכר לנשמה לשעיל סיס פעולה כלל גוף ועי יס"ש) :
 בח (פי' וכן סיס סענין כשאר מלכיס הנשארס שסס ג"כ מתו • מ"ט •
 מפני מה מתו סכליס ותרץ מסיס דרוס לא אסתקן • פי' שעדין לא נתקנו
 סמלכיס ככחי' תלת קויס שסוף סרליף ארוס לא עיין סוף קעניס ככחיית
 מלכיות לבר כמ"ש רז"ל בשער סככירס פ"ח יעו"ש • וסאודות ססוי כנכסיס
 ככליס כל אור סיס כלול ספרליף שלס כמ"ש רז"ל בש' סככירס פ"ס וכס' לר'
 פ"כ כלל ע' יע"שכ • וס"כ סכליס סוף קעניס מן סוף אור אחר מעשרס ולא
 סוף וכוליס לסכול סוף כתיכס וככך נשכרו (יס"ש) : כס (פירושו מכיאור
 כס' סעיבוריס פ"ד אית ג וול וסחלס סוף סנקודות סלף כסיד סעלמות
 ספנימי וסוי כל סכחיית כלוליס כנלמות ולא ניכרות כל אחס וסחלס לעלמס
 רק כ מיון סנשמה סכלולס מרליס וסמייעס וכי' אכל איניס ניכרה סס לכנס
 ד"ל עי' סגוף מרליס כס כוחותיס וכל סחמשס כוחות סכס כל אור גלמי

ובגין דתקונא דא דאדם לא אשתכח לא
 יכירו למיקם ולא תישבא ואתבטרו
 לואתבטרו סלקא דעתך והא כדהו
 באדם אתכלילין לא אלא אתבטרו
 ואסתלקו מההוא תקונא עד דייטי תקונא
 דאדם לכ וכר אתא האי דיוקנא אתגלפו

לבדו כיור שמיעת באזון וכו' וכן סיס באילנות סוס כי נתקנו וסיס סתיון
 סוס כדי לעשות לסם כלי אחד מנכיל סרוחניות סאלו וכו כלי לשמיעת וכלי
 לראים וכיוצא כוס וכו' יעו"שכ' וכמו כן כתב בשער המלכים פ"ו יעו"ש
 ח"ג תקונא דאדם כדיוקנים כלי כולל ר"ל כי תיקון עולמות כדמות
 האדם ככחי' קוים סנה סוף כולל כל סכוות ראים ושמיעת וכיוצא' וכויל
 בגוף לאתוישבא כים ר"ל ויכול כל סזחניות לסתוישב כחוכו' וסוף מולאס
 לפועל עין רואה ואזון שומעה ולכן בגין תקונא דא דאדם לא אשתכח עדון
 יפי סיו סכלים קטנים בקיומא דמד סמכא לא יכילו למיקם ולתוישבא
 פחתגלו (יפ"ס) : ל) סי' שאי אפ"ל דאחכגלו סכלים לגמרי ח"ו משום
 סחתיים כלסו באדם אתכלילין ר"ל שכל כלים של סשכירה ככללו אח"ך כעולם
 סתיון סהוא פרטוף אדם כמבואר כמכו"ס ש"ג ח"ב פ"א ד"נס ע"ב ח"ו
 כומכא כי עתיק וימין שני סכחי' שבו שסס סכורא וסוקבא כודווגו יחד
 זסעלף את חמש חלקים דכר דב"ן סתחתיים כסוד מ"ן וכירורס בין באורות
 זכין ככחי' סכלים וסיו סס ככחי' עיבור דר"ב חורג ואז נתקן א"ל וכו' יעו"ש :
 לא) פי' לא נתכגלו סכלים ונסתלקו מאותם סכחי' של חד סמכא עד דייטי
 סס מ"ס סהוא תקונא דאדם : לב) פי' וכר אתא סס מ"ס סהוא סוף סיס
 כסוד דמות אדם אתגלפו כולסו ר"ל שעלו חלקי סכלים וסגיכות סכסס מן
 סכריאס ל סאלילות ככחי' עיבור וע"י סס מ"ס סיו מתקנים וסולכים כמ"ס
 דו"ל כמכו"ס ש"ב ח"ג פ"ב ד"ל ע"כ חו"ל ודע כי כל לו סעיבורים וסתקנים
 איגס רק לכרר כחי' סכלים שירדו לעולם סכריאס סמסס ססיגים יולאזים וסס
 שנסכרו עין לא סיס כסס כח לקבל אורות שלסס אך כעלמות סאורות לא
 סיס כסס פגס כי לכך כסס ככר סכלים עלו סאורות באילנות ולא ירדו לבריאס
 אך סעיבורים סיו לזורך סכלים כי סיס נתוסף כסס כלים מחדש משס מ"ס
 וסיו ג"כ מתכררים קלח גיכות מסכלים דכ"ן שנסכרו ומסכל יחד כעסס
 סכלי וספרטוף ע"י סעיבור וכו אמנס גס יש כירור באורות וסוף כאותס
 סרפ"ח כולצין שסס סס ירדו ככריאס עס סכלים כמיתתן ולכן גס כסס שייך
 כירור יתיקון אך לא באורות שנסארו באילות וסכן זס ול שנסכסו תמיד כי
 ססו נלל גדול ככל סאלילות : וסנס זס סאר של מ"ס סוף סמלך סשמיני
 ססכרף סוד וכו' ולכן לא כוכר כו מיתס כמו סאחרים כי אדרכא סוף מחיס
 סמחיס סרסאגים וסמתקנס וכו' יעו"ש סרי ע"י שס מ"ס נתקנו כל סכלים
 של ז"מ דמיתו וסמתזרו לקיומא אחרף כסוד פרטוף סכולל שלזסס קוים ימין

בְּדָהוּ וְאֶתְחַזְרוּ לְקִיּוּמָא אַחְרָא לֵב מְנַהוּן
 אֶתְבַּסְמוּ וּמְנַהוּן לָא אֶתְבַּסְמוּ כְּלָל וְאִי
 תִּימָא וְהָא פְתִיב וַיִּמַּת וַיִּמַּת דְּאֶתְבַּטְלוּ
 דְּגַמְרִי • לָא הִכִּי לֵב אַרְא פֶּר מָאן דְּנַחִית
 מִדְּרָגָא קְדַמָּא דְהוּה בִּיה • קֶאֱרִי בִּיה
 מִיָּתָא • כְּמָה דְאֵת אִמְר וַיִּמַּת מְלַךְ מְצָרִים
 דְּנַחַת מִדְּרָגָא קְדַמָּא דְהוּה קָס בִּיה •
 לֵא וּבִיּוֹן דְּאֶתְתַקֵּן אָדָם אֶתְקֵרוּן בְּשִׁמְהוֹן
 אַחְרָנִין לִי וְאֶתְבַּסְמוּ בְּקִיּוּמָא בִּיה • וְקִיּוּמִין
 בְּרוּכַתִּי הוּוּ לִי וְכִדְהוּ אֶקְרוּן בְּשִׁמְהוֹן אַחְרָנִין
 מִן קְדַמָּאִין • פֶּר הֵהוּא דְכִתִּיב בִּיה וְשֵׁם

ושם ואמלע מה שלא סיס כן מקודע כנודע (עי' יפ"ט) : לג) פירוש
 כתבו רו"ל במפ"ש ש"ב פ"ח ד'מא ע"א ו"ל וכמ"ש באד"ן ד"קלס ע"ב דמסתון
 אתבסמו ומסתון לא אתבסמו ואין פירוש דיש מהם קלת מלכים שנתבסמו
 וקלסם שלא נתבסמו אמנם סבוכים דמסתון ממש מחלק המלכים עלמם מכל
 חלק וחלק של כל אחד ואחד מהם נבחר קלתו ונתבסם וחלק מכל אחד
 ואחד שנס לא נתבסם ונאשר למטם כמ"ש בע"ס עכ"ל : לד) פירוש מבואר
 בש' השכירה פ"ב ו"ל עוד יש טעם אחר ותוף כי אינו נקרא מיתה רק מי
 שהולך מעולם לעולם וכדל מעולמו ולכן ז"מ שסיו באילנות וירדו לבריאס
 יקראו מיתה ממש כמ"ש באדרא ד"קלס לא תימא דמיתו לא כל מלון דנחית
 וכו' : לה) פי' כיון שנתקנו כולם בפרלוג' ארס כאמור אז אתקרון בשמסן
 אחרתין כי כחלת משום שלא סיו בסוד הפרלופים לא סיו נקראים בשמות
 הספירות זס חסד וזס גבורה וזס ת"ת משום כי חסד הוא זרוע ימין ולא
 סיס עדין ימין וכן הגבורה אינו נקרא לא זרוע שמל ולא סיס עדין זרוע
 שמל וכן ער"ז כל שאר ספירות הנשארים וסיו נקראים כמו שהם כתובים
 בפרשם בלע יובב חושם וכו' ובאשר אתקון ארס אתקרון בשמסן אחרתין זס
 חסד וזס גבורה וזס ת"ת וכן שאר (יפ"ט) : לו) פירוש שנתבסמו אלו
 הספירות בזה שס כהוש שנקראו בו ונתקיים בהם זס שסם לעולם ועד כי לא
 חזר גס סוף ונשקנה אחר' וקיימין ברוכתיסו שלא נשכרו ככתלתם :
 לו) ר"ל שכל סו"מ אמרינן בסו דאתקרון בשמסן אחרתין כי ככולס סיס
 שינוי כחינת שביה ותיקון חוץ מהסוף מלך שכתוב בו ושם אשתו מהיטובאל
 וכו' שהוף שס מ"ה סחוש שנקרא בשס סדר ולא נשתתם שמו כלל ומתחלתו

אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָאֵר פֶּת מִטְרַד פֶּת מִי זָהָב
 לֶחֱמָאֵי טַעְמָא • מְשׁוּם דְּהֵנִי לָא אֶתְבְּטְלוּ
 כִּישָׂאֵר אַחֲרֵנִין טַל מְשׁוּם דְּהוּה דְכַר וְנוֹקְבָא
 פְּהָאֵי תִמְרָא דְרָא סְדִקָא אֶלָּא דְכַר וְנוֹקְבָא
 וּבְגִינֵי כֶּךָ הִשְׁתָּא דְאִשְׁתְּכֶחוּ דְכַר וְנוֹקְבָא
 לָא כְּתִיב בְּהוּ מִיתָה בְּאַחֲרֵנִין וְאֶתְקִימוּ •
 מִן אֲבַל לָא אֶתִּישְׁבוּ • עַד דְּאֶתְתַקַּן דִּיּוֹקְנָא
 דְּאָדָם • וְכִיּוֹן דְּאֶתְתַקַּן דִּיּוֹקְנָא דְּאָדָם

ועד סופו ונקרא בשם מ"ם : לח) פי' ועעס שלא נקרא סמלך סדר בשם
 אחר כשאר המלכים משום שלא נתבטלו הספירות שלו כשאר המלכים שסיו
 לפניו ולכן לא נשחטו שמו : טל) כלל' ועיקר דריג' פרכא דלמא לא
 נתבטל גם הוא כשאר המלכים ומאן רבתיים • ואמר משום והוה דכו"ן •
 ופירושו הוא כמ"ש דו"ל כה מ' מש' השבירה וכללות דבריו דעס הוא כי בזמן
 השבירה ילאו ו' מלכויות שכו"ן לכר שס' מ"ם יכ"ן יכ"ן • ולכן נשכרו כי
 כולם היו בחי' נקבות לכר כלא זכר וזמן התיקון ילאו השש יסודות שכו"ל
 שס' למעלה מבחי' המלכויות הנו' שנשכרו וס' יסוד דועת ויסוד וחסד וכו'
 עד יסוד של יסוד • וכל ששה יסודות הנו' כילכ בקראים בשם מלך אחד
 לכר שסוף סדר שסוף בחי' יסוד של יסוד וז"ל האחרון שכולם וס' מ"ם
 דמ"ם • וכמלא כי סדר אע"פ שסוף א' הוא כולל דעה וחס' נס' שס' שס'
 בחי' יסודות • ונקודת השביעית שזלחה תחלה בבחי' מלכות לכר ושכרם
 סנס עכשיו בזמן התיקון ילאו הו"ק שס' דחג"ת נס"י וס' כ"ן דמ"ם
 ונקראת מהיטבאל אשת סדר ושו' ילאו בחי' ארס כנו' כדורא ד"קלס ע"ב
 יע"ש • וכו"ב ג"כ כמ"ג מש' התיקון כמ"ב יעו"ש • וז"ש מסי' דסוד דכו"ן •
 כסחי תמרא וכו' ר"ל כי חילן התמר הוא עלמו כולל דכו"ן יען כי נשעין
 סוד כ"ו ז"ל דכל חילוני תמרים כוללים זכר ונקב וסוף שכולל הוא זכר
 וספרי מבחון סוד זכר ומכפנס סוד נקב וסוף כנרעני התמר שסוף סודקס
 כעין אש עכ"ל וכ"מ מלשון דו"ל במבוי"ש ש"ס ח"א ס"ח ד"טל ע"ד יעו"ש •
 ובגנין כן וכו' לא כתוב כמו מיתם כדאחרנין ואתקיימו : מ) פי' כי אע"פ שאמרנו
 שביולתא שס' מ"ם סודש נתקיימו הכלים ולא נשכרו לאו סיינו שבאותו סודש
 עלמו שז"ל שס' מ"ם נתיישבו ספרותים כל א' במקום קראוי לו כי עד עכשיו
 דבריו כדרך כללות אמנם באמת אע"פ שז"ל שס' מ"ם עכ"ל לא נתיישבו
 ספרותים עד דאתתקן דיוקנא דאדם ר"ל שעלו האורות והכלים כסוד עיבור
 ועי' ז' סים על כלי כולל מעשרם כלים שזו הוא תקוה דאדם • וכיון שנתקן
 דיוקנא דאדם כל ספירם וספירם אז תתקו סכלום סכלו ואתקיימו בקיימא

אתחזרו ואיתקיימו בקיימא אחרת
ואתיישבו :

תאנא מא בר סליק ברעותא דרישא חורא
מכ למעבר יקרא ליקריה מג תקין
וזמין מר ואפיק מבוצינא דקרדינותא חד

אחרת שהוא סוד האתקלא ולא כעמידתם הקודמת כחד סאמא ואתיישבו
ספרופים או כל אחר במקומו בעולם האלילות : מא) פירושו כתבו דו"ל
ככ"מ ומספ כז' מרו"מ ס"ב ובמכו"ש ע"ב חג ס"ט ר מג ע"ב ו"ל וכאחד
עתה כחי' סמ"ן הלויים בהכרח א סווג תמיד . וכבר ביארכו לעול כי
כפעס הראשונים עלו סמ"ן מאליהם והנה זס סוד מס שתמיד סזכירו כוז בר
סליק ברעותים למכרי עלמא . ופי' סענין כי סלא בכל זוג לריך שבחלס
תתעורר סקבס ע"י קשיטס סס סמ"ן אסר כס מאו ואז סוזכר מתאוס לס
לסיותס מקושטת בקשטיס נאוס ומזדווג עמס ואטייל כס מ"ד כי סדכורא כל
תאיתו לסדכב כמס שלמעלס ממנו לקבל מסס שפעו ואינו מתעורר זולתו
כראות את סקבס מקושטת כמ"ן כנו' ואז מתרלס לתת שפע לזולתו . ואין
סמ"ן עוליס קלא ע"י כשמות סלויקיס סמעלס אותס ע"י מעשיס סעווכיס
אכל כפעס הראשון של כל זוג . וזוג מכל כחי' סווגיס שיש בכל האלילות
מן סעתיק ועד או"א עדין לא סיס מי מעורר לסעלות מן שסס סביוריס
של סמלכיס לתקיס . ואמנס סוזכר לכרו סיס מתעורר מליו א סווג נס סלא
סיס מי שיעלס מ"ן וו"ש כד סליק ברעותא וכו' כי לא סיס עדין סיכר נוקבא
כפרעות זולתו מן אימא וסלאס וא"כ אינו זוג גמור א סוזכר וקבס יסוד
כיסוד רק רעותא כסוד סמיחין כמקיס שאין נוקבא מלויס כפרעות גס כוין
א סנו' כי מליו סליק סמ"ן לסתקן כלי שסס סרכוף שמעלס אותס וו"ש כד
סליק ברעותא ולא על ידו סתתווכיס עכ"ל . ופי' רישא חורא סיוכו או"א
כמ"ס לעיל ע"א אות ככ יעו"ס : מב) פי' כי יקריס דא"א סס או"א כי
סס מלכויס עליו וסס יקריס ע"ד רבי יוגין סוס קרי למכיס מככרותיס .
ויקרא ליקריס סס וז"ן כי סס מלכויס על או"א (יפ"ס) : מג) פירושו סוא
כי קודס זס דיכר סרס"כני על סבירת ז"ת וז"א שאין כשכרו ואין כתקנו אח"ך
ע"י סס מ"ס . ואחר סביאר תקון ז"ת דז"א אתא סכא לכאר כחי' סנ"ר דז"א
ואמר כי אחר סתקנו ז"ת שלו או באיס ליו כחינת סנ"ר שלו ססס מוחין
דגלות מרוס סמעלות . וז"ס סכא כד סליק ברעותא דז"א לסחל"ל לת פרלפי
ז"א ססוא יקרא דא"א ססס יקריס דא"א כתחלס תקין את ז"ת כשכברו
וזמין ר'ל וסכניס וסדרס כמקומס כל ספירס כמקיס סראוי לס ואחר סתקנס
וסוסיכס על מכונתס או אפיק מכוזינא דקרדינותא חד ניזולא ססס כחינת
סמוחין דז"א כדמפרש ואזיל : מר) פירושו יוכן כסקריס מ"ס דז"ל כמכו"ש
ש"ב ח"כ ס"ו דס"ד סע"א וו"ל ורע כי סחסד דעתיק סכתין ככר דא"א נקרא
אזירא דכח' . וסגכורס דעתיק סכתון חכמס דא"א נקראת כוזינא דקרדינותא
ז"ס כאר"י מכוזינא דקרדינותא נפיק ניזולא כטישא דכעס ואפיק זקין עלמין

נִיּוּצָא • מַסָּה וְאַתְפְּשֵׁט לְתַרְתּוֹ מָאָה וְשִׁבְעִין
עֵיבָר מִן וְנִיּוּצָא קָאִים מִן וְשָׂאֲרֵי נַפְיָא
אוֹרָא דְכִיָּא וּמַתְגַּלְגְּלָא • וְאַתְפְּשֵׁט וְנַפְיָא
חַד גּוֹלְגַלְתָּא תְּקִיפָא • לְאַרְבַּע סְטְרִין •

קומאי ומתערבו באורח דכיא וכו' סי' הדברים כי אורא מסני תרין רישין
 נמשך חיותא • ומתלא כי זה הסדר דעתוק וימין שבתוך סבתך הנקרא אורח
 דכיא אפיק מניה חד רוחא דגניו בעתיק שסוף יו"ד דנפיק מאורח ואשתאר
 אור וזו ה"ר סוף אפק ואו בתיא אפק אתגניו סוף אורח ר"ל שמאורכו בו
 דרך העולם ונגינס מלמעלה עד שם (וזו האורח הוא בחי' ס"ח שבאפק)
 וזו מכוונת דקריונותא שהיא גבורה דעתוק נפיק מניה חד ניכולא והאי
 ניכולא אתגניו במעווי דאימא וזו סוד הגבורות שבמעוי אימא הנמשכת אליה
 מגבורות עתיק ואו סני' בחי' שבאורא חזירים גם הם לברר החלקים השריכים
 א' זו' וכדין נפיק חד גולגלתא עכ"ל • וז"ש ואפיק מכוונת דקריונותא שהיא
 גבורה דעתוק המתלבשת במו"ס חכמה דא"ל חד ניכולא שסוף שורש כל
 הגבורות שנגנו אח"ך במעוי אימא (יס"ט : מה) פירוט וזו הניכולא נתפשט
 וירד למעט באימא שכוללת ש"ע אורות כי אימא היא שם ס"ג ואם תחשוב
 י"ג פעמים המלוי של ס"ג מלבד אריות השם עלמו שסוף יו"ד פעמים ל"ז כנגד
 י"ס שלה עולם גי' ש"ע כמ"ג שרכ אמת ליעקב כמערכת הש"ן אות בו יעו"ש
 וזו שהזכיר את אימא כרמו שאמר לש"ע עיבר ולא הזכיר את שם כסוד
 הדינו שזו שלטן הים רשון שה"ב לזכור את שם אורא בחי' ר' כלל :
 (מו') פי' וזו הניכולא שסוף בחי' ה"ג דאימא הוא קאים שם במעוי אימא ולא
 ילא במש' עד אשר כודווג אפק עמה ונתן בה עיפת חסדוים שנקראת אור"ד
 ונתחברת עם עיפת אימא ואת"ך ילאו כולם ששם כמ"ג בסמוך : (מו') סני
 גירסנו ושאריו נפיק אור"ד ומתגלגלק ואתפשט ונפיק חד גולגלתא תקיפא וכו'
 וכן הגי' במאמר' בפני' האר"ר ד"לז ע"ד וד"לח ע"ב ובפירוט אר"ד ד"נג ע"ד
 ובע"ה ש כע' פ"ז יעו"ש • וכל דברי הארדק הגו' הם מכוונתים דוכרי רח"ל
 בצקומות הגו' באורך והעולם משם סוף כי האורח דכיא הוא עיפת חסדוים
 דאכה הכוללת חמש קדוים וסיק חמשותף לו מדעת דעתוק הנגנו בין גולגלתא
 ומיחא דא"ל דרך מוול השמימי ודרך מוול סו"ג ומשם נמשכת לדעת דאכה
 ומדעת דאכה נמשכת ליסוד שלו • ועי' שמודווג עם אי' נותנס לה ביסוד
 וזו סוד אורח הגו' כאן באומרו ושאריו נפיק אורח דכיא וכו' שר"ל כי אחר
 שזווג אפק עם אי' ונתקבר אור"ד ששם בחי' ס"ח עם הניכולא שסוף בחי'
 סה"ג שסוף כבר ביסוד אי' • אי' שארי נפיק אור"ד מתוך יסוד אי' עם הניכולא
 דאתגלגל בתוכו ועם עיפת חסו"ב דאורא שסוף מלובשים כנ"ה דאי' כמ"ג
 לקמן • לא שבארדק לא זכר רק בחי' האור"ד • וכשילאו משם סוף בבחינת ד'
 מקיפין על כס"י דאי' מבחוק כנגד מקומם שבפנים כי הם כס"י והיסוד
 כולל חו"ג ששם אור"ד וניכולא הירד בחי' ובסיומת תוך נה"י דאי' סוף ג' בחי'
 לבר בי סה"ג הם נתינים תוך כלי' א' לבר שסוף בחי' היסוד • אמנם כלליתם
 לקוח מנ"י דאי' שאו אינס בתוך כלי' לא מקיפין על סה"י מבחוק או סוף

מנח ובהאי אורא דכיא אשתאיב נצוצין
 ואתאחד וכליר ביה מט ביה סלקא דעתך
 אלא אתטמר ביה כ ובגין כך האי גולגלת'
 אתפשט בסטרוי נא והאי אורא הוא טמיר

לד' כתי' . ואחר שאלא זס סאו"ד לחון עם סניכולא ועס כתי' סחו"ב ססוי
 כנס"י דאי' אז כנגלגל אורס וכתפשט למטס כחון סו"א רק שרש נשאר
 למעלס כמקומו מקיף על כס"י דאי' מכחון . וז"ש ומתגלגל וכתפשט וזו
 כסיף מכוחס חד גולגלתא ססוי כתי' סכתר דז"א . לארבע סטרוין . ר"ל לזורך
 סד' מוחין כי אע"פי שהארבעס מוחין סס ככנסים כתלת חללין . מ"מ סמוחין
 עלמס סס ארבעס אל שזני מוחין מסס נכנסים כחלל א' ססוא חלל סדעת
 עכ"ל יעו"שכ . ומס שקרס לגולגלתא דז"א כעס תקיפא יתכאר כסמוד באדרס
 עלמס ועי' לקמן באות כד : מח) פי' כי עד עתס דבר סרש"כי ז"ל כענין
 סמוחין דז"א כדרך כלל ועתס חוזר לכאר סכל כדרך סרט . וסירוש זס כתבו
 דז"ל כמחמ"ר פ' תרומס דז"ע"ד וד"טו ע"כ ותכלית דכרוי שכשני לו סמקומות
 סוא כי באכא סיס גכו זס סאו"ד ואתא סוא כדמיון גוף וכלי לסאי או"ד
 וסיונו דסמיון . באר"ז ד"רכב ע"כ וז"ל וסאי אכ סוא רוחא דגניו כעתיק
 יומין וכיס אכגניו סאי אוירא וסכליל לניכולא דנסיק מבזינא דקרדיונותא
 דגניו כמעני דאי' . וכד אתחברו תרוויסו וסתכליל דא כדא כפא גולגלתא חדא
 תקיפא וכי' כי זס סאוירא כלל לזס סניכון סיונא מבזינא דקרדיונותא סגכו
 כמעני סאס ונכלל כחון סאו"ד וכאשר כתחברו אז"א ונכללו זס סניכון וסאוירא
 זכ"ז אז ילסס גולגלתא תקיפא דז"א יעו"ש . וז"ש סכא וכסאי או"ד ר"ל
 וכחון סאי או"ד . שנתכו אכא לפי' כסוד זוו . אשתאיב ניכולא כמשך סניכון
 סוס ססוא טיפת אי' וסתאחד וכליל כיס . וכסתו ונכלל זס סניכון באו"ד :
 טז) פי' כי לשון כליל כיס משמע טעיפת אי' ככללס וכתערבס ככל חלקי
 טיפת אכא כערבוב ממש כמו עיסס סבלוס כתכלין וזס אי אפשר לסוית
 מטעס ססיס מאליל סעליון רוטס לסתליל כתי' סג"ר דז"א ססוא דכורא וסואיל
 וסכי סוא לריך סתסיס טיפת אכא גוכרת על טיפת אי' כדי סתלד זכר כמכואר
 כס"ל פ' תוריע וכס"כ סיף דרוס ו דתפלין וגס כדרוש ס דכפ"א ד"מח ע"כ שכ'
 סס וז"ל ועוד כי סאסס סעליונס סוריעס תחלס וסתך סאיס סעליון ולפיכך יכדס
 זכר תחלס ויחא ת"ת כרס כוכרס וכי' יעו"ש . וז"ל איך אפשר לסוית שיתערבו
 סטיפות ז' כו' . משו"ס תירך אל אטטמר כיס ר"ל טעיפת אי' ססוי סניכולא סתעמר
 חון טיפת אכא כמ"ס כדכור סקודס וסוא כדמיון סגרעיין סכתוך סתמרס :
 כז) פי' סואיל וסיתס סטיפס כליכס מח"ג ססס כתי' ימינא ושמשא משו"ס
 גס סגולגולת דז"א כתפשטס כרוגמת סטיפס ככתי' ימין ושמ"ל . דסיונו כשמוס
 סתכמס ועטרא דחסר סוא ככר ימין ומנח כינח ועטרא דכבורות סוא כשמוס
 סגולגולת' . וזס ספי' סוא מבואר באר"ז ד"רכב ע"כ שא' סס וכד אתחברו תרוויסו
 וסתכלילו דא כדא כפא חד גולגלתא תקיפא וכתפשט כסטרוי דא כסטרא דא ודא
 כסטרא דא וכי' יעו"ש באות כט : נא) סירוש סוא כי סנס כתחלס פי' סרש"כי
 ז"ל את שרש סניכולא דאימא וסמר טעיקרו סוא מבזינא דקרדיונותא סוא כתי'

אשתכח • כד ובגין דהא האי גולגלתא
אתקרי גולגלתא תקיפא • נה בגולגלתא
דהא יתבין תשערה אלפי רבוא עלמין •
דנטלין עלוי וסמכין עלוי נו בהאי גולגלתא

לכן עשה עלמו כשזל מאי אשא סכא כרי לכאר דכרו • וסגיב כי אינו אש
אבל כיולא דא שזכרנו כבר אשר סוף נכלל באור"ד כמ"ש באות מח סגס סוף
נסור לר"ע עלמין כמ"ש רז"ל בס"הל פ' וישב ע"פ ויסי עד בכור יסורס וכו'
שכתב שם כי סגיפס סוף לורת י"וד שסוף ענולס וסוף כוללת כ"ז אותיות
ססורס ועשרס פעמים כ"ז סס ע"ר יעו"ש • ודיכא מסטרוי אשתכח ר"ל וסדיכיס
ממנס סס נמלאיס ונמסכיס כו"א כמ"ש בסמך וגס לקמן כד"קלט ע"א
כתקונא חמסאס דו"א יעו"ש • וכלו' וא"כ מטעס זס נקרא בשס אשא דהיא
על ססוף כחי' דינין ונכורות : נד) סי' סוףיל וסכיולא סוף כחי' נכורות
וסוף מתלכס ברישא דו"א משו"ס סוף גולגלתא דו"א אתקרי גולגלתא תקיפא
וכן מכואר כו' תוריט דמ"ח ע"ב וז"ל ת"ח ברישא דסוף איש כו"א נקרידינותא
ובגין כך גולגלתא ברישא דסוף סומקא כלא כירדא וכו' וסי' רז"ל כמאמ"ר פ'
תרומס כר"כ סו"עא דקאי על גולגלתא דו"א יעו"ש • וסטעס משוס דדיכין
דכורא תקיפין ברישא כמ"ש במאמ"ר סס : נה) פירושו יוכן ממ"ש רז"ל בש'
א"א פ"ס וז"ל וסנס נכאר תחלס ענין ט' חוורתי סאקריס סנמסכיס מלד פניס
מס עניכס ואח"ך נכאר ענין סמסכת ד' חוורתי דאחורי רישא • דע כי אותס
טו' חוורתי סאקריס סמלד פניס דא"א סס נמסכיס ויורדיס ג"כ דרך ספניס
עד רישא דו"א ושס מתחכרייס כדיקנא דו"א ואו נעשיס לו עת"ד • וכאשר
נמסכיס גס אותס סו' חוורתי • ברישא דא"א דרך אחר עד רישא דו"א
ומאיריס ברישית ממס למעלס ולא כדיקנא • אמנס אחר סאקריס ברישית
נמסכת אח"ך סארתס ג"כ ויולאס לחון ומסלמת לו י"ג ת"ד כי עוכרת גולגלתיס
מאחורוי ומאיריס כו ועוכרת אח"ך עד ספניס שלו ג"כ כדי לסשליס לו י"ג
ת"ד כמ"ש כמקומו עכ"ל • כמלא כי טו' חוורתי סס מאיריס ברישא דו"א וכט'
ת"ד ריליס • ואינס כוקעיס את סגולגולת דו"א אלס סו' חוורתי דאחורי רישא
דווקא • אבל סט' חוורתי דקמי ספניס סס נמסכיס ונעשניס על סגולגולת
דו"א ומס משתלשלת סארתס על דיקנא דו"א • וסנס לו סו"ג חוורתי קראס
רש"כ כי לעיל כד"קכח ע"ב כשס י"ג לפי רכוא עלמין יעו"ש • וא"כ סט'
חוורתי סנמסכיס מהס על רישא דו"א סס סך ט' לפי רכוא עלמין ולכן אמר
סכא כגולגלתא דא שזוא גולגלתא דו"א יתבין ט' לפי רכוא עלמין ססס כחי'
ט חוורתי דפניס דא"א וכדי לסודיענו שזו סט' סס מכחי' סט' חוורתי ולא
מכחי' סט' נימין דא"א סנמסכיס ג"כ עד רישא דו"א משו"ס אמר יתבין •
כי אור סחוורא סוף דכוק ברישא דו"א ממס כדמיין אדס סךך כשמן ססור
ואינו כמו סשערות שאין דכוק מהס כגולגולת אלא עיקרס לכד וכל שאר אורך
סשערות סוף כפרד ומשולשל למטס ומשו"ס כחוורא שייך לשון יתבין וכשערות
שייך לשון תלין • וכיאר עור ואמר שזו סט' חוורתי אינס כוקעיס גולגלתא
דו"א וכנכסיס כתוכס אלא סס נטליו עלוי וסמכין עלוי ר"ל שאינס רק כסמכיס

לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין בְּגוּנֵי חוּרָא וְסוּמְקָא
סְהָאֵי גּוּלְגֻלְתָּא אַנְהִיר בְּתַרֵּי גּוּנֵי לְהָאֵי
סְטַר וּלְהָאֵי סְטַר סָא וּמְהָאֵי אֲוִירָא דְכִינְיָא
אַתְפִּשְׁטוּ אַנְפּוּי לְמַאֲרָה וְחַמְשִׁין רְבוּעָא

(נט) פי' ואתו על סכונף סוף כונף בכל יום ויום לנזקא דאלי' סנקראת
 חקל תפוחין כי ברית כרותה לטל שאינו נעלר כמ"ש חז"ל במס' תענית ד"ט
 יעו"ש . וטעם שסנוקבא נקראת חקל תפוחין סוף מיבאר בש"הכ בדרוש קבלת
 שבת יעו"ש . ומ"ש כנווני חוורא וסומקא ר"ל שסנוקבא סיא מקבלת אותו
 מו"א אחר שכבר נראה בו גווי חוורא וסומקא ואינס מקבלת אותו מא"א
 (רו"ד : ס) פי' זאת הגולגולת שאכחנו עסוקים בה שסיא כחי' ו"א סיא
 מאירם מאתו טעל כחי' גווי חוור וסומק להאי סטר שסוף חסד כחי' א"א
 ולהאי סטר שסוף סומק כחי' גבורת כנגד ז"א דגולגולתא דילום סומקא
 כמס"ל בלות כד יעו"ש : סא) סכי גרסינן ומחאי או"ד אהפשוו אנפוי לק"ן
 רבוא עלמין וכו' וכן גי' רז"ל כמו שנעתיק לשוני . ור"ל כי מחאי או"ד
 שזכרנו כבר שסוף כחי' טפה חסדיים דאבא סכלולס מחמש חסדים שנתלבסס
 כו"א כנס מכה הארתס נהפשוו אנפוי דו"א לק"ן רבוא עלמין ר"ל אורית
 נעלמיים . וטעם לחשבון זה סנה מלבד סטעס שכתב רז"ל כמו שנעתיק דכריו
 כדכור זה עוד י"ל כי טפה חסדיים דאבא סוף כחי' ס' הויית שסס גי' ק"ל
 ועס כ' אותיותיס ספשוטיים הרי ק"ן . ודע כי מס שמתפשטיים פני ז"א לק"ן
 רבוא עלמין סיינו דווקא בזמן שמעשה התחונים מוכשרים שאז תתגבר טיפת
 אבא שסוף כחי' ס"ח על טיפת אי' שסוף חמשה גבורות ויסוי סס"ג מתלבסיים
 בתוך סס"ח כדמיון מה שנתבאר לעיל בלות מע יעו"ש . אבל בזמן שאין
 מעשס הדור כשרים שאז תתגבר טיפת אי' על טיפת אבא ויתלבשו סס"ח בתוך
 סס"ג אז אהפשוו אנפוי דו"א לר"ע עלמין שסס מועטיים סק"ן דסתס סס
 רבוא וסכא ליכא רבוא רק ר"ע לחוד והטעם כי חשבון סס"ג סס ר"ע בלחוד
 כמס"ל בלות נג יעו"ש . ואח"ך מלאתי שנס מסרו"ן ז"ל בספרו קרב"ב פי' כן
 יעו"ש וטעם שלפעמיים תתגבר טיפת אבא ולפעמים תתגבר טי' אי' ענין זה
 סוף תלוי בהסתכלות פני ז"א בפנים דא"א כי אס מסתכל ז"א בפנים דא"א
 אז אויל סומקא ואתי חוורא דסיינו שתתגבר טיפת אבא על טיפת אי' ויסוי
 בפנים דו"א ק"ן נסורין . ואס אין סו"א יכול לססתכל בפנים דא"א מסכת
 טונות סחתונים אז תתגבר טיפת אי' על טיפת אבא ויסוי פני ז"א סומקין
 כסאי ורדא סומקא . שסרי סחב"ד דו"א חמיד סס מאירים בפנים דו"א
 ואססידו כו"א גווי דאנפוי וכל ענין זה תבינסו ממש שביארנו לקמן בס"ד
 כד' קלט את יד ובליזויס שכתבנו שס :

ג דע כי כל זה סוף כשסתכל סו"א בפנים דא"א שאז נמשך לו כחי'
 סמוחין מיס"ות ותתגבר טיפת אבא על אי' ואהפשוו אנפוי לק"ן
 רבוא עלמין . אמנס כשסתכל במלחא דא"א שאז נמשך לו מוחין מאו"א
 עלאין אז מתפשטן אנפוי לש"ע רבוא עלמין כמו פני א"א . ועי' בשער א"א
 פ'יר וכמאמרי רז"ל במס' אבות כמשתל א תסתכל בקנקן ד'כ ע"ג ובשער

עלמין • ובגין כך אתקרי זעיר הנפין •
 סב ובשעתא דאצטריך אתפשטו הנפוי
 ואריבין בההוא זמנא • בגין דאשגח
 באנפוי דעתיקא דעתיקין וחיים דערמא •

סמלית כסוד שלוח סקן ד"עו סו"עא שכתב שם וז"ל ונכאר עתה ק"ן רבוא
 נסורין דכאפוי דו"א כנו' באד"ן ד"קלס ע"כ וכוס ותכאר ב"כ למס בא"א
 אמר דמסחוא חורדא דאפשטו אנפוי לש"ע רבוא כנו' כד"קכח ע"כ • וסכא
 גבי ו"א אמר דמסחוא אוירא דכיא דאפשטו אנפוי לק"ן רבוא וסס ב' שלוח
 א' שגויי חשכון כין ש"ע לק"ן • וסגנית למס בא"א כמאכו מן סקוריא וכו' •
 מן סאור' ד וסס ענין א"א ככר נכבאר לעיל סטעב ונכאר עתה ענין ו"א •
 דע כי כמו שאמרנו למעלה שיש כמס בחיכות ססכלות של א"א בא"א או
 הוא כסס (ונכר ב"כ בפ"י ב' א"א) ססס כל אותס סכחי' סס ב"כ ממש
 כו"א עס א"א • כי ססס כשמסככל סו"א בא"א לפעמים יכול לססככל כמלח
 דילים ואז וז"ן ממש מורוונים וזוג שליס וסס שוים כקומתס פכ"פ • וכאשר
 איכנו מסככל לא באכפין דא"א או וזוג דו"ן אינו שליס לפי ששס סיות
 שמורוונים פ"כ עכ"ז שיעור קומת סנוקבא סו"א מן חוס דו"א ולמעט ע"ד
 סנו"ל בא"א ואז איסו ארכין רישים לנכס כנו' כזו' ואזורוי כדמס • ונכאר
 עתה סיות ק"ן רבוא כלכד כו"א וסו"א ע"ד סנו"ל בא"א כשאין קומתס רק מן
 חוס דאכא ולמעט עד סו"ס כס"י שלו כלכד שנמלא ססיא וישכת כשיעור
 קומת שלושה ספירות ושני שלישי ת"ת כלכד • וככר נכבאר כי כל ספירס מן
 ע"ס תחטויות סו"א כסוד מ"א אורות וססס ב"ס כס"י סס ב"פ מ"א ססס גי'
 קכ"ג ושני שלישי מ"א שכת"ת סס כ"ז סרי סכל גי' ק"ן וססס גס ו"א סו"א
 מלביש על ק"א מחלי ת"ת שלו ולמעט כנודע ולכן אין לו לא ק"ן רבוא לכד
 ע"ד סנ"ל גבי א' • וסרי נכבאר עטס חשכון חוס של ק"ן • אכל ענין שלס
 סגנית למס אמר שמן סאור' ד אפשטו אנפוי לק"ן רבוא • סטעס סו"א כי
 ססס א' עלאס כמאכו לס לו סק"ן רבוא מן א"א עלמו סמחלכס כחוך א"א
 זס מלד זס זס חוס מלד זס זס כנודע • אכל ו"א סו"א רחוק מפניס דא"א כנו' כי
 מתחיל קומתו מחלי ת"ת א"א ולמעט • ועוד כי אינו מקבל חזרת ספניס
 ססס רק באמלעות אימא עלאס וסיא ממשיתכס לוי • וססס נכבאר אללוי
 (כע"ס ש"כט פ"ח) כי סאור' ד סו"א סכניס (ואע"פי שככר כתכנו לעיל כזות
 מזו כי אכא אור' ד וא' אשא דכיא יעו"ש • מ"ש סכא סכניס סיא נקראת
 אור' • סייגו יו"ש ולפי שיש"ת שניסס נקראיס כסס אימא מו"ס קרא ליש"ס
 כסס אימא) ולזס אמר ומחלי אור' ד אפשטו אנפוי וכו' עכ"ל •

וב' י"ט ובגין כך אתקרי ו"א ר"ל משום שאין בפניו רק ק"ן נסורין ואינו כמו
 א"א שיש בפניו ש"ע רבוא נסורין משו"ס נקרא ו"א ר"ל קטן פנים ועי"ע
 מ"ש כד"קכח אות נ"ון : סב) פי' אך כשעה שלריך ו"א לרחס על ישרא אז
 אפשטו אנפוי שיסוס כסס ש"ע נסורין דוגמת פני א"א כנין דאשגח באנפוי
 דא"א כל' כמלח א"א כי כשמסככל ו"א כפניס דא"א אין כפניו רק ק"ן
 רבוא נסורין כמ"ש בדבור סקורס • ועי"ע כד"קכח אות כא :

ס
 ו"ל
 נ
 וככר
 יס
 ככל
 עליו
 סקון
 דקק
 עתק
 ענין
 ועי"ע
 יס
 סקורס
 ענין
 סו"א
 סו"א

סג ומהאי גולגלתא נפיק חר עיבר לכך
 אנון דלתתא ויהבין אגר חורתא לעתיק
 יומין כד עאלין בחושבנא * תחות שרבטיא
 ולקבר דא בקע לגולגלת לתתא כד
 עאלין בחושבנא והאי בקע אגר חורתא
 אשתבח מגיה לעתיק יומין :

בחררי גולגלתא ח תלת חרלין אשתכחו
 דשריא מוחא בהו כ וקרומא דקיק
 חפייא עליהו ג אבל לא קרומא קשישא
 סתימא בעתיק יומין ד ובגין דא האי מוחא
 אתפשט ונהיר לתלתין ותרין שבילין *
 הדרא הוה דכתיב ונהר יוצא מעדן *

סג (מכאן עד סוף סוגיין כבר נתבאר פירושה בס"ד לעיל ד"קכח באות נב
 ונ"ג יעו"ש ואלן ביניסס שום הפרש רק דהסס קאי על א"ל וסבא קאי על ז"א :
 א) סי' לאפוקי חללא דגולגלתא דא"ל שאין בו רק חר חללא וגם אין
 ברישא דא"ל רק חר מוחא דאיוסו מו"ס כמ"ש רו"ל בפ"ח מש"א א"ל
 וכבר סתקנו לשנוי כד"קכח אות סג יעו"ש * אבל כו"ל שלש מוחין שלימים
 יש בראשו שסס חב"ד שלו לכן תלת חללין אשתכחו ברישא דיליס דשריא מוחא
 בכל חלל מוח א' (יפ"ט) : ב) סי' שלכל מוח מהשלש מוחין יש קרום חופס
 עליו דהכי דיוק מלת עלייסו ופירושו הוא כמ"ש רו"ל בש סמוחין סי' כי
 מוחין דיוקס דו"ל נעשים בחי' קרומות למוחין דגדלות שלו ולכן סס קרומא
 דקיק מוחין דיוקס (עו' יפ"ט) : ג) כבר כתבנו בכ"מ שגס א"ל א"ל
 עתיק * וגם לעיל באורא קרי לים סבי דקאמר כד"קלס ע"ב וז"ל לחוי עולם
 בגין דאתחויאו לססוא קוורא דאחי מסטרא דעתיק יומין אריכא דא.סין וכו'
 יעו"ש * סרי כהדיו אמר שעתיק יומין הוא אריכא דא.סין * וסגס סס בא"ל
 יש קרומא דחפי על מוחא וסוא קרומא קשישא וסכאס שלו סיא סתומס בתוך
 סקרומא ולכן אינס מתפתחת לל"ב שבילין כאמ"ל בר"קכח ע"ב סוף אות כד
 יעו"ש : ד) סי' סואיל וסקרוס דו"ל סוא דקיק מסו"ס סאי מוחא ססוא
 מוח חכמס דו"ל אכפשט וסקיר לל"ב שבילין * ומכיח ראיס דמוח סחכמס
 סוא מופסק ואיכו סתוס מדכתיב וסגר יולא מעדן כי נסר סוא מלשון כסורא ועדן
 סוא מוח סחכמס ואס סוא סתוס כמוחא דא"ל א"ל סוכי קאמר וסגר יולא וכו' :

ה ותאנא בתלת חלרין דגולגלתא מוחא
 שריא ומחללא חד מתבקע חד מבויעא
 דארבע סטרין ונפיק מההו מוחא דשריא
 בהאי חללא תלתין ותריין שבירין רוחין
 דחכמתא :

ה (פ' כי בתלה חללי דגולגלתא מתלבשים ג' מוחי חכ"ד * (יפ"ש) :
 ו (פ' כי מוח חכמה הוא כולל ד' מוחין חו"ב וחוי"ג כמ"ש רז"ל כש"כ
 ברוש ג' דליות וכפ"א משי' דרושי חללס וז"ל בקור ויבאר עתה ג' אותיות
 ללס ותקלה נתחיל מן מ"ס דללס כי הוא מוטט למעלה מל"ך והמ"ס שבו
 הוא כחי' עליונה מכולס והיא חכמה כלולה מד' מוחין חוי"ב וחוי"ג וכל א'
 כלול מעשרה הרי מ' ולכן כחי' זו לבדה נקראת ללס כי בה נכללו כולם עם
 שאינם רק מ' של ללס כי שני אותיות צל נמלאים בו ונכלל שורשם פה באות
 סמ"ס * אח"ך כחי' שנית והוא למ"ד דללס ונקראת בינים וגם היא כוללת
 בחינה שלישית שלמענה מומנה שהיא לד"י דללס ונקראת לל ולח חסר מומנה
 לא מ"ס דללס דווקא כי היא עליונה מן חכמ"ד * ונקראת לל אך עיקרה היא
 למ"ד דללס לבר וכוללת בינים וחוי"ג וכל א' כלול בחי' הרוי למ"ד * אח"ך
 כחי' שלישית הנקרא דעת הוא כחי' לד"י דללס שהוא מתפשט בכל גוף ז"א *
 ונודע כי הו"א הוא ט"ס וכל א' כלול בחי' הרוי שרי תשעים כמנין לד"י * וכבאר
 עתה ענין ג' מוחין או הנקראים ללס אך נעשו מהס ל"ב נתיבות חכמה
 וחמשים שערי בינים כי טנה ב' כחי' יש ללו המוחין א' כגולגלתא עלמס
 כמקומה ושם הוא כללות ט' כחי' כי טנה סס ג' מוחין וסס חכ"ד ומתפשטים תוך
 שלשה שסס נס"י דכוכס ומתלבשים תוך חגי' דו"א אשר נעשו אח"ך כחינה
 תלת חללי דגולגלתא כמבואר חללינו הרי ט' כחי' והם חכ"ד חגי' נס"י וכל
 או סט' הם כגולגלתא ואח"ך מתפשטים בכל ט"ס דו"א הרי ט' כחי' אחרות
 וכבר נודע כי כל התחונים נכללו ונשרשו בחכמה כי זה סוד כולם בחכמה
 עשית ולכן לריך שבחמס יסוי נכללות כל הח' כחי' שתחתיהם * וגם כל א'
 מהשמונה תמים כלולה מכל הד' מוחין * והנה ד"פ שמונה סס ל"ב נתיבות
 חכמה * ועד"ו גם במוח השני הנקרא בינה יוכללו בה כל ז' כחי' שתחתיהם
 וכל א' כלול מששם מוחין התחונים כי כבר נכללו במוח השאשון ככ"ל *
 והנה ז"ע שלשם הם כ"א כמנין חס"ס ולכן אחיה כבינה ויען שיש ללס שני
 כחי' ככ"ל שסס כחי' גולגלתא וחוי"ג ט"ס דו"א כולו לכן חוכפלו יסוי ב' שמונה
 אסוס גי' מ"ב ויש בסס ח' אותיות הרי חמשים ט"ב * גם מעטס הוא כי
 טנה הז' סלולים במוח סבינם כאשר מתפשטים למען בו"ת דו"א ככ"ל לריך
 שכל א' מלו שבעס יסוס כליל מהז' עלמס הרי מט' שערים כי שער החמשים
 כאשר למעלה כגולגלתא * אך בכחי' התפשטותם למענה אינם לא מ"ט ולא
 חמשים כמו למעלה וזוהו ספרים שיש בבחינתם למעלה כגולגלתא שסס חמשים
 לבחינתם למעט שאינם רק מ"ט כי שער החמשים נשאר למעלה עכ"ל יע"ש
 וזו יוכן מ"ש סס כי ס"ש מתבקע חד מבויעא לר' סטרין * ר"ל שמוח

מחללא תניינא ומתבקע ומתפשט חד
 מבועא אחרא ומתפתחין חמשין
 תרעין • מאלין חמשין תרעין • אתאחדון
 ח חמשין יומין דאורייתא • חמשין שנין
 דיובלא ט חמשין אלף דרין דזמין קדשא
 בריך הוה לאתבא רוחיה ליה
 ודשרייה ביה :

חכמה דו"ף שחוף חד מבועא שוכב שטע מתבקע סקרוס לד' לדרים כנגד
 חו"ב וחו"ג הכלולים בו וגם כל בקיעט ובקיעט משו סד' בקיעות נבקעט
 לשמונה בקיעות חרי ל"ב בקיעות ואז נפיק מוס סמוח סמלוכג כחלל סוס
 ל"ב נתיבות רוחין רחמתיא מדרך אותם סל"ב בקיעות : ז) פי' כי מחללא
 תניינא דרישא דו"ף שחוף חלל סביב • מתבקע ר"ל נפתח סקרוס ומתפשט
 מתוכו חד מבועא אחרא שחוף מוח סביב ומתפתחין מוס סקרוס חמשין
 תרעין שסס חמשין ש"ב וגם זס סקרוס חוף מתבקע לד' לדרים כמ"ג רז"ל
 כמאמר ס' בראשית על ר"ג ע"ב ושס חוף כד"עו ע"א וז"ל וכאשר ששעריש
 סאו נחקקו לארבע רוחות מזרח מערב לפון דרוס • מזרח ת"ת עס ז' שעריס
 דרוס חדר ועמו כלח שחוף ענף חסד עס י"ד שעריס • לפון גבורה ועמו
 חוד שחוף ענף חבורה עס י"ד שעריס • מערב מלכות עס יסוד ועמו י"ד
 שעריס וכו' וכאשר שער חמשים שחוף כעלס מאד ואינו נכנס בדר מן ד'
 לדרים לו עכ"ל ופי' חמשין תרעין כבר כתבארם כדביור סקרוס :

ח) סס חמשים יוס שנתעכבו ישראל משיאלו ממלריס עד שקבלו את חטורס •
 ועי' מ"ג רז"ל כש"כ בדרוש סעומר : ט) חכס אס יסוס פי' דרין כפשוטס
 חוף קסח מאד דאין אפשר לסויות שנתמשך שחוף לפי שנס דסוי עלמאן סיסוס
 כו"ן לפי דרין • סיסוס כל דור עס חמשך זמן ימי סעיבור שלו מ"ג ימים •
 שחרי שאפי' סתק"עד דורות שנתקמעו כלח עת סיס חמשך זמניס שני לפי
 שנס שחרי חטורס שקרמס סתק"עד דורות חכס חוף קרמס לעגוס כ' לפי שניס
 כנו' כמסכת שבת וכמלף שחמשך סתק"עד דורות חוף כ' לפי שניס • ואין
 לפרש דסכא גוזמא קתפי ע"ד מש"ס ועס חסד לפיס וכו' שפירשו חז"ל לשני
 לפי דורות חוף מוכרח לומר דגוזמא קתפי שאין אפשר לסויות כל דור כשלוש
 שניס • דאי כיומא דסכא כמי גוזמא קתפי ולאו דווקא חמשין חלפי דרין •
 א"כ תמס על עלמך מה תלוי חשבון חטורס כבינס דקאמר ומכאן אסתחדון
 וכו' חמשין חף דרין וכו' וסלף סס פחות מתמשים • ומס שגראס לעג"ד כוס
 שפי' דרין דקאמר ר"ל שורות חוף מלשון דרף דקמי קב"ס סנו כנסתדרין
 ד"ו ע"ב ובסוכס דמ"ס ע"ב שפירשו שורס מלשון דרף דאינו וי"ח דרי
 חטורתי סנו' כרכו לעזר כן עזריא ככרכות ד"כ ע"א • וכיונתו לומר שמכאן
 אסתחדון חמשין לפי שורות של לדיקיס סיושכים לפני סק"כס שכל שורס ושורס

מַחֲלָא יְהִי תְּאֵה • נִפְקִין אֶרְף אֶלְפִין
 אֲדָרִין וְאַכְסְדְּרָאִין יֵא דְדַעְתָּא
 שְׂרִיא עֲרִיהוּ וְדָרִי בְּהוּ יֵב וְהָאִי חֲלָא שְׂרִי
 חֲלָלִיה בֵּין הָאִי חֲלָא וּבֵין הָאִי חֲלָא •
 יֵב וְאֲתַמְרִין מִתְרִין סְטְרִין כֵּר אֲנוֹן אֲדָרִין •
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ
 יֵד וְאֲלִין תְּלַת מִתְפַּשְׁטִין בְּכֵר גּוֹפֵא לְהָאִי

מחם ס' י"ח לפיכך כדאמרינן תתם במסכת סנהדרין ולפי שיש מחם לדיקום
 שערין לא כלו בעו"הו ויש מחם שכולרו ועדין ס' חיים • כלופן שערין לא
 נגמרו חמשים לפי שזרות שיושבים לפני הקב"ה מו"ה סיים וזמין קב"ה
 לאתקבא רוחים לים וכו' ר"ל שעתיד הקב"ה להשיב רוחו שבתוכם ליו' ולשריא
 ביה ר"ל ולפדבן ס' בשכינה • וכמו' בזה' כראשית ד'ריו ע"כ וז' אר"י וזקין
 אינון לדיקיא כד'ק כס' בעי לאתקבא רוחים כיו' ולשאבא סהוא רוחא בגוים וכו'
 ואמרינן נמי סהס כד'רכא ע"כ תאבא כד'ק כס' בעי לאתקבא רוחים ליה וכו'
 יעו"ש • א"ל דזמין קב"ה וכו' ר"ל שעתיד ס'ק כס' לסחיותם ולהשיב להם את
 רוחם ולסערות שכינתו ביוחס' • פי מחללא הליחאס שחול חלל מוח
 סדעת דו"א נפקין מניה סף לפני אורות כמבואר כד'קלב חות ת"י יעו"ש •
 וזו סהף לפני ס' נקראין אדרין ואכס' רתין על ס'ס סהס מתפשטים בחג"ת
 וכס' דו"א סנקראים אדרין ואכס'דרתין כי סהדרין ס'ס סהג"ת דו"א וסאכס'דרתין
 ס'ס סהס' דו"א כי ס'ס מיחון לאדרין כ'מיון סאכס'דרם סבנוים לפני סהדר
 כמ"ש רז"ל כ'פ"ח מש'כע יעו"ש • יא • פי שמוח סדעת חו"ל שרי על לו סהף
 לפני ס'משיכים ממנו ומתפשטים למטה • כי אחר שיתפשטו לו סהף לפני כו"ק
 דו"א חו"ל יסוים סדעת עלמו שרי עלייתו מלמעלה • וגם דרי כחו כלו סהף לפני
 כע"ה סיותם למעלה קודם שנתפשטו כו"ק דו"א • יב • פירושו חו"ל כי סדעת
 סוף מכריע בין סחו"כ כי עטרא דסו"ס חו"ל נמשך מחכמה ועטרא דגבורות
 נמשך מן סבינה ועי"כ סדעת סוף מכריע בין סחו"כ וכן חלל סדעת עלמו
 סוף מכריע ג"כ בין חלל מוח סחכמה ובין חלל מוח סבינה • וז"ל וסאי
 חללא סחוא חלל סדעת שארי חללים ר"ל שוכן סחלל שלו בין סאי חללא סחוא
 חלל סחכמה ובין סאי חללא סחוא חלל סבינה (יפ"ש) • יג • פירושו חו"ל
 סגבורות עיקרם כותבים לנוקבא מ"מ קודם כתיבתם לנוקבא ס'ס מתפשטים
 כו"א נ"כ כמ"ש רז"ל כפ"ג מש' תיקון סנוקבא יעו"ש • וז"ל וסמלין מתרין
 סטרין סס' כחי' סחו"ג דדעת • כל אינון אדרין סס' סהג"ת וסג"י • ולת'
 אמר אכס'דרתין לפי שאין כושר כפסוק סמכיל רק חודים לכד' • וסכתוב קורא
 לכל סו"ק כש' חודים (עי' יפ"ש) • יד • פירושו סכתוב רז"ל כש' סמא"ר כפי'
 אדו"ר כנ"ב ע"א וז"ל בקטור סגס סתחלס ככס' כלל וסאי' גוריש דו"א ונעסס
 מוח סכמה סכו' • וסח"ך סתמשין ונגיד ככל גופא ר"ל ככל קו ימין שלו •

סַטְרָא וּלְהָאֵי סַטְרָא • וּבְאַנּוּן אַחִיד כְּל
 גּוּפָא וְאַחִיד בְּהוּ גּוּפָא מְכַל סַטְרוּי טוּ וּבְכַל
 גּוּפָא אַתְפְּשֵׁטֵן וְאַשְׁתַּכְּחַן :

תַּאנָּא טוּ בְּגוּלְגַלְתָּא דְרִישָׁא • תַּלִּין אַרְף
 אַרְפִּי רַבּוּא וְרַבּוּא רַבְּבִין קוּצִי דְשַׁעְרֵי
 אַכְמֵן וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בְּדָא • וּמִתְעַרְבִין

ואח"ך לנכס ססור דאי גו רישא דז"א ואחמשיך בכל קו שמט שבו וסוף כעשה
 כינס דז"א ו"אח"ך נכנס סיסור דאי בקו סאמלעי וסוף כעשה מוח סדעת
 שכולל תרין עטרין • ואח"ך אחמשיך ועייל לבו גופא ומלייא לכל אינון אדרין
 ואכסדראין • ולריך לדעת מה שנוי יש בדעת משני מוחין סאחרים שרי נאמר
 דמלי אדרין ואכסדראין • אבל סענין יוכן עס סכ"ל כי סיסור דאי סוף קאד
 ומסתיים כחוס דז"א ולכן כאשר סדעת יורד ומתפשט גו גופא אינוו כשני
 סמוחין סאחרים שלסותם מלובשים תיך נו"ס סארוכים לכן אינס מתפשטים
 לא דרך סקוים ולכד כל א' בקו שלו ככ"ל • אבל סדעת אינו מלובש כיסוד
 דאי' מן סחוס ולמטס ולכן כהתפשטותו למטס מתפזר ל כל סקוים שלסותם
 בכל סוף דז"א • וז"ש באדר"ן ד"קלו ע"א מחללא תליתאם נפקין אף אפיך
 אדרין ואכסדראין וכו' סס"ד וסדעת ת:רים ימלאו גס זס מ"ש שס ולין תלת
 מתפשטין בכל גופא וכו' עכ"ל יעו"ש • כי סתא חור לרבר בכל תלת מוחין
 קרישין דז"א וזמ"ש ולין תלת מתפשטין בכל גופא לסאי סטרא שסוף קו ימין
 חח"ן ולסאי סטרא קו שמט כנ"ס • ובאנון ר' ל וכלו סג' מוחין אחיד כל גופא
 כי סס מאירים בכל סנוף • ולא כחללי דגולגלתא דווקא וכמו שכח דז"ל •
 ואחיד כסו גופא ר'ל כלו סתלת מוחין נאחו כסס סנוף מכל סטרוי כי זס
 מאיר בקו ימין כולו זס מאיר בקו שמט כולו זס מאיר בקו אמלעי כולו •
 (טו) פי' סן סן סרבירים סאמורים למעלה דתאף לאשמעינן שאין סמוחין
 מאירים כחללי סכ"ד דווקא לא סס מתפשטין בכל סנוף וכפל סרבירים כדו
 לחוק סענין : (טז) אחר שפירש לן שיש תיך גולגלתא דז"א תלת מוחין חור
 עכשוו לפרס ענין סשערות סיולאים מן סמוחין • קו (כ) ומ"ש בגולגלתא דרישא
 ולא אמר בגולגלתא סתמא עי' מ"ש כד"קח כתחלת אות סא ולקמן כד"קלו
 סוף אות כב יעו"ש • ופי' תליון ר'ל משולשין ועי' כד"קלת אות נס מש"ש
 ומ"ש אף לפי רבוא וכו' רבוא קמא לא כזכרס לקמן כד"קמ ע"א • וסעטס
 כי שס אינו מדבר על כל שערי רישא דז"א לא על מקלתס וכמו שנסרס שס •
 ולא נודע לבו טעס לחשבון סשערות למס סס כסך זס • ופי' קולי ר'ל אגודות
 כדפירס סריפ'ס וסרו' ד יעו"ש • וכ"מ מש"סכ כדרוש ב' דליזית • וטעס ססו
 שערי דז"א אוקמן כתבו דז"ל כדרוש ה' דליזית וז"ל דע כי סשערות שלמעלס
 סס שסורים לפי ססססורים סס מכוסים תוך יסוד אי' וגס לסויתס מכחינת
 מוחין דקטנות ססס דניסס וכו' יעו"ש : (יז) פי' שכל קולא וקולא סוף ססתכך
 כחכרו מסופת רבוו סקופין כמ"ש דז"ל כמאמר' כפי' סס"ד ד"ב ע"א ח"ל

דא בדא יחולית חושבנא לנימין דכד קוצא
 וקוצא דאחידן ביה יט דכיין ומסאבן
 כומכאן אתאחדן טעמי אורייתא בדכי"א
 במסאבא • בכל אנון סטרין דאנון דכיין •
 ובכל אנון סטרין דאנון מסאבן כא יתבין
 קוצי מסתבבין ותקיפין • מנהון שעיעין
 ומנהון תקיפין ככ ובכל קוצא וקוצא יתבין
 נימין תלין על תלין ככ מתדרהטן ותליין

וסמס מוחא דז"א לטותס שלס מוחין כל אחד מוליא שערותו למינסו זס
 ארוך וזס קלר וזס ככוני ומסתבבין דא כדא לפי שיש שס ג' מוחין וכולס
 מתפשטין זס לל"כ זס לחמשים ש"כ זס ללף לפין אכל בעתיקא דליכא אלא
 מוחא חדא ולא מתפשטין אנון עמר נקא ולא מסתבבין ותליין כשקולא דלא
 נטיק דא מן דא עכ"ל : יח) פי' נימין סס שערות פרעיים כי שקולא סיא
 אגודס א' שכוללת כמס שערות ואין תשבון לשערות שכל אגודס ואגודס
 סתאחוס כו : יש) פי' שבנימין סנו' יש מהס נימין דכיון כלו' בחי' דחמיס
 וימין • ססס שעיעין וסס בחי' שערות סכמסכיס ממוח סחכמס לז ימין •
 ומבחי' עטרא דסרדיס שבדעת ויש מהס נימין דלא דכיון כלו' ססס בחינת
 דיגיס ונכורות ססס קשישין וסס בחי' נימין סכמסכיס ממוח סביגס ומעטרא
 דגכורות שבדעת • כמבואר כ"ז באד"ז ד"לכ יעו"ש באות יג ואות יד ואות טו
 ולקמן אות לא בארוך • ומאי דקט לשון דכיון ומסאבן ולא נקט לשון שעיעין
 וקשישין סייבו משוס דמסייס עלס ומכאן אתאחדן טעמי וכו' :
 ב) פי' כי שורג תורתנו סקדושס סיא אחידא כססוא אורחא דכפלגותא דשערי
 דרישא דז"א כמ"ס באררא כסמוך יעווין באות למ"ד : אכל טעמי סתורס שורסס
 סוא כשערי רישא דז"א כמ"ס סכא וגס באד"ז ד"לכ יעו"ש באות ט בארוך
 ולכן יש בתורס בחי' טמא ועטור כשר וסכול אסור ומוקר חייב וזכאי חיי
 ומוחא דכמיון ששערות שיש כפס שכי בחי' • ככל אינון סטרין דאינון דכיון
 וכו' ר"ל שטעמי סתורס סס אחידן ככל אינון סטרין של ששערות דאינון דכיון
 וככל אנון סטרין של ששערות דאינון מסאבן : כא) פי' יתבין סקולין כרישא
 דז"א כסיכוך וכתוקף מחמת רכוייס ותוקף דיכיס שבסס • וסענין סוא כי לא
 סשמיענו סרס"כי למעלס כ"א סקולו דז"א סס מסתבבין אכל לא ידענו עדין
 אס סס שעיעין או תקיפין משר"ס אתא לאשמעינן סכא ססס תקיפין ג"כ וקט
 מסתבבין כדרך אגב • וכדי שלא כבין שכולס סס תקיפין משר"ס חזר ופירס
 מנסון שעיעין ומנסון תקיפין : כב) סוא ססי וסוא סענין סנו' באות זי כי
 משוס ששערות דז"א סס ילאו מתלת מוחין ולא ממוח א' כמו א"א משר"ס
 סיו שערי דכל קולא וקולא תלין על תלין וכמ"ס כסמוך ותאנא יתבי תלין על

בְּגִיבְר תְּקִיף מְאִרִי נֶצַח קְרָבִין כִּי בְּתַקוּנָא
 יָאָה בְּתַקוּנָא שְׁפִירָא תְּקִיפָא • רַבְרַבִּין
 וְתַקִּיפִין • הָדָא הוּא דְכִתִּיב בְּחֹר כַּאֲרֻזִים •
 כֵּס מִתְתַקְנִין קוֹצִין דְשַׁעְרֵי וְתַלְיִין תַּלְיִין עַל
 תַּלְיִין מֵהָאֵי סְטָרָא לְהָאֵי סְטָרָא עַד גְּרַגְלֵתָא
 הָדָא הוּא דְכִתִּיב קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים •
 כו וְתֵאנָא יְתִבִין תְּלֵי תַלְיִין • מִשּׁוּם דְמִשְׁיְבִין
 מִמְבוּעִין סְגִיאִין דְתִלְתֵי רַהֲטֵי מוֹחָא •
 מִמְבוּעָא דְחִלְלָא חַד דְגוֹלְגֵלְתָא אֲתַמְשְׁכִין

תלין משום דמשיבין ממכועין סגיאין דחלת רטוי מוחא וכו' יעו"ש : בנ) פי
 שסס מבסוקים ומלשיבים כמו אש לוחט מתוקף סדיכס שכסס • ותליון ר"ל
 ומשולשלים למטס מרוב אורכס כדמיון איש גבור תקיף בעל כחיון סמלחמות
 ששערותיו סס תליון על תליון ומבסוקים מרוב שחרותס כי כבר גדלו וכראס
 כסס הליסוב וסכסיקות וגס משתלשלים • ואיכו כדמיון סקטון שעדין שערותיו
 מועטיוס ואיכס תליון על תליון וגס לא כראס כסס הליסוב ועדין סס קלריס
 ואיכס משתלשלים למטס מחמת קלרותס וקטכותס • ועי"ע בד"קלט אות י"ז
 מ"ש : בר) ר"ל וסס מסודריס בסדר נאס וכסודר יפס וכגבורס • ונקט ג'
 תואריס סללו כנגד ג' מיני שערות סנמשכיס מתלת מוחין • יאס כנגד מוח
 חכמס סחא לר ימין כחי' סדריס ססס שעיעין • שפירא תקיפא כנגד
 מוח סדעת סכולל חרין עטרין חו"ג • רברבין ותקיפין כנגד מוח ביכס ססיא
 לר שסל ססס תקיפין כמ"ל באות יע ולקמן אות לא יעו"ש ב' • ומ"ש סס"ד
 כחור כארזיס מביא ראית על כל מ"ש לעיל ססס תליון על תליון ומתלסטון
 ותליון כגיבר וכו' כי כ"ז סחא שייך כחחור ולא בילד ולכן תיכת כחור ועולם
 גי' גבורס כמ"ש מסרין ז' ו"ל כספר קו"ב יעו"ש : בה) פי' מסודריס אגורות
 סשערות ומשולשלים למטס תליון על תליון ומקיפין על סראש מלד זס ללד זס
 סכיבות סראש כמ"ש רז"ל בש"ס כ' כרוש ב' דליזית וז"ל וגס סלגית ססחא כחי'
 סשערות סנו' אפר סודס סחא כחחלס או"ס סככסס בז"א וחחור ועולם ממטס
 למעלה כראשו ככחי' שערות ומקיף סכיבות סראש מכחין וכו' יע"ש • ומ"ש
 ותליון תליון על תליון ר"ל כי מלכד שיש ככל קולא שערות פרטייס ססס רביס
 ותליון תליון על תליון כמ"ש לעיל ססס גס סאגורות עלמס סס רביס תליון על
 תליון סס"ד קוֹצוֹתָיו תִּלְתְּלִים וכו' דמשמע ססקולין עלמס סס תלי תליון :
 בו) כרייתא זו סחא קאי על כרייתא קמייתא סאמר סאנא כגולגלתא דרישא
 תליון לא ספיין וכו' וכרייתא זו סחא נותן טעס למס סיו קולי' דו"א רביס
 מקולי' א"א וקאמר משוס ופי' (קו"ב) א"כ י"ל דאקרא שכסמון קאי דקאמר

אָנוּן נִימִין וְכָל אָנוּן קוּצִי • תְּלִיין וְחַפִּיין
לְסַטְרָא דְאוּדְנִין • וּבְגִין כִּךְ כְּתִיב הִטְרָה
אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע כֵּט וּבִהְיֵיתָ תְּלִין תְּלִין
יְמִינָא וּשְׁמַאלָא • נְהוּרָא וְחֲשׂוּבָא • רַחֲמֵי
וְדִינָא • וְכָל יְמִינָא וּשְׁמַאלָא תְּלֵי בְּהֵאֵי
וְרָא בְּעֵתִיקָא :

בְּפִלְגּוּתָא לְדִשְׁעֵרֵי אֲתַחְזִי חַד אֲרַחָא דְקִיק
דְּמִתְאַחַדָּא מֵהוּוּ אֲרַחָא
דְּעֵתִיק יוּמִין • וּמֵהוּוּ אֲרַחָא אֲתַפְרִישׁ
שִׁירַת מַאָה וְתַלְיִסֵּר אֲרַחֲחִין דְּאֲתַפְרִגִין
בְּאֲרַחֲחִין דְּפַקִּירֵי דְאוּרִיתָא דְכְּתִיב כָּל
אֲרַחּוֹת יִי חֶסֶד וְאַמֶּת לְנוּצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַדְתֵּי

כי ע"י עונות החקונים יתקמו כל שערי רישא ד"א • וחסיין על אודנוי
כדי שלא ישמע תפלות ישראל וכמ"ש באד"ו ד"רלבג יעו"ש באת יב ומש"ס טו"כ
דניל לומר הטעם לסי אזכר וכו' כי ע"י סטיית סאון למטעם יתרחק השערות
מעל סאון ויכנס סקול באון • ומ"ש וכל סיכון נימין וכו' לאו דווקא סערי
שערות סדעת סס קלרים סאד ואי אפשר להם להסתגל ע"ג סאון כמש"ל
בסוף אות כו' • לא כל' שכל אותם שערות סמשולגלים של בקו' סחו"ב סס
חסיין וכו' : (כט) פי' ובהאי הלין סנו ססס שערי מיחי סחכ"ד כסס תליין
ימינא ושמאלא כי מוח סחכמא עם עטרא דססדים סוא ימינא • ומוח סבי"ס
עם עטרא דגכורות סוא שמאלא • וגם כסס תליין נסורא וחסויא כי אור
שכתוך שערות סוא נסורא וסשערות עלמס ססס אוכמין סס חסוכא וכמ"ש
בר"קמ ע"א ובגין דסני שערי אוכמי וחסוכן כתיב מגלס עמוקות מני חשך •
כמש"כ שערי דא"א דליכא כסו ימינא ושמאלא כי כולם סס וולאס מסוח א'
כלכר ססוח מוח סחכמא דכולא סיא ימינא וגם ליכא חסוכא כי כל שערות
סס כחלב מור ולכן כל ימינא ושמשא תליא כסאי ססוא ז"א ולא כעתיקא
ססוא א"א : (ל) פי' כי למעלה באמלעות שערות דרישא דו"א יא אורחא
חד דקיק סכוי מסשערות סאין לומחין כו שערות ווס סאורח סוא סלכר
אותס ססרי"ג אורחין וברישא דו"א כי כל אותס ססרי"ג אורחין סס כמסכין
מוס אורח סדקיקא • ואתו אורחא דקיקא סוא כסחו וגשרס כססוא אורחא
דא"א סנו' כד קכט ע"א יעו"ש באת יח' ומ"ש ומססוא אורחא וכו' • ככר

לג מִצְחָא דְגִלְגֵּלְתָּא אֲשַׁנְחֹתָא דְאֲשַׁנְחֹתָא
לג וְלֹא מִתְגַּלִּיָּיא בַר הֵהוּא זְמַנָּא
 דְּצִרִיכִין חִיבִיָּיא לְאַתְפַּקְדָּא וּלְעֵינָנָה
 בְּעוֹבְדֵיהוֹן לְדִּוְתָאנָא בַּד אֲתַגְלִיָּיא הָאִי
 מִצְחָא * מִתְעֲרִי בַּד מְאֲרִיהוֹן דְּדִינָא וְכַל
 עֲלִמָּא בְּדִינָא אֲתַמְסַר * לֵה בַר הֵהִיא שְׁעָתָא
 בַּד סְדִיקוֹ צְרוּתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל לְקַמֵּי עֵתִיק
 יוֹמִין וּבְעֵי לְרַחֲמָא עַל בְּנוֹי לִי גִדִּי מִצְחָא

כי סם מארי דאשנחתא ומלחא דו"א סוף אשנחתא על סמנחיים :
 (לג) פירושו מבואר בדרוש ב' דל"ט ו"ל וגם ענין הלכות שסוף לשון
 הסתכלות כ"ל טעם סוף מפני שאלו השערות אשר בקולא דשערי דא"א או
 דו"א סיו נמשכים ותלויים לקבל אנפיוסו דא"א או דו"א וסיו מכוס עיניסו
 דלא יסתכלון לא א"א בו"א ולא ז"א בנוקבים להזיר ז"כו * וע"י מעשיו
 במלות הלכות רמינן ושדינן להנסו שערי באחוריוסו דא"א או דו"א כי סובי
 דיסתכלון א"א בו"א או"א בנוקבים ודא אוסו ליטנא דל"ט עכ"ל * סרסת
 לדעת כי פנים דו"א סם מכוסים בשערות ושערות סם תופסים על מלחא
 דו"א וו"ש ולא מתגלייא שאין השערות נדחים ומתגלה המלח דו"א בר סוף
 זמנא דלריכין חיבייא וכו' ופע"ג שגם בעת רצון סוף מתגלה כמ"ש ר"ל סם
 סגליו סוף מלך הסכרן של מלח א"א סמאיר בו אכל מניה ומנפסיו אינו
 מתגלה בר בזמנא וכו' כדי לפעול דין בעולם ועעם סגליו סמלח מתערין
 סדינים כתבו דו"ל כפ"ו מש' א"א וו"ל לכן נ"ס סם סרין בעין הסתומים
 מתגלים במלח כי סם וריקו השפע ליסוד לכן יש במלח סוד סדינים כנודע
 כי כ"ד בתי דינים יש במלח ז"א מיסוד אי' אשר סם עכ"ל ועו"ש :

(לד) מביא ראיה מהכרייתא שבמלחא דו"א יש בחי' דינים וגבורות וקאמר
 ותאנא וכו' כאלו אמר דתאנא באות ד"ל * כד אסתגלייא סוף מלחא סוף
 מלחא דו"א סוף בזמן שאין נמשכים אורות א"א בו או אשתרו וכו' :
 (לה) פי' ואין שום סלל לעולם מהס רק בזמן שעולה תפלת הסתתוים עד
 א"א * וסיינו ע"י ז"א שמעלה הספלס עד סם וסיינו דקאמר כד סליק וכו'
 ולא אמר כד שמע או כד קביל כמ"ש רז"ל במאמר' פ' תרומה ד"ג ס' עב
 ועו"ש * ועעם שאין סלל לעולם לא עד שתעלה תפלתם עד א"א סוף משום
 כשמתגלה מלחא דו"א לטעות פדעכות בעולם סוף מחוס דו"א ולמעס שנקרא
 כלל כי אין נחמס לא כמס שנקרא ארס סוף מחוס דו"א ולמעס שנקרא
 ארס * אכל סמלח סוף באתר דאקרי ראש כמ"ש באורא בסמוך ומשו"ס אין
 שום תקנס כ"א עד וסליקו ללותסון לא"א ואז יאיר מלחא דא"א כמלח ז"א
 וישתכחו סדינים אשר סם בעל כרחיוסו * (לו) פי' שנסם גם מלחא דא"א סוף

דְרַעְוֵא דְרַעְוִין • וְנִהִיר בְּהַאי דְרַעְוִיר אַנְפִין
 וְאַשְׁתַּכִּיךְ דִּינָא לִי בְּהַאי מִצְחָא נְפִיק חַד
 שִׁיעָרָא דְמִתְפַּשֵּׁט בֵּיה מְמוּחָא דְאַפִּיק
 חֲמִשִּׁין תַּרְעִין • וְכֵד אֲתַפְּשֵׁט אֲתַעְבִּיד
 מִצְחָא דְאַשְׁגַּחוּתָא לְחַיִּיבֵי עֲלָמָא • לְאַגּוּן
 דְרָא מִתְכַּסְפִּי בְּעוֹבְדֵיהוֹן לִח הָדָא הוּא
 דְכִתְיָב וּמִצַּח אִשָּׁה זֹנָה הָיְתָה לָךְ מֵאַנְתָּ

מוכוס כנ' נימון כמ"ש כל נאות לג וכ"כ רז"ל בשער רז"ס סק כחור ר"ז כחור
 סו"דוין וס"וויין וז"ל ואח"ך תכיון לסקל ולהסיר לו סע' נימון דשערי מעל
 ספנים ומלחא דא"ף ולהשכיב א כרדי ספנים לחכרם א פירות סוקן וכו' יעו"ש
 ולכן אמר סכא גלי מלחא וכו' ומ"ש ונחיר כסאי דו"ף וכו' כלו אמר ונחיר
 כסאי מלחא דו"ף • וענין ספארם הואת כתבם רז"ל בש' ק"ף פ"ו וז"ל כינס
 דעתיק לא נתלבשם ברשא דא"ף אמנם כמשנת סארם ממנם מבחן עד מלחא
 דא"ף גם ברשא דא"ף הוא דעת דוכים (הכוונת סיא על דעת דמו"ס אבל
 דעת דא"ף עלמו סוף ירד בין תרין כתפין) ובתוכו יסוד דעתיק וגם יולאת
 סארם מיסוד סנז' ובוקע ויולא לחון סממלח דא"ף א פגע כאור סוכנס דעתיק
 אשר כחון ומכיס ז"כו ומוס שפנים יולא לחון ומוס שבתן כננס לפנים ואין
 ספארם סיא כמשכת גם עד למעט עד מלחא דא"ף מבחון ומאיר כמוחן
 דילסון ומשם כמשכים עד מלחא דו"ף ואתכפין סוכים וסגבורות אשר שם
 מעטרא דנכורות שם כדעת תוך סמלח דו"ף ומתכסמן • ומשם כמשכת עור
 ספארם סיא עד עיינין דו"ף ואין יכול ז"ף להגביס עיניו ולהסתכל במלח
 ק"ף ויורד לו משם אור גדול אח"ך יעו"ש • וז"ש ונחיר כסאי מלחא דו"ף •
 ופי דאשתכין דינא ר"ל מתכנס ונשאר כמקומו תוך סמלח סאינו יולא לחון
 אבל אינו מתכנל לגמרי : (דו) לא מליכו סי' לוס כדכרי סרכ ז"ל אמנם
 מהר"ן ז"ל בספרו קו"ב פירש ז"ל סי' שערך ח' ר"ל ליכור ק' כפי השערות
 סס כפי' ליריות) וסוף שער ק' מחמשים ש ב וכלו אמר תרעא ח'א מחמסין
 תרעין עכ"ל • נראם מוכרו שגורם שערך חר כשין ימנית ווס דוחק גדול
 ואחר הכיפוש מליכו כדפים סזו שכתב כלו עי כוז פקודי דרלו ע"ב עכ"ל
 וש כוז פקודי מבאר כי לריך לחיט בתפלוג של ראש שער א של עגל
 סי'א ונראם לחון כזי שלא יקטרג סמ' עגלו יעו שב • א כ לפי דברי סרכ
 סמלח ז"ל סכונתו לפרש סוגין וסכא שר ל כי כשמתגלם מלחא דו"ף כומנא
 דלריכין חייבייא לאתפקדא על עובדיסון או לומח שער א במלח ז"ף ממוח
 סוכנס וסוף סי' לממונים על סוכים לפעול דוכים בעולמות ולכן כאשר לומח
 כמלח ז"ף זה חוט סשער' או יסוס מלחא דאשגחותא כחיבי עלמא • אמנם
 לא מלאתי סקדמס זו כדכרי רז"ל • לח) מביא ראיס שמלחא דו"ף סוף
 משניה על סרשעים סעושים עכירות כיר רמס ואין לסס כושח פניס מוכתיב

הַכֶּלֶם • טַל וְתַנְיָא שְׁעָרָא לָא קָאִים בְּהָאִי
 אַתְר דְּמַצְחָא • בְּגִין דְּאַתְגַּלְיָא לְאַנּוּן
 דְּחַצִּיפִין בְּחֻבֵייהוּ מִוּבְשַׁעְתָּא דְּמַתְעַר
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּעֲשְׂעָא עִם צְדִיקָא
 נְהִירָן אֲנָפוּהִי דְעֵתִיק יוֹמִין בְּאַנְפוּי דְּזַעִיר
 אֲנָפִין • וּמַתְגַּלְיָא מַצְחִיהִי • וְנִהִיר לְהָאִי
 מַצְחָא • וּבְדִין אַתְקְרִי יַעֲרַת רְצוּן מֵא וּבְר
 שְׁעָתָא וְשַׁעְתָּא דְּדִינָא תְּלִי וְהָאִי מַצְחָא

ומלח אשם זוגם וכו' ר"ל חופלא שרומז על מלח ז"ל שכביכול נקרא כן כמ"ש
 בר"קטו אות כו משם רז"ל יעו"ש . וכתיב טרב רז"ל ז"ל דמס שכתב אשם זוגם
 אינו כפשוטו ח"ו לא ר"ל מלח של פרזוף אחר כמו וסוף כן אשם זוגם וכתיב
 כי כן אשם אחרת אתם עכ"ל . וסמך הפסוק הכי הוא למס ומלח אשם זוגם
 סים לך למשיגות ולא מלח א"ל משום מאנת הכלם ממעשיך הרעים :
 טל) סי' כי אע"פ ששערי רישא סס מחסים על סמלך מ"מ עיקרם סוף מן
 סראש לא ססם משתלשים ויורדים על סמלך . אבל במלח עלמו אין יולאיש
 בו שערות כלל . וז"ש שערך לא קאים כסאי אחר . ונתן טעם לוס ואמר
 בנין דאתגליא וכו' ולו סיו יולאיש שערות גם במלח עלמו . ססם אע"פ
 שמשתלקין השערות מעל סמלך לא סים מתגלה סמלך עלמו מחמת שערות
 עלמו ולא סים אפשר להשיג על חצופין . ואח"ך ראיתי שכן סי' מסרי"ץ
 בקו"ב . ט) סי' זס ויכן כמ"ש רז"ל כפ"יג מש' א"ל וז"ל וסענין כי מאלו
 ספכים נמשך הארס לאו"ל ולזו"ן וכן מן סמלך דעתיקא לפי שסס סיסוד
 דעתיק מלוכס בדעת דא"ל עלמו וכל זס סוף כתי וזוג וכו' וכבאר תחלם אין
 כמכסין מכאן סווגים שלסס . דע כי כאשר או"ל או זו"ן מסתכלים במלח
 דא"ל או סווגים שלסס דע שלמים לפי שאו סס שוים בקומתם למעלה אבל
 כאשר מסתכלים כפנים דע דעתיקא ולא במלח או אין זוגם שלים ולא שלמים
 בקומתם וסווג סוף בסוד סרכנת סראש וכו' יעו"ש . כמלך שכל לו סאורות
 סס כתי וזוגים לאו"ל ולזו"ן לא שכתלה שמשתכלים כפכים דא"ל סוף נקרא
 זוגג דלך שלים . אבל כאשר מסתכלים גם במלח א"ל או סוף זוגג שלים .
 וז"ש וכשעתך דמתער קב"ס ססוף ז"ל שמתעורר לזוגג וזסו עשוע שמשפעשע
 עס כשמות סדריקים המעלים מ"ן ומעוררים את האסכה . ססם תחלם כסירין
 אכסוסי דעת"י באכסוי דז"ל ואח"כ מתגלה מלחא דא"ל וכסיר להאי מלחא
 דז"ל וכדון אחקרי עת רזון כי סוף זוגג שלים (עי' יפ"ש) סא) סי' ששת
 אשמעין ססמכת סאור של מלח א"ל במלח ז"ל אין סדבר תלוי לפי סזמן
 משכת לשכת או מ"ט ליע לא כל שעתך ושעתך כין כחול כין כשכת וי"ט
 דדינך תלי כעלמך וסאי מלחא דז"ל אסתגלייא ומתערין מתריסון דדינך לעשות

דזעיר אנפין אתגליא • אהגליא מצחא
 דעתיקא דעתיקין ואשתכיד דינא ורא
 אתעביר מב תאנא האי מצחא אתפשט
 במאתן ארף סומקי דסומקי דאתאחרן ביה
 וכלילן ביה • וכד אתגליא מצחא דזעיר
 אנפין אית רשותא לכהו לחרבא • וכד
 אתגליא מצחא דרעוא דרעוין דנהיר להאי
 מצחא • כדין כלהו משתכבין מג ותניי

דין וסלקין ללותסון דושט לקמי עתיק וימין וכעו לרחמק על כבוי לזו אתגליא
 מלחא דעתיקא דעתיקין שסוף מלחא א"ל ומאיר במלח ז"א ועי"ב אשתכיד דינא
 ולא אתעביר אס עשו תשובה • ואת"ג דבר"קכט אמר דאתגליא כללותא דמנחם
 דשבתא יעו"ש סהם מהגלה מוד קדושת סיוס • אכל סכא ע"י ללותסון דושט
 (יע"ש) (מב) פ' זס כחכו דז"ל בסוף פ"ו דש"כט שער סנסירס וז"ל וגם כוס
 חבין כי לסוית שסגנו פרקין עילאין דכ"ס דעתיק מאיריס בחו"ב דז"א • וגודע
 כי דז"ס סס דגיס לכן כנגדס במותין מתפשטין דגיס • סנמכיס מסס בחון
 במלחא דז"א מלתן אף סומקי דסומקי כנו' באד"ר ד"קלו תאנא סאי מלחא
 אתפשט במלתן אף סומקי דסומקי וכו' עכ"ל • וגראס שר"ל חושב את סנו"ס
 דעתיק במלתן אפין מעטס שכל אחד מנו"ס דעתיק סוף כלול מעער ועשר
 מעער סרי כל א' מהס סוף מלח ופסי שסס בא א' שסוף בכחי' אפסי כנו'
 כפ"ס מש' א"ל יע"ש משו"ס סס מלתן אפין • ומשו"ס גס מלותס ססארס
 שכלמלחא דז"א נבראו ממנס מלתן אפין מלאכיס ממוכיס לענוש את סרשעיס
 ולעשות דין כסס וחסכונס סוף מלתן אפין כמו שרשס שנבראו ממנו • ועטס שנקראו
 כסס סומקי דסומקי כי סס דגיס בחי' סומק וסס נאללו ממלחא דז"א שגס
 סוף סומק כמ"ש באד"ר ד"רנב ע"א וז"ל סאי מלחא סומקא כורדא וכו' יעו"ש
 משו"ס נקראי סומקי של מלחא דז"א שסוף ג"כ סומקי • וז"ס סאי מלחא
 שסוף מלחא דז"א אתפשט אורי כמותס סמלתן אפין מלאכיס סנקראיס סומקי
 דסומקי • דאתאחרן ביה במלחא דז"א כי משס סס נאחוס וכלילן ביה במלחא
 דז"א • וכד אתגליא מלחא דז"א סמסערות שעליו ססיכת עונות ססחתוים
 כמס"ל כמות נב איה רשותא לכלמו סמלתן אפין לחרבא כי גלוי סמלח סוף
 סימן כתיבת רשות לסס לפעול דין בעולס • וכד אתגליא מלחא דז"א מלחא
 ססערות שעליו דנהיר להאי מלחא כלו' אשר סוף מאיר להאי מלחא דז"א •
 כדין כלסו סמלתן אפין אע"פי שזיס מתבטלין לגמרי מ"מ כלסו משתכבין
 ואינס יכוליס לעשות דין כלל ועיקר • ואי גרסיכין ונסיר להאי מלחא וכו'
 כמות ר"א אחי ספיר עטי • (ג) פ' כי כנה במלחא דז"א יש דגיס וגבורות
 סנמכיס כו מבחי' סנו"ס כמ"ש כמות סקווס • ויש כו ג"כ כתיבת דגיס

עֲשֵׂרִין וְאַרְבַּע בְּתֵי דִינִין מִשְׁתַּכְּחִין בְּהַאי מְצַחָא מִדּוּ וּבְקִלְהוּ אֶקְרוּן נְצִיחַ מֵנָּה וּבְאַחֲוֹן רְצוּפִין הוּא מְצַח מִנּוּ וְאִית מְצַח וְאִית נְצִיחַ

וגבורות אחרים הנמשכים מבחי' סיסוד עלמנו המלוכב כמלח דו"ל וסס כחי' ס"ג של הדעת כמ"ל באות לו דקאמר דו"ל סחט ואתקפייין סדינים וסגבורות אשר שס מעטרא דגבורות שבעת שכתוך מלחא דו"ל יעו"ש . וכולס סס משתכנין בגלוי מלחא דא"ל . וסנס כחי' סגבורות סממשכים מנו"ס כבר אשמעינן לעיל שסס נמשכים מאתן אטין סומקי דסומקי . אך סס"ג סנמשכים מבחי' הדעת עלמנו לא פירש לן מה נמשך וגאלל מהס מנו"ס אתא לאשמעינן סכא שססס נעשו כ"ד בתי דינים . כי סס"ג שביסוד דא"ל סס כחי' סכ"ד בתי דינים כמ"ש דו"ל כפ"ו מש" א"ל וו"ל לכן יש במלח סוד סדינים ככודע כי כ"ד בתי דינין יש במלח ז"ל מיסוד דא"ל אשר שס וכו' יעו"ש וסוא כמו שפירשנו שסס מבחי' סס"ג של הדעת . ונעס סוחס כ"ד בתי דינים סענין סוא כי סנס סס"ג סס ס' שמות אסוים כמ"ש דו"ל כש"ס כדוש א' של ססח ד"עט ע"ד וסס"ל ס' שמות ע"פ וורא ס' כי סר לראות יעו"ש כ . וס' שמות סנו' יש כסס כ' אותיות וסס כחי' עשרים בתי דינים . ושאר סארבעס כחי' דינים סנסאריס מסכ"ד שסס כנגד ד' מיתות כ"ד כמ"ש באר"ו ד"לג ע"כ סנס גס סס נעשו מלו סס"ג כמ"ש דו"ל כש' סמלות כפ' בראשית ד"ד ר"עא וו"ל ונודע שיס ארבעס מיתות כ"ד כעובר על מלות לא חעסס . גס יש מיסס כירי שמיס וכת' . ושניס לו סלחרוגים שתיסס סס כחי' אחת כי סס כירי שמיס ואין שינוי במיתס עלמס רק שזס קודס לוס בזמן אכל ארבעס מיתות כ"ד חלוקות ז"מו בגליות אופן סמיתס עלמס וגמל ססס חמש מיתות וסס כנגד ס"ג שבעת ז"ל עכ"ל . וסכא ככריותא לא חשיב כ"א סארבעס מיתות כ"ד דוקא וכמ"ש באר"ו ד"לג ע"כ כי אינו חושב כ"א בתי דינים ספרתיים לכד ולא בתי דינים סכוללים שתי מיתות כלחד כגון מיתס כירי שמיס וכת' . וכתי סמריץ ז"ל בקו"ב כי מנין זס וכמו כן כפסוק ומלח אשס זוסס סיס לכ מאת סכלס אשר יש כי כ"ד אותיות כמנין כ"ד דינים . גס ד' אותיות ארני (או אסוים סנו') סס מטערפייס לכ"ד לרופיס ובאר"ו סכיא פסוק איכס ידע א ויש דעס בעליון אשר ר"ת עוליס גי' כ"ד עכ"ל : מד) פי' אעפ"י שזי סכ"ד בתי דינים סס נמשכו מסחרת סיסוד דא"ל סמאיר כמלח עכ"ז כולס נקראיס כסס נלח על סס דינים סראשונים סנמשכים מנלח דא"ל כמלח ז"ל כי סלח סוא סראשין וד' ימין שככולס ולכן כולס נקראיס על סמו :

מה) פירושו כתבו דו"ל כמכו"ש ש"ג ח"כ פ"ו ד"סו סוף ע"א וו"ל וו"ש באר"ד ד"קלו ע"כ וכסאוינו ד"לג כי מלח ונלח כלא חד באתון רופייס ר"ל כי אות סמ"ס רמלח נחלפס באות סכ"ו ונלח יען כי סס אותיות לרופות כל"פא כ"א ח"א כי כן דרך סלרוף וכו' יעו"ש וכמו כן כתב כמאמ"ר כפי' אר"ו ד"מס ע"ג וו"ל כי מלח ונלח סס שויס כי נקרא מלח על סס גלוי סנלח כו יעו"ש :

מו) פירושו ייכן כנג"ש דו"ל כמאמ"ר כפי' אר"ו ד"כ ע"כ וו"ל כקיאור ססס סנו"ס דא"ל כל א' כלול מלחל סרקין אכל סיסוד אין בו רק תרין סרקין ססוא יסוד יעטרס . וככר כיארנו לעיל שכומן סיניקס אין כו"א רק שסס קליות לכד מסחד ועד קיסוד וסנס אורך נס"י דא"ל סס כשיעור אורך סכ"ת וסס"י

דְתַרִי עַל עֲלֵמָא לְמִירָן • וְרַב וּמִתְחַרְט
 וְלֹא עֵבִיד דִּינָא אִי רַתִּיבִין • מָאִי טַעְמָא
 מִשּׁוּם דְקָאִי בְרוּכְתָא דְאֶקְרִי אָדָם וְיָכִיל
 לְאַתְחַרְטָא כַּ אֲבַר אִי בְאַתֵּר דְאַרְתְּקִרִי
 רֵאשׁ אַתְחִזִי וְאַתְגְּלִיא הָאִי נְצַח • לָאו הוּא
 עֲרֵן וְאַתֵּר לְאַתְחַרְטָא • מָאִי טַעְמָא כִּי מִשּׁוּם
 דְלֹא הוּוּ מְאַתֵּר דְאֶקְרִי אָדָם • דְהָא לֹא
 אַתְגְּלִי פְרֻצוּפָא וְחוּטְמָא • אֶלָּא מִצְחָה
 בְּלַחֲדוּרֵי וּבְאַתֵּר דְלֹא אֲשַׁתְּכַח פְּרֻצוּפָא
 לֹא אֶקְרִי אָדָם • וּבְגִין כֵּךְ כִּי לֹא אָדָם הוּא
 לְהִנָּחֵם בְּנְצַח דְבִשְׂאֵר תְּקוּנֵי גּוּפָא :

תבין סקדמה א' וסוף כי בחי' סראש' אין אכחנו מוכיירם לעולם בחי' אחר
 ובחי' פנים שמקום שאין שם בחי' נקבים וחלוגות או יולא שאור מכל סדרים
 בשום ומאיר בשום • אמנם כשמתחיל בחי' נקבים כגון מן סאונים ולמעט או
 יש שם בחי' פנים ואחר כי מלך ממלך נקרא פנים ומלך סעורף נקרא אחר
 ושתתא סוף סאמור עאן כל סוף כלל דאפשט כגופא שם חלקי פרקין
 תתאין דכלל דאי דאפשט כגופא דו"א • ומגין דתלי על עלמא למירן כגון
 שגניע פנים סתחתיים כח מו"ת דו"א או כחסד או כנכורה וכיולא ומאופו
 סמקום ממש מחלק סנס"י דאי' שכתובו ממש יבוא סרין ותלי על עלמא
 למירן וכו' (ע"י יפ"ט : גון) פי אפשר רחב ומתערט או טייבין וחזור סרין
 לבעל סרין ולא אשתעביד אס חזירים כפזוכס • מ"ט יכול לחזור בו משום
 שסנס סוף קאי ברוכתא דאקרי ארס שסס בו"ת • וכיון שחזרו כפזוכס תב
 ומתערט בו יכול לתתערט (שס : גא) אכל או כחצר דאקרי ראש סניע
 פנס סתחתיים ומשם ממש מאיתו סמקום מחלקי סנס"י דאי' שכתובו אשתחוי
 דינא ואתגליא סאי כלל מאעדות שעליי ומתעורר סרין משם אפי' אפי' חזורים
 כפזוכס נחו סוף עיון ואתר לתתערט שאין סרין חוזר לבעל סרין ולסרין
 שינמר ויעש סרין • ואי אפשר בשום אופן לחמלט ממשו אף דווקא ע"י שאיר
 מלחא דר"א כמלחא דו"א כמ"ל בכות לס שאו כביכול כסכרת וכתבל סרין
 ולא מלך סתמס • וכ"ז סוף דווקא אחר גזר סרין • אכל קודם גזר דין גס
 אי קאי ברוכתא דאקרי ארס יכול למחול לחטאש ולא אשתעביד דינא כי לא
 שיך כוס שוב כחמס מאחר שערין לא כגזר דינס וכא"ש חו"ל כאן קודם גזר
 דין כאן לאחר גזר דין (ע"י יפ"ט : גב) פי' כי מן סמלח ולמעלק אינו

בג עינוי דרישא משתנין משאר עינין *
 כד שריקותא דבגבתא דער ריסי
 עיינין מבחרן באבמותא כה תלין תלין ער
 תלין דשערי ואנון תקווא דער עינין
 ברישא דמצחא כו ומתאחרן מתרויהו שבע

נקרא ארס כמ"ש רז"ל במאמ"ר ס' תרומה ד"ט ע"ב וז"ל ואף כו"א אינו נקרא
 ארס לא מסחוטס ואילך כמ"ש באר"ן ד"קלו ע"ב עכ"ל דסא לא אהגלי
 פרזופא וחוטמא . סי' פרזופא הוא ספנים כי באור פני מלך תרגמו כנסודא
 פרזופא ור"ל שחרי עדיון לא נתגלת בחי' סנים וחוטס דחבי קיי"ל לענין
 עדות שאין מעדיין על ספנים לא עם סחוטס . וגמלא דתרווייטו חוטס ופגוס
 בעינין . אבל מחוטס ולמעלה אינו בכלל ארס סילכך כבוא גורת סרין מסמלח
 אין סרין חוזר ולא יכיל לאתחריטא כמו סמלח סתפסט כשאר חלקי סגוף דו"א
 ויש"ס אמר סתוב וגם כלל ישראל לא ישקר ולא יכחס כי לא ארס הוא לסנחס
 (סרפ"ש ורוד"כ בספספות ש"ס על ד"פו ע"ג שורה מ"א משס כת"י
 פהרש"ש ז"ל) ומכאן נראה שסם סעינים ססם למעלס מחוטס ססם כחשכ"י
 לבחי' רישא ולא יכיל לאתחריטא . ולפי"ז יוכן דיקרוק לשון סאדרא סכל
 מקוס הוא אומר בגולגלתא דרישא . סמכס אותס בשס רישא . וכן לעיל אמר
 מלחא דגולגלתא שר"ל מלחא דרישא . שגלושס או רווקא קורא אותס בשס
 רישא בין ב"א בין כו"א וסעעס כרי לרמוז ססם בחי' רישא דלא אקרי ארס
 אכל מחוטמא ואילך לא חזכיר בחי' רישא בשום א' מוסס כלל ווסו דיקרוק
 אמתי וכן לפע"ד : נג) סי' כי סנס בעינא דו"א אריכא חלת גוויין סומק
 וירוק ואובס כמ"ש באדרא לקמן וז"כ סס משתניין משאר עיינין של בני ארס
 או של א"א כי עינא דא"א סס חוזר בנו חוזר וחוזר דכלול כל חוזר כזכר
 כד'קבע ע"ב יעו"ש . ומ"ש דרישא עו' מ"ש כסוף אות סקורס :

גד) תיבת סריקותא סי' כסין שמלית ופירושו הוא לבע מלשון סרוקס לבניס
 (זכרס א') ובמש"ס לא תעביר שסא שרק על פניה (שבת לס) ובתסם עניונו
 סווא גבות סעינים סווא מקוס סשערות סיווליס כסוף סמלח . וריסי עיינין
 סס סעפעסיס סססגריס וספתסיס . ור"ל לבע סבגבות סעינים שעל סעפעסיס
 סס יפוס כלו סס כחוליס ככחול שחור כי סשערות סס שחוריס ונראיס כמו
 סכחול . ולפי שלפעמיס גס סעפעסיס נקראיס כסם גבונין כמ"ש כד'קבע אות
 לד ולקמן כסמוך יעו"ש משו"ס סולרך לומר דבנכתא דעל ריסי עיינין :

נה) סי' כי שערי דבכתא סס תלין ר"ל משולשליס למעט כענין מאי דאמינין
 כמ"ש קמא דיק' ע"א על רבי יוחנן דסווא מסריתו גבוני ואמ' לתלמידיו דלו
 לי נבנתי ואחזיקים לרב כסכא וכו' . וסס תלין על תלין דשערי מחמת רבוייס
 ואנון תקווא דעל עיינין ר"ל קשוט שעל סעינים ברישא דמלחא בתחלת סמלח
 ממעט למעלה (עו' ק"כ ויפ"ש ורוד" : נו) סי' כי משערי וקרי סבגינין
 נאחויס ונשרשיס ת"ש לפי מארי דאגחיותא ססם בחי' מלאכיס ממויסי לסגחיו
 ולעייין בכל מעשה כרואי עולם אס טוב ואס רע ולכן נקראיס כסם מארי

מחוטמא
 חוזר
 סתמיין
 שחור
 יכיל
 ונבג
 כחשכ"י
 דק"ן

מָאָה אֲרֵפִי מְאִירֵי דְאַשְׁגָּחוּתָא כִּי בְכִסּוּתָא
 דְּעֵינִין לְהַטִּין אֲדָרְךָ וְאַרְבַּע מָאָה רַבּוּא
 דְּמַתְּאַחֲדוּן בְּגַבִּינִין דְּאַנְהוּ כְּסוּתָא
 כַּח וְאַשְׁגָּחוּתָא דְּעֵינָא דְּעַתִּיק יוּמִין עַלִּיִּהוּ
 כַּח וּבִשְׁעַתָּא דְּסַדְקִין אֲנוּן כְּסוּתָא אֲתַחֲזִי
 כְּמָאן דְּאַתְעַר מִשְׁנַתִּיהָ וְאַתְפַּקְחָן עֵינֵי

דאשגחותא וטעם לחשבון זה כ"ל משום שגו ששערות הם בסוף סמלח המאיר
 בו קדעת דז"א ולפי שהדעת הוא כולל ז"ת משו"ה ילאו משו ששערות ת"ש
 לפי מארי דאשגחותא ומ"ש באד"ו ד"רנב ע"ב כי מארי דאשגחותא הכר
 חשבונם הוא שף ושבע מאה וע"ש כתב המד"ל ז"ל שם בעומר מן כי באד"ו
 הוא געית וע"ש וז"ל כי תיבת שף סנו' באד"ו לרד' להיות אחר תיבת שבע
 מאה וזוהו וסו' החשבון מכוון לתשבון הכתוב כאן : נו) פי' בעפעפוס
 המכסים על סעינים מכת הארת העינים שבהם מתלשטין ר"ל מתלשטין אף
 ות' רבוא מלאכים דמתאחדו וכו' ר"ל שם מושרשים בלו הגבויני וכדי שלא
 נטעה לומר שכוונתו על הגבויני שבסוף הסמלח משו"ה אמר דאנאו כסותא ר"ל
 שגו הנבויני הם העפעפוס המכסים על העינים וטעם תמספר הוא כ"ל כס
 הנם העפעפוס עקרה הם נעשו לזורך שמירת העינים ומשו"ה הם נחשבים
 כמו העינים ונודע שבעינים הם מאוירים חמתה חסדים בעין ימין וחמשה
 גבורות בעין שמל כמ"ש לקמן בע"ה והנם סה"ג הם עוליס שף וארבע מאות
 וכן סה"ח עוליס ג"ב שף וארבע מאות כמ"ש הו"ל במאמר' בפ' אד"ר שעל
 ד"קלו ע"ב וז"ל ומחאי תליון שף ות' רבוא וכו' כבר בוארתי עניינם כי ס"פ
 מנלך ד הם בני' שף וארבע מאה ועם כללות חמשה עלמם הרי שף וארבע
 מאה וחמשה ושמעתי משם מורי ז"ל כי כשם שיש מקפר זם בגבורות כך
 ישנם בחסדים כי גם הם חמשה חסדים וקנה ורב חסד גו' פ"ר וחמשה
 פעמים פ"ר שם של סה"ח הרי שף ות' עכ"ל ומשו"ה נדרשו בלו העפעפוס
 שף ות' רבוא מלאכים ומ"ש באד"ו ד"רנב כי חשבונם הוא שף רבוא ע"ס
 כפל בספרים וז"ל שף ות' רבוא כמו שכתוב כאן (עי' יפ"ש) :

נח) שאשגחותא דעינא דז"א הוא נמשך ומאיר על כסותא דעיינין דז"א
 כדמפרש בסמוך ומשו"ה גם לו המלאכים הסתקוים ככסותא דעיינין דז"א הם
 מתמתקים ומתבסמין מאשגחותא דז"א (עי' יפ"ש) : נו) פי' כי הנם בז"א
 הוא סוד השינס והדורמיעת וכסותא ישן עיניו סתומין כי העפעפוס הם
 סתומין העינים כמ"ש הו"ל בש"סכ בדרוש ר"או דק"ש שעל הסמט וז"ל ואתר
 שחור ז"א ד מדתו הראשונה בן שם קלוות בלכר נסתמו עיניו ועפסיו ולא
 יכול להסתק ולחאיר כנוקבים ככראשונה וגם הסתכלות א"ל נקשרם ממנו
 וכנגד הסתלקות הארת עיני א"ל ממנו אמר שמפיל תכלי שינה על עיני כי
 בחשרון הסתכלות העליון בו כפלה שינה בעיניו וכו' וע"ש : ולכן בשעתא
 דסלקין אינין כסיתא ע"י הסתכלות עינא דז"א בעינא דז"א או אסתזי חז"א

וְחָמֵן לְעֵינָא פְּקִיחָא סָא וְאַתְסַחֵן בְּחַד תּוֹרָא
 דְּעֵינָא טָבָא ' הָדָא הוּא דְכְתִיב רוּחַצוֹרַת
 בְּחַלְבִי מְאִי בְּחַלְבִי בְּחוֹרָא קְדַמָּא דְעֵינָא
 טָבָא סְבִיבָהּ הִיא שְׁעָתָא אִישְׁתַּכַּח אֲשַׁנְחוּתָא
 דְרַחֲמֵי סָבִיב וְעַל דָּא צִלִי דְדוּד עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן
 אֲדַנִּי הִקִּיצָה ' דִּיפְקַח עֵינױ וִיתְסַחֵן בְּהָהוּא
 חוֹרָא סָבִיב וְכַד זְמַנָּא דְעֵינױ לָאו מִתְפַּקֵּחַ '

במאן דאתער משכחוס (עו' יפ"ט) : פ) פירושו סוף דע כי סנס אע"פי
 שנסתכלות עינא דא"ל בעינא דו"ל מתפקח עיניו דו"ל כמ"ל בלות סקודס
 לוס מ"מ התלת גווי עינא דו"ל אינס מסתלקיס וחוריס לחוור לא עד שנס
 סו"ל עלמו מנבוס ועינא דו"ל אינס מסתלקיס וחוריס לחוור לא עד שנס
 עינא דו"ל לחוור דסכי משמע ממאי דאמרינן לעיל בד"קל ע"ל כד לתפקח
 אית למאן דלתפקח וכו' ווי למאן דלתפקח ועינא לתערב בסומקא וכו' וכ"כ
 בסמוך עיניו כד לתפקחן אתחיון פירין כסני יוניס בסומק ואוכוס וירוק וכו'
 הרי שאע"פי שעיניו לתפקחן אפי"ם יש כנס גווינן ' וא"כ ל"ל כי מ"ל סנא
 ולתפקחן עיניו וחמאן לעינא פקוחא וכו' אינו ר"ל שמוכרח לסתכל בעינא
 דא"ל דאיסי עינא פקוחא ' לא ר"ל כי מאחר שנקפחו עיניו יסיס באפשרות
 לסתכל בעינא פקוחא אס יש זכות בתחתינס משא"כ אס חוץ בסוד סדורמיטא
 שאז אי אפשר בשום אופן לסתכל בעינא דא"ל : סא) ל"ל ולתפקחן אית
 סת"ו קודס לסמך כי שורש סמלס סוף סחי ולא תחי ' ואפשר שנס מאן
 דתי ולתפקחן אית סמך קודס סת"ו לא משתבש כי לפעמים נכנס אית סת"ו
 בין אותיות שורש סמלס כמו ויסקבל סחגב (סרש"בא כר"ו) ור"ל שכלאר עינא
 דו"ל חמאן לעינא דא"ל אז נרחסיס בחד חוורא דעינא טבא ססיא עינא דא"ל
 ויען שבעינא דא"ל איכא תלת חוורי כנו' בד"קבע ע"ב משו"ס סולרד לפרש
 שנס שנתרחסיס בו עינא דו"ל סוף בחד חוורא מסס ולא בכולס וסוף בססוא
 חוורא חקרק בשס חלב סס"ד רוחות בחלב ' ושלא מאי בחלב ר"ל איוס חוור
 נקרא חלב וקאמר בחוורא קדמאס דעינא טבא ססוא סעליון יותר מכולס כי
 סוף חוור יותר מכולס ולכן נקרא בשס חלב : סב) פי' וכוזנן שנתרחסיס עינא
 דו"ל בלותו חוור אז מתבסמין כל סדיניס שבעינא דו"ל וחורת לרחמיס ואז
 גס סו"ל משגיח בעינא טבא על סעולס ונמלאיסי רחמיס בכל סעולמות :
 סג) פי' כי לא סיס דוד סע"ם מתפלל סיסי עינא דו"ל נפקחוס לכו שאס
 כן מס סרויח דוד כוס דסא אמרינן לעיל בד"קל ע"ל כד לתפקח אית למאן
 דלתפקח וכו' ווי למאן דלתפקח ועינא לתערב בסומקא וכו' לא על דל ללי
 דוד כי תפלחו סתם דיפקח עיניו וגס יתסחון בססוא חוורא וכמס"ל בלות ל
 וע"ס : ואע"פי שנס ספסוק נכתב סס אדנות עכו' מפרשו סרש"כי ז'ל על
 ו"ל כי בתרוויסווי שייך דורמיטא וכחי' אחת לשניס : סד) פי' כי בשעס

כָּל מְאִרְיָהוּן דְּרִינִין בְּפִין לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂאֵר
 עִמִּין שְׂרֵטִין עֲרִייהוּ סה וּבְזִמְנָא דִּיפִקַּח עֵינֵי
 יתְסַחֵן בְּעֵינָא טָבָא וְרַחֲמֵי עַר יִשְׂרָאֵל
 וְאַסְתַּחֲר עֵינָא וְעַבִּיד נֻקְמִין בְּשֵׂאֵר עִמִּין
 הָדָא הוּא דְכְתִיב הָעִירָה וְהִקִּיצָהּ הָעִירָה
 לְאַתְסַחָאָה בְּהוּא חוּרָא הִקִּיצָה לְמַעַבְד
 נֻקְמִין לְאַנוּן דְּכְפִין לֹוּן סו עֵינֵי כִד אֲתַפְקַחֵן

שסו"א יאן טוה כסוד ססתלקות מוחין דגלות ולא נשאר בו כ"א מוחין דיניקס
 ואז טוה תגבורת סדיכס ולכן כל מארוסון דרינין כפיין לחו לישראל (יפ"ש) :
 סה) פי' ובזמן שמתעורר ז"א מן השיגס שחוריס בתוכו מוחין דגלות יתסחן
 בעינא טבא ורחמי על ישראל כלו אמר ומרחמי וכו' ואתסחר עינא וכו' .
 ר"ל וחזר גלגל טעין ואשגח על מאן דעקיין לון כענין מס' שסיס כימי סמן
 נפילה לעמלק וסללס לישראל ; סו) פי' כי סנס כתב רו"ל בסס"ל פ' תולדות
 סי' כ"ו וז"ל גס כודע כי לו סנס"י דאי' סס מחלכסיס תוך ז"א כסוד מוחין
 ומסס נמשך סארס לא שני עיניס דז"א יעו"ש ומשו"ס סיו בעינא דז"א תלת
 גוויין מכת תלת מוחין סמאיריס בסס כי סגוויין דעינא סס נמשכיס מסארת
 סמוחין אשר סס כמו שכתב סריפ"ש ז"ל בסוויין דסכא . וסגר"א בפ"ס דספ"ד
 כד"ס ארבע מלכין וכו' וסרב רו"ד בד"יור סו"עג יעו"ש . ועיקר סגוויין איכס
 כ"א שלוסי לחוד וסס איכס וירוק וסומק כמ"ש באדרא בסמוך וכמ"ש ג"כ
 כמאמר כפי' ספ"ד ד"יע סו"ער וז"ל עיינין דתלת גוויי למדת קמייסו פי'
 עינא דז"א שיג בסס תלת גוויין איכס ירוק וסומק ראוי לאדס לחיות מורתת
 מסס עכ"ל . ואין בעינא דז"א גוונא חורא מלד עלמו כלל לא גוון סחור
 סוה נעסס מססתכלות עינא דא"א בעינא דז"א שאז בזמן סטוה כל תלת גוויי
 דעינא דז"א סס משתקעין לתתא כמ"ש באדרא בסמוך ובאד"ז ד"רלג ע"ב .
 ומ"ש באד"ז שס ארבע גוויין אסתויין באינין עיינין ככר פירשנו שס שששכס
 כדרך כללות עס גוין סחור עלמו סנמשך מא"א וכמו שכואר באדרא שס אח"ך
 יעו"ש . וסנס גוון סשחור שכעין שסוה כחי' סכת עין עלמו סוה נעסס
 מסארת מוח סדעת משוס שעיקר סארת מוח סדעת סוה כשחור שכעין
 כדמשמע מ"ש סשכירס פ"א דאמריין תסס שעי' סירד מוח סדעת דא"א בין
 סתרין כתסין אז נחסר אור ססתכלות אול"א ז"כו ואע"פי שסיס לחס עדין מוחין
 דחו"ב יעו"ש ועי' בהגחות ססמ"ש שס . וסיינו סחמש סחדיס מאיריס כעין
 ימין וס"ג סס מאיריס בעין שמש כמ"ש בס"ל ס' ושב ע"פ וסי ער ככו
 יסורס וז"ל וסנס חמסס חסדיס סס ה' סוויית דעין ימין וס' סויות כקוד
 לסיס סס ס"ג דעין שמש וסו רע בעיני ס' כי ספנס סוה נוגע באורות
 סעיניס עכ"ל . וגוון סירוק סמקיף על סכת עין משמע מדכרי סרש"כי ז"ל
 שפסמוך סטוה נמשך ממות סחכמה דקאמר סגוון ירוקא נפקין ז' טסירין

דַּעֲיָנָא אֲמִסוּמָקָא נִפְקִין שְׁבַעַה רְהִיטִין
 דְּסַמְכִין לְסִטְר שְׁמָאֲרָא כִּוְמַתְלֵהִטִין בְּאַשָּׁא
 דְּרִסְטֵר צָפוֹן וְמַתְאַחֲדִין לְאַתְפִּשְׁטָא
 בְּעֵלְמָא רְגֵלָא אֲרַחֲיִן רְחִיבִיא הֲדָא הוּא
 דְּכִתִּיב כִּי יֵי עֵינָיו מְשׁוּטְטוֹת בְּכָל הָאָרֶץ
 וּמִירוּקָא נִפְקִין שְׁבַעַה טְהִירִין דְּקִטְרָא

שסו שבטעם סנס מלכד טענס שנכתוב כחות א שכסמוך עוד אפ"ל כי לפי
 שסס מאוכמתא דעינא שסס מאיריסי סח"ג של מוח דרעגת כמש"ל בדיובור
 סקודס וכודע כי סח"ג אע"פ שיעקרב סס חמשס סס ג"כ שבטעס כי כללותס
 כיסוד וכללות כללותס כמלכות לכן משו"ס נפקין מניווסו שבטעס עיינין
 דאשגחותא וכו' סאשגחותא סס מלכד אותס שבטעס מאס לפי מארי דאשגחותא
 סנו"ל כחות כו יעו"ש כי אותס סס נקראיס שבטעס מארי דאשגחותא ולא כשס
 עיני דאשגחותא ונ"ל כי לו ו' עיני דאשגחותא אינס מגליס אורחין דחייביא
 אפ סס משלמיס לאיש כמעשהו אס טוב ואס רע כנגד כ' כחי' של סח"ג
 שבדעת שממנו כאללו : א) פי' שמגוון ססומא יולא'יס ג"כ ו' מלאכיס אחריס
 מלכד אותס שבטעס סיולא'יס מאוכמתא דעינא וכמ"ס באד"ו ד'רנג מסומקא
 נפקין אחרנין וכ' יעו"ש וסס רסיעין ר"ל רי'ס וממסריס לגלאס אורחיסון
 דחייביא לפני כ"ד של מעלה ולפי ש'ו סמלאכיס שורסס סו' מגוון ססומא
 סנעשס מהרת מוח סבינס שרי'נס מתערין מינח משו"ס גס סמלאכיס
 סנשרסיס משס סס סמוכיס וכרוכיס כד' שמשל שסוף כחי' סבינס וו"ש
 דסמכי'ן לסטר שמשל וטעס שסס מניכס שבטעס יוכן כמ"ס כו' שלח לך
 ד'קעס ע"א וז"ל שכלס רסיעין ססדי ססותא ולא קיימין כדוכתי'סו וכ'ו'
 ר"ל שסס ר'וי'ס ושביס ואינס עומדיס במקומס וממח שקראס כשס ו' רסיעין
 משמע דקאי על כחי' ו' עיינין דנפקי מגוון סומקא שנקראיס ג"כ כשס רסיעין
 כמ"ס כאן ופירש סמק"מ סס משס מהרת"ו ז"ל יו"ל סס ד' מוחין ונס"י דאי'
 סס ו' עיניס עכ"ל ור"ל כי מה שסו' ו' סוף כנגד ד' מוחין וכלי סנס"י
 דאי' שכתובס מלובכסיס סמוחין דו"א ו"א"כ סוף סדין וסוף טענס מס סאלאו
 מירוקא ו'וכמתא ג"כ ו' עיינין שסס ג"כ כנגד סד' מוחין וסנס"י דאי' (עיי'ן
 ר"י) : ב) פי' ומתלכסיס כחוקק סדי'יס של מוח סבינס שבכד לפין וכלחויס
 כחוקק ססוף לשוטעס כעילס לגלות מעשס הרשעיס סעוסיס כמחשך מעשסיס
 כי סס ססדי ססותא כנו' כחות סקודס : ג) סכי גרסי'ן סס"ד כי ס' עיניו
 סשוטטות ככל סארץ וסוף פסוק כדכרי סימיס ב' ע"ו ומה שכתוב כווסריס
 שלפנינו סס"ד שבטעס לס וכו' טעות ככל כספריס כמבאר באד"ו ד'רנג ע"א
 כי ו' דנפקי מגוון סירוקא סס נקראיס משוטעיס אכל ו' דנפקי מגוון
 ססומקא סס נקראיס משוטעיות ולא משוטעיס יעו"ש : ד) פי' שמגוון סירוק
 יולא'יס ג"כ ו' מלאכיס מלכד אותס מלאכיס סיולא'יס מגוון ססומא וסאוכס
 ולו שבטעס סס טחירין ר"ל מאיריסי ומסיריסי וסוף מלשין שגא כעיסרת רמ'

דלסטר דרומא ה ומתאחדן לאתפשטא
 בעדמא לגלאה ארחין ועובדין דבני נשא
 בין טב ובין ביש דכתיב כי עיניו עד דרכי
 איש ו וכד ארתסתן בחורא משתכחין
 בלהו לאשגחא לכל מארי קשוט לאוטבא
 עלמא בגינייהון וכד אשגחותא דהווא
 חורא הוי לטב עד ישראל ואשגח בסומקא
 למאן דעקיין להו הדא הוא דכתיב ראה
 ראיתי ראה לאוטבא לון ראיתי לנקמא
 לון מדעקיין לון ובגין כך כתיב עורה למה

על חוקף אורס שהוא כאור המוסיר כלסורים (ד"א בראשית ד"טו ע"א אות ס)
 ונקראים כן מפני שהם שמוחקים יותר מו' היואלים ססומקא ואוכמא (יפ"ט)
 כי לו ס' הם נאללו בגוון סירוק שנעשה ממות החכמים שהוא רחמים יותר
 ממות בינה ודעת ופי' וקטרא ולסטר דרומא ר"ל של קשר של לך דרוס
 כי לו המלאכים הם קשורים וכרוכים במוח החכמים שהוא נתי' דרוס וקטרא
 עניינו קשר כמו ומשאר קטריין: ה) פירושו יובן במ"ש ר"ל כש"כ כדרוש
 ח' דר"ה ז"ל אע"פ שכתב הוא חסד והמכל"ך הם גבורות הענין הוא
 כמבואר אללינו כי לעולם בכל מקום שורש החכמה הוא גבורה כי החכמה
 העליונה והקדומה מכלם היא ח' דא"ל כהלכשה תוככם גבורה דעתיק
 וזכיר כלל זה עכ"ל נמלא שהחכמה מלך עזמה היא חסד ומלך שרשה היא
 גבורה לכן מש"ה בלכמים היואלים ממנה הם פמניוס לבלאם בין טוב וכין
 ביש דכתיב כי עיניו על דרכי איש סחם על כל מעשיו וסיים באד"ו ד"רלב
 ע"ב ואין אקרון עיניו ה' משועטים משועטים ולא משועטות בגין ואינון לתרין
 סטרוין לעב ולביש וכו' (עי' יפ"ט: ו) פי' וכאשר מתמקקים עינא דו"א
 בחורא דו"א שהוא בזמן שמתכלל הו"א בעינא דו"א שזו חוריים כל תלת
 גוויי עינא דו"א לבתי' חורא אז כל אותם המלאכים היואלים משו התלת
 גוויין הם מזומנים להשגיח במעשה הכריקים כרי להיעיב לעולם בזכותם וקראם
 בשם מארי קשוט לאפקיין אותם שאין תוכם ככרם (עי' יפ"ט: ו) פי' כי
 סחם הם שגורם השגחה עינא בעינא הוא מחמת מלות ומנ"ע של ישראל א"ל
 ברכה שורעם לוי ית' מפני לוחאים ודוחקיים כענין מה שהים בגלות מלחיים
 שנאנחו בני ישראל מן העבודה ויועקו וכענין מה שהים בימי סמן מש"ה כל
 אותם הסגחום הוי לטב על ישראל דווקא כי על ידם ומסכתם נעשה הסתכלות
 עינא בעינא ורעה לאומ"ה הלוחאים אותם ומ"ש ואשגח בסומקא אין כוונתו

על חוקף אורס
 ונקראים כן מפני
 שהם שמוחקים
 יותר מו' היואלים
 ססומקא ואוכמא
 כי לו ס' הם נאללו
 בגוון סירוק שנעשה
 ממות החכמים
 שהוא רחמים יותר
 ממות בינה ודעת
 ופי' וקטרא ולסטר
 דרומא ר"ל של קשר
 של לך דרוס כי לו
 המלאכים הם קשורים
 וכרוכים במוח
 החכמים שהוא נתי'
 דרוס וקטרא עניינו
 קשר כמו ומשאר
 קטריין: ה) פירושו
 יובן במ"ש ר"ל כש"כ
 כדרוש ח' דר"ה ז"ל
 אע"פ שכתב הוא
 חסד והמכל"ך הם
 גבורות הענין הוא
 כמבואר אללינו כי
 לעולם בכל מקום
 שורש החכמה הוא
 גבורה כי החכמה
 העליונה והקדומה
 מכלם היא ח' דא"ל
 כהלכשה תוככם
 גבורה דעתיק וזכיר
 כלל זה עכ"ל נמלא
 שהחכמה מלך עזמה
 היא חסד ומלך שרשה
 היא גבורה לכן
 מש"ה בלכמים היואלים
 ממנה הם פמניוס
 לבלאם בין טוב וכין
 ביש דכתיב כי עיניו
 על דרכי איש סחם
 על כל מעשיו וסיים
 באד"ו ד"רלב ע"ב
 ואין אקרון עיניו
 ה' משועטים משועטים
 ולא משועטות בגין
 ואינון לתרין סטרוין
 לעב ולביש וכו' (עי'
 יפ"ט: ו) פי' וכאשר
 מתמקקים עינא דו"א
 בחורא דו"א שהוא
 בזמן שמתכלל הו"א
 בעינא דו"א שזו חוריים
 כל תלת גוויי עינא
 דו"א לבתי' חורא אז
 כל אותם המלאכים
 היואלים משו התלת
 גוויין הם מזומנים
 להשגיח במעשה הכריקים
 כרי להיעיב לעולם
 בזכותם וקראם בשם
 מארי קשוט לאפקיין
 אותם שאין תוכם ככרם
 (עי' יפ"ט: ו) פי' כי
 סחם הם שגורם השגחה
 עינא בעינא הוא
 מחמת מלות ומנ"ע
 של ישראל א"ל ברכה
 שורעם לוי ית' מפני
 לוחאים ודוחקיים
 כענין מה שהים בגלות
 מלחיים שנאנחו בני
 ישראל מן העבודה
 ויועקו וכענין מה שהים
 בימי סמן מש"ה כל
 אותם הסגחום הוי לטב
 על ישראל דווקא כי
 על ידם ומסכתם נעשה
 הסתכלות עינא בעינא
 ורעה לאומ"ה הלוחאים
 אותם ומ"ש ואשגח
 בסומקא אין כוונתו

תִּישָׁן אֲדָנִי הַקִּיצָה אֵל תִּזְנַח לַנֶּצֶחַ עוֹרָה
 וְהַקִּיצָה תִּירִי אִשְׁגָּחוּתָא תִּירִי פְקִיחִין
 תִּירִי טָבֵן רַחֲמֵי וְנוֹקְמִין
 גִּוְנָא מִקְדָּמָא סוּמָקָא בְּגוּ סוּמָקָא כְּרִיל
 וְסָתִים כֶּר סוּמָקִין מַקְמִיה לָא אַתְחִזֵּן
 ט סוּחַרְנִיה דֶּה הוּא סוּמָקָא אַסְחָר חַר חוּטָא
 אַבְמָא וְאַקִּיף לִיה :

לומר שם בזמן שמסתכלין עינא בעינא יש גוון סומקא בעינא דז"א דסא בעינן דאחי חורא חויל סומקא כמ"ל ומסתחן כל אינון גווינן וכו' ועוד אין שאגנותא שסוף כחי' חוש סראות כמשכת מגוונא סומקא לא מגוונא אוכמא כמ"ל בר"קלו אות סו יעו"שכ' וא"כ איך קאמר ואשגח בסומקא וכו' לא כלו' ואשגח בדונא למאן דעקין לסו' וסענין סוף כמ"ל בור' וירא ד"קיע ריש ע"ב וז"ל אינון שליחן דאחיין מסטרא דרחמי לא עבדו שליחותא דיוכא בעלמא כלל ואי תימא סא מלאכא דאחגלי ליה לכלעס סא תנין שליחא דרחמי סוס ואתספך לדינא לא לעולם לא אשתני לא שליחא דרחמי סוס לאגנא עליוסו דישט ולמסוי סכיגורא עליוסו ולקבלוס סוס דינא וכך אורחוי דק"כס כד אועיב לרא ססוף עיבו דינא לרא וכו' ומ"ש תרי טבן ר"ל שני עובות לישרא וחזר ומפרש כי סתרי טבן סס רחמי לישרא ונוקמין לאוכאוסס שלא די ספילוס מלרסס לא נפרע מלריוס ג"כ וזסו תרי טבן :

ח (חזר לפרשו לאשמענין שאין סומקא כמסו' ופי' סומקא בנו סומקא סיינו כי מדרך סטבע כשזכענין כגד לכן כלכע ארוס סנס כשמכניסו כיורס או כפעס ראשונס מקבל סלכע מבחון דווקא ופנימיות סחטיון ערין לא קבלו סלכע כראוי אכל אס סכניס סכגד כיורס ארכעס וסמשס סלכעס או גס פנימיות סחטיון יקבלי סלכע כעוב כראוי וכל מה שיספכל סלכעס כפנימיות סחטיון יראס אותס אדומיס כלו סס לכע בתוך לכע כד סס סומקא דעינא ססוף כ"כ סומק כלו סוף סומק בנו סומק כלול וסתיס וכו' ר"ל כולל כל פוי סומקא כי סוף עמוק יותר מכולס וככלל מאתיס מנס' ופי' וסתיס ר"ל ומכעל כל סומקין כענין שאמר באוכמא דעינא דכל אוכמין סתמין קמס וכו' שר"ל בעליון בערסס ומלת כל סומקין סוף כמשכת לפניס ולסחירוס ובזלו אמר כלול וסתיס כל סומקין כל סומקין מקמיס לא אסתיון ור"ל שכל ססומקין שבעולס לא כחשב אדמימותס לפני סומק זס לכלוס כענין שרנא כעיסרס : ט) פי' כי תלת גוויני עינא סס כלוליס כל א' כחכרו וכמ"ש כאד"ו ד"רלג ע"כ כל חד איויף לככריס מגוונא דיליס יעו"ש' וסנס גוון סירוק סוףיל וסוף עומד בין אוכוס וססומק כמ"ל בר"קלו אות סו סרי סוף סחוכריס ומשורכ עס גוון ססומק שלמעלס ועס גוון סוףיל עס שלמעלס וסס ג"כ סחוכריס עמו ולכן אין גוון ססומק וסוףיל לריוכיס לסקיף עליסס סוטו ילוק ולא גוון

גוֹנֵה י תִּנְיָא אֲבָמָא כְּאַבְנֵה חַד דְּנַפִּיק
 מִתְּהוּמָא חַד זְמַן לְאַרְף שְׁנַיִם בִּימָא
 רַבָּא וְכַד נַפִּיק הָאֵי אֲבָנָא י אֲתִי רַגְשָׁא
 וְתַקְפָּא עַל יַמָּא י וְקִלְיָה דִּימָא וְנִלְגְלוּהִי
 אֲזִלִּין וְאַשְׁתַּמְעִין לְנֹנָא רַבָּא דְאַקְרִי לְוִיתָן
 וְנַפִּיק מִתְּהוּמָא י וְהָאֵי אֲבָנָא מִתְּנַרְגְּלָא
 בְּתוֹקְפָא דִּימָא וְנַפִּיק רַבֵּר י וְהִיא אֲבָמָא
 דְּכָל אֲבָמִין סְתִימִין קְמָה י וְכַךְ הִיא אֲבָמוֹתָא
 דְּעִינָא י אֲבָמָא דְּכַרְלִיל וְסִתִּים כָּל שְׂאֵר
 אֲבָמִין וְסוֹחַרְנִיָּה דִּהְהוּא אֲבָמָא אֲסַחַר חַד
 חוּטָא סוּמְקָא וְאַקִּיף לִהְהוּא אֲבָמָא :

סירוק לריך להקיף עליו חוט סומק ואוכס . אבל גוון האוכס הואיל וסוף
 רחוק מגוון הסומק ראוי להקיף עליו חוט סומק כדי שיהיה האוכס כלול גם
 מסומק . ומקום עמידת חוט הסומק הוא סיס בין גוון האוכס לבין גוון סירוק
 וכן גוון האוכס הואיל וסוף רחוק מגוון האוכס ראוי להיות בו חוט אוכס
 כדי שיהיה הסומק כלול גם מגוון האוכס . ומקום עמידת חוט האוכס הוא
 למטה מגוון הסומק ולמעלה מגוון סירוק שעומד בין גוון הסומק לגוון סירוק
 כי מ"ג סוף סוחרנייה דסוף סומקא אסחר חד חוטא אוכמא וכי סיינו מלך
 פטום של עיגול הסומק . ומלא ש"ע"י שגוון סירוק לא היה לריך מפאת
 עלמו להקיף עליו חוט אוכס וחוט סומק שסרי כלל"ה הוא עומד בין שניהם
 כמ"ג מ"מ הואיל וגוון הסומק והאוכס הם לריכיים להשתערב וע"ז כסדרה הוא
 שיהיה גוון סירוק מוקף משני חוטין שלם דסייבו חוט הסומק הוא מקיף
 מלך מטום של גוון סירוק וחוט האוכס מקיף מלך מעלם של גוון סירוק .
 וה"ג בדרהב כסמין ובסוחרנייה דסוף וירוקא אסחרו תרי חוטין חוטא סומקא
 לסטר חד וחד חוטא אוכמא לסטר חד ואקייפין לסוף וירוקא וכי"ז ש"ל
 שמקייפין לגוון סירוק מכל כד מלמעלה ומלמטה : י) פירושו כי האוכס של
 חוטין הוא שחור מלך כדוגמת מס שיש בוה העולם הגשמי אכן א שחורם
 מלך סיוולאח פטום א' ללף שנים מסתהים שסוף קרקעית ימא רבא סנקראים
 אוקיינוס כי האכן סוף א' אכן סוחרנייה סוף א' אכן סוף שער שמיים לרכי
 גרשום בן רבי שלמס ז'ל שכתב שס במאמר כ' סוף שער ג' וה"ל אכן סוף
 קומר שלם הוא טל ומנור שיעמדו כנקוקי הסלעים וסחרים זמן ארוך וחוס

סוף
 וירוק
 כל
 כיוון
 חוטי
 נקוד
 מסתה
 גוון
 למקום
 למקום
 סומקין
 כי כל
 ארבע
 ז'ל דסין
 גשמי
 וחד סוף
 ל'ל אכס
 כ'קל'ל חוט
 שש אוכס
 אחריו מלכ
 עינא דא'ל
 כ'קל'ל חוט

גִּוְנָא תְּלִיתָאָה יְרוּקָא יְרוּקִי רְבְּלִיר
 וּסְתִים כָּר יְרוּקִין יֵא וּבְסוֹחֲרֵנִיה דְּהֵהוּא
 יְרוּקָא אֶסְחָרוּ תְּרִין חוּטִין חוּטָא סוּמְקָא
 לְסַטְר חָד וְחָד חוּטָא אַכְמָא לְסַטְר חָד
 וְאַקִּיפִין לְהֵהוּא יְרוּקָא וְכֹד אֶסְתַּחַר חוּרָא
 וְאַתְסַחֵי עֵינָא כָּר אֲנוּן גִּוְנִין לָא מִשְׁתַּכְּחִין
 וּמִשְׁתַּקְעִין לְתַתָּא וְלָא אַתְחִזִּי בַר הֵהוּא
 חוּרָא דְנִהִיר מֵעֵתִיק יוּמִין וְנִהִירִין מְנִיה
 כָּר אֲנוּן דִּלְתַתָּא וְלִית גִּוְנָא אַתְחִזִּיא בַר
 הֵהוּא חוּרָא בְּלַחֲרוּי יֵא וּבְגִין כָּךְ אֶסְתַּלְקוּ

השמש מכשם לרוב סימנים ומתחברים חלקים ומתקדם בחיבור מדויק מאד ומקצת חכמים אומרים כי כן הוא בריאת סמגרי ולא יושלם סוויסם ובשולם אז עד לפ שנים עכ"ל ופע"סי שחבר אמר שהאבן הזאת היא בסרים ולא בימים אפשר דכוונתו היא על הספיר ולא על אבן סמגרי ועי"ע במדרש תלפיות כמעט האבן שהעתיק דברי הרב הכוז"ב יעו"ש וירוע שאבן סמגרי היא סקראת נוסף כמתרגמינן אומרגרין והיא שחורם מאד כי משום נקראת נוסף שהוא מלשון ותם כפוך עינים וקאמר כי כאשר האבן הזאת יולאת מסתוס סדר יולאתם כך הוא בתחלה יבוא רעש גדול ויתחוק על סיס וקול גלי סיס מרוב חוקתם כשעמים עד ליותן ומרוב יראתו מסגלים וולא מסתוס למקום אחר ועי' אותו סרעש וגלי סיס חקוקים מוויס את האבן ממקום למקום עד שמקיא אותם סיס ליפסם וזאת האבן היא שחורם מאד עד שכל סאוכמין טעלים בערכם סנס כדוגמא זו אוכמתא דעינא דו"א שכולל וסיתם בו כל שאר אוכמין כי בכלל מאתים מנס וסביבית סבת עין מקיף חוט ארס כמו שפרשו בלות הקורם יעו"ש כך הוא פט סאדרא שמיא סרש כי ז"ל דמיון לשחרורית העין מאבן שנים אמנס מלשין ווסר ויקרא ד'עקב ע"א אשמע שאין סרברים כפשוטן לא אוכא דברים בנו ולא זכיתי לעמוד על דברו ווסר סנו יעו"ש יא) עי' פירושו בלות ט באורך ומ"ש וכר אסחסר וכר ר"ל וכשר יסתכב חוירא קדמאס דא"א כרי לספיר בעינא דו"א כזכר לטיל כר"קלו את סא ולתסחי עינא דו"א כמ"ש רוחלות כחלב אז כל אוכין גווכין שס אוכס וירוק יוסק לא משתכחין עוד ומשתקען לתתא גו עינא דו"א ולא לתתוי מלכר כר סהיא חוורא דסר מא"א יב) פי' משום שעי' סרת עינא דא"א בעינא דו"א חווריס כל גווכי עינא דו"א לבוין חוור משום סכי כסלקינן מאעלגס כל אותם סכ"א מלאכים שסס מאריתון דסומקא ולופמא

בְּרַ מְאֲרִיהוּן דְּסוּמְקָא וְאַבְמָא דְּאֲנוּן
 תְּאוּמִין בְּחֲדָא יֵי הָדָא הוּא דְכְתִיב שְׁנִיד
 בְּעֵדֵר הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן הַרְחֵצָה שְׁבָרָם
 מִתְּאִימוֹת יֵי מְאִי מִן הַרְחֵצָה מֵרֵהוּא
 אֲסַחּוֹתָא דְּעִינָא קְדִישָׁא עֲדָאָה טוֹ שְׁבָרָם
 מִתְּאִימוֹת מִתְּעַרְבֵן דָּא בְּדָא וְאַתְדַּבְּקוּן
 דָּא בְּדָא טוֹ וּמְרָה דְּאֲמַר שְׁנִיד בְּעֵדֵר

וירוקא כי מכל גוון יופאזי ו' מלאכים וחזירים כולם לבחי' רחמים כמ"ש
 לעיל ב'אות ר'או כי סאול ונמתק שורש שם גווי עינא נמתק גם הענף
 שם סכ' מלאכים ומם שלא זכר הרש' כי ז'ל גוון ירוקא כתב מסרי' ז'ל
 בק"ב וסר ר'ר ז'ל הטעם הוא משום דמשנס שאינס לריכס הוא שאס מארי
 דסומקא ולוכמא מתמתקין ח"כ כ"ש גוון סירוק שאינו קסם כ"כ שימתק עכ"ל
 ומ"ש דאינון תאומים כחדא ר"ל שגווי עינא והמלאכים הם מחוברים כחד
 בתאומים כי זה שורש וזה ענף ולכן כשמתק שורש ימתק גם הענף :
 (ג) פ' כי שפיים הם רמו להס"א מלאכים ומם שקראם בשם שניך מפני
 שם קשים דאכלי ומדקי בשניים ועוד הקצובות הם רמו לתלת גווי עינא
 שנעשו מנ"י דא' כמ"ל בר'קלו ב'אות סו וקראם בשם עדר כי הס"י הם
 בקראים ג' עדרי לאן וסם קצובות כי לכל גוון וגוון יש גבול וקבץ דער
 באן מסתיים גוון זה ועד לאן מסתיים גוון האחר וסמשך הססוק כך הוא
 שניך שם סכ"א מלאכים הם לבנים בחי' רחמים כרמיון עדר הקצובות שם
 תלת גווי עינא כומן שנסתלקו ועלו מן הרחלה של חורא דעינא דא' ח'
 ותיבת שעלו מן הרחלה הוא קאי ענ עדר הקצובות ולכ על תיבת שניך
 וסקסא לפסוק דבשלמא עיינון דו"א שייך למימר שעלו מן הרחלה יען כי
 מאזים בהם עינא דא' וחזירים כולם לבחי' חוור אכל סכ' מלאכים שלא
 אינס מאזים בהם עינא דא' וד"כ בגנאי נרחלים כרי שכול לרמות אותם
 לעדר הקצובות שם עיינון דו"א בעת שעלו מן הרחלה לזם אמר שכולם
 מתאימות ר'ל שסכ"א מנאכים וגווי עינא הם תאומים כחדא זה שורש וזה
 ענף וכמ"ל וכל פ' זה הוא מבוחר אח"ך ב'הדרא כי עכשו הביא פסוק זה
 סתם לראים על מ"ש ואינון תאומין כחדא ואח"ך חוור ומפרשו מלה כמלה
 כדי לפרש סתים סיוולת ממנו ואנחנו פרשו אותה מקורס כדי לסקל על
 סמעיון : יד) ר'ל שאין פ' מן הרחלה כפשוטו לא פי מן הרחלה הוא רמו
 לספרת עינא דא' ח' בעינא דו"א שרוחץ הגוויין דו"א שם בחי' דינים וסו
 שעלו מן הרחלה ר"ל שנסחלקו שגוויין מכח רחילה העליונה :
 טו) פ' כי העיינון דו"א וסכ' מלאכים הם מחוברים ורכוקים ז'כו כרמיון
 התאומים שמעדין ומדובקים ז'כו כי ורך הע"ף לסיות נובך בשורש :
 טז) פ' שסוקסם לוי כי סתם ממם שאמר הכתוב שניך כעדר הקצובות כפך

הַקְצוּבוֹת וְאֵת אֲמַרְתָּ שְׁכֵלֶם מִתְּאִימוֹת *
כְּלוּמַר חוֹרָא דִּילְהוֹן כְּהֵוּא חוֹרָא דְעֵינִין
כְּד אֲתַסְחֵן בְּחוֹרְתָא דְעֵינָא עֲלָאָה יי וְדָא
זְמִינִין לְמַנְדַּע צְדִיקָיָא וְלְמַחֲזִי בְרוּחָא
דְחֻבְמָתָא * כְּמָה דָּאֵת אֲמַר כִּי עֵין בְּעֵין
יִרְאוּ * אֵימְתִי בְּשׁוּב יי צִיּוֹן * וּכְתִיב אִישׁר
עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֵתָה יי יִח וּכְדִין פְּקִיחוֹתָא
דְעֵינִין לְטַב * יי וְאֵית פְּקִיחוֹתָא דְעֵינִין לְטַב
וְאֵית פְּקִיחוֹתָא דְעֵינִין לְבִישׁ וְלְטַב * כְּמָה
דְכְתִיב פֶּקַח עֵינֶיךָ וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ * הָא

סדמיון משמע שהשניים הם לחוד ועדר הקצובות שסס גווני עינא סס לחוד
ואינם דבוקים ו"כו רק שסס דומין לו ור"כ איך סייס סתבוב שכולס מתאימות
שר"ל מחוכרים ומדובקים ו"כו ו"ש ואת אמרת שכולס מתאימות שר"ל
מדובקים וע"י * ותוך כלו חורא דילסון וכו' פי' לעולם כדאמרין מעיקרא
סתלת גווי עינא והמלאכים סס מחוכרים ו"כו כמ"ש שכולס מתאימות אלא
מש"ה כעדר הקצובות בכך סדמיון כלו חורא דילסון של סניך כסוף חורא
דעיינין דו"א כד אסתחן וכו' וסו כעדר הקצובות בזמן שעלו מן סרחס :
יד) כל לשון זס ככר מפרש יולא פד"קל אית ג' יעו"שב : יח) פי' כי מאחר
שנסחל סו"א בעינא דא"א וחזרו כל גווי עיניו לחוד כענינא דא"א כדון
ססוי פקיחותא דעיינין דו"א לטב על ישראל כדמין א"א סגרא טיב עין וליכא
סרתי אשנחותא לטב ולכיש כדבסמין כי סויל וסנניח כענינא דא"א חזרו כ'
עיניו לכחי' עין א' דכולא סמי : יש) סכי גרסינן ואת פקיחותא דעיינין
לטב ואת פקיחותא דעיינין לביש ולטב * כתיספת ו"א סחיבור כחיבת לטב
סאחרנס * וכוונתו לומד שלפעמים אית פקיחותא דעיינין דו"א לטב כלחוד
בגון בזמן שססחלים עינא דו"א בעינא דא"א ולפעמים אית פקיחותא
דעיינין דו"א לביש ולטב ומכיל דאית על פקיחותא לביש ולטב מדכחיב סק
עיניך בלשון רביס שני עיניס כמשמע ימינא ושמלח דין ורסמיס ולא כחיב
עיניך סוול לשון יחיד וסיינו בזמן שאין מסחלים כענינא דא"א סאו נקראיס
שניס ימינא ושמלח סמי ודוכא כמ"ש באדרא בסמוך ריש ע"ב ועוד סכיל
דאית אחרת ג' כ' מוכחיב עיניך סרסנס ירושלים וכו' סוול ג' כ' בלשון רביס *
ואע"פי' שלקמן בסמוך ספרש ססוק זס קאי על א"א * סכא מכיל דאית מן
סמקרא סקיראיס עיניך בלשון רביס * ולקמן מפרשו על סמסורה סכוכ
כספריסס עיניך ססר יי'וד אחרנס סוול לשון יחיד כי יש סס למקרא וס

הָכָא לְטַב וּלְבִישׁ • וּכְתִיב עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה
 יְרוּשָׁלַיִם נֹוּה שְׂאֲנָן אֶהֱל בַּל יִצְעַן בַּד יִסַּע
 יִתְדוּתֵיו לַנֶּצַח • הָא הָכָא לְטַב וּלְבִישׁ •
 דְרָא אֶתְעֵבִיד דָּא בְּלָא דָּא • תִּיאָנָא
 בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא • מָהוּ עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה
 יְרוּשָׁלַיִם נֹוּה שְׂאֲנָן • וְכִי יְרוּשָׁלַיִם נֹוּה
 שְׂאֲנָן הוּא • וְהָא כְּתִיב צֶדֶק יִלִין בָּהּ •
 וּבְאַתֵּר דְאַשְׁתַּכַּח צֶדֶק לָאו שְׂקִיט וְלָאו
 שְׂאֲנָן הוּא • אֶלָּא עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַיִם
 נֹוּה שְׂאֲנָן • נֹוּה שְׂאֲנָן לְעֵתִיק יוֹמִין אֶתְמַר •
 דִּהְוָא עֵינָא שְׂקִיט וְשְׂאֲנָן • עֵינָא דִּרְחֵמֵי •
 כַּא עֵינָא דְרָא נְטִיר מְאַשְׁגָּחוּתָא דָּא

למסורת • ומ"ש דלק אשתעביר דא בלא דא ר"ל כי סואיל ויש בו"א תרי עיינין
 ימיכא ושאלא לכן לא נעשה בהסתכלות סהוא טוב לבדו או רע לבדו אלא
 שניהם ביחד דינא ורחמי דרין נמשך מעין שמש ורחמים נמשך מעין ימין
 ב) פירושו הוא כי הנס נוקבא דו"א נקראת ירושלים כמ"ש דו"ל בסוף פ"ב
 מש"ל ובפ"ג משער מ"ח על מ"ש חו"ל ע"פ אמלאה סהורכה לא נתמלאה אור
 לא מהרבהם של ירושלים • כי ירושלים היא נוקבא דו"א נחובה ובשארם בסוד
 נקודה א' וכו' ועי"נ ע"ב • ושי"נ ע"ב • ושי"נ ע"ב • ושי"נ ע"ב • ושי"נ ע"ב •
 וכנס בירושלים על מעלה עד שיכנס בירושלים של מעלה • וז"ל מסו עיניך
 תראנה ירושלים כוה שאנן וכי ירושלים כוה שאנן הוא והא כתיב לך ילין כה
 וזו קאי על ירושלים ככתוב ברושא דעניינא אשר חוס על יסודם וירושלים
 וסדרק הוא בחי' דרין כי לך מלכותא קדישא דינא דמלכותא וא"כ איך קורא
 אותם בשם כוה שאנן • ותרן לא כוה שאנן על א"א נאמר וכלו אמר סכניא
 אתם א"א סנקרא כוה שאנן בבקשה ממך עיניך תראנה ירושלים • ועעם סנקרא
 א"א כוה שאנן משום שאין בו בחי' דינים כלל ובאתר דאשתכחו רחמי שקיט
 ושאנן הוא • ועעם שהים סכניא מחפלה לא"א שיגינה על ירושלים הוא כמ"ש
 באדרא בסמוך משום דכס אשתכחו גזרי דיכין יתיר מכל שאר אתרי •
 גא) פי' שאינו משתנה מבחי' רחמים לבחי' דין כמו סו"א שמשתנה מסכת
 מעשה סתחתיים פעמים דין ופעמים רחמים • ובגין כך כתיב עיניך תראנה
 ססר י"וד כי סואיל וספסוק קאי על א"א ששתי עיניו הם בחי' א' כולא רחמי

מסורת
 עיניך
 לכתוב
 סוד
 מוכרי
 א"א
 נקודה
 שמונה
 משמע
 גם ר"ת
 חל נוקבא
 חרוב
 סנקרא
 חיותם
 אשתכחו
 שם בואן סו"א
 כתיב
 חמישים

לַאֲשַׁחֲוֹתָא אַחְרָא • וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב עֵינְךָ
 תִּרְאֶינָה חֶסֶד יְיָ וְלֹא עֵינְךָ כֵּךְ וּמָה דְאָמַר
 יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא צִיּוֹן • הֵכִי אֶצְטְרִיךְ לְאֶכְפִּיא •
 לְדִינָא דְאֶשְׁתַּכַּח בָּהּ וּלְרַחֲמָא עֲלָהּ דְכְתִיב

מש"ס כתיב עינך חסד י"ד כדו שיסוס משמע עין א' ולא כמו סקריאס
 עיניך לשון רכוס • ואלע"ג שנספרים שבדינו כתיב בשני יו"דיון בספרים שלסס
 סיס כתוב עינך חסד י"ד שנייס : כב) סוקסס לו כי מאחר דכרישס דקרא
 כתיב חוס ציון א"כ אמאי שכיך קרא אח"ך שמא דציון ונקט ירושלים דסו"לל
 עיניך תראכס אותס • לוס אמר סכי אלטריוך וכו' וסענין סוף כי סנס כתב
 דו"ל כפ"א מש"לו כי גידול סנוקכא אינו כפסס אחת רק בזמניס סרכס נחקכס
 ונגדלת מעט מעט • וסוף כי תכלית סמיעוט אינא פחות מנקודס א' ותכלית
 סגידול שלס סוף שיסס כס כל סו"ס שלס ותחיס עס ז"א פכ"פ סוף לגמרי
 וישתמשו ב' מלכיס בכתיב א' וסמנס בין זס לוס יש כתיב רכות ווס סרין אחת
 בסיותס נקודס א' שעומדת למטס מסיסוד של ז"א • וסכני בסיותס פרוף גמור
 ב"ס אף ששיעור קומתס באחורי ז"א מחוס ולמטס • ג' בסיותס מקבלת אורות
 סחמטס ראשונות של ז"א וואו נגדלת כמוסו אף שערין סוף בכחונת אכ"א •
 ד' בסיותס פכ"פ מחוס ולמטס • ס' שיאירו כס ס"ר של ז"א אכל ערין סוף
 עומדת מחוס ולמטס • ששי סתסוס גדולס כמוסו אף שכתרו גדול מכתרו •
 ולכן ערין לריכס לקבל אורותיס על ירו • ז' סתסוס גס סוף משתמשת בכתיב
 א' כמוסו וכו' יעו"שב • עוד דע כי סנס מדכרו דו"ל דפ"ב מש"לו סכו"ל
 משמע כי נוקבא דו"א נקראת ירושלים בין בזמן סיותס אכ"א בין בזמן סיותס
 פכ"פ שכתב סס כי בזמן בית שני סיותס סנוקכא דו"א כימי סחול עומדת
 פכ"פ עס ז"א מחוס שלו ולמטס ככתיב י"ס נמורות וכחורבן בית שני חורס
 לבתי נקודס א' אכ"א תחת סיסוד וע"ס סראשונות שלס ירדו לקליפות ווסו
 סוד שארו"ל אף כתמלאס לור אף מחורבכס של ירושלים יעו"שב • משמע
 מדכרו ז"ל כי נוקבא דו"א נקראת כסס ירושלים בין בסיותס פכ"פ בין בסיותס
 אכ"א ככתיב נקודס א' • אכל כסס ציון אינא נקראת בזמן סיותס ככחונת
 נקודס א' תחת סיסוד אף לפחות ער סתגדיל ותחיס ב"ס נמורות אע"פי שסוף
 עומדת אכ"א מחוס דו"א ולמטס אז משס וסילך נקראת כסס ציון ג"כ • סכ
 משמע ממ"ס דו"ל כפ"ל יסעיס סו' לג' ובס"ג סקורמס לו ד"מכ ע"ב וו"ל
 גס ר"ת חוס ציון קרית מועדנו סס **הצ"ק** בני רחל לרמוז כי סוף כתיב
 רחל נוקבא דו"א סיוולאת מחוס דו"א • ולוס אמר חוס ציון כלשון
 תרגום ולא אמר רחס כלשון סקודס לרמוז א סכו"ל עכ"ל • וסס בזמן סיות
 סנוקבא אכ"א כחוס דו"א קאמר דו"ל סנקראת כסס ציון אכ"כ כ"ס דבזמן
 סיותס פכ"פ שאז סוף יוחר כחונת רחמיס סנקראת כסס ציון • וו"ס סכי
 אלטריוך וכו' ר"ל כן סוף ססלורך להשניא עיכא דא"א עלס לאכפייא לרינא
 שס בזמן סיותס ככתיב נקודס א' תחת סיסוד ולרחמא עלס לסגדילס ולככותס
 ככתיב פרוף • וכס אשתכחו גורי דינין יתיר מכל שאר אתרי • כי ככל שאר
 סוזמיכיס של גדלות סנוקכא אע"פי שערין יש כס כתיב דיניס וגבורות כי ערין

עינין
 אלא
 ירו
 ק"כ
 אס סו
 ס סכוד
 ס סכוד
 ס עינין
 ינין סס
 יודולס
 ציון קרית
 מר סניין
 ועס סקרא
 רחמי סקרא
 ס סוף כפ"פ
 סקרי
 משתס ססס
 עינך סקרא
 כולל סחמ

צדק ילין בה • דבה אישתכחו גזרי דינין
 יתיר מכר שאר אתרי כנ ותאנא כתיב עיני
 יי אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית
 שנה • השתא עיני יי אלהיך בה • וכדין
 פקיחותא דעינין בה רטב ולביש • בגין
 דאית בהו ימינא ושמארא • דינא ורחמי •
 ודומנא דאתי ישתכח בה עינא חר דרחמי
 כד עינא דעתיקא דעתיקין • הדא הוא
 דכתיב וברחמים גדולים אקבצך • כיון

לא הגיעה להכלית הגדולות להיות שנים משתמשים בכחך א' מ"מ אינם דינים קשים כ"כ יען כי כבר נשלמה כ"ס גמורות • וכבר הסתולס להקרא בשם ליון ג"כ לכל כהיותם בכחי נקווה א' שאז נקראת דווקא בשם ירושלים ולא ליון אז אשתכחו בה גזרי דינין יתיר מכל שאר אתרי ולכן אמר ירושלים ולא ליון הכי גרסינן דכתיב זכר ליון בה ובה אשתכחו גזרי דינין יתיר מכל שאר אתרי וכן הגורסין בס"טל זכריו סוף ס' ע' יע"ש : כג) פירושו יוכן כמ"ש ד"ל כפ"כ מש"לו וכש"ק ד"ס ע"ב והשתקנו לשוכו באר"ז ד' ר"ג אות לר יעו"שפ והעולם מדבריו דשם הוא כי מעת כריאת העולם ועד ימיה המשיח לא זכר שום דור להגדיל הנקבא בתכלית גיוולה להיות ב' מלכים משתמשים בכחך א' יעו"שכ' וז"ל כסכרה הוא שלא תקבל הנקבא שום חכרה ע"י או"ל כ"ל ע"י ז"ל עלמו כמ"ש ב'אות הקודם • ז"ל הוא עלמו מאיר המיד בנקבא דילום להגדילם ולכנותה בכחי דר"ף גמור ולכן אמר הכתיב תמיד עיני ה' א' בה • כי מעת כריאת העולם ועד ימות המשיח עינא דז"ל חס המשיחיים בה חין מכוון שזו א' הוא בסוד הדורמיטא שאז כסתמו עיניו ועפעפיו ואי אפשר להסגיה ולהאיר בנקבא אז כסכרה הוא שעינא דז"ל משגחת בה כמ"ש בה סכ כרוס דז"ל ק"ש שע"מ : אבל כל זמן שז"ל עיניו פקוחות אז אפשר לנקבא לקבל שום חכרה אם לא ע"י ז"ל עלמו (ועי' להרופ"ש ז"ל כפ"כ מש"לו הנז' מה שנוחק להרץ בזה יעו"ש) וז"ש הכא תמיד עיני ה' א' בה מראשית השנה שהיא זמן גדולות כחי' שזית שלה שייכס בו מיניו שהוא קודם כריאת המשיח שהיא כפ"כ ע"ס ז"ל ועוד אחרית שנה ר"ל עד שתחזור לבחי' נקודה אחת אחת היסוד שהיא מורגס האחרונה שלה כדכתיב לוק ליון בה דסוף אחרית שנה וז"ל כמ"ש באר"ז ד'ר"ל אות א' יעו"שכ' • השתא ר"ל עכשיו בזמן הזה עיני ה' א' בה וכדין פקיחותא וכו' ולכן אמר הכתיב עיני ה' א' בה כלשון רבים : כד) עתיקא ועתיקין הוא א' א' ומס שהולך לבאר ובריו חייבו משום ולא תימא דמס שאמר עינא חר דרחמי סכונס הוא על עינא ז"ל א' ומס שקורא

ע
 ג
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ
 כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 לד
 לו
 לז
 לח
 לט
 מ
 מא
 מב
 מג
 מד
 מה
 מו
 מז
 מח
 מט
 נ
 נא
 נב
 נג
 נד
 נה
 נו
 נז
 נח
 נט
 ס
 סא
 סב
 סג
 סד
 סה
 סו
 סז
 סח
 סט
 ע
 עא
 עב
 עג
 עד
 עה
 עו
 עז
 עח
 עט
 פ
 פא
 פב
 פג
 פד
 פה
 פו
 פז
 פח
 פט

דְאָמַר רַחֲמִים • מְהוּ גְדוּלִים • אֵלֶּא אֵית
 רַחֲמֵי וְאֵית רַחֲמֵי • רַחֲמֵי דְעֵתִיק דְעֵתִיקִין
 אֲנוּן אֲקִרוּן רַחֲמִים גְדוּלִים • רַחֲמֵי דְזַעִיר
 אֲנַפִּין אֲקִרוּן רַחֲמִים סְתָם • וּבְגִין בְּךָ
 וּבְרַחֲמִים גְדוּלִים אֲקַבְּצֶךָ דְעֵתִיק יוֹמִין •
 תֵּאנָא כִּי כְהֵי עֵינִין בְּתַרִין גּוּנִין מְנִיהוּ
 בְּסוּמָקָא וְאַכְמָא • שְׂרָאן תַּרִין
 דְמַעִין • וְכֵר בְּעֵי קִדְשָׁא דְקִדְשֵׁין לְרַחֲמָא
 עַד יִשְׂרָאֵל • אַחִית תַּרִין דְמַעִין לְאַתְבְּסָמָא
 בִּימָא רַבָּא • מֵאן יִמָּא רַבָּא • יִמָּא דְחַכְמַתָּא

אותה כש עינך חר דרחמי הטעם חוק משום שלעת ל תמיד תהיה עינך דו"א
 מסתכלת בעינך דא"א וחזרת גם היא לעינך חזק עינך דרחמי כמו עינך
 דא"א וכמ"ל בלות ח"י יע"ש • לום אמר זון אינו לא עינך דא"א היא
 עלמא תהום משנתת בעינך דנוקבא תמיד רחום מדכתיב וברחמים
 גדולים ולא היא עינך דו"א סה"ש אע"פ שחזרת לבתי רחמים מ"מ אינם
 רחמים גדולים לא רחמים סה"ש וכלל זה שרחמי א"א נקראים רחמים גדולים
 ורחמי ו"א נקראים רחמים סה"ש הוא לכתת ספ"ד סנ"ל לקמן בד"קמ ע"ב
 יע"ש בלות מג : כה) פי' זה כבר נתבאר באורך בס"ד בד"קלב אות כד
 ופעולה משם הוא כי יש ב' דמעיות בעינך דו"א הנמשכים מן נו"ס דא"א
 המלוכאים בו ככתי' מוחין • ולו השני דמעיות סה כתי' דינים וגבורות
 וכשיוצאים מעינך דו"א הם יורדים ל' הנוקבא ושם מתמתקים ע"י שימשך להם
 אור מבתי' שני יסודות דא"א המלוכאים בדעת דו"א שאותו אסור הוא נמשך
 לנוקבא ומצתיק את ב' דמעיות ואת הנוקבא יע"ש • עיר נתבאר שם כי
 א"א וחנוקבא דו"א כולם נקראים בשם ימא רבא • וא"כ בשאומר סרס"בי ז"ל
 שדמעיות הם מתבסמן ביח רבא אפשר לפרשו בשני אופנים • חדא אפ"ל
 שכוונתו לומר שמתמתקים ע"י אור הנמשך מוסיד א"א • ושנית אפ"ל שכוונתו
 לומר שמתמתקים בחיך סרס"ף הנוקבא שנקראת ימא רבא • וז"ש בחני עייסין
 כלו"ו שם עינך דו"א שאזכרים בהם בתרי גווני מכוונתו בסומק ואיכס של כל
 עין ועין • שראן תרין דמעין כלו"ו שכל תרי גווני של עין אחת יש דמעת
 אחת לבר כי סנו"ה דא"א הם חו"ב דו"א ובאשר יוצאים סדינים מנלח דא"א
 שם חכמה דו"א או נכנסים בעינך ימינך דו"א ושם נעשים כתי' דמעת אחת
 ושרייא בגוון אוכמא וסומקא • וכן באשר יוצאים סדינים מוסוד דא"א שם
 כינא דו"א או נכנסים בעינך שמשל ונעשים דמעת א"א ושרייא בגוון אוכמא

עֲרָאָה • בְּלוּמֵר דִּיתְסַחוּן בְּנֵהְרָא בְּמִבּוּעָא
 דְּנַפִּיק מִחֲכַמְתָּא רַבָּא וּמְרַתְסָא לְהוּ
 לְיִשְׂרָאֵל :

חֻטְמָא כּוּ תֵאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא חוּטְמָא
 דְזַעִיר אַנְפִּין • בְּחוּטְמָא אִשְׁתַּמוּדַע
 פְּרִצוּפָא כּוּ בְהָאֵי חוּטְמָא אִתְפְּרִשָּׁא מְדָה
 דְכִתְיִב עֲלָה עֲשֵׁן בְּאִפּוּ • עֲלָה עֲשֵׁן בְּאִפּוּ •
 כּוּ בְהָאֵי תִנְנָא אִתְבְּלְרוּ אִשָּׁא וְנַחְלֵי דְנוּרָא
 דְרִית תִּנְנָא בְּלָא אִשָּׁא • וְלָא אִשָּׁא בְּלָא
 תִּנְנָא וּבְלָהוּ אִסְתְּלִיקוּ וְנַפְקִין מִחוּטְמוּי •

וסומקא • וכד בעי קודשא דקידשין שטרא ז"ל לרחמא על ישרא אחית תרין
 דמעין כרי לאתבסמא בימא רבא • ושא מאן ימא רבא שטרי נס סוקבא דז"ל
 נקראת ימא רבא • ואמר ימא רבמחא עלאס שסס יסודות דז"ל • וכדי עלא
 תקסס וסלא דז"ל סס למעלה מוז"ל וז"ל אידך קאמר אחית תרין דמעין למטס
 כרי לאתבסמא בימא רבא • לום אמר כלו' דיתסחון וכו' ר"ל שכוונס סיא
 שמשס וזלא אור ונמשך עד למטס בנוקבא דז"ל וע"כ מרחס לסו לישרש כו
 כבר כתבסמו דסוכס כמ"ל בד"קלח אופ כו יעו"ש : בו) פי' כבר שנינו
 בספ"ד ענין חוטמא דז"ל ומאי שנינו שס בחוטמא אשתמודע פרופס • כו
 עוקר סכר מפניס שסול ספרדוף סוא בחוטס כמו ששנינו במס' יבמות ד"ק
 ע"ל און סעודיס אס סול פרדוף פניס עם חוטס • וסכס כמו ע"י חוטס
 ניכר כל ספרדוף אס סול דינא או רחמי שסס סחוטס ארוך סוא בחו' רחמיס
 ואס סחוטס קטן סוא בחו' דין כו משו"ס נקרא בשם א"ל על שחוטמו ארוך
 וש"ע עלמין אסתליון פון סחול חוטמא וכמ"ס בחז"ל ד"לדר חוטמא דע"ק ארוך
 ומתפשט ואתקרי ארוך אפיס • וז"ל נקרא כן ע"ש שחוטמו ועיר (סריס"ש וסגר"ל
 כס כ רספ"ד : בו) פי' כו מש"ס עלס עשן באפי סוא נאמר בסאי חוטמא
 סחול חוטמא דז"ל ולא קאי על חוטס א"ל : כח) פי' דלא תימא שסכסוב
 אמר ולא משוי תאכל דמשמע ססאז סוא כסס ולא בחוטס • וכן מס ססויס
 גחליס בערו ממנו סיוו מוסאז שספס וא"כ ליכא בחוטמא ב"ל תנא בלחור
 סשו"ס קאמר בסאי תנא אסתכללו אשא ונחלי דנורא סוכריס כסויס סססוק
 וסיוו כמ"ל בד"קלח ע"ל דמחר נוקבא נסיק תנא ומחר נוקבא נסיק אשא
 יע"ש • ונחן טעס לום משוס דלית תנא בלא אשא שסס און אס מסיקין וזלא
 עשן וכו' נח ד"ע ע"ל אמר וסי' וסר סיני עשן כלו מפני אשר ודר עליו ס'
 באז וכן חי אפשר לסדליק אס בלתי עשן ומשו"ס לא סודך לסוכיר סכסוב

כט ותאנא פד אתחברו תלת אדין דבליין
 בהאי תננא דנפיק מחוטמא . אתקמט
 חוטמא ונשיב . ונפיק תננא אכמא וסומקא
 ובין תרי גוני . וקרין ליה אף וחימה
 ומשחית . ואי תימא אף וחימה דכתיב כי
 יגורתי מפני האף והחימה דאנון תננא
 אכמא וסומקא ל משחית מנא לן . דכתיב
 לפני שחת יי את סדום ואת עמורה שחת
 המשחית בנורא דליק מוקדא לא ותאנא
 חמש גבוראן אנון בהאי זעיר אנפין .
 ואסתלקו דאלף וארבע מאה גבוראן
 ומתפשטן בחוטמוי בפומא בדרועוי בדין

את האש שחוטמא כי אי אפשר זה בלא זה . וכלשו העשן והאש והגחלים
 אסתלקו בעת סרוגו ונסקין מחוטמוי דח"ל : כט) פי' כי כאשר נחכרו תלת
 לין העשן והאש והגחלים והסכימו ללאת מחוטמא אז אתקמט חוטמא ר"ל
 כתלמא ונכוזן יותר ממא שסיה בתתלה ונשיב ממנו רוחא דרובוא ואז יולאיה
 עשן שסוף אובמא ובגחלים שס סומקא : ובין תרי גוני כל"ל וכן סגים
 משרח"ו ז"ל בד"א וכן סוף כו' שמות ד"לם סו' עב . ור"ל וגם יולא ממנו
 לסקת שלכת שגוון שלם סוף ממולט בין תרי גוני סו"ל שאינו לא אוכס
 ממא ולא סומק ממא ועי"ע לקמן בד"קמא אות ס"א . וקרין ליה לעשן סו'
 סגול מכולשו חתא כש אף וחימא ומשחית . כי העשן נקרא אף והגחלים
 נקראים חימא . והשלכת נקראת משחית כדמפרש ואזיל : ל) פי' כי משחית
 לא נזכר בחאי קרא . משו"ס מייתי קרא אחריונא דכתיב לפני שחת ס' שסוף
 לשון משחית . וס"ס דקום מזי לאתווי פסוק וסוף דקום יכפר עון וכו' שזכרו
 בו שלשת לא דניחא ליה לאתווי מאורייתא (עי' יפ"ט) : לא) פירושו כתבו
 דו"ל במאמר"ר כפי' סאר"ר ד"לח ע"ד ור"טל ע"א וו"ל בקיבור כבר סודעתיך
 בכ"מ ענין ס"ח וס"ג מס ענינא ואיך כל סבורות נכללת בלו סס"ג שס סורס
 לכולם וסס סור ס אופות מנצ"ך שס גי' ס'ר' ודע כי כל גבורא מסס
 סיא כוללת כל סס"ג וא"כ כסיות כל גבורא מסס כמסר ס'ר' יסוי כולם אף
 וארבע מאה גבורות . וו"ס ותאלא חמש גבורין אינון בחאי וז"א ואסתלקו לשף
 ות' גבורין וכו' ואומרנו מתפשטן בחוטמוי כפומא וכו' סענין סוף כמס סורע

זַיִנִין דְּזַעִיר אַנְפִּין זְמַיִנִין * וּבְכִיכּוּל רַחֲמֵי
 עֲבִיד דִּינָא הֵוּא עֵת יְקָא דְכֻלָּא * דְתַנָּיא
 כַּד אַתְגְּלִיא עֵת יְקָא דְעֵתִיקִין רַעוּא דְרַעוּין
 כֻּלְהוּ בּוֹצִינֵי דְאַתְקֵרוּן בִּישְׂמָא דַּא נְהִירִין *
 וּרַחֲמֵי אִשְׁתַּכְּחוּ בְכֻלָּא * וּבִשְׁעַתָּא דְלַה
 אַתְגְּלִי טְמִירָא דְטְמִירִין וְלֵא אַתְנַרְהֵן
 אֲדִין בּוֹצִינִין * מִתְעֵרִין דִּינִין וְאַתְעֲבִיד דִּינָא
 מֵאֵן גְּרִים לְהָא דִּינָא * רַעוּא דְרַעוּין דְלֵא
 אַתְגְּלִיא * וּבְגִין כַּד מִתְפְּכִין חִיבִיא רַחֲמֵי
 לְדִינָא טַל וּמַרְה דְאֵמֵר הֲכֵא מֵאֵת יי מֵן
 הַשְּׂמִים * בּוֹזַעִיר אַנְפִּין אַתְמֵר * וּמִשְׁמַע
 מִדְכֻתִיב מֵן הַשְּׂמִים * אִשׁ וּמִים * רַחֲמֵי
 וְדִינָא * לְאַפְקָא מֵאֵן דְלִית בִּיה דִּינָא כֻּלְר

כי שם סו"ס סג"ל סוף רומז לא"א לא שרשעים מסתכים איתו למד"ס ודור
 וסקס וסוף ומסכי וסוף כתיב אני ה' לא שתי דלא שניוה דלא שניוה מרחמי לעלמין
 וסוף לא כל זמנא וכו' ר"ל ע"י עוכות סתתוניה גורמים שמסלק א"א
 שנתקו מו"א ועי"ב מתעוררים סדויים דכו"א ולפי ע"י סתלקות סתת א"א
 מו"א כהעוררו סדויים מש"ס כלו כביכול רחמי עביר דינא ולעולם א"א עלמו
 אינו משתני מרחמי לעלמין ולכן אמר הכתוב וס' המעיר על סדוס וכו' סוף
 רמז לא"א כי סוף סוס הגורם : על) סוקסס לו שסס פסוק וס' סמעיר סוף
 רמז לא"א א"כ א"ך יתוישב מוס ססויס ספסוק מלח ס' מן ססמיס דמסמע
 שגפריית וסס סס סיו כמקום אללו וסורידס לארץ וסוף קאמרינן דססס ליבא
 דינא כלל לום אמר כי ס' סנוכר כסיפוס דקרא סוף קאי על ז"א ולא על
 א"א * כי ככל מקום סנוכר סס סו"ס ב"ס כחד קרא חד קאי על א"א וחד
 קאי על ז"א כמס"ל כד"קלח ע"ב ועו"ש * וסכי קאמר וס' סוף א"א סמעיר
 על סדוס ועל עמורס גפריית וסס * ואין סגפריית וססס סוף ממכו לא מלח
 ס' סוף ז"א כי א"א סוף רחמי גו רחמי * ומכיל דאיוס וסס סו"ס כסיפא
 סוף קאי על ז"א ממס דדור וס' ספסוק מן ססמיס שפירוש סמיס סוף סוף סוף
 ומיס רחמי ודינא וסיונו ז"א לאפקא א"א דלית ביוס דינא כלל :

שְׁלִים קְדַמָּאָה לֹא שְׁלִים • דְּהִשְׁתָּא שְׁלִים
בְּעֵשֶׂר נִסְיוֹנֵי • וּבְגִין כֶּךָ פְּסִיק טַעְמָא
בְּגוּיְהוּ דְּהִשְׁתָּא לֹא הוּהּ אִיהוּ בְּדַקְדְּמִיתָא
יַעֲקֹב יַעֲקֹב • בְּתֵרָאָה שְׁלִים • קְדַמָּאָה לֹא
שְׁלִים • דְּהִשְׁתָּא אֲתִבְּשֶׁר בְּיוֹסֵף • וְשָׂרָא
עָלֶיהָ שְׂבִינְתָא • וְעוֹד דְּהִשְׁתָּא ר' אֲשִׁתְּרִים
בְּאַרְעָא אֵילְנָא קְדִישָׁא בְּגוֹנָא דְלַעֲיָא •
בְּתֵרִיסָר תְּחוּמִין • בְּשִׁבְעִין עֲנַפִּין • מַה
דְּלֹא הוּהּ בְּקְדַמִּיתָא • וּבְגִינֵי כֶּךָ בְּתֵרָאָה
שְׁלִים קְדַמָּאָה לֹא שְׁלִים וּפְסִיק טַעְמָא

לאשמעינן בתראתא שלים קדמאח לא שלים כי עכשוו נתקנס כ"ו ד נסיונות
ועי' בס"ח פ' וירא ד"כ רע"ב שם כתב רז"ל וז"ל פי' קדמאח לא שלים
שמו חסדים לבדם בתרא שלים שכללו אשא במיית ועו"ש וסוף כמ"ש ב'ו'
וירא ד"קיע ע"ב כי מעיקרא סיס אנרס בחי' חסד כולו רחמים ולא' סיס בו דין
כלל ואין זס שלמות וכשעקר את יחאך כבו סיתס אחרונס לעשר נסיונות
שס נאמר אנרסס אנרסס אז אשתלים בדונא וברחמי (עי' יפ"ש) :
ג) אע"ג שקודס מכירת יוסף שראת עליו שכינס מ"מ כיון שנסתלקס אח"ך
ממנו כמלא שלא סיתס בקביעות אכל ששתא דאחבשר ביוסף שראת עליו
בקביעות וזכ לא נסתלקס אפי' כשייר למלרס דכתיב אכני ארד עמך מלרמס
(סס) : ד) אין סכוונס שנלמו בארץ ישראל ספרי לא סיו שבעיס נפש לא
במלרס עס יוסף וכני ועס יוכדר שנולדס בין סחומות • לא ר"ל שנלס
בארץ סתחונס סוף וסיס באיוס מקוס סחלקי סארץ ולכן לא אמר
בארעא קדישא לא בארעא ססס • ומ"ש כגונא דלעילא ב"ב סחומין • פי' כי
גס בעולס סעליון יס"ב סחומין כנגד י"ב שבעיס כמ"סל כד"קלר אוח כע'
יעו"ש ב' ופי' בשבעין ענפין כתבו רז"ל כש"ג סקדמס ל"א ד"לכ סר"ע וז"ל
עוד כיאר לי ענין סחרי"ג אכרס באופן זס דע כי כל סנסמות כלולות
באד"סר וכו נחלקיס לשרסס רכיס וזס עניינס בתחלס סס נחלקיס לזווס
אכות ואח"ך ל"ב שבעיס ואח"ך לשבעיס נפש ואח"ך מתחלקיס עוד ער שסיס
רכוף שרסיס קטניס וכו' יעו"ש : ה) ר"ל וע"י י"ב סחומין וע' ענפין אלו
נלסס גס יעקב אע"ס סוף עלמו כי עלס עי"ז מדרגס אחר מדרגס כמ"ס רז"ל
כס"חל פ' שמוק ד"נח ע"ב וכפ"א משער סארק זון וז"ל גס ענין יעקב ועקב
ספיק טעמא כנו' באדרא וסענין כי סנס בחי' יעקב אינס יולאק לא עי' ב'
בקיעות א' סוף בקיעת יסוד אכא עלמו ואח"ך סאורות כוקעיס מסך אחר

מ
ס
כ
הק
קע
סר
סוק
אמו
סוף
שמש
כחלס
תחלס
דגולת
מס"כ
כו כל
אמס
ני' מס
שנירס
ואח"ך
סלומס
דגולת
וסוף קדמא
מר' עס ככר

תנינן כמה חילא דמשה דאחית מבילן
 דרחמי לתתא ובד אתגלי עתיקא בזעיר
 אנפין כללא ברחמי אתחזון וחוטמא
 אשתכיך ואשא ותננא לא נפיק כמה
 דאת אמר ותהלת אהטם לך ותאנא
 יא בתרין נוקבין דחוטמא בחד נוקבא נפיק

ובלומי ומס"ס טוט שליס ככלסו בדוכא וכרחמי לכן כ"ל שסעיקר סוף כפוי
 סשני שפכר רז"ל במאמ"ר ד"מק ע"ד כביאור סוגיון דסכא שכתב סס וז"ל
 קדמאס שליס כתרסס שליס ככלסו סכס סס סרלשון סוף כח"א וסשני סוף
 בנ"א עכ"ל וכן פירש סרב מק"מ כביאורו סקלר לחד"ר וז"ל כתרסס ססוף
 ז"א שליס ככלסו כרחמי דוכא וכמ"ס בנ"א בלק ד'קלס ע"ב בנין דלעטרו לים
 כרחמי דוכא נסקו דל' דספי בר וכו' ובכן סוף שליס ככולסו כשניסס עכ"ל
 (ש) פי' כיו מסס רב"ט סוף סיס רלשון לעשיית סדבר סוס מס שלק עשו
 לדיקיס סקדמו ליו ופי' ללו דרב חיליס ורב נובריס ססוף כלול ממשיס רכוף
 נשמות לל סיס בו וכולת לבדו לסמשך ס"ג מכלין לתתא לז"א ודע דלפו
 ממס אחית מכלין דרחמי לתתא לל סררת לבד דסכי כתב רז"ל כפי"א מ"ס סוף
 וז"ל ולמסס ככר כירכנו כו סין לז"א מליפות י"ג ת"ד רק ע' לבד אפילו
 כשלאננו סומריס י"ג מדות לל סל שכללים סררת ס"ג דל"א כע' דז"א ויש
 כסס י"ג סררות סך י"ג מקויס אינס לל ע' לבד וז"ל סו ס"ג מדות סס
 דל"א לל ססס כמשכיס עד ז"א עכ"ל וכ"כ ככוונת ויעבור סוף דרוס ס'
 יעו"ס וז"ל לל מלין למימד דמסס כחיליס תקיף אחית י"ג מכלין ממס
 כז"א דסל סין מקוס פני ז"א סובלים י"ג תקויין ממס רק סררת (יפ"ס)
 (י) פי' זס סוף סלסוס דכריס סלמוריס למעלס בתחלת סוף ס' סלמר סס
 כו מ"ס ככריותא ע"י סררת ס"א כז"א מתכסמן דרויניס שכו' זסו סוד
 פסוק ס' ס' וכו' יעו"ס סקס עכשו קל מסייס וכד לתגלי וכו' כל' וז"ל
 נמלל כו פסוק ס' ס' סוף דומס כדומס למ"ס ככריותא ומ"ס כלל כרחמי
 סתחזון ר"ל כל פילופי אכ"ע וכל מאריסון דרויין נראיס כרחמיס וחוטמא
 דז"א אשתכיך ר"ל מתכסס כו השיכך סנ' סכל סוף ססבימו כמ"ס לקמן
 בכות יד ופאף ותננל לל נפיק מניה כמד"ל ותסלתי אהטס לך ר"ל סררין
 אפי לך לבסס סרויסי שכוטמן ופסוק זס ס' א' אמרו לז"א כמס"ל כד"קל
 סוף לג יעו"ס (יא) פי' דסשתא אשמעיין סתין מסנ"י סנחירויס יולל עשן
 לל סחד נוקבא ססוף נחור ימין נפיק תננל להיע ר"ל מתלסב בלף וסרבע מאס
 נכרות ולפי שכבר סוכיר מנייכס למעלס כד'קלו ע"ב יעו"ס בכות לס מסו"ס
 לל חס לכוסלס סס ומשתקעל וכו' ר"ל וחותו סתננל סוף מתפסע ממקוס
 למקוס עד שמשקע כנוקבא דס"ר ססוף כחי' סבינס דקליפת נוגס דכריתא
 כמ"ס רז"ל כמכ"ס ש"ו ח"כ פ"ו ד"קן ע"א וכפ"ע דס"מט וכמא"מר ס' ויחי
 ד"כב יעו"ס וז"ל כו מס שמשקע זס סוינו כדו לעורר אף סנעלי דויסי

תַּנְנָא לְהִיט וּמִשְׁתַּקְעָא בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא
 רַבָּא יְכּ וּמַחַד נּוֹקְבָא נְפִיק אַשָּׁא רְאוּקִיד
 בְּשַׁלְהוּבוּי וּמִתְלַהֲטָא בְּאַרְףּ וְאַרְבַּע מֵאָה
 עַלְמִין דְּבַסְטֵר שְׁמֵאלָא יְג וּמֵאֵן דְּגָרִים
 דְּקַרְבָּא בְּהַאי אַקְרִי אִישׁ יְי אַשָּׁא דְאַכְלָא
 וְאוּקִיד כֹּל שְׂאֵר אִשִּׁין יְד וְהַאי אַשָּׁא לֹא

וסקליפות דתמן לשלטו בעולם . אזי אפשר לומר כי שסקוע שלם הוא ביטול
 שלם כענין שאמר הכתוב ותשקע . השא שסרי ביטול שתכנן וסאשא . הוא תלוי
 דווקא בחזרתם למעלה בתוך החוטם כמ"ש בוי' פ' כוח ד"ע ע"ל ח"ל וע"ד
 כתיב ישימו קטורה בלשך בגין דאחדר אשא לאתריה ותועמא אסתכנו בסוסא
 דיתא לגו לבו עד דאסתחיר כלל ותב לאתריה ואתקריב כולא לגו מחסכה
 ואתעביד רעותא חדא וכרין ריח כיתוח דנח ריבוא ואתעביד כיתוח דהא תנכף
 אסתכנו ועייל וקמיט . באשא ואשא אחיד בתנכא ועיילי דתרווייהו לגו לבו עד
 דנח ריבוא וכו' ועו"ש ב וס' סס דברי ר"ל שכתבנו בסמוך באות עו ועו"ש :
 יב) פי' ומחד נוקבא שהוא נחיר שמא נפיק אשא ולפי שטר שמא הוא יותר
 דין משו"ס נפיק אשא דאוּקִיד בשלשכוּבוּ כי הוא קאם יותר מהעשן . ומתלסטא
 בלא וכו' ר"ל וזו האש הוא לוטא ומתלהב בלא ות' גבורות נעלמים הנאקוים
 וכשרים בסטר שמאל של החוטם . וענין הוא כי גם מהאש לכדו שאף
 מחלית גבורת החוטם מתפשטים ממנו לא ות' גבורות כמ"ל בד' קלו אות לה
 כי שורשם הוא חמשה אותיות מכלפ"ך העולים פ"ד וכל אקת מהם היא כלולה
 מפ"ד הרי לא ות' גבורות . וזה האש שהוא שורש כולם הוא מתפשט ומתלהב
 בס' ועי' לסרב מק"מ בפ' סקלר לאד"ז שכתב כי באד"ז ד"לרד אמר רש"י כי
 שם אבל בספרא דרב סמוכא סבא אוקים שני נקבי חוטם דו"ל אחד תגלח
 ואשא ומחד כיתוח וריחא עכא והגם שאמר רש"י כי שם ושפיר הוא . אין
 סדווגא שאור בו ממ"ל כאן שא"כ למא כתב באד"ז שם בשעת פטירתו כדחכא
 מאחד שכבר ידע סכרת רב סמוכא . לא מ"ש ושפיר הוא סיינו לעתים רחוקים
 יסיה כן אבל על הרוח הוא כדברי רש"י כי ז"ל שפשא הפסוק כותיה סרי
 סתמא תקני עלם עשן באפו וכו' ועו"ש ועי"ע מ"ש באד"ז ד"לרד אות י"ד
 ועו"ש : יג) פי' ומי שגורם בעונו להסתקרב בהאי דר שמאל של חוטמא
 אקרי אש ה' ר"ל אותו אדם נקרא אש ה' על שם שהוא מוומן ליקירת אשא
 רח"ל שאף אש אוכלת אש . או יסיה פירוש אקרי ענין מקרם ופגע כמו אשר
 קרך בדרך וכמו דאמרוין בגמרא (שבת ד"ט ב) ומנין דמשכת שייתא ומקרי
 ונפיק ור"ל פוגע בו אש ה' ולכן אמר אקרי ולא אמר אקרי . ומ"ש אשא
 דאכלת ואוקיד כל שאר אשין . כ"ל שזו שרמו הכתוב ואש סמיו תחלב גחלים
 שר'ל שזו אש אוכלת גחלים . א"כ סול"ל עלים או פחמים בערו ממנו ומרקמל
 גחלים בערו ממנו משמע שאחר שפבר סס גחלים עכ"ז סס בערו ממנו וא"כ
 נמצא שהוא אש אוכלת אש : יד) פי' וסאי אשא סיוטא מכחיר שמאל לא

אַתְּכֶסֶס אֶלְא בְּאִשָּׁא דְּמַדְבַּחָא • וְהָאִי
 תִּנְנָא דְנִפִּיק מִנוּקְבָא אַחְרָא • לֹא אַתְּכֶסֶס
 יֶזְקָא בְּתִנְנָא דְקַרְבְּנָא טוּ וּבְלֹא תִלְיָא
 בְּחוּטְמָא טוּ בְּגִין כֶּךָ כְּתִיב וַיִּרְחַץ אֶת רִיחַ
 הַנְּיָחוֹחַ דְּכֻלָּא בְּחוּטְמָא תִלְיִן • לְאַרְחָא
 הָאִי חוּטְמָא בְּתִנְנָא וְאִשָּׁא סוּמְקָא • וּבְגִין
 כֶּךָ אַתְּקַבֵּל בְּרַעְוָא • וְהָאִי דְכְּתִיב וַיַּחַר
 אֶת־יָדָיו • וַיַּחַר אֶת־יָדָיו • וַיַּחַר אֶת־יָדָיו • פֶּן

אתכסס אל באשא דמדבחה שטות מוכח של מטע בעו"ס שספל וכיון שטות
 אשא משו"ס לא אתכסס אל באשא כמוסו וסאי תננא דנפיק מנוקבא אחרא
 שטות נחיר ימין לא אתכסס אל בתננא כמוסו שטות תננא דקרבתא וסכס
 לכאורה סוס נראש לפרש כי סארת חוטמא דא"ל בחוטמא דז"א אינו מועיל
 כ"ל לשכך סרוגו דווקא ולא לכסמא לגמרי כמ"ש לעיל וחוטמא אשתכיד
 דסוינו דאשתכיד כרוגוס וכמ"ל בד'קלב אות יד יעו"ש אבל סכסוס לגמרי
 אינו נעש כ"ל ע"י אשא ותננא דמדבחה כדקאמר סכא דלא אתכסס אל וכו'
 דמשמע שאינו מתכסס אפי' ע"י סארת חוטם א"ל לא בקרבנות דווקא
 אמנם לפי סאמת אינו כן סריי באד"ו ד"רלד ע"ל אמר לשון כסוס ושכוד
 בקרבן ולשון שכוד וכיסוס בחוטם א"ל יעו"ש וא"כ משמע דשכוד סנוכר
 סכא בחוטמא דא"ל סייכו וכיסוס ממש וא"כ טריך לפרש כי מאי דקאמר
 סכא דלא אתכסס אל ע"י סקרבות לא אתא למיעיגי שאינו מתכסס ע"י
 חוטם א"ל לא סואיל ואין חוטם א"ל מתבלה מעלמו כ"ל ע"י סקרבות או
 ע"י סתפלות סכמקוס קרבנות תקנוס א"כ נמלא שאין חוטם דז"א מתכסס כ"ל
 ע"י סקרבות כי סס סמעורריס סארת חוטם א"ל וכפירוש זס ממש משמע
 מלשון סאד"ו סס כריכור ומאי דאמר וירח ס' את ריח סניחח יעו"ש כאות יא :
 (טו) ס' כי כל חוקק דייגיס וסגבורות סס תלויס בחוטם שאס סתננא וסאשא
 דנפיק מחוטמא אתכסמו או כל סגבורות מתכסמין ואס סתננא וסאשא לא
 נתכסמו או כל גבורות שלמטס איכס מתכסמין (יע"ש : טז) ס' סואיל וכל
 כיסוס סגבורות כולס סס תליין בחוטמא וסאי עיקר סגבורות כולס לכן משו"ס
 תלה סכסוב את סביסוס בחוטם דכתיב וירח ס' את ריח סניחח וכו' ופירוש
 כתבו דז"ל כש"סכ בסוף דרוש של שנת כסוד סריח וז"ל דע כי ענין סריח
 סוא בחי' סגבורות סמתפטיס למטס סחורריס לסמתק כשורטס כסוד סריח
 כי ססס מקוס סס"ג סס כחמסס מקומות ככו' באד"ר וסס חוטמא פומא דין
 דרועין אלכעין וחוטמא סוא עליון מכולס וכל סגבורות מתקבלות ועולות
 וכנסות כסוד סריח דרך נקבי חוטם וסס עולות עד סמוח סכקדל דעת
 אפר שס עטרא דגבורות ססיף שורט כל סס"ג וכו' כי סלא סריח עלמו קורס

מוחא בין טב רביש יט ותאנא מהאי עקימא
דבגו אודנין תלין כל אנון מארי דגדפיין
דכתיב בהו כי עוף השמים יוליך את
הקור ובעל כנפים יגיד דבר כ בגו אודנא
גטיף מתלת חללי דמוחא להאי נוקבא
דאודנין כא ומרה הוא גטיפא עייר קלא
בההוא עקימא ככ ואתצריף בההוא גטיפא
בין טב ובין ביש י טב דכתיב כי שומע
אל אביונים יי ביש דכתיב וישמע יי ויחר
אפו ותבער במ אש יי כנ והאי אודנא סתים
לבר י ועקימא עייר לגו לההוא נוקבא

סעקמימות וע"י העיוב ויכל סמוח לסכחינו : (יפ"ט בסוגיין וכפ"ב דספ"ד
וטנר"א כפ"ב דספ"ד) : (יש) פי' שמוח הסעקמימות של סאזנים מושרשים
וגאזחיים כל איגון מארוסון דגדפיין הסוכרים בסמוך סממוכים לסעלות את
קולות בני אדם למעלה ומניסם הוא שית מאס לפי רכוא כמ"ט בסמוך (יפ"ט) :
כ) פי' כי תלת חללי רמוחא הם חלולים כרי שיתוישכו בהם סמוחין שסס
חכ"ד כגודע ובאזחס סחלת חללי מוחא יש נקב ח' כמ"ט באדרא בסמוך
ורדך אזחו סנקב יודר נטיפו מסמוחין ונטיף בוקבא דאודנין ופי' נטיף
סוא כמו טיפת זלרף שורד מסמוחין ל סאזן (יפ"ט) : (בא) פי' ומכוח אזחס
סטיפס שזולפת בתוך סאזנים כמשך סקול וככנס באזן אע"פי ססוא עקוס
שאס לא סוס נטיף ממוחין לא סוח סקול נכנס לאודנין כלל מחמת סעקמומית
שכו אכל ע"י סנטיפו כשאב סקול בסכרה וככנס באזן כן סוא פשט לשון
סאזרח וסכי נמי משמע מאר"ו ד"ר ר"ר ע"ב שכתב שס וו"ל וקלא עייל כססוא
עקימא וזאטאב כססוא דססוא עקימא וזאטעכ תמן ועו"ט : (כב) פי' כי ססס
ע"י אזחו נטיפו נעש כ' דברים חרף סא דאמרן שעו"ז נכנס סקול באזן
ואזרח סוא שע"י שילך סקול לאט כעריכ ולא ככסילו אז אכטריף ר"ל
אחכחין מלשון מלרף לכסף ואזרכיך ססוא קלא ע"י אזחו נטיפו ויחכחין בין
טכ לכיס וכמ"ט באר"י שס מ"ט און מלין תכחן משי' דאטעכ קלא כססוא
כסוא דנטיפא כעקמימותא דאודנין ולא עייל ככסילו ועו"ט : (בג) ר"ל סתים
כשערי רישא דספיין על אודנין (ק"ב) . ופירושו דחוק ססרי אה"ך אמר
שסנעס סוא בנין למכנס קלא וכו' ואי סחיס קאי על שערי רישא סלא אדרכא
סס גרמין דלא עייל קלא באודנין . ועוד תיכח כשעתא דספיין על אודנין

ואמר
סמח
זולס
י עזן
כססוס
זו סוא
בת ר"ע
סוא כי
סאי קיסו
סוא עלסס
אודנין ס'
י ססטיין
ס' חרומס
שערי רישא
מלשמע
על אודנין
פי' דחא
זולא חככו
סאזן סמין
מסעקס סננין
מ"ט כעקימא
ככיס וזאטא וכו'
ככנס ור"ל סקס
באר"ו ד"ר ע"ב
סודות סאזן סכיו
כאזן עד סיסנ

דְּנִשְׁפָּא מִן מוֹחָא • בְּגִין לְמַכְנֵשׁ קְלָא לְגֵאוּ
 דְּלָא יְפוּק דְּבַר • וְיִהְיֶה נְטִיר וְסִתִּים מְכַל
 סְטְרוֹי • בְּגִין כֶּךָ הוּא רָזָא • וַיִּלְהוּוּ
 דְּמַגְרֵי רִזִין • דְּמֵאן דְּמַגְרֵי רִזִין כְּאֵלוּ אֲכַחִישׁ
 תְּקוּנָא דְרַעֲיָא דְאַתְתַּקֵּן לְמַכְנֵשׁ רִזִין וְדָא
 יִפְקוּן דְּבַר :

תְּנִיא כִּי בִשְׁעָתָא דְצוּחִין יִשְׂרָאֵל בְּעֵאקָא
 כִּי וְשַׁעְרֵי מַתְגַּלִּין מֵעַל אוֹדְגִין כְּדִין
 עֵייר קְלָא בְּהֵוּא נּוֹקְבָא דְנִשְׁיָא מִמוֹחָא

בשעתא דאתפנון מע"ג אודגין מאי איבא למימר ועוד שהרי עיקר השערות לא נעשו
 לסתום האזן לא שסעון גורם דחפיון לסטרא דאודגין • לכן נ"ל לפרש שסכונם
 הוה על תנוד האזן שהוא הסתום האמלטי שבאזן שסותם על נקב האזן • וע"ז
 אמר הכא וסאי אודגא סתים לבר שהוא סתום ע"י סתנוד • ועקומא עיול לגו
 ר"ל לגו האזן • כשהוא נוקבא וכו' ר"ל ומגיע עד מקום הנקב שבו נוטף אזר
 סמוח • ונתן טעם שלאזן לודך נעשו ב' דברים הללו סתנוד מלבר וסעקומיות
 מלגאו • ואמר בגין למכנש קלא לגאו ויסא נטיר וסתים מכל סטרוי • כי
 סעקומו מעכבר מכנסים שלא ללאת וסתנוד מעכבר מבחוד • דסא גולי סנטיפו
 דסאיב לקלא לא הוה סקול יוכל אפי' ליכנס מחמת סעקומיות כמ"ל באות
 כא וס' כ"ש שלא יוכל ללאת משם מכח סנטיפו דסאיב ליה • וסנא לעיל
 אמר כי טעם סעקומיות הוה בגין דיתעכב קלא לאלעלא כמוחא וכו' וסכא
 אמר שטעם הוה כרי שלא ללאת משם • וסני הטעמים הם אמת וגם כד"ז
 ד"לבר נתן ב טעמים לו שבתלם אמר בגין דיתעכב קלא וכו' וסח"ד אמר
 כסאי אודגא תליין רוין עלאין וסא נפקין לבר בגין כך הוה עקומא לגו יעו"ש ;
 בר) פירוש זה כסכו רו"ל כמאמר ד"כר סו"עכ וו"ל וסענין הוה ססכל סלוי
 כסענירות סתחזונים וכסאר יעלם קול סתחזונים ממליקותיהם כי גברו עליהם
 סרוינס וסקליפות ולעקו א ס' ככל לכס וסועסם לפיזי סתבוא כסזוני ועולם
 סקול סהוה סס' אס טוב הוה עולם משם לנכב סעיניס ויורדיס משם סני
 דסעות משני גווי סעיין סומקא וסוכמא סמשס נמשכיס סרוינס וסקליפות
 ומכסמיס בים סחכמס סעלוינס ומרסם על ישראל • וסאי אכטרוך לנקוס
 מאויבסס ויורדיס סנכא וססא דרך נכב ססועס וכן לסופך ס"ו וכו' יעו"ש
 ועי"ע לקמן באות לב : כה) סו' כי בלא גילוי ססערות מעל גבי אודגין סו
 אכסר כסוס סניס ליכנס סקול כסודגין אך סע"י סמתגליס ססערות מעל גבי
 אודגין אז כרין עייל קלא כססוא נוקבא דנטוף ממוחא סהוה סנכב סכספימיות
 סאזן סמדרך סס ויורד סנטיפו לתוך סאזן כמ"ס באות כ וכו' • וכניס כמוחא

ד
 כס
 כס
 ועי
 כרין
 סני
 עולם
 כי ער
 סס
 סס
 כסל' כר
 לון כר
 למחוק סל
 לסכני יסר
 כו' סו' כי
 ססערין ססו
 וסר ססו
 שסיעס דססו
 כס' ססו

וּפְנֵי בְמוֹחָא וּנְפִיק בְּנוֹקְבֵי רְחוּטְמָא
 וְאִתְזַעַר חוּטְמָא וְאִתְחַמַּם וּנְפִיק אִשָּׁא
 וְתַנְנָא מֵאֲנוּן נוֹקְבִין וּמִתְעַרְיִין * כִּל גְּבוּרָאן
 וְעֵבִיד נוֹקְמִין כִּי וְעַד לָא נִפְקִין מֵאֲנוּן נוֹקְבִין
 אִשָּׁא וְתַנְנָא סְרִיק הֵהוּא קְלָא לְעֵילָא
 וּבְטָשׁ בְּרִישָׁא דְמוֹחָא וּנְגַרִין תְּרִין דְמַעִין
 מְעֵינִין וּנְפַק מִנְחִירוֹ תַנְנָא וְאִשָּׁא בְּהֵהוּא
 קְלָא דְנִגִיד רוּן לְבַר כִּי מֵהֵהוּא קְלָא דְעֵייל
 בְּאוּרְגִין אִתְמַשְׁכֵּן וּמִתְעַרְן כּוּלֵי הָאֵי
 וּבְגִין כִּךְ כְּתִיב וַיִּשְׁמַע יי וַיַּחַר אִפּוֹ וַתִּבְעַר
 בָּם אִשׁ יי בְּהֵיָא שְׁמִיעָה דְהֵהוּא קְלָא
 אִתְעַר כְּלָא כִּחַ תַּאנָּא כְּתִיב הִטָּה אֲרֵהִי

ר"ל ומתקבץ אותו סקול בחוד סמוח ומשם יולא בנקבי רחוטמא וכנ"ג
 באר ד' ר"ל ע"ב ועי' כ' אפוער חוטמא ואתחמם על שונאים דישא דעקין
 לסו' וכדין נפיק תננא ואשא מאינון נוקבין שס' בח' הנבורות של סחוטם
 ועי' כ' מתערין כל גבורת שס' ר' גבורות הנשאלות סמטשעים בפומא כדוועין
 בידון באלכעין ועביר נוקמין כדעקין לסו' לישא : כו' עכשו חזר לבאר
 הענין באורך וקאמר כי קורס שילאו מנקבי סחוטם תננא ואשא' הנק' בתחלם
 עולם סקול למעלה ומכס כמות סחוטם סחוטם דישא דמוחא ו"ש כרישא דמוחא
 כי עד שם מגיע עליית סקול סחוטם וא"כ מכ"ש שמכס גם כמות סחוטם וסדעת
 שס' למעלה כמות סחוטם ועי' ז' יולאים תוקף סחוטם שבתוך מוחי סחוט' ב
 שס' בח' סדמעות אשר שם ויורדים מדרך סחוטם לחזק כסוד שני דמעות
 כמ"ל בד' קלב אות כד ואח"ך נפיק מנחירו תננא ואשא' ע"י סחוטם קלא דנגיד
 לון לב' וכונתו לומר דמשא"כ בעת סדוטם רח"ל שאותו סקול אינו עולם
 למותין אל משהון סולך תיכף לחוטם ועי' כ' מתעוררים דינו סחוטם לנגוש
 לפושעי ישרא רח"ל כמ"ל בד' קלו ע"ב יעו' ש באות כה ובאר' ד' ר"ל ר אות וע'
 כו' פי' כי מסחוט קלא דעיויל באורכוין גורם כל לו סענייסיס כי על ידו
 מתערין סדמעות ועל ידו יולאים ס' ג' של סחוטם וכגין כך כתיב וישמע ס'
 ויחר אפו' כי ע"י שמייעת חרס אפו סחוטם סחוטם וסיונו דקייס בסחוטם
 שמייעת דסחוט קלא אפוער כולל' וז"ל אפוער כולל' ולג' גרסינן אפוער כמות
 כמ"ש מסר' ו' ז' בסגות ד' יעו' ש : כו' (תשלום סכריתא סוף עד כו' ק'

אֲזַנְךָ שֵׁית מָאָה אֶלְפֵי רַבּוּא אֲנִין מְאֲרִיְהוֹן
 דְּגַרְפִּין דְּתַלְיִן בְּאֵלִין אֹודְנִין וְכֹלָא אֲתַקְרוּן
 אֲזַנִּי יי כט וּמָה דְאָמַר הַטֵּרָה יֵהִי אֲזַנְךָ
 אֲזַנְךָ בְּזַעִיר אֲנַפִּין אֲתַמַּר לִּמְסַטְרָא דְחַד
 חֲדָלָא דְמוֹחָה תְּלִין אֹודְנִין לֹא וּמַחְמִשִּׁין
 תְּרַעִין דְנַפְקִי מֵהָהוּא חֲדָלָא אִית תְּרַעָא
 חֲד דְגַנְדִּי וְאֲתַפְתַּח בְּהָהוּא נֹוקְבָא דְאֹודְנָא

אמר וטעם שסוית מאה אלף רבוא מלאכיב כלל משום שכל סתלת מוחין
 סס מאיריס כחאזנים כמ"ש לעיל כגו אודנא נטוף סתלת חללי דמוחא לססוא
 נוקבא דאודנין ע"ש באות כ' וכ"כ באר"ז ד"רזר ע"ב וז"ל סאי אודנא קרי
 בים שמינא ובשמינא סתכלין תלת מוחי דאיןן חב"ד וכו' יעו"ש' וכ"כ ד"ל
 במאמר פ' תרום ד"ב ע"ב וז"ל עוד אמר סס שכאון זס כללוס כל סשלוס
 מוחין דז"ל וכו' יעו"ש' גמלא סככל און יש סארת ג' מוחין ולכן סוית
 מאה אלף רבוא כי כל מוח כלול מעשר ושער מעשר עד סכלין לסיא מאה
 אלף רבוא ומס סנקראיס מארי דגרפין סוא על סס כי עוף סשמיס יולין סת
 סקול וכעל כנפיס יגיד דבר וכמ"ל באות יעו"ש' : כמ') כלל סל'ל ומס
 דאמר ססס סאי אונך וכו' ולא גרסינן ססס ס' וכו' כי לסון זס סוא חוור
 על מ"ס קודס ושס כאמר ססס סאי' וססס לכאורס סיס כראס לפרס שכוכתו
 כומר כי מרתיב אונך כף קמ'ן ולא כף סב"א ססוא לסון יחיד מוכרח לומר
 דקאי על ז"ל ולא על א"ל אך מלסון אר"ז ד"רזר ע"א כראס סאין סכוונס
 כן סא ר"ל כי אע"פי שככת בססוק אונך חסר י"וד דמשמע און סתת לא
 תימא דקאי על א"ל כענין מה שרשנו לעיל כד"קלו אות כא ע"ס עינין
 תראנא ירוסליס דסוא חסר י"וד דקאי על א"ל יעו"ש' סא אונך כז"ל אסמר
 דלא סויד סטוית סאון סא כז' א ומס שככת חסר י"וד סתא לאשמינין דרשא
 אחריתי למימד דתרי אודנין דז"ל כחד סקילין כמ"ס סרש' כז' ז"ל באר"ז כד"רזר
 סנז' יעו"ש' באות יב : ל' עכשו מפרס כח' סקב סכפנימות סאון סמכואר
 לעיל באות כח דמאזס חלל מוסלוס מוחין סוא כעס' ואמר כי מסטרס
 וחד חללא דמוחא ססוא חלל מוח סבינא כמ"ס כסמוך משס תליין אודנין
 כי עיקר תלייתס ר"ל יניקתס סוא מאומו סנקב סנעסס מחלל מוח סבינא
 כי מורך סס גולוס וכעפיס סמוחין כחוך חלל סאון : לא' כזוסריס סכידנו
 איתא סס סני כוססאות וגרסת ס"א סיא סעיקר דריק טפי מוס' סעיקר
 כוסס ס"א ססוא יותר מוחין' ופי' זס סוא מכוואר לעיל כד"קלו ע"א סאמר
 פרש' כי ז"ל סס כי מחללא כניינא מתקבע ומתפשט חד מכוועא אחרא ומתפתחין
 חמישין תרעין וכו' יעו"ש' באות ו"או וסות ז' פירושו' ואשמינין סכא כי מאזס
 סחמיס סעריס סיולאיס מאומו חלל של מוח סבינא דז"ל יש שער א' וסוא
 שער סחמיס סנאאר תמיד למעלס כגולגלתא דז' א כמכוואר סס באות ו"או :

לב ומסטרָא דאתפשטותא דההוא חללא
 דחמשין תרעין . אתפשט בגופא . באתר
 דלבא שארי . ועל דא באודנא קרי ביה
 בחינה ובלבא קרי ביה בחינה . דכתיב
 כי און מלין תבחן וכתיב וכוהן לכות
 וכליות . משום דמאתר חד מתפשטין :
 תאנא בצניעותא דספרא לב כמה דאודנא
 דא אבחן בין טב ובין ביש . כך
 בלא דבוזעיר אנפין אית סטרה דטב

סנס איתו שטער סוף נגיד ותפתח כסוף נוקבא דאודנא . ר"ל שמתן ומאיר
 באותו סוף שבפנימיות סוף כמ"ש לעיל בכות כס יעו"ש : לב) פי' שמבחי'
 סתפשטות סוף של חלל מוח סביב דו"א סוף מתפשט ג' כ כנופא דו"א
 עלמו . וסתחלת פישוטם סוף מן סלב ומשם סולכת ומתפשטת בכל סוף .
 והענין סוף כי סנס מוח בינס דו"א סוף בחי' ססוד דחי' שמריק שטע סוף
 יסוד דחי' סמסתיים בחום דו"א סוף מכון כנגד סלב כאכואר בשל"א רפ"ד
 ועו"ש . ומוכרח סוף שמדרך סיסוד יולאים ספרת סמ"ט שער יבינס סמכון
 כנגד ליבא דו"א ומשם עוברים ומתפשטים בכל סוף . וז"ש באתר דלבא שארי
 וסיינו נמי דאמרינן כפתיחת ליתו סכביא ז"ל בינס לבא וכס סלב מכין .
 ועי"ע בש"ס כ בדרוש ח' דק"ש ד"כ ג' ג' שכתב שס וז"ל ומן את דכרי לס ער
 כמי שמיס על סקרן יש חמיס תיבות כנגד חמיס שער יבינס כי שס סוף
 מקום סכנין כסוד מבטן מ"י ילא סקרן וכי' יעו"ש . לא דחס סוף קחי על
 בחי' אי' סמתלכת כו"א ולא על בינס דו"א עלמה . ולפי ססניס מאירה
 באון וכלב בשניס יחד לכן משו"ס באודנא קרי בים כחינס . וכלבא נמי קרי
 בים בחינס . כי סכחי' סוף באס מן סבינס ע"ד סנותן לשכוי בינס לסכחי'
 וכו' (עי' קו"ב ויפ"ש ור"ד) : לב) סכוונס סוף על אודנא דו"א כמ"ס דו"ל
 במאמר כפי' ספ"ד ד"ב ע"ב ובהנד"מ בד"כס ע"ד דו"ל וסכנון בעיני דסאון
 סעלוינס אין סקילות וסתפלות סמגייעים שס פועלות כס כי סוף דנומיס
 סשוטים וקינו ססתנס ועל סתחזון ועל סקלס לחזנו ויתמלא דניס וסוף סניו מעסק
 וימין ופאשר יגיע סקול באינו כי שכו כסוכס יתקן ז"א עלמו לקובל ח"א
 וסרממיס גזכריס . נמלא כי סתקון וסקלקול סלוי כו"א . כי כאשר יתקן סו"א
 עלמו ווס ע"י קול לעקת סתחזוכיס כי שכו מורכס סרעס יאיר אלוי ח"א
 ויסתכל כו בעין טובס ויתעלו סדניס . וספך כסיסך סו"ו ונמלא ססתפלות
 וסתעקות עדין יבואו וסוף מתקן על ידס לקבל שטע מא"א . אכל ח"א לב

לו האי קרא אשתמודע דכד נביאה קדישא
 שמע ואסתכל וידע וקאים עד תקונין אלין
 כתיב יראתי למ תמן הוא יאות לדחלה
 ולא תברא מקמיה * הואי בזעיר אנפין
 אתמר טל וכד אסתכל וידע מה כתיב יי
 פעלך בקרב שנים חייהו מא האי לעתיק
 יומין אתמר * דבכל אתר דאשתבה יי
 ביו"ד ה"א תרי זמני * או באר"ף דר"ת
 וי"ד ה"א * חד רזעיר אנפין * וחד לעתיקא

לו) פי' שפסוק זה הוא כודע באווס ערוף מדבר * כלו' שבוואי הוא מדבר
 כפרלף ז"א שם סידאס מלך סרויס * וכד נביאס קדישא סווא חנקוק שמע
 ואסתכל וכו' ר"ל שכאשר שמע סוד האון דז"א ואסתכל באווס סרנריס ששמע
 וידע מסווס * וקאים על תקונין אין ר"ל ונכנס כעומק טענין של האון
 והמוחין סמאיריס כסם כחיב יראתי * וכל לשון סרש"כיו ז"ל סווא פי' לחיבת
 שמעתי שמעך שמפרש חיבת שמעתי מלשון שמיעט ומלשון סכנס ומלשון ועת
 וחיבת שמעך ר"ל כחי' האון שאתם שומע כם ולכך יראתי כי האון סווא גורמת
 לכל סתעוררות סרויס * לח) פי' סרש"כיו ז"ל איסו קאמר סמן בז"א יאות
 סווא לדחלה ולסתברא מקמיה כי סאי קרא בז"א אתמר ככו בחי' סרויס
 ושיך ספיר לדחלה מקמיה (יפ"ט : טל) פי' וכאשר נסתכל עוד חנקוק וידע
 ככנאס שיש מיתוק לדויס דז"א ע"י א"ח (רר"ד) : מ) פי' או סחיל חנקוק
 לחסתכל לפני א"ח שיאיר בז"א לסמתיק דיוו (יפ"ט) : טא) פי' דסאי שם
 סווא' דכסויס דקרא לעתיק יומין סווא א"ח אתמר כי סווא סיס מחסתכל
 סכניא לסמתיק דינא דז"א * ולא קאי על ז"א כמו שם סיי"ס סנוכר כרישא
 דקרא * וקאמר סטעטס סווא דמפרשינן לוי לסיסא דקרא על א"ח ולא על
 ז"א משום כ"א אתר דאשתבה ס' ס' תרי זמני כפסוק אחר יוש איסו ספסק
 חיבות כניסס כגון פסוק זה וכגון פסוק וס' סמעיר על סרוס וכו' סנוכר
 כד קלו סו' עב' או אס אין כניסס ספסק חיבות ופסיק טעמא כגווייסו כמס"ל
 כאות א' * או כאל"ף ד"לק וי"וד ס"ח שם שני שמות משויס ז"מו אע"פי
 שאין כניסס ספסק חיבות ולא פסיק טעמא כגווייסו כגון אמרש לה' ארבי
 אתם וכו' וכ"ש אי פסיק טעמא או חיבות כגווייסו * חד קאי לו"א וחד קאי
 לא"ח * וב"ל דלאו כלל גמור סווא לא כאשר אפטר דפרשס חכי סקרי מלוכו
 כמא פסוקיס שיש כסם שני שמות ושניסס סס בז"א כמו ושמע ס' ויחד
 אבו וקבער כס אס ס' * ועל כסווס את ס' לאמר סיס ס' וכו' קנא וקוס
 ס' נוקס ס' וכטל קימס וכו' (עי' קו"כ ור"ד) :

דַּעֲתִיקִין מִנֵּי וְאִף עַל גַּב דְּבַלְהוּ חָר וְחָר
 שְׂמָא אֲקָרוּ וְחֲנִינִן אִימַרְתִּי אֲקָרִי שְׂמָ
 מָלֵא בְּזִמְנָא דְּכִתִּיב יי אֱלֹהִים מִנֵּי דִּהָא
 הוּא שְׂמָ מָלֵא דַּעֲתִיק דְּכִלְרָא וְדוּעִיר
 אֲנַפִּין וְכִלְרָא הוּא שְׂמָ מָלֵא אֲקָרִי מִדּ וְשִׂאָר
 לָא אֲקָרִי שְׂמָ מָלֵא בְּמָרָא דְּאוּקִימְנָא
 וְיִשְׁעֵי יי אֱלֹהִים שְׂמָ מָלֵא בְּנִטְיַעַת גְּנַתָּא
 וּבְכַד אַתְר יי אֱלֹהִים אַתְקָרִי שְׂמָ מָלֵא
 מִה יי כִּלְרָא הוּא בְּכִלְרָא מִוּ וּבִהָהוּא זִמְנָא

מב (מן חיבה ואש"נ דכלהו חר עד ה' ס' כלא סוף ככללא סבל סוף קישיא ה' יוכי כיה המשך הלשון וא"עפי ששני השמות הם רומין ז"ל וסרי כיהם הו"ם וגם חר שמא אקרו ר"ל ובנוסף אחד הם נקראים שאין אחד מנוקד בניקוד אדונה ואשני מנוקד בניקוד לסיס ומכן וכו' ר"ל ואין סוף שלק נקרא שם מלא שהוא שם המורס על שני פרטופים לא כזמנא וכח"ס לסיס אבל שני שמוה אחרים אינם נקראים שם מלא עכ"ו גם ה' ס' סוף ככללא ר"ל ככללא דשם מלא ע"כ המשך הלשון ובכארו אחת לאחת :
 מב) פי' כי ה' להים סוף נקרא שם מלא מפני שרמוז בהם שם של א"ל ושם של ז"ל כמ"ש רז"ל בש"כ בירוש ד' של וי"הכ גבי מם שנהגו פעולם לומר ה' הוא הלהים ועו"ם ; וכלא היא שם מלא ר"ל ובחיבור שני שמות לו סוף שם מלא אקרי (עו"יפ"ט) : מד) הרש"כ ו"ל קאמר ושאר לא אקרי וכו' ולא הברייתא שה"לכ א"ך קאמר אח"ך ה' ס' כלא סוף ככללא וכלא הברייתא אמרה כהדור ושאר לא אקרי שם מלא וכו' לא שרש"כ ו"ל מודקד ומלשון ראמריגן א"ן ; וככל אחר וכו' ר"ל ובכל מקום א"כ מו"ם משמע סופך מא"י אקרי שם מלא ולא אשחמיט בשום דוכתא לומר שם ה' ס' אומרים כי ה' לסיס שם מלא עד סוף קישיא חר : מה) פי' שעתה בא לתקן ואמר כי גם ה' ס' סוף כפסוק ה' שמעתי שמעך סוף ככללא דשם מלא ומם שלא זכר גם שם הו"ם ואדנות ויגו מפני שעיך קישייתו היא מפסוק ה' שמעתי שמעך שלא זכר בו שם אדני א"כ ו"ל משום שגם שם הו"ם ואדני נקראים ה' ס' כמדוקדק מדבריו דלעיל ואמר ובכל אחר ראשונה ה' ס' ב"ד ה' ס' או כאל"ף ד"לח וי"ד ה' ס' וכו' מו"ם משמע שגם שם הו"ם ואדני נקראים כשם ה' יען כי כיוסח אחד הם נקראים ולכן קאשר הרש"כ ו"ל סוף ה' ס' כלא סוף ככללא כוונתו היא גם על שם הו"ם ואדנות ו"ל א"כ א"כ א"כ א"כ ככל דוכתא כי ה' לסיס סוף שם מלא ולא קאמריגן כפי על שאר שמות וס' יחייב

אַתְּעֵרוּן רַחֲמִין בְּבִקְא מוּ יי פֶּעֶרְךָ בְּקֶרֶב
 שָׁנִים חַיִּיהוּ לְעֵתִיק יוֹמִין אַרְתָּמֵר מֵאֵן
 פֶּעֶרְךָ זַעִיר אַנְפִּין בְּקֶרֶב שָׁנִים מַח אַנְוִן
 שָׁנִים קְדַמוֹנִיּוֹת דְּאֶקְרוּן יְמֵי קֶדֶם וְלֵא
 אֶקְרוּן שְׁנוֹת עוֹלָם שָׁנִים קְדַמוֹנִיּוֹת אַנְוִן
 יְמֵי קֶדֶם שְׁנוֹת עוֹלָם אֶרְיִן יְמֵי עוֹלָם
 וְהִכָּא בְּקֶרֶב שָׁנִים מֵאֵן שָׁנִים שָׁנִים
 קְדַמוֹנִיּוֹת חַיִּיהוּ לְמֵאֵן חַיִּיהוּ רַזַּעִיר
 אַנְפִּין מַח דְּכַר נְהִירוֹ דִּילִיה מֵאֵנִן שָׁנִים
 קְדַמוֹנִיּוֹת אַתְּקִימוּ וּבְגִין כֶּךָ אִמֵּר חַיִּיהוּ

במה שכתב ר"ל כש"ס בדרוש י"ד דלילה ו"ל אח"ך תאמר בדרך אסקיד רוחי
 וכו' והיין כי ר"ת הוא באר וסוף חיבור שמא שלים של סוים וסוים וחיבור
 שמא שלים של סוים וארני וכולם בגי' באר' גם תניין כי סוים גי' סוים
 ארני וכזה תנין למען חיבור סוים סוים נקרא שמא שלים יותר משם סוים
 וארני כנו' בוי' ויקהל ד"ריג ע"א הטעם הוא כי בו נכלל גם סוים ג"כ עכ"ל:
 בו) פי' ובסוף שעתא שיתיי שמא שלים אתערין רחמין ככל העולמות
 כי א"ל מאיר בו"א וז"ל מאיר כבי"ע' ומה שמליכו ולעיל כד"קלו ע"ב ע"פ
 וס' המעור וכו' שבע"ס שזכר בפסוק שמא שלים דעתיק וז"ל עכ"ז סוים
 סרבר כפיך דאתערין דיין שאני סתם דחייבין מספכי מדס"ר למס"ר כמ"ש
 שם: בו) ל' לאחר שסוים חרין קושיתו חזר לסוים ורשה הפסוק שסתול בו
 וקאמר כי גם סוים הסוכר בסוים דקרא סוף רומן לא"ל' וחכי קאמר נביאם
 אחס א"ל הנקרא ס' פעלך סוף ז"ל' כי א"ל הוא פעל ותקן לו"ל כמ"ל
 כד"קלס יעו"ש באות יב' ועי"ג במב"ש ש"ס ח"א פ"ה ד"ל ע"א שכתב גם
 וז"ל וסגם עתה קודם תיקון זין סוים א"ל מחליו ולמעט מגולה וסוים לריך
 להחלבש ולכן סו"לך הוא בעלמו לפורויג מניס וכיס לסוליא את זין כוי
 שחלבש בהם וכו' ולכן סוויג סוס לעיבור הרשון זון סוים ע"י א"ל עלמו
 וכו' וזווג א"ל עפל לוי וכו' יעו"ש (ע"י יפ"ש) מח) פי' כי שנים הכו'
 בפסוק סוויגם סוים על שנים קדמוניות שנקראים ימי קדם כמ"ל כד"קלר
 ע"ב חאנא כל לין תקינין אקרין ימי קדם וכו' ואינין דאשתכחו בו"א אקרין
 ימי עולם וכו' יעו"ש' ור"ל שהכזיב סוים מתפלל שימשיך א"ל חרנה י"ג ת"ד
 דיליס בו"א כוי למתק סוויגם שכו: בו) פי' לו לא סוים ז"ל לריך להארת
 פרלוק א"ל כלל לא סוים מתפלל הכזיב כ"א לו"א: אכל סוילי דכל נסירו
 דיליס מאינין שנים קדמוניות שסם בחי' יג ת"ד דא"ל אתקיימו לכן משו"ס

כ פרנז רחס תזכור • לההוא חסר עלאה
 דעתיקא דעתיקין דביה אתער רחמין
 לכלא • למאן דבעי לרחמא ולמאן דיאות
 לרחמא :

האנא אמר רבי שמעון אסהדנא עלי שמיא
 נח ולכל ארין דעלנא קימין • דחדאן
 מלין ארין בכלהו עלמין • וחדאן בדבאי
 מדי ככ ובגו פרוכתא עלאה דפריסא עלנא
 מתשמרין וסלקין • וגניז להו עתיקא דכלא
 גניז וסתים מפלא וכד שרינא למלא
 לא הוו ידעין חבריא דכל הני מלין קדישין
 מתערין הכא • זכאה חולקיבון חבריא
 דהכא וזכאה חולקי עמכון בערמא דין
 ובעלמא דאתי • פתח רבי שמעון ואמר

אמר חייסו כי חיי במולא תלייא : ג) פי' חסד עלאס הוא חסד דעתיק
 המלוכש כגולגלתא דא' פ' שאותו חסד הוא נקרא חסד עלאס כמ"ז רז"ל כפ"ע
 ש' הסלויות ד"ס ע"כ כענין מלחא דא"ז שבו מתגלה חסד עלאס יעו"ש
 ועי' ע' באר' ד"רפט אזה לר' והכוונה שהכתיב הים מתפלל לא"ז שבזמן שזו' א'
 הוא ברזנו שזכור לו חסד עלאס דעתיק שיזיר במלח א"ז ומשם תתפשט איתם
 הספירה עד מלחא דז"א ואז יתכפין סכ"ד בתי ויזין שבמלחא דז"א כמ"ל
 כד"קצט אזה כו וד"קלו אזה לו יעו"ש • רביא אתער רחמין לכלא • כי חסד
 דעתיק הוא שורש לכל כתי' רחמים שבטולם האלילות והוא מעורר רחמין לכלא
 אפי' לא"ז עלמו • למאן דבעי לרחמא מזר החסד אע"פ שאינו ראוי מלך
 מעשיו • ולמאן דיאות לרחמא מזר כשרון מעשיו (עי' יפ"ש) :
 גא) פי' סס המלאכים שכלו לשמוע סודות הסודות כנו כסוף הסודות חיון
 רכי שבע יומין אחריירו קמוס קב"ס כל איגון ויתון וישתכחון עמים וכו' •
 וחדאן מלין לין וכו' שלשון מסודם וכלו אמר דחדאן כמלין לין כלסו עלמין
 וחדו לכאי כמלי וכו' : גב) פי' כי כשישכו ר"ש וסכרייא לחבר סאד"ר אז ירד

אמר חייסו כי חיי במולא תלייא : ג) פי' חסד עלאס הוא חסד דעתיק המלוכש כגולגלתא דא' פ' שאותו חסד הוא נקרא חסד עלאס כמ"ז רז"ל כפ"ע ש' הסלויות ד"ס ע"כ כענין מלחא דא"ז שבו מתגלה חסד עלאס יעו"ש ועי' ע' באר' ד"רפט אזה לר' והכוונה שהכתיב הים מתפלל לא"ז שבזמן שזו' א' הוא ברזנו שזכור לו חסד עלאס דעתיק שיזיר במלח א"ז ומשם תתפשט איתם הספירה עד מלחא דז"א ואז יתכפין סכ"ד בתי ויזין שבמלחא דז"א כמ"ל כד"קצט אזה כו וד"קלו אזה לו יעו"ש • רביא אתער רחמין לכלא • כי חסד דעתיק הוא שורש לכל כתי' רחמים שבטולם האלילות והוא מעורר רחמין לכלא אפי' לא"ז עלמו • למאן דבעי לרחמא מזר החסד אע"פ שאינו ראוי מלך מעשיו • ולמאן דיאות לרחמא מזר כשרון מעשיו (עי' יפ"ש) : גא) פי' סס המלאכים שכלו לשמוע סודות הסודות כנו כסוף הסודות חיון רכי שבע יומין אחריירו קמוס קב"ס כל איגון ויתון וישתכחון עמים וכו' • וחדאן מלין לין וכו' שלשון מסודם וכלו אמר דחדאן כמלין לין כלסו עלמין וחדו לכאי כמלי וכו' : גב) פי' כי כשישכו ר"ש וסכרייא לחבר סאד"ר אז ירד

וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם • מֵאֵן עָמַד
 קְרִישָׁא בִּישְׂרָאֵל כֵּן דְּכַתִּיב בְּהוּ אֲשֶׁרִיךְ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךְ • וּכְתִיב מִי כְמוֹךְ בְּאֵלִים
 " • מִשׁוֹם דְּאֵתְדַבְּקוּתָא דִּירוּחוֹן הוּא
 בְּשֵׁמָא קְרִישָׁא בְּעֵלְמָא דִּין כֵּן וּבְעֵלְמָא
 דְּאֵתִי יִתִּיר מֵהֵכָא • דְּהֵתֵם לֹא מִתְפָּרְשֵׁן
 מִנִּיהַ מֵהוּא צְרוּרָא דְצִרְרִין בִּיהַ צְרִיקָא
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיְיָ •
 ח וְלֹא כְתִיב הַדְּבָקִים לַיְיָ אֱלֹהֵי בַיְיָ מִמֶּשׁׁ:
 תֵּאֲנֵא כִּי כִּד נַחִית מִן דְּקִנְא יְקִירָא עֲלֵאָה
 דְּעֵתִיקָא קְרִישָׁא סְתִים וְסְמִיר מְכֻרָא

אש של אעלם ונפרש עליוס בעין אסל כנו' בד"קלר ע"ב אר"ש לחברויח בד
 אפרים פריסא דא דאתון חמן עלגא וכו' וז"ש סכא דפריסא עלגא גנוז
 וסתים מכלא ר"ל כי א"א הוא סתים וגנוז מכל ספרופים משום סוף
 מלובס בתוכס ואין מגולה ממנו כ"א ראשו לכר : גג) פי' ששום סכתוב
 כבוד של ישראל לכבודו של מקום שנקמר בהם מי כמוך כדרך שנקמר בהם
 וסטעם הוא משום דאדבקותא דילסון וכו' גר) פי' כי סלדיקים בעת סיוסס
 בעו"ס אינס צרוורס בו"א כ"א כלילס כשעולה נשמתס סס כסור ספקרון כמ"ס
 דו"ל בפ"ג מש"כע' אכל לאחר מיתקס סס קשוריס סס סמיר בין כיוס בין
 כלילס משו"ס אמר ובעלמא דאחי יתיר מסכת' ופי' צרוורא דחי סוף יסוד
 סנוקכא דאחי כמ"ס בור ויגש ד רס ע"ב וו"ל ולאלקוים דא ארעא צרוורא דחי
 וכו' כי סס עוליס נשמות סלדיקים כסור מ"ן ו"ס סס"ד ואתס הדבקים בה'
 לסוכס ססס וו"ן כי דבקים בהם ממס' ואע"פי שפ"ג מש"כ לב פירש דו"ל
 פסוק זס בלופן אחר יעו"ס שבעיס פניס לתורה דתסס מפרשו רו"ל על
 עיקר ילירת סנשמות אכל סכא מדכר על אחר כריתת סנשמות ועל אחר זמן
 ספערס : א) פי' דאי סוס כתיב לה' סוי פירושו דריסס וסנשס כמו וירבק
 אוחו כתר סגלעד' וכמו וירבוקו אח בני דן ור"ל סרוופיס אחרי עכוות
 ח' כענין אחרי ח' לסוכס תלכו אכל סתחא דכתיב דבקים בה' וסוס פירושו
 ע"ן חיבור וריוק ממס כמו ודבק בלשחו דבכו במלכס וכמ"ס חו"ל וכו'
 אפטר לרסס להדבק בשכניס וסלף ככר נאמר כי ח' לסוך אש אוכלס הוא
 ב) פי' כי ססס לסעמיס אין תשעס ח"ד דא"א מאוריס בעת' דו"א כמ"ס
 דו"ל במאמרו דו"ל על ס"ד דאבות כמשנא איוסו כבוד ד"כ סו"עא וו"ל ונחזור

משחא דרבות קדישא לרקנא דזעיר אנפין
 אתתקן רקנא דיליה בתשעה תקונין
 ובשעתא דנהיר רקנא יקרא דעתיקא
 דעתיקין בהאי רקנא דזעיר אנפין נגדין
 תליסר מבוועין דמשחא עלאה בהאי רקנא
 ומשתבחין ביה עשרין ותריין תקונין ומניה
 נגדין עשרין ותריין אתון דאורייתא דשמא
 קדישא וואי תימא רקנא לא אשתבח
 ודא אמר שלמה אלא לחיו אלא רהבי
 תאנא בצניעותא דספרא כל מה דאטמר

לענין כי נס עוב ארך אפיס מגבור יתייש בו"ח עלמו כי יש י"ג מכלין
 ורחמי וכשמאיריו בו י"ג מכלין דא"ח מתחיל אז ל רחום וחנון וכשיש לו
 טו"ד דוליס מתחילים ארך אפיס וחס דויס דכתיב בסס פוקד עון אבות על
 כניס ולפעמים מאיריו בו ט"ד דא"ח כנו בקד"ו דרלס ע"ב שאמר משס
 קט"ו דו"ח ונתכוון לפאיר לסס מט' דא"ח וחסו עוב ארך אפיס לפאיר ולסנסיג
 את העולם עס סארט י"ג דא"ח או לפאיר עס העט"ד שלו כשננסכים לסס
 מט' דא"ח סמתחילים ארך אפיס מגבור מלנגה העולם כנו שלו עלמו ססס
 דויס וחסו מגבור כי עולם חסד יכנה וסכל כפי מעשה סתחוקים כנו בקד"ן
 ד"קמח ע"ב עכ"ל והוא שאמר הכה כד נחית מן דיקנא וכו' ר"ל כי
 כשמאיריס עט"ד דא"ח בעט"ד דו"ח אז סתתקן דיקנא דיליס ר"ל דיקנא דו"ח
 כנו תקונים עלאין של א"ח כי יסיו מאיריס ומתוקנים ומסנכורות שבהס ע"י
 סארט עט"ד דא"ח לכאפוקי זמן דלא נחית משחא דרבות דריקנא דא"ח סאו
 באותו זמן דיקנא דו"ח היל כולג בחי' דויס וגבורות ופי' משחא דרבות
 סוף כנו' סארט שערי דיקנא דא"ח כמס"ל בד"קלא אות מט' ועו"ש כ' ומאי
 דקרי לסו כסס משחא ורבותא העגס סוף כי על ירס מתגדלים ספרזופיס
 ממה ססיו קורס כמס"ל בד"קלא אות מב' ועו"ש ג' פי' אמנס בשעתא
 דנסיר דיקנא דא"ח ססוף בעת אמירת ויעבור בזמן סספלס כמ"ס רז"ל כס"כ
 כדרוש ה' וויעבור ועו"ש או כעס ית' כמ"ס בד"קלא אות כה ועו"ש או
 נגדיו תליסר מבוועין וכו' כי כל י"ג ת"ד דא"ח כולס מאיריס באתר דריקנא
 דו"ח וע"כ משתבחין ביה כ"ב תקונים ססס העט"ד דו"ח עלמס ועס י"ג סארט
 של י"ג ת"ד דא"ח סרי כ"ב ומניס נגדיו כ"ב סתיון דאורייתא כמ"ס רז"ל
 כס סכ כדרוש ס' דנסיאות כפיס ו"ל ככר יועת ס יג ת"ד דא"ח וסעט"ד דו"ח
 סס כ"ב סאות ססורס כנו בקד"ן וכו' ועו"ש ג' יב' יד' פירוש וס"ת

וּגְנִיז וְלֹא אֲדַבֵּר וְלֹא אֲתַגְלִיא • הַהוּא
מֶלֶךְ הוּי עֲלָאָה וַיִּקְרָא מִכְּלֵא • וּבְגִין דָּא
הוּא סְתִים וּגְנִיז • וְדַקְנָא מְשׁוּם דְּהוּא
שְׁבַחָא וּשְׁלִימוּתָא וַיִּקְרֹתָא מִכָּר פְּרֻצוּפָא
גְנִיזָיָה קָרָא וְלֹא אֲתַגְלִיא • וְרַתְּאָנָא • הַהוּי
דַּקְנָא דָּאִיהוּ שְׁלִימוּתָא דְּפְרֻצוּפָא וּשְׁפִירוּת'
דְּזַעִיר אַנְפִּין • גַּנְפִיק מְאוּדְנוּי • וְנַחֲתִית וְסָלִיק
וְחָפִי בְּתַקְרוּבָתָא דְּבוֹסְמָא • מְאִי תַקְרוּבָתָא
דְּבוֹסְמָא • כִּמָּה דָּאֵת אֲמַר דְּחַי כְּעֶרְוֹנָת
הַבּוּשִׁים • בְּתַשְׁעָה תַקּוּנִין אֲתַתְּקֵן דְּהָא

דיקנא לא אשתכח בו"א כלל אסרו שאר האברים שינס בו"א נוכרים בתורת
בגון עיפוי ה' וקרה חף ה' וזרוע ה' אצבע אסיס ועמדו רגליו כי יוס קס
כלבי וכיולא בזם אכל דיקנא לא נובר בתנ"ך כלל וגם שלמס ע"ם דנקית לשבח
את אברי סו"א לא אמר לא לחיו ולא אמר זקנו כערובת סבוש וא"כ מוס
נראש שאין מליאות דיקנא בו"א כלל ומשני לא סכין תאנא וכו' (עי' יפ"ט)
ה' פי' ולכן הדיקנא משום דסוף גופא דכל גופא כי כל סגוף נמשך ונגרר
אחרים כמ"ש לקמן בע"כ מ"ט דיקנא ולא גופא לא גופא אולי בתר דיקנא
וכו' יעו"ש באות לג' ושליומתא ר"ל וגם סוף שליומתא דכל גופא כי ע"י
שיסם לו"א זקן מוכרח שכבר באו לו מוחין גדלות שכסם ישתלם גופו אסרי
הדיקנא אינם לומחת לא ער שיכנסו בו מוחין פנימיים דמלך אי' כמ"ש בשלמי
שער הספירה וז"ל אמנם היות בו עת"ר לא ידעתי בפרטות זמן סיותם אס
סוף תנף אחר שכנסו בו מוחין פנימיים דאז"ל אסם ל' דללס שסוף אחר
שנת י"ג ויוס אחר • אז אחר שיכנסו גם מקיפוי אי' (שסוף בשנת י"ח כמ"ש
כש"כס ס"ח) יעו"ש • ויקירותא וכו' ר"ל ומכובדת מכל ספרזוף כי כבר את
אכין מתורגס יקיר ית אכונך כי הכבוד מיוחס לזקן כמ"ל בר"קל אות מד יעו"ש
משום גנוים קרא ולא אתגליא בתנ"ך שמה דדיקנא בסדיא • ו' פירוש סאי
דיקנא דו"א שאנחנו מדברים כס שסוף שליומתא דפרזופא דו"א כמ"ש באות
סקודס • ושפירותא דו"א כי הדיקנא סוף קשוע ספנים כמ"ש חז"ל סודת פנים
זקן • סנס סוף מתחלת מאלל סאזנים כי משס סוף מתחיל יוקון סרלסוף
דיקנא • ואח"כ נחית סדר סת"ד למטס • ואחר דנקית תוזר ועולס סדר סת"ד
וחוסס את סלחיים כמו שביארנו סדר סירירס וסעלים סזאת בר"קלס אות א'
יעו"ש כ' ו' • פי' כי הדיקנא דו"א סוף כעשית בתשעס סיקונים ולא כ"ג כמו
דיקנא דא"א • וסעטס סוף כמ"ש דו"ל כש"סכ כדרוס ראשון דויעבור וז"ל וסנס

דקנא דזעיר אנפין ב שיערי אבמי מתתקנא
 בתקונא שפיר • כגיבר תקיף • שפיר
 למחוי • דכתיב בחור בארזים :
 תקונא קדמאה • מתתקן שערא מלעידא
 ונפיק ההוי נצוצא בוצינא
 דקרדינותא • ונפיק מכללא דאורא דביא
 י ובטש בתחות שערא דרישא מתחות

נחלם שחוי סמוחין דו"ל בתוך הלבושים דנ"י דאי' לא סיו רק שלשם מוחין
 לכד שסס חכ"ד כמבואר אללינו ולכן אז סתם דריקנא בפור תשעם תקונין
 כלכד כנוצר באר"ן לפי שדריקנא נמשכת מן סמוחין וסנס סס שלשם מוחין
 כל א' כלול משלשם סרי תשעם תקונים לכד וכו' יעו"ש • ואין מניינס כוסף
 לעולם כמ"ש דו"ל כש" א"א ס' י"א וכש"כ בדרוש ס' דויבער דו"ל וסנס ככר
 ביארנו למעלה כי אפי' עתה בעת שאנחנו מוכירים לו ס"ג מדות של רחמים
 און כו"א רק עת"ד כלכד • אבל סעיין סוף שמאירים ס"ג ת"ד דא"ל בעת"ד
 דו"ל ונמלא שיש בסס י"ג סדרות אבל התקונים אינם רק תשעם כלכד וכו'
 יעו"ש : ח) פי' שיערי דיקנא דו"ל סס אוכמין ואינס חורין כדיקנא דא"ל
 כמ"ש דו"ל כש"כ בדרוש א' דחג השבועות דו"ל ונס תבין מ"ש חו"ל כי בים
 סוף נרמס סק"כ לישראל כמות בחור ווקנו שחורס כאיש מלחמס יעיר קנאס
 לסלחם עס סמלריינס ולסטיבעס בים סוף וכו' ולכן דיקנא דילינס שחורס כי
 כן סיא דיקנא דו"ל שחורס כעורכ כנו' באר"ר וכו' יעו"ש • מתתקנא בתקונא
 שפיר כתב סרב יעו"ש ז"ל ר"ל שאין מתערכין סשערות ז"כו כמו שיערי רישא
 דילינס יעו"ש • כגכר הקיף ר"ל כגיבור חוק ששערותיו סדרים לו בסדר נפין
 ויעס כמ"ש בכות וז ועדין סס שחורים ולא כמו סוקן שככר סלבינו שערותיו
 וסר כחו מעליו • שפיר נמחוי • כי סכחור סוף יפס במרסס יוחר מסוקן •
 סס"ד בחור ככרויס כי סו"ל סוף בחור במרסס וכיופי כמו סדרים ססס יפס
 בקומס ועי"ע בר"קלו סוף ככ וסוף כד : ט) סירוש סוף כי נוצילא דכילא
 סס ס"ג דביסוד אי' וסוירא דכיא סס ס"ח שביסוד דאכא כמ"ל בר"קלס בכות
 מר ומז יעו"ש כ' • וסודע שבזמן סליבות סגולגולת דו"ל סיו ס"ג דאי' מלובשים
 חוך ס"ח דאכא כמ"ש ג"כ סס בכות מח ומע יעו"ש • ומשוס דסמריין סתס
 כי סחמסס גבורות דאי' סיו מלובשים חוך ס"ח דאכא להכי אשמעיין סכא
 שבזמן גלות ז"ל ססתהיל שער דריקנא ללמוח כמ"ש בכות ס' סיס סוכר
 כתיבך כי נפס סוקו נוצילא מתוך סוירא דכיא ונקיף על סוירא וכיא ועי"כ
 נעסס סו' סרסון דריקנא כדמפרסס ואזיל • ודע שלפעמים נעסס סיקון זס
 סרסון סססרת סוירא דכיא כמ"ש באר"ז ד"רלס ע"ה וסוינו כד אלטריין
 לרסמא וכו' יעו"ש בכות יד • וכעין פי' זס סירס סרב סק"מ כפיירוש סקלר
 לאר"ז כד"רלס ע"כ יעו"ש • וסאך ראינו שסס סג"ל ז"ל סירס כן כפ"ג דס"פר

כתיב
 חתום
 קלין
 חתום
 מקמי
 ודין
 סת"ד
 סיקון
 ס"ד
 חות יב
 סכל
 סחוס
 סל סוף
 סקלר יעו"ש

קוצין דעל אודנין • ונחית מקמי פרתחא
 דאודנין נימי על נימי עד רישא דפומא :
 תקונא תנינא • נפיק שערא וסליק מרישא
 דפומא יא עד רישא אחרא דפתחא דפומא
 ונחית מתחות פומא עד רישא אחרא •
 נימין עד נימין בתקונא שפירא :
 תקונא תליתאה • מאמצעיתא דתחורת
 חוטמא • מתחות תרין נוקבין יכ נפיק חד
 ארחא • ושערין ועירין תקיפין מלין דההוא
 ארחא • ושאר שערין מלין מהאי גסא
 ומהאי גסא סוחרניה דההוא ארחא •
 וארחא לא אתחוי לתתא כלל אלא ההוא
 ארחא דלעילא דנחית עד רישא דשפון •
 ותמן שקיעא ההוא ארחא :

כתיבון חמושי יעו"ש ב' י' פי' ואתו סביבן סוף מכס כפנימיות ספנים
 תחת סיום שערי רישא • ואינו כעוש מכל הסדרים של שערי רישא לא מתחת
 קולין דעל אודנין דוקא • ומכאן אותם הסכאם מתנוכך אורו לקוח בפנים דו"א
 ומאותו האור נעשה תיקון הראשון דדיקנא • ויורדים שערות של זס התיקון
 מקמי פתחא דאודנין ולא מאחורי האון • ומסתיימין עד רישא דפומא דו"א •
 ועיין מש"ל בד"קלא אות ג' ואע"פ שכל שערי דיקנא הם כעשו ממוחי
 הסב"ד דו"א כמש"ל באות ו' כי שערי דיקנא ממוחרי מוחא הם • מאי דנקט
 תיקון הראשון סיינו משום דסוף עסיק בים ואין סכי נמי דסוף סדין לשאר
 ת"ד דו"א שגם הם כעשו מהארת ניכולא סכו' • ועי"ע מ"ש בס"ד באר"ז ד"לס
 אות יב • יא • פי' הם השערות שעל שפה העליונה ושערות שבשפה התחתונה
 שכל השערות שבשתי השפתים הם תיקון אחד לבד (יפ"ש) : יב • פירוש סוף
 אורחא דתחות חוטמא • ואינו פנוי מהשערות כאורחא דתחות חוטמא דא"א
 לא הוא מלא שערות קטנים קשים • ושאר שערות של שפה העליונה הם יולאים
 מלך ימין ומלך שמל סביבות אותו האורח • ואין אורח כשם התחונס דו"א

תְּקוּנָא רְבִיעָאָה • נְפִיק שְׁעָרָא יַבְיָא תְּתַקַּן
 וְסָלִיק וְחָפִי בְּעַלְעוּי דְתִקְרוּבְתָא
 דְּבוֹסְמָא :

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה יד פִּסִּיק שְׁעָרָא וְאַתְחַזִּין
 תְּרִין תְּפוּחִין מְבָאן וּמְבָאן • סוּמְקָן
 בְּהַאי וְרָדָא סוּמְקָא • וּמְתַלְהֶטֶן בְּמֵאֲרָתָן
 וְשִׁבְעִין עַרְמִין דְּמִתְלַהֲטִין מִתַּמֵּן :
 תְּקוּנָא שְׁתִּיתָאָה טו נְפִיק שְׁעָרָא בְּחֵד חוּטָא
 בְּסַחְרַנְיָה דְרִקְנָא • וְתַלְיָן עַד רִישָׁא
 דְּמַעוּי • וְרָא נַחִית עַד טַבּוּרָא :

כלל • לא אורח סעליון דתחות חוטמא לבד שניכר ע"ו שסכסר הוא שוקע
 ולו לא סיס סכסר שוקע סס לא סיס ניכר גכ אורחא וזתחות חוטמא מסיבת
 שסוף מלא שערות ושום עכ שערות שספס עלמס וז"ש ותמן שקיעט סוף
 אורחא יג) סס שערות שמחפין העלעין ססס סלחויס סמכוויס כנגד
 אדמימות שבספסוס שמחילוס מתחת תיקון סרלשון כמ"ס כד"קלא אות ג
 ואת ז יעו"ש יד) פי' שאין לומחים בסס שערות ומה שסכסוס פנויס
 מסשערות זסו תקוסכ כמס"ל כד"קלא אות א וסני ספסוס סס כסכסוס לתיקון
 אחר • מכאן ומכאן ר"ל מלך ימין ומלך שמאל • ומ"ס סומקן כסאי ורל
 סומקא סענין סוף כי סועת וז"ל סוף מאיר כסני ספסוס דילוס כמ"ס רז"ל
 כפ"ג מס"א וז"ל גס יועת מ"ס כד"ז ד' רלכ ע"ב כענין ז"א כי ממוח
 סועת דכרשוס אסכשטו אכפוי וסטריון אכפוי וססיוו אכפוי כאי' כנווע
 וכו' יעו"ש • ולל סועת כלכד סוף מאיר כפסוס וז"ל סוף גס מוחי סר"ב
 סלו סס מאירוס כפסוס דילוס כמ"ס רז"ל כריוס פ"ג דס"כט יעו"ש • וככ
 סלככו כזס כד"ז ד' רלכ אות מ יעו"ש • ומלו סככ"ד סמאירוס כפסוס
 כמכוס כחי' ססומקל וסחורל כפסוס וז"ל כמ"ס ג"כ כד"ז ד' רלס אות ג
 יעו"ש • כי כחיגת סחורל סוף כמסך ממוח סככמס דסיוו אכל ומעטרל
 דססוס וססומקל כמסך ממוח סכיוס דסיוו אכל ומעטרל דגכורות • ולכי
 שמוחי סללס דאי' סס מלכיוס סמיד ע"ג מוחין דללס דלכל דלכל מו"ס סיו פני
 ז"ל סומקין כסאי ורלל סומקל מרכוי גככורות וסדויס עד שילורו פני א"ל
 כפני ז"ל וסחורו גס פני ז"ל לכחי' חורל כמס"ל כד"קלב אות כס ולקמן
 כד"קמל אות ס וכד"ז ד' רלס אות ס ואת ו יעו"ש • ולכך כקול סז"ל לל
 וקורס כי לפעמוס סוף לל ככוכן ולפעמוס סוף אורס • ועי"ע כפ"ג וספ"ד
 כחקויקל מויסלס כפי' סגר"ל ו"ל • ולפי כעטרל וגכורות סוף כולל ר"ע סלכין

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה • דְּלֵא תְּלִין שְׁעָרֵי עָר
 פּוּמָא • וּפּוּמָא אֲתַפְּנִי מִכָּל סְטְרוּי •
 וַיִּתְּבִין שְׁעָרֵי בְּתַקּוּנָא סְחֹר סְחֹר לִיה •
 תְּקוּנָא תְּמִינָאָה • דְּנַחֲתִין שְׁעָרֵי בְּתַחֲוֹת
 דְּקָנָא דְּמַחְפִּין קְדָרָא דְּלֵא אֲתַחֲזִיא
 בְּלָהוּ שְׁעָרֵי דְּקִיקִין • נִימִין עַד נִימִין מְרִין
 מִכָּל סְטְרוּי •

תְּקוּנָא טוּ תְּשִׁיעָאָה • דְּאֲרַמְשֶׁכֶּן יִשְׁעָרֵי
 בְּלָהוּ בְּשִׁקוּרָא מְעֵלִיא • עַד אֲנוּן

כמ"ל בד"קלס אות כג יעו"ש • מדו"ס אמר שספנים דו"א סס מתלסטון ר"ל
 מהלסכים בחותם ר"ע עלמין דמתלסטון ספנים דו"א מתמן • ועי' ע בד"קלס
 אות סא באורך • טו) פי' יולאים ששערות כחד חוטא • ר"ל כשורא א' וכהמשך
 אחד כמש"ל בד"קלס אות טו יעו"ש • כסחרנים דדיקנא ר"ל סכיבות שכיבה
 סוקן • ותליון עד רישא דמעווי ר"ל ומשולשים עד חתום שסוף רישא דמעווי •
 וכ"כ כפ"ג דספ"ד עד חדווי יעו"ש • ולא נחית עד טבורא כמו דיקנא דא"א
 שמגעת עד טבורא ולכא כמש"ל בד"קלס אות מד ויד"קלס אות טו יעו"ש •
 ותיקון זס סוף בחי' חלי עובי סעליון של סוקן שכנגדו דדיקנא דא"א סוף
 חיקון שמיני כמבאר פירושו בד"קלס אות א יעו"ש • טו) סכי גרסינן
 חיקנא ששיעאס דאחמשכן שערי כלסו וכו' כגרסת ס"א שבוטור וסיא גרסא
 סכוכס וכן סוף לקמן בד"קמא ע"ב כפסל ביאור התקונים של סחכרים יעו"ש
 ודע"כי שגס גרסא דמהחכרן יתישב ספיר שר"ל שמתחכרים ששערות כשפולס
 למטא ז"ו וכולס סס באורך אחר • מ"מ גרסת ס"א דייק עפי' • גס גרסינן
 עד אינון שערי וכו' וסיא גרסא שטיקריה שכגוף סווי' עלמו • ולא גרסינן עס
 אינון שערי וכו' ופירושו סוף כי סגס דדיקנא דא"א יש שערות קטנים מובלטים
 בין שני סמולות • וסס בחי' חיקון שטיעי דדיקנא דא"א כמבאר בד"קלס
 באות א יעו"ש • אכל בו"א לוכא בחי' שערין זעירין בין שני סמולות שלו
 לא כל שערות עובי סוקן סס באורך אחר כדמשמע מפ"ג דספ"ד דקאמר ססס
 על חיקון שטיעי דו"א ז"ל רבכין וזעירין נחחין כשקולא עכ"ל • ור"ל רבכין
 וזעירין ססס דדיקנא דא"א ססס סכא דדיקנא דו"א סס נחחין כשקולא ר"ל
 באורך אחר כי אין סס שערות קלרים • שסס כוונת ספ"ד לומר שגס בו"א יש
 שערות קלרים א"כ סכי קאמר ונחחין כשקולא לא מוכרח לפרש כוונתו כמ"ש •
 וסס סס סוכרים וקאמר כלורא סכא • וסוף כי חיקון שטיעי סוס סוף בחי'
 ששערות של חלי סתחמין של עובי סוקן דו"א שכנגדו כ"ג ת"ד דא"א סוף
 חיקון סו"ג וקאמר דאחמשכן כלסו שערי • ר"ל שנמשים כל ששערות כולס

שְׁעָרֵי דְרִתְלִין • בְּדָהוּ בְּשָׁקוּלָא שְׁפִיר •
 יוּ בְּחַד גְּבַר הַתְּקִיף מְאִירֵי נֶצַח קְרִבִין •
 יח בְּתִשְׁעָה תְּקוּנִין אֵלִין • נְגַדִין וְנִפְקִין
 תִּשְׁעָה מְבוּעֵין דְּמִשַׁח רְבוּת דְּרַעֲיָלָא •
 ומההוא מִשַׁח רְבוּת • נְגַדִין לְכָל אַנּוּן
 דְּלִתְתָא יט תִּשְׁעָה תְּקוּנִין אֵלִין • אֲשַׁתְּבַחוּ

דרכין ויעידין שנשארין מעובי זוקן דו"א • בשקולא מעליא ר"ל במשקל
 מעולה ויפס שאין בהם ארוכים וקלרים כמו דיקנא דא"א • ומנויעין עד אינון
 שערי דתליין • ופירוש שערי דתליין הם בחי' תיקון חששי שאמר עליהם לעיל
 דתליין עד רישא דמעווי יעו"ש עד שם מגיעים שערות תיקון חששי • כלסו
 בשקולא שפיר • ר"ל כי בין שערות תיקון חששי ובין שערות תיקון חששיעו
 כולם הם שוים באורך אחד עד רישא דמעווי : יז) לכאורה נראה כי לשון כחד
 גיבר תקיף הוא מחובר עם לשון של מעלה שאמר כלסו בשקולא שפיר ועלם
 הוא דקא מסיים כחד גיבר וכו' שר"ל ששערותיו שדרכו לסויות שערותיו
 בסדר יפס ונעים כדמיון גבור חוק בעל לחון סמלחמות שדרכו לסויות שערותיו
 סדורות לו בסדר יפס וכמש"ל באות ח • אמנם מלשון סנו לקמן כד"קמא
 ע"א שנתן טעם שם משום דכלסו שערי אשתמשן כחד אינון דתליין וכו' יעו"ש
 באות כי משמע שלשון כחד גיבר וכו' אינו חוזר על לשון ראשון לא ר"ל וע"י
 שני תקונים לו • שם תיקון חששי והששיעו אשתכח סו"א כחד גיבר מנועם
 דכחד חס כד"קמא • ואין להקשות דהנס לקמן בסמוך אמר כי בשלימות כל
 דיקנא יתקרי גיבר תקיף וכן אמר ג"כ בחד"ז ד"רלם ע"ב ו'ל וכד בעי
 לאגחא קרבא בהאי דיקנא אשתחו גיבר תקיף מאירי נלחן קרבייא וכו' וכן
 בפ"ג דספ"ד אחר ששלים ת"ד אמר בלין אשתכח גיבר תקיף מאן דאשתכח
 וכו' • וא"כ סיכי אמרינן הכא שעי שני תקונים לו בלבד יהים סו"א כחד
 גיבר וכו' כי באמת הוא שעי' תשלום כל דיקנא יתקרי סו"א גיבר תקיף
 כמ"ש במקומות סג"ל • אך לפי שכל סת"ד הם מריקים אשפט בשני תקונים
 לו שם תיקון חששי והששיעו ונמלא שם כוללים כל סת"ד משום הכי על
 יום נמי נקרא גיבר תקיף • תיבת נלח אות סג"ו הוא בניקוד פת"ח ואות
 דר"י הוא בניקוד קמ"ץ ורגוש • כי פירושו אנון כולם מלחמות כמו ש אש
 מלחמה דמתרגמינן ס' מאירי נלחן קרבייא • והכי נמי ניקוד נלח קרביין סג"ו
 כד"קלו ע"א בלין אות כג : יח) פי' כי סנה הארת עת"ד דא"א הנקראים
 בשם משחא ורבותא כמש"ל באות ב' סנה הם יורדים ומתלבשים תוך עת"ד
 דו"א כמש"ל כד"קלג אות כב יעו"ש • ואחרי ההלכשות בדוקנא דו"א אז
 נגדין ונפקין מסיפיות שערי דיקנא דו"א תשעס מבויעין ומש"דר דלעילא של
 א"א ונגדין לכל אינון דלתתא שם פרוסי ב"ע : יט) פי' כי ט' חקויין
 בלבד נמלאו בדוקנא דו"א ולא יותר מזה כי אפי' כומן שנאזרים י"ג ת"ד
 דא"א בדוקנא דו"א ויקום בו"א י"ג תקונים אינם לא י"ג סקרות בעלמא ולא

בְּדַקְנָא דָּא כּ וּבְשְׁלִימוֹת תְּקוּנָא דְדַקְנָא דָּא
אֲתַקְרִי גְבֵר תְּקִיף כּא דְכָל מָאן דְחָמִי דַקְנָא
קִימָא בְּקִיּוּמָה תְרִיא בִיהַ גְבוּרָה תְּקִיפָא
עַד פְּאן תְּקוּנָא דְדַקְנָא עֲלָאָה דְזַעִיר
אֲנַפִּין :

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ יְקוּם
בְּרִי כִּי סֵלֶסַר תְּקוּנָא דְדַקְנָא דְמַדְכָּא
קְדִישָׁא בְּתַקוּנֵי אֲרִין * קַס רַבִּי אֶלְעָזָר פִּתַּח
וְאָמַר מִן הַמְצַר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמְּדַחַב
יְהוָה * עַד מִבְּטוּחַ בְּנֵדִיבִים * תָּאנָא כִּי הֵבֵא

תקונים ממש כמש"ל באות ז יעו"ש . וגם לעיל בר"קלא ע"א אחר סיוס ת"ד
דא"א קאמר שם י"ג תקונין לין אשתכחו בדוקא וכו' וגם שם פירושו כמו סבל
שר"ל שי"ג תקונין אלין לכד נמלאו בדוקא דא"א ולא עשרים כנגד עשרה
מקיפין דכתיב ועשרה מקיפין דחכמה כמש"ל בר"קלא אות לו יעו"ש . ועי"ע
בר"קלא אות כב שם כתבו פי' אחר יעו"ש : ב) סבי גרסינן ובשלימות
תקונא דדוקא דא אתקרי גיבר תקיף * ופירושו הוא כי הכס דדוקא איכס
זומחה כולה כפעם אחת לא מעט מעט תיקון אחר תיקון כמ"ש רז"ל בש"ס
בדרוש ב' דברכת כסנים וז"ל והנס מה שמתקיל ללמות קודם הכל הוא תיקון
השני והוא מקום השפס והטעם וכו' יעו"ש . נמלא שאין כל התקונים זומחים
כפעם אחת * משו"ס בשלימות תקונא דדוקא דא ר"ל בזמן שיסתלמו כל ת"ד
דו"א ללמות אז אתקרי דו"א גיבר תקיף משא"כ קודם שנגמרו כל ת"ד אע"פי
שכבר הוא גדול מ ערוין לא חוס גבר בגוברין ואינו נקרא בשם גיבר תקיף
ואע"פי שלקמן בר"קמ ע"ב כביאור תיקונא תניינא אמר בר תקונא דא אתתקון
בדוקא דמלכא אתתוי כגיבר תקיף וכו' . ותיקון השני הוא זומח קודם כל
ת"ד כמו שכתב רז"ל . הסם לא קאמר אתקרי גיבר וכו' כלשון שאמר כאן .
לא אמר אתתוי כגיבר . לאשמעינן כי עי' שסתחיל שער סוקן ללמות ילא
מכלל קטן וכנסם לכלל איש ונראם בדמיון איש גבור אבל הכא קאמר שנקרא
בשם גבור ממש ואינו בדומה לכד . בא) פי' שכל מי שרואם ברז"ק שנגמרם
דוקא דו"א ועמרה בתכלית הגידול הראוי לפי ואמר כי עכשיו תלינא בים
כו"א גבורה תקיפא ואינו כמו זמן זמיתה דדוקא דאתתוי כגיבר לכד :
כב) פי' סלסל הוא מלשון סלסלים ותרוממך סנו' במשלי ד' ופי' רש"י שם
שעניינו חפוש הים חוזר עליום לדקוק בה וכלשון חכמים מסלסל בשערו וכו'
יעו"ש ולפי שלשון סלסול שייך בשערות משו"ס חפס לשון זס : כג) פי' סבל

תשעה תקונין דבדקנא דא • להני תקונין
 אצטריך דוד מרכא • בנין לנצחא לשאר
 מלכין ולשאר עמין • תא חזי כיון דאמר
 הני תשעה תקונין • לבתר אמר כל גוים
 סבבוני בשם " כי אמילם כד אמר הני תקונין
 דאמינא למאי אצטריכנא • משום דכר
 גוים סבבוני כס ובתקונא דדקנא דא
 דתשעה תקונין דאנון שם " • אישצנון מן
 עלמא • הדא הוא דכתיב בשם " כי אמילם
 ותאנא בצניעותא דספרא • תשעה תקונין
 אמר דוד הכא כו שתא אנון בשמא קדישא
 דשית שמהן הוו • ותלת אדם • ואי תימא

כלו ספסוקים רמוזים קטעם תקונין דבדיקנא דו"א • לסני תקונין אלטריד דוד
 מלכא ר"ל ולא לי"ג ת"ד ר"א וסטעם בנין לנצחא לשאר מלכין ולשאר עמין
 ודיקנא דו"א סוף מסוגלת לום כי כולם בחי' רינים וגבורות מש"אכ דיקנא
 דא"א שכולם סוף חסדים גמורים ועי"ע באר"ז ר"לסא אות יד •
 כד) פי' שכוונת דוד לומר סני תקונין דאמינא שסם מן סמלר וכו' למאי
 אלטריכנא כי יותר טוב סיה לי לומר י"ג מרות דא"א • וסאיב משום דכל
 סגוים סבבוני : כח) ובתקונא דדיקנא דא דתשעה תיקונין וכו' כ"ל וכן
 סגורסא כס"א שבוחר וכן סגוים מסרח"ו ז"ל כד"א יעו"ש • ור"ל ועי' תקוני
 דיקנא דא דו"א סכוללת ט תקונין אשליטין לגוים סנו' מן עלמא חס סלסון
 סוף כיוצא ופירוש לסוים ספסוק בשם ס' כי אמילם • ומ"ש דאינון שם ס'
 וכו' ר"ל שכל סתשעה ת"ד דו"א סס נקראים בשם סו"א' דסוינו כל תיקון
 סוף סו"א' אחת כפטי עלמו • כמ"ש ר"ל בש"ס כדרוש ד רעמידס ככוונת
 סל סגדול וז"ל וסס סוד בית"ד דו"א שכל תיקון יש כו סו"א' אחת וכו' יעו"ש
 וסכי נמי אמר כסמוך סחא אינון כשמא קדישא וכו' ותלת ארס וכו' וגס
 ארס אינו נקרא אלא כשמא קדישא כמ"ש כסמוך ונמלא שכל ט' ת"ד סס סו"א' ית
 כו) פירושו יוכן כמ"ש רז"ל במכור"ש ש"ג ח"ב פ"ס ד"סב סו"עב ובמק"מ"ד
 סוף פ נשא ד"מו ע"ג וז"ל וססס ככר סודעתין כי דיקנא דו"א אינא סק
 שית תקוניס לפי ששרטו סוף וסו קדישא שכל סו"א' ופיין כו רק ו"ק אכל
 אח"ך נקוספו לו נס' כנו"ל כד"קמא ע"ב וז"ל ואחר אשר נגדל ז"א ונקסוו ג'

מותר
 נס'
 נס'
 כחור
 וקמ"ס
 נחב"ל
 וקמ"ס
 שס'
 סחור"ד
 סחכ"ד
 כרובים
 מסב"ב
 וס"א
 נס' אף

תַּרְיִן אֲנוּן • תִּלְתָּא הוּו • דְּהָא נְדִיבִים
 בְּכָלֵל אָדָם הוּו • תְּאַנָּא שְׂתָא שְׂמַהֲזֵן •
 דְּכְתִיב מִן הַמִּצֵּר קִרְאתִי יְהוָה חֵד • עֲנֵנִי
 בַּמִּרְחֵב יְהוָה תְּרִיִן • יי לִי לֹא אִירָא תִלְתָּא •
 יי לִי בְּעוֹזְרֵי אַרְבַּע־טוֹב לַחֲסוֹת בִּי חֲמֹשֶׁה
 טוֹב לַחֲסוֹת בִּי שְׂתָא • אָדָם תִּלְתָּא דְּכְתִיב
 יי לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם חֵד •
 טוֹב לַחֲסוֹת בִּי מִבְּטוּחַ בְּאָדָם תְּרִי • טוֹב
 לַחֲסוֹת בִּי מִבְּטוּחַ בְּנְדִיבִים תִּלְתָּא כּוֹ וְתֵא
 חֲזִי • רִזָּא דְּמַלְהָ דְּכַבֵּל אֲתֵר דְּאֲדַכְּרֵר אָדָם
 הֲכָא • לֹא אֲדַכְּרֵר אֶלְא בְּשִׂמְא קִדְיִשָּׁא •
 דְּהִכִּי אֲתַחֲזִי • מִשּׁוּם דְּלֹא אֶקְרִי אָדָם אֶלְא
 בְּמַה דְּאֲתַחֲזִי לִיה • וּמַאי אֲתַחֲזִי לִיה שְׂמַא
 קִדְיִשָּׁא • דְּכְתִיב וַיִּצַּר יי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם

מוחין קרישא דו"ל אז נתעלו סג"ת דו"ל ונתסוו בכתי' סכ"ד שבו ונתעלו
 נס"י שבו ונתסוו בכתי' חג"ת שבו וכו' ואז סוכרד סמאליל סעליון לסאליל
 נס"י חדשים לו"ל) ואז על ידו זס נשלמו כדוקנא דיליס ע' תיקונים וזמ"ש
 באדרת סאוינו כד"לס ע"ל שיתא אינון ע' אקרון וכו' יעו"ש • ולפי"ז מאז
 דקאמר באדרת סכ"ל שיש בו"ל עת"ד מוכרת לומר שסוף מדבר על זמן שכבר
 נאגדל סרפוף ז"ל ונתעלו סג"ת שלו ונעשו חכ"ד • ונתעלו סכ"י ונעשו חג"ת
 ונתסומו לו כתי' נס"י חדשים • וסייכו אומרו סכ"ל שיתא אינון כשמת קרישא
 שסס בחי' סו"ק של עכשוו שסס בחי' נס"י סרפוף שסס בחי' סג"ת ונס"י
 סג"ת שסס • ותלת ארס סס בחי' סכ"ד של עכשוו כי עיקר שס סאדס סס
 סכ"ד כמ"ש רז"ל בס"ל דס"כס יעו"ש • וסחו"כ נקראים ארס וסדעת נקרא
 נדיבים כלשון רבים על סוף כולל ב' בחינות סג"ת ונכודות • ולפי שסין
 מתנדב וזמן ס"ח לו"ק דו"ל וס"ג לנוקבא דו"ל נקרא כלשון נדיבים (עיין
 יס"ש ועי"ע לסרמ"ז וסג"ל כפ"ג דספ"ד) : (כו) סירושו סוף שאין סו"ל נקרא
 בשס ארס סל ער שיכסו בו מוחין דגלות שסס מוחין דסו"ת ונכסכס בו

בְּשֵׁם מְלֵא דְהוּא יְיָ אֱלֹהִים כְּמָה דְאַתְחֹזִי
 לִיהּ וּבְגִין כִּךְ הֵבֵא לָא אֲדַפְרֵי אֲדָם אֲלֵא
 בְּשֵׁמָא קִדְיִשָּׁא וְתֵאנָא כְּתִיב מִן הַמֶּצַר
 קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמֶּרְחֵב יְהוָה כַּח תִּרִי זְמַנִּי יְיָ
 יְיָ הַלֵּקְבִיל תִּרִי עֲלֵעוּי דִּשְׁעָרֵי אֲתֵאחְדָן בְּהוּ

מוחין הנדלות שסם סו"ת או נאמר בו ויברך לסיס את סאדם כללמו כמ"ט
 ד"ל כפ"א משער כ"ט יעו"ט ו' ח"ט דלא אתקרי אדם לא במס דאתחזי לים
 ומאי אתחזי כים שמא קדישא שסם מוחין דהו"ת סבאים כימי סדולות ועל
 ידם נקרא אדם וכוון כך סהא לא אדבר אדם לא בשמא קדישא ר"ל ולכן
 כל מקום שזכר אדם בלא ספסוקים סנס סחלה סוכיר בראש ספסוק סו"ת
 ואח"ך סוכיר סס אדם ומס סקרא לשס סו"ת שמא קדישא סיינו משוס ססוף
 סס מיוחד סלא נחכו כסס זס דברים סל סול כמו סס לסיס (עו' יפ"ט) :
 (בח) פי' עלעין ר"ל לחוים וסס תיקון רביעי דו"ק סנקרא כסס עלעין כמס"ל
 בלות יג וסוף כחי' ססרבות סוקן ולכן סוכיר בססוק כ"ס יס יס כנגד כ'
 סלחיים סכסס שני סמות יס כמ"ט רז"ל כרוס וק"ו דויסבור חז"ל דע כי מן
 ב' סאות לסיס אפר כשני סלחי סרשא נמסכו שני סמות אל לתיקון סרשאן
 סבריקא ועוד יס שני סמות יס כשני סמות לסיס סנו' וסס יררו וכמסכו
 יסר למטס לתיקון סשני סנקרא ורב ססר וו"ס ססכסר באר"ד בססוק מן
 סמלר קרלחי יס וכו' פי' כי תיקון סרשאן מן י"ג ת"ד נקרא מלר לפי ססוף
 מקוס לר וחינו רחב ונקרא מלר סוקן ומסס קרלחי ל סס יס סכסר כסס
 לסיס כספסחי סרשא כס אל מלסיס ככר נסגלס כתיקון סרשאן אכל סס יס
 יס סעוין לא נסגלס כס לכן מסס קרלחי ססגלס אמיס אוחי סס יס לא
 נסגלס סס רק ער למטס כמרסב ווסו עכני כמרסב יס וכו' נמלא כי שני
 סמות יס יס כשני סמות לסיס סנו' נסגלו למטס כמרסב סוקן כתיקון סשני
 סבריקא כשני לררי סוקן סס יס בויםן וסס יס כסמל יעו"ט כ' וכמו כן
 כתב כמ"מ ד"כו ע ק יעו"ט ו' ח"ט תרי זמני יס יס לקובל תרי עלעוין
 ססס כשני סלחיים ור"ל כי קע"פי סכבר רלס דור כרו"ק סת תרי עלעין
 ססס מקוס ססרבות סוקן וחינו לר כמו תיקון סרשאן עכ"ל לא סוכיר בו
 סמא סניס לא סמא דסר ססוף י"ס ער דסמא דסערי אסמסכן ותליון
 כמסרוס כסמין או ססחיל דור לסוכיר סמא סליס סמא דלא ססר כמ"ט ס' לי
 לא אורח וכו' וסנס קע"פי סלפי פי' זס יסיו כל שני סמות יס כתיקון אסר
 כלבר ולעיל אמר סתא תיוון כשמא קדישא וכו' סר ל סכל תיקון יס לו סס
 אסר מלס סססס סמות סכססוק ו' וס לומר כי כורחי עיקר סס יס סרשאן
 מקומו סוף כתיקון סרשאן דריקא ולא כמרסב ולין כתיקון סמרסב רק סס
 יס אסר כלבר כמ"ט רז"ל כרוס ז' דר"ס ח' ל וסנס סריקא סיא מלר מלמעלס
 ולמטס מתרסבת יסר ויט כס שני סמות יס סמסכיס מסיני סמות לסיס אפר
 כשני סלחי סרשא וכו' וסס יס סרשאן סעליון סוף למעלס כמלר וסס יס
 סשני ססחטון סוף למטס כמרסב וכו' יעו"ט אמיס לפי סלא נסגלס סס יס

כט ומדחמא שיערי אתמשכן ותלין שארי
 ואמר יי לי לא אידא יי לי בעוזרי בשמא
 דלא חסר בשמא דהוא קדישא ובשמא
 דא אדכר אדם ל ומה דאמר מה יעשה
 לי אדם הכי הוא דתאנא כל אנון כתרין
 קדישין דמלכא בד אתתקנן בתקונוי
 אתקרון אדם דיוקנא דכליל פלא לא ומה
 דאשתליף מתערא אתקרי שמא קדישא

העליון למעלה במקומו לא למטה כמרחב כמ"ש קודם מש"ס תמרינן שני
 שמוח יח סס למטה כמרחב : כט) פי' סנס ידוע כי עיקר סנסורס והחוקק
 של דיוקנא הוא הלוי כהוסה שערות המשולשלים למטה עד חוס דו"ק ססס
 כחי' תיקון ששעי והתשיעי כמ"ש לקמן כד"קמא אות כו . ולכן מדחמא דוד
 דשערי אתמשכן ותליין שסס שערות של תיקון ששעי והתשיעי סתחיל לומר שמא
 שלוס שהוא סוי"ס ולא סוכיר עוד חלו שסס שהוא שמא דלא שלוס . בשמא
 דלא חסר שני אותיות ו"ס . בשמא דהוא קדישא שהוא שס סוי"ס ולא שס
 לסיס שנקראים בו סמלאכים וסשרים וסע"ו . ובשמא דא אדכר אדם . ר"ל כי
 קודם סהזכיר שס סוי"ס לא לא רלס להזכיר שס אדם אע"פי שכבר אמר חרי זמני
 יס יס משוס שרע דוד שלא נקרא סו"א בשס אדם לא כזמן שבהיס לו מוחין
 דגדלות שסס סוי"ס שלימה כמ"ש בש"כס בפ"א יעו"ש . משא"כ בסויותו כמותין
 דקטנות כי אע"פי שסס שמות לסיס ויש בהס אותיות י"ס מ"מ ליכו נקרה
 בשס אדם וס"א פי אפשר להזכיר שמא דאדם בשמא דחסר : ל) סנס מהחירון
 משמע דקושיא היא למס אמר אדם ולא אמר מס יעסס בשר לי כניסס סנו'
 כסי' כ"ו . וחרן הכי הוא : ר"ל כמו שנבאר עכשוי . דחאנא כל אינון כתרין
 קדישין דמלכא וכו' שסס בחי' סללס דמוחין דגדלות שהוא בחי' כתרין קדישין
 לו"א סנכ' מלכא (כי בחי' סגנוסס מו"א נקראת כתרין וכמ"ש בד"קל או' כו וכו' קמא
 אות לו וכו' קמג הות כא יעו"ש בגוף סהדרת עלמס . כי לספירות דו"א לא
 סוס קרי לסו בשס כתרין כי אין ספירות דו"א נעשים כתרין לעלמו . ולפי
 סללס המוחין הוא כולל י"ס כמס"ל כד"קלכ אות כד מש"ס אמר כל אינון
 כתרין וכו' כי רכיס סס) כד אתתקנו בחקונוי פי' כאשר מתלבשים בספירות
 סנו' כי פי' תיקון הוא ענין סתלכשות ספרכופיס ו"בז כמ"ש דו"ל כריס ס"ג
 דס"אק ובמכו"ש ס"ג ח"א פ"א ד"מו ע"א יעו"ש . אתקרון אדם . כי על ידי
 סתלכשותס כחין ז"א הו גס ככתרין עלמס אתקרון אדם . משוס ועכשוי סס
 דיוקנא דכליל כלא שסס כוללים אורות וכליס . לא) הכי נירסנן כס"א כזו'
 ומס דאשתליף מתערא אתקרי שמא קדישא . והיא גירסא סנכונה וכ"כ סרב
 מק"מ ז"ל בסירושו סקלר לתר"ר שגירסס ס"א הוא דיוק טפי יעו"ש . ור"ל

וְתַעְרָא וּמַה דְּבִיה אֲתַקְרִי יְהוּה וְאֲתַקְרִי
 אָדָם בְּכָל־לָא דְתַעְרָא וּמַה דְּבִיה וְאֲדִין
 תִּשְׁעָה תְּקוּנִין אָמַר ר' הוּד הָבָא לֵאכְנֵעָא
 שְׁנָאוֹי לֵב בְּגִין דְּמָאן דֵּאֲחִיד דְּקָנָא דְּמִלְכָּא
 וְאֻקִּיר לִיה בְּיָקִירוּ עֲדָאָה כִּד מַה דְּבִיעִי
 מִן מִלְכָּא מִלְכָּא עֲבִיד בְּגִינִיה לֵב מִנֵּי
 טַעְמָא דְּקָנָא וְלֵא גּוּפָא אֲלֵא גּוּפָא אֲזִיר
 בְּתַר דְּקָנָא וְדְקָנָא לֵא אֲזִיר בְּתַר גּוּפָא

ודבר סיוולא ונשקף מסתק שבו הוא נקרא שמה קדישא וסוף מלשון וישלפס
 מתערס (שמשו"ח י"ז) וכוונתו לומר כי בעת שיות מוחין דללס כפני עלמס
 שערין לא נתלכשו בנושא ד"ח שסוף סתק שללס סס נקראיס שמה קדישא
 שסוף סס סו"ס ולא נקראיס אדס כמ"ש רז"ל כפ"א מש"כס וז"ל כי סכס
 תחלס קודס וישת סמוחין סלו סיס סו"א איש בעל ו"ק וסיס לו ללס ח' א
 סו"ק ועל איתו ללס נאמר אך כללס יתסלך איש כי עדין סו"א נקרא איש
 ולא אדס ועקס ככוא לו סמוחין סלס סנקראיס ללס ככ"ל נקרא ללס אדס
 כי בכר סוף נקרא אדס שלס ועל ללס זס נאמר ויברא לסיס את סאדס כללמו
 וכן כי כללס לסיס עסס את סאדס כי ז"א נקרא אדס וללס זס נקרא ללס
 אדס ודע כי כללות כל בחי' סללס סוס סוף סס אחר סנקרא סו"ס כי
 סמוחין דגדלות סס נקראיס סו"ס וכו' יעו"ש ותערא שסוף גופא דז"א ומס
 דכיס סוף מוחין דללס נקראיס סו"ס ודאדס בכללות שניסס יחד ומשו"ס
 אדס אדס ולא אמר כשר כדי לאשמעינן אגב אורתיס כי ע"י סס סו"ס סכו'
 כרישים קרא נקרא סו"א אדס : לב) פי' כי אע"פי שדיקנא דז"א אינה
 משחלמה בתעסס תקונין כ"א עד שיכנסו בו מוחין דגדלות כמס"ל באות כו
 וכו עכ"ז אפשר שלא יסיס נמשך סארס דיקנא דז"א בדיקנא דז"א דאין זס
 תלוי כזס כדמשמע מלשון רז"ל סכו"ל באות כ יעו"ש ולכן אמר סכא כגין
 דמאן דאחיד דיקנא דמלכא ר' ל מי סמחויק בככור שדיקנא דז"א וקוקיר לים
 ביקירו עלאס סמכוין ע"י ספלותיו ויחודיו לסמשיך לס סארס מדיקנא דז"א
 חסו ביקירו עלאס כל מס דבעי מן מלכא כלו' אע"פי סדכר ססוף סוף
 סיפך רלון ז"א עכ"ז מלכא עביר כניוים כי מכעל רלוגו מפני רלון איתו לדיק'
 ומש"ס אע"פי שכזמן ססוף לא סיס דוד סע"ס מכוין לסמשיך סארס לדיקנא
 דז"א מדיקנא דז"א כי סיס לריך לאתר דוינא כמס"ל באות כד עכ"ז מלכא
 עביר כניוים סוקול וסוף וסיר כשאר זמניס לסמשיך שפע כדיקנא דז"א
 מדיקנא דז"א (לב) פי' מ"ע אמרינן מאן דאחיד בדיקנא דמלכא ולא אמרינן
 מאן דאחיד בגופא דמלכא דאי משוס מוחין דגדלות סלל סס סמספעיין גס
 בגופא דמלכא ומאי סנא דיקנא ותירץ אל גופא איוג כתר דיקנא ולכן סס

דְּדַקְנָא אִיהוּ עֵקְרָא דְכָר גּוֹפָא וְכָר
 הַדּוּרָא דְגּוֹפָא בְּתַר דְּקָנָא אֲזִיר וְכָלָא
 בְּדַקְנָא תְּלִיא לְד וּבְתַרִּי גּוֹנִי אֲתִי הָאִי
 הוֹשְׁבְנָא חַד כְּדַקְאֲמַרְן תְּרִין מִן הַמְצַר
 קָרָאֲתִי יְה חַד עֲנִנִי בְּמַרְחֵב יְה תְּרִי י
 לִי לֹא אִירָא תְּלַת מַה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם
 אַרְבַּע י לִי בְּעוֹזְרֵי חֲמִשׁ וְאֲנִי אֲרָאָה
 בְּשׁוֹנְאֵי שֵׁתָא טוֹב לַחֲסוֹת בִּי שִׁבְעָה
 מִבְּטוּחַ בְּאָדָם תְּמַנְיָא טוֹב לַחֲסוֹת בִּי
 מִבְּטוּחַ בְּנַדְיָבִים תִּשְׁעָה לֵּא מִן הַמְצַר
 קָרָאֲתִי יְה מְאִי קָא מִיִּרֵי אֲדָא דּוּד כָּל מַה
 דְּאָמַר הֵבָא עַר תְּקוֹנָא דְּדַקְנָא דָּא קָאֲמַר
 מִן הַמְצַר קָרָאֲתִי יְה מֵאֲתַר דְּשָׂאֲרֵי דְּקָנָא
 לְאֲחַפְּשָׁא דְּהוּא אֲתַר דְּחִיק מְקַמִּי פִּתְחָא

אחוזו בדוקנא ויסים אחוזו בדוקנא ובגוף . אכל אס אחוזו בגוף אינו נאחז
 בדוקנא והטעם כי סדיקנא סיא בחי' אר"מ כמ"ג רז"ל כפ"ט מש"כט יעו"ש .
 אכל סמוחין שבגוף סס אר"פ וגורע כי אר"סמ הוא כופס את אר"ספ ומשך
 אחריו כמ"ג רז"ל כש"סג סקדמס י"ז ר"יב ע"א וז"ל דע כי כסויס סאיס
 מזווג עס אשקו סנס מכח סאכ נמשך בחי' אר"מ ככ"ן ומכח סאס נמשך
 ככ"ן בחי' אר"פ וכו' וכסמשך סומן יכוף סמקיף את ספנימי ויסוס דריק גמור
 לפי סמקיף כולל כחוכו את ספנימי ומספכו לזכות וכו' יעו"שכ' ולכן סדיקנא
 ססיח בחי' אר"מ כופס את כל סגוף סימשך אחריו (ע"י יפ"ש : לד) פירושו
 מוכן כי סאסמחמח חולק את ספסוק לשניס חוץ מפסוק מכעוה כנדוביס לחשכו
 וס' וחוץ מפסוק ואני ארסס בשונאי לחשכו קמא (סג"ל כפ"ג דפ"ד) :
 לה) ס' כי לשון מן סמלר אינו מוכן סאס כוונתו לומר מן סלרס קרסתי
 יס א"כ סו"לל קרסתי מלרס לי כנוסח סאמר יונס סנכיו וז"ש מאי קא מיירי
 ומדך אף דוד וכו' כלו' כי מן סמלר דקאמר אינו ר"ל מן סלרס כרס"ד אף
 מאתר דחיק וכו' ור"ל ממקום סלר סוסף תיקון סרשון של סדיקנא מסס .

תְּחוּתִיהָ אֲנֹן רַמְצֵרִין לִיהָ תָאנָא מִתְתַקֵּן
דְּקָנָא עֲלָאָה בְּתִשְׁעָה תְּקוּנִין וְהוּא דְּקָנָא
דְּזַעֲרָא אֲנִפִין בְּתִשְׁעָה תְּקוּנִין מִתְתַקֵּן :

תְּקוּנָא * קְדַמָּאָה מִתְתַקֵּן שְׁעָרָא מֵעֵרָא
וְנִפְיָק מִקְמִי פִתְחָא דְּאוּדְנִין מִתְּחוּת

קוֹצֵי דְּתַלְיִן עַל אוּדְנִין וְנִחְתִין שְׁעָרֵי נִימִין
עַל נִימִין עַד רִישָׁא דְּפוּמָא תָאנָא כָּר

אַלִין נִימִין דְּבִדְקָנָא תְּקִיפִין יִתִיר מִכָּר
נִימִין דְּקוֹצִין דְּשְׁעָרֵי דְּרִישָׁא וְשְׁעָרֵי

דְּרִישָׁא אַרְיִכִין וְהֵנִי לָאו אַרְיִכִין וְשְׁעָרֵי

בסמוך וכן בד"קל ע"ב אמר דיקנא דלא הוה כ"כ כתיבא וקדישא דיקרב למחמי
ליו יעו"ש באות מג' וגם בלשון המקרא הוה לשון זכר כמ"ש עד ולמח
וקנכס ושבתס' ועיין להרי"ש בפירושו לפ"ג דספ"ד שכתב שם וז"ל משום
שכבר נודע שהמשם גבורות סוף התפשטוהם והתגלותם הוה בקמשה אלכננות
שביד כמ"ש רז"ל בשער דרושי הללס כדרוש סה"ג יעו"ש וזס שפושט ידו כנגד
דיקנא מורה שמעלס הגבורות וממתקן ב"ג ת"ד וכיון שנתמתקו הגבורות
מזר כחי נשמתו הרי הוה שלים במאריה עכ"ל : א) עתה חוזר לבאר
בפרטות את כל תיקון ותיקון בפ"ע וכל לשון זה כבר נתבאר לעיל ולא הוכפלו
סדברים כחל לא למס שמתדס מכאן ואילך : ב) פירוש נימין סס שערות
הפרטיים שבגגרות וקוץין סס קבוצים והגרות של שערות כדמשמע בד"קכט
דאמר וכל קולא וקילא לית בים ארבע מאה ועשר כימו דשערי וכו' יעו"ש
באות סס : ג) כ"ל כי טעם סהוי שערי רישא אריכין משערי דיקנא משום
דשערי רישא סס יולאים מוזן סיניקס וסס קדמו זמן סרבע לשערי דיקנא
סיוולאים ממותין דגדלות ולכן סס ארוכיס יותר משערי דיקנא וסוה ע"ד שכתב
רז"ל כש"ס כדרוש ב' דליות ד"ד ע"ג בענין ג' מיני שערות דברישא דו"ח
שיס כסס ארוכיס וכנכויים וקלרוס מעטס שקדמו זס לזס בזמן יעו"ש כ'
והריפ"ש נתן טעם כי מה סהוי שערי רישא אריכין סיוכו משום שלריך לסמשיך
חד קולא דשערי עד רישא דתל' כמ"ש רז"ל כדרוש ז' דתפלין מש"ב שערי
דיקנא כי סס לז"ל בלחוד לפיכך לאו אריכין עכ"ל : ד) פירושו הוה כמ"ל
כד"קלו אות לא כי שערי רישא דו"ח סס יולאים משלס מוחי חכ"ד דיליס
ולפי סס ג' מוחין מוז"ס כל אחד מוליא שערותיו למינסו כי שערות סיוולאים
מזמח סתכמס סס שניעין וסיוולאים מוהביגס סס קשישין וסיוולאים מסרעת
סס מבוטעיס יעו"ש : וז"ס ושערי דרישא מנסון שעישי ומנסון קשישין

ח מניה משיכן בלדין שקילן בשערי חורי
להאי זעיר אנפין לתלת מוחי דביה
ומשתכחן ארבע מוחי בהאי זעיר אנפין
בגין כך אשתלימו ארבע פרשיות דכתיבין
בתפילין דאתפליל בהו שמא קדישא
דעתיק יומין עתיקא דעתיקין וזעיר אנפין

כדפרשתו לעיל וממנו מתפשטין וכו' ועוד לו שם בעמוד ד' וז"ל ואמנם טעם
לענין זס הוא כי כמו שגזש מוחין התתונים כלולים במוח זס כן סל"ב
נתיבות דבמוח תתום כלולים בו ונמשכים ע"י נימין לו לנימין דז"ל וכו'
יעו"ש וז"ש דכליל כל תלת מוחי : ח) פירושו כתבו דז"ל במאמר פסי'
האר"ז ד' כר ע"ז וז"ל והם מרוב האור הוא של מו"ס דז"ל דכליל תלת
מוחי סיולא דרך ליכרות השערות וכנס תוך סמוחין דז"ל מרבם כסס אור
כפלא ומחולץ אורם ונוקב במלח ז"ל ויולאוס לחוץ ארבעס מוחות מקיפין
ומס שהו בתחלם בפנים ג' מוחין כלכד סויכו מפני שהם חלל סלשיס מחבר
תרין עטרין ועושה אותם מוח ח' כלכד של סרעת ועתה בלחתם לחוץ חוריים
וכפרדים לשנים כמו שסס בחו"מ העליון דעל רישק דז"ל שהיא סכתי סרכיעת
וסרי נשלמו סד' מוחין מקיפין לחוץ במלח' וסס עלמס בחי' ארבעס פרשיות
שבתפלין ולסויות כי התחלקות לארבעס מוחין סוף ע"י השמכת אור מוח'
דז"ל דכליל תלת מוחי דאתמשכו מניס משיכן דנחורין (כלילן ר"ל שכל אור
ואור סוף כלול תחת מ"ב כמו מו"ס עכמו) שקילן ר"ל שקלות ויורדות כמשקל
ישר דרך סנסו שערי חוריי דישא חוריא דרך אחור ועל ידו נעשו ד' פרשיות
שבתפלין לכן כנסס סוף ככלל הארבעס אע"פי שאינו סוף עלמנו אלא הארתו
כנו' וז"ש באר"ן ד"קמ ע"ל בענין תלת מוחין וחר מוחא שקיע על כוריים
וכו' דאינון סוו ארבע פרשיות שבתפלין וסרי נתבאר טעם תליות סנסו שערי
דרך אחור כדי להסית סס ולסוילא אורות סמקיפין שהם ארבעס פרשיות שבתפלין
מכנגדס במלח ז"ל וכו' יעו"שכ' וכ"כ בעולת תמיד ד"לו ע"ל כי הארבעס
פרשיות סס סמוחין דז"ל עלמס ומו"ס דז"ל אינו נחשב מכל סד' פרשיות
וע"ש בארד"ך ד"קמ ע"ל כי מו"ס דז"ל עס חב"ר דז"ל סס ארבעס פרשיות
סיינו משוס סוף גרס התחלקות סרעת לחסדים ובכורות ועל סוו ארבעס
כמלח לכן סוף כנסס בחשכו הארבעס יעו"ש : ט) פי' כי סנס קולא דשערי
דז"ל סוף נתקב לר' תלקיס כנגד ד' אותיות סו"ס כמ"ס דז"ל כפ"ס מש"ל
יעו"ש' עוד נודע כי תלת מוחין דז"ל שמשס נעשו ד' פרשיות של סתפלין
סס רמויסי לר' אותיות סו"ס כמ"ס במאמר כפי' האר"ז ד"נס ע"ד וז"ל וארבע
פרשיות סס כנגד ד' אותיות סו"ס שהם בחו' סד' מוחין עלמס ססו מלובסין
תוך ז"ל בו תלת חללי דגולגלתא וכו' יעו"ש' וכבר נתבאר ברובור סקודס כי
אור סד' קיני דשערי דישא דז"ל סס נכללים עס סד' פרשיות שבתפלין
ח"כ לפי' נמלך שבאו סד' פרשיות יס שני בחי' סו"ס' תר סו"ס' דארבע

משום דאיהי חכמתא סתימאה דכלא ולא
אתפרשי ובגין דאתחברו ארבעה מוחין
בהאי זעיר אנפין אתמישכן ארבע מבויעין
מניה דארבע עיבר יד ומתפרשן מחד
מבויעא דנפיק מכלהו ובגין כך אנון

סמאור באלילות ולא סתור כמ"ש הו"ל במאמ"ר סכ"מ כ"פ תרומת ד"כ ע"ג
וה"ל כחור הדברים כי ע"ק סתימא דסתימין סיינו סתור כתרף עלאם דלעיל
וכו' לא אשתכח דאפי' או"ל לא מתחברי מניס לא ע"י מו"ם ומולא יעו"ש
ולא זמין חכמתא דילום וכו' ר"ל וזו סיס אור מו"ם לפחות מאיר באלילות
בגילוי מכלתי שיתלבש תוך זערי רישא ודוקנא בודאי שסיס סתור כותב לנו
אזיז רמו על סתרת הכתר אע"פ שסוף מחלכש במו"ם ס אמנס לא כן סיס
כי ע"ק לא זמין חכמתא דילום ר"ל שסיס אור עלמותם ממש מזומן לסאור
כאזי' מכלתי שתלשטתו בשערות משום דאזיז ח"ס דכלא ר"ל שסיס ח"ס של
כל חפמות דאזיז ע"ו וק"כ גדלם מעלתם עד מאד ולק יוכלו שכולמות לקבל
סתרתם אס לא ע"י שערות כמ"ש הו"ל במאמ"ר ד"כו ע"ג וה"ל כי שערות
לסעליס סאור סעליון נעשו כדי שיתלבש סאור בשערות ויאיר למטה כי לא
סיס כנפטר לקבל אורו אס לא דרך שערות לו וכו' יעו"ש וכן כתב בסוף
פ"ג דש"כט ו"ל וזמנס אין כח מו"ם עלמו יורד עד או"ל כי גדלם מעלתו
עד מאד אכל זס סמוח דא"ל כל גלוי סוף בדוקנא דא"ל כמ"ש במקומו וש
נחבאר כי זס כו שני מזלות מזל שמיכו ומזל ס"ג וכו' יעו"ש ולא אשתפש
ר"ל ולא די לח"ס שאין אור עלמותם מאיר באזי' כ"ל מדרך שערות לכר לא
שגס סיס סתומס בקרומא דאזיזא ולק אשתפש לכ"ב שילין כמוחא דז"ל כדי
שע"ו לפחות סיסס מאירס בגילוי מוטע עס שאורס מחלכש בתוך שערות
וכלו' וא"כ משו"ס לא רמו לנו סכתוב על כחי' ססתרת סנמכסת מכחר דא"ל
כחוך מו"ם ועי"ע באד"ז דף רפ"ח אות כ"ן וכלוויס שכתבו שס :

יג) פי' ובגין שנתחברו ד' מוחין שסס מו"ם ותכ"ד דז"ל משו"ס אשתמשכן ד'
מבויעין ר"ל ארבע מקורות מסס במלח ז"ל ועי' בד"קלו אות ו'או כביאור
מחבקע חד מבויעא דארבע עיבר ר"ל לר' חלקיס וסכוונס על כחי' ד' פרשיות
שכתפלון שכל פרשס מוכחת בבית אחר ואזיזס כמו חפלון של יד ופי' ארבע
עיבר אינו ר"ל לארבע אדרוס לא ר"ל לארבעס חלקיס וכולס לכר אחר סס
כענין סנו' בד"קכח לארבע עיבר כסטרף דא ולארבע עיבר כסטרף דא וכו' :

יד) כלו אמר דמתפרשן באות ד"ל ור"ל שפרדוס סח"ג שברעת מכח חד
מכועא סוף מו"ם דא"ל דנפיק מכלתו כלו' דנפיק כליל מכלתו כי מו"ם
דא"ל אע"פ שסוף אחר סוי סוף כלול מכל סחכ"ד כולס כמ"ל באות ז וכן
מבואר במב"ש ג"כ ת"ב פי' ר"ע ע"ב יעו"ש כי מו"ם דא"ל סוף גורס
שיחלק מוח סדעת דו"ל לשני חלקיס כמ"ל באות ח יעו"ש וזסו ססייש
ובגין כך אינון ארבע משא"כ קורס שנחלקו סח"ג שברעת שלא סוי כ"ל
ג' מוחין לכר :

ארבע טו ותאנא האי חכמתא דאתכלילא
 בארבע . אתמשכא בהני שערי דאנון
 תלין תלין על תלין טו ובלהו קשין ותקפין
 יי ואתמשכן ונגדין כל חד לסטרוי יי וארף
 אלפין ורבוא רבבן תלין מניהו דליתהון
 בחושבנא . הדא הוה דכתיב קוצותיו
 לתלים . תלי תלים יי ובלהו קשין ותקפין
 לאתברא . כהאי חלמיש תקיף וכהאי
 טגרא דאיהי תקיפא . עד דעברין נוקבין

טו) עו' סאי חכמתא שסיה בחינה מו"ס דא"ל שכללם בחכ"ד דו"א וסוי
 לארבעה סהם זקא סחכמס נמשכת סארקס בסכי שערי סהס שערי רישא דו"א
 סהס משולשלים תלי תלין . כי אור מו"ס סוא נכנס סחלה סתוך שערי רישא
 דו"א ומסס עובר ונכנס בחכ"ד שלו כמס"ל בד"קבט ריש ע"א ונסור ונגיד
 כססוא נימא לכימין דו"א וכו' יעו"ש כחות ב' כחורך : טו) אע"פי שלעיל
 אמר דשערי רישא מנסון שעיעי ומנסון קשיטין וכו' מאי דקאמר סכא וכלסו
 קשיין וכו' סוינו לכדי שערא דא"ל סהס שעיען יתיר ומסו"ה גס השעיעין
 דכרשום דו"א קרי לסו קשיין ותקפין כערך שערי רישא דא"ל : יו) אע"פי
 סבד"קלו ע"א אמר סרש"בי ז"ל ששערי רישא דו"א מתערבין דא כדא ומסכהבן
 דא בדא יעו"ש . לא אתא סכא למימר שאינס מתערבין דא עס דא . כי
 אע"פי ששערות כל מוח ומוח נגדין כל חד לסטרוי . מו"מ סחמת ריבוי
 ששערות כל לר מתערב עס ששערות שכלרו : יח) פירושו סוא כי סהס כתב
 רו"ל כש"סכ כרוש ב' דליתא סברישא דו"א יא שלסס מיני שערות סהס קולין
 ונימין ושערות . סקולין סס ארוכים ומגיעים עד רישא דרחל . וסנימין קלרים
 מסס ומגייעין עד רישא דלסא . וקשערות סס קלרים מאד ואינס מקיעים רק
 על רישא דו"א רווקא ואינס משתלשלים למטא לא סס קלרים וקופים מעומד יעו"ש
 ח"ש ולף לפין וכו' תליין מגייעו ר"ל כי אע"פי שאין כל ששערות משתלשלים למטא לא
 מבלת מגייעו וסשאר סס זקופים מעומד עכ"ז אותס סמשתלשלים סס לא לפין וכו'
 דליתסון כחושכנא עד שאין ססס וכול לספור סס"ד קולותיו חתלים יע"מנל כד"קלו
 חות טו : יט) פירושו סוא כי סהס ששערות אינס לא כלים ומעכרים לשירוק
 סמשתחא קדישא בהס כמ"ס רו"ל כרוש קבלת שכה ע"ס מקולות מים רבים
 ח"ל וסארות של מו"ס דא"ל סס כמסכים סתוך לו ששערות ויולאים אח"ך
 דרך סיפיות ששערות לחון וכו' יעו"ש . וענין זס סוא שייך בשערות של כל
 ספרופוסים כמ"ס כס' סמקיבין פ"א וכס' סק' ד"גס ע"ב יעו"ש . ח"ש וכלסו
 קשיין ותקפין לאתברא שאס סוי מתפרין סיה יולא סאור סתוך ששערות

וּמְבוּעִין מִתַּחֲוֹת יַעֲרָא • וְנִגְדִין מְבוּעִין
 תִּקְפִין לְכַד עֵיבֵר וְעֵיבֵר וְלְכַד סֶטֶר וְסֶטֶר •
 כּ וּבְגִין דְּהֵינִי שְׁעָרֵי אֶפְמֵי וְחִשּׁוּבֵן • כְּתִיב
 מִנְּגֵה עֲמוּקוֹת מִנִּי חִשֵּׁךְ כִּי וְתֵאנָה הֵינִי
 שְׁעָרֵי דְדַקְנָא • תִּקְיִפִין מִשְׁאֵר שְׁעָרֵי דְרִישָׁא
 כִּי מִשּׁוֹם דְּהֵינִי בְּרַחֲוֵיהוּ מִתְפָּרְשֵׁן
 וּמִשְׁתַּכְּחֵן • וְאַנּוּן תִּקְפִין בְּאַרְחֵיהוּ כִּי אִמְאֵי
 תִּקְפִין • אִי תִימָא מִשּׁוֹם דְּכַלְהוּ דִּינָא • לֵאוּ

ממקום השער ולקט פסיפות השערות ולכן לפי שם קשים אין האורות
 יולאים עד דעברין נוקבין ומבוועין מתחות שערך למטע כפסיפותיהם ומתמן נגדין
 לכל עיבר ועיבר ולכל סטר וסטר ר"ל לכל עיבר ועיבר של כל סטר וסטר
 כי פי' עיבר סיינו חלק כמש"ל בלות יג יעו"ש : ב) פי' ובגין דהני שערי
 רישא דז"א הם ארכמן וחשובן ולכן אמר חני שערי כרו לאסוקי שערי רישא
 דז"א שם לבנים כחלב חוור כתיב מנלה עמוקות שהוא חור סממשך מעומק
 המוקין דז"א מני חושך שם שערי דז"א שם ארכמן וחשובן כי מוקין שערות
 מחשובן יולאים האורות (עי' יפ"ש) : בא) פירושו כתבו רז"ל כפ"ע שער
 סככות פ"ד וז"ל וסנה שערות אשר בארם הם מ"ן של כירור המלכים וכולם
 הם דינוס תקיפין ובארם זה העליון שהוא ז"א יש שני מיני שערות שערות
 פראש ושערות סוקן ושערות פראש הם דינוס חלשים ולכן ישנם בכקנס ג"כ
 אכל שערות סוקן הם דינוס תקיפין וקשים יותר משערות פראש מאד וכו'
 יעו"ש ולפי ששערי רישא יש מהם שיעטין ויש מהם תקיפין כמש"ל בליון
 אות ד משו"ס אמר משאר וכו' כלו' שם קשים יותר משערות הקשים שבראש
 כב) סבריתא עלמה היא כותנת טעם למס הם קשים יותר משערות הקשים
 שבראש וקאמר שטעם הוא משום דהני וכו' וסענין הוא כי יסוד דעתיק
 הוא מלובש ככתר דז"א כמ"ש רז"ל כפ"ע מש"כע יעו"ש ולכן ע"י טיפת
 הסדר המלובש ביסוד דעתיק שכתור נוללתא דז"א הוא מלמח שערי רישא
 דז"א כמביאר כס"ל פ' וירא ע"פ ויטע אשל וז"ל ויודע כי מדה אכרסא הוא
 מסדר והוא המלמח ששערות וכו' יעו"ש אכל חני שערי דיקנא בלחורייסו
 מתפרשן ומשכתורן ר"ל שם יולאים לבדם בלא סחלבשות יסוד דעתיק כסם כי
 אע"פי שם אור הסדר דיסוד דעתיק הוא מאיר בדיקנא כמ"ש רז"ל במכו ש
 ש"ג ח"ב פ"ו ד"סג ע"ב כענין דדיקנא דז"א יעו"ש מ"מ עיקר סחלבשות
 מסדר הוא בגולגלתא אלא שהארתו נמשכת בדיקנא ג"כ ואינון תקיפין
 באורחייסו ר"ל במנהגם (עי' יפ"ש) : בג) סנה אע"פי שהסבריתא כבר נתנס
 טעם משום דהני בלחורייסו מתפרשן וכמו שפירשנו עכ"ז חור ושל אמאי
 תקיפין וכו' כי סבריתא לא נהנס טעם כ"א על כללות שערי דיקנא שפוי
 בדרך כלל תקיפין משערי רישא אכל מ"מ עדון לרין טעם על פרטות שערי

הָכִי דְהָא בְּתַקוּנֵי אֱלִין אֲשֶׁתְּכַחוּ רַחְמֵי
 כְּד וּבִשְׁעָתָא דְנַחְתִּין תְּלִיסַר מְבוּעֵי נַהֲרֵי
 דְּמִשְׁחָא אֱלִין כְּלָהוּ רַחְמֵי אֶלָּא תָּאנָא
 כָּל הַנִּי שְׁעָרֵי דְדַקְנָא כִּי כְּלָהוּ תַקְפִּין מֵאֵי
 טַעְמָא כִּי כָּר אֲנוּן דְרַחְמֵי בְּעֵינֵי דְמַהוּ
 תַקְפִּין לְאַכְפִּיא דְדִינָא וְכִל אֲנוּן דְאֲנָהוּ
 דִּינָא הָא תַקְפִּין אֲנוּן וְיִבִין כִּי וְיִבִין כִּי
 בְּעֵינֵי לְמַהוּ תַקְפִּין מִתְרִין סְטְרִין כִּי בְּעֵי
 עֲלָמָא רַחְמִין רַחְמֵי תַקְפִּין וְנִצְחִין עַד
 דִּינָא וְכִי בְּעֵי דִינָא דִּינָא תַקִּיף וְנִצַּח עַד
 רַחְמֵי וְיִבְגִין כִּי בְּעֵינֵי לְמַהוּ תַקְפִּין מִתְרִין
 סְטְרִין דְכִי בְּעוּ רַחְמֵי שְׁעָרֵי דְאֲנוּן

דיקנא עולם מהם ובהם דאמאי היו כולם תקיפין ולא היו בהם שלשה מימי
 שערות שם קולין וגימין ושערין כדרך שהיו בשערות סראש שרי כמו ששערי
 רישא הם וילאים מחכ"ד דו"א כמ"ש בד"קלו אות לא הכי נמי שערי דיקנא
 הם וילאו מחכ"ד דו"א כמ"ש בד"קלט אות כי כל בחי' שערות מכותרי
 מוחא לינון ומסראוי סיה שאע"פי שברוך כלל יסוי תקיפין משערי רישא
 מ"מ לא יחסר מהם ג' בחי' הללו דו"ש אמאי תקיפין כלו' אמאי כלסו
 תקיפין וכן משמע מדקדוק הלשון שסיים אי תימא משום דכלסו דיקא וכו'
 ולא קאמר משום דאכחו דיקא משמע שהקושיא היא למען היו כולם קשיפין
 ולא מקלסם אי תימא משום דכלסו דיקא וכו' ומשום היו כולם תקיפין
 וסדרכים מטעם למען שכתב רז"ל במאמרי דו"ל כפ"ג דמסכת אבות ר"כ ע"א
 וז"ל וכשזו לו עת"ד דילית הם מתחילים ארך אפים וכו' והם דברים דכתיב
 בהם פוקד עין אבות וכו' יעו"ש וז"ש אי תימא משום דכלסו דיקא כי כתוב
 בהם ויקח לא יקח פוקד עין אבות וכו' ומשום היו כולם תקיפין לאו הכי
 דהא בתקיים לין אשתכחו תקיפין ורחמי ג"כ שהם מרת ארך אפים וכן קטר
 גושא עון ופשו וז"כ אמאי הוו כלסו תקיפין : כר) פי' וכשעה שאמרם
 הלכור י"ג מרות ונחתין סארת סי"ג ת"ד דא' ומאזרים בדיקנא דו"א לין
 תשעה ת"ד דו"א אשתדן כלסו רחמי וזו מסיבת שיש בהם בחי' רחמים והיו
 כלסו דיקא (יפ"ש) : כה) פי' מ"ע כלסו תקיפין ולא מקלסם ותדן כל
 לינון רחמי שם בחי' השערות וקנימין בעיין למסוי תקיפין כוי שעי' תוקפס

בְּרַחְמֵי קִימִין וּמִתְחַזֵּיא דְקֵנָא בְּאַנּוּן שְׁעָרֵי
 וּכְלָא הוּי בְּרַחְמֵי וְכֵד בַּעֲיָא דִּינָא
 אֲתַחֲזִיא דְקֵנָא בְּאַנּוּן שְׁעָרֵי וּכְלָא אֲתַקִּים
 בְּדִינָא כִּי וְכֵד אֲתַגְלִיא דְקֵנָא קְדִישָׁא חוּרָא
 כָּל הַנִּי וְכֵד הַנִּי מִתְנַהֲרִין וּמִתְסַחֲרִין בְּמָאן
 דְּאֲתַסְחֵי בְּנִהְרָא עֲמִיקָא מִמָּה דְהוּה בִּיה
 וְאֲתַקִּימוּ בְּלָהוּ בְּרַחְמֵי וְלִית דִּינָא אֲשֶׁתְּכַח
 כִּי וְכֵד הַנִּי תִשְׁעָה בְּדִן נַהֲרִין בְּחָדָא בְּלָהוּ
 אֲתַסְחֲרִין בְּרַחְמֵי כִּי וּבְגִין כֵּךְ אֲמַר מִשְׁרָה

ותגברו על קולין דרוקא שסס בחי' דינא וכופין אותם וכל אינון דאנסו
 דינא שסס בחי' סקולין דרוקא סא תקופין אינון כלו' כלאו סכי סס תקופין
 מלך בחינתם ויבין קך ובין קך וכו' ר"ל כי בין מטעם שדרכים לאכפיות
 לדינא ובין מטעם שסס בחי' דינא מלך עלמס עכ"פ בעיין למסוי תקופין
 מתרין סטרין ר"ל מלך שערות סרחמים ומלך שערות סרין כד בעי עלמא
 רחמי רחמי תקפין ר"ל שערות של סרחמים גוברים ונלחין על שערי דינא
 שסס סקולין ויסיס רחמים בעולם וכד בעי דינא ר"ל וכד בעי עלמא דינא
 אז דינא תקיף ר"ל מתגברים סקולין ונלח על רחמי שסס בחינת ששערות
 וסנימין ויסיס דין בעולם רח"ל ומ"ש וכלא סוי ברחמי ר"ל שגם שערות
 סדוכים שסס סקולין חוריס לבחי' רחמים כמו שערות סרחמים וכן כסיפך
 כלא אהקיים בדינא : בו) ר"ל כל זס שאמרנו סוף בזמן סיות דיקנא דא א
 מכוסת בתשעס נימין דשערי רישא שאז איין מאירס ברוקנא דו"א אפילו א
 תיקובין שלס מחמת תשעס נימין סחופסיס עלים ולכן לפעמים מתגברים
 רחמי ו"א ולפעמים כסיפך כפי מטעם התחומים וען כי סו"א סוף כלול
 מדין ורחמים אבל כד אתגליא דיקנא קדישא מתשעס נימין שלים ומאירס
 ברוקנא דו"א אז כל סני שערות ורחמי וכל סני שערות סרין שבדוקנא דו"א
 כוכס מאיריס ומתסחין ברחמי ור"א כרמיון סרוחן בנהר עמוק שבו ריבוי
 מים שדרכו לרחוק סיטוב מווסמא שבו שאינו חושש על ספסד סמים סכי כמי
 שערי דיקנא דו"א מתמתקים מסדוכים שסס וחווריס לרחמים ואפי' שערות
 סרחמים שבדוקנא דו"א גס סס מתמתקים כי סס דוכים בערך רחמי דיקנא
 דא"א כמ"ש רז"ל כפ"ס מש"א"א כלל א' יעו"ש : בו) כאלו אמר דכל סכי
 תשעס וכו' כלות ד"ל ורכיס יש באדרת כוס ותיבת כחדא אסיפא קאי כלו
 אמר כלסו כחדא אהסחין ברחמי : כח) פי' כי סנס ע' מודת סוכוריס כפ'
 שלח לך סס בחינת ת"ד דו"א עלמו כמבואר כפ"ט מש"א"א וכמאמר כפירוש
 סא"ר שעל ד'קלף ע"ב שכתב סס וז"ל ואמנס ת"ד דו"א סס לו' ארן אהס

זמנא אחרא יי ארך אפים ורב חסד כט ואלו
 אמת לא קאמר משום דרזא דמדה אנן
 תשעה מכילן דנהרין מעתיק יומין דזעיר
 אנפין וכד אמר משה זמנא תנינא תשעה
 תקונין אמר יאנהו תקוני דקנא דמשתכחי
 בזעיר אנפין ונחתין מעתיק יומין ונהרין ביה
 * ובגין כך אמת תליא בעתיקא והשתא
 לא אמר משה ואמת :

אפי' ב' ורב חסד ב' נושא עון ד' ופסע ה' וקאף לא יקאף ו' וקו'
 פוקר עון אכות על כבוד ז' על שלשים ח' ועל רבעים ט' ועו"ש"
 וכ"כ כפי' סדר ז' על ד' דלס' ע"א והעקבו לשונו שם בלות יא' וכ"כ במאמרי
 דו"ל והעקבו לשונו לעיל בד' קלט אות ב' ועו"ש' וכ"כ בפ' ג' ס' סליחות
 כ"ח ד"ס למוריכו ילקח ועו"ש' וסנס כבר כהפנו בד' קלט אות ב' כי לפעמים
 אטילו עת' ד' א' אפי'ס מאירוס בדוקא דו"א יעו"ש' ושיינו אומרו סכא
 ובגין כך ר"ל סוף וקאמרו ש"י המשכת סדרת דוקא דא' בדוקא דו"א
 חזירוס כולם לרחמים בגין כך אמר משם ומנא אחרת ה' ארך אפי'ס וכו'
 ולא גמר רבי לעזר ז' אה דבריו ש"ך ע"י אמונה זו חזרו כולם לרחמים
 רק סביא עכשוו הפסוק כללמו ודמותו לבר' וסתחיל לסכרית כי פסוק זה
 סוף מדבר בעת' דו"א ולא בעת' ד' דא' א' ואחר שהכריע בין חזר על גמר
 דבריו ש"ך ע"י חזרו כולם לרחמים : כט) פי' שכא לסכרית כי פסוק זה
 סוף מדבר בעת' דו"א' אפי'ס סוף מדבר בעת' ד' דא' א' אפי'ס לא קאמר
 ואפי'ס והלא ממש נפטר יש בכלל מרת אמת בין אפי'ס תשוב בעת' ד' מורת
 א רחום וכו' וקילך ותחסר ד' תקינים שכסוף וכין אפי'ס תשוב מורת אפי'ס
 ולמעשה ותחסר ד' תקינים שבראש לא יכל שאל יתום מרת ואמת מכלל סט'
 תקינים וא"כ אפי'ס לא קאמר ואמת' וס"ס דסוס מלי' לאקשווי מורת נולד
 חסד לפי'ס שלא נוכרת כסוק שלא לך אלא דקראמא מניי'סו נקט' ותדך
 ססוד סוכר הו"א כי אפי'ס ט' מכילן דנהרין מעתיק יומין לז' א' סן סס כשתוב
 כסס ואמת' אפי'ס כד אמר משם זמנא חייבא בוגן סדרגל'ס תשעס תקינים
 אמר ולא י"ג כרו ש"י' וסוס מוכרת לסוכיר מרת אמת' ואכסו ת"ד דמשכתמי
 כו"א' ר"ל וגס אפי'ס סט' ד' שפי'ס סס עת' ד' דו"א' שלא אמר עת' ד' דא' א'
 כדי סיסוס מוכרת לומר ואמת' ואחר שהשמיענו רבי לעזר שפסוק זה מדבר
 בעת' ד' דו"א חזר לפי'ס אה דבריו שראשונים ואמר ונחתין מעתיק יומין וכו'
 ר"ל כי ע"י שתבונן משם במולא כמ"ש בדר' דרלס ריש ע"ב הו' נחתין סדרת
 עת' ד' דא' א' ונחרין כוס כו"א' ובגין כך ר"ל ומשו"ס בכל מקום אמרינן כי
 אמת תליא בעתיקא ולא כו"א' כי אפי'ס כו"א' תיקון סקרא אמת אלא סקרא

תאנא ל שַׁעְרֵי דְרִישָׁא דְזַעִיר אַנְפִּין בְּלָהוּ
 קְשִׁישֵׁי תַלְיִן עַל תַּלְיִן וְלֹא שְׁעַעֲיָן לֹא דְהָא
 חֲמִינָא דְתַלְת מוּחֵי בְתַלְת חֲלָרֵי מִשְׁתַּכְּחִין
 בִּיה וְנִהְרִין מִמוּחָא סְתִימָאָה לֹב וּמְשׁוּם
 דְמוּחָא דְעֵתִיק יוּמִין שְׁקִיט וּשְׂכִיךְ פַּחֲמֵר
 טַב עַר דְוֹרְדִיהּ שְׁעֵרוּי בְּלָהוּ שְׁעַעֲיָן
 וּמִשְׁחִין בְּמִשְׁחָא טַב וּבְגִין כִּךְ כְּתִיב
 וְשַׁעַר רֵאשִׁה בְּעַמֵּר נֶקֶא לֹב וְהָאֵי דְזַעִיר
 אַנְפִּין קְשִׁישִׁין וְלֹא קְשִׁישִׁין דְהָא בְּלָהוּ
 תַלְיִן וְלֹא מִתְקַמְטִי לֹב וּבְגִין כִּךְ חֲכַמְתָּא נְגִיד

ע"ד דה"ל סידורים לז"א יש בה ואמת וכו' ל שם סוד שאמר סתמו תת
 אמת ליעקב ר"ל לפרקו ז"ל יען כי אין בו תיקון סקרא ואמת
 (ד) אע"פ שלמעלה כרוס ע"ל אמר ושערי דרישא מנסון שעיעי ומנסון
 קשישין יעו"ש מ"ש סכא כלסו קשישין סיינו לגבו שערי רישא דה"ל וכמ"ש
 ג"כ לעיל כליון אות עו יעו"ש : לא) פי ודראס לוס שסס תליון על תליו
 ולא שעיעין דסא חמיכא דתלת מוחי וכו' וסואל וסס שלס מוחין משו"ס סוי
 סשערות תליון על תליון כי מכל מוח יולאס סערות כמש"ל בד"קלו אות כו
 יעו"ש : וגס כל מוח מולא סערות למיכסו קולין וכימין ושערין כמש"ל באות
 ד יעו"ש : ונשרין ממור"ס דה"ל ע"י ססול קולא דשערי דאחורי רישא כמש"ל
 באות ס יעו"ש : לב) פי ומשוס סמוח א"ל סול שוקט כצוקמו כיון סעוב
 סשוקט על סמרוו כמ"ס בד"קכא אות כו משו"ס כל שערי דה"ל סס שעיעין
 ומשוחין כמשחא עב : כי מסיבת סריבס סכראס סשערות מתקסיס ולפי
 סכמו"ס סריבוס נכפין סס סס משו"ס סער רישוס שעיעין וכעמר נקא :

לב) פי ושערי רישא דה"ל סס קשישין בערך שערי רישא דה"ל ולא קשישין
 בערך שערי דיקבא דה"ל עלמנו כי סס בנוביוס מטעס סמעורכ עמסס אור
 ססכד סכנובלתא דה"ל כמש"ל באות ככ יעו"ש : וסראס ססס איכס קשישין
 דסא כלסו תליון למטס ואיכס מתקמטיס וככוליס כמו סערות סדיקבא וכל
 כחי סקפסעות סול מלד ססכד וס"כ מוכרס לומר דשערי רישא אינס קשישין
 כל כך : לד) פי סואל וסמרנו דשערי רישא דה"ל אינס קשישין כמו סערי
 דיקבא דה"ל מש"ס סכעשא נגיד וכפיק מסס לרישא דרחל ולאס כמש"ל באות
 ית דאי סוי קשיין כמו סערי דיקבא דיליס לא סוס נגיד סכמתא כסו מפני
 ססס יולאס ככחי אור סחור ממטס למעלס כמש"ל בד"קלא ע"ב מ"ט משוס
 דאי אסככו קשישין לא נגיד סכמתא כסון יעו"ש : אכל שערי דיקבא דה"ל

ר"ק
 עו"ש
 נמאמרי
 סלכות
 כעמס
 דו סכא
 סא דה"ל
 סו וכו'
 לרמס
 סכוס
 על יעו
 כי סכסכ
 וי לא קכ
 סכר ד סמ
 סכרת אפי
 ס ככלל ס
 סמרת יוכ
 נקט יתק
 סן סס סמ
 סשעס תקין
 ס"ד דשכס
 ס ע"ד דה"ל
 סכסוק וס ס
 סעוק וסין וס
 סוי מתעין סל
 סקוס ארין
 סלל סלל סלל

לו בַּד תִּקְוֵנָא דַּא מִתְתַּקֵּן בְּדַקְנָא דְמַלְכָּא
 אֲתַחְזִי כְּגַבְר תִּקְיָף שְׁפִיר לְמַחְזִי רַב וְשִׁלִּיט
 הָדַא הוּא דְכַתִּיב גְּדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב כַּח
 לח וְכִד אֲתַבְּסָם בְּתִקְוֵנָא דְדַקְנָא יְקִירָא
 קִדְיִשָּׁא וְיִשְׁנָה בֵּיה אֲקָרִי בְּנִהִירוּ דִּילִיה
 אַל רַחוּם וְהָאִי תִקְוֵנָא תִנְיָנָא אֲתַתְּקֵן
 טל וְכִד נִהִיר בְּנִהִירוּ דְעַתִּיק יוֹמִין אֲתַקְרִי
 רַב חֶסֶד מְ וְכִד מִסְתַּבְּלִי דַּא בְּדַא אֲתַקְרִי

עלמיו משום אמר ופאי דכתיב אסוס סבין דרכם על חכמת ז"א אקמר ולא
 על חכמת א"א כי גס חכמת ז"א לית רידע לה בר אסוס כמז"ל בר"ק
 אוח לנ יעו"ש (לו) פי' כי לו השערות סס לומתוס קודם כל ת"ד כמ"ש
 רז"ל בדרוש ס' דברכת כנסים וז"ל וסנס מה שמתחיל ללמוד קודם סכל סוף
 תיקון השני וסוף מקום השפה וכו' יעו"ש וקאמר כי כאשר לומח תיקון זה
 אז אתחזי ז"א כגיבר תקיף וכו' כי עתה גדול כנסים ואינו נער קטן אִינו
 בר גבורים וסביא רחיס ממש"ס גדול ארוגינו וכו' ר"ל כי כשסוס סוף
 גדול ויתחיל שער וקנו ללמוד אז אתחזי ורב כח וקמר סבי כדי לסגדיל
 שבה תיקון זה ולומר כי סוף גורם שיתחזי סוף כגיבר תקיף כי סוף לומח
 קודם סכל ועי' מז"ל בר"ק לטות כ : לח) פי' וכאשר מתמתק פי' השני
 סוס עי' ספרת י"ג ת"ד דא"א סמאירס בדוקנא דז"א אז זה פי' השני מלכר
 שמו העיקרי שנקרא אפוס סנס כחוסף לו שם אחר שנקרא ג"כ רחוס כדמיון
 תיקון השני דא"א סמאיר בו ומ"ש א רחוס ולא אמר רחוס דווקא י"ל דנקט
 מרשים דקרא א"כ י"ל סוף מטעם שכתב רז"ל בדרוש ז' דיעבור ח"ל
 ותחלם לריך לסודיען כי בכל מדס ומדס מאלו סו"ג מדות לריך שכלול כס
 שס אל ומטעם סוף לפי ששורש כל הדוקנא סא שס אל כמו שנכאר יעו"ש
 וכ"כ שס כביאור תיקון השני שנקרא רחוס וז"ל כי כבר סודיעתך שכלל מדס
 מן סו"ג מדות לריך לכלול כס שס אל וחכור זה שלח כערך לכופלו בכל
 מדס ומדס יעו"ש ומש"ס תיקון השני דז"א נקרא ג"כ כסס א רחוס כדמיון
 תיקון השני דא"א סמאיר בו וסאי תקובא כתיבא אמתקן ר"ל נחקן סמגבורות
 שבו וכתבס : טל) פי' כי סנס כבר כתיבו לניול בלות כח כי תיקון השני
 דז"א סוף נקרא אפוס כפסוק שלח לך יעו"ש ותי' השני מהשעס ת"ד דא"א
 סוף ורב חסד כסוד פסוק א רחוס ולכן כסמאירוס עה"ד דא"א כעט"ד דז"א
 סנס מאיר תיקון השני דא"א שנקרא ורב חסד כתיקון השני דז"א שנקרא
 אפוס ואז יקרא תיקון השני דז"א ג"כ כסס ורב חסד כמו תיקון השני דעט"ד
 דא"א סמאיר בו סוף סיכך ממס ססיה נקרא חלסם ורב כח וז"ש וכד
 כסיר כנסירו דעתיק יומין שסס ספרת עט"ד דא"א אז זה תיקון השני דז"א

כסון
 בן סוף
 דין רישא
 כמאמר
 י"ג ח"כ
 עוס קמר
 סכל אכל
 שגשג
 נסון עס
 לך אכס
 קשיסין וי
 ייע תי
 נחלח לל
 ש"ס ברק
 ועי' מס'
 כפסוק שלפני
 ולסוס סוף
 ד' דייק כס
 פי' מה שס
 דא"א תי
 בר אסיר קי

בְּתִקּוּנָא אַחְרָא וְאַמְתָּ דְּהָא נְהִירוּ אַנְפִּיהּ
 מִנָּה וְתֵאנָא נוּשָׂא עֵזֶן אֶתְקַרִי תִקּוּנָא תְּנִינָא
 כְּנִינָא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֲבַל מְשׁוּם הֵהוּא
 אֲרַחָא דְּנַפְיָק :

בְּתִקּוּנָא תְּלִיתָא תְּחוּרָה תִּרִין נוּקְבִין
 דְּחוּטְמָא וְשַׁעֲרִין תְּקִפִין זְעִירִין
 מִרִין לֵההוּא אֲרַחָא לָא אֶתְקִרוּן הֶבְיָ
 נִשָּׂא עֵזֶן וְעוּבֵר עַל פְּשַׁע וְאֶתְקִימוּ בְּאַתֵּר
 אַחְרָא מִכּ וְתִנְיָא תְּלַת מָאָה וְשִׁבְעִין וְחֲמִישׁ

אתקרי רב חסד : מ) פי' וכאשר מסתכלים פניו ה"ל כו"ל שום אפשר לסיות
 אפי' בזמן שאינם מאירים דיקנא דא"ל כדוקנא דו"ל כדמשמע מפ"יג רשע
 א"ל יעו"ש . אז נקרא תיקון השני דו"ל בשם ואמת דהא נהירו אנפיה דו"ל
 ומוכרח גם תיקון זה הוא מאיר מתקון ואמת . ודקדק לומר בתקונא אחרא
 יען כי אותם הסדרות הנזכרים מקמי סבי סב"ב תיקון ב דא"ל כי רחום הוא
 תי' ב' בחשבון סייג"ד ותי' ורב חסד ג"כ ב' בחשבון סט"ד דא"ל וסמ מאורי' ג"כ
 נתי' השני דו"ל הדומה ליסס שני בשני' . אבל תיקון ואמת הוא שביעי בחשבון
 סייג"ב ושלישי בחשבון הששעם ת"ד ואינו דומה לתיקון השני דו"ל משו"ס אמר
 אתקרי בתקונא אחרא ואמת . וסנה חפש רבי אבא בסדר שמדרגות . כי תחלה
 חפש סדרת סייג"ב ת"ד ואח"ך סדרת סט"ד ואח"ך סדרת תיקון א' לבד .
 ואע"פי שלפי דבריו שאמר שתיקון סב"ב יסיה נקרא בכמה שמות זה שייך גם
 בשאר ת"ד דו"ל סדרי גם סס נקראים בשמות אחרים כפי אותם הסדרם
 שמקבלים מדוקנא דא"ל וא"כ מה יתרון לתיקון השני משאר ת"ד . י"ל דאין
 סבי נמי דליכא שום הפרש . אך משום שעיקר עמידת רבי אבא היא לפרש
 תיקון השני משו"ס אמר כל שבחיהם הנמלאים בו : מא) פי' כי בכרייתא
 אמרינן כי תיקון השני הוא ראוי להקרא בשם נושא עון כדוגמת תיקון השני
 של מי ל כמוך ולא להקרא בשם אפיס כי גם הוא נושא עון כמו תי' השני
 דא"ל וסא דלא אתקרי סבי משום תקונא תליתא דו"ל שאינו פניו מהשערות
 ולא שייך לומר כי עובר על פשע . ומסרתי הוא שיהיה תיקון נושא עון
 סמוך ודיוק עם תיקון עובר על פשע כמ"ש כד"קלג ע"א וז"ל תאנא תקונא
 קדמא דדיקנא ותניינא לאחבא לתליתא סווי יעו"ש . משו"ס נחיימו בהר
 אחרא שחול בתיקון סרביעי כמ"ש בריש ד"קמא ע"א יעו"ש באת' ;
 מב) פירושו הוא לפי שתיקון השלישי דו"ל הוא נקרא ורב חסד משו"ס הביא
 סבכייחא שמדברת על חסדיו דא"ל שנקראים חסדי קדמאי וחסד דו"ל נקרא
 חסד עולם ולו השע"ס חסדים סס נתי' סחמש חסדים דיוסוד עתיק סמלוכש

כְּתִיב הֵבֵא וּרְב חֶסֶד וְכָתִיב נֹצֵר חֶסֶד
 לְאַלְפִים סֶתֶם מִסּוּ וְאוֹקִימָנָא הָאִי רֵב חֶסֶד
 מִטָּה כְּלָפִי חֶסֶד לְנִהְרָא לִיה וּלְאֲדַרְקָא
 בּוֹצִינֵי מוּ דְתֵאנָא הָאִי אֲרַחָא דְנִחִית תַּחֲת
 תְּרִין נוֹקְבִין דְּחוֹטְמָא וְשַׁעְרִין זַעֲרִין מְרִין
 לְהֵהוּא אֲרַחָא מוּ לֹא אֲקָרִי הֵהוּא אֲרַחָא

בפסיק שלח לך להאיר לו ולבסמו מכחי' סדניס שבו כמ"ש באדרא בסמוך
 ולכן לא אמר הכתוב נוצר חסדו ללפניו משום דהוה משמע דקאי על חסד
 א"ל עלמנו ומס שכתוב כפ' שלח לך כת"ד דו"ל ורב חסד יתבאר בסמוך :
 מה) פי' כי סנס כפ"ד דספ"ד אמרינן דעלאס רב חסד אקרי' בו"ל חסד
 סנס' כד אלתריד נסירו אנסר ואתקרי רב חסד עכ"ל ור"ל כד אלתריד
 עלמא לרחמי אז נסירו דריקנא דא"ל שנקראת רב חסד אנסר כדקנא דו"ל
 שנקראת חסד סנס ואז גס הוה נקראת כנס ורב חסד כי עכשוו נחרכס
 ונתגול סארפ דיקנא דו"ל ע"י סארפ דיקנא דא"ל וכלומר וממילס לא תקסס
 על כלל דילן ממס דמליכו בפסוק שלח לך כתיב ורב חסד כן סוה כוונת
 ספ"ד וסו כוונת רבי אבה באומרו ואוקימנא ר"ל ואוקימנא כספ"ד דסאי
 ורב חסד מנס כלפי חסד וסענין סוה כי סנס לפי סור סארפ עת"ד דא"ל
 בעת"ד דו"ל מסרואיו סוה סתיקון ורב חסד דא"ל יאיר כתיקון סשני דו"ל
 סנקרא אסיס דווקא' לא מרוב רחמי תיקון סשני דא"ל סנקרא ורב חסד סוה
 מטס את עלמנו כלפי חסד דו"ל ססוה כחי' תיקון סשלישי סנקרא ורב חסד
 ומאיר בו ג"כ עס שכבר סאיר בו תיקון סשלישי דא"ל סנקרא וסמת' וגמלא
 סתיקון סשני דא"ל סאיר כשני תקונים סנס כחי' סשערות ססוכביס על סומא
 דו"ל וגס באורחא דתחות חוטמא דו"ל ומשו"ס נקרא' תיקון סשלישי דו"ל
 כנס ורב חסד ולא חסד סנס כי עכשוו נחרכס ונתגול ע"י סארפ שני ת"ד
 דא"ל סמאיריס בו יוקד משאר ת"ד דיליס אכל עיקר סס תיקון סשלישי דו"ל
 אינו כן חסד סנס' וו"ס ואוקימנא סאי ורב חסד דא"ל סמאיר כתיקון סב'
 דו"ל סנקרא אסיס מטס עלמנו כלפי חסד דו"ל ססוה תיקון סשלישי לאנסרא
 ליה ולאדלקא כולני ר"ל להאיר לו ולכסס סגבורות שלו סנקראיס כולני
 ומסאי טעמא כמי כתיב בא"ל נוצר חסד סתמא כי א"ל סוה נוצר וסומר את
 סנס דו"ל להאיר לו ולבסמו כמ"ל כדכור סקורס : סאין לומר כי נוצר
 חסד סוה קאי על תיבת לאלפס כי לאלפס סוה תיקון אחר כפני עלמנו
 כמבאר כפ"ט מ"א א"ל יעו"ס : מו) פי' וכ"ה אמאי סולדך תיקון סשלישי
 דו"ל לקבל שתי סארות מת"ד דא"ל ולא די לו בהארפ תיקון וסמת' כלכד
 מסו"ס סביא כריתת סאומרת דאורחא דו"ל כתרי גוויי לא סתכסס' ולכן
 סולדך סאיר בו שני סארות כנגד אוקס סשני כחינות כרי למתקס :
 מו) פי' לא אקרי סוה סארות כנגד אוקס על פשע דו"ל עובר על ססתתקוים מסוס
 דלית אחר לאעברא ליה לפשע כתרי גוויי ר"ל סחמת שתי סיכות' חד

בְּתִקּוּנָא תְּשִׁיעָאָה כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר תְּפַאֲרַת
 בַּחוּרִים פְּחָם וְתַמְן אֶקְרִי תְּפַאֲרַת וְכֹד
 אֶתְתַּקַּל בְּמִתְקַלָּא חֵד סְלִקִין אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן יְאוּרֵת אַנְתְּ רַבִּי אַבָּא דְאַתְּ בְּרַכָּא
 מֵעֵתִיקָא קִדְיִשָּׁא דְכָר בְּרַכָּאן נִפְקִין מִנִּיהּ
 תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה פְּסִיק שְׁעָרָא וְאַתְּ חֲזוֹן
 תְּרִין תְּפּוּחִין מְבָאן וּמְבָאן סוּמְקוֹן
 פְּהָאִי וְרַדָּא סוּמְקָא וּמִתְלַהֲטֵן בְּמֵאֲתָן
 וְשִׁבְעִין עֲרֻמִין הֵינִי תְּרִי תְּפּוּחִין כְּדִן נְהַרִין
 מְנַדְהִירוּ דְרַתְרִין תְּפּוּחִין קִדְיִשִׁין עֲרֻמִין
 דְּעֵתִיקָא אֶתְמַשֵּׁךְ סוּמְקָא וְאַתִּי חוּרָא
 וְיִבְהָאִי כְּתִיב יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ

סוף עובר על פשע ונמצא לפי יסוסי תיקון סד' נקרא שור וסדר ות"ת :
 אכל אכן לא אוקימנא סאי ת"ת לא כתיקון סט' דו"א וכמ"ס לקמן בע"ס
 ג' פי' אכל כאשר נשקול סדכרים בשכלנו נראם שזו וזו דברי אלוס חיים
 ושני סככות סס אמת וסוף כי בזמן שמאירי סשעס ת"ד דר"א כנות"ד
 דו"א חין לך תיקון מעט"ד דו"א סעובר על פשע כמו תיקון סד' ומסר"ס
 נקרא ת"ת על סוף מפאר כרחמים סעובר על פשע ובוזמן שאין מאורס
 דוקנא דר"א בריקנא דו"א שכאיתו זמן דיקנא דו"א סיא כחי' דיינס ונכרות
 אז חין לך תיקון סממולס מרינן ונכרות כמו תיקון סשעי כי כל סדוינס
 של ת"ד סס נמכיס בו וסוף כולל כולס כמ"ס לקמן כתיקון סשעי ולכן
 נקרא ת"ת על סוף מפאר ככתר סניטח וסנכורס יותר סכולס באופן
 ששיסס נקראיס ת"ת לא ספי' סד' נקרא ת"ת ככחי סרחמיס כדויק קרא וספארסו
 עכור על פשע ותי' סט' נק' ת"ת ככחי' סנכרות כדויק לישנא דקרא ספארס כחוריס
 כסס : ד') פירושו מבאר לעיל כד' קלט אור יד יעו"סב : ה') פי' סני קרין
 ספחוס דו"א כאשר מאיריס מתרין ספחין דר"א אז אסתמשך סומקא ספוס
 כסס מקוריס זס סנעסס ממות סבינס ומעטרס דנכרות של סדעס כמס"ל
 כד' קלט אור יד ואתי חוריא מאור פני א"א וממות סככמס ומעטרס ספחוס
 (עי' יוס' : ו') פי' כי א"א לעולס פניו מאיריס כלובן ססס כחיכס
 סככמיס ונח שיין סכככלל לוי שאר פניו כיוון דסרין סדורא וסדאן סדורא
 לעולס אכל כסאי ססוף ז"א סלפעמיס פניו סומקין מספס סדוינס ומסניס

כתיב
 כתיב
 דאחש
 וזמנא
 סס
 ופי' ל'ל
 וסנכוס
 לכוין
 נכחו
 סמכמיס
 סככל
 סככל
 ססס ספחוס
 (עי' יוס')
 ככר ססס
 ספחוי
 נכחו
 ע"כ כספוס
 ופי' וכוין

דכד נהרין מתברך עלמא ובשעתא
דאתעברו סומקא כתיב ישא יי פניו אליך
כדומר יסתלק ולא ישתכח רוגזא בעלמא
תאנא כדהון נהורין דנהורין מעתיקא
קדישא אתקרון חסדי קדמאי ובגין אנון
נהירין בר אנון חסדי עולם :

תקונא שתיתאה נפיק שערא פחד חוטא
דשערי בסחרניה דדקנא ותלין עד
רישא דמעוי ולא נחית עד טבורא תאנא
ט תקונא דא הויה דאקרי פאת דהזקן
ואיהו חר מחמש פאין דרתלין בחד
יולא אבעי לחבלא האי חסד כמה דאתמר
ובגין כך לא תשחית את פאת זקנה כתיב :

כפנים של זעם שייך לחספלל ליו שיאר פניו משום דכד נהירין מתברך עלמא
כמש"ל כד קלב אות כ"ו יעו"ש (עיין יפ"ש) : ו סכי גרסינן ובשעתא
דאתעברו סומקא וכו' בלות ד"לת ולא בלות ר"יש וכן הגירסא בוסתים
ובמפרשים ו"ל ור"ל ובזמן שמתעברו סדיכיס ויטיו ספניס דז"א סומקין כורא
הנס על אותו זמן סיס מתפלל מר"עס ואמר ישא ס' פניו לך כלו' יסתלק
וכו' ר"ל שאין פירושו ישא מלשון לא תשא פני דל' אלא הוא לשון סילוק
וסבבס כמו רוס ירוס נשא וכן אין פירושו פניו לשון פנים ממש לא הוא
לשון כעס כמו אכפרס פניו ופירושו לך ר"ל כשכילך : ח) סכי גרסינן
כלסו נהורין דנהורין מע"ק וכו' ולא גרסינן דאחנהורין ור"ל שכל כחי אורות
כמששים מא"א סס נקראים כסס חסדי קדמאי כי סס החסדים סראשגיס
שכל עולם האלילות ובגין אינון ר"ל ובסבבס נהירין כל אינון חסדי עולם
ססס חסדים דז"א סנקראים כסס חסדי עולם כמש"ל כד"קמ אות מג יעו"ש
(עי' יפ"ש) : ט) כי חמסס פאות סזוכריס כמסכת מכות ד"כ ע"א סס
כנגד חמש חסדים ותיקון סשסי הוא אחד מסס (יפ"ש) : י) פירושו ואין
מסראוי לגלח פיהו זו ססיא כחי סחסד כמס דאחמר ר"ל כמש"ל כד"קלב
ע"ב כתיבא ספיהאס מסיס דאין לריכיס שיתגדל ויתרכס שפע סחסד כעולמות
סדיכיס וסמגו ע"ג ובגין כך ולא תשחית וכו' ר"ל וסמגנס זס ססוקיכו סכתוב כלל תשחית

תקונא שביעאה דלא תלין שערי על פומא
 ופומא אתפני מכל סטרוי • ויתבין
 שערין בתקונא סחור סחור ליה • קום רבי
 יהודה • הם רבי יהודה פתח ואמר יי בגזרת
 עירין פתגמא יי כמה אלה רבבן מתנשבן
 ומתקימן בהאי פומא ותלין מניה וכדהון
 אקרון פה יי הדא הוא דכתיב וברוח פיו
 כד צבאם יי ומההוא רוחא דנפיק מפומא
 מתלבשן כל אנון דלבר דתלין מהאי פומא
 טו ומהאי פומא כד אתפשט האי רוחא •

משום דלא להנלא סאי חסד (עי' יפ"ט : יא) עי' בסוף גזרת דין של
 מעלם יש עתנמא דו"ק שלולי לא גור ז"א לא סיו כ"ד ש"מ יכולים לעשות
 שום דבר מדעתם וכמ"ס באד"ו ד"רלס ע"ב דבר מרחשן שפון וכו' יעו"ש
 ומם שפחא דכי יסודם כפסוק זס סיינו כדי לסגדיל את שחא ספס דו"א ולומר
 כי סכל תלוי בו כמ"ס באדרתא כסמוך : יב) פי' כמה רככות מלאכים שסס
 נזוכים וחיים מאורות סיולאים מפס דו"א • וסענין סוף כמ"ס דו"ל כדרוש א'
 דיו"סכ דו"ל ח"ס מ"א : סכתוב כי לא על סלחם לברו יחוס סודם כי על כל
 מולא פי ס' וכו' ר"ל כי כשאר ימות ששנס זו"ן סס חיים וזוכים ע"י לחס
 סגופני שסס סוד ב' סויות סעולים כנו' לחס וכו' אכל אינו על סלחם לברו
 רק כשפוק מולא פי ס' שפוא ספנימיות וסרוחיות כסוד ססכל סיולא מן ספס
 סמסחפס סס סלחם יעו"ש • וכל סענין ססוא סייך ג"כ כסס דו"א סמן
 ססכל סיולא ממנו מתסכבן ר"ל מושכים כסימם ומתקיימן כמס מלאכים כסוד
 וסתח מחוס את כולם (יפ"ט : יג) כלו' עי"ו סרות סמקבלים סמסס או
 נקראים סיו כל זכאם : יד) פי' כי סנס יש כמס כחי' מלאכים מארי דאוניק
 מארי דחוטמא מארי דעיינין וכל כת וכת נקראת על שס איותו אבר סנאחוס
 ומושרשים בו • ויש ג"כ מלאכים סנאחוס ויונקים מפס דו"א ו"ש ומססוא
 דוחא דכפיק מטומא מתלבשים כל אינון דלבר ר"ל כל מלאכים דכי"ע שסס
 לבר מסאילות • כרי שלא כצין סכל סמלאכים אע"פי שאינס מושש ספס
 טט ג"כ יונקים מפס דו"א משר"ס אמר דתליון מסאי פומא שסס סמלאכים
 שזכר בתחלת דבריו : טו) פי' ומסאי פומא דו"א כד אסתפט ססוא רוחא
 עד כו"ס דו"א ועד כו"ס דנוקבא כי מסס מקבלים סנכיאים ולא מפס דו"א
 עלמו ולכן אמר כד אסתפט וכמבואר באד"ו ד"רלס ע"ב יעו"ש באות לס
 מתלבשן כיס כמס ככיא מסמיני סוף סוד סכבואס ססורס על סככיאס

מתלבשן ביה כמה נביאי מהימני וכלהו
פי"י אתקרון ו ובאתר דרוחא נפיק לא
אתערבא מלה אחרא ו וכלהו מחבאן
דאתלבשא בההוא רוחא דנפיק י ורהאי
תקונא שליטא עד כלהו שתא משום
דהבא מתקימן כלהו ומתאחדן י ובגין
כך שערוהי שקירין סוחרניה דפומא
כואתפני מכל סטרוי אמר רבי שמעון בריך

ומתלבשים כגון רוח לכש את עמשי ואמר כתיבו מהימני לטקוי
כתיבו שקר שאינם מתלבשין מסרוח חוס' חכי גרסינן וכלסו פי' ס' וכו' ולא
גרסינן ספ כי הו' מלס סמוכה כמו כי על כל מולא פי' ס' וכו' ועי' מ"א
לעיל בר' קלד אות כו באורך ור"ל שסכניאום עלמס נקראום פי' ס' מפני
שמקבלים מהכל ספס דו"א חמס לא נמלא פסוק שכברא פי' ס' ואפשר ספס
כמ"ש ביטעיס ס' למ"ד הסולכים לרדת מצרימס ופי לא שאלו ותרנס וינתן
ולא שלין כתיבוי : סו) פי' ובמקום שהכל יולא אין ראו להסערב עמו
אור אחר כדי שלא יתעכב ביולתוי ומשו"ס לא תליין שערי על פומא ופומא
אתפני מכל סטרוי כדי שלא יעכב את הסכל סיולא מהפס כמ"ל בר' קלד
אות י וזות יט יעו"ש : יז) פי' כי לפעמים ספס הו' ספס ולא כפיק
מכיס סכל ולכן כל המתלבשים כספסו רוחא סס מחכין שיפתח ספס וילא
ממכו סכל כדי להסלכש כו (יפ"ש : יח) פירוש כי כתיקון ששביעי דק"א
אמרינן לעיל בר' קלב ע"כ דכל שה' תקוינן קדמאין בים כלינן יעו"ש כאות
ל"מר וכן סכל כתיקון ששביעי דו"א וזו' ספס כי שבעס סכלים וילאים
ממכו כנגד כל זת' וזו' שולט על כל השסס שקדמו לוי (קו"כ) משום
דסכל מתקיימין כי ע"י הסכל סיולא מפס דו"א מתקיימין גס שהית תקוינן
קדמאין ומתאחדן בים כי סס מקבלים סארס ממנו דומיא מ"ש רז"ל כפ"ח
מש"א לא גבי י"ג ת"ד רז"א ו"ל כי סלא סמקום שנתת ספס סיא חתקון מכלס
חמסס הו' מכלל מקומות העליונים לסיותו סמוך לפס ומקבל סאור וססכל
סיולא משס יעו"ש כן סענין סאן כו"א סכל שה' תקוינן קדמאין מקבלים
סארס סאור סיולא כסור סכל מן ספס ומשו"ס סכל מתקיימן ומתאחדן
(יפ"ש : יט) פי' משום דאמרינן וכלסו מתקיימן סאורות ספס כין ששה'
ת"ד ובין סלף ודכבן סנו' מקמי חכי משו"ס שערוסי שקילין סוחרניה דפומא
ר"ל שסערות סס כמשקל א' שאינם מסחללים על ספס' ואתפני מכל סטרוי
ר"ל שאין לומאים שערות במקום סאורס שבספס כלל וכו' הו' כו' סכל
ללאת ויוכלו כולם ליסנות ממנו : כ) חכי גרסינן ואתפני מכל סטרוי אר"ש
ברוך וכו ומאי דביני ביני כמחק וגס כנוסס סאורס שסעטיק מסרין ז"ל

מא
בין
דבי
זרת
שבן
דהון
ח פו
פומא
פומא
וחא
זרת דין של
עליוס לעסון
כו יעו"ש
דו"א ולומ
לאכיס ספס
ל כדורס א'
ס בי על כל
כיס ע"י למל
ל סלסס לכו
סיולא מן ספס
כפס דו"א ספן
מ מלכיס כסור
קבלים מוסס א'
בים סארי דלור
ימו אבר סססו
ז"א ח"ס וסססו
לאכיס דבי' ספס
אינס ססוס ספס
מא ספס סמלכיס
דכפס ססוס וסל
איס ולא מפס דו"א
יעו"ש כאות לט'
ססוס על מלכיו

בְּאֲנוּן דְּתַלְיִין וְכִלְא אֲתַמְשֵׁךְ וְעַד דָּא כְּתִיב
 תְּפַאֲרַת בְּחוּרִים כְּחַם וְכְתִיב בְּחֹר
 כְּאֲרוּזִים בְּגִבֹר עֵבִיד גְּבוּרָאן וְדָא הוּא
 תְּפַאֲרַת חֵילָא וְגְבוּרָתָא וְרַחֲמֵי :

תָּאנָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל הַגֵּי תְּקוּנִין וְכַד
 הַגֵּי מְדִין כּוּ בְּעֵינָא לְגַדְלָא לְמַאֲרִיהוֹן
 דְּאֲתַתְּקְרוּ בְּמַתְקָרָא כּוּ וְדָא לְאֲנוּן דְּעֵאלוּ

סוף ב'אוס' ש'עבודת תליון וכולא אתמשך ר"ל וסכל כמשך ונגרד אחרים
 וסס כדמיון תיקון ס' ותיקון ס"ג דא'א ססס כוללים כל י"ב ת"ד כמבואר
 כד'קלר אות ד' וסוף אות למ"ד יעו"ש וכן פירש סריפ"ש ז"ל כסוגיון וסכא
 יעו"ש ולכן הוא כחד גיבד כי כל סבבורות וסדינים של כל סדוקנא ססס סס
 כוללים גלו סני תקוים ועי"ע לעיל כד'קלט אות ו' מש"ש ועל דא
 כתיב תפארת בחורים כחם ר"ל ועל תיקון סתשיעי סוס שאכתנו עסוקים בו
 עליו נאמר תפארת בחורים כחם ולא כסברת ספ"ד דאמר שתיקון סרביעי
 נקרא ת"ת רמז"ל ב'אוס כ יעו"שכ' וסני קאמר קרא וכחם של סכחורים סוף
 תיקון סקרא תפארת סוף תיקון סט' שבו סכח וסגבורה וקרא לז"א כסס
 בחור מפני ששערו סוף שחור וסני לכן כמו א"א וכתיב בחור בארוים
 מה ססביא פסוק זס מפני שפסוק ותפארת בחורים כחם סוף נאמר על כל
 סכחורים כולס מש"ס סביא פסוק זס דסוף קאי על ז"א עלמנו אך מפני
 שאן נזכר כפסוק זס לשון תפארת סולך לסביא גס פסוק ראשון ודא סוף
 תפארת חילא וגיבורתא ורחמי ר"ל כי מש"ס נקרא תפארת על ססוף כגול
 מדין ורחמים כי עוסס חילא וגיבורתא באומות סעולם ורחמי על ישראל כענין
 קריעת יס סוף סנגלס עליוס כבחור וקנו שחורס עשס דין כמלרסס וסליל
 לישראל : כו) ס' רכוני לגלותס למארויסון דאחקלו כמחקלף ססס סכרוקיס
 שמפלוסס דרכס כדרך סעוב וסירד וקיס כוטיס ליימן וסמל מדרך סיוסר
 כדמיון סמאניס ססני כפתיס שויס וסין כף מוכרעת מחברתס וסו דאחקלו
 כמתקלף : כח) ס' וסע"פי שאמרתי סרלוני לגלותס ליראי ס' עכ"ו און
 רכוני לגלותס לאיון דעלו ולא נפקו כי אע"פי ססס לרוקיס חיוסין סמא
 יטעו ויכואו לקלך ככעיועות לא לשין דעלו וכפקו : ופי' עלו ולא נפקו כתבו
 פרכ מק"מ כו בראשית ד' כו ע"כ וז"ל רכי עקיבא על כמותא וכ' סס סודות
 סתורס ויובן כמ"ס באדרא וסמאי מיתו גיון דעלו ולא נפקו ולין אחריון
 עלו ונפקו וסירדו ששזס חכריס סמתו סס עלו ולא נפקו שלא סורגלו
 סרכס כסודות סתורס ואחריון שלא כחו סס עלו ונפקו סורגלו כסודות
 סתורס סלס יתקשו כסוס קושיא ידעו לתרסס וכן מ"ס סכא על ר"ע על
 כמותא ססס סודות סתורס וסחריס כלכוסי סתורס ולא סורגלו כסודות סתורס

וְלֹא נִפְקוּ אֶלְא לְאֵלִין דְּעֵארוּ וְנִפְקוּ כְּט דְּכָל
 מָאן דְּעֵייל וְלֹא נִפְיק טַב לִיה דְּלֹא אֲבֵרֵי
 כְּלָלָא דְּכָל מְדִין לְעֵתִיקָא דְּעֵתִיקִין וְזַעִיר
 אֲנַפִּין כְּלָא חָד לֹא כְּלָא הוּהּ כְּלָא הוּי
 כְּלָא יְהֵא יֵא יֵשְׁתַּנִּי וְלֹא מִשְׁתַּנִּי וְלֹא
 שְׁנָא לְב אֲתַתְּקִין בְּתַקוּנִין אֵלִין דְּיוֹקְנָא
 דְּכְלִיר כָּל דְּיוֹקְנִין לְב דְּיוֹקְנָא דְּכְלִיר כָּר
 שְׁמַרְהוֹן * לְב דְּיוֹקְנָא דְּאֲתַתְּחוּי בְּגוּנֵי כְּהֵא
 דְּיוֹקְנָא הַל לָאו הֵא דְּיוֹקְנָא הוּי אֶלְא כְּעִין

ולכך זוקו עכ"ל ועי"ש ופי' ע' כד"קו אית טו כמ"ש : כט) פי' סוף
 ואם יתקשה כשם קושיא לא ידע לתרסם : א"כ אפשר שלפעמים יבוא לכלל
 געות ויסוּס מקצת ח"ו כנטיעות כענין שיטע אחר ומש"ס טב לים דלא
 אכרי ועי"ע כד"קו אית טו : ל) פירושו כחבו דו"ל במאמ"ר בפי' א"ר
 דע"ל סוף ע"א ח"ל זה יוכן כמס שביארנו במקומות טרסם א"כ א"ל סוף
 אוחו כל שיעור קומת עולם סא"י ומתלבט טוך א"ר חו"ן ומלא כי א"ל
 סוף כולל אה ז"א ואת כולם וסכל דבר א' זה לבוש לזם וזה לבוש לזם עכ"ל :
 דא) פי' שני פרופי א"ר ח"א זוכרכום כבר ואמרנו כלא חד סנה סס עלמס
 כלא סוס קודם כריאת עוס'ו כלא סוי עכשיו ובלא יסא אחר לף סשזי לא
 ישתני מבאן ולהבא ולא משתני כומן סוס ולא שנה מעת תיקון סאכילות
 ועד עכשיו : לב) תיבת אשתלים כמתקן וכן כנוסח סאדרת שסספר ק"כ
 וכסרס דו"ר ד"מו ע"א ליתא כלל : וסבי פירושו אמתקן בלו סתקויס ססס
 טשעס ט"ד : ומי סוף סתקון בלו סתקויס : דיוקנא דכליל כל דיוקנן דסוינו
 ז"א סכילל כתיבו כל פרופי סא"ל שאין מי מהפרופיס שיסס כולל כמוסו
 דק א"ל לבדו כמ"ש לקמן : אבל סנוקבא אינס נקראת כוללת כולם כי עוקד
 עמירתס סוף סכ"ס או אכ"א וזינס מקבט על פרופי סא"י כמו ז"א וכמ"ש
 בדק"לס אית יד יע"ש : לב) סוף ז"א כי ככל פרופי יז עס"מב וס"א
 סמלכזס על כילס סוף כולל כל סזמות שפרופיס : לד) פי' ז"א סוף
 דיוקנא שררסס כגוינין דיליס ססס לז ודודס ד"ל חסר ודין כעס ורזין וכיולא
 כסאי דיוקנא ססוף אדס סתחתון של מעס שיז בו מדות שונות חסר ודין
 וכעס ורזין : לה) פי' כי אעפ"י שאנחנו מניסס את ז"א כסס דיוקנא דררס
 סתחתון כמו שאמרנו כמס פעמיס דיוקנא דכליל כל דיוקנין : דיוקנא דכליל
 כל סמסן דיוקנא דאתחוי כגוינוי ועי' עכ"ל לזו סאי דיוקנא סוי ד"ל לא
 כזמת דסאי ז"א דיוקנא דררס סוי לא סוף כעין סאי דיוקנא דררס
 סתחתון סוי כמ"ש סכתיב ורעות כמררסס אדס עליו מלמעלס : וכדמפרש כוממא

האי דיוקנא לו כד אתחברן עטרין ובתרין
 כדן הוא אשלמותא דכלא בגין דדיוקנא
 דארס . הוי דיוקנא דעלמין ורתתאין
 דאתכלילו ביה לו ובגין דהאי דיוקנא כליל
 עלאין ורתתאין . ארתקין עתיקא קדישא
 תקונוי ותקונא דזעיר אנפין . בהאי דיוקנא
 ותקונא למ ואי תימא מה בין דהאי דהאי

ואילו משום דארס סתתון סוף כולל עלאין ורתתין אכל סוף לפעמים
 אינו כולל רק עלאין סוף עתיק וא"ל שמתלבש כחובי ואינו כולל פרטופים
 סתתאין שם אר"ל ויש"ת כגון בזמן הדורמיעא שאז מסתלקים ממנו רגלי
 אר"ל שם סוף ונמלא שאינו מלכוד רק על עתיק וא"ל שם עלאין .
 לו) פי כי עטרין סם בחי סוף ד"ל סממכים לו מנ"ס דאר"ל שכל לו סם
 דאר"ל . ובתרין סם בחי סוף ד"ל סממכים לו מנ"ס דאר"ל שכל לו סם
 נמשכים בו"ל אחר יתלבשו בו א"ל . ור"ל למכס פאשר באים לו"ל כחכות
 סמוחין שם נקראים עטרין ובתרין אז סוף סוף שלישותא דכלא כי עכשו
 סוף כולל עלאין ותתאין ואז סוף דדיוקנא דארס ממש ואינו כעין דיוקנא
 דארס וכמ"ש ב"כ בעיל דר"קלט ע"פ מה יעשה לי ארס יעו"ש באות למ"ד
 ובאות לא . ואמר כי עעם שלא יקרא סוף דיוקנא דארס לא עד שיכנסו בו
 מוחין דגולות . טעם סוף בגין דדיוקנא דארס סוף ארס סתתון סוף דיוקנא
 דעלאין ותתאין דתכלילו בים כמבואר לקמן באות מג יעו"ש . ועי"ע בור'
 חיי שרה דר"ק ע"ב שכתב סוף ד"ל כנוונא דא כל בר גש דעלמא אוסו כליל
 מעילא ותתא וכו וכן כתב בור כמדבר דק"ו ע"ל ו"ל תח כשתא דברא
 קב"ס לארס עבר לים בדיוקנא דעלאין ותתאין וסוף כליל מכולא וכו' ופי'
 במק"מ שם בדיוקנא דעלאין סוף וא"ל ותתאין סוף יעו"ש ועי"ע בש'
 פגלגולים ריש סקומא א ובסקומא יא ד"ג ע"ל ד"ס ועתה נבאר ענין אחרות
 נשמת סארס ככל סעולמות כולם וכו' ובריש סקומא יח שכתב סוף ד"ל וסנה
 ארס סתתון סוף כולל כל סעולמות סוף וכו' יעו"ש . וא"ל סוף סוף דיוקנא
 דארס ארין שם סוף יסוף כולל עלאין שם עתיק וא"ל ותתאין שם אר"ל
 ויש"ת ות ואז יקרא דיוקנא דארס . לו) פי ובגין דסוף דיוקנא סוף ארס
 סתתון סוף כולל עלאין ותתאין כמ"ש בדבור סקודס . משום ארתקין ע"ק סוף
 א"ל את פרטופו וברוף ז"ל בסוף דיוקנא של ארס סתתון כי דיוקנא סוף
 מעולם מכל סנכראוס כולם ומאי דמשמע מסכא ש"ל ארתקין ז"ל ולא
 א"ל מבואר בעיל דר"קלס אות כב יעו"ש . ומא דמשמע מסכא שם א"ל סוף
 כולל עלאין ותתאין סוף פסוק כי כל סעולמות סעלוינים שלמעלם מא"ל כולם
 סם מלכודים כמ"ל וסוף כוללם . וגם כל עולם סאלי כולו סוף כולל בא"ל
 פי סוף מבריה מן קסם סאלי עד סקלס ומתלבש בתון כולם ונמלא סוף

בְּדָא הוּא בְּמַתְקְלָא חָדָא • אֲבָר מְבָאן
אֲרַחֲפִשְׁטָן רַחְמֵי וּמְבָאן אֲשֶׁתְּכֶח דִּינָא •
וּכְסֻטָּא דִּינָן הוּוּ שְׁנֵין דָּא מִן דָּא • וְרִיזִין
הֲרִיזִין לָא אֲרַחֲמִסְרוּ בַר לְמַחְצְדֵי חֶקְלָא
קְדִישָׁא דְכְתִיב סוּד יִי לִירֵאִיו טַל כְּתִיב
וַיִּצַר יִי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּתַרֵי יוֹדֵיין מ
אֲשֵׁלִים תְּקוּנָא גּוּ תְקוּנָא טְבַרְקָא דְגוֹשְׁפִנְקַ

כולל עלאין ותחאין : לח) סי' סואיל ואמרנו שא"ל ח"ל שניסס נתקנו
כדיוקן אדם סתחון א"כ מס ספרש בין א"ל לז"א • ואמר כלל סוא כמתקלא
חדא • ר"ל כי בענין ספרוף עלמו אין כינסס סוס ספרש כי שניסס סס
דיוקנא דאדם • אכל ספרש סוא ככחי' אום"פ שכתובס כי מכאן ר"ל מא"ל
אספסטן רחמי ומכאן ר"ל ספרוף ז"ל אשהכח דינא • ומסטרעא וילן וכי' ר"ל
וגס ססינוי סוס אינו מלך סרוף ז"ל עלמו ח"ו שאס לא סיינו חוטאים סיס
מהפסט מו"ל כמי' כחי' רחמיס כמו א"ל • לא אסנחנו סוא דסוויין גרמא
למסוי סכין דא מן דא (עי' סרי"ס וסס"מ ורד"ד) ומ"ש וכתוב סוד ס'
לירליו כלא אמר דכתיב באות ר"ל וסטרבס מקומות באדרא יבוא ל' כמקום
ד'ל'ת • אמנס כופוס סארדיות מלחמי שכתוב סס דכתיב באות דל'נ וסיף
גרסא נכונס : טל) מס שהכיל ססוק וס סכא סיינו כרי לידוש ממנו שאדם
סתחון סוא כולל עלאין ותחאין וסרש"י ז"ל מפרש באזיל את סססוק מלס
אחר מלס עד סופו • והחלס פירש תיבת ויילר שכתובס בשני יודין ואינו כתיב
כי'וד אהת כמו שנכתב כילירח סחיות וכמ"ש חו"ל וסכילאו רש"י ז"ל כפ'
בראשית על ססוק ויילר יעו"ש • וכן סיא בוו' חוש פ' בראשית וכ"כ סוק
ע"כ שאמר סס וז"ל ויילר כשני יוד"ין וכל שאר את מוליא כיר'ד אהת וכו'
יעו"ש • ומאחר שנכתב כשני יוד"ין משמע ססס שני לידוס מלובכיס וס
כתוך זס • וסיינו דקאמר אשלים תקונא גו תקונא וכמו שספרש ואזיל :
מ) פי' שעס וגמר סמאליל סעליון ססוא פרוף עתיק יומין תקונא גו
תקונא ר"ל פרוף כתוך פרוף אחד נגלס ואחר נסתר כי אחד ססיו דין של
ויילר סוא קוד וכדגס ונראס כמכטס • וסוא רמו לפרוף סנגלס • ויוד'
סנגלמל סיא רמו לפרוף ספנימי סמלובכס ונעלס כתוך פרוף סנגלס • (עי'
סרמ"ז כס' תוריע ר"מו ע"כ) טברקא דגושפנקא • טברקא סוא סלכן סחותיט
בו • וגושפנקא סיא סטבעת סמלובכס כאלכע שס חוקקיס גומא למושכ
סחותס ומשכלים אוחו כתיכס • ויסר סמלך את טבעתו מתורגס ית גושפנקח
וכן פי' סרב מק"מ ז'ל כפידושו סקלר לפר'ר וז"ל טברקא סוא חותס סטבעת
מלייר לורס כמסו כסחותס על סעוס עכ"ל ולפרוף ספנימי קרי לוס כשס
טברקא כי סוא דמיון סחותס סנגלס כתוך גומא סטבעת • ורא סוא ויילר •
ר"ל וסו פי' של ויילר סענינו קסור וחיבור זכ"ז כסו וילר ככריס ססן

מנא ודא הוא וייער • תרי יודין למה רזא
 דעתיקא קדישא ורזא דזעיר אנפין מנא וייער
 מאי צר צר צורה בגו צורה • ומהו צורה
 בגו צורה • תרין שמהן דאתקרי שם מלא
 יי אלהים • ודא הוא רזא דתרין יודין דוייער
 דצר צורה בגו צורה • תקונא דשמא שרים
 יי אלהים מנא ובמה אתפללו בדיוקנא עלאה
 דא דאקרי אדם מר דכריל דכר ונוקבא •

(מלכיס ב ס) לומר שקר כ' פרופים הרמזים בשני יודין זכ"ו בוא (פי
 כי מהשני יודין לא שמעינן כ"א שסיו ב' פרופים מלובשים וקשורים זכ"ו •
 אבל הפרופים עלמם לא ידענו מי ס' סיו • וסו תרי יודין למס' כלר'
 למאי רמזו ואמר ססס רזא דע"ק ססוא א"א ורזא דז"א ססס ששני יודין
 דתבב לן קרא • וסן סס שקראס סכתוב אח"ך ס' לסיס כדמפרש הרשב"י ז"ל
 כסמוך כיו ס' הוא רמז לפרופ' א"א ולסיס רמז לפרופ' ז"א כמ"ל כד"ל קלח
 אזה מנא ססס ככובל המתליירים ולא ככשטויה וקרא ססס סיו סמליירים
 סב) פי' עכשיו חזר הרשב"י לבאר סמך לשון סכתוב • וכאו אמר וסמך
 ספסוק כן סוא • ויילד מאי אר אר ארס בגו ארס ומסו ארס בגו ארס וכי'
 סאו ספסוק סוא אה עלמו מי סס ססיו ארס בתין ארס וסשיב ס' לסיס
 ססס סס סוד השני יודין של ויילד • וכ"ת מאחר דתבב לן קרא ס' לסיס
 א"כ אמאי אלטרדינו למכתב ויילד בתרי יודין • וי"ל דאוי סוא כתיב ס'
 לסיס בלחוד סוס אמיתא שילד שני פרופים כל אחר כפ"ע ולא סוס שמעינן
 ססס מלובשים זס בתוך זס • אבל עכשיו סכתב כ' יודין אחר נגלס ואחר
 נסתר ולפיכך מניס שזו השני פרופים סס מלובשים זכ"ו אחר נגלס ואחר
 נסתר • מנא) סשתא אהא לפרש תיבת אה סהוס וקאמר סאו סכתוב סואמר כי
 ס' לסיס סנו' ססס א"א ו"א כמס אתכללו ר"ל כמי ככנסו ונתלבשו ונכללו
 כיו וסשיב ספסוק אה סהוס • ומפרש הרשב"י ז"ל ש"ל סנתלבשו כדיוקנא
 עלאס דא דתקרי ארס ססוא אר' הר' • כי ארס' סוא סיס סוא כלל כל ארבע
 עולמות אבי"ע עד א"א דאלי' כמ"ס רז"ל ככ"מ • ומסס כש"ג סהקדמס כמ'
 ד"ל ע"א ו"ל דע כי קודס סשתא ארס' ד סיס קו כללות על ד' עולמות אבי"ע
 וכי' יעו"ס • וזה סואמר סכא ססס א"א סתלבסס סהרתו ונכללס כ"דס' ד וסע' פי'
 סאר' סר סיס כולל כל כ' סמחלכות כולס ססס מנזלב סנשמות ומחלב סספירות
 מכתר דא"ק עד סוף סעסוס כמ"ס סהר"ש ז"ל • כסוף סקדמת רחובות סנסר
 כד"ס וכסנכרס ארס' וכי' יעו"ס לא וכר הרשב"י ז"ל עינן זס מסוס דסשתא
 סוא מפרש לקרא וכתוב כיס ס' לסיס ססס א"א ו"א • וספסוק לא גיולס לבו
 יוקר מוס כי לא נמלא סוס ארס כעולס סזכס יוקר מעולס סאלי' • (מר) אע"פ

מנה ועל דא כתיב את האדם דכליר דבר
ונוקבא מו את לאפקא ולמסגי זינא דנפיק
מניה מו עפר מן האדמה דיוקנא בגו דיוקנא
ויפח בגפיו נשמת חיים טברקא

שכל סברא דאזי דכ"ו וז"ל מאז רבותי דאזי כזו משאר סברא דאזי
סוכרן סרש"ו ו"ל לומר זה כזו לכרש רכויא של ס"ק דהאדם סרומת לחוס
כמ"ש בסמוך ומה שסכתוב עלמו סוכרן לזו סיינו משום דלא תקשה דסיכי
אמרינן שאזי סר לכרו סיס כולל כל ד' עולמות והלא סין אדם"ר כולל רק
ערצוף נשמות סוכרים כלחוד קבל כרופי סקכות סס סיו כלולים כחוס כמ"ש
דז"ל כשער סגלולים כהקדמס כט ד"ל ע"א וז"ל נשמות סוכרים ססיו כאדם
נפלו בקליפת סדוכא וכשמות הנקבות ססיו כחוס נפלו בקליפת סוכבא ועו"ש
וא"כ נמלא שאזי סר לא סיס כולל כ"ח סחי מחלב סנשמות ולא כולו מסו"ס
אמר דכלול דכ"ו סכו"ן דאזן אמרינן על קודס סנכסרו אדם סחוס סעדון
סיס אדם"ר כלול דכו"ן כחאזי וא"כ כחוסו זמן עלמו סיס כולל כל מחלב
סנשמות כולו ועי' מ"ש כוס סר"ה סג מורי סר"שבא נר"ו כספרו סכסיר בני
אקרון סחיבר על ס"ג סדפס מחדש כפי' סקדמה יא אוק ו : מה) לאז
מרכויא דאס קדריש דאס כסמוך דריש ליה דרשא אחריתי לא מרכויא דס"ח
דסאוס קדריש ותיבת את אגב נרדא נקטוס ור"ל כי תיבת אדם סיא רמו
לאזי סר ואת ס סיא רמו לחוס סהיטס כלולה ודוכקס עמו ולפי סהנוקבא
סיא רמוס כאות ס אחרונס דסו"ס מסו"ס נס לחוס רמו אוקס כאות ס
דהאדם וכ"ל דמעטס זס נקראיס הנקבות כסס נפס אדם כמ"ש כפר מעוט
ונפס אדם מן הנשים וכו' לפי סהס רמוזיס כס ס' אחרונה סקוי כחונת כפס'
כו) פי' דתיבת את אחא לרבות תולדה סאדם גנס סס כעשו כמוסו סאס
יזכו ע"י מעשיס סטויכיס יוכלו לעלות עד א"א דאילות ויהיו כוללים ד'
עולמות אבי"ע כמו אד' סר עלמו : מז) פי' סשחא אחא לפרש תיבת עפר
מן סהדמה וכוונתו לומר דמדאכפל קרא ואמר עפר מן סהדמה ולא אמר
מעפר סהס אחא לאשמעינן סמלכר סהיס אד' סר ככחי' נשמחו כולל כל ד'
עולמות אבי"ע הנס גס כחי' נוף סהדס עלמו סוא ככרא זיוקנא גו זיוקנא
וכלא ספסוק אומר עפר ומן סהדמס כ' זיוקנא' וסדכריס מעין למ"ש דז"ל
כס"א מס"כו סער סללס וז"ל בקיאור כי כאדם סעליון יס חמסה כחי' לרות
ססס נר"נחי ויש לסס חומר סמלביסס נקרא גוף וגס זס סגוף כחלק לחמש
כחיות סהס מוח עלמות גרון כשר ועור אכנס אי אפסר לסורה לסחבס
כתון סחומר אס לא ע"י אמלגי' נמלא כי יס חמסה מיני לכושין א חמסה
מוכי לרות ולי חמסה לכושין של סורות נקראיס ללמיס וסודס סוא מן
סרפ"ח כילויס סנשארו כחוך סכליס סנכברו וכללות סחמסה ללמיס נקראיס
ללס אדם ואינו סהדס עלמו וכללות סחמסה לרות נקראיס נשמת אדם וסס
עיקר סהדס עלמו סהס סנקראיס אדם וכללות סכליס ססס כחיגח מוח
ועלמית וגידון וכשר ועור נקראיס נוף סהדס וכן סוא עד' ז' באדם סחחון
שיס לו חמס לרות וחמסה ללמיס וחמסה כליס וכו' ועו"ש כ' וסו עפר מן

דְּגוּשְׁפִּנְקָא גּוּ בְּגוּ מִן וְכֵן דָּא לָמַד • בְּגִין
 לְאַשְׁתַּדְּפָא וּלְעֵילָא בִּיה סְתִים דְּסְתִימָא
 עֲרָאָה עַד סוּפָא דְכָל סְתִימִין מִטְּ נִשְׁמַתָּא
 דְּכָל חֵיי דְעֵילָא וְתַתָּא תְּלִין מַהֲהִיא נִשְׁמַתָּא
 וּמִתְקִימִי בֵּיה • וְיֵהי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה
 לְאַתְרָקָא וּלְעֵילָא בְּתַקוּנִין כְּנֻנָא דָּא
 וְדָא שְׁלֵפָא לְהֵהִיא נִשְׁמַתָּא מְדַרְגָּא לְדַרְגָּא

הָאָדָם • כִּי תִיבַק עֵשֶׁר שׁוּף רֹמֵנוּ לְגוֹף סְחַמְרֵי שְׁכִרְתָּא מַעֲפֵר • וְתִיבַת מִן
 הָאָדָם שׁוּף רֹמֵנוּ לְבָחִי סְלֵמִים סְמַתְלִכְשִׁים כְּתוּךְ סְגוּף שְׁנַקְרָאִים לְלֵס אָרֶס
 מִלְשׁוֹן אָדָםס וּבְמִלְכָּא שְׁחָרֶס עֲלָמוּ שׁוּף דְיוֹקִיף כְּגוּ דְיוֹקִיף • וְעַל כְּחִיבַת
 סְכַרְכְּחֵי סְמַתְלִכְשִׁים כְּתוּךְ סְלֵס סוּף מִסְּסִים סְכַתְכּוּ וִישַׁף כְּאִסּוּ כְּשִׁמְתָּ
 חִיִּים וּכְמוּ שְׁמַרְשׁ סְרַשְׁכֵי עֲבָרְקָא דְנוּשְׁפִּנְקָא גּוּ כְּגוּ ר"ל חִתָּס סְטִכְעַת
 כְּמַשׁ"ל כְּאִתּוּ מִ סֵס סִיף מִתְלַכְשָׁה גּוּ כְּגוּ כִי סִיף כְּתוּךְ סְלֵמִים וּסְלֵמִים
 כְּתוּךְ סְגוּף • וּבְמִלְכָּא שְׁחָרֶס גּוּ כְּגוּ • וְכֵל אִו סְרַשְׁוֹת דְרִישׁ לְסוּ מִיתְּוֹדָה דְקִרְף
 מִשׁוּס דְסוּס מְזִי לְמַכְתָּב וְיֵלֶר סֵ אָדָם מַעֲפֵר • מַח (סִי וְכֵל זֶס סְטִוִיחַ לְמַס
 עֲרָח מִאֲבִיל סְטִלְיוֹן לְעִשׂוֹת אִתּוּ סִיף סְחַתְתוֹן חִקוּבָה גּוּ חִקוּבָה וְגַם לְשַׁת כּו
 כְּשִׁמְתָּ חִיִּים וְקִאֲמֵר כְּגִין לְאַשְׁתַּלְפָּא וְכוּ ר"ל כְּדִי שְׁעִי • כְּשִׁמְתָּ שְׁמִלּוּכְשָׁה כּו
 יוֹכֵל לְזִכּוֹת עִי מַעֲשִׂיו סְטִוִכִים לְהַמְשִׁךְ וּלְסַכְכֵם כּו סְחָוִס דְסְתִימָא עֲלָתָּ וְכוּ
 פִי כִי א"ף שׁוּף נִקְרָא סְחִימָא עֲלָתָּ עַל סֵס שׁוּף עֲלִיוֹן מִא"ף סְסְתִימִין
 גַּם סֵס כְּתוּךְ ז"ף • וְעִתִּיק שׁוּף סְחָוִס שֵׁל סְחִימָתָּ עֲלָתָּ שׁוּף א"ף • עַד
 סוּפָא דְכָל סְתִימִין ר"ל עַד רוּס סְמַעֲלוֹת שׁוּף א"ף לְכָל סְקִרְוִים • שׁוּף סוּף
 כָּל סְסְתִימִין • כִּי סְחָרֶס שׁוּף מוּכָן וּמוּזוּמִן לְזִכּוֹת לְכָל אִו סְמַדְרָגוֹת אִס יוֹכֵס
 אִךְ אִתֵּר חַטוֹף א"ף סֵר לֵךְ זִכָּה סוּס אָרֶס לְסוּוֹת לֵךְ יִתְרוּס מִא"ף וְכ"ש מַעֲתִיק
 עַד שִׁכּוּחַ מֶלֶךְ סְמַשִׁית כְּמַש"ס כְּשֵׁ תְּלַגְלוּסִים כְּסוּף סְקִרְוִים לֵךְ וְעִי"ע • כְּמַכ"ש
 כְּרוּשִׁי ר"ס דְרִקְטֵי ע"ב : מַשׁ) פִי כִי א"ף סְנו' שׁוּף כְּחִי נִשְׁמַס שְׁכֵל חֵיי
 סְעִלְוִיכִים סְסֵס עוֹלְמוֹת אִח"פ וְהִאֲלִי • וְגַם עוֹלְמוֹת סְחַתְתִּיכִים סְסֵס כִי"ע סֵס
 תְּלִיוֹן מִסְסִיף נִשְׁמַתָּא שׁוּף א"ף וּמִתְקִימֵי כֵס כִי שׁוּף סְחִימִים אִוְתָּס וּמַעֲמִירֶס
 עַל קִוִּימֶס : ג) סְתַתָּ חוּר לְפָרֶשׁ סִוִּים סְסַקוּק וְפִידִישׁוּ שׁוּף כִי סֵס סְכַת
 ד"ל כְּפ"ו דְר"ב כִי י"ב בְּחִיכּוֹת וּוּגִיס כְּא"ף אִתֵּר שׁוּף וּוּג חִיכּוֹן דְחִיית
 סְעוֹלְמוֹת וּסְשִׁי שׁוּף וּוּג סְפִימֵי כְּחִיכַת מוּתִין דְגִדְלוֹת כְּדִי לְחִלּוֹד כְּשִׁמְתָּ
 חֲדָשׁוֹת • וְסֵס כּוּוּג סְחִיכּוֹן אִין לְרִיךְ שִׁיעֵלוּ ז"ן כְּסוּד מ"ן א א"ף אִךְ כְּכִי
 וּוּג סְפִימֵי לְרִיךְ שִׁיעֵלוּ ז"ן כְּסוּד מ"ן א א"ף יעו"ש • עוּד כְּכַב כְּפ"ג
 מַשׁ"כֵּט שְׁחִי אִפְשֵׁר לז"ן לְעֵלוֹת כְּסוּד מ"ן לִאִו אִ כִי אִס כְּסְטִעוּרְרוֹת סְלִוִיקִים
 שֵׁל כְּטֵס סְמַעֲלִים נִשְׁמוּתִיכִים כְּסוּד מ"ן א סְנוֹקְבָא וְעִי"ב תְּתִאזוּר סְנוֹקְבָא סִיף
 וּכְעֵלָּה לְעֵלוֹת מ"ן א א"ף יעו"ש וְכ"כ כְּמַכְו"ש ש"ב ח"ג פ"ט ד"מֵר ע"א
 יעו"ש • עוּד כְּכַב כְּפ"ג רש"כ וז"ל גַּם דַּע כֵּלֵל גְּדוּל שׁוּס סוּוּג שֵׁל סְחִיכּוֹתִים

עד סופא דכר דרגין בגין דיהוי יהיא
 נשמרתא משתכחא בכלא ומתפשטא
 בכלא ודמהוי כלא ביחודא חד נח ומאן
 דפסיק האי יחודא מן עלמא במאן דפסיק

סוף לזרך חיות העולמות נמשך מסמותין עלמס דא"ל כלי שיקבלו סס
 מלמעלה כדורע שכל סס שלמעט מסס כולס כלוליס בסס ויש בסס כח כננר
 כל סס שלמעט מסס אך ככחי וזוג ספנימי לררך שיקבלו גס חו"א מאורות
 סעליוניס ומסס ממשיכיס למס סוף לזרך לסמשך נשמות חדשות סס"א בחי'
 פנימיות ונמלך אגס א"א מורווג עס נוקביס תחלס וסוף ממשיך לא"א
 וכן א"א עלמו גורס וזוג לעפיק וכן זס מוס עד רוס סמעלות נמלך
 שזוג ספנימי סוף קושר כל סעולמות כולס כי אי אפשר לסמשך אס לא
 שיקבלו מרוס סמעלות אורות חדשים ז"מ וז"מ עד שידרוס סאורות לא"א
 ומסס לו"ן עכ"ל וכ"כ בס"ז מש"על וז"ל ולכן לררך לבוין בק"ש ולחשלוס כל
 סזווגיס עד ס"א כי ו"א יקבל מא"א וא"א מא"א וא"א מעתק עד אס כס
 יע"ש נמלך כי על וי נשמות סדריקיס סעוליס כסוד מ"ן לו"ן דא"א אז
 גס ז"ן מעליס מ"ן לא"א וא"א לא"א וכו' עד א"ס ועי"כ מתפשט אור א"ס
 ככל סעולמות כולס וסכל תלוו ע"י סדריקיס וכ"כ ססר"ש ז"ל כרחיכות
 סנסר כסוף ד"ס וכמו כן א"א דאלינות וכו' וז"ל כאופן כי כל ח' סעולמות
 סעליוניס וסחתוכניס סוף תלוו כתיקון וז"ן דאלינות ותיקון וז"ן דאלינות סוף
 תלוו ביד ישראל יע"ש עור כורע כי וז"ן דא"א סס נקראיס נפס חיס כמבואר
 כזו' ותי' ד"רמב ע"א וכו' משפטיס ד"קכו ע"א וכו' ויקרא ד"ע ע"א יע"ש
 ככל סקומות סכ"ל וזס קומרו סכא ויסי סאדס לכפס חיס לאתקרא ולעוילא
 וכו' ר"ל כי ע"י ופסח כאפיו נשמת תייס עי"כ סיס סאדס ראוי לעלות מ"ן
 לו"ן דא"א סנקראיס נפס חיס וזס קומרו לאתקרא ולעוילא ר"ל לסודיק
 ולסולא נשמתו ממנו ולעוילא כסוד מ"ן כתיקוניס דלעילא ססס סרלוסיס
 סעליוניס וכל אחד מעלס מ"ן כפי בחי' נשמתו אס כבי"ע ואס כזו"ן דא"א
 כמס דז"ל כמכ"ס ש"כ ח"ג פ"ט דמ"ד ע"א יע"ש ויש שיכול לסעלות מ"ן
 עד א"א ועד א"א וכו' חקק אד"סר סיו יכוליס לעלות ויתר ויותר משא"כ
 אס לא סיס סק"כס נופח באדס נשמת תייס לא סיס יכול לסעלות מ"ן כלל
 כנוונק דא ר"ל כדמיון שאמרנו קודס כענין סמסכת אור א"ס ממענס למעס
 כן סמ"ן ג"כ עוליס מסרפוף לפרטוף עד א"ס כס ולתלשפס וכו' ר"ל ולסמשך
 לסיסוף נשמתו ססוף בחי' אור א"ס מדרגא לדרגת ר"ל מסרפוף לפרטוף עד
 סופא דכל דרגין ססוף נוקבא דאלינות בגין דיסוי ססוף נשמתו ססוף אור
 א"ס משתכחא בכלל ככל ספרטופיס כולס ומתפשט בכלל שכל סרפוף
 וסרפוף מעכב לעלמו חלק סנוגע לו ולסווי כלל מרשס ספרטופיס עד סוף
 עולס סאלינות ביחודא חד ועי"ע כבואור סוניין דסכא כסקומת רחיכות
 סנסר ד"קיב ע"א ד"ס ונמלך כפי כל סנו"ל יע"ש גא) סו' סדרוך לבוין
 וכפרעו ביחוד סק"ש לסעלות סמ"ן מסרפוף לפרטוף ממעט למעלה עד רוס כל
 סמעלות ססוף סא"ס כ"ס ואח"ך וכיון לסמשך סס מ"ס ססרש מן סא"ס כ"ס

נְשַׁמְתָּא דָּא וּמַחְזִי דְאִית נְשַׁמְתָּא אַחְרָא
 בַּר מְהוּאִי . וּבְגִין כֵּךְ יִשְׁתַּצִּי הוּא וְהוּכְרַנְיָה
 מִן עֲלְמָא דְרַרִי דְרִין נֵכְ בְּהָאִי דְיוֹקְנָא דְאָדָם
 שְׂאָרִי וְרַתְקִין כְּלָלָא דְרַבְר וְנוֹקְבָא נֵכְ כַּד

מדרגא לדרגא עד ז' ו' כמ"ט רז"ל כפ"ו מש"טל וז"ל ח"ס כוונת יחוד ק"ט
 באמתותא שכבר נודע שהוא בחי' זוג אר"א כדי לתת מוחין חדשים לז' ו'
 כניסם כדי שיוכלו גם הם לסולד בניס אחרים ולרדף ולכוין בק"ט ולהשלים
 כל סוגיות עד א"ס כי ז"ל יקבל מאר"א ואר"א מא"א וא"א מעתיק וכו' עד
 א"ס וכו' יעו"ש . ומאן דפסיק סאי יחורא ולא עביר ולא עביר סאי לייט עלים פרש"י
 ז"ל (יע"ש) וכ"כ בסוף סקדמת רחובות סנהר כדיבור וכוס אפשר לאדם לסמלט
 מעונש סאמור במא' פרש"י סכו' וכו' יעו"ש . ובגין כך ישתלו וכו' מכ"מ דכי
 סיכי דאיסו פסיק . נשמתא דא שאינו רולס לסמטי' אור א"ס' בהם בעולמות
 סעליונים כך תפקק נשמתו ממנו . וכמו שאור א"ס' בהם גורם לסרפוס לסזרווג
 לסוליא נשמות חדשות כמ"ס כדיבור סקורס ססס כניס של סג'רפוסים וסזא
 גרס זיפסקו כך ישתלי רוכניס מן עלמא' ופע"פי שאור חורבן ב"סמק ססק
 זיוג של נשמת חדשות וא"כ מה לורך עור לכוונת סנו"ל כבר כתב רז"ל
 כס"סכ ברדוש ג' רלילס כי דווקא זיוג לסוליא נשמות חדשות רפ"כ ססק
 אכל זיוג לסוליא נשמות חדשים בבחי' א"כא ערין סוא קייס יעו"ש'ב' ופשיטת
 דלא לייט פרש"י ז"ל לא על מי שידע סיד כוונת סתפלות על אמתותא וגם
 לכו פניו מעררת סזין ויכול לכוין כראוי לא שאינו רולס לסעריח סת עלמו
 ככוונת סתפלס' . אכל עכשו בעו"סר אין אסתו יודע סוד כוונת סתפלות כ"א
 אחר מעיר וסניס ממשחס וסכלי עררת סזין סקיסכו מכל עבר ופינס
 ונתקיים כנו וסעורת ולא מיין כמ"ס ש במס' ערובין ד"סס ע"א יעו"ש זמי יתן
 וסיס סנוכל לפחות לסרניס על עלמכו סאכחנו מתפללים . ומחזיקת טיבותא
 לרישאי וכו' כדאי לאו על סאי גוונא לייט פרש"י ז"ל . ועו' כוסר ויחי
 ד"ימג סו"עב סכתב סס וז"ל אמר רבי חזקיס לרפי יוסי סאי דאמרין לעולס
 יסרר ב'כ סכתא דמאריס ילכתר יללי ללותיס סאי מואן רלכיס עריר עריר
 ללללס ללותיס ואיסי בעקו ולא יכיל לסררס סכתא דמאריס דקרא יהות מסו
 א"ל אע"ג דלא יכיל לכוונס לבא ודעוקס . סרונס וסכתא דמאריס אמאי גרע
 לא יסרר סכתא דמאריס אע"ג דלא יכיל לכוונס לבא ויללי ללותיס וכו' יעו"ש .
 נכ) סירושו כתבו רז"ל במאמר רז"ל ד"יור ע"א ובסג"מ סוא כרף ז' ע"ג
 וז"ל וסנה נודע גם מדרך סעובע קומת סאסס קלרס משל איס ורפס סאסס
 מתחיל מאמלע קומת סאיס ססוא מתחת סקוס רז"ל מר' סחוריו כנו' כב"ר
 וז"ל בסאי דיוקנא דרסס שארי ונתקין כללל דר' כין וכו' ופסלף' לאחוריו
 ועביר גולגלתס דרוקבא וכו' וסגן אומר ססאי דיוקנא דרסס לסורות כי כל
 זס סוא כז"ס אסר סוא דרס שלס ככל ח"ס ועור יס גבוס וכולס נקראיס כסס
 ארס יעו"ש . ופי' שארי ונתקין ד'ל סתחיל ונתקן כי מענת סתפלת תקונס
 כתקנו סניסס כאחד כי סניסס עלו ככתב' עיבור גו סימא וסס נתקנו סניסס
 ביקר כמ"ס רז"ל ככ"מ ומסס כפ"ר מש"ר וכו' מ"ס' ל"ס וכו' כמ"ס ש"ס א"א

אתתקן האי דיוקנא בתקונאי שארי מחדוי
מבין תרין דרועין נר באתר דתלין שערי
דדקנא דאתקרון תפארת נה ואתפשט האי
תפארת נה ותקין תרין תדין נה ואשתלה

פ"ב יע"ש ב ובלא סי' עכשיו מי סיס סמתקנס עד לכסוף : נג) פירוש אכל
כאשר נולד סו"א ותקן בתקונו ע"י סיניקס או שארי פרטופא דנוקבא מחדוי
דו"א ולא כשארם מקפת על סיסור שלו כמו שהיה נעת סעיבור כמ"ש
במאמר ד"ר ע"א וו"ל סנס כודע כי סמלכות נעשת מכחי' כו"ח וסתתלתס סיא
מחוס דו"א ומשפ ולמנטו כנו' בארן ד"קמא ע"ב יעו"ש : וכ"כ בפ"ב משער
סכלליס דו"ל וכל בשליש עפר סארן סי' כי מדרס סבינס בשליש עליון של ת"ת
דו"א ססוף מקוס סחוס וסס בשליש ססוף ילסס סמלכות נוקבא דו"א סנקרסרת
עפר סארן כנו' באר"ד דנפקא מבין חדוסי מבין תרין דרועין דיליס יעו"ש :
נמלא כי מ"ש סכא שארי מחדוי סוף קאי על פרטופא דנוקבא ולא על דו"א
עלמו לא שפרש כו"ל קר בשוכו : נד) סי' כי סנס סשערות של תיקון סתשיעי
דיוקנא דו"א סס ארוכיס ומגייעיס עד סחוס שלו כמ"ל כו"ל קלט סוף טו :
וסס נקראיס בשס תפסרת כמ"ל באות כו יעו"ש : ו"ש באתר דתלין וכו'
ר"ל כמקוס סמסלסליס סס שערות סזוק של תיקון סט' סנקראיס ת"ת ססוף
כחוס מסס מתחיל ככין סנוקבא : נה) סנס מ"ש וסתפשט סאי ת"ת וסקין
תרין תדין וכו' אין סכוונס לומר סשסערות של תיקון סט' סנקראיס ת"ת סס
תקנו תרין תדין דו"א ועכדי גולגלתא דנוקבא לא סכוונס סיא על יסוד דאימא
סמסתייס כחוס דו"א כמבאר בש"ס כדרוש ד' של סוכות וו"ל כי סנס כחי'
רחל בין כסיותס פ"ב כפ או א"כ אין עיקר יליססס לא סקו אמלעי דו"א
כמקוס סחוס דתמן נקיב חד נוקבא וסתפשט כוליכא דקריניותא ועכדי לייסא
וגולגלתא דנוקבא כנו' באר"ן וכו' יעו"ש : סרי סד"ל ליין על סוניין דסכא
וקא מפרש לס על אימא : וכ"כ בס"ל דר"ב ע"ג וו"ל וסענין כי כל עוקרס
של רחל לא נעשת לא ככח עגרא דגבורות סנקראיס באר"ן ד"קמא ע"ב
כוליכא דקריניותא עכר וסנקיב חד נוקבא באחרוסי דו"א כנגד סחוס וילא
לחוק וסס ככנת ככין רחל וכו' יעו"ש : וכ"כ בש"ל פ"ג ופס"ד כלל ד' סליין
גס סס על סוניין דסכא : וכן מבאר באר"ן ד"לס סו"עב יעו"ש באות כב :
באופן כי מ"ש סכא וסתפשט סאי ת"ת וכו' סכוונס סיא על יסוד אימא ומס
סלא אמר כסדיא וסתפשט כוליכא דקריניותא וכו' סיינו מטעם שלס סיס
כרלון סרש כו"ל לסוכיר סס אר"א באר"ד כלל ומס סקרא ליסוד אי' בשס
ת"ת מוסס ססוף כולל חו"ג וגס סוף מתלבס כת"ת דו"א : נו) סכוונס סיא
כמ"ש דו"ל בפ"א ופס"ו מ"ש כג ופס"ד מ"ש כג כי ע"י עיבור
סני סנדילו זר"ן עיד ויחר כי סנס כומן סיניקס לא סיס כו"א רק ו"ק ססס
חג"ת כס"י וססתלבס כתיכוכו כס"י דתכונס או סגדיל סו"א ונעסס כן ע"ס
סלימות באופן זס : סנס קו ומין דו"א סוף חסר ונלח וכסס סית פרקין
ובסתלבס כתיכוכו כס"י וסכונס או סתדין פרקין עלאין חסר דו"א כסתכרו עס
ערק סעליין וכלח דתכונס וסתעלו ונעשו כחי' כמסס דו"א מתלבס פרקין מרפ

לֹא־חֹרֵי וְעֵבֶד גּוֹלְגוֹתָא דְנוֹקְבָא כְּלֵא
 סְתִימָא מְכַר סְטְרוֹי נַח בְּשַׁעְרָא בְּפְרִצוּפָא
 דְרִישָׁא נַח וּבְכַלְלָא חֲדָא אֲתַעְבִּירוּ בְּהָא
 תְּפַאֲרַת וְאֶקְרִי אֲדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא חֲדָא
 הוּא דְכַתִּיב בְּתַפְאֲרַת אֲדָם לְשַׁבַּת בֵּית :

גמרוס * ופרק * שני דנלח דתכונס מתערב עם פרק תתון דחסר ועם פרק
 עליון דנלח דו"א ונתעלו ונעשו חסר דו"א * ופרק ג' דנלח דתכונס מתערב
 עם תרין פרקין תתון דנלח דו"א ונעשים נלח דו"א * וכעו"ה קרו שמש
 דו"א * אמנס קי סמלעני דו"א שסס ת"ת ויסוד לא סתריכו לסתפשט לשלשם
 בחי' כי גס נתכונס אין רק תרין פרקין יסוד ועטנס לכן לא נחלק לשלשם
 בחינות אלא לשנים כמו שסס * אך מה שנתחדש כסס סוף ססת"ת דו"א
 נתעלם ונעשה בח' דעת שבו * ויסוד שבו נתעלם ונעשה בחי' ת"ת שבו
 ובתוכס נתלכשו יסוד ועטנס דתכונס יעו"ש * נמכף כי ע"י סתלכשות יסוד
 בקר סמלעני דו"א מבילס נתעלם יסוד דו"א ונעשה בחי' ת"ת וכו' נתקן
 תרין חדין שסס חוס סימין וחוס שמשל דו"א וכו"ו סוף נעשה ע"י יסוד דחי'
 כי סוף סתתקן תרין חדין סנו' : נו) ס' כי ס"ג דיסוד חי' נמשכו וילאו לתחורי
 ז"א שסס עומדת פרלוף סנקבס ועשס ותיקן את בחי' סכלי דכר של סוק' כמ"ש
 דו"ל דכרונס ר דסוכות וז"ל כי סנס בחי' רחל בין בסותסס ס"כס או ס"כא אין
 עיקר ילידתסס אלא מקו סמלעני דתמן נקיב חר נוקבא ואתפשט בוליכא דקרדונית'
 ועביר לרישא וגולגלתא דנוקבא כנו' כח"דן יעו"ש * ועי"ע באד"ז ד"כסס אות
 כב * ואת"פ סתמרו סחי' סוף תקנס את רישא וגולגלתא דנוקבא אין סכוונס
 לומר שסס נתקנו מנוף חי' עלמסס אלא עיקרס סוף מנופא דו"א רק שנתקנו
 ונעשו ע"י חי' כי חי' סוף אשר נתעלסס כעשיתו ולא ז"א כמכו' ככ"מ ומסס
 כס"ל ס"ו ונש"לס פ"ב יעו"שב * ומ"ש כלא סתימא מכל סטרוי פירושו כחכו
 מסרין ז"ל כסגסס מכו"ש ס"ג ח"ב פ"ד ד"ס ע"ב וז"ל ובאד"ז ד"רנז ע"א
 מדבר ברישא דנוקבא וקמו וחסיק גולגלתא חדא סתימא מכל סטרוי ונ"ל עם
 מ"ש כספר סתימא כי גולגולת סתאסס סוף גולד מועלס אחד כלכד וס"כ סרי
 סוף סתימא מכלי חיבור עלמיות ונחנו עעס כי לסיות סכל משאות סתאסס סס
 על רתאסס לזה כראס סק' כס חזקס וסתימא מועלס ס' לכד גס באד"ר ד"קמא
 ע"ב כתיב גולגלתא דנוקבא סתימא מכל סטרוי עכ"ל : נח) ס' כי כעשסס
 סוף את בח' סכר דנוקבא מות' דו"א סוף עשסס אותו כסלימא עם שטרי
 רישא ועס פרלופא דרישא סוף פרלוף סכר סלס (עי' יב"ש) :
 נח) ס' וסו סשני פרלופיס ססס זר"ן סנה כאשר נתקנו ונאללו ע"י אומא
 ככללס חדא אתעבידו בחי' ת"ת שסין סוף כי מעת סתחלת תקונס ואלילותס
 סתחילו סייסס לסתתקן ביתו במעי סוף ולא נתקן כל אחד כפ"ע וכמ"ש כעיל
 סחרי ותקין כללס דכר ונוקבא יעו"ש באות כב * וקריי ארס דכ"ן * ר"ל
 וכסיות סייסס כחד מחבוריס ז"ע בקראו כסס ארס * סס"ר כתפארת ארס
 לשכת בית * ס' מבילס רתס ע"י סת"ת נתללו וז"ן מוכתוב כתפארת ארס וכו'

כד ׀ אתברי פרצופא דרישא דנוקבא
תריא חד קוצא דשערי מאחורוי
דזעיר הנפין ותרי עד רישא דנוקבא
סא ואתערו שערי ברישרא כלהו סומקי
דכלילן בנו גוני הדא הוא דכתיב ודלת
ראשך כארגמן מהו ארגמן גוני דכלילן

וסענין סוף כי תחלת ספסוק הוא מדבר על ע"ז סיו עושים ללס כדמות
אדם ואמר עלוהם הנבוא וועטסו כתכנית איש ר"ל כתכנית ז"ל ח"ו כתפארת
ר"ל כדמיון אי' סנקרלת ת"ת שעשתה פרופך אדם לשכת בית לטויתו מקושר
עם סביב סתיו סנוקבא כי אין בית לא אשם נמלא שחלחט לטילות ז"ן
סס סיו כללוים יחד כא' ונקראו אדם : ס) ר"ל כשכבדו ונחקן פרופך סכתר
שס (יפ"ש) ומ"ש תליא חד קולא וכו' פירושו מבואר במאמר בסי' סאר"ז
ד"כס ע"ד ו"ל דע כי כמו שכתבאר לעיל כי אין תפלין דרישא דו"א יולאים
רק ע"י ססוף קולא דשערי דא"ה סנמשכים עד כגד סעורף דרישא דו"א ומכס
סס ובוקע ונכנס ואח"ך מוליא אורות סמוחין לתוך במלכו כך ברישא דו"א
יש חד קולא דשערי סנמשך מאחורוי רישא דו"א עד מלחא דרישא דנוקבא
כנו' כפרשת נשא ד'קמא ע"ב ו"ל כד אתברי פרופא דרישא דנוקבא תליא
חד קולא דשערי מאחורוי דו"א ותלי עד רישא דנוקבא וכלע"ר כי סקולא
דשערי סס בסי' ד' ליליות סנמשכים במוחין דעיבור דו"א וסס סמוליאין תפלין
של יד וכו' יעו"ש ופי' קולא ר"ל אגודט וקבוץ של שערות : סא) פי' שע"י
ססוף קולא דשערי דרישא דו"א סנמשך לאחורוי יודיים ומגיעים עד כתר
דנוקבא ומכוס ככתר שלס שכאחורי סת"ת שבו ועי' ז' מתעורדים שערי רישא
דנוקבא ללאת ברישסא (יפ"ש וקו"כ) ואע"פי שלעיל אמרינן דאומא עביר
גולגלתא דנוקבא כשערך וכו' סכוונס סיא שר' סוליאס שערי דנוקבא ע"י
ססוף קולא דו"א דוגמת מס' שעשתה ג"כ גולגלתא דנוקבא ע"י ז"ל ומ"ש
כלסו סומקי כ"כ רז"ל ככ"מ ומסס' כש"כ כדרוש ב' דליליות ו"ל כי שערי
דא"ה סס חוורין ודו"א סס אוכמינן ודנוקבא סס אדומין כארגמן כנו' כאד"ר
ד'קמא ע"ב ו"ל ואתערו שערי ברישסא כלסו סומקי דכלילן בנו גוויי סס"ד
ודלת ראשך כארגמן יעו"ש ומ"ש דכלילן בנו גוויי סוף פי' למלת ארגמן
וסענין סוף כי כמס' לבעים אדומים יש שמשונים זמ"ז כיש"א אסמעינן קרא
שארמימות שערי רישא דנוקבא איכס כ"א כארגמן שסוף כלול נו גוויי ופירושו
סוף כי שערי דא"ה סס חוורי ודו"א סס אוכמי ושערי סנוקבא סס כללוים
מלו סחרי גוויי שאינו לא שחור ולא לבן לא סס אדומים כמו לבע סיון סכלול
מלבן ושחור זסו לבע סארגמן כמ"ש רש"י ז"ל כפרשת ויחי ע"פ ככס כיון
לבושו יסא כארגון עכ' שלכענו דומס ליון וכו' יעו"ש ועי"ע כאד"ז ד"רזו
אות ג ו"ש סס"ד ודלת ראשך כארגמן וסל מסו ארגמן גוויי ר"ל כלו כתיב
כארגון כי ארגמן וארגון חדא סס כמ"ש כדברי סוימס ב' סי' ב' וכארגון

בגו גוני סב תאנא אתפשט האי תפארת
מטבורא דרבא ונקיב וארתעבר בגסא
אחרא ותקינ פרצופא דנוקבא עד טבורא

יעו"ש וכן תרבוס ארנמן סוף ארנמן וטעם שעשאס סמאליל ארומים סוף
מבורא כפ"ה מש"אף כמ"ב כלל ב' יעו"ש : כב) סנה תחלס לריכיס אנהבו
לסבין ענין טבורא דלכא איוס סוף מקוס כבורו כת"מ דו"א ואח"ך ככוא א
סביאור ומלניו כום ב' פירושים : כי כפ"ס סט"ג כרוש מ"ב כתב שס
דו"ל כי ת"ה דא"א נקרא לב ונקודת מחליתו נקרא טבורא דלכא כי טבורא
דנופא סוף כסוף שני שלישים של סת"ת יעו"ש : וכ"כ ג"כ כפ"ס וכפ"ו של
ש"טו : וכ"כ ג"כ במבור"ש ש"ג ח"ב פ"א ד"עא ע"כ בענין תרין מולן דא"א
שמגיעים עד חלי סת"ת דא"א דאמרינן עליוסו לעיל כד"קל סו"עב שסס עד
טבורא דלכא יעו"ש כחות מר : אכל כפ"ו מש"כט כתב וו"ל ולדיר שדוע כי
כלל דא"י לא נתפשט בו"א רק עד טבורא של לכא דו"א שסוף מקוס סחוס
וכו' יעו"ש : וכ"כ עוד שס כסוף פ"ט וכ"כ ג"כ במאמר כפ"ו אד"ו דק כ"ו
סו"עא וו"ל וסנה סללח דא"י ככנס תחלס ולא נתפשט רק עד טבורא דלכא
ד"זא ווס טעם של רלועט סימנית שססיה קררס עד סחוס יעו"ש : ונודע כי
סחוס סוף כשליש ארסון של סת"ת ולא במחליתו כמבורא כרוש פ"כ מש"לס
וו"ל ואמכס עד סחוס סוף שלישי א' ועד טבורא (סוף טבורא דנופא) סוף
שליש ב' : ועור סיוס סת"ת סוף שלישי שלישי יעו"ש ופ"ה דברי דו"ל סתראי
ניכסו וכבר נתעוררו כום סמפרסיו ז"ל וסניחו בל"ע : וסס שנלכד ליישג
כום סוף כמס שיש להעיר עוד כפירוש סטבורא עלמו וסוף כי כשלמא מואי
דמתקרי טבורא דנופא כסס טבורא סיינו כמסו שיש סס נקב טבורא אף טבורא
דלכא אמתאי אחקרי כסס טבורא וסלא איון סס כחי' נקב כלל : ומוכרחיס
לומר שגס סס ז' סוף נקב דנקיב כולונא דקדדינותא באקדדי ז"א שמדירך
שס יולאסי סאורות לנוקבא ואותו סנקב סוף עלמו נקרא טבורא דלכא : וא"כ
לפי זס יתיישבו גס דברי דו"ל סנו' דקשיין אסיריו וסוף כי סנה כל כללות
סנקב סוף סוף עומד מתחת סחוס ולמטה כחי סעליון של שלישי סאמלעי
ולא למעלס כום כלל כי איון כח כאורות לבקוע למעלס כום שני מחילות
שסס מחילת יסוד א"י ות"ת דו"א כמ"ש דו"ל ככ"מ ומוכרח סוף סנקב יסיה
תופס איוס שיעור כאותו חלי שלישי אף רוכו אף כולו וגמלא סחלל סנקב סוף
מתחיל מתחת סחוס ומסתייס כאמלע סת"ת וכום ינחא דברי דו"ל וסוף כי
מ"ש טבורא דלכא סוף כסוף סחוס סכוונס סוף על עליוני של חלל סנקב
סנקרא טבורא דלכא כי מסס סוף מתחיל : ומ"ש כמקוס אחר טבורא דלכא
סוף כחי סת"ת סכוונס סוף על סוף סיוס חלל סנקב כי שס סוף מסתייס
וכום יובן כמי דקדוק סאורא סאמי תאלא אהפשט סוף סת"ת מטבורא דלכא
וכו' כי מטבורא דלכא סוף סנקב עלמו שסס עורבים אורות של יסוד א"י
סנקרא סת"ת וסס כחי סעליון של שלישי סאמלעי נקיב וסעבר כגסא אחרא
וכו' ר"ל כד אחר ססוף כד אקורייס דו"א שסס עומדת נוקבא דו"א כמ"ש
דו"ל כפ"ב מש"לר וו"ל סנה סמלכות נקראתו נקבס וטעם סענין סוף כמ"ש
כד"ר ד"קמא ע"כ סת"ת אהפשט סוף סת"ת מטבורא דלכא ונקיב וסעבר
כגסא אחרא וכו' כי אורות סמלכות ססוף קחל סס ניחוס לס ע"י בעלס ז"א

בְּעַרְי מַעֲיָן * דְּבַתִּיב עַל בֵּן הָמוּ מַעֲיָ רו
 רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִים יי סו תֵּאֲנָא הָאִי תִּפְאָרְת
 כָּלִיל בְּרַחֲמֵי וְכָלִיל בְּדִינָא * וְאֲתִפְשַׁט
 רַחֲמֵי בְּדַכּוּרָא וְאֲעַבְד וְנָקִיב וְנִהִיר לְסַטְר
 אַחְרָא * וְתַקִּין מַעֲוֵי דְנִוְקְבָא וְאֲתַתְּקֵנוּ
 מַעְהָא בְּסַטְרָא דְדִינָא סו תֵּאֲנָא אֲתַתְּקֵן
 דְּכּוּרָא בְּסַטְרִיהָ בְּמֵאֲתָן וְתַמְנִיָּא וְאַרְבַּעִין
 תְּקוּנִין דְּכְלִירֵן בִּיהָ מְנַהוּן לְגָאוּ וּמְנַהוּן
 לְבַר * מְנַהוּן רַחֲמֵי וּמְנַהוּן דִּינָא * בְּלָדְהוּ

כלול מ"ז ו"ד ו"ח מ"ז עד שטולים למספר לשית מאס לף רבוא חסדים *
 ולכן כנגדס סיו שית מאס לף רבוא מלאכי רחמים סתקחיים ומוששים בלו
 סמעיים ונקראו בעלי מעין ר"ל רחמים על סס שורשס * ומביא דאוס שכוחות
 סרחמיס סס כמעיים מדכתיב על סמו מעי לו רחס ארחמנו : סו) שירשו
 מוכן שר"ל כי יסוד דא"י סנקדף ת"ת סנס סוף כלול מחו"ג וסתפשטו רחמי
 שסס סחסדים כרכורף ססוף ז"ל כמ"ש רז"ל כפ"ג מתיקון סנוקבא יעו"ש *
 וחס"ך סתעבר סגבורות מו"ל ונקיב כחוס דז"ל יסחיר לסער סחרא ססוף
 לר סחוריים דז"ל שסס עומדת סנוקבא וסקין מעווי דנוקבא ע"י סגבורות
 וסוף ענין סגדלת ז"ת שסס סוף כחי סמעיים סבל כח"ב שסס סס בגלו
 ע"י סחסדים כמ"ש רז"ל כש"ס ד"סו ע"ג ו"ל וכמלא כי סחכ"ב דנוקבא לכדס
 סס סגדלים ע"י סחסדים סבל סן סרעת סכס ולמטס סין יכולת כחסדים
 לסגדלים סמנס סגדלסס סוף ע"י סגבורות כי סין סגבורות מספשטות ככל
 סככסס סל מן סרעת ולמטס וכו' יעו"ש (עי' יפ"ס) : סו) פי' סתתקן ז"ל
 כח"ג שסס סלקו כרמ"ח סכרים סכלולים בו כי גס סגבורות סס מספשטין
 בו"ל וחסס סתקנים רמ"ח סכריו כמ"ס כפ"ד מסער בו"ל ו"ל גס בוס סכין
 דמ"ח מלות עסס וסס"ס מל"ת כי רמ"ח ט"ע סס סחסדים וסס סלחות סכאדס
 סמשקס לכל סגוף ולו סס סמתחלקיס לסשקות כל רמ"ח סכרים מושיס ססס
 כסר סגרון ועלמות וכו' וסס"ס לא סתשס סוף סדס סתפשט סכס"ס סירוס
 וסס ס"ג כי גס סס סמתחלקיס סל ססוף סס"ס ודע כי כל זס סוף כו"ל כי
 ככר ידעת סז"ל יודע סניסס סחסדים וסבורות ולכן חויב כעסס ולל סתשס *
 סך סקסס עיקרס סוף ססגבורות לכד לכן יס לל סל סתשס * סך סססחסדים
 סין לס רק סקרס לכד מו"ח ולויסס בלויס לס סמיד וכו' יעו"ש * וכמו כן סכב
 כפ"ג מס"ל רז"ל סמנס סכסכח סוף סשורס עטרל דגבורות כסלר כרעת ז"ל
 ולל די בוס סל גס סר"ק דוכר כמו סתפשטו סס סתמש סחסוס כנודע כן
 מספשטין סס סתמש גבורות עס סס"ח וכו' וחס"ך יוללסס ל סנוקבא לסקן

דדינא אתאחרו בדינא דאהורוי דנוקבא
אתפשטת תמן ואתאחרו ואתפשטו
בסטרהא ותאנא חמשא ערייתא אתגדין
בה בסטרא דדינין חמשא ודינין חמשא
אתפשטן במאתן וארבעין ותמניא ארחין
והכי תאנא קול באשה ערוה שער
באשה ערוה שוק באשה ערוה יד
באשה ערוה רגל באשה ערוה כד דאף
על גב דתרין אדין לא שנייה חברגא
תרין אדין יתיר מערוה אנון :

סרופס יעו"שכ' מנסון לבאו ומנסון לכר' ר"ל שיט אכרוס פנימויס ויש
אכרוס סיונוייס מנסון רחמי ומנסון דיגא זס חוזר על כחינת סחוי"ג
מתפשטים כו"א כי יש מהס חסדים ויש מהס גבורות כלסו דדיגא ססס
ססס כחי' סס"ג אתאחרו בריגא דאחורוי ר"ל נתפשטו באחורייס דו"א ססס
נחי' דיניס ונבורות מטעס דנוקבא אתפשטת תמן ולריכוס לחקן את סרופס
ותאחרו כנוקבא ותפשטו כסטרסא כי סס חלקס ועל ירס סיא נגדלת (עי' יע"ש)
א) סס סס חמס עריות דקשיב ואויל דאתגליין כס מסטרס דחמס
גבורס ססס דינין ותפשטן כרמ"ח אורחין ססס ר"מ אכרו סקכס כי שני
זיריס ושני דלחות לא קא חשיב ססתא ואע"פי שכתבו בריכור סקורס לוס
כי סגבורות סס מתפשטין בגירין אפ"ל כי גס סכא סס מתפשטין בגירין
ומשו"ס אמר כרמ"ח אורחין כי סגירין סס כחינת אורחין ושכילין לרס לא
מזוס סכל סגיריס סס מתלכסיס בתוך כרמ"ח אכרוס א"כ כשיפשטו סגבורות
בגירין נמאל ססס מתפשטוס כרמ"ח אכרוס (עי' יע"ש) : ב) פי' זס כתבו
דו"ל כפ"ב רש כס בסוף מ"ק ובס"ל בראשית ד"ס ע"א ובקבלת דקכו ע"ד
ובמאמר כפי' אר"ז בראש ע"ב וז"ל וסו"ל ותאף לידן נכאר ענין לו סס"ג
סקקראיס מנלפ"ך כי מליכו שכמס מוקומות נרשמיס פעולתס כי ססס מלאכו
סיות כסוד חמסס מוללות ססס ככו' כאן באדרת סאיויו גס בארץ דקלו
ע"ב אמרו ותאנא חמס גבוראן אינון כחאי ז"א ותפשטן כחוטמוי כומא וכו'
גס סס ד'קמב ע"א אמרו ותאנא חמס ערייתא אתגליין כס וכו' וכי תאנא
קול כאסס ערוה שער כאסס ערוס וכו' עד יתיר מערוס אינון דע כי סתו
סערוות ססס יד ורגל סס שני גבורות נלח וסוד סתרוכות שלא סוכירוס כעלי
סתלמוד לפי סכודע שתי גבורות לו סס נמתקו עס סססדיס כרותס כסוד
ז"א ככודע כי פסססדיס נמתקו שני ססדיס ושני שליסיס אכל מסגבורות

וְתֵאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסִפְרָא גְּאִתְפִּשְׁט דְּכוּרָא
 וְאִתְתַּקַּן בְּתִקּוּנֵי דְאִתְתַּקַּן תִּקּוּנָא
 דְּכִסּוּתָא דְכִיָּא וְהָאִי הוּיָא אִמָּה דְכִיָּא
 הָאִרְבִּיָּה דְהָהוּא אִמָּה מֵאֲתָן וְאִרְבִּיעִין
 וְתִמְנִיא עֲלֵמִין וְכִדְהוּ תִלְיִן בְּפּוּמָא דְאִמָּה

לא כמתקו דק שתיס סאחרוכות סהס כו"ס ווא סס סור כ' אומיות סראשוכות
 של מלפ"ך סהס אומיות מ'ן כסור סמ'ן שעותהיס כשחק"ס סהס כו"ס ומתמתקוח
 ע"י סטחיסס וטעמו כלסיחית כרכש ולכן לא סוכירו כעלי סתלמוד (במחכת
 ברכות דכר) ככחי' ערוס וגבורות לא לשלשם גבורות חג'ת סהס ג' אומיות
 כפ"ך וסס קול ושער ושוק כי לו לא כמתקו' אכל עכ"ז תרין לין דנו"ס יתור
 ערוס אפון מן סשלשם לפי שזו מן סיותר תתוכות כסור סרגלים כזו אשר סס
 סדיניס קסיס ביותר וכפרט כי לו סשהיס סס עיקר סגבורות כי מסס כולר
 תיקון ספרלוק של סחקס ככורע לא שלסיותס כמתקות לא סוכורוס כעלי
 סתלמוד כשס ערוס עכ"ל : ג) פי' כי כורע מ'ס רז"ל שלעוכס סהס' סס
 כסור תוספת וליינו לבר מגופת ונתקניס ע"י סבינס כמכואר ככ"מ ומסס
 כס"ל משער ססיסיס : ועוד כי כסות ז"ל כסור סעיכור לא כתכררו סהס' י'
 שזו כמכואר כשלס סרק סאחרון משער רפ"ח וז"ל בק"ור ששסוף יולס ממעי
 אמו ויוק סור סחלב סנעסס מכורור סהס' ככ"ל אז מתפטיס סהס' שזו
 סהס סרגלים וזו סס מתחיליס לסחגלות מעט מעט יעו"ש : ו"ס אסתפט
 דכורס ססוף סתפטות סהס' י' שזו וסתתקן בתקוניו סנתקנו סהס' י' שזו (יס"ג) :
 ד) וסו תיקון אחר כי מלבר סנתקן סיסור ככלל תיקון סהס' י' ססוף תיקון
 כלי סיסור עלמו (יס"ג) עוד אסתקן סיסור ברמ"ח אברים כגבר רמ"ח
 ססדיס שנכללו בתוכו כרמפרס ואזיל : ופי' כסותס דכיא כתב ססר"ך ז"ל
 כספר קול ברמס מעס ספר א"ס ישר וז"ל כסותס דכיא סוף כסוי לסאי אמת
 דכיא כוונ וס נקרא תיקון ודי כזס עכ"ל וכ"כ כספר מאורות נתן כמערכת
 סכ"ף אות על וז"ל כסותס דכיא סוף יסור דכוקבס ולסטי נקרא כסותס
 כי סוף מקיף ומכסס על יסור דז"ל סקרת אמת דכיא יעו"ש : ולפי פירוסיס
 ז"ל דפירוס סאדרס סוף כן אסתקן כחיית סמתקנת לכסותס דכיא כי סוף
 סמתתיק דיני יסור דכוקבס : וחזר ופירש ווס סנתקן סוף נקרא אמת דכיא :
 ה) פי' ססנה כורע ססיסור נקרא כל ססוף כולל כל סס"ח : וסנה סס"ח
 סס מתחלקיק לרמ"ח ססדיס כסור ססר לכבר"ס כי סס מתפטיס ככל
 סרמ"ח ססדיס כמ"ל כד"קמא אות סו יעו"ש : כמלא שנס כוסור יס כללות
 סרמ"ח ססדיס : וגס כלי סיסור עלמו כולל רמ"ח אברים כמכואר כפ"כ
 מש"ל כלל כ' סכת סס וז"ל וסנה כל האברים נעשו ונלטיורו ככ"ב אתון
 ככורע כי סגוף סוף מן סאותיות ולכן סארת כ"כ אתון דכורין סמסס כתלייר
 עלמותו ללוקר גופו עלמו נתקבלו כיסור שבו ונעסס כלי וכו' יעו"ש כמלא
 ססיסור סוף כולל מרמ"ח כין ככחי סכלי שזו כין ככחי ססדיס סנתכו
 ו"ס ארכיס דסוף אמת רמ"ח עלמין ר"ל סכלי סיסור סוף כשיעור רמ"ח

דאתקרי יוד וביין דאתגליא יוד פומיה
 דאמה אתגלי חסר עלאה והאי אמה
 חסר הוא דאתקרי ותלי בהאי פום אמה
 ולא אקרי חסר עד דאתגליא יוד פום
 אמה וותא חזי דלא אתקרי אברהם שלים
 בהאי חסר עד דאתגליא יוד דאמה
 וביין דאתגלי אקרי שלים הדא הוא
 דכתיב התהלך לפני והיה תמים תמים
 ממש וכתיב ואהיה תמים לו ואשתמרה
 מעוני מאי קא מיירי רישא וסיפא אדרא

עלמין סהס סרמ"ח חסדים שבו ופי' עלמין ר"ל אורות כעלמים (עו' קו"ב
 ויפ"ש ור"ד) : ו (פי' אמס הוא סיסוד ופומא דאמס הוא עטרת סיסוד
 וסוף סקקרת בשם י"וד כמ"ש אח"ך בסמוך וכל חסדים שביסוד הם מתקבלים
 כעטרת סיסוד כסוד חסר דשריא בפומא דאמס כמ"ש רז"ל בפ"ט מש' הסקרים
 יעו"ש : ו"ש וכלסו תליין בפומא דאמס דאתקרי יוד ר"ל שכל לו סרמ"ח
 עלמין הם עומדים כעטרת סיסוד סקקרת בשם י"וד : ו (פירושו מכואר בפ"ד
 מש"ל וז"ל והנס בוס חבין מ"ש בוו ובאורא ע"פ וסוף יושב פתח סהאל וכו'
 וזמרו סס דאתגלייא חסר בפומא דאמס : פי' כי אברהם הוא בסוד סקקרים
 כמכואר אלליו : וסנס סתיכוק כשגולד כולדס ערלתו עמו ותוספת על סיסוד
 וכשגמול דאתגלייא יוד סהיא ראש סאמס שלו סו"וד זו סיא כחי' סקקרים
 סעליוניס סקקראיס אברהם ככודע וכו' כי אברהם סהוא חסר ולורת י"וד
 דאתגלייא כפתח סהאל סהוא פי סאמס סלורתס י"וד סהיא עטרת שביסוד כי
 סיסוד עלמו הוא לורת וי"ו ארוכה וסעטרת סיא לורת י"וד ונגלת ע"י ספריעס
 יעו"ש (יפ"ש) : ה (פי' ווס סיסוד דו' ס' כקרא בשם חסר ע"ש סעטרת
 אבל עיקר סס סחסר הוא תלוי כעטרת סיסוד וו"ש ותלי כסחי פוס סאמס
 וסעטרת מסוס דלא אקרי חסר לא עד דאתגלייא יוד מסעטרת ע"י סמילס
 וז"כ כמלא ססעיקר הוא תלוי בגלוי סעטרת : תיבת ולס אקרי חסר וכו' כלו
 אמר דלא אקרי באות ד"לס וסרכס כמלא באדרא כוס : ש (פי' כי אע"פי
 שאברהם אע"ס הוא כחי' סחסר מ"מ לא נלס ככחי' סחסר וכקרא תמים עד
 דאתגלייא י"וד דאמס ר"ל עד שגמול : וכיון דאתגלי ר"ל שגמול קרא תמים
 וגס קרא בשם אברהם כמנין רמ"ח חסדים : מאי קא מיירי רישא וסיפא
 ר"ל על חיוס דכר מורס לשון ואסיס תמים לו : ועל חיוס עון מורס לשון

כָּל דְּגַלֵּי הָאֵי יו"ד וְאַסְתַּמַּר דְּלֵא עֵייל לִי יוֹר
 בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא לְהוּי שְׁלִים לְעַדְמָא דְאַתִּי
 וְלְהוּי צְרִיר בְּצִרּוּרָא דְחַיִּי מָאֵי בְּרִשׁוּתָא
 אַחְרָא דְכְּתִיב וּבַעַל בַּת יֵאל נִכְר וּבְגִין
 כִּךְ כְּתִיב וְאַהִיָּה תָמִים לוֹ דְכִיּוֹן דְּהוּא
 תָּמִים בְּגִלּוּיָא דְיוֹד וְאַשְׁתַּמְרָה מִעוֹנֵי
 יוֹכִיּוֹן דְּאַתְּפִשְׁט אִמָּה דָא אַתְּפִשְׁט סְטַר

ואשתמרמה מעוני כי לבקורה סיינו ואסיה תמים לו סיינו ואשתמרמה מעוני
 וא"כ למס כפל הענין במלות שנות ותרץ כי ואסיה תמים לו סיינו שנמול
 ואשתמרמה מעוני סיינו שלא בעל בת א נכר : י) כדי להכין סוגיא זו לרוך
 לבאר תחלם בדרך קצור ענין הגדלות הנקבא ובחי' המ"ן שם וסוף זס כי
 שם גופא דז"א וכן גופא דנוקבא נעשה ונתלוייר מכ"ב אותיות סתרים ואחר
 שנעשה בחי' גופא או נתקבלו סאתה סכ"ב אהוין גופא ונעשה ממנו כלי
 יסוד שחס וחמש אותיות מכלפ"ך הספולים יסורים על סכ"ב אהוין דז"א
 סס בחי' חמשה סתרים שלוקח בזמן סויניקס קודם סנסירס ללורך הגדלת גופו
 כי סס בחי' סמים המגדולים את סאילין ואחר שהגדילו את גופו מתקבלת
 סאתה ביסוד שלו ונעשו בחי' מ"ד וכן בחי' ס' אותיות מכלפ"ך יסורים
 על כ"ב אותיות דנוקבא סס בחי' ס"ג שלוקחת אותה בזמן סויניקס מאחוריים
 דז"א קודם סנסירס ללורך הגדלת גופא ואח"ך סאתה מתקבלת ביסוד שם
 ונעשו סס בחי' מ"ן :

אמנם כל לו סס"ח וסס"ג סניקס מקבלס סז"א בתחלם ואחר שהגדילו גופו
 לבגמרי ע"י ס"ח שלו אז נמסכו סאתה סח"ג מנקב סחוס על רשא
 דנוקבא סעומדת מאחוריו בבחי' ללס על ראשה ונכנסים בתוכה מעע מעע
 עד תשלום י"ב סנים ויוס אחד ועל יוס הגדלת סנוקבא מבחינת נקודה עד
 י"ס שלומות כי תחלם יולאזס סאתה סחסדים וסגדילו בחי' כח כ שלס כמ"ש
 דז"ל כס"ב מש"ל כלל כ' וכס"סק ד"סו ע"ג יעו"ש ואח"ך יולאזס סגבורות
 ומתפשטים מחסוד עד סוד שלס כל גבורס בכלי אחד ואח"ך נכללס סאתה
 ביסוד ונגדל גס כלי סיסוד ואח"ך נכללס סאתה סגבורות שביסוד במלכות
 שבת ועל יוס הגדלס גס סמלכות שלס וסו סס"ג שנחפשטו כנוקבא סס מגדילים
 את גופה כי אע"פי שנקראים אש בערך סחסדים דז"א עכ"ל בערך סנוקבא סס
 מים כסוד גבורות גשמים כי סס מים ממש כמבואר בסוף פ"ו מש"ל וכס"סק
 ד"סו ע"ב יעו"ש וסו סס"ג שנוקבא סס ג"כ בחי' סמ"ן שביסוד שם כנו"
 כפ"ב מש"ל כלל כ' וכפ"צ מש"לס וכס"סק ד"סו ע"ג וד"סק ע"ד יעו"ש
 וכ"ז סוף קודם סנסירס ולכן לו חמשה אותיות מכלפ"ך של סנוקבא סס בחי'
 זיניס גמורים כי ניתנים לה כסוד סחוריים ואז נקרתה סנוקבא כסס נער ססר
 ס"א ססרונס כי סוף בני' ש"ך כילוטין

גְבוּרָה מֵאֲנֹן גְבוּרָאן דְנוֹקְבָא * וְאַשְתַּקַּע
בְּנוֹקְבָא בְּאַתְרֵי חַד וְאַרְשִׁים בְּעֵרֵי יִתְהוּ
יָא בְּסוּתָא דְכַר גּוֹפֵא דְנוֹקְבָא וּבְהוּא אַתְר

ואחר שנגזר על פרטוק הניקבא מאחוריים דו"ח אז הפיל ס"א תרומה וכו' וסוף כי סמוחין סהס נתנס ס"ח סהס אר"ח א הנוקבא שלק ע"י ז"א וזא נכסרת מאחורי ז"א ולוקחה מכלפ"ך אחרים ע"י אימא עלמא והס ממותקים שאינם קשים כ"כ והס בחי' אות ס"ח שנתוסף כנער ונעשה נערס כי לו ממכלפ"ך סס בחי' חמשה לפ"ן שחמשה שמות אר"נות במבואר במאמר כפרשת בא וכש"ק ד"סט ע"א וע"ב וע"י לו ממכלפ"ך ששניים נגזל גופס לגמרי ונעשה פרטוק שלם שלק ע"י ז"א כמ"ש דו"ל כש"סכ בדרוש כ' דערבית ד"נג ע"א וסעתיקנו לשונו לקמן כאות כ"ב ועי"ע כפ"ב מש"כס בדרוש סח"ג כלל ד' יעו"ש * ועוד לוקחה ע"י אימא ג"כ כ"ב אותיות אחרים וע"י כ"ב אותיות אלו ששניים נגמר כלי סיפור שלם * כי סהס מסתרת כ"ב אותיות הראשונים לא נעשה רק חצי כלי סיפור שהו"ל דלת ח' וליר אחד וע"י כ"ב אותיות השניים נעשה ג"כ דלת ח' וליר ח' וע"י זה נגמר כלי סיפור כשני דלתות ושני לירים * וגם עכשיו נשלמו עשרה מיני דמים שבאשם כי ממכלפ"ך הראשונים וסגסס סס בחי' סמ"ן עלמס ופלבזשים שלסס שהס עשרס פעמיס אסיה סס בחי' עשרס מיני דמים כי אסיה ברכונו סוף גי' ד"ס ;

העולה

מכל סאמור כי בחי' סה"ג של הנוקבא סס עושים שני דברים * חדא כי סס מגדילים את כל סז"ת שלם והשנית ססס בחי' סמ"ן עלמס * וסס סדבר סוף סוס בין כס"ג הראשונים שמקבלת אותס מאחוריים דו"ח קודס סנסירה * ובין כס"ג השניים שמקבלת אותס ע"י א"י בזמן סנסורס וזסו ככא להבואר וסוף כי סכא מדבר בבחי' ממכלפ"ך ששניים שמקבלת אותס ע"י א"י סכן משמע מלשון דו"ל כש"סכ בדרוש י"א של תיקון חלות ד"לכ סוף ע"ג שכתב סס וז"ל וסענין סוף כי בחלות לילה נתקנס לאס בכל אברים וכולס סס בחי' גבורת ודיגס כסוד מס שבירתו בור' פ' בא ד"לח ע"כ כסוד נער ונערה וכוו ססודעתיך לעיל שכוין בר"ת נפלא עטרה ראשיו נגד שהס ש"ך כוחות סרון (ססס ס"פ דין גי' נע"ד) ואחר חלות לילה סוף מתמקת כסוד ס' אותיות שהס ממכלפ"ך ס"ג * וענין ס"ג לו סס בית רחס סאשס יסוד שס כנו' באד"ך ד'קמב ע"א עכ"ל * משמע מדבריו דסכא משתעי במכלפ"ך ששניים מממוהקים ולפי ססס מגדילים את כלי סיפור דנוקבא משו"ס אמר דו"ל כי ס"ג לו סס בית רחס סאשס כלי' מהקנים בית סרהס ומגדילים אותו כיו שיסס ראיו לביאס * וז"ש וכוון דאחפשט אמה דא כלו' סנמח ע"י ס"ח ונחפשט כסוד הקמת סכרית לזורך וזוג סקודס סכא אחרי סנסירה * אז גס בנוקבא אחפשט סעור גבורס ססוף בחי' כללות אותן סס"ג סמחפשטים כס"ק דנוקבא * מאינון גבורן דנוקבא ר"ל מאותס סס"ג של הנוקבא סנזכר לעיל כליון אות ח' ססס קול באשס ערוס וכו' ואשתקע בנוקבא באחר חר ר"ל ואותס סגבורס סנקבלס מאותס סס"ג ירסס ונשתקעס במקוס ח' ססוף בחי' יסוד דנוקבא * ועי"ז ארשים בערייהס כסותא וכו' ר"ל סגויל את כלי סיפור שס * וסיונו כמי דסיוס אח"ך כגין לכסמא גבורס וז' וכו' * כי גס אלו סגבורות סס בחי' מ"ן עלמס כמו שכתבנו ולכן סס מחסמס ע"י סססודס ;

אקרי ערוה דכלה אתר לא צנעא להווי
 אמה דאקרי חסד יב בגין לאתבסמא גבורה
 דא דכליל חמש גבוראן בהאי חסד דכליל
 בחמש חסדים יב חסד ימינא גבורה שמאלא
 אתבסם דא בדא ואקרי אדם כליל מתרין
 סטרין ובגין כך בכלהו בתרין אית ימינא
 ושמאלא דינא ורחמי :

יא) פירוש כסותא הוא רמו ליסוד סנוקבא כמ"ש לעיל בלות ד וסבי נמו
 אמרינן באד"ו ר"ל סו"עא כהאי יסוד עייל לנוקבא לאתר דאקרי ליון דסוף
 אתר כסותא דנוקבא כבית רחם לאתתא וכו' ופי' רז"ל כפ"ג מש"ל כו כחי'
 ליון הוא יסוד דנוקבא ובחי' ירושלים היא טערת סיסוד דנוקבא כמ"ש באד"ו
 כי ליון כסותא דנוקבא וכו' יעוש"ב ופ"כ כש"כ סענעקנו לשונו בלות סקודס
 לוס יעו"ש ונקרא בשם כסותא לפי שהיא תיק וכסוי ליסוד דבורא בזמן סווג
 ומ"ש דכל גופא דנוקבא אחת לאשמעינן בי אע"פי שגם ס"ג סראשוכים
 מאחוריים דז"א הם תקני את סיסוד דנוקבא כמ"ש בלות סקודס עכ"ל לא
 נתקן סיסוד כהגולה גמורא לא רק כפי שיעור גדלות גופא שגבול בלותו זמן
 שהיא קטנה מחזור דז"א ולמטה ואינם לא כשיעור כ' שזשי סגוף אבל ס"ג
 תשכיים שקבלס אותם אחר סיסוד ע"י או' שגם סס סגדילי את סיסוד סגדלס
 גמורא כפי שיעור כללות כל גופא דנוקבא וז"ש כסותא דכל גופא ונוקבא :

יב) פירוש מבואר ממ"ש בלות י"ד כי עיקר ס"ג שביסוד סנוקבא אינו לא
 סקודס א' סמקובלמס ממ"ג שגופא דנוקבא וכן סעינן בבחי' סס"ה סכיסוד
 דז"א שאינט לא סקודס אחת סמקובלמס ממ"ח דכגופא דז"א ולכן כל סקודס
 ססוף היא כקראת בשם גבורא חוף או בשם חסד א' וכמ"ש דז"ל במכו"ש ש"ג
 ח"ב פ"ב ד"נח ע"א ו' ו' ואמנם סמסד סוף כחי' ס"ה וסגבורה סוף חמש
 גבורות כנזכר באד"ן ד"קמב ע"א וכו' יעו"ש : וזס קומרו בגין לכסמא גבורס
 דא סלמורס קודס ססוף סמסקנת כסותא דנוקבא וסוף כחי' סמ"ה דכליל חמש
 גבורן כסוף חסד שביסוד דז"א שסוף כחי' מ"ד דכליל כחמש חסדים :

יג) זס סוף סיסוד דכריו סראשוכים דמפרש ואזיל חוף מתבסמים סגבורות
 כחסדים ואמר כי סחסד דביסוד ז"א סוף ימינא ר"ל רחמים וגבורס שביסוד
 סנוקבא שסוף ר' ל' ריבס : ואתבסס ע"י סוויג דא שסוף סגבורס דא סוף
 סחסד ואקרי ז"ן בשם אדם כליל מתרין סטרין שסס חר"ג' כי קודס סחיבור
 כסותסם כל פרטוף כפ"ע חייס נקראים בשם אדם עם שסס בחינת דכ"ן
 כדמשמע ממ"ג דשער סתיקון סכתב סס וז"ל ואת' וסלף כסס מ"ס לא נעשו
 רק סוכורין יבחי' סנוקבא נעשע משס ב"ן ואיך נקרא אדם וסעינן סוף כמ"ש
 כי סס מ"ס בלאתו סיס מברר משס ב"ן ומחברו ליו וכו' יעוש"ב נמלל ססס
 לא סיס מחברו ליו אע"פי ססיו כ' פרלופיס דכ"ן לא סיו רלויס לסקרא בשס

תֵּאנָא יד עַד לֹא זְמִין תְּקוּנֵי דְמַלְכָּא עֵתִיקָא
 דְעֵתִיקִין בְּנָה עֲלֵמִין וְאַתְקִין תְּקוּנֵין
 דְאַתְקִימָא הֵהוּא נֹקְבָא לֹא אֲתַבְּסָמָא וְלֹא
 אֲתַתְקִימוּ טו עַד דְנַחֲתַת חֶסֶד עַלְמָה *
 וְאַתְבְּסָמוּ תְּקוּנֵי נֹקְבָא בְּהַאי אִמָּה דְאַקְרִי

אדם וכן הוא באר"ו ד"רלו יעו"ש באות ז ואות ח וכונין כך ככלסו כתרין
 וכו' אתא לרמוז על פרטוסי אר"א שלא נזכרו באר"ר וסס נקראים בשם כתרין
 כדמשמע מפ"ז דשער אר"א ריש כלל ה' שכתב שם וז"ל כי באר"א לעולם יש
 חיובק ככו' כו' כתרין רמיין דאינון מתחבקיין וכו' יעו"ש וקראס בשם פתרון
 כי סס בחי' כתרין לזו"ן כמש"ל בד"קלט אות ל יעו"ש ור"ל סוף"ל ולאמרו
 כי עיפת חסדו הוא מבסס לעיפת הגבורה משו"ס בכל הפרטוסי אפי' באר"א
 אית ימינא שסוף חסדו ושמשא שסוף הגבורה סס דינא ורחמי :
 יד) לאחר שסייס תיקון ז"ל חזר לבאר את תיקון הנוקבא דז"א מוזנן ששכרס
 עד זמן התיקון כי גם פרטוף הנוקבא ילא כלול מי"ס וסו"ת שבה נשכרו
 כמש"ל בד"קכח אות יא יעו"ש ומבאר ואומר עד לא זמין תקונוי המלכה
 ר"ל עד שלא סכין את שם מ"ס המתקן מלכים שנשכרו וז"ש דמלכא ועי"ע
 בד"קכח אות יח מש"ש עתיקה דעתיקון שסוף א"ק כנס עלמין שסס עולם
 הנקודים כמבואר בש' הנקודים באורך ואתקין תקוין לאתקיימא ר"ל ותקן
 פרטוסי שיתקיימו אבל ההוא נוקבא לא אתבסמא כי סיו ז"מ שלה כולם בחי'
 דינוס ונבורות שאינן ממותקיס ולכן לא נתקיימו ואע"ג שגם ז"ת דא"ק
 ואו"א וז"ל לא נתקיימו זס כבר ביארם לעיל וסבא לא נחת לפרש כ"א פרטוף
 הנוקבא דווקא : טו) פירושי סוף כמ"ש וז"ל כפ"ב מש' סרר סאפי' וז"ל
 ומתחלה לא נתקנו עד ג"לא סרר מלך השמיני שס סו"ה סוף חולדת סיסור
 דא"ק מילס שניתיס כשמיני וסוף סררת סני זקן וסוליד עיפת טלובן וסעיל
 כמ"ן דמלכות שבו שסוף עיפת ארוס ארץ ארוס וכונין עלמין אתתקנו ססס
 ז"מ וכו' יעו"ש וכתר ביאור כתב ג"כ כפ"ג משער התיקון כמ"ב וז"ל כי
 ז"מ כולם סס בחי' ב"ן שסוף מלכות לבנה וסרר סוף שס מ"ס סררש סוף
 נגר סוף כנווד אשר סיסס סוף יסור סכולל דכ"ן שבו וסס סרר ומסיעטבא
 סוף בחי' מ"ס וב"ן שכללות ומוזוגס ילא סתיקין לא שבעס מלכין קדמין
 וכו' יעו"ש ועי"ע בד"קלה אות טל : כמלא סתיקין חו"ה סיס עי' עי' עיפת
 סססדיס סעיל סמ"ס רמ"ס כב"ן דמ"ס ומוזוגס ילא תיקון לז"מ וז"ש עד
 דנחית חסד עילאס ר"ל בחי' עיפת סססדיס רמ"ס סוף עלאס מכל כחיפת
 סססדיס דאפי' כי סוף בחי' א"ק ואתקיימו ואתבסמו תקוני נוקבא ססס ז"מ
 דנוקבא כספי שס מ"ס סוף חולדת סיסור סנקרא חסד כי סוף סמתקנס
 ומכרס ככו' כפ"ב מש' התיקון סס"ד ולס סמלכיס וכו' מביא ראיס על מ"ס
 תקין תקוין ולא אתקיימו אחר רכל דינין משתבחין תמן ר"ל אפי' סבינס
 סוף עלאס בחי' דינוס ונבורות כי סוף רחמיס לא ססדינוס משתבחין תמן
 כבינס כענין רבקס שנתעברס כעשו וכדמיון ארץ ארוס שיעקר סארץ סוף שבוסס

ברות
 ביוסר
 סוף
 וחיבור
 דכ"ן
 נעטו
 כמ"ס
 סוף
 דא"ק

חסד י הָרָא הוּא דְכָתִיב וְאֵלֶּרֶה הַמְּלָכִים
 אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוּם אַתָּה דָּבָר דִּינִין
 מִשְׁתַּכְּחִין תַּמָּן טוֹ וְלֹא אֶתְבַּסְמוּ עַד דְּאֶתְתַּקֵּן
 כְּלָל וְנִפְיָק הָאִי חֶסֶד וְאֶתִּישֵׁב בְּפּוּמָה
 דְּאִמָּה י הָרָא הוּא דְכָתִיב וַיִּמַּת וַיִּמַּת דְּלֹא
 אֶתְקִימוּ וְלֹא אֶתְבַּסְמוּ דִּינָא בְּדִינָא י וְאִי
 תִּימָה אִי הָכִי דְדִינָא כְּלֵהוּי וְהָא כְּתִיב
 וַיִּמְרוּךְ תַּחֲתֵיו שְׂאוּד מִרְחוּבוֹת הַנְּהַר וְהָא
 לֹא אֶתְחִי דִינָא י דִּתְנִן רְחוּבוֹת הַנְּהַר אִיהוּ

רק שישכיס כה ארום וכמ"ש רז"ל כפ"י דא"ל כלל ד' וכש"הק ר"מ ע"א ח"ל
 סחמיש כו א"ל סת רמיה ופע"ג דא"י דיכיס מתערין מנס אכל סיא
 בעלמס סיא רמיה וכו יעו"ש וכוסי לא תקסס ממ"ש בסמוך וסל לא
 אסתוי דינא דתנינן רחובות סכסר ארום בינס וכו' ופע"פי סכסל סוא מוכר
 על סבינס דנוקבא עלמס ולק על א"י וכמ"ש בד"קכח אית יא' כבר כסב
 רז"ל כמכו"ש ש"ב ח"ג ס"ו ח"ל ארץ ארום סיא סבינס דדינין מנס מתערין
 כדודע בכל בחי' בינס ככל מקום ססיא יעו"ש ועי'ע בד"קלס בלאת דא' :
 טו) פי' ולק נתבסמו סו"מ של סוקבא עד דאתתקן כולא' ר"ל עו סתקכו
 מקמי סכי כל ספרופיס סקודמיס לה וסתריסס סתחול תיקון סוקבא כמ"ש
 רז"ל ככ"מ כי סכל סיס בסדר ונפיק סאי חסד וכו' כלו' ועד דנפיק סאי
 חסד וכו' כי תיבת עד סנוכרת מקמי סכי סוא קאי גס על תיבת ונפיק ור"ל
 ועד סילא גס סססר דא"ק סו"ל וסתויסב כפימל דלמס ר"ל וסדווג כעורת
 סיסוד כמ"ש בלאת סקודס' כי עורת סיסוד סיא נקראת סויא דלמס כמס"ל
 בלאת ו אלות ו יעו"ש ופי' זווג זס נתקנו ונתבסמו ו"מ דנוקבא' סס"ד
 וימס וימס בחי' דינא כדינא ר"ל כי אע"פי שגס סו"מ סיו מ"ס וכו' עכ"ז לא
 אנתבסמו ו"כ יען כי סס דינא כדינא כי כולס סס בחי' ב"ן סכילא' א"כ
 ססכליס סיו בחי' מלכויות דווקא שסס דיניס כמ"ש כפ"ח משער ססכירס
 וסלורות סיו ב"ן שגס סס בחי' דיניס ונמלל סליר ספנימי ססוא דינא סוא
 כדינא ר"ל מתלבס ככלי סדין וסביפוס רלוי סליר סססר וסיס ככלי סגכורס
 וליור סגכורס ככלי סחסד סכן סוא כעולס סתיקין כמ"ש רז"ל כפ"ו משער
 ענת"ף יעו"ש ולכן לא נתקיימו : יו) ססתא ס"ד כי מ"ס סלול מרחובות
 סססר ר"ל ססכלי סנקרא סלול עיקוד סוא נתסווס ונללל מבחי' רחובות סססר
 ר"ל מליור בחי' סבינס עלמס ממס ססוא רמיה וכמס"ל בלאת עו וליכו כמו
 סליר סכליס ומסו"ס סקסס וסל לא אסתוי דינא' ומ"ש דמינס מתתקין חמשין
 טרעין וכו' סכוונס סיא כמ"ש רז"ל כפ"ג מ"ס ככל ו' ח"ל סנס סמסיס

בִּינְהוּ דְמִנְהוּ מִתְפַּתְחִין חֲמִשִּׁין תְּרַעִין
 דְנִהוּרִין וּבּוֹצִינִין לְשִׁית סְטְרֵי עֲלֵמָא :
 תֵּאנְא יִמְכְּרוּן כְּלָהוּ דִּינָא בְּרִי מַחְדָּא דְאַתְקִיִּים
 בְּתֵרָאהּ וְהָאֵי שְׂאוֹר מִרְחוּבוֹת
 הִנְהַר יִדְא הוּא חֵד סְטְרָא דְאַתְפִּשְׁט וְנִפְיָה
 מִרְחוּבוֹת הִנְהַר יִכְלָהוּ לָא אֲתִקִּימוּ יִטְלָא
 תִּימָא דְאַתְבַּטְלוּ אֲדָא דְלָא אֲתִקִּימוּ

שעריס שבכנס סס ס"ג שנה כל א' כלול מעשרה סס יז חמשים שעריס חממס
 חסדיס כל א' כלול מעשרה סס חמשים ולו חממס חסדיס ססס חמשים שעריס
 נכללוס כו"א ומתפשטס בו כנורע וכו' יעו"ש ו"ש דנסורין וכזוינין כנסורין
 סס בחי' ס"ח וכזוינין סס בחי' ס"ג ור"ל ואלו סחממס שעריס סס של
 בחינת סנסורין וסכזוינין דאימאן לשיה סטרי עלמאן סוף קאי על תיבת
 ומפתחין ור"ל ססס מפתחין לר"ק דו"ח ומאזריס בתוכו וכמלאן כי סבינס סיא
 דחמיס ור"ב שאול סוף חממיס ואין אמרת דכלסו דינאן : יה) עכשוו כל
 לתרן קושיטו ור"ל כי כלמת כלסו דינאן ורפי' שאול עלמו כר מחד דאתקייס
 כתיאס כלו אמר בר מחד כתיאס דאתקייס ור"ל חוץ ממלך סאחרון ססוף
 סדר שנתקייס ולך נשבר וסאי שאול מרחובות סנסר ר"ל ווס שאוב שנקרא
 מרחובות סנסר חין סכוונס כס"ד מעיקרא שכי' אורו סיס מעלס רחובות
 סנסר נמש' לא דח סוף חר סערא דתפשט וכפיק מרחובות סנסר ססוף סבינס
 ולכזי כלסו לא אתקיימו אפי' שאול ורפי' ק"ב קמאי נוכר כשאול רחובות
 סנסר יותר משאר מלכיס וסלאן גס שאר סמלכיס סס ילאו מן סבינס ור"ל כי
 סנס כתיב רז"ל בסוף ס"ד דשער סנקודיס כי שאול סוף כתי' סיפור גס יסוד
 דאי' נקרא רחובות סנסר כי סוף רתיב לסיותה נקבס יעו שב' ולכן לפי ססס
 שאול כתי' יסוד וילך מסיסוד כזוגמתו משו"ס סזכיר בו סכתוב רחובות סנסר
 ועי' מ"ש סר"סג סמר"ר מנחס מענכין נר"ו כהנסות מכו"ש ד"יכ ע"ח קות ח
 משס סריפ"ש ז"ל שסקס ססס על מאין דקאמר רז"ל דלא נוכרה מיתס כסדר
 ואורכא סוף סיס סמתקנס וסלאן עיכנו רואות כי כדכרי סימיס ססס בחי'
 סמלכיס דנוקבא כתיב ססס וימת סדר וסכיס כל"ע גזול יעו"ש וקושיס
 סריפ"ש ז"ל סיא סתוב גס על סוגיין דסכא דאמר כר מחד דאתקייס כתיאס
 וכ"ל לתרן כי לפי שגס אחר סתיקון סנס סנוקבא סיא יורת לעולס סכריאס
 כמו סירדו כלי סז"מ שלס בזמן ססכירס כעולס סכריאס וכבר אמר לעול
 כד'קלס ע"כ כל מאן דכחית מדרגא קרמאס דסוס בים קארי בים מיתס
 וכמ"ש רז"ל כס"ב מש' סשכירס יעו"ש משו"ס אמר בתיקון סנוקבא וימת סרר
 כרי לרמוז לנו ססוד סוס לומר כי איכס עומרת תמיד כאלילות ללא יורת
 לכריאס כסוד רגליס יורת מות : יט) סנס כוראן מ"ש סכתוב וימת וימת
 על סכליס אסמר ולך על סאורות דאין שיך מיתס כאורות ק"ו כי כולס

בַּהֲהוּא מַלְכוּיָא עַד דְּאַתְעֵר וְאַתְפִּשֵׁט הָאִי
 בַּתְרָאָה מַכְלָהוּ דְכְתִיב וַיִּמְלוּךְ תַּחְתָּיו הַדָּר
 מָאִי הַדָּר חֶסֶד עֲלָאָה כּוּשֵׁם עִירוּ פְּעוּ מָאִי
 פְּעוּ בַּהֲאִי פְּעִי בְרִנְשׁ רִזְכִי לְרוּחָא דְקוֹרְשָׁא
 כֹּחַ וְיִשֵׁם אִישָׁתוּ מְהֵשְׁבֵאל בְּכֹאן אַתְבְּסָמוּ
 דָּא בְדָא וְאַתְקְרִי אִישָׁתוּ מַה דְרָא כְתִיב

נשאר בלאי וק"ב נתי דקאמר סכא לא תימא דאתעגלו וכו' על סכלים קאמר
 ור"ל דלא תימא שנתעגלו סכלים לגמרי מכל וכל לא דלא אתקיימו בסוף
 מלכו כי ידעו לפי שעה עד דאתער וכו' ר"ל עד שנתעורר סדר שהוא חסד
 עלאס על ידו שגלו ספורות לכינס ועלו סכלים בלאי וסעלו מ"ן בע"ב וס"ג
 דר"ק ועי' נולד סס מ"ס סדרס כמ"ג ר"ל בפ"א ובפ"ב משער סתיקון ועי' ש
 וחרר שנתעורר ללאת ולתפשט מהמלך דר"ק ספי בתראס מכלסו ססוף סדר
 סכסוב ססוף סמלכיס סו חורו ונתקנו סכליס שנשברו ועי' מ"ג בר"קל סות
 למד וסוף ל"א כ"ב ספרושו יוכן כמ"ג ר"ל בפ"א משער ספוריס וז"ל אך
 סככאוס סיוקיס מן סנוקבא אונס נקראוס רק כעלי ר"ס סק כנו במקומות
 אחריס כי אין ככואס לא ברורא כנו כזוסר וילא ד"מט עא וכו' כי עיקר
 סככואס אינס כ"א כנו"ס ר"ל אך סיסור סבו וכן כל ככואס סנוקבא אינס
 ככואס כי סית סתיקון דסוקיו עמודי סס אינון סית דרגין רככואס לחור וכו'
 ועי' ח"ס וסס עירו ר"ל סל סדר סוף נקראת פשו ועירו ר"ל מקוס סילא
 מסי ססוף מיסור דר"ק כמ"ל אית עו וכלו סאון כחי סדר כמו כחי סו"מ
 ססיו כחי ב"ן מלכות דר"ק לא כחי סדר סוף כחי סיסור ססוף חסר עלאס
 ומפרס וסול מתי פשו ר"ל למס נקראת עיו סדר כסי פשו וסלא סדר סוף
 חולרת סיסור דר"ק ומסי כסוף פשו בר כס וכו' כנו דמסו"ס נקראת פשו
 כרו לרמיו לכחי סיסור ססוף כחי ר"ס סק שכל ירו מוכר סאדר סוכס לרו"ס
 מס סיסוס לעתיד כי מסי כמסס ר"ס סק ופשו סוף לשון ריבור כמו כולדה
 אפשו ולכן פשו גי יוסק ססוף דמו לוסור וקע"ס גנס סנוקבא סוף כחי
 ר"ס כמ"ג ר"ל אין ססס לטעיות הכא ולכרס ססדר ילא מבת המלכות דר"ק
 ססא מסייס עלה וסס אסשו מסיטבא ססס כחי סו"מ שנשברו כמ"ג כסמון
 כמלא שער הדר לחור וקאשו לחור : בא) ס"ו זה כתבו ר"ל כמכוס ס"ב
 ס"ג ס"ב ד"לכ סוף ע"כ וז"ל וססר זה חקור של מ"ה סוף חמלך השמיני
 הנקרא הדר שנולד אחר סו"מ כמ"ג וימלך תחתיו הדר וכו' וסס אסשו
 מסיטבא וכו' ולכן לא נזכר בו מותה כמו האחריס כי זה לא מת כי אררבה
 חוף מוחה את המתיס הרקשוניס והמתקנס וסוף כולל י"ס גמורות כמו עשרה
 נקודות ולפי סזה חמלך בידר כל כחי ס"ג של המלכיס אסשו לטעוס כחי
 נוקבא ליו כנו' לכן לא נזכר אשה ככל לו המלכיס כ"א כוח כמ"ג וסס אסשו
 מסיטבא וכמ"ג כחי ד"קמב ע"א וסס אסשו מסיטבא ככאן אסכסמו דא ברא
 וקאקרי אסשו מס דלא כתיב ככלסו מסיטבא אסכסמוסא דא ברא וכו' כיון

בכלהו מהיטבאל אתבסמותא דא ברא
כב בת מטרה תקוניו דמסטר גבורה כנ בת מי
זהב אתבסמו ואתכלירו דא ברא מי
זהב רחמי ודינא כד באן אתרבקא אתתא
בדכורא בסטרוי כה אתפרשן בדרועין
בשוקין :

דרועין כו דרכורא חד ימינא וחד שמאלא
כו דרועא קדמאה * תרת קשרין

ב סו"ל כי בסתמכר המלכים שלם אחר הכירור עם שם מ"ס אתבסמו דא
בדא ואתקכו ואלו אתקרו אשמו כי סמלכיס סנו' נעשו כחי' נוקבא לוי ולכן
נקרא אשמו וכן בד' קלס אמר וכנין דא ששתא דאשתכחו דכ"ן לא כתוב סנו
מיתס' ואמנס' אומרו מסוטבל אתבסמותא דא ברא' פי' כי סנס' אחר תקויס
נקראיס מ"ס וכו' ולא ס"ג ולוי עלמס סס' אוקיות מסוטבל מ"ס יע"כ כי
מ"ס סוא שס מ"ס כפשוטו ויטבל סוא גי' כ"ן סמתכסס עמו וע"ז דכ"ן וכו'
יעו"ש (בב' ס'י' שאשת סדר סיא נקראת כת מטרה ע"ש ססוא סתקסס
מכירורי סמלכיס סנעררו ממלכותס ולכן סיא כחו של מטרה כי ממנו ומכירו
יאלס ו"ס תקויין דמסער גבורס ר"ל תקויס סתקכו ונעשו מחז"מ שסס
כחי' דיכיס וגבורות בג' ס'י' כי מטס סכבר משס כ"ן סוא נקרא כסס' וסכ
סרומו לדין וואור מ"ס סדרס סוא נקרא מיס ססוא כחי' ססר עללס וסו
מי וסכ' ותיבת בת סנו' סכא לינו ר"ל סלכיס נקרא מי וסכ' וסיא כנו סל
ר"ל בעלת מי וסכ' כמו כחולס בת שלוש שניס ויוס ס' ור"ל סנעסס סרסוף
ס' סכולל מיס וסכ' כחוד וכמ"ס אתבסמו ואתכלילו ד"כר' כד' (סירוס כלן
בעולס סתיקון סתדכא סתתא בדכורא כסערו ר"ל כלחורי ו"ק מטעס סיל
סס מ"ס ונעסס כחי' דכורא וס' סיס אפסר לנוקבא לפתות לסדכק בלחורי
דכורא משל"כ קודס סתיקון סכולס סיו כחי' נוקבין לא סתדכקו דא כדא כלל
כמס"ל בלות עו' כה' (סירוסו כתבו ר"ל כס"ס כדרוס ס' דחורה כסוד
כוונת אמין ד"מ ע"ג וז"ל וכבר ירעת מ"ס בתקויס על פסוק וככפיסס סרודות
כי זר' סס סתפרדו ו"מו ככחי' סוריעות ססס חו"ג וככחי' סרגליס ססס כו"ס
כי כולס נקראיס כנפיס' וסעעס סוא כי לסיות ו"ל גדול וגכוס בקומתו מאד
יותר ממנס' אין זרועותיסס מכויכות יחד ולא זקויסס וכו' ולכן כנפיסס סרודות
ואיכס מתוכריס יחד סל בכו סלמלעי לכר וכו' יעו"ס וז"ס סבא סתפרסן
בדרועין בשוקין (יפ"ס) : כו') פי' כי בודאי שסס סנוקבא דרועין שלס סס
חד ימיכא וחד שמל' סל מוס' סתקלס סיס עושק כדרוס סנוקבא מסו"ס
כשחור לעסוק כדרוס סו"ל אמר דרועין דכורא (עו' יפ"ס) : כו') פי' זרוע
סזכרתי אותו קודס ססוא סוימין סלת קשרין סתקשרו כיוס ר"ל יס כו סלת סרקין

אתקשרו ביה ואתכדירו תרין דרועין
 כח ואתכדילו סלקא דעתך כט אלא תלת
 קשרין בימינא ותלת קשרין בשמאלא
 תלת קשרין דימינא אתכדירן בתלת
 קשרין דשמאלא ל ובגין כך דרועא רא
 כתיב אלא חד אבר ימינא רא כתיב ביה

וסכוכס סוף על כתיבת אור חסד של סדעת המתלבש בימין דו"א כעת
 הפשטותה ס"ח בגופה דו"א כמ"ט לקמן באות לב יעו"ט וסכי כמו משמע
 מע"יור דש"ל שכתב דו"ל שס וז"ל הענין סוף כי דרוע ימין סקרת חסד קית
 ביה תלת פרקין חסד חסדים כנו' בור' ויחי ד'רמא ע"א ושו סתלת פרקין סס
 מתגלים בשומא דאמס יעו"ט מכוור מוס דהכא קאי על כחי סס"ח סממסכים
 מסדעת שטופס נמשכת משס ולת על כחי' כלי חסד ממס ומכלגוד
 סלעס וז קי אפשר לפרש סוגיין דהכא ומה שקרא לאור חסד בשס תלת
 קשרין סייכו משוס שעי' סתלבשותו בכלי חסד ממילס גס סוף יחלק לתלת
 פרקין (בח) סי' שאין לשון סתכללות לת ק"כ וסיו שניסס נכללוס זס כוס
 וז כז כל א' בחבירו ות' כ נמלא שכל יד סוף כלילס מחו"ג ושניסס שקוליס
 כחוד וז"כ אמתי חסדו נקרא ימין וסגבורס נקראת שאל וסלת שניסס שוים
 (עי' יפ"ט) (כט) סי' כי ודאי יש תלת פרקין בימינא ותלת פרקין בשמאל
 אבל תלת פרקין דימינא לבר אתכלילן בתלת פרקין דשמאל וסענין סוף כמ"ט
 דו"ל כמבו"ט ש"ד ח"ב ס"ו ד"פג סו על וז ל כי ספרקין של סורעות דכוקיס
 כנוף סת' בשליס עליון שסוף עד סחוס וזו חסד מתלבש תוך סגבורס כטורע
 דימינא אתכליל בשמשל וזו נקעלס חסד ותלבש כגבורס וכו' יעו"ט ש'
 נמלא סססד לבר ככלל בשמשל ומה שנמלא סופך מוס כווסר בשלח ד"ז
 ע"ל ובתורמס ד"קסב ע"ב וכויקרא ד"ו ע"ב וד"יח ע"א דשמאל אתכליל בימינא
 כדור יעו"ט סוף סוף ענין אחר כמכוור כמבו"ט ש"ב ח"ב ס"ס ד"ז ע"ב וז"ל
 דע כי כבר נזכר כור' ותורי שמשל אתכליל בימינא ונמלא כי אכא בלוקתו
 ימינן ססס סקדוים כמ"ט שנוטל סגבורת ג"כ לת שמשל טפל ל סימין וקויו
 ניכר סקרתו סס ולכן קויו נזכר רק סימין' אמסס קימא כקתס סמשל סוף
 כדור עומד וקין סימין' נכלל כו וזלתי אחר שלקא אכא סימין' ונתערב כו
 ועשס כו עלמותו ונתעבס סס קו מתמליתו כותן לקימא קלת מסימין ונמלא
 כי קויו רק סקרתית וסתמלית' וגס שנית כי כבר נקרא על סס אכא ובאלו
 סמנו עלמו כוקתו וכו' יעו"ט' וז"כ לפי דבריו ז"ל ל' דסכא בסוגיין מוכר
 ככחי' סתמלית שוקת שמשל מסימין אחר שנתעבס בימין ומסו"ס קמר דימינא
 אתכליל בשמשל (ל) סי' סוףיל ותמרנו ססימין לבר סוף נכללת בשמשל וז"כ
 קוי שמשל סוף כלולס משי כחי' בגין כך דרועא לת כתיב לת חד ככו' שס
 דרוע קויו נאמר לת על חד שסוף שמשל' כי אע"פי שלפעמיס שמשל נקראת
 כדורית בשס שמשל כנון שמשל תחת לראשי וכו' ובגין וכל ככא שסמיס עומד

זרוע אלא ימינך יי לא ימין יי ארתקרי
 בתלת קשרין דאברהתא דאחסינו
 לחולקיהון ואי תימא הא בתלת חלרי
 מוחא דגולגלתא משתכחין לכ תאנא פדהו
 תדת מתפשטין ומתקשרין בכל גופא וכל
 גופא ארתקשר בהני תרת ומתקשרין

עליו מימינו ומשמנו זה הוא מטעם שזה הוא עיקר השם של השמש אבל
 מ"מ כשאומר הכתוב כינוי זרוע שהוא לשון הסובל שני פירושים שמורה על
 שימין ועל השמש אינו אמור כ"א על השמש דווקא ואע"פ שגנוי זרוע
 אינו אמור כ"א דווקא בזמן שאין השמש נכללת מאור שימין חלל בזמן
 שכללת מאור שימין הרי גם השמש בקראת ימין כמבואר כ"ז לקמן בגוף
 האדרא עלמא עכ"ל בקראת בשם זרוע לפי שדרכה להכלל מאורות שימין
 אבל יד ימין עלמא סוף וימין נכללת בשום פעם מאורות השמש לא כתיב
 כים זרוע לא ימוכ ס' לא) פי' כי מה שנקרא חסד בשם ימין שהוא
 לשון שררה וחשיבות הוא בתלת קשרין ר"ל בתלת ערקין של אור חסד שנמשך
 מדעת ומתלבש בכלי חסד כמ"ל באות בו יעו"ש דאכתתא דאחסינו לחולקיהון
 ר"ל שהאבות שם בחי' כלי החג"ת עלמא אחסינו תלת קשרין סגו' וחסד
 ונחלקת כל' כי כלי החג"ת הם מקבלים מבחי' תלת קשרין סגו' וחסד
 ואי תימא סא בתלת חללי מוחא וכו' ר"ל וסא האחסנתא וחולקתא אכתתא סגו'
 כחי' האורות הנמשכים לכלי החג"ת סגו' הם בתלת חללא מוחא דגולגלתא
 משתכחין ר"ל כהוך הכלים של המוחין שם חללי דגולגלתא הם נמלאים כי
 מסמוחין שבתוך תלת חללי דגולגלתא מקבלים חג"ת כל א' מבחי' מוח שעל
 גבו שהוא בקו שלו ולא מאור שבתוך ורחץ תאכא וכו' לב) ר"ל שאין זו
 שם קושיא כי באמת הוא וסא איתא וסוף שכבר שנינו כבריייתא שכל השלשם
 מוחין הם מתפשטין בכל גופא כל מוח בקו שכנגדו כדקאמרת וכל גופא דז"א
 הוא נקשר בהני תלת מוחין כמ"ש באר"ז ד'רפט אות מו יעו"ש כ' אמנם קודם
 שיתפשטו תלת מוחין בגופא אינון מתקשרין כדדועא ימינא ואתר שיתלבשו
 הארתם כדדועא ימינא אז מקבל הגוף מהם כמ"ש דר"ל בפ"ב מש"כס כלל ו'
 ו"ל בענין חסד הנקרא יומם משום דאזיל עם כלסו יומין שם ששה יומי
 בראשית שם ר"ק שבכחי' ז"א כדדועא וסנה מוס החסך שהוא ראשון שב"ס
 מתפשטות חמשה בחי' חסד ומתלבשים הוך חמשה ספירות שהחיו ונמלא שם
 ס"ח אבל הראשון הוא כולו חסד ממש לכן אינו במספר עמסס כי ארבעס
 שהחיו אינם חסד ממש אמנם מהלבשים בתוכם חמשת ענפי חסד הראשון
 ובתוך לו חמשה בחי' וחסד הראשון המתפשט ומתלבש בתוכם מתלבש כסם
 אור סביבם דו"א' ובתוך אור סביבם דו"א' מתלבשת אי' עלאה כי מוח כינס
 דו"א' מאי' נפקא כדדוע' נמלא שכל הארס הנמשכת מאי' א סו"ק הוא על ידו
 חסד סוס המתפשט ומתלבש בתוכם ומקבלים הארס על ידו וכו' יעו"ש

בדרועא ימינא לג ובגין כך תאיב דוד ואמר
 שב לימיני לך משום דהוא אתחבר עמהון
 דאבהתא ויתייב תמן לברס"יא שלימתא *
 לה ובגין כך כתיב אכן מאסו הבונים וגו'
 משום דיתייב לימינא לו היינו דכתיב

נמלינו למדים שאע"פ שהקרת סמוחין הם מתפשטים כל א' בקו שלו מ"מ
 קודם שיפשטנו הם מתלבשין תחלה בתלת קשרין דימינא וממנו נטולים סאכות
 שסם סהג"ת וכל אחסנתא רחבן סם שם (עי' יפ"ט) : לג) פי' סוקיל ואמרנו
 שכל כך סימין סוף חשוב עד שהיא כולל כל סמוחין משו"ס תאיב דוד ואמר
 בתפלתו נאס' ה' לאדני שב לימיני וכו' כלומר יתא רעוץ שיאמר סוף לנוקבא
 שהיא ארון שלי שב לימיני וכמ"ש בוזר ברשית דף כ"ו ע"ב וז"ל נאס' ה'
 לאדני רגא עלאה לדרגא תתאה קאמר שב לימיני לאתקשרא מערבית בדרומית
 שמשא במויכא בגין להכרח חליסון דשאר עמין ענ"ו : נאס' ה' דא יעקב *
 לאדני דא ארון סבית ארון כל סארץ יעו"ש : לר) סוקסס לו למס דוד סיס
 תאיב לום ולא לדיק אחר משו"ס אמר משום דאיסו אתחבר עמסון דאכסנתא *
 פירוש כי כל אחד מהסכות זכה לקנות לבחינתו רגל אחד מהסכא וסיו לבחי'
 חג"ת ונתחבר דוד עמסס וקסם לבחינת עממו רגל רביעית שהיא סמלכות ושב
 סם כדו שיסס סכסא שלם בארבע רגלים כמבואר בוז' ויחי ד"רמח ע"ב וז"ל
 דתנין אכסן אינון רחיקא קרישא ורחיקא לא פחות מארבע * ותנין קב"ס
 אחר למלכא דוד כסריו ואתעבדו רחיקא שלימתא סס"ד אכן מאסו סבונים
 וכו' יעו"ש * ולפי שהיא קסם מדה סמלכות שהיא רגל רביעית משו"ס סיס
 תאיב תמיד לתרים את מדתו ולדבק ביימין : לה) פירוש ויכן כמ"ש בוזר
 ברשית ד"ב ריש ע"ג וז"ל וימא רביעאס איסו מאיס מבונים סס"ד בני אמי
 ניחרו כי דסא נסורא דא אזעירת גרמס ונחרו דילס וכו' ועי"ע סם בדף פ"ט
 ע"ב * ופי' דכרו כ"ל כי וימא רביעאס היא סמלכות רגל רביעי של סכסא
 שנקראת אכן ישרא * מאסו סבונים סם סו"ה דו"ה סבונים פרטוס ומתקיים
 אותס שלא סריו כס ועי"כ אזעירת גרמס ונחרו דילס שחורס כבוד נקורס א'
 וסדברים מטיס למ"ש רז"ל כש"סכ בדרוש ו"או דלילה וז"ל ויתר שחור ז"א א
 מדתו סרשוסה בן ו"ק בלבד כסתמו עיניו ועפשטיו ולא יכול לסגתו כנוקבא
 כברשוסה וכו' ועי"ה חורס סנוקבא למדה סרשוסה לסיוס כבוד נקורס
 קטסס וכו' יעו"ש * וז"ש אכן מאסו סבונים ססס סו"ק דו"ה שלא סריו כס
 אבל מה עשס סמאכיל סעליון דלא מכעיא סעעלס את סנוקבא ססכריאס עד
 אחרו סת"ת דו"ה שהיא רגל שלישי אלא בס כסרס וסגדילס ויכאס פכ"פ וסעמידס
 ביימין וז"ה שהיא רגל סרשוסן של סכסא סנקרא רחש פסס * כי סרגל דרסס
 לסיוס קבועס כפנת סכסא ורשס ספסס סוף רגל סחסד מלאס סרשוס סנוקבא
 כסוד חסר ס' מלאס סארץ כי ימין וז"ה שהיא סחסד רגל כי משו"ס אמר לראש
 בעמידתס סס וזסו ססיוס ככא מסיס דחייב לימינא רגל כי משו"ס אמר לראש
 ססס ולא אמר סיתס לפסס כדו' לאשטעינן דחייב לימינא שהיא ראש סינות סכסא *

וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹרְדָךְ לְקֶץ הַיָּמִין כְּרוּמֵר
 כְּמֵאן דְּזָכִי לְחִבְיוּתָא דְמַלְכָא זְכָאָה
 חוֹלְקִיה דְּמֵאן דְּפָרִישׁ מַלְכָא יְמִינִיה וְקַבִּיר
 לִיה תַּחּוֹת יְמִינִיה לִזְ וְהָאֵי יְמִינִיה כִּד יִרְתִּיב
 קֶשְׁרִין אֲתַפְּשֻׁטוּ וְדַרוּעָא לָא אוֹשִׁיט יְדִיה
 בְּתַלְתּ קֶשְׁרִין דְּאֲמַרְן לִסְ וְכִד מִתְעַרְיִן חִיבִיָּא
 וּמִתְפַּשְׁטֵן בְּעַלְמָא מִתְעַרְיִן תַּלְתּ אַחֲרֵנִין
 דְּאֲנֹן דִּינָא קִישִׁיא וְאוֹשִׁיט דְּרוּעָא טַל וְכִד
 אוֹשִׁיט דְּרוּעָא יְד יְמִינָא הוּא אֲבַר אֲתַקְרִי
 זְרוּעָא יְד זְרוּעַךְ הַנְּטוּיָה מִ בְּזִמְנָא דְתַלְתּ אֲרִין
 אֲתַכְדִּירִן בְּתַלְתּ אַחֲרֵנִין אֲקַרִי כְּלָא יְמִינָא
 וְעֵבִיד דִּינָא כְּרַחְמֵי הָדָא הוּא דְכַתִּיב

לו) ר"ל גם זסו מ"ש סמלאך לרכיש לקץ סימין ולא אמר לקץ סימין לרמוז
 לו על סימין וז"ל שנקרא חכיכותא דמלכא שחזק סיכל סאסכס וכלו אומר
 לרכיש שזכס לחכיכותא דמלכא שחזק ימין ו"ל זכאס חולקיס דמאן דפריש
 מלכא ימינים וקביל לים תחות ימינים כמו שקבל את דכיל תחות ימינים כדוגמת
 סנוקבא דז"ל בסור וימינו תחבקי (ר'ד) פי' שאשר שולט יד ימין בעולם
 אז הקשרין שסס בחי' סססדים שנתקבו אהפשוטו ר"ל כמתחיס ומתפשטים כלו'
 מתעוררים רחמים בכל העולמות ודרועא שחזק יד שמש שנקרא בשם זרוע
 כמ"ש לעיל אינו מתפשט בתלת קשרין שסס בחי' הגבורות שבו דאמרן
 ר"ל דאמרן לעיל שגם בשמש יש תלת קשרין לח) פי' אבל כאשר מתעוררים
 סרשעים לסכעים במעשיס ומתרכיב טושי רשעס בעולם אז מתערין תלת
 אחרתין שסס תלת קשרין דשמאל ואינין דינא קשיא ומתכברים ו'אושיט דרועא
 כלו' ומתפשטים דיני סורוע בעולם מ'ל) פי' וכאשר מתפשטים דיני סורוע
 בעולם אז שמש עלמו סוף ימין כי ככיכול שסיב תחור ימינו ונעשה יד כסס
 ותסיח עיקר סהגת העולמות כיד שמש כאטר יד שטוסק בשמלו וסיח כחשכת
 לימין אבל עכ"ז אהקרי בתנ"ך בשם זרוע ס' זרועת ס' שטוים סוף לשון
 ססוכל שני סירוסים ימין ושמש ואינס נקראת ממש בשם ימין
 מ) פי' אבל בזמנא דתלת קשרין לין של סימין אהכלילן בתלת קשרין אחרתין
 של יד שמש כמבואר לעיל באות כט אז אהקרי כלל ימינא ר"ל אפי' שמש
 נקראת ימינא כמו שססיס סטעס בגין דמתערן רחמי כסו ר"ל כי עכשו

יְמִינְךָ יִנְאָדְרִי בְּכַף יְמִינְךָ יִתְרַעַץ אוֹיֵב
 בְּגִין דְּמִתְעַרְזֵן רַחְמִי בְּהוּ מֵא וְתֵאנָא בִּידָא
 יְמִינָא מִתְאַחֲדֵן תְּלַת מְאָה וְשִׁבְעֵין אַרְבָּא
 רַבּוּא דְאַקְרוּן יְמִינָא וּמְאָה וְתַמְנִין וְחַמְשָׁה
 אַרְבָּא רַבּוּא מִזְרוּעַ דְאַקְרוּן זְרוּעַ יִמְנֵי מְהֵא
 וּמְהֵא תְלִיא דְרוּעָא מִנְּהוּ וְהֵא וְהֵא יִתְקַרֵי
 תְּפִאֲרַת רַבְתִּיב מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה יִתְהַא
 יְמִינָא זְרוּעַ הָא שְׂמֵאֲרָא וּכְרִתִּיב זְרוּעַ

מתעוררוס הרחמים של סימין כגבורת השמש ועכיר דינא כרחמי כי עיקר
 שמשל סוף דין ועכשוו עושה סדון כשחוק רחמים ולסכי לא אמר ועכיר רחמי
 כדניא וואמרו סה"ד ימינך ס' וכו' מכיאל ראיס שגס השמש נקראת בשם
 ימין מדכפל קרא ימינך ס' שני פעמים שגס אחד כנגד יד ימין ואחד כנגד
 יד שמאל ומאלא שגס יד שמש נקראת בשם ימין מא (ל"ל כידא ימינא בן
 שנים מסתרו ז"ל כד"א וטעם למספר סוס אפ"ל כמ"ש רז"ל כידוש ח'
 דהו"ע וכללי סקדמת ע"ח כלל כ' שיש ז' מקיפין דחסדים על ז"ת דו"א
 שכל אחד הוא נקרא אל ולכן אל כמלואו עולה סק"ף יעו"שכ' וכודע שגס
 כלי החסד הוא נקרא אל ומאלא שביר ימיו יש כ"פ אל טעולם כמלואם ש"ע
 אבל ביר שמש אין בה רק פ"א שס אל שחוק סמקיף של הגבורה טעולם
 כמלואו קפ"ס ולכן יד ימין שיש בו כ"פ אל ילאו ממנו ש"ע אף רבוא מלאכים
 שנקראים ימינא על שם סקדמ שמינו כחוקים וכשרשים ויד שמש שאין בו
 שם אל רק פ"א ילאו ממנו קפ"ס אף רבוא מלאכים שנקראים זרוע ס' על
 שם השמש שממנה כחוקים וכשרשים ותיבת דאתחזן סוכרת בירא ימינא הוא
 קאי גם על זרוע ופלו אמר וקפ"ס אף רבוא דמתחזן מזרוע ונ"ל שז"ל
 דתקרון זרוע ס' ולא גרסינן דתקרוי וסכונס היא על סמלאכים שגס נקראים
 זרוע ס' וכמו שאמר ג"כ בירא ימינא סוכ' פירושו הוא כמ"ל באות כט
 שאור סימין ככלל בשמש ומאלא שיש ביר שמש כ' בחינות אירות שגס חו"ג
 ז'סו שאמר מוסאי ומסאי תליא דרועא כי בשני בחינות סוכ"ג היא יונקת
 (מג) פי בין ד' ימין ובין יד שמש כל אחת מוסס נקראת בשם ת"ת לפי שגס
 ככללים בת"ת שחוק גופא דו"א כמ"ש רז"ל בכללי סקדמת ע"ח כלל כ' וז"ל
 וז"ש בתקוים שדעתה הוא כשמת סת"ה וטענין הוא שיש כדעת שרשים של
 ז"ת הכללים בת"ת שחוק ז"ת גוף דו"א ואין סגוף דו"א לכדו נקראת ת"ה אל
 עם כל תכח' סתחוקים בו דסיני זרועית וסוקים ויסוד יעו"ש ומכיל ראיס מדכתיב
 מוליך וכו' סכי גרסינן וכתיב זרוע תפלתו דא כדא ולא גרסינן וכתיב באות
 ג' לת' ור"ל שתיבת זרוע תפלתו סס מחוכרים דא כדא שלא אמר סתחוק
 זרוע של תפלתו כדו יסוים משמע כינים שזרוע הוא לחוד וסת"ת הוא לחוד
 אף אמר זרוע תפלתו טעמע שזרוע עלמו הוא ת"ת וס"ס נמי למוין

תפארתו דא ברא מר ותאנא בידא שמארא
מתאחרין ארבע מאה וחמשין רבוא מארי
תריסין מתאחרן בכר אצבעא ואצבעא
ובכר אצבעא ואצבעא עשר אלפין מארי
תריסין משתבחין פוק וחשוב כמה אנון
דבידא מה וההוא ימינא אקרי סיועא
קדישא דאתי מדרועא ימינא מתלת קשרין
דכתיב והנה ידי עמך מו ומתאחרן מהאי
ארף וארבע מאה וחמש אלפין מאריהון

סנו' כרטיס דקרא גס סוף נקרא ת"ת דמאי שנת' מר) פי שביד שמא
נאחוס וכשרטיס ת"ן רבוא מלאכיס בעלי מנגיס . מתאחרן וכו' חוור ומבאר
דכרוי שאונס נאחוס בודא שמא עלמס אף סס נאחוס כאלכעות של ידא
שמא דסיווי תשעים רבוא ככל אלכע . ובכל אלכעא וכו' ר"ל ומלכר תשעים
רבוא סנו' שכל אלכע משתבחין עוד ככל אלכע ואלכע עשר אפין מלאכיס
בעלי מנגיס . ואלוי שלו העשר אפין סס כחי ראשים ושריס לאותס תשעים
רבוא ומשר'ס לא כללס שרס"בי ז"ל עס סת"ן ואמר שסס תנ"ס רבוא . ומעס
למסר סנו' כ"ל לפי שסמס אלכעות סס כחי' ס"ג מלכ"ך כמ"ס רז"ל ככ"מ
ועי' כש"סכ בדרוש נט"י של שחרית וברוש כ' דליל שבת כסור נשיקת סיר
יעו"ס . וסגבורת סס כחי' סס אסיס וא"כ כל אלכע סוף סס אסיס אחר
ולפי שסס אסיס עס אופיותיו סוף גי' ז"ל משר'ס נכראו מכל אלכע ז"ל
רבוא מלאכיס ססס תשעים רבוא גיוסות וחד רבוא ראשי גיוסות . ומעס
וס ג"כ נקראיס מאוי תריסין ר"ל בעלי מנגיס כי מנגן גי' ז"ג כמנין סס אסיס
שעולה ז"ל כנו' ועס שני סכוללס שלו שסוף כללות שסכוור שעולם ס"ו וכללות
אופיותיו . מה) הלשון קלר וכלו אמר אקרי סיועא קדישא דסיועא קדישא
סוף אתי מדרועא ימינא' מתלת קשרין ר"ל מהסודיס סמלכוסיס ככלי ססוד
וכמ"ל בלות כו' ימינתי ראיס שסימין סוף סיועא מדקאמר לויס אכבר לודר
וסנא ידו עמך לססב אף מלכות ישראל וסנא אפי' מסייע אופך ככח ידו
(ו) ככל סוותריס שלפנינו סגססא סוף ומתאחרן מסאוי אלק וארבע רבוא
ותמינא וקמס מאס אפין מאריסון דסיועין וכו' וגיורסא זו סוף קסס ססכנס
מאר מאר כי מלכר שלא נודע עעס חשבון סוכר אף גס סוכוס עלמו
כראס סוף עעות כי אמאי לא לירף חשבון שסס"ר אפין עס סארכעס רבוין
ולמא סבי אף וכו' רבוין ותמינא אפין וכו' או לימא אף רבוא ותקמ"ח אפין
וכו' וסנא מוכרי סריג"ס ז"ל כראס סגססא אחרת נודמס לפנינו כווי' שסעתיק
מנו' ססיס כקוב סס ומתאחרן מסאוי אף וארבע מאס וקמס אפין מארוסון

דסיועין בכל עלמא מו ואקרוין יד יי עדאה
 יד יי תתאה ואף על גב דבכל אתר יד יי
 שמארא זכו ימין יי אתכלל ירא בדרועא
 ורהוי סיועא ואקרי ימין ואי ראו יד יי
 תתאה :

מח תאנא בד מתערין דינין קשיין לאחתא
 בעלמא • הכא כתיב סוד יי

דסיועין וכו' יעו"ש • וסוד באמת גרסא נכונה מאלד וכתיב סרופ"ש ז"ל שם וז"ל
 וטעם הסמפר סוד עו' בררוש נע"י של שחרית שכתב רז"ל שגם בימין ז"א סס
 ס אותיות מנלפ"ך טעוליס פ"ר וס"פ פ"ר עוליס לף וארבע מאות ועם חמש
 אותיות עלמס עוליס לף וארבע מאות וחמשא לא שכלאן סס מחסרטיס לטפס
 ירכבות עכ"ל • ועו"נ ע במלמ"ר בסוף סי' סקר"ר ד"מס ע"ד שכתב סס וז"ל •
 ושמעתי מזה פורי ז"ל כי כש שיש מספר זה כגבורות כך ישנם בחסדו כי
 סס ס"ח וסנס ורב חסד כני' פ"ר וס ח ס"פ פ"ד שסס לף וארבע מאס
 חסדו בסטרא דמיניא ג"כ עכ"ל • ופי' בכל עלמא ר"ל כי בכל עולם ועולם
 מעולמות אבי"ע יש מלאכים בחשבון את"ס לפני וכולס נאחוס ויוקיס מאורות
 ויניא ד"א • מו) פי' ולו השכי ידו סס יד ימין ויד שמאל אקרוין יד ס'
 עלאס סודו סימין יד ס' תתאס בסטרא דשמאל וכו"ש בתקונים תיקון כ"ס ד"פט
 ע"א יד עלאס בסטרא דמיניא יד תתאס בסטרא דשמאל יעו"ש • וא"ע וכו'
 ר"ל וא"כ סיכו אמרינן יד ס' עלאס סוד ימינא • ותרן זכו וכו' כל' לעולם
 עיקר יד ס' עלאס סוד סימין כמא דאמינא • ומס דאמינן בכל דוכתא וד ס'
 סמא סוד שמאל וא"כ יד ס' עלאס ויד ס' תתאס תרוויסו על שמאל אמת
 סוד ענין אחר וסבי פירושו • זכו ימין ס' תחור ומשרש בסו ימין ס' ואמר כי
 אהכליל ידא דמינא בדרועא סוד שמאל • כי שמאל נקראת בשם זרוע כמ"ל
 בלות ל ואות על ואות מו וסו סימין סיועא לשמאל ואקרי ימין ר"ל ושמאל
 ג"כ נקרא בשם ימין מטעם שנכלל מאור סימין כמ"ל בלות מ ומיילס נקראת
 שמאל יד ס' עלאס • ואי לאו ר"ל לא זכו הסתקווס יד ס' תתאס כי תשא
 שמאל לכרס בלא סיוע סימין ואו מתעוררוס דיני סודו בעולם רח"ל וא"כ
 תרוויסו אמת כי כל טקוס שזכר יד ס' סיכו על שמאל שלפעמיס סוד בלובס
 ואנא אמינא על עיקר יד ס' עלאס סודו סימין • מח) פי' וסו מבואר כו'
 אחרי מות ד"עט ע"א וז"ל תאנא כד מתערין דינין קשיין לאחתא בעלמא וס'
 בנדת עומתתס וכו' סבא כתיב סוד ס' ליראיו ובאדרא קדישא אמתר וסכא
 אלעריכא לגלאס דסא לאתרי וס' אסתלב • דתנין בשעתא דחווית תקיפת
 דלעולא אמתר בנין חובי עלמא שארי ואתחבר עם נוקבא ואטוול בס זומא
 ואתפרס דכורא טנס בנין דסא אסתאכת ואתקריאת מסאכא ולא אסתוי לדכורא
 למקרב בסוס דווי סוי אסתאב סוד בסוס בזמנא דאיסו אסתאכת וכו' ופירושו

ליריאיו מט ותאנא בצניעותא דספרא דכל
דינין דמשתבחין מדכורא תקיפין ברישא
ונייחין בסופא וכר דינין דמשתבחין
מנוקבא נייחין ברישא ותקיפין בסופא

כתבו דו"ל במאמר כפי אדר כד"קח ע"ב וז"ל בקיבור ענין סוס סוף סוד
בעלס ואין לגלותו אז ללנועים כבר סודעתך כמ' כי בכל ספירות יש אר"ם
ואר"מ וס סמקין סוף מקף לכל ספירה וספירה ויש ג"כ אר"מ אחר מלבד
אר"מ סנו' וסוף עומד כאויר שכן כל ספירה וספירה וסוף כסוד שס אסיה
וסוף סוס סוף מחיל מחמס דאלי' ולמטס עד סוף עולס סעשים וכ"ו
סוף מן סעשים עד רוס סאלי' סוף אסיה קדושים אכל בסוים סעשים שס
מסתיימין אסיה קדושים שס נאחויס סקלי' סקראים אסיה אחרים וסעטס סוף
לפי שס נאחויס בשס אסיה סנו' ועטס קריאתס בשס אחרים לפי שס מיתוך
א סיהס כסוד אחרוייס כנו' וסו אחרים לשון אחרוייס וסכן זס ורע כי זס
סוף סקרא אסיה כנו' סנס סוף סוד סגבורות כולס דו"ן ובעת זונס
ככסיה או סאסיה קדושים כנקודת כיון יסוד דנוקבא דו"ן כי סס סוד ס"ג
מכלפ"ך וסוף מתמקיס ע"י ססדוים וסו סס סגוריים חיוס וסוף א סקובא
בעת סוויג וסנס כבשר ח"ו חוטאים יסרל למטס אז מעוררים את סקלי'
סקראים אסיה אחרים וכמו שסו סאסיה קדושים ככללים בעת סוויג כחך
נקודת כיון סנוקבא ע"י ספלות יסרל אז גס סקלי' סקראים אסיה אחרים
עולים וככללים דרגין כדרגין עד סככללים כאותס אסיה קדושים שס כארבעת
עולמות אבי"ע וסו כבשר מדוויגין ור"ן דאלי' וככסיה אותס אסיה קדושים
כיסוד שס כיון סקלי' סס מתקשרים וככללים כסוים או סאסיה קדושים כמלך
כי ח"ו דומס כלו סס עלמס ככסו סס כיסוד סנוקבא וסעילו כס וסמא
אכל סוסר וססמר ככפך מאד מאד שס יעלס כדעתך ססדכרים שסמרו דו"ל
שבא נחש על חוס וסעילו כס וסמא שס ככפסס כי חלילס לסחמין ססדכרים
ככפסן אכנס דו"ל ככסוויג א מם שסמרו כי כסויהס נקשרים כסוים אלו
סאסיה קדושים נכסו כלו סס עלמס ככסו א סקודס פנימס ח"ו וסור א
סכסח גס זסו עלמו סוד פסוק כי את מקדש ס' עמא וכו' סנו' כו' אחרי
ד'עט ע"א וז"ל סכא אטגורוככא לגלסס וכו' דמינן כשעתא דחויית תקיפא
וכו' עכ"ל וע"ע מ"ש לקמן כד"קמג אות ח' מט (פירושו כתבו דו"ל ככ"מ
ומסס במאמר ככ"ג דס"פ ד"כ ע"א וז"ל עוד כבאר פירוש שני וסוף סנס
סגבורות וסדינים דו"ן סס ככסיה מראשו כנו' כס' תוריע ד"מח ע"ב וז"ל
ות"ן כרישא דסאי איש כולכא דקדויותא וכנין כך גולגלתא דרישא דסאי
סומקא כוררא וכו' אמנס סוים סספסעות גופו שסס כחי' נס'י שכו אפר סוף
מקום קבן סגבורות וסדינים סס כסיפך כי סדינים לפי שסס כחי' מוחין פנימיים א
סנוקבא אכל כערך סנוקבא סס כסיפך כי סדינים של נס'י דו"ן סס כסיפין
כרישא דילס כי סס כעשו אללס ככחי' מוחין אכל כסופס מתפסטים ואיס
כייחין לפי סקס"י שסס אינס נעשים מוחין כולתס כדוגמת כס'י דפורת
סנעשים מוחין כנוקבא עכ"ל

וְאֶדְמָרָא דְאֶתְעֵבִידוּ כַחְדָּא לָא יְבָרִין
 עֲרָמָא לְמִסְבֵּל כִּי עַד דְעֵתִיק דְעֵרְתִיק
 סְתִימָא דְכִלְא פְרִישׁ דָּא מִן דָּא וְחֵבֵר לֹון
 לְאֶתְבַּסְמָא כַחְדָּא • וְכַד פְרִישׁ לֹון כִּי אֶפִיר
 דִּוְרְמִיטָא דְזַעִיר אֲנַפִּין • וּפְרִישׁ לְנוֹקְבָא

ג (דע כי כל מס שמדבר טרש"כיו ז"ל מכאן ואילך בסוד סודומיטא וסנסירס
 וסוויב דו"ן סכל סוף על מס שנעשם בשבת בראשית ולא על מס שנעשם משם
 ואילך ואין לר"ך עוד לכפול סדכרים ופי' זה כחכו רז"ל במאמר כפי' אר"ר
 ד"טל ע"ב וז"ל כבר תרחקתי סדרוש סוז ככ"מ טעם למס כבראו סו"ן תחלס
 אב"א ולטרוח ולנסרס סכ"ס ושם ביארנו טעם לפי סכל סחיבוים סאחויס
 סאחוריים סעלויגויס לקבל ספעס מסס וכתחלס סאזס אין סארץ לעבוד את
 סאדמס ולסמרס מן סחיבוים כסס או סויו כבראס ס"כפ סויו סאחוריסס נגלויס
 וסויו סחיבוים מתאחויס כסס ולכן תחלס כבראו אב"א וסויו סאחוריים מבוסס
 ז"כז ולא סיס מקוס א סחיבוים לסתאחו כסס וסח"ך כאשר נסרס סמתיק את
 סאחוריים ססס כספדים כסוד וססגור כשר סתתניס כנו' בד"קמב ע"ב וכוס
 אין סחויס א סחיבוים כסס וכאשר סורו ס"כפ או אין יראס מסחיבוים
 סיתאחו סס עכ"ל • וזמ"ס סכא ולמלא דאטעבירו כחדא וכו' ר"ל וסו לא סויו
 ז"ן כאלויס כוחד אב"א לא סוס יכיל עלמא למסכל סחיבת סחויס סחיבוים
 גא) עד דעתיק דעתיקי סוף א א פרוש דא מן דא סויכו כעבר סבת בראשית
 ואוסן סנסירס מבואר כסמוך • וסבר לון סויכו כליל סבת כמ"ס אס"ך כדורא
 ועד לא סויס לון סחת מערוניתא וכו' יעו"ס • לאתבסאז כחדא סויכו סע"י
 וזוגס סיא מעלס את סגכודות כסוד מ"ן וסוף מעורר את סססירס כסוד מ"ד
 ומתבסמן סגכודות כססירס דו"א • ופע"ג סנסירס דו"ן סיא כעשט ע"י
 אר"א כסוד ויפל ס"א סררמס כנו' ככ"מ ומסס כש"כ בררוש כ של סלויס
 יעו"סב • מ"ס כאן סא"א פרוש דא מן דא סויגו מסוס שלא רכס טרש"כיו ז"ל לסוכור
 כאר"ר ענין אר"א כלל • נב) פירושו מבואר כש"כ בררוש ג' דר"ס ד"א
 ע"ד וכררוש ב' של ערכות ד"כ ע"א וז"ל וסואיל וסח"ך ליון ככאר ענין
 סררמס וסנסירס של סקכס כיו סכל ענין א' כנסיות לאס ורכל כיו סתוסס
 עומדות כאחוריו ככודע • ססס סכוכי קומר ויפל ס"א סררמס על סאדס וישן
 וסענין סוף סאחר סכאז סמוחין וככסו סוך ז"א כסויתס מלובסיס סוך כס"י
 דתכונס עי"כ כגדל ז"א סקכר אדס • וכאשר רכס לסגדיל גס את סנוקכא
 סתוס כסוד נקודס קטנס מאחורי ללעויתו או מס עשס ספיל סררמס על ז"א
 וענין סררמס סוף ססמוחין סככסו כו סורי לססתק ממנו וכסאר ישן וכררס
 וסח"ך ככסו מאחוריו א סוך סקכבות • וכתחלס יורדיס א סוך לאס וסח"ך
 מתפסטיס א סוך רחל וכל זס שלא ע"י ז"א ועי"כ ככללות יחד לאס ורכל
 ונעטיס סרלץ סחל ככל אחורי ז"א וננסרס מאחורי • וזמ"ס ויקח סחת
 מללעויתו פי' סנסרס וסח"ך ויכיאס א סאדס • כיו כתחלס כסויתס כדוקס
 באחוריו קודס סנסירס סיס חלק סמוחין סתוך ז"א סרלוי לסגדיל סקכס

מֵאֲחֹרָיו דְּסִטְרוּי וְאֲתִקִּין לֵה כָּל תְּקוּנָהָא *
 כַּנְּ וְאֲצַנְעָא דִּיּוֹמָא דִּילִיָּה לְמִיתָהָא דְרִכּוּרָא *
 הָדָא הוּא דְכִתְיִב וַיִּפֹּל יי אֱלֹהִים תִּרְדְּמָה
 עַר הָאֲדָם וַיִּשָּׁן כִּי מָהוּ וַיִּשָּׁן הָדָא הוּא דְכִתְיִב
 עוֹרָה לְמָה תִּישָׁן אֲדָנִי וַיִּקַּח אַחַת מִצְדָּעוֹתָיו
 כִּי מָאִי אַחַת דָּא הִיא נּוֹקְבָא כְּמָה דָּאֵת
 אַמְר אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי וְסִרְקָא
 וְאֲתַתְּקֵנָא כִּי וּבְאַתְרָהָא שְׁקִיעַ רַחְמֵי וְחֶסֶד

ככנס תחלה תוך ז"א ואח"ך יוכל האור מתוכו דרך נקב אחורי סחוס לחץ
 וכונס את הכלים של הנקבה וסיתם סוף זריעם לקבל וליוק ממנו ולכן
 לא יכלה להגדיל לגמרי ולכן באם הנסירה וסוף כי סימון סחוס נקנס ס"א
 שסס אר"א א הנוקבא עלמס שלג ע"י ז"א כנו וע"כ נגדלו עוד הכלים שלג
 ונעשת פרזוף שלג ע"י ז"א (וסיינו דאמר סכא ואחקין לג כל תקופתא
 שר"ל שהגדיל אה הכלים שלג שהגלה גמורס בכל הגדלס סרואיס לים) ואחר
 שהגדלס ויביאס א האדם פכ"ס ונזדווגו יחד יעוש"כ . נג) פירוש כי אע"פי
 שהסחוב אומר ויביאס א האדם אין הנוכס שבע"ש עלמס סביאס לו"א אלא
 סניחס סכורס ועומדת אכ"א ואצנעא שס . ופי ליומא דיליה סוף יוס סשכט וסוף
 שכת כראשית כמ"ס רז"ל בדרוש ד' דש"ק בענין שניו סומניס ד"סט ע"ג
 וכפ"כ מש"לו חז"ל ואח"ך כשבא יוס שכת ראשון חורס סנוקבא לסתתקן בכל
 שסס כחי סנו ונמרתס כחי ששית וחורס עמו פ"כפ בכל שיעור קומתו זולת
 כחי סכתד לכר שסיס גדול מכתרס וכו' יעו"ש . ועי מס סקטקס סרב ש"ש
 כפ"כ מש"לו סנו באות יא יעו"ש . ואומרו סס"ד ויפל ס' לסיס וכו' מביא
 ראיס למאי ואמר וכד פריס לון אפיל דרמיטא וכו' . נד) פי' אין שייך שיגס
 כלפי מעלה ומביא ראיס מדכתיב עורס למס תישן אדני (יפ"ש)

נה) פי' סו"לל ויקח ללע מללעותיו כמ"ס ויבן ס"א את סללע ומאי אחת *
 ותדן דבא לרמוז על הנוקבא דז"א שנקראת אחת כמ"ס אחת סוף יונתני *
 ופירושו כתבו רז"ל במאמר ד"טל ע"ג חז"ל ואומרו ויקח אחת מללעותיו מאי
 אחת וכו' יובן כמ"ס לעיל ד"קמא ע"כ בענין אשויט פסיעס לכר וכו' . כי
 כתחלס סיתס סנוקבא נקודס א' קטנס כסוף סת"ת ססיס תחלס כחי' סוד
 דז"א וסיתס סס כסוד ללע מאחורי סת"ת דז"א נקודס קטנס ואח"ך נגדלס
 ונעשת פרזוף גמור דריוקבא שלימס זמ"ס וסלקא ואחחקבא וסיינו לפי שכל
 גדלות סקבס ממטס למעלה מש"ס אמר וסלקא ואחחקבא עכ"ל *
 גו) פי' זה כתבו רז"ל כפ"א מש"לכ וברדוש א' דר"ס ד"לכ סוף ע"כ חז"ל
 ונחזור לכאר ענין סנסירס סנס אחר שכבר אר"סר וסחפלל ועשס מלות וסיס
 בורת סקליפות ולכ סיס יבולת לסס לסתתקו באותס סחחורייס קו כל ענין

הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּסְגֹּר בֶּשֶׁר תַּחֲתָנָה
 וְכָתִיב וְהִסִּירוּתִי אֶת לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרְכֶם
 וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בֶּשֶׁר כִּי וּבִשְׁעֵתָא דְבַעֲרָה
 לְמִיעַר שַׁבְתָּא יְהוֹה בְּרִי רוּחִין וְשִׂדְיִן

סנסרופ . ועניינה סוף כי כל אותם סאחוריים וסדיכיס ססוי כוכר כולם
 נכסרו ונחפרדו מן סוכר ונכחו כולם באחוריים שלם ועי"כ נחפרדס ונחחקס
 ממנו ואז סו"ל נשאר כולו בכחי' חסד וסוף בכחי' דיכיס וגבורות שלם ושל .
 ואמנס ענין נסורת ודחיות דיכיס או מאחורי ז"ל לניתנס באחוריים ונוקבא
 סוף נעסע ע"י חסד סעליון של אי' עלאה . ח"ס ססוק ואיש אשר יקח את
 אחותו וכו' חסד סוף וכו' כי כבוד סחסד נכסרו זו"ן סנקראיס איש ואחותו
 ואתפרשו בוטין מחתא ואתפרדו ענפין מלעילא שסס אחוריים שלסס שנפרדו
 ועי"כ לקחס לו לאחס ונודונו פ"כפ' ופי' סענין סוף כי נודע שססות סחסד
 ישן כלילס נשפחו עולה וסאכנת לו חייס מלמעלה כנזכר בפרקי ר"א . וכן
 סענין כו"ל כי בסיותו ישן נשאר בו ססוף קסעא דחיותא כנזכר אלליו
 ככרנת סמפיל חכלי שינס וכסמתו שנסתלקס למעלה סיתס מוסכת לו חייס
 מכחי' אוחו סחסד של אי' וסיס מתפשט בו ככילו ואז סדיכיס אשר באחוריו
 סיו נפרדס וכנסרס מאלויסס וכמסכיס ונדכקיס באחוריו סנוקבא . וזמ"ש
 באד"ן ד"קמב ע"ב ע"פ ויסגור נשר החחינס ובאחרסא שקיע רחמי וחסד וכו'
 פי' כי נסיות סדיכין נכסרס מאחוריו ל אחורי סנוקבא סיס לסוכנת סיס מתפשטות
 בחי' סחסד כחוכו וכל מס ססית מתפשט ויורד סחסד סיו סדיכיס מסחלקיס
 מאחוריו ונשאר סחסד וסרחמיס שקועיס במקום ססוי שס סדיכיס כחחלה עכ"ל
 ומכיא ראיס מוכחיב ויסגור נשר תחננס כי סכשר סוף רמוז לחסדים וכמו
 שמיכא ראיס מפסוק וססירותי את לב סאכן ססוף רמוז לגבורות ססס חזקיס
 באכן ונחתי לכס לב נשר רמוז לחסדים ססס רכיס ככשר וכתב סרב קחלת
 יעקב ז"ל בגליון סוז' כי נשר ר"ת באחרסא שקיע רחמי יעו"ש . נו' סירוש
 כתבו רז"ל בש"ס פ' שמות ע"פ ויקס מלך חדש טל מלרס ד"נס ע"ג וכפ'
 מעות ע"פ ותלית אה סמלקוח וכש"ס כדרוש סושע"ד ד"קו ע"א ח"ל וסענין
 סוף דע כי איך דבר כעולם שנכרא לא ע"י זוג זו"ן ומסס כולדו נסמות כני
 ארס וכסמות ססדיס כי סכל מעסע ידיו ואין דבר שאין נמשך וככרא ע"י ית'
 וזס פשוט' וסנס נככרא אלליו כענין ק"ש שעל סמעס וכש' רז"ס כחקין
 סמוליא קרו לכעלה כי כל מס שיש למעס יש למעלה ממש וכמו שנחזונו
 סאדס עס כת זוגו סוף מוליד נסמות כני ארס וכסיותו מזריע לכעלה זכר
 כלא נקכס כולרס ממש סדין ורוחין וליליו סנקראיס ננעי כני ארס כמו
 סמליו כאל"סר כחותן ק"ל שניס שסירש מאסחו ססיס מוליד סדין ורוחין
 סנקראיס ננעי כני ארס ר"ל כנוי דארס קימאס ממש סכאיס מתענונו כני
 ארס שזס וסדות סמתענונו כלילס ומדווג עס סנקבות ממש מחילדס ננעי
 כני ארס ממש . סנס עד"ז ממש סוף למעלה כי ככשר ז"ל מוודוג כנוקבא
 כורא ומוליד נסמות כני ארס . ואס ח"ו באוחו סעת חוטאיס ושראל למעס
 גורמינ' סנקכס סעליונס סרד למעס וסרחק מעעלס ח"ו ואז סמחא סירש נכרנס

(רִקְסָב ע"ב) אדרא רבא רנא

יְעַרְעוּרִין נח ועד לה סיים לון ארת
מטרוניתא בתקונה ויתבת קמיה
בשעתא דיתבת קמיה אנה לון לאנון
בריין ורא אשתלימו נט בין דמטרוניתא
יתבת עם מלכא * ואתחברו אנפין באנפין
מאן ייעור ביניהו * מאן הוא דיקרב
בהדיהו ח בנין כך סתימא דמלה עונתן של

ושפתח החילוניות לוקחת טעמות ססס ונולדים כתובם שדון ורוחין וכו' סנקראים
ננעי כני אדם וסוף מולידם גוף אבל הנשמה באם מלמעלה כנו' וכו' וכיון
שקצר ממש בכואם וכבואם לא נעשה לסם גוף כמו טעמות של כני אדם
אבל ככר אמרנו למעלה יש לסם גוף רק שגברא לסם מכה טעמת החילונם
אבל אין זם נקרא גוף ממש כטעמות כני אדם וכו' יעו"ש * וכל דברו דו"ל
או סם אמורים על זמן שיתגברו עונות חתחתיים * אמנם כענין זם ג"כ סים
בערב שבת בראשית כיון ששמשות שיתם חוקקא ככר נסירם מז"ח ואלכנעא
ע"ק למיתסא לזכורא כליל שבת בראשית כמ"ש לעיל וזמן כמ"ש עדין לא
באם סמלכא א סמלך ולכן גרם חטוא אד"סר שבזמן סטוא סוס ברו רוחין ושדון
וכו' כמבואר כו' תוריע ד"מח ע"ב וו"ל כד סוס עייל שבתא וסוס חכ אדם
אתעבירו מסטוא רוחא שמלא בריון מפשטן בעלמא ולא אסתוימו גופא דילסון
וכו' ועי' פירושו לקמן באות לג' ועי' ע"מ"ש דו"ל כש"ס פדת טענות ד"קד
סו"עא כסוד פסיטס גסא יעו"ש * ופירוט רוחין וליילין כתבו רש"י ז"ל כסנסדרין
ד"קט ע"א וו"ל שדון יש לסם לורת אדם ואוכלים ושותים ככני אדם * רוחין
כלא לורם * לילין יש לסם לורת אדם לא יש לסם ככפס כמ"ש במס' כדס
דכ"ד ע"ב עכ"ל * ופסטר סעלעולין סנו' סכא סס סס סלילין שכתב רש"י ז"ל *
נח) פירוט כיו כרלון ז' א' סים שיכרא לרוחין ולשדים גס ל"ל אסיה דסס"ן
סנקרא כבואם וכבואם כמבואר בדרוש סושע"ר ועי' יוסף לסם גופים גשמיים
ככני אדם לא דער לא סיים לון ארת מטרוניתא וכו' ואנח לון לאינון בריון
ולא אשלימו כנופין * ומלשון סאדרא משמע סים עדין שסות ליום לכרוא
לסם גופין לא סקדימס סמטרוניתא ורתת ועי"כ אנה לון וכן סוא בסקדמת
סוז ד"ר ע"א וסס נתן טעס ג"כ למס כעכב סקב"ס ככריותן יעו"ש *
נט) פי' סוקסס לו כיו אע"פי שכאם סמטרוניתא למס לא ברא לסם גופין
דמס ככך וסלא אין זווג אלא כחלות לילס כמ"ש כסמוך מסו"ס אמר כיון
דמטרוניתא יחבת עם מלכא מאן ועול כנייתו כלו' מזר פניהס כרו שכלמר
שגס עסק סגופים יסוס סס ומאן הוא דיקרב כסדימס אפי' אינו ביניסס ממש רק
סיסוס קרוב לסם כיו על זם נאמר וסוד סקרב יומת וא"כ מן סנמע סוא זם :
א) ר"ל סוד סדבר כן פי' סרב דרך אמת כו' בראשית ד"כיון ע"א * ופירושו
סוא מוכן ממ"ש קווס כיו סואיל וכליל שבת ארת מטרוניתא ססיה רחל

תְּרֵמִידֵי חֲכָמִים דִּידְעֵי רְזָא דְנָא מִשְׁבֶּת
 לְשֶׁבֶת כּ וְכֵד אֶתְחַבְּרוּ אֶתְבַּסְמוּ דָא בְדָא
 יוֹמָא דְכִלְיָא אֶתְבַּסְס בִּיהּ גּ וּבְגִין כִּךְ
 אֶתְבַּסְמוּ דִּינִין דָּא בְדָא וְאֶתְתַקְנוּ עַלְאִין
 וְתַתְּאִין י וְתֵאנָא בְּצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא דּ בְּעָא
 עֵתִיקָא קְדִישָׁא לְמַחְזֵי אִי אֶתְבַּסְמוּ דִּינִין

לאזוונגא עם מלכא אחר קלוג מש"ס נס עינתס של ת"ח מליל שבת לליל
 שבת כדי למשוך בשמות קדישין מנוסח קדישא דו"ן כמבאר בש' סמלות סוף
 פ' בראשית ובמ"ש במאמרי ר"ס ד'קנט סוף ע"א וכו' שמות ד'פט ור'קלו
 ועי' במק"מ ס' ב (פ') סי' וכאשר נתחברו זו"ן בחלות ליל שבת בזווג סב"ס
 אז אהבסמו דא בדא כי סוף מעלת הגבורות כבוד מ"ן וז"ל מוריד חסדו
 כבוד מ"ד ומתבסמין הגבורות בחסדו יומא דכלא מתבסס ביוס ר"ל שלא
 הגבורות ונוקבא לכו סס נתבסמו כסודו יומא שחול שבת בראשית לא כל
 העולמות כולם נתבסמו כסודו יומא כמ"ס בסמוך ומו"ש רז"ל ברורש א'
 ור"ס שחטא אד"סר נרס שלא יזוונגו זו"ן בשבת בראשית ונתאחר זוונג עד
 שמיני עלת יעו"ש ב' עי' כרש"ש ז'ל נפ"ב מש"כ"ו בלות יא מה שהין כוס
 ג (פ') עי' זוונג נתבסמו הדינסי של הנוקבא ומבאר איה נתבסמו הדינסי
 ואמר דא ברא ר"ל דא שס דיני הנוקבא ברא שס חסדו דכרוא
 ואתקנו עלאין שס עולם האלילות ותאין שס עולמות ב"ע כענין שכתב
 רז"ל ברורש א' דקבלת שבת וז"ל הנס כל מה שנעשה בחול עי' תפלתו הוא
 מה שנקרא ונתם בחי' תוספת קדושת שבת וסוף כי נתבאר בסוד קרבנות תפלת
 שחרית דחול גב"ר דעשיה עולות ונעשות חילוניות דשלש תחנות דלירוס
 וסחינויות של גב"ר דעשיה הוא נשאר עתה בבחי' פנימיות וכו' וכן עד"ז עולות
 כל שאר המדרגות זו במקום זו עד רוס המעלות וכל בחי' זו נקראת תוספת
 קדושת שבת הנעשה בעת קבלת שבת קודם שיתום ליל שבת אבל אח"ך כליל
 שבת אז הוא עיקר קדושת שבת ואינה תוספת לכן אז כל סג"ר דעשיה בחי'
 חילוניותס ופנימיותס עולם למעלה במקום ג"ת דלירוס וכן עד"ז כל שאר
 המדרגות וכו' וז"ש ואתקנו עלאין ותאין כי כולם עולים למעלה ממדרגתם
 ד (פ') סתא מדבר בערב יוס השבת כשחטא אד"סר קודם שנתקנו העולמות
 וסוף מ"ש רז"ל ברורש א' דר"ס וז"ל ואח"ך נכרא אד"סר ועשם מלות ותפלת
 תפלות ועי' מעשיו סיה כורת תקליפות בסוד הארס עובר את סודם ומכלה
 קוליס מן חכרם וכו' וכאשר חטא בען סודת וג"כ נמשך סודווג ביוס סודו
 שחיס חיל ונסה כמלאך עתה שני הפכיים האחד סוף מה שחטא כנו' וסעי
 סוף מלות שעה ותפלות ולכן מלך המלום ותפלתו גרס תקין ככל העולמות
 וגרס זוונג זו"ן ביוס סודו ומלך שחטא שחטא גרס תקליול ככל העולמות וגם
 ברס זוונג זו"ן לך יתקיים לא לפי שעה כפי ערך חסדו ותפלתו שחטא וכו' יעו"ש
 וכאנתו זוונג דו"ן שגרס אד"סר לפעשות בו ביוס בעד סיוס חול בעף ע"ק

וְאֶתְרַבְּקוּ תְרִין אֲרִין דָּא בְרָא הִי וְנִפְק
מִסְטְרָא דְנוֹקְבָא דִּינָא תְקִיפָא דְלָא יְכִיר
עֲרַמָּא לְמַסְבֵּל • דְבִתִּיבִי וְהָאֲרָם יִרַע אֶת
חֻהּ אֲשֶׁתּוֹ וְתִהְרֵר וְתִדְרֵר אֶת קִין וְלָא הָוָה

למחוי אי אתקסמו ריבין ר"ל בעא א"ל למחוי אי סאי שחורו וז"ן פכ"ס
ורכונס לסקדים ולסדווג בערב ש"קאס סוף מחמת אר"ס דאיישר חיליס שתקן
בזמן מועט כוס את כל המ"ן של סנוקבא סחיו בקלי' ונתקטלו סקלי' לגמרי קודם
שיכנס שבת קודש או דילמא סא דחורו וז"ן ס כפ סוף מחמת אר"ס שדווג
בערב שבת וע"ז גרס זוג וז"ן ולא מסיבת שבורר כל כחינת המ"ן שנקלי'
וכמ"ס רז"ל כפ"א מש"טכ וכמאמר"ס פקורי וכש"ק ד"לו וכש"ס ד"ט ע"ב
יעו"שכ ודבר זס סוף ותכרר ע"י זוג וז"ן ש"ס נתכררו המ"ן לגמרי אז לז יתחוו
סקלי' באותו זוג כלל שררי כבר נתקטלו ואס לא נתקסמו סמ"ן לגמרי
ממילא יסיה איוס איוס לקיוס לקלי' באותו זוג כסוד נחש דאזי על חוס כנול
בד"קמב אית מח יעו"ש ולפי שכחמת סוף מס שדווגו וז"ן בע"ש סוף מחמת
זוג אר"ס ולא מחמת תקון סעולמות מש"ס חוייף תקיפא אטיל כס זוסמא
כמו שמבאר ואע"פי שסכל גלוי קמי ע"ק אמר בעיף למנדע כלשון סמקדא
וירר ס' לרדת את סעיר וכמו אדרס נא ואתס בעי' רש"י ז"ל ואחר
דבעא ע"ק למחוי וכו' אז נדווגו וז"ן וזמ"ס ואתרבקו תרין לין ד"בד" וכו'
סזוג סוס בע"ש שממנו כולרו קין וסכל כמ"ס רז"ל כפ"כ מש"לו יעו"ש

ה (פירושו כתבו רז"ל כש"ס פ' כראשית ד"יא ע"א כי ע"י חטא אר"ס גרס
שמות דעת דז"א ירד עד סחוס ועי"ז נתשטנו ג' גבורות שתחתיות כס"י
וז"א קודם שתשטנות סחורים ונשאר ס"ח וסתי גבורות סעלונות מכושים
ונודע כי קין וסכל נולדו אחר חטא אר"ס (כמבאר בוי' פקורי ד"לדא ע"א
עס סוף סופך סבת רז"ל בסגדרין ד"לח ע"ב) ואז נדווגו ג' ז"ן למעלס
וסולידו נשמת קין וסכל כמ"ס באר דר ד"קמב ע"א וסנה נודע כי ככל זוג
לרין מ"ד של סאיס וסס ס"ח ומ"ן של סנקבס ססס ס"ג וכלן נתשטנו סרכריס
כי טעת סוכר סיו ג' גבורות וגס בנוקביס סיה סנוי כי לקחס סמ"ן של לאס
ססס ס"ג ש"ס כסלואס ונדווגס עס ז"א ונתן כס סז"א ג' גבורות פחות שליט
כסוד מ"ד וסוף סעלתס ככחי' מ"ן את ס"ג שלקחס מן לאס ואז נולד קין
כלול משלס גבורות זכריס פחות שליט ומן ס"ג נוקבין של לאס סך סכל
שמונס גבורות פחות שליט ולכן קין כולו גבורות יעו"שכ"ו וז"ן ונפיק מסטרא
דנוקבא כי סגבורות לעולס סס מסטרא דנוקבא דיינא תקיפא כי כולו סוס
גבורות כין מסטרא דרכוהא וכין מסטרא דנוקבא דלא יכיר עלמא למסכל
ר"ל שלק וכלו עולמות בי"ע למסכל רעס גבורותיו של קין כי כולס סיו
יונקיס משפע של איתו זוג סמלה דייניס וגבורות כמס"ל באות לח יעו"ש
(עי' יע"ש) ו (מביא ראיוס דקין סיה מסטרא דנוקבא מרכיב ותלד כלשון
נקבס ולא נאמר ויולד את קין כדרך חאמר כשת ויולד ברמותו כללמו כמבאר
בו' תרומס ד'קסו סוף ע"ב יעו"ש) כלו אמר ומס דלא יכיר לעלמא
למסכל וכו' כלו וטעם דלא סוס ויכיר עלמא למסכל דייני קין סוף משום דלא

יְכִיר עֲדָמָא לְמַסְבֵּל מְשׁוּם דְּלֵא אֲתַבְסַמַת
 ח וְחֵיָא תְּקִיפָא אֲטִיר בָּהּ זִוְהֵמָא דְּרִינָא
 קִשְׂיָא וְכַגִּין כֶּךָ דָּא הוּהּ יְכִיר לְאֲתַבְסַמָּא
 וְכַד נָפֵק דָּא קִין מִסְטֵרָא דְּנוֹקְבָא נָפֵק תְּקִיף
 קִשְׂיָא וְתְּקִיף בְּרִינֵי קִשְׂיָא בְּרִינֵי ט בִּינֵי

אמבסמא הנוקבא כמ"ח רז"א כי בזמן ההוא עדין לא נתפשטו ה"ח כז"א כנו' כמות ה' ה' (פירושו כתבו רז"ל כפ"א משט"ל כמ"ק וכמאמר פ' ויקסל ד"בא ע"ב ובפרשת וילך ר"מג ע"א וכפי' האדר"ר ד"ל ע"ר ור"ל"א ע"ב וכבר העתקנו לשונו כד"קמכ אות מ"ח יעו"ש . ולו תשלום דברי מאמר שבר"ל לא סנו' ואמנם יען שמלאכו בענין סוס שני כחי' אס כחי' נחש דאחי על סוה הנקבה ואס כחי' שפחה כי פירש גברתה שמורונת עם דריק העליון . הענין הוא זה כי כאשר ישלח חוטאים ועולה הפסג עד ז"א כפי ערך סמטון ההוא אז ככללים הקל' עד כחי' אס אסים הקרושים שמיחוץ לו"א יוש יכולת לוכד של סקל' לסרבק ולכלול עלמו עד אס אסים הקרושים המקיף ביסוד ז"א וכאשר מורווג עם נוקביה אז נחשב כלו הנחש כה על חוס ואטעימת מס"א טעימא מרירא כנו' בוז אחרי כד"ער ע"א יעו"ש . וכאשר החטא אינו כ"כ תמור ואינו פוגש רק כנוקבא רז"א אז הנקבה של הקל' לברא יש בה כח לסכלל כשם אסים קרושים אשר כנקורת ליון יסוד הנקבה ולו כלמר שזמחה כי פירש גברתה כנו' בוז' בשלח ד"ס סוף ע"ב יעו"ש . כי היסוד של הזכר משפיע לחון ויונקת משם השפחה הנמאחה וזכור שני בחינת לו וכו' יעו"ש . ולכן משום שסגס אר"סר הגיג נס כז"א כמ"ש כמות ה משו"ה היה כח כנחש לכלול עלמו כלסים קרושים המקיפין ליסוד ז"א ולו נחשב כלו נחש אפא על חוה ח"ו וז"ש וחווית תקיפא אטיל כה ווסמא' כלומר פי אע"פ שזמנן שזורווגו ז"ן לסוליד קין היו המ"ד וסמ"ן כולם בחינת דינים וגבורות מ"מ אין מסראוי לסיות קין דרינא תקיפא כג"ר דלא יכול עלמא למסכל כי אע"פ שעיפת המ"ד רז"א הם היו כחי' גבורות הלא עכ"ע הם ממוקקים מאר מן המ"ן דנוקבא כמ"ש רז"ל כפ"ג מש"לר יעו"ש . וא"כ מסראוי היה שיתמקין דיני חנוקבא מועט מועט וילא קין ממוקק קלת כג"ר דריכל עלמא למסכל . משו"ה אמר וחווית תקיפא וכו' כלל' ולו היתה כריאת קין כלל' ווסמא' אז היתה הנוקבא מתבסמת מעט בגבורות ז"א אכל הואיל וחווית תקיפא אטיל כה ווסמא' דרינא קשיא ועטמא דמרינא אטעימת משו"ה לא הוה יכול לאתבסמא ודרקל לומר חויית תקיפא ולא אמר חויית סתם כרי לאטוקי נחש קרושה חנו' כפ"א מש"לר כלל ט"ו ובררוש שביעי של פסח דרוש י"ב יעו"ש . וכד נפק דא קין מסער דנוקבא . ר"ל ולכן כאשר נולד קין מסער חנוקבא שסס דריס כמ"ל כמות ה אז נפק תקיף קשיא . וחזר לכאר מסו תקיף קשיא . ואמר תקיף כרינוי קשיא כרינוי . ט) פי' כי ביון שנולד קין נחלשה הנוקבא ובתרוקנה שהגבורות שבה כי כולם לקחם קין ולכן נתבסמה . ואח"ך נתעברת ככן אחר שסוף נשמת סבל וסוף סיה מוכסס יותר מן קין כמ"ש רז"ל כש"סס בראשית ד"א ע"ג שכרי להוליד את הכל עלמס הנוקבא מ"ן את בחינת ה'

דנפק אתחדישת ואתבסמת בתר דא
 אפיקת אחרא כסימא יתיר וסדיק
 קדמאה דהוה תקיפא קשיא וכל דינין לא
 אתערבו קמיה * תא חזי מה פתיב ויהי
 בהיותם בשרה יא בשרה דאשתמודע
 לעילא * בשרה דאקרי שרה דתפוחים
 ונצח האי דינא לאחווה משום דהוה קשיא
 מניה ואכפיה ואטמריה תחותיה יב עד
 דאתער בהאי קודשא בריך הוא ואעבריה
 מקמיה ושקעיה בנוקבא דתהומא רבא *

חסדים שלקחם כסולאם מלאם וז"ל נתן עופת מ"ד שני גבורות דחסד וגבורה
 ושליש עליון דגבורה של סת"ת ושליש תחתון דחסד סאתרון שבחמטס חסדים
 וכמלאם סבכל כסימא יתיר לפי שרובו חסדים אכל עב"ז גם סוף דוינא לפי
 שהחסדים שלקח סס נוקבין ססס דינין יעו"ש (עו' יפ"ש) * י (פי' ונתכבר
 קדמאם סוף קין על סשני ססוף סכל משום דקין סוף תקיפא קשיא * וכל
 כך סיס תקיפא קשיא עד גרר דכל סדינים של בחי' סכל לא אתערבו קמיים
 ר"ל לא נתחוקו לעמוד לפניו וסוף מלאון כי מי סוף זס ערב את לבו (ירמיוס ל)
 ובחוקים תיקון ס"ג ר"קין ע"א סגירסא סס וסליק קדמאם דסוף תקיף קשיא
 על אחרא דסא כל דינין אתערבו עמיים וכו' (עו' יפ"ש) * יא (פי' סוקשא לו
 שאס כוונת סכתוב לאשמעיון ססיבת מיתת סכל סיתס מטעס ססיו לבדס
 כשרס ולא סיו סס אדס וחוס לסלול כיניסס א"כ סו"לל ויסי כסיותס לבדס
 מאי כשרס * משו"ס פירש כשרס דאשתמודע לעילא ססוף נוקבא דז"ל * ור"ל
 כי לפי שסיסס סיותס כשרסיס כשרס כי כולס סיו בחי' ריניס וגבורות ססס
 בחי' סנוקבא סנקרלת שדס תפוחין כמ"ס רז"ל כש"סכ כדרוש א' דקבלת שבת
 יעו"ש משו"ס ויקס קין על סכל אחיו ויסרגסו * א"כ אמר כשרס לרמוז לנו
 כי זאת סמחלוקת סיתס בזמן ססיס ערין שרש נשמטס כשרס ססיא נוקבא
 דז"ל ועדין לא נעקר שרש קין משס וירד לנוקבא דתסומא רכס כמכואר
 כסמוך * וכו' סיכו סנחלקו כעו"סו סשפל סכי כמי סיס מחלוקת כשורס נשמטס
 למעלס * וגס למעלס כלס סאי שורש קין ססוף דוינא * לחסוס שורש סכל
 ואכפייס ואטמרייס תחותיס (עו' יפ"ש) * יב (פי' עד שלבס קנאס ואתער קב"ש
 כסאי שורש קין סאמר לו איס סכל אחיו וכו' ואעברייס מקמיס כמ"ס ויאל
 קין מלפני ס * ור"ל שעקר סקב"ס מעולס סעליון את שורש קין ואין סכוונס
 על כל שורש קין רק על בחי' סגבורות ססייכייס לקין עלמו לחלקו ולבחוניתו

יג וכליר לאחוי בשקועא דימא רבא
 דמפסס דמעין עלאין יד ומנהוין נחתין
 נשמתין לעדמא אינש לפום ארחוי טו ואף
 על גב דטמירין אינון מתפשטין רא ברא
 ואתעבירו גופא חד ומרהאי גופא נחתין
 נשמתהון דרשיעיא חייביא תקיפי רוחא

ואפי' שס חלק טעוב טבו ושקעיס כנוקבא דהס"ר שסיא בינס של קליפת
 נוגס דכריאס כמ"ט רז"ל כפ"ב דה"י סקליפות וכמב"ש ש"ו ח"ב פ"ו ד"קן ע"א
 יג) פי' סימא רבא וסוד סדמעות ככר כחכארו כד"קלב אות כד וכד"קלו אות
 כס וסעולס משס כי סנוקבא וז"ל נקראת ימא רבא וכן מתבסמין סדמעות
 סודודיס מעיני ז"ל יעו"ש וז"ל מ"ט סכא וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא
 וכו' ר' ל שורס סבל נשאר ככל כנוקבא דחלי' כמו שסיס שס מתחלס דוגמת
 מס שסיס כעו"טו ספפל שסיס כשוס ונקבר כשוס ולשון שקועא סוה כופר
 ג"כ כוז' שמות ד"חי ע"א יעו"ש ונ"ל שסוק רומז ליסוד סנוקבא ולפי שסוק
 שקוע וקיני בולט כיסוד סוכר משו"ס קרי ליוס שקועא כמ"ט רז"ל כפ"א מ"ל לב
 יעו"ש ועו"ע מ"ט רז"ל במאמ"ר סדר"מ בר"ו סוף ע"ג וז"ל ודע כי קין
 וסבל סס טרין דמעין נחתו לתתא במלכות קין שורס קליפות וסבל שורס
 סדיניס וסבל לתבסם בשקועא דימא רבא וסיק חכמס סחתתו"ס דמכסמא
 דמעין עלאין אכל קין למטס רוחא תקיפא שקעיס כנוקבא דהס"ר ולא לתבסם
 כלל עכ"ל וכוס דכין למס לקין שקעיס כנוקבא דהס"ר שסיא בינס דקלי'
 דכריאס יען כי סוה שורס סקליפות ולסבל שקעיס בימא רבא כמלכות כי
 כמלכות נחתו"ס סדיניס (עי' ופ"ש) יד) סודו"ס כתבו רז"ל כש' סגלגוליס
 כחקדמס ל"ג אע"ג ע"א וז"ל ככר סודעתין כי קין מעורב מעוב ורע וסוד
 מוליד כשמות דוגמת סבל לאחוי ככו' כסוף אדר'ן וסכס מקעוב טבו מוליד
 כשמות לריקיס ומכחי' סרע טבו מוליד כשמות רשעיס וכו' יעו"ש כמלא כי
 כין מקין וכין מסבל יולא"יס כשמות סלדיקיס מכחי' טעוב שכס וסרשעיס
 מכחי' סרע שכס וז"ש ומכסון נחתין כשמתין לעלמא אינש לפוס אורחוי
 ר"ל כפי כוונתו בשעת סתשמי"ס ממשך כשמה ככו' או מקין או מסבל או
 מסרע שכס או מסטוב שכס וכומו שככאר לקמן ככוח יו יעו"ש
 טו) פי' אע"ג דסבל סוה בשקועא דימא רבא עכ"ו מתפשטין דא ברא כי
 יורד סבל משס עס נוקבא דאלילות לעולס סכריאס ומתחבר עס קין וסמן
 לתעבירו חד גופא כמ"ט רז"ל כפ"ג דה"מט וזס מחות לסונו כי כשסמלכות
 דולס לזון סקולוניס כסוד ומלכותו ככל משלס סוה מערססת ע"י קליפת נוגס
 וזו כסודו"ג וז"ל דנוגס יולא"יס כשמות סגרי"ס וז"ס קין וסבל שנעשו סס חד
 גופא ככו' באדרק ד"קמנו וכו' יעו"ש ומסס נמשכיס כשמות סרשעיס כמ"ט
 רז"ל ג"כ כפ"ס סל ברשית ד"ב סו"עג שכתב סס שמשס יולא"יס שכעיס אומת
 אסעטי ישרל יעו"ש וכן כתבו כדכידר סקודס משס רז"ל יעו"ש

טו מתרויהון בחדא סרקא דעתך אלא
דא לסטרוי ודא לסטרוי יו זכאין אנון
צדיקיא דמשדפי נשמתהון מהאי גופא

פז) פי' שאך אמרת ומסאי גופא וכו' דמשמע שאחר שגשעו קין וסבל נוק
אחד או נחתין מנסון נשמתיסון דרשייפא * וסלא כבר אמרנו כי כין מסבל
וכין מקין נמשכין נשמות טרשעים כמבואר בכות יד ואפילו אינם ככללים ז"בו
ותרץ לא רח' לסטרוי ודא לסטרוי ר"ל שמכל אחד ואחד בפ"ע נמשכים נשמות
טרשעים יו) פי' כי סנס כבר כתבנו בכות יד משם רז"ל כי מקין וסבל
נמשכים נשמות זדוקים ורשעים יעו"ש * אמנס יש ספרס בין המשכת נשמות
סדוקים להמשכת נשמות טרשעים * וסענין סוף כי סנס נשמות סדוקים
עיקרים סוף נלוות קדושים לא שנפלו מקדושתם סוף קליפת נוגס וסס מתקדושים
ועולים ע"י שכינתו ית' ואחרי שמתבררים ועולים למעלה לעולם העליון או
מושכים אונס סדוקים כבחי' נשמות בעו"ש * כמ"ש רז"ל ככ"מ ובפרט בש"סג
סקדנס עו שכתב סס וז"ל וסנס כאשר נחרב ב"סמק גלחס סשכינס כין סקלי'
לפי' שנסנשמות גלבו בנינסס אין סנס כח ויכולת לללאת מתוכס כיון שננסמו
נחטס * וע"י שכינתו ית' אשר עליוס נאמר כי ס"א אש אוכלס סוף נכנסת
בנינסס כדי ללקוט אותס כלוכי נשמות אשר נחטס ומעלה אותס למקום
סקדנס ומחדס ומורידס בעו"ש בגופת סאנסים וכו' יעו"ש * וע"ע סס
נסקדנס י"ב שכתב סס וז"ל ודע כי כאשר סניע ללאת סנסנח מתוך סקליפות
לכא בעו"ש סנס סס לריבים חללס לכוא בעיבור במעי סמלכות סקנס סעליונס
כדי לסיער ולסנקוקט סס מחללאת עומלאת וזחמת סקליפות אשר נסערכו נכותס
סדוהס נכותס ואמנס ססייתס סס בעיבור אינו סוס כי כפי נדר סנסנח כך
סיות לס כח וזכות לסתעכב סס כעטן סמללאת עד סתדרכך לנמרי וסחודס
וכו' יעו"ש * באופן כי אע"פי שיש כחי' נשמות סדוקים אשר סס נמשכים
מקין או מסבל שבקליפת נוגס מ"מ עיקרס סס נילוות קדושים לא סיררו
בקל' ועוד כי אין סדוקים ממשכים אותס בבנינסס כי אס אחר ברורס וסקונס
בעולם העליון ומסס ממשכים אותס למטס בעו"ש * וז"ס זכאין אנון לדיקוייא
דמשלפי נשמתיסון מסאי גופא קדוש וכו' אבל סמשכת נשמות טרשעים סוף
באופן אחר כי סנס ע"י מתשכת אבותס ואמס סרעס נעת סוונ סס מושכים
נשמות לבנינסס מבחי' סרע של סקלי' עלמס ססיא כחי' סוסמלל של קין וסבל
כמ"ס דוו' ויקרא ד"מט ע"ב וז"ל גס בלא דעת נפס לא עוב מלן סוף דעת
דא קב"ס * נפס דא סוף נפס דאנון משכין כעובדיינו לא עוב דסא מסע"א
אחמשכן עליוס נפסתא דלאו איסו עוב כגין דלא מכווני לביוס לקב"ס וכו'
יעו"ש * ופי' דברי סוו' סנו' כתבו דז"ל בפ"ב מש"מח וז"ל אמנס סעכ"ס אין
אין סנס רק כחי' נפס לבד מלד סנוקבא של סקלי' אך רוח ונשמת סכאוס
מן סוכר אין סנס לפי ססוכר דקלי' אסתרס וכו' וז"ס גס בלא דעת נפס לא
עוב כי סנספוט של סאומות סכאוס מסקלי' סנקרא רע ולא עוב סס נעשיס
בלא דעת לכן אין סנס רוחין ונשמתיסון * גס זס סוד מ"ס רז"ל מי סאין כו
דעת אסור לרנס עליו (אפילו ססוף ישראל) כי סנס מי סאין לו דעת סוף
נמשך מסקלי' סאין כו דעת וסמרנס עליו גורס סחפסעו סרממיס סעליוניס
ג"כ בקלי' אשר גס סנס אין דעת וכו' יעו"ש * וע"ע נכותינס סיקון ס"ע

קדישא דאקרי אדם יח דכליל כלא אתר
 דעטרין וברחין קדישין מרתחבראן תמן
 כצורא דאתפלא זכאין אתון חבריא
 דכר הני מלין קדישין דאתאמרו ברוח
 קדישא עלאה רוח דכל קדישין עלאין
 אתכלילן ביה אתגליין לכו מלין דעלאין
 ותתאין צייתין להו זכאין אתון מאריהון
 דמארין מחצרי חקרא דמלין אלין
 תנדרעון ורתסתכרון ברוח ותנדרעון
 למאריכון אנפין באנפין עינא בעינא וכהני
 מלין תזבון לעלמא דאתי הדא הווא
 דכתיב וידעת היום והשבות אל רבך

ד"ק ע"א שכתב שם ו"ל ורשיעייא כשמקסון משרין וממויקין ולא פועלין בסון
 לא כשא ועיבדי שרין כוונתו סו' בגין דרשיעייא כל שמסן וכל סווין דקב"ס
 וכל מלאכיס שרין לון ובגין כך לא מועיל לתון לא קמיט ולא שמסן קדישין
 ולא מלאכיא דלא תמיס לא מין כמיכו וכו' יעו"ש וסס סס כחי' סוסמא
 שגעי' נחש כחוס כמ"ס כס"ל תהלים סי' ל"ב ו"ל וסס כשכרא סקב"ס
 לאד"ס כל סנסמות שנכללו בו לא סיו לא נשמות של ישראל ואס לא סיס
 קוטא לא סיו סומ"ס יולאס לעולם ואחר שגטא נקערבו בו נשמות של סומ"ס
 וס"ס ארס ארס וכו' יעו"ש ועי"ע כס"ל תהלים סי' פ"ד באורך ולקמן באות
 מט באופן די נשמות טרשעים סס נמשכיס מסקלי' עלמס ומוכרס סוא שאינס
 עוליס לעולם העליון להחכרר סס שרין סס כחי' קליפות שסס פסולת וסוסמא
 ומס יחברר כסס וסוינו נמי דקאמר לעיל ומחאי נוסף נחתין כשמקסון
 דרשיעייא וכו' יח) הכליל כלא ר"ל שכולל נרנכ"י ואיכו ח"י כל אחר
 דאסתרס ולא עביר פירין שאין כסס רק כחי' נפס כמבואר באות סקודס
 אחר ועטרין וכחתי' קדישין מהחברן חסון וכו' עטרין סס כחי' סח"ג של
 סדעת סנקראיס חרין עטרין וכחתי' סס כחי' סח"ב דו"א סנעסיס מכס"י
 דאו"א כמבואר בד"קמא אות לו וכולס סס מתחברן חסון בו"א כחיבור אחר
 נמו חיבור האשכול משכ"ב א אחר שאין בו כחינת עטרין כלל כמ"ס באות
 סקודס רוח דכל קדישין עלאין אשכלילן ביה ר"ל שכל ספרזיפוס העליוניס
 נכללס בו"א כמבואר בד"קמא אות לו יעו"ש מלין דעלאין ותחאין לייתי לחו

בְּצִנְיָעוּתָא דְסַפְרָא כַּאֲדָם בְּאֲדָם אֲתַכְלִירוּ
 בְּתַרְיִן עֲלָאִין בְּכֻלָּל וּבְפִרְט' כֵּן וּבְאֲדָם
 אֲתַכְלִירוּ בְּתַרְיִן תַּתְּאִין בְּפִרְט וּבְכֻלָּל בְּתַרְיִן
 עֲלָאִין בְּכֻלָּל כְּמָה דְאֲתַמַּר בְּדִיוקְנָא דְכָל
 הַיָּי דִּיוקְנִין' בְּפִרְט בְּאַצְבָּעֵן דִּידִין חֲמִישׁ
 בְּנֶגְד חֲמִישׁ בְּתַרְיִן תַּתְּאִין כֵּן בְּאַצְבָּעֵן
 דְּרִגְלִין דְּאֲנֹן פִּרְט וּבְכֻלָּל כֵּן דְּהָא גּוּפָא
 לָא אֲתַחֲזִי בְּהַדְרִיָּהוּ דְּאֲנֹן לְבַר מְגוּפָא'

וסמך סת"ת סוף ר"ל ו' רבא ו'ק שבו סס נגד שית פרקין דתריין דרועין וסוסוד
 ו'ל'ו ועירא ו'ק שבו נגד שש פרקין רגלים וכו' כי כבר נתבאר שם סוסוד
 הוא ו'ק כנו' באורא ו'דוק יסוד עולם וכלול שיה בקרעופא כחוד עכ"ל
 ומש"ס נקרא יסוד עולם כי הוא כולל ו'ק כמו העולם' וסאי הוא דכתיב
 שוקיו עמודי שש ר"ל ולא אמר עמודי שיש לרמוז שם כלולים שית פרקין'
 בא) פי' בארם שהוא ו'ל' כללו בתריין עלאין שם ספרלוסיס טעלויניס מוא
 ככלל ופרט' כי מחלה הם מתלבשים בכחב"ד שנקראים כלל שאינם מתחלקים
 לפרט כמו אלכנות סיר ואח"ך מתפשט אורם בתריין דרועין ובאלכען וידין
 שם פרט' ובמלא שם כלל ואח"ך פרט' כב) פירוש וכו'ל' שנקרא ארם
 נכללו נ"ב בתריין תתאין שם הקל' וסחילוניס וסערא אחרא כפרט וכלל כי
 תחלה הם עולים וכללים דרגין בדרגין עם לסיס קרוסיס ופוגעין באלכען
 דרגין שם פרט ואח"ך עולים עוד יותר למעלה עד סוסוד וז"ל כמ"ל באות
 ח שהוא כלול וכלל שיה בקרעופא כחוד' ובמלא שם פרט ואח"ך כלל'
 וכו' הוא לטון פ"ג דספ"ד ואח"ך חזר הרש"י כי ו'ל' לפרטי ואמר בתריין עלאין
 בכלל וכו' (כג) מהרשו"י סיה לומר באלכען דרגין ו'דוק יסוד עולם דאנון
 פרט וכלל אך מילין לסוכיר זה מפני כבוד לדיק יסוד עולם וסמך על מה
 שזכר בתחלת לשונו וכלל שיה בקרעופא כחוד' דמנח שמעין סוסוד הוא
 ככלל' ופירושו הוא כמו שכתב רז"ל בש"ס בענין סוד תחום שבת ד"סג ע"ב
 וז"ל כי הנח"ס הנחם הם ורכין לבר מגופא אשר שם הוא עיקר אחיות סחילוניס
 וכו' ובנדע בי הנדלים הם כה"י כי לו תחוספו מחדש כי כל עיקרו של ו'ל'
 אינורק ו'ק שם תח"ת כה"י וכתעלי ונעשו חב"ד תח"ת וסופרך לסתחדש מחדש
 בסוד תוספת את הנח"ס וכו' וכן כתב שם בעמוד ד' וז"ל וסנח נתבאר כי
 כל אחת סחילוניס הוא כנה"י לפי שם לבר מגופא וכבר ביארנו כי הקל'
 שולטים כנה"י ובפרט אחר שחטאו ישראל בעו"ה וכו' יעו"ש' כד) פי' בא
 ליתן טעם למח' און עולים הקל' כ"ל לנה"י דווקא שנקראים לבר מגופא
 במבואר באות הקיים ואינם כללים נס בגופא דז"ל עלמו' לסכי אמר וז'ל'
 גופא לא תתמו בהדריסו' ר"ל שאין לסס גוף גשמי ככני ארם כדו' שעז' וסיס

ובגין כך לא הוו בגופא * דגופא אעדיו
 מניהו כס אי הכי מאי ועמדו רגליו פיום
 ההוא * אלא רגליו דגופא מאריהון דריגין
 למעבד נוקמין * ואקרון בערי רגלים *
 ומנהון תקיפין כי ומתאחדן מאריהון דריגין
 די לתתא בכתרין התאין כי תאנא כל אנון

לסס אחיוס בגופא קדושא דו"א כמו בני אדם ששמשם נאחזת בכל העולמות
 כמ"ס בד"קמא אוח מר * ומאי דנקט לשון לא אחתו ולא אמר דלית לחו
 גופא * סוף מעשה שכתבו לעיל בד"קמב אוח כו משם רז"ל כי יש לססג"א
 גוף רוחני רק שאינו גוף גשמי סכראס לעינים ולכן אמר לא אחתו * וחוד
 ליתן טעם כי באמת למס מעיקרא לא נעשה לסס בחי' סגוף ואמר משום דאנו
 לבר מגופא ר"ל שסס לבר מגופא קדושא ואין לסס שום שורש וענף אפילו
 כמ"ס דו"א כי אע"פ שכללים דריגין כדרגין עם אטוס קדושים ועולים עד
 כמ"ס דו"א וסו מסיבת עונות סתתוטיס ולת מחמת שסס נשרשים שס ח"ו
 כשאר אטוס קדושים * ובגין כך לא סוו בגופא ר"ל לא סיס לסס בחי' סגוף
 ככני אדם * וכ"כ בור' ויקטל ד"ריר ע"כ ו"ל ועל רוח רח אנון חסדיו קדושו
 כד סוו מספריי מסחי עלמא סוו עשין לון כארון * דסא סג"א לא מתקנן
 בגופא ולאן אנון ככללא דגופא דאדם ובגין כך לא לתברו גופיך לססוא
 סג"א בגין דלאן אנון ככללא דאדם וכו' יעו"ס * בה * פי' קא ס"ר כי מס
 שזמר סכתוב ועמדו רגליו כיום ססוא וכו' סכוונס סיא על כתיבן מסאכין *
 ומדקרי לסו כשס רגליו משמע שסס נשרשים ונאחזים כרגליו דו"א ממס ונמלא
 שסס ככללא דגופא שאין רגליו כלל גופא * שחרי לקנן כסמוך כמי מייטי
 רחוס על סמלאכיס שסס ככללא דגופא קדושא ממס שמלכו סנוכר כסס
 לשון סשיך כבעל גוף כמו עינים וידים * וכיוכל * דאי משום דכללים דריגין
 כדרגין ועולים עם אטוס קדושים עד סרגליו לא סוו קרי לסו כשס רגליו כי
 אינס עולים שס כ"ף דרך אגב מחמת עונות סתתוטיס ולא כדרך עיקר *
 ותרך לא רגליו דגופא מאריסון דריגין וכו' ר"ל כי מ"ס רגליו ססוא לשון
 סמורס על סגוף וו"ס דגופא לא נאמר על כתיבן מסאכין כס"ד לא קאי על
 מאריסון דריגין שסס מלאכיס קדושים וסס ככללא דגופא דו"א ולכן כקדאוס
 רגליו כלסון סמורס על סגוף * ולפי שסס בחי' דיניס וגבורות משו"ס נקראו
 על על סרגלים שסס בחי' סנו"ס בחי' דיניס * ומנאסון תקיפין ר"ל ומקתסס
 סס דיניס תקיפין וסס אוחס של רגל שסל * ואי גרסוין דאיני תקיפין חתי
 ספיר טפי סר"ל שמשו"ס נקראוס בעלי רגלים משום דאנון תקיפין
 בו * ר"ל אכל מאריסון דריגין די לתתא שסס מספירא דמסאכא חסס אע"פ
 שכללים דריגין כדרגין סס מתאחדן ככתיבן תתאין שסס בחי' כלוס שססכרו
 דנסין מכללא דגופא קדושא * בו * פי' כל אוחס ספרלוסיס סאלובסיס בו"א
 כונס נעשים אחרות גמור וסאור כמשך מפירוף זס לפירוף זס ונאחזים ד"כ

תקוני דלעיקרא דבגופא קדישא כדלא
 דאדם • אתמשיך דא מן דא • ומתאחדן
 דא בדא ואשקון דא לדא כמה דאתמשיך
 דמא בקטפין דורידין לדא ודדא להבא
 ולהבא • מאתר דא לאתר אחרא • ואנון
 משקין דגופא • אשקיין דא לדא מנהרין
 דא לדא עד דאנהירו כלהו עלמין
 ומתברכן בגיניהון כס תאנא כל אנון
 בתרין * דלא אתכלילו בגופא • פדהו
 רחיקין ומסאבין כס ומסאבין כל מאן דיקרב
 לגביהון למנד ע מנהון מדין :

תאנא מאי תיאובתא דילהון לגבי תלמידי
 חכמים ל ארא משום דחמאן ברוו גופא

וסאור שבחוכס נמשך מוס לוס מא"ל לאו"ל ומאו"ל לזו"ן כרמיון סוס שמשך
 כשכילו הנדדים לוס ולוס • כלו"ו ווס סוף הסתכללות סעיקרו משא"כ סעורין
 מסאבין שאע"פי שכללים דרגין ברננין עס לסיס קדושים אינו כדוך חיבור
 וקישור ח"ו כרמיון סעולמות ומשו"ס אמרינן דלא אתכלילו בגופא קדישא
 כח) פי' אפא לרבות גס כחי' סערין וסרוקין וסלובין סיוולאס מעיפות
 קקרי וכוילא שאיגס ככללים כגופא קדישא וספילו אותס סכסרין וספיקין מסכל
 כמ"ט באדרא כסמך סס ככללים מעט כגופא קדישא ואיגס מסאבין כל כך
 אפי"ס כלסו דחוקין ומסאבין • כט) ד"ל וגס מסאבין כל מאן דיקרב לגבסון
 למנדע מכסון מלין כענין בלעס סרשע שנתקרב אללס למנדע מכסון מלין
 ססורך לטמא עלמו עס אתוכו כנו' כזו חיי שרס ד"קבס ע"ב יעו"שכ ואע"פי
 שאין טמא עלמו מרובו סס מטמאין אותו כעל כרחו דסכי דייק לישנא
 ומסאבין כל מאן דיקרב לגבסון ומאן כל כי אעפ"י ססמירו חז"ל כמסכת
 סססרין ד"קא ע"ל לשאל כשרי שגן ושרי כוכיס וכוילא וכמו ספסך מר"ן
 ו"ל כש"ע א"ח סו' ש"ז סעו' י"ח יעו"ש • כ"ז סוף מלך סרין אכל מ"מ סס
 מטמאין אה כל מאן דיקרב לגבסון למנדע מכסון מלין וכ"ס סרגילין לוחן
 לסס סלס ווס סוף איסור גדול כמבואר כמסכת מגלס ד"ג אסור לאדם שיתן
 עלוס לקיורו בליגס חויסין שגא שד סוף יעו"ש • ל) סכי כמי איתא סענע

קדישא וּלְאַתְּכִלְלָא בְּהוּ בְּהוּא גּוּפָא לְאוּבִי
 תִּימָא אִי הֵכִי הָא מְלֵאכִין קְדִישִׁין וְלִיתְהוּן
 בְּכִלְלָא דְגּוּפָא . רָא . רַחֵם וְשָׁלוֹם אִי
 לִיהוּן לְבַר מְכִלְלָא דְגּוּפָא קְדִישָׁא . לָא
 הוּוּ קְדִישִׁין לְבַר וְלָא מִתְקִימִי . וּכְתִיב וּגְוִיתוּ
 כְּתָרְשִׁישׁ וּכְתִיב וּגְבוֹתֶם מְלֵאוֹת עֵינַיִם .
 וְהָאִישׁ גְּבַרִיָּא בְּלָהוּ בְּכִלְלָא דְאָדָם בְּר
 מֵהֵנִי דְלִיתְהוּן בְּכִלְלָא דְגּוּפָא . דְּאֵנּוּן
 מְסֵאֲבִין וּמְסֵאֲבִין כָּל מָאן דִּיקָרֵב בְּהַדְרִיהוּ
 לֵב וְתֵאנָא בְּלָהוּ מְרוּחָא דְשְׂמַאלָא דְלָא

כזו אמור ד"פ ע"ב ו"ל דס"א תיאובתא דרוחי מסאבין לגבי גופסין דיש"א
 איתו כגון דהסתק מניסו גופא קדישא ובמנא קדושה איתין לאתחכרא יעו"ש
 ועי"ע בסבא דמספטים ד"קיא ע"ב וד"ק"ב ע"ב טעם למס סס נכספים
 ומשחקים על סידרים יעו"ש . ולא ססט"א לבר סס מזווגין עם בני אדם
 אף נס חסדים ובאים שדים נקבות אלא סאנשים ושדים זכרים אלא סאנשים
 כמ"ש רז"ל בש"ס כדרוש ז' דלוגס וכדרוש ז' של ססוכות ועי"ע כזו כראשית
 ד"כר ע"ב וד"כס ע"א : לא) פי' לפי דברך שאמרת דכל אינון בתרין דלא
 אחכללו בגופא כלסו דחיקין ומסאבין וסרי סמלאכים סס בודאי קדישין ואע"פ
 ליתסון בכללא דגופא קדישא וא"כ אין סכרח לומר שבתרין תתאין דלא ככללו
 בגופא קדישא סס דחיקין ומסאבין ותדן לא דח' אי' לסוון לבר וכו' אלא
 סמלאכים סס בכללא דגופא קדישא דו"ן : לב) פי' ולא סיו סמלאכים סיים
 וקיימים לעולם אף סיו מתים כשדים כמאמר חז"ל שששים יש לסס שלשם
 ככני אדם ותדן מניסו ססס מתים ועי' כזו' כראשית ד"מח ע"א וד"כס ע"א
 יעו"ש . ואע"פ סס שנס בני אדם ססס בכללא דגופא קדישא כמ"ש רז"ל בס"ד
 מש"טל סס מתים זה מסיבת טעם אר"סר : א"כ ססס אע"פ סכני אדם סס
 מתים סיינו דווקא גופס אכל נשמתס אי"ס בטלס עולמית אכל מאן דנסיק
 מכללא דגופא קדישא ססס נס נשמתו בטלס לגמרי כדמיון ססט"א שעתידס
 לסתבעל לגמרי מכל וכל וכן סדדים כמיתתס סס מתבעלים לגמרי כדמיון
 נסס סססמית ואין נשמתס עולם למעלס לסכלל בגופא קדישא דז"א
 לג) פירושו מכורא כזו' חזריע ד"מח ע"ב שכתב סס וז"ל תניא כדרא עלאס
 וספרא דלניעותא כד אכתרי אדם נחת כדיוקנא עלאס קדישא ונחתו עמיס
 חרין רוחין מתרין סטרין מימינא ושמאלא כללא דאדם ורוחא דמימינא אקרי
 נשמתא קדישא ויפא באמיו נשמת חיים ורוחא דשמאלא אקרי נפש חיים ופופ

אתבסם באדם משתכחין לר ונפקו מכללא
 דגופא קדישא ולא אתרבקו ביה ובגין
 כך פלהו מסאבין לה ואזלין וטסין עלמא
 ועיילין בנוקבא דתהומא רבא

אזיל ונחית מעילא לתתא ולא אחישבא כסדי אחרא כד סוס עייל שכתא וסוס
 חב אדם אתעבירו ממסות רוחא דשמלא כריין מתפשטן בעלמא ולא אסתיים
 גופא דילסון ותתכרו כסאי גופא דאדם כדכורא ונוקבא ותחילו בעלמא וסין
 אקרון נגעי כני אדם עכ"ל ופירושו סוף כי נפש חיה סגו סוף לילית כמ"ש
 בור' בראשית ד"ל ע"כ וכסיות ערין אד"ס מוטל בגולם ועדין לא נפת באפיו
 נשמת חיים אזי בלית שסיה סוס ראשונה ליכנס בתוכו כדמיון סמת
 שבאים עליו פסע"א ונער כס סק"כס ואזי נכנסה בו נשמת רוח חיים מור"ן
 וכשרתה לילית שאין לה עוד תקום אזי כרחס לה לכרכי סיס כמבאר כ"ז בור'
 ויקרא ד"ע ע"א יעו"ש ובוס יוכן כונת זוסר חוריע סגו שאמר ונחתו
 עמיס תרין רוחין וכו' פי' שסס רוח חיים ולגיות גס זסו מ"ש סס ולא
 אחישבא כסדי אחרא וכו' כי לא כתייבסה לילית עם נשמת רוח חיים אלא
 כרחס נכרכי סיס באמור' ומ"ש כד סוס עייל שכתא וסוס חב אדם וכו' ר"ל
 שזו לא סיס אד"ס חוטא וגס סיס ממחין לסודווג עד ליל שכת סיס מבני
 טקלי' לגמרי כמס"ל באות ד"לת אך ע"י שחטא גרס בעגונו שלא יתבעלו
 סקליפות ותשאר לילית קיימת וגס גרס בעגונו שיפלו ניגולות סקרושס בתוך
 סקליפות דסיינו שיצקו לניגולות סקרושט בסוד טיפת קרי וקבלתם לילית ומסס
 נכראו שדין ורוחין ומיזיקין שסס נכראו כע"ש בין ששמשות כמבאר באורך
 כד"קמב אות נו יעו"ש וסיינו ססייס אתעבירו מהסות רוחא דשמלא כריין
 מתפשטן בעלמא ולא אסתיים גופא דילסון ומ"ש ותתכרו עסאי גופא דאדם
 כדכורא ונוקבא וכו' ר"ל ואותם הרוחין וסדדים סגילרים סגילית סס באים
 ומתחממוס אלל כני אדם שדים סוכרים אלל סגסייס ושדים סנקבות אלל
 סאכסייס כמס"ל באות ל"מד' ומס שגולר מאותו חיומוס סס בקראיס נגעי כני
 אדם ועי"ע בור' בראשית ד"מו ע"כ באורך כמלא סכל הרוחין וסגילין וסשרין
 סס יצקו מרוחא דשמלא ססיה לילית ולא אתבסם באדם ר"ל שלא ככללס
 ונתבסמה בגוף סקרוש של אד"ס מ"ש סס משתכחין דר') פי' כי אע"פי
 שחלקתם סיו בגופא קרושת דו"א ע"מ אחר' סס יצקו מכללג דגופא קרושת
 כסוד טיפת קרי ולא אתרבקו ביה לא אתרבקו בלילית דקוסי גופא מסאבא
 ובגין כך כלסו מסאבין דה') פירושו מבאר בור' בראשית ד"מח ע"א וז'
 כיון דנפיק קרושתא דיומא ולא אשתלימו (ר"ל כי סבורים סוו כי מס שלא
 נעשו לסס גופין סוף ממתת שכבר נכנסס קרושת שכת וסיו ממתינוס עד
 שיצא נשמת שיחזור סק' כה לעשות לסס גופין סמינס כשדוקין דנפיק קרושתא
 דיומא וזא אשתלימו אזי כועסייס) נפקי כענמא ושטאן לכל סערין וכד אסתדס
 יומא כמעלי שמתא וכו' כל רוחין ועלעולין ושרין וכל סרתא דמסאבא כנסו
 עמורין ועלין כעיקא דרוחיא דנוקבא דתס"ד וכו' יעו"ש ווס מ"ש סכא ואזלין
 וטסין עלמא ר"ל בשאר ימות סחול וכערב שכת סס עיזיין בנוקבא דתס"ד

לו לאתדבקא בההוא דינא קדמאה דאקרי
 קין דנפיק בכללא דגופא דלתתא ושטין
 ושטין כד עלמא ופרחין ולא מתדבקן
 בכללא דגופא ובגין כך אנון לבר מכל
 משריין דלעילא ותתא מסאבין אנון כהו
 כתיב מחוץ למחנה מושבו לו וברוחא
 דאקרי הבל דאתבסס יתיר בכללא דגופא
 קדישא נפקין אחרנין דמבסמן יתיר
 ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן בלהו תרין
 באוירא ונפקין מהאי כללא דאלין מסאבין
 ושמעין מה דשמעין מדעילא ומגידו
 ידעי לתתא דקאמרי להו :

ופי' נוקבא דתס"ר סוף כינס דנוגס דכריאס כמס"ל באות יב
 לו) סנס נחכאר כבר באות יב כי קין סוף נשקע כנוקבא דתס"ר יעו"ש
 וקאמר שטעס שרופים לאתדבקא בו לפי שיכל בכללא דגופא דלתתא ר"ל מפני
 שיכל עכ"פ בגוף גשמי ולפי שסס אינס ככללים אפי' בגופא דלתתא משו"ס
 מתאזים לאתדבק בו ולכן נקרא קין לפי שהוא קן ומדור לסט"א כנו' בספ"ד
 וכו' בראשית ד"ב ע"א יעו"ש רז) פי' עד עכשיו דברנו בכחית סרוחין
 דנפקין מרוחא שמשא דלא אתבסס בארס שכולס רעים וחתאים אכל ברוחא
 דאקרי סבל שסוף בחי' סבל עלמו דאתבסס יתיר בכללא דגופא קדישא כל'
 דלא נפיק מכללא דגופא קדישא לגמרי כמו קין כי סוף נשאר כנוקבא דאל'
 כמס"ל באות יב סנס כאשר מתפשט אלל קין כנוקבא דתס"ר כמס"ל באות טו
 אז וילאזס ממנו רוחין ושרין אחרנין דמתבסמן יתיר כמ"ס רז"ל כפ"ג דש"מט
 ח"ל ומסבל עו"ר ובר וילאזס סהדים סתלויס באוירא שמטויבין לבני ארס כנו'
 כו' פקודי ד"רסח כי סרע אשר שס סוף טוב ומחוק כי סס וזכרים יעו"ש
 ועי"ע כס"ס בראשית ד"ב ריש ע"ד ומ"ש ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן
 וכו' פירושו מכוואר כו' פקודי ד"רסח סנו' שכתב שס ח"ל ולין רוחין דלא
 אתמסרו למגלס בעלמין ואתחווין ולא אתחווין וכו' ולין קיימי למרחש כסין
 לבני נשא כגין ולין לא קיימין כטוינפא דמסאבא כל כך כאחרנין וכו' ולין
 פרחי באוירא ואתאישו לסערא דילסון כגין למעבד כסין לאינון די כסערא
 דקדושא וכו' יעו"ש ור"ל שסשרין סיוולאזס מסכל אינס נעשים כגוף וגולס

וְתֵאנָא בְצַנִיעוּתָא דְסַפְרָא לַח כִּיּוֹן דִּיאֲתַבְסָמו
 דְּעֵילָא כִּלְלָא דְאָדָם גּוּפָא קְדִישָׁא *
 דְּבַר וְנוֹקְבָא אֲתַחֲבְרוּ זְמָנָא תְּלִיתָאָה *
 וְנִפְקֵי אֲתַבְסָמוּתָא דְכִלְלָא * וְאֲתַבְסָמוּ עַלְמִין
 עֵלְאִין וְתַתְּאִין טל וּמִכָּאן אֲשַׁתְּכִלְרַ עַלְמָא
 דְּלְעֵילָא וְתַתָּא * מִסְטְרָא דְגּוּפָא קְדִישָׁא
 * וּמִתַּחֲבַרְןָ עַלְמִין וּמִתַּאֲחַדְןָ דָּא בְּדָא *

בעולם ככני אדם וסוף מלשון גלמי ראו עיניך לא סם כראים ואינם כראים *
 ו"ש ומחזקין בנוסח ולא מתדבקן ועוד עי' כו' ויקרא ד"כס ע"א ו"ל ת"ח
 כלין זינין כישין אית תלת דרגין לין על לין דרגא עלאס דילסון סכסו דתליון
 באוריא * דרגא תתאס דילסון אינון דחייבין ככני נשא ולענין לסו כתלמיסו
 בנין דכלסו חליפין ככלבי * ואית דרגא עלאס עליוסו דאינון מעלאו ותתאי
 ולין מודיעי לים לבר נש מלון מנסון כדויבין ומנסון קשוט וכו' וע"ש * ולפ"ז
 ל"ל כי מאו דסיים סכא על אותס סתליון באוריא דשמעין מס דשמעין וכו'
 סס מנידיס דברי אמת בלא תערוכת שקר כמו כת סתמלעית (לח) סי' כי
 כיון שגולדו קין וסכל ולקחו לתלקס כל בחי' סגבורות וסדינים שסיו כו"ן
 כמט"ל בלות ס ואות ע וכתבסמו וז"ן ססס גופא קדישא ססגבורות שסיו כסס
 אז חזרו וז"ן לסתחבר ומנא תליתאס לסוליא נשמת שח * ועי' זוג זס כסס
 סתכסמותא דכלא ר"ל ילאס נשמת שח שסיא סתכסמותא דכלא דו"א דנוקבא
 כמ"ס דו"ל כש"ספ דראשית ד"יב ע"א וכס"יב מש"טל נשמת שח סיתס מכחי'
 ס"ח דו"א סתות שליס ומכחי' פרשימו של ס"ח שמלד סנוקבא * ואע"פי סווג
 של אד"סר כרי לסוליד שח סיס אחר ק"ל שנים עכ"ז נשארו בחי' לו סתסדים
 כו"ן כמ"ס כסגסת מסרח' ז"ל כפ"יג מש"טל סנו' וז"ל וכוס תכין סכל ומן
 שלא כלו סמ"ן וסמ"ד סראשוניס אינס כלאיס אחריס חדשים לזורכו ולזרכס
 למ"ד כו ולמ"ן כס עכ"ל * ואז עי' ווג סקדוש סוס סתכסמו עלמין עלאין
 ססס כריאס וילידיס * וגס עלמין תתאין שגס סעשויס ועולס סגשמי סואח כי
 עכשיו כולס סס וינסין מכחינת סתסדים של זס סווג ולכ ככתלסס כומן
 סולדת קין וסכל ססיו נכרות ודיניס * טל) פי' ומוס סווג סשלישי סוסכוסס
 ססיס מסערא דגופא קדישא שלא סיס ככתלסס דקוויא תקיפא אטיל כס זוסמא
 דדינא קדישא זוסמא ססיה כס כתלסס ככר נעלוס קין וסכל * ססס זוס סוג
 אשככלל עלמא כי כולד ממכו שח שממנו נגמר וסוסתת סעולס סעליון וסתחחון
 כמ"ס דו"ל כש"ספ כראשית ד"יב ע"א וז"ל וימלא ששת כולו רחמים כי כולו
 חקרים וכולו טוב וככחי' זו נקרא שח כי ממנו סוסתת סעולס עכ"ל *
 (מ) פי' ועי' זוג זס נתחברו סעולמות כולס כי כרי לסוליד נשמות חדשות
 ריך סתקסרו כל סעולמות ז"כ וז"כ כמט"ל כד"קמא אית כון כי וז"ן עוליס
 מ"ן באו"א ואו"א מעליס מ"ן לא"א וז"א לעתיק עד רוס סמעלות ססוא ס"ס

תָּמַר דְּלֵא סִלְקָא דָּא בְּלֵא דָּא וְעַל הָאִי
 תַּנִּינָן מַד מֵאֵן דְּאִפִּיק גְּרַמְיָה בְּהָאִי עַרְמָא
 מִכְּלָלָא דְּאָדָם • לְבַתָּר בְּד נָפִיק מֵהָאִי
 עַלמָא • לָא עֵייר בְּכִלְלָא דְּאָדָם דְּאִקְרִי
 גּוּפָא קְדִישָׁא אֵלָא בְּאֲנוּן דְּלֵא אִקְרוּן אָדָם
 וְנָפִיק מִכְּלָלָא דְּגּוּפָא מֵה רַחֲמֵי תוּרֵי זְהָב
 נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקוּדַת הַבְּסָף • דְּאִתְּבַסְמוּ
 דִּינָא בְּרַחֲמֵי • וְרִית דִּינָא דְּלֵא הוּי בֵּיה
 רַחֲמֵי וְעַל הָאִי בְּתִיב נָאוּ לְחִיךְ בְּתוּרִים

הוא כדמיון אילן סתמר שאינו מוליד פירות חשובים וגמורים עו אשר יפודו
 הארזים עליו מסוככות של אילן סוכר כנודע ענין זה אצל כל ארס וכפי
 זה יסו סדמיון עולם יסס בין לפי פשוטם שלשון וכין לפי קישור הדברים
 עם מה שאמר אח"ך ועל סאי תנין וכו' וכמו שנבאר בסמוך ועיין מש"ל
 בד"קלס אית על פירוש אחר יעו"ש ושניהם הם אמת דסא וסא אית:סו
 מד) ר"ל סואיל ואמרנו שנוקבא היא מתבסמת ע"י הדבורא ולא סלקא דא
 בלא דא משר"ס גם הארס לרין לישא אשה כדוגמת עולם סעליון ולכן מי
 שמואל את עלמו בעו"סו מכללות הארס שאינו נושא אשה כדו שעל ידם יסו
 נקרא ארס אחרי פטירתו אינו נכנס בכלל דגופא קדישא דזו"ך שנקראו ארס
 ר"ל אין מכניסין אותו במחלתו של סק"בס כמ"ס חז"ל במסכת ברכות ר"יוד
 ע"א ע"פ כי מת אהא ולא תחיס מת הוא בעו"סו ולא יחיס לעו"סב א"ל
 מאי עעמא כולי סאי א"ל משום דלא נסיבת אהתא וכו' יעו"ש • לא באינון
 דלא אקרון ארס ר"ל לא נשמתו נכללת עם סחיוגים שאינם נקראים ארס
 משום דלא אהכלילו כגופא קדישא כמס"ל כד"ס ע"ב כל אינון כהרין דלא
 אהכללו כגופא וכו' • וכ"כ בסקדמת סזו' ר"י ע"א וז"ל ומאן דאהתעט ספור'
 נקבול אעזיר דיוקנא דכלול כל דיוקנין וגרס לססוא נאר דלא נגדון סימיו
 ופגים קיימא קדישא מכל סטרוין ועלים כתיב וילאו ורואו כפגרי סאנשים
 ספושעים כו בו ורואו' דא לבגופא • ונשמתיס לא עיוול לסרנודא כלל ואטרוד
 מססוא עלמא עב"ל • וכמה מיני חילוקים יש בענין זה וכבר סאריך סרחוב
 בום מו"ד סר"ב רשב"א כר"י כתיבירו שעל סער הגלגלים סנדפס מחדש
 סקדרא בני אסרן • וסרוסם לעמוד על אופני סחלוקים ועיין סס בסקדמס ו"א
 באות מב ואתא מג ובלוויס אשר סס • ועי"ע בוו' בראשית דמח ע"א ור"ל
 ע"א ור"קכו ע"ב • מה) פי' כי תודי וסב היא מין תכשיט וסב עשוי עסין
 עסין וסא מקיף על סלחיים ועל דראש ומנסג נשים וקרות לחרו כן עס
 לגס כדולת כמו סנחגים לעשות כן גם כומן סזס ועי' סדולת יסכר תכשיט

צוארך בחרוזים * בתורים * כמה דכתיב
תורי זהב נעשה לך * בחרוזים כמה דכתיב
עם נקודת הפסוק מו צוארך בכלל דנוקבא
דא מטרוניתא * אשתכח בי מקדשא

טאר טאר * ואס אין ידס משגת לסניח עמסס כדולת לפחות יחברו ע"ג
סתורים נקודות זכס קעניס במין חכברורות כדי ליפנת סתורים ססס * אכל
אין מסמכסג לעשות אותס סחכברורות מנקודות כספ כי אדרבס עי"ו וסיס גרעון
גדול לתורים ויותר טוב לסניח סתורים פשוטים כך כלי חכברורות כלל מלעשות
לסס נקודות כספ * וא"כ סיכי קאמר קרא תורי זכס נעשס לך עס נקודות
סכספ * אל ססוסכ סוף רמו לנכרות זכסכפ סוף רמו לחסדים ורמו סוף
דקא רמוי אר"ל לנוקבא על מתוק גבורותיס חסדים דו"ל * ועל סאי כתיב
ר"ל ועל סוד זס ג"כ כתיב כאוו לחיך כתורים וכו' כתורים כמס דכתיב תורי
זכס רמו לנכרות * כחרוזיס כמס דכתיב עס נקודות סכספ רמו לנכרות *
(עי' ופ"ט) * מו) סכי גרסינן לוארך בכלל דנוקבא דא מערוכיתא אשתכח
בי מקדשא דלעילא וירושלים דלפתח * וכל דא מדאחכסמת וכו' ומאי דכינו
כינו נמחק בן סניוסא ברפוס קדמון וסוף גי' גרסא ככוס * ופירושו סוף כי
ססס ככר אמר לעיל ססתורים סס רמו לס"ג * וסחרוזיס סס רמו לס"ח *
ונודע כי דרך סמיתוק וסביסוס סוף איתערבו ויתחברו טיפת סחסדים עס
טיפות סגבורות כי זסו סוד סכתוב סאמר תורי זכס נעשס לך עס נקודות
סכספ * ר"ל סיסיו תורי סוסכ ככללים ומחוכרים עס סכספ ססס סחסדים *
וא"כ קסס דאמאי אמר קרא כאוו לחיך כתורים ליארך כחרוזיס * ססניח
סתורים ססס סגבורות בלחייס וסחרוזיס ססס סחסדים בלואר כל א' במקוס
אחד כפ"ע ומסרואו סיס לומר כאוו לחיך כחורים וכחרוזיס ולא יאמר לוארך
מש"ס אמר סרס"כ כי ז"ל כי מ"ג סכתוב לוארך מלתא אגב אורחיס אתא
לאשמעינן * וסענין סוף כי כ"סמק נקרא לואר כמכואר בוו' ויגס ד"רע ע"ב
ויפול על לוארו כנימין וכו' וכ"כ רש"י ז"ל כביאור פסוק זס סכסס על סני
מקדשים יעו"ש * וגס ירושלים נקראת לואר כמו סתרגס וינחן (ישעיס סי' ח'
פסוק ח') ער לואר יגיע ער ירושלים ימעו יעו"ש * וכן סי' רש"י ז"ל סס
ודר"ק וסמלודות יעו"ש * וכמלתא סתיבת לוארך סוף רומות לכ"סמק ולירושלים
דסי מנייסו ספקת * ואור כ"סמק וירושלים סס רמו ליסוד ואלכות דנוקבא
דו"ל כמכואר כסוף אר"ז וו"ל ומאחכסמת נוקבא ומתברכא סאי ק"ס סק בנו לנו
אתר דאקדי ליון * ליון וירושלים תרין דרגין אינון וכו' וסאי אתר אקדי קורס
וכל קודשים דכורא עיילין תמן וכו' יעו"ש * וסנס ססרת סיסוד סוף למעלס
מסמלכות וסמלכות סססו ירושלים סוף למעס ממנו ואשמעינן קרא אלס סגבורות
כלבר ססס מתכסמין כחסדים אל גס כלי סיסוד דנוקבא סנקר"ל כ"סמק וגס
עורת סיסוד סנקראת ירושלים סס כמתקיס כחסדים סנקראתס חרוזיס * וו"ש
ליארך * ר"ל מאי דאמר קרא לוארך ולא אמר כאוו לחיך כתורים וכחרוזיס
סיינו כדי לאשמעינן כי בכלל דנוקבא דא מטרוניתא * ר"ל סככלל סביסוס
אל נוקבא דו"ל אשתכח כי מקדשא דלעילא פסוף כלי סיסוד סלס וגס ירושלים

דלעילא וירושלים דלתתא מו וכל דא
 מדאתבסמת בדכורא ואתעביד כללרא
 דאדם מן ודא הוא כללא דמהימנותא
 מאי מהימנותא דבגויה אשתבח כל
 מהימנותא מנו ותאנא מאן דאקרי אדם
 ונשמתא נפקת מניה ומית אסיר למיבת
 ליה בביתא למעבד ליה לינה על ארעא
 משום יקרא דהאי גופא דלא יתחזי ביה
 קלנא דכתיב אדם ביקר בל ילין אדם
 דהוא יקר מפל יקרא בר ילין מאי
 טעמא משום דאי יעברון הכי נמשל

דלתתא מניה שפיל עטרת סיסור שנס סס נכתבנו מו (פירוש וכל דא
 דאמרינן שכתבסמו נס כלי סיסור וסמלכות סוף מדאתבסמת בדכורא ר"ל
 בזמן שמדוונת עס ו"ל שער' ויסו נקראים בשם אדם משא"כ קודם סווג
 כי אע"פ שסס בחי רב'ון עכ"ז סס נקראים פלב גופא כמו שביארנו באר"ו
 ד'רלו אות ז ולעיל בר"מב אות יג יעו"ש וכלו' שסס סמכות שסס עדין
 לא נכתבסמו אס כן איד יתבסמו כלי סיסור וסמלכות עלמס מוח) פירוש זס
 יוכן כמ"ש בזמנ תדומס ד"קסא ע"כ ו"ל כי ס' סוף סלסוס דא איוסו כללא
 דכל רוא דמסימנותא כללא דכל אורייתא כללא דעילא ותתא ורוא דא
 איוסו כללא דכל רוא דמסימנותא וסכי סוף ורואי כללא דכל אורייתא דרוא
 איוסו רוא דתורס שכתב: ודא איוסו רוא דתורס שבע"ס וכלא חר כללא
 דמסימנותא בגין דאיוסו סס מלא דאיוסו רוא דמסימנותא ומאן איוסו ס' אחר
 ושמו אחר יעו"ש וכ"כ סס בר"קסב ע"כ וכ"כ כוו כלק ד"קסח ע"כ ע"ס
 וסממוס אזור חלכו יעו"ש וסוינו דאמר סכא ורוא סוף כללא דמסימנותא
 ר"ל חווג סגו' שאמרנו ואתעביד כללא דאדם וסו נקרא כללא דמסימנותא
 ועי"ע באר"ז ד רנב אות כ ושאל מאן מסימנותא ר"ל כי למס סווג נקרא
 כללא דמסימנותא וסכיב מטעס דבגויס אשתבח כל מסימנותא כי ע"י סווג
 נמשכיס סאורות מפרסוף לפרסוף מן אס' כס ער סוף עולם סאילות כמבואר
 כפ"ו מ"כב וכפ"ז מ"טול וכבר סארככו בזס בר"קמח אות כ'ון יעו"ש ח"ש
 דבגויס אשתבח כל מסימנותא כי ע"י סווג אן כמלא סכל סעולמיות סס מקושריס
 בחוף ז"ן ומשפיעיס כסס ועי"ע באר"ו ד'רלו אות כס' סט) מס סדקק
 לומר מאן דאקרי אדם וכי כוונתו סוף לאסוקי סמכויס שאינוס נקראים אדם

בְּהֵמוֹת נִדְמוּ כִּי מֵה בְּעִירֵי לָא הוּוּ בְּכִלְרָא
 דְּאָדָם וְלֹא אֶתְחִוִּי בְּהוּ רוּחָא קְדִישָׁא *
 אוּף הֵכָא בְּעִירֵי גּוֹפָא כְּלָא רוּחָא וְהָאִי
 גּוֹפָא דְהוּא יְקָרָא דְכְּלָא לָא יִתְחִוִּי בִּיהּ
 קְלָנָא * וְתֵאנָא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא כֹּל מָאן
 דְּעֵבִיד לִינָה לְהָאִי גּוֹפָא קְדִישָׁא כְּלָא
 רוּחָא עֵבִיד פְּגִימוּתָא בְּגּוֹפָא דְעַרְמִין *
 כֹּל דְּהָא בְּגִין דָּא * לָא עֵבִיד לִינָה כְּאַתְרָא

לפי שפסח הוא מסקליפות כמ"ש רז"ל כס"ג מש"מ ו"ל וכשמת סבוים פיה
 משלש קליפות רוח וענן ואש שכולם רע וכן סכסמות וסחיות ועופות טעמאים
 וכו' ועו"ש ועו"ע לעיל בלוח ז' וכ"כ בזה ויקרא ד"רע ע"א ו"ל כשמת
 וישל אתגורו מנו בוטיק קרישא דרליק וכו' דכתיב גר ס' כשמת אדם וכתיב
 אדם אדם אדם קרוים אדם ולא אומין עכו"ש כשמתין דעמין עכו"ש מדעכו
 דקש כלל כסורא וכו' ועי"ע שם בד"ע סו"עא * וז"ל סו"עא וכשמתם פיה
 מסקליפות אין לסת שום קלנא כמיתתם יותר מכחיים אס ילינו אותם *
 וגם לטעם הנו' בזה אמור ד"פח ע"כ רגופא כלל רוחא מסאבא הוא ושאר
 עליה רוח מסאבא ובגין דסו"עא רוח מסאבא אודמן לא לבעי לים לאניש
 למיכת לסו"עא גופא ליליא חד וכו' ענין זה לא שייך באומ"ם כמו שסיים שם
 דסא תיאובתא דרוחא מסאבא לבני גופיסון וישל איוסו בגין דאתרחק מנייסו
 דוחא דקדושה ובמאן דקדושה לתיין לאתחברא וכו' יעו"ש * ומ"ש וכשמתא כפקת
 מניס ומות וכו' אין לסקפות כי בודאי כל מי שיוצאת נשמתו ממנו סרי הוא
 מת ואמאי סולך לומר ומית * י"ל כמ"ש רז"ל במאמ"ר ס כח שכתב זה וז"ל
 וסענין הוא כי סרשע כאשר הוא חוטא הוא מוריר נשמתו בניסנס כסיותו
 כחיים כי בעת ילירתו כפוחה נשמתו בקרבו ובסיותו חוטא מוריר נשמתו דרך
 מרגלותיו ונשקעת בניסנס וכמי כחי' עונותיו כך יורדת נשמתו מדרגות ולכן
 כחי' קרוי מת וכו' יעו"ש * משו"ס אמר כי מי שסיתס בו נשמה וכומן
 סמיתס ויאס ממנו ולא מקורס לכן * כגון זה אסיר למעבא לים ככיתא וכו'
 ולאו דווקא ככיתא לא אפי' במקום אחר כמי אסור לא אורחא דמלתא נקט *
 גון (פירושו הוא כמ"ש בלוח סקורס לוס כי נפש כסמות טעמלות מסקליפות
 ואניס מכללא דאדם שסס וז"ן * ומ"ש עביר פגימותא כגופא דעלמין סכי
 כמי מבוחר בזה אמור ד"פח ע"כ וז"ל בגין דמיתא דישתסי כ"ד שעות דאינון
 יומס וליס כלל קבורתא יסוכ חלישותא בשיסוי דרתיכא וכו' ופי' סרב מק"מ
 ז"ל כי גוף סאדם ואכריו סס רמוזים למרכבס סעלוונה וכשמליכיס את סמת
 ככסיס כי סקלי' וכ"מ כלו יסוכ חלישותא כשיסוי דרתיכא וכו' יעו"ש *
 גא (סכי גרסינן דסא כגין דא לא עביר לינס כאתתא קדושה בארעא דלדק

קדישא בארעא דצדק ילין בה תאנא
 ויראו בני האלהים את בנות האדם אנון
 דאטמרו ונפלו בנוהבא דתהומא רבא
 את בנות האדם האדם הירוע וכתיב
 וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם
 מההוא דאקרי עולם בדתנין ימי עולם
 אנשי השם מנהון נפקו רוחין ושרין
 לעלמא לאתרבקא ברשיעיא הנפילים

ילין כס תאנא ויראו בני סלסים וכו' ומאי דכתיב בני מחקו מסרתו ו'ל
 כנסות ד'ל' ופי' כחליל קדישא ר'ל כתיב כמ"ש לא חלון נכלתו וכו' ולא
 חטמא את ארמתן (א) פירושו יובן כמ"ש ר"ל כפ"ט מש"מטו וכללות דבריו
 דש סוף כי שני שעורים של י"סכ סנוכרים כו' אחרו ד"סכ ס סוף שני
 אנשים מגולים שס שני מוחי חו"כ דו"ף דנוגס דאליבות וסס דין סוף וסס
 שעורים עסורים כי סס כנוגס דאלי' וסס לא יגורך רע' ותרון למרון סנוכרים
 כו' ויתו ד' ריו ע"כ סס שני מוחי חו"כ דנוקבא דאלי' וסס שתי בנות לוע
 שסס כעמס ואגרת אמון של שים' ושחים נשים זונות סס שני מוחי חו"כ של
 כל סרופי כונס דכו"ע' וו"ן דנוגס דכו"ע סס נקראים סמ' ונוקבים ונקראים
 ג"כ עוף ונחל וכללות שניסס נקראים עוזול' וענון לו סשני שעורים של
 ד"כ סס סמ' ונחל דנוגס דאלי' ובתחלם סיו קדושים כנ"ל ואחר כך נסלו
 מקדושתם ע"י שקערגו על כריתת אר"סר ככו' כו' כרשית ד'כ ע"א' ונפילם
 זו סתם כנוקבא דת"סר שסוף כסיכל סשכיעי דנוגס דכריתת וסס נקראים כני
 סלסים ונקראים ג"כ עוף ועוף דאלי' אשר לו אינס כארץ למטס לך כנוקבא
 דתס"ר שסוף כינס דנוגס דכריתת וכתחברו סס עס כנות סתס סס שסס
 נשים זונות שני מוחין דכינס דנוגס דכריתת ככו' כו' אחרו ד"ס ע"ב' ודו
 כפלו נ"כ עוף ועוף למטס מעשים ולמטס ככו"ס ככו' כו' כרשית ד'כ ע"א' ו
 עכ"ל ועו"סכ' וכוס יובן לשון סתורא' ויראו בני סלסים סס כחי ב' מוחי
 חו"כ דו"ף דנוגס דאלי' שנקראים בני סלסים' אנון דאטמרו ונפלו וכו' כלו
 אמר דנפלו ואטמרו וכו' כנוקבא דתס"ר סוף סיכל סשכיעי דנוגס דכריתת
 את כנות סתס' סס שסס נשים זונות שסס כחי' שני מוחין דכינס דנוגס
 דכריתת' סתסס סיווע ר"ל שגא אמר ארס לא סתסס כס"א סודיעס לרמוח
 שסס ילאו מסיני ז"מ דשסו ססו כחי' וו"ן שנקראים אדם' וכתיב וילדו לסס
 סמס סנוכרים' מביא ראיוס אחרת שלו סססס נשים זונות סס וכלו מו"מ
 זומת שחמר סתסוב סמס סנוכרים אשר מעולם' ומסרס כי מס"ס סמס סנוכרים
 סוף קאי על כנות סתסס ססס סססס נשים זונות ולא קאי על סנוכרים סמס
 ונסיסס סוף סס סססס סססוק אחר מעולם ר"ל סיכאו מסיני וו"ן סנקראים

היו בארץ לאפקא אלין אחדנין דלא הוו
בארץ הנפילים עז"א ועזא"ר הוו בארץ
בני האלהים לא הוו בארץ ורזא הוא
וכלא אתמר כ בתיב וינחם י כי עשה את
האדם בארץ לאפקא אדם דלעידא דרא

עולם וז"ש מהסוד דאקרי עולם כותיבין ימי עולם ר"ל כמו שצינו לעיל
כד"קלר ע"כ ואינון דאשכחון כו"א אקרון ימי עולם וכו' ועז"ש אכשי פסם
ר"ל בעלי השדים ומוזיקים כי שם ר"ת שרין מוזיקין סנסילים סיו בארץ סם
עזא ועזא דעשים אכפלו למעט כעז"ו וז"ש סיו בארץ ולכך נקראו כשם נפילים
לאפקא לין אחרינין שם בני סלסים סנוכדים קודם דלא סיו בארץ כי לא
נפלו כעז"סו לא כנוקבא דמ"ר כמ"ש רז"ל : ב) דרוש זס סוד כמשך מדרוש
סקודס כי לפי שאמר לעיל סנסילים סיו בארץ לאפקא לין אחרנין דלא סיו
בארץ מש"ס סביא דרוש זס וינחם ס' כי עשם את פלרם בארץ לאפקא אדם
דלעילא דלא סיו בארץ : ופי' זס יוכן כמ"ש רז"ל כפ"ו מש"לח כענין פנס
סעבל וז"ל וסענין סוד כי סנס עון סעבל יש בו כללות פנס דכ"ן : ופנס
סוד סמסכס סוד כדעת אשר סוד מדרווג במלכות סעלוינס לאס : ועבל סוד
למעט כיוסוד ו"א סמדרווג עס' מלכות ספתחונס רחל וכו' וסנס פס"ית לא
סוכור רק סמסכס שפול פנס סמור יודר מן פנס סנוקב"ל מאד ולוה אומר
עשו לסס מסכסס ולא אומר עשו לסס עגל מסכס : וסנס סחטול של סעבל גס
סוד למעלס כללס כסוד ר"לת דאחד : כי ככר ידעת כי נס"י של סתכונס
סס לבושין א סמוחין דו"א וסמלכות של סתכונס ילאס לחוק כסוד קשר של
ספלין דעירף דאקורי סרלש וסיל סוד דלת דאחד ואין כס דף כחינת כקודם
אחת סכל : אמנס רחל ספתחונס כל קבלת אורותיס אינו לא מן סוכר ו"א
וממנו כס לים אור סמיד : וכל סג"ס ספתחות שלס לסיות אכחלת איליותס
לא ילאו לא באיס לים אחר כעת סחקין כסוד חוספת כלסר ככ"ל : לכן יש
כח כעוכות ספתחוניס לסלק סחוספת ססוד : וסנס כשאידע עון סעבל וסנמו
כרחל ספתחונס כחלקין אורותיס נ"כ ור"ל סמאליל סעליון לעשות כנין חזס
כעולם כדי שלא יסוים כח כפתחוניס ע"י מעשיסס לכתף ולסרוס כמלכות
ספתחונס רחל וסכס למחות את כנין רחל וכל כנין סמלכות ססוים כללס
סילס עליונס וססוים כניוים כיו"ס ממנ כסוד אר"א וייתוריס פכ"ס עס ו"א :
וכין לא ישלטו עוכות ספתחוניס עד סמקוס ססוד מאחר שלס ככניס ע"י
סוכר ו"א רק ע"י אר"א עלמס וסאחר שלימס לעולם ועד ולא ססוים פלוך
וסאר כעת ספנס כמו רחל : וז"ש ראייתו את סעס סוס וסנס עס קשס עורף
סוד : ר"ל כי סניע ספנס שלסס גס א לאס שריו קשר ספלין של ראש כמקוס
סעירף ככ"ל וסנס מה שגנס זס סוד לסוכת סיות לאס כקודם א' כלכר ססוד
אחורי מלכות דתכונס ואינס כח ו"ס כרחל : וגס כרחל אע"פי שיש כס י"ס
כיון אכאו לס תשעו ספתחוניס ע"י חוספת ככ"ל סס מסתלקיס כעת ספנס
לכן סניחס לי וסמנס את שנס ססיל רחל שס שלסס כי סיל אמס וסס כניס

דְּהוּי בְּאַרְצָא וַיִּנְחָם יי הָאִי בּוֹזְעִיר אֲנַפִּין
 אֲתָמַר וַיִּתְעַצֵּב אֶר לְבוּנ וַיַּעֲצֵב לֹא נֶאֱמַר
 אֶלָּא וַיִּתְעַצֵּב אִיהוּ אֲתַעֲצֵב דְּבִיהַ תְּלִיָּה
 מִלְתָּא לְאַפּוּקִי מִמָּאן דְּלֹא אֲתַעֲצֵב דְּ אֶר
 לְבוּ בְּדָבוּ לֹא כְּתִיב אֶרֶא אֶרֶא לְבוּ בְּמָאן

נאחזים במלכות שנקראת שם כנודע וכו' ואז איתקן ואכנס את לאס ע"י אר"א
 כגון שלם כ"ס ולא תוכל עוד ליסרם כעון סתחונים וכו' יעו"ש ב' וסגס
 כעין זה אפשר שהם בזמן דור המבול שרסם ממאכלי העליון שסוף א"א לבעול
 מרדוף רחל ולתקן את לאס וכוזו יוכן לשון אדרא דסכא' וז"ש וינחם ס'
 שסוף ז"א כמ"ש בסמוך וטעם סוף כי אין נחמה למעלה מ"א כמס"ל בד"קלו
 ע"כ באת לק יעו"ש' כי עשה את הארס רמו לבוקבא דו"א ונקט עשה משיס
 שג"י סוף משתקס ומתקן סרופס' בארץ ר"ל ועל איוס נוקבא נחם וסשיב
 בארץ כל' על רחל שררס לרוד לעולם סכריא' סנקראת ארץ שסיא קרקע
 סמסכן של סאלי' לאפקא ארס דלעילא לאס שסיא עליוס מנוקבא דו"א דלא
 סוי בארץ ר"ל סאינס יורדת לכריאה שלא נחם עליוס ז"א ומס"ס סוטרך
 סכסוב לומר בארץ' וס סתמס שלמרדוף רחל ולאס שסס נקבות קראס סכסוב
 כסס ארס' כי מלינו שסס הנשים נקראים ארס כמ"ש כפרשת מטווח ונכס ארס
 מן כסשים וכו' ג) פי' שלא אמר ויעלכ ססוף מורס שעלכ את אחריס
 לא"א או לר"א' א לא ויתעלכ דו"א איוס אתעלכ' דבוס תליא מלתא' ר"ל
 כי בו פגמו' כי סנס עון דור המבול סיס שסשחיתו דרכי' על סארץ שגון
 זס סוף סוגס ברעת דאו"א וכו"א כמ"ש רז"ל כדרוש דק"ש שעל סמטס וז"ל
 דע כי סמוליא סז"ל סוף כמתשכס כי אינו משתמש כסוס כלי ועוכס גדול
 שסוגס ברעת עליון דאו"א וכמו שפעסו סס וכו' כלל נקכס כן כביכול גורס
 למעלס סממטין אותס טפס של אותס כסמס מן סוכר סעליון ואיוס כשפעת
 כמלכות אכל יולאס לחוף א סקלי' סנקראת קלי' כוגס סוד' אותס עיקלכ
 דעשיקת לכסמתין וכו' יעו"ש' וז"ש דבוס תליא מלתא כי בו תלוי ספנס
 ומס"ס כעלכ' וזע"פי וסספנס סניע נס עד סדעת דאו"א לא דירכ סרס' כי
 ז"ל כפרלופי' או"א בכל אר' כמס"ל בד"קבו אות ב יעו"ש' לאפוקי ממאן
 דלא אתעלכ סיינו א"א סאין מביע סס פנס סתחונים : ד) סכוונס על א"א
 סז"א נקרא לב כמ"ש דו"ל כמאמרי דו"ל כמסנח איוס נביר סכוכס וכו' ד"כ
 ע"א וכסנדר"מ סוף בד"ר ע"ג וז"ל וסנס א"א סוף לב בני ישרא סעליון ועי'
 כאר' דקמד ע"א ויתעלכ א לבו עכ"ל' מפורש מזה דמ"ס סכא א לבו
 סיינו על א"א' ועיין כקוניס סיקון ו"ח ד"לס ע"א סככ כן חכס ישמח
 אב וכן סכיל סוגס אמו וביגין דא ויתעלכ א לבו ואמאי כולי סאי לאמיו ולא
 לאכנסו וכו' ועי' כפי' ימי' ז"ל סכה סס וז"ל פי' לבו בינס ואפשר וזסו ססי'
 כאר' לויכ דבל לבין מסוס דסמלכות נקרא לבא (כמ"ס דו"ל כדרוש א'
 דק"ש של שחית כסוד וחסס ססכות את לבס אחורנית' וסח"ת נקרא לב
 (כמ"ס כפ"ס מסער א"א כלל א') וסבינס סיא לויכ דכל לבין עכ"ל'

דאתעצב למאריה דאהוי האי לרבא דכל
 לבין ס ויאמר יי אמהה את האדם אשר
 בראתי מער פני האדמה לאפקא אדם
 דלעילא ואי תימא אדם דלתתא בלחודוי
 לאו לאפקא כלל משום דלא קאים דא
 בלא דא וואלמלא חכמה סתימאה דכלא
 בלא אתתקן כמרישא . הדא הוא דכתיב
 אני חכמה שכנתי ערמה : אל תקרי שכנתי
 אלא שכנתי : וואלמלא האי תקונא דאדם

ופי' שהשון עיקר . ור"ל כלכו לא כתיב כרוי סיסים משמע שגשאר העלכו
 כלכו . לא ש לבו ומפרש הרש"י כי ו'ל כמאן דתעלב למאריס . וחזור ומפרש
 מסו דתעלב למאריס ר"ל דאחוי סאי ללבא וכל לבין . כלומר באדם סתעלב
 ומספר עלכונו לאדוכיו כן סו"ל סיס קיבל ומספר עלכונו ש לבו ססוא ח"ל :
 ה) פי' ויאמר ס' סוא סמאליל העליון ססוא ח"ל ככו' באות כ אמחה את
 סואס אשר בראתי סוא נוקבא דו"ל כדמיון דרס לעשות כומן סעבל מעל סני
 סארמס לאפקא אדם דלעילא ססוא סרליף לאס שאכס על פני סארמס ססוא
 עולם סכריאס שלא סיס כועת ח"ל למחוס . ואי תימא אדם דלתתא בלחודוי
 ר"ל ססוא אדם סתתון כפסטיס דקרא . ומאי דאמר מעל פני סארמס אתא
 לאפקא תרוויסו רחל ולאס כורך כלל . וסגיב לאו לאפקא כלל ר"ל אי אפטר
 לומר סכתיוב בא לאפקא כורך כלל לשניסס לרחל וללאס לא ללאס דווקא
 וסעעס משוס דלא קאים דא ססוא רחל כלל דא ססוא אדם סתתון כמכובאר
 כו' משפטיס ד"קס ע"א וכו' כלק ד"קלט ע"א ע"פ וסכדויו את שמינו מן
 סארן ומס קעסס לשמד סגדול יעו"ש . וק"כ מוכרח שס סנוקבא סתבטל ח"ו
 (ע' יס"ע : ו) ולפי סתמת כיון וכתיב וימח את כל סיקוס ססכ בני
 אדם של מטס ולא קאים דא כלל דא ח"ל סואן נתקייסס סמלכות בשמים
 ממעל משו"ס אמר ולמלא חכמס סתימאס חכמס רח"ל ססאריס כנוקבא כלל
 אתתקן כמרישא . ר"ל סיס כמחה וססס כל כנין סמלכות ואח"ך סיס סכל
 מתתקן מחוס כשרלוק לאס כענין מס ססס סכל דרש כעת כריאת סעולמות
 ומכיל ראיס שלמלא ח"ס דא"ל ססאריס סמלכות לא סיתס מתקיימת מכוסק
 אני חכמס וכו' ר"ל אני חכמס של ח"ל סכנתי ערמס . ש תקרי שכנתי כש"ן
 פתח לא סיכנתי כש"ן חירק . מלשון וסכנתי אתכס כמקוס סוס (ירמיו סו'
 ז' פסוק ו) ססוא סיכנס את נוקבא דו"ל סכראת ערמס ר"ל חכמס וסוא
 מלשון ערוס רחס רעס וסכר וכו' (ע' ק"ב ויס"ע : ו) כשו אמר
 דלמלא סאי מו"ס לא קאים עלמא . כי למו"ס קרי לס כסס תקונא דאדם

לא קאים עלמא * הדא הוא דכתיב יי
בחכמה יסר ארץ * וכתיב ונת מצה חן
בעיני יי :

והאנא ס בדהו מוחי תליין בהאי מוחא
והחכמה הוא כללא דכלא * ודא
היא חכמה סתימאה * דבה ארתתקיף
ואתתקן תקונא דאדם לאתישבא כלא
ער תקוניה כל חד באתריה * הדא הוא
דכתיב החכמה תעוז לחכם מעשרה

על סתא תקנס את עולם סאלי כפרטוף אדם כמ"ש ר"ל כס"א מש"על ו"ל
וסגה ענין ברורס סיס ע"י סמחשכס וכו' ולפן סמחשכס סעליוכס ססיו מ"ס
דכרישא דעתיקא רלס להקנס אחר סנהקן ח"א כתיקיניס סלו ולו ילס סאור
סלו ע"י סמעטת סאור וכו' ועי"כ סיס כח כלו סמלכיס לסחיות ולקבל סאור
סעליון ולו סחש"ס עללס מ"ס וכו' דכרישא דעתי סאורס כסס ועי' נתכרו לו וכו' ו"ס
ולמלא סאי תקובל דלום ר"ל ולו לא סאורס וס סמו"ס סעוסי תקין סעולמס
כנוקבא דו"א כומן סמכול לא חוס קאים עלמא ססיו סמלכות סח"ד ס ססיו
אריך כחכמס סלו יסר ארץ * וכתיב ונת וכו' ר"ל וגס סיכס אחרת סממכס
ג"כ כתיקימס סמלכות כי מללס סמלכות דריק ח' כארץ לסחקייס מסיכמו
דכתיב ונת מלל חן וכו' ולכן כח ג"כ סועיל כענין וס כי דריק סול יסוד
עולס ועי' סחי סיכות סנו סחאירס כס מו"ס מלמטלס וכדריק סכמלל מלמטס
סיס לס קייס (עי' יפ"ס) : ח) פירוש מסוס סלמר סח"ס דל"א סאירס
ועי"כ כתיקימס חין לסקסות מס ענין מו"ס אלל סמלכות סלל רכ סמרחק
וסכרס גורל כיוכס כל פרטוף ח"א וכו' ו"ו"ן * כשו"ס חמר וסחלל כלסון
כומי סל כל פרטופי סאלי וגס כוחל דנוקבא חלין כסוי מו"ס ומו"ס סול
כללל דכלל כמ"ס ר"ל כמכו"ס ש"ג ח"ב ס"ו ד"סר ע"כ ו"ל ולקיות כי וס
סמוחל דל"א סול סמוח סרלשון סככ סאלי אשר כו סחילו סמלכיס לסככר
ע"י ססול ככורס דעתיק לכן כקלל עוחל רכלל כל עוקלן כי כל שר סמוחין
סס סחשעין וגמכיס כסחי כוחל דל"א וכו' יעו"ס ולכן חין כסתימס חס
סגס כומן סמכול סאירס חאי מו"ס כמלכות וכתקימס על ידח ועי"ע ס"ס
ר"ל כדרוס ו"ו דק"ס ש"ע"ס סכן כלילס סכלשר כחמעטת סמלכות סאיר
כס ח"א ועל ירו נקכח יעו"ס * ודכוחס כמי סיס כומן סמכול ססאיר כס
סו"ס דל"א (יפ"ס) : ט) פירוש סול כמ"ס כלות ו סכל סאלי סול כקן
ע"י מו"ס דל"א ככור כילס כחכמס עשית יעו"ס * ו"ס דול מו"ס אשר כו
לסחקיף ר"ל כחחוקי וסורו כח סמלכיס דמיתו כסיוכס למטס ככו"ע סעלו
לעולס סאלי ע"י ססיס סאיר כסס סמו"ס דל"א ולסחקן תקובל דלום ר"ל

שְׁלִיטִים יִדְאֲנוּן תְּקוּנָא שְׁלִימָא דְאָדָם י
וְאָדָם הוּא תְּקוּנָא דְרִגְוֵי מְנִיָּה קָאִים
רוּחָא יִהְיֵה הוּא דְכְתִיב כִּי הָאָדָם יִרְאֶה
לְעֵינָיִם וַיִּי יִרְאֶה לְלֵבָב דְאִיהוּ בְרִגְוֵי לְגוֹ
יֵא וּבְהָאִי תְּקוּנָא דְאָדָם אֶתְחַזִּי שְׁלִימוּתָא
מְהִימְנוּתָא דְכֻלָּא דְקָאִים עַל כּוֹרְסִי
דְכְתִיב וְדָמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה
וּכְתִיב וְאָרוּ עִם עֲנָנֵי שָׁמַיָא יֵב כְּבָר אֲנִישׁ

ונתקנו כפרוף אדם לחתישבת כלא על תקונים כל חד באחרים שתישבו
כל פרוף כסוד סגלות לו כל אחד במקום סרואו לו שסח"כ של סבירים
ססוי למעלה מסו"מ כעשו קר"א ונתישבו ב"כ למעלה ו"ס ססוי למטה
מח"כ גם סס כתישבו כומן סתיקון למעט מח"א כל אחד במקום סרואו לו
וכן סר"ק עלמס מסס וכסס ב"כ עמדו כל א' במקום סרואו לו כי בו ססים
קודם לחיבור כעולם סבירים גם עכשו כומן סתיקון קודם לספירם שלמעט
מטנו כי חסד קודם לגבורה וסגבורה קודם לת"ת וכן כולם וכוונתו לומר
כי מס ססאירם מו"ס במלכותו קין זה חידוש כי גם זה סמו"ס כבר סאיר כס
כומן סבירים וקין אומס ככחי' פרוף וקאמר סס'ר סחכמס ססוי מו"ס
תעוו לחכס ססוי כוכבא דו"א שנקראת חכמס ועירא לא כומן סמכול דוקא
תעוו אותה לא בעשרם שלטיס ר"ל לא כומן סתקן סעולס כ"ס דתיקון
תקונא שלימס דאדם ר"ל שבעשו כפרוף אדם טאותו סומן סויא תעוו לחכס
כי גם כומן ססויא על ידס כתקנס (עי' יפ"ס) : י) כלו אמר דאדם כאות
ד'נת וסרכס ממלך כדורה כוס וסויא קתי על מ"ס תקונא שלימס דאדם וקס
כסויס עלס דאדם סויא תקונא כלו תקונא שלימס טעמס דלגו מניס קאִים
דוחא ססויא כחי' סנר"חי ד'מס סמקשר כל סעולמות כמכואר כאורך כד'קמא
אות כ"ן יעו"ס ומסו"ס נקרא תקונא שלימס מש"כ קודם סתיקון שלא סיס
עדיו יוכל סס מ"ס שלא סיס עדיו תקונא שלימא ומכיל דאִים שאך סיוחא
סויא מלגחו וסארא סויא מלכר מססוק כי סארא וכו' ורדיס מלך יראס כמו
יראס כל זכור וכו' ור"ל כי סארא סויא נראס לעיניס וס' נראס ללככ כסוס
דאִיסו בגו לבו : יא) סו' וכסאי תקונא שנתקנו סעולמות כפרוף אדם אסתוי
שלימיותא ססימנותא דכולא כי גמסביס סאורות מ"ס כ"ס מסרוף פרוף
כמכואר לעיל כד'קמא אות מ"ס זס נקרא כסס מסימנותא דכולא יעו"ס
דקאִיס על כורסייא כי ע"י סתקון יוכל סו"א לסודווג עס סוכבא שנקראת
כורסייא דכחיב ועל דמות סכסא ססויא סוכבא דמות כמראס אדם עליו
מלמעלס ססויא סו"א וככר סארככו כד'קלס כאות יג יעו"ס : יב) סיוש
ככר קינש אומס סויא רמו לו"א ססויא כמראס אדם ועד עתיק וימיא טען

אַתָּה הוּא וְעַד עֵתִיךְ יוֹמִיא מָטָא יִקְדְּמוּהִי
 הַקְּרִיבוּהִי יַעַד כָּאן סְתִימָן מְלִין וּבְרִירָן
 טַעֲמִין יַזְכָּא חוֹלְקִיה דְּמָאן דִּידַע וְיִשְׁנַח
 בְּהוֹן יִדְּלָא יִטְעִי כְּהוֹן דְּמְלִין אֵלֶיךָ לָא
 אַתְּהִיבוּ יִי אֶלְדָּא לְמֵאֲרִי מֵאֲרִין וּמְחַצְרִי
 חֲקֵלָא דְעֵאֲלוּ וְנִפְקוּ דְכִתִּיב כִּי יִשְׁרִים
 דְרָבִי יִי וְצַדִּיקִים יִרְכּוּ בָּם וּפּוֹשְׁעִים
 יִכְשְׁרוּ בָּם :

תֵּאנָא בְּכֵה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאֲרִים קְרִיה וְאָמַר
 אִי בְּמִלִּין דִּירָן דְּאַתְגְּלִיין הֲבֵא
 אַתְגְּנִיזוּ חֲבֵרִיא יִי בְּאֲדְרָא דְעֵלְמָא דְאַתִּי
 וְאַסְתְּדָקוּ מֵהֲאִי עֵלְמָא יֵאוּת וְשִׁפִּיר הוּהִי
 בְּגִין דְּלָא אַתְגְּלִין לְחַד מִבְּנֵי עֵרְמָא
 הָדָר וְאָמַר הָדָרִי בִּי דְהָא גְּלִי קָמִיה
 דְעֵתִיקָא דְעֵתִיקִין סְתִימָא דְכָל סְתִימִין
 דְהָא לָא לִיקְרָא דִּילִי עֲבִידְנָא וְלָא לִיקְרָא

כי עולה ולוקח נכ"ח'י דנשמש מיסמ"ות ואש"ך עולה יותר לאו"א עלאין ולוקח
 נכ"ח'י דחיס עד שעולה ביום שב"ק כשעת מנחה עד דיקח דא"א וו"ש ועד
 עתק וימייא טוטא וקמטוי סקריכוסי (ע"י יפ"ש) : יג) פירוש מארי מארין
 מכוואר בר"קל אית לו עיר"ש ופי' מחברי חקלא נכבאר בר"קבו אית ז'
 ופי' עלו ונפקו כבר כהבאר בר"קבו אית עו ובר"קמא אית כח יעו"ש :
 יד) פי' כי סתבוס סוף עלמא דאפי' כמבאר בס"ג דש"מג במ"ב יעו"ש
 וסיפור שלם סוף כפי' אורח דעמא דאפי' כמ"ש במאורות נחן מערכת סוף
 אית לח יעו"ש ופי' דא לא ליקרף דילי וכו' כתב מסר"ך ז"ל בקורב ו"ל
 ר"ל כי אע"פ שפי' חיבור האר"ה עלם סרס"כו ז"ל במדרגת משם פעם שניס
 אחר שבורת הלמות כמבאר בר"קלב אית כא מ"מ לא סימס כוונתו כשכיל ון

דבית אבא ולא ליקרא רחבייה ארין
אלא בגין דלא יטעון בארחוי ולא יעלון
בכסיפא לתרעי פטריו ולא ימחון ביריהון
זכאה חולקי עמהון לעלמא דאתי :

תאנא עד לא נפקו חברייה מההוא אדרא
מיתו רבי יוסי ברבי יעקב טו ורבי
חזקיה ורבי ייסא וחמו חברייה דהוון
נטרין לון מדאכין קרישין טו בההוא פרסא
ואמר רבי שמעון מרה ואשתכבו צווח
ואמר שמא חס ושרום גזרה אתגזר עלנא
דאתענשא דאתגלי עד ידנא מה דלא

עכ"ל ומ"ש ולא יעלון בכסיפא וכו' עי' באד"ו ר"לף סוף אות כה שם
כחכנו משם סמ"ל ו"ל שקשה וא"ת איך אומר שלף לכבוד סחברים עשם כיוון
שעישם שלף יכנסו שם בכושט פנים וכו' פכודס וחורץ כי כשכנסם לפני סמלך
לדס נכבד וכו' כבודו של מלך עכ"ל ועוד י"ל כי מה שעשם שלף יכנסו שם
ככושט וס לא מקרי כבוד רק מיניעת הזק וסכושט סכמשך מוס :

טו) עי' בזה אחרי מות ד"עא ע"א שם מבואר כי רבי חוקים ורבי יוסף
איו עדין חיים אחר פטירת רבי לעזר אע"פ שסוף נפטר אחרי פטירת רש"י
ו"ל כדמוכח במלעוף ד"פ ע"ב ובסוף אד"ו וסכא מבואר שם נפטרו מקמי
פטירת רש"י ו"ל וכן סקסס סרב מק"מ שם משם מסרי"ץ ו"ל שכתב שכן
סקסס סרב ו"ל יעו"ש שסניח כל"ע ו"ל כי תרי רבי חוקים סוו כדמשמע
מתחלת סאדרת דקרו לים רבי חוקים בר רב מכלל דאיכא רבי חוקים אחריכא
ספאף ורבי חוקים בר רב סוף שפטר כומן סאדרת אכל מי שסיס סו
אחרי פטירת רש"י ו"ל סוף סוף רבי חוקים ססתמא וכן רבי יוסף תרי
סוו כי רבי יוסף סנו כיון אחרי סוף רבי יוסף סנו כיון שמיני ד"טל ע"ב
שאמר שם סאמרו לים מס סמך א"ל יוסף א"ל רבי יוסף ססא ויתיר ססא
שכין כעלמא מרבי יוסף סברתא דאסזלק מבינא ולכסוף עלס וסיס מכלל
סחברים כנו כיון תרומס ד"קנב ע"ב פסח רבי יוסף ואמר ועשית שלחן וכו'
עד ססיס דכרוו כד"קנב סו"עא ואמר וסכא מאן יסיב לי סתערותא דרוח
קודשא למחוי כנו ככיא מסומני סלמידו רש"י דעלפין וסתפין ועין מניס
פ"ש סאף למסווי כנייכו וכו' יעו"ש : טו) סוף ססרסא סוכרת לעיל כד"קנב
אות מו יעו"ש ומ"ש זכאס חולקך וכו' סוף סוכוס לסלמו סיס מסכס סנילס

אתגלי מיומא דקאים משה על טורא דסיני
 דכתיב ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים
 לילה מה אנא הכא אי בגין דא אתענשו
 שמע קרא זכאה אנת רבי שמעון זכאה
 חורקך וחורקא דחבריא אלין דקימין
 ברהרך דהא אתגלי לכוון מה דרא
 אתגלי לכל חירא דלעילא אבל * תא
 חזי יי דהא פתיב בכבורו יי סדנה ובצעירו
 יציב דלתיה יח וכל שכן דברעו סגי ותקיף
 אתדבמו נפשיתהון בשעתא דאתנסיבו

סודות לו נעשו סחברים וסטיבו לו מן סמנים זכאס חולקך וחולקא דחכרייא
 טין וכו' וסרפוס דזכאס חולקבון דסא אפגלי לבון וכו' וא"כ בודאי לא סיס
 זס מחמת עונש שאין סק"כס אכיא תקלס על ירס של דרוקים וא"כ ספני
 מס כסתלקו נ' סדרוקים לזס אמר אכל ת"ס כתיב וכו' : יז (סירושו סוד כי
 סכס ככר כתבנו בד"קבו אות ח"י משס דו"ל ו"ל כי שלסס סחברים שסתלקו
 טמן סקורא סס סיו כחי שלסס ססדוס של אימא סמגוליס סמתסשטיס כחכ"ס
 סל ז"א סעולת למעלס לסאיר כו"א כמבואר אלליכו (סוד כפ"כ מס"כ כלל ג')
 ולכן גס שלסס סחברים כסתלקו אז ועלו למעלס עכ"ל יעו"ש : ויודע כי לו
 סמגוליס סמגוליס סס מאיריס כנוקבא דו"א כמ"ס דו"ל כפ"ו מס"כס ובפ"א
 מס"כ"ר שכתב סס כי מכחי סגי שלישי ססתחוניס של סחסד שכת"ת דו"א ססס
 סמגוליס לוקחת רחל כחי שליס ללורך סכתי שלס : ומן סארת סחסד שכתלת
 סרקין וכלל דו"א סנס היא לוקחת סחיו ללורך קו ימין ססס סח"ן סכס : וכן
 מכחי סחסד סמלובס כלת סרקין דסוד דו"א לוקחת סנוקבא סחיו ללורך קי
 שמש ססס כנ"ס סכס יעו"שכ : וז"ס ככבורו ססוד סחסד סרשון שחסדוס
 סמגוליס סמיוחס לטוש כשמת לרוק א' מלו סג' לרוקים סשטטרו ייסנסס ר"ל
 יתחיל סיקון סרלף רחל כי סוד כחי סחסד כעולס ומאיר ככתי דרחל כדמיון
 סיסוד ססוד סתחלס לכנין : וז"ס ייסדנס : וכלעירו ססוד שורס של לרוק
 סאחיון מלו סג' לרוקים : ויבי דלתיס ר"ל יסייס כחי סחסדוס סרלויס לחקון
 סרלף רחל כדמיון סולתוס סמעמידוס אותס בגמר סכנין : וכלומר כי כומן
 חיבור סאורא סיס יחוד גדול כעולמות סעלנוכיס מס שלא סיס מקמי סכי
 וזו עולו ג' ססדוס סמתסשטיס כתיס דו"א לסאיר למעלס ולתקן סרלף סנוקבא
 וכן כסתלקו גס שלסס סדרוקיס ויע"א כי כסתלק סשריס סמתלקוב גס
 ששנטיס ולא סיס זס ססיכת איזס עונס חלילס : יח (סי וכ"ס ססס כרלון

זבאה חולקהון דהא בשלימותא אסתלקו
 התאנא בעוד דאתגליין מלין ארין *
 יט אתרגישו עלאין ותתאין * וקרא אתער
 כ במאתן וחמשין עלמין. דהא מלין עתיקין
 לתתא אתגליין ועד דארין מתבסמן
 נשמתיהו באנון מלין נפקת נשמתיהו
 בגשיקה * ואתקשרו בהווא פרסא * ונטלין
 דהו מלאכי עלאי וסלקין לון לעילא ואמאי
 ארין כה משום דעאלו ולא נפקו זמנא
 אחרא מן קדמת דנא * ופלהו אחרני עשו
 ונפקו * אמר רבי שמעון כמה זבאה
 חולקהון דהני תלתא וזבאה חולקנא
 לעלמא דאתי בגין דא * נפק קלא תנינות
 ואמר * ואתם הדבקים בי אלהיכם חיים
 בלכם היום * קמו ואזלו בכל אתר דהוו
 מסתברי סדיק ריחין * אמר רבי שמעון

גדול נתאו לסתובק כק"ס שבוראי שאין זס משום שום עונס חליט * כשעמא
 דאחסיבו וכו' כ"ל ותיבה דא מחקס מסרחו : ו"ל כסגסות ד"א :
 יש (סי' נתקבלו מלשון סרגישו על מלכא (דינא ו"א) ובמקרא למס דנשו
 גויס (תהלים ב') : (כ) פירושו עי' בוו יתרו ד"פח שנס שס כמכ חרופת
 ותפנוקא אשתמע בר"ן עלמין וכו' וכחכ סרב מק"מ שס ו"ל כחכ מסרחו : ו"ל
 כי סחמש חסדים סס כ"ה וכן סחמש נכרות סס כ"ס * וככללות גדול יפח
 כ"ס פעמים נשרם שעולים ר"ן עכ"ל : כא (פירוש עשו ולא נפקו מכושר
 בר"קכו אות עוו וכר"קמא אות כה יעו"ש * ופע"פי שכתבנו באות ו' כי טעם
 ססתלקות השלשה חכדים הוא מסיבת שסס סיו כתיבת ג' חסדים סמגוליש
 שעולים כסוד אור חזור למעלס יעו"ש * ומס גם שמונת רפי יוחא קיסא

שְׁמַע מִנָּא דְעֵלְמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינֵן כֵּן וְהוּוּ
נְהִירֵי אֲנָפִי דְכִלְהוּ וְלֹא הוּוּ יְכַרֵּין בְּנֵי
עֵלְמָא לְאַסְתְּכֵלָא כְּהוּ :

תֵּאנָא עֵיִשְׂרָה עֵאלוּ וְשִׁבְעַ נְפִקוּ וְהוּוּ חֲרִי
רְבִי שְׁמַעוֹן וְרְבִי אָבָא עֵצִיב • יוֹמָא חֲד
הוּוּ יְתִיב רְבִי שְׁמַעוֹן וְרְבִי אָבָא עֵמִיה
אָמַר רְבִי שְׁמַעוֹן מְלַה וְחִמּוּ לְאַרְיֵן תְּלַתָּא
דְּהוּוּ מִיֵּתִין לְהוֹן מְלֵאכִין עֲדָאִין וּמַחֲזִיין
לְהוּ גְנִיזִין וְאֲדָרִין דְּרַעֲיָלָא בְּגִין יְקָרָא
דִּלְהוֹן • וְהוּוּ עֵיִרֵי רִזִין כֵּן בְּטוֹרָא
דְּאַפְרִסְמוֹנָא דְכֵיָא • נַח דְּעֵתִיָּה דְרְבִי
אָבָא • תֵּאנָא מֵהֵוּא יוֹמָא לָא אֶעְדּוּ
חֲבֵרִיא מִבִּי רְבִי שְׁמַעוֹן • וְכֵד הוּוּ רְבִי
שְׁמַעוֹן מְגִלָּה רִזִין לָא מִשְׁתַּכְּחִין תַּמָּן אֲלֵא
אֲנוּן וְהוּוּ קֵארִי לְהוּ רְבִי שְׁמַעוֹן שְׁבַעָה
אֲנֵן עֵינֵי יֵי דְכִתִּיב שְׁבַעָה אֲלֵה עֵינֵי יֵי
וְעַרְן אֲתֵמַר :

מַעֲטָה שְׁחֵטְבִישׁוּ סַרְסָא כִּי ז' לְכַזְכֵּר בּוֹרְאֵי אֲחֵרֵי מוֹת ד' עֵט יְעוּ"שׁ • אֲפִשֵׁר דַּסָּא
וְסָא גִרְמָא לְסוּ • וּמ"שׁ נֶפֶק קֵלָא חֲנִיכּוֹת וְכוּ' סוּיָבוּ לְבִטּוּסָא שְׁלֵא יִסְחָדוּ עַל
נֶפֶשׁ שְׁמָא גַם סָא יִסְחָלְקֵי מִשׁוּ"ס אֲמַר לְסָא חֲוִיס כֻּלְכֶם סוּס
בב) סְכִי גִרְסִינָן וְסוּוּ נְסוּרֵי אֲנָפִי דְכִלְהוּ וְכוּ' וְלֹא גִרְסִינָן אֲנָפִי
בג) כִּלְ שְׁסוּף יִסוּד אֲיֵמָא כִּי הִיִּסוּד סוּף נִקְרָא חֵר וְאַפְרִסְמוֹנָא דְכֵיָא סִיָּא
סְחִכּוּסָא בְּמ"שׁ ר'ז' כַּפ"ט מִשְׁעַר אֲר"א יְעוּ"שׁ • וְעֵינֵן כְּסָפֵר מְאֻרֹת נְחָן
כְּעַרְן חֵר • וְעֵינֵן לְעוּל כְּאוֹת י"ד שְׁגַס סָא מְכֻאֵר שְׁחִכְרִיס נְכֻסוּ
כִּיִּסוּד דְכִכּוּסָא :

אמר רבי אבא כד אָנן שתא בוציני דנהרן
 משביעא אנת הוא שביעא דכלא
 דהא לית קיומא לשתא בר משביעא
 דכלא תלי בשביעא רבי יהודה קארי
 ליה שבת דכלהו שתא יומי מניה
 מתברכין דכתיב שבת ליי קדש ליי כס מה
 שבת ליי קדש אוף רבי שמעון שבת ליי
 קדש אמר רבי שמעון הוהנא על ההוא
 כו חגיר חרצן מארי דשערי אמאי לא
 אשתכח בבי אדרא דילן בזמנא דאתגלין
 מלין אלין קדישין אדהכי אתא אלהיו
 כו ותלת קטפורי נהירין באנפוי אמר ליה
 רבי שמעון מאי טעמא לא שביח מר

בר (פי' כי סגס כבר כתבנו בר"קכו אות יח כי סרש"בי ו"ל סוף סיס כחי' סיסור וכו' יעו"ש וכו' כי יסור או"ל סוף כחי' סועת דו"ל סוף סיסור פשטיעית ממעט למעלה וכל סו"ק סס מקבלים מאור סועת כי סוף נשמת סו"ק וסוף ממלא לאדרין ואכסוריאין ססס כחינת סחג"ת וסג"ס ומש"ס סיו סחברים קוראים בר"ש שביעי או שבת מעטס סועת סוף שביעי לספירות ומ"ש דכלסו סיתא יומי מיום מחברכין פי' כי כל סו"ק סס נשפטים מן סועת וכן סשסס וזכרים מקבלים סודות סקורס מן סרש"בי ז"ל וגס לפי פשט סענין כל ששן ימי סחול סס יונקים ומתברכים מיום סשכח כמכואר כוו ר"פח ע"ל ד"ס רכי ילחק אמר כתיב וכו' יעו"ש : כה) כי כי סמוחין נקראים קודש כמ"ש נש"סכ כדדוש כ' וערכיה של שבת ד"ע סוף ע"ל וכו"כ סשכח סוף כחי' סועת סוף נקרא קודש וגס סרש"בי ז"ל סוף כחי' סועת סוף נקרא קודש יו"ש מה שבת לס' קודש אוף ר"ש שבת לס' קודש כי שניסס סס כחי' סועת : כו) סוף ליסו סנאמר כו וישנס מתכיו וגס סוף מארי דשערי כמ"ש איס כעל סער וסיו סרש"בי ז"ל מתמיס על סלך כל לחיכו' סקורס (ד"ל : כו) פי' וסלסס כילולין מאיריס כפניו וכו' סס סקרת ג' חברים סנסתלקו (עיין ד"ל) :

כח בקדוּטא גליפא דמאריה כט ביומא
 דהלוּדא אמר ליה חייה רבי שבע יומין
 אתברירו קמי קדשא בריך הוא פל אנון
 דיתון וישתכחון עמיה עד לא עירתון בבי
 אדרא דילכון לואנא הונא זמין תמן
 ובעינא קמיה ראשתכחא וכדין קטיר
 בכתפי ודא יכילנא דההוא יומא שדרני
 קדשא בריך הוא למעבר נסין לרב המנונא
 סבא וחברוי דאתמסרו בארמונא דמלכא
 וארחישנא להו בנסא דרמינא להו
 כותלא דהיכרא דמלכא ואתקטרו
 בקטרוי דמיתו ארבעין וחמשא פרדשכי

כח) פי' בפירוים של סודות טעלוינים דעתיק יומין ומלת קדוּטא עניינו
 סוף מיני מאכלים מליורים והכל לפי עניינו (ר"ל) : (בט) פי' שזו שכתבו
 בו סדר"ר סוף נקרא יומא דסלולא כי סוף יום טוב של סיום סדרת ספיו
 שמחיס בו כמשוש חתן על כלם ומטעם זה אמר לקמן חולקא דק"כס מסלולא
 דר"ג והכרוי וכו' סקרא את סלולא על שם כולם אכל בסיום אר"ג אמר
 כיומא דסלולא דילי וכו' ולא כלל את סכברים עמו וטעם סוף כי באר"ד
 גם סכברים פיו מגלים עם הרש"בי ז"ל סודות סחורס כמ"ש כמס פעמים
 קוב ר"ל וכו' קום רבי יסודס וכו' קום רבי ילחק וכו' אך באר"ו לא הים
 שום אחר מסכברים אומרים דבר כמ"ש בהתחלת אר"ו וז"ל אר"ג כלדרת
 אשתכחא וכל חברייה סוי אמרו ואנא עמסון שסתא אימא אכא כלחודאי
 וכלסו ליתין למלוגי עלאין ותחאין וכו' יעו"ג ומש"ס נקרא יום סלולא דר"ג
 דווקא גס מטעם זה נקרא יום פעירת הרש"בי ז"ל יומא דסלולא על כי
 בו ביום חובר סדר"ו מה שלק הים כן בשאר סכנאים דלק אסחייעא מלתא
 לעשות איום חיבור ביום פעירתא כדי שיהיה נקרא יום פעירתא יומא דסלולא :
 ל) הגירסא סכנוס סוף ואנא סוינא זמין ובעינא קמי לאשתכחא וכדין
 קטיר ככתפי ולא יכלנא דהסוף יומא וכו' ועיין בגרסאות סבוי : ור"ל ואני
 פיתתי בעת הסוף מזומן שם ולא כעלם ממני ענין זה : ושאלתו מן סק"כס
 לבוא עמו בחיבור סדרת : ואז קשר סק"כס קשר השלוות על כתפי ולא
 יכולתי לבוא יען כי ביום הסוף שלחני סק"כס למעבר נסין וכו' ועי' מ"ש

ואפיקנא לרב המנונא וחברוי ורמינא
 רון לבקעת אוננו ואשתזיבו וזמינא
 קמיהו נהמא ומיא דלא אכלו תלתא יומין
 וכר ההוא יומא לא בדילנא מניהו • וכד
 תבנא אשכחנא פרסא דנטלו כר אנון
 סמכין ותלת מן חבריא עלה ושאלנא לון •
 ואמרו חולקא דקדשא בריך הוא מהלולא
 דרבי שמעון וחברוי • זבאה אנת רבי
 שמעון וזבאה חולקך וחולקא דאנן
 חבריא דיתבין קמך • כמה דרגין אתתקנו
 לכון לערמא דאתי כמה כוציגין דנהורין
 זמינין לנהרא רכו לא ותא חזי יומא דין
 בגינך אעטרו חמישין בתרין לרבי פנחס

ד"ל צמח"מר כסוף פי' סה"ר ד"טל ע"ב ו"ל ורקי יש לתמוס ארך סניח
 ליטו ז"ל א"ת סה"ר קדישא דאזומן כס קב"ס ורתיכוו בגין למעבד כסין לרב
 המנונא סבא • וסיו סוכר יכול להעשות ע"י מלאך אחר • אבל הענין הוא
 כי רב המנונא הוא כחי' נילוף א' ממנש רב"עס וסנס ליטו ז"ל הוא תלמיזו
 וחייב בכבודו ולכן סוכר ליטו ז"ל לילך בשליחותו זה ולא מלאך אחר יעו"ש
 וכתב מסריך ז"ל כי אע"פי שליטו ז"ל הוא כמלאך בכל ברית מילה שס שולח
 נילוף אחר מאורו • אבל לרב המנונא שסיו רבי ובאדרא שגודמן קב"ס ורתישו
 סיו לריך לבוא בכל בחינתו ואין מסרתיו לשלוח קלט מניכוליו עכ"ל
 (א) פירושו עמ"ש ד"ל כסוף ש"ס סקדמה מ' ד"עג ע"ה ו"ל מסכא כראס
 שרש"כי ז"ל כפטר אחר רבי פנחס בן יאזר חמיו • ובגמרא חובין ד"ס מייתי
 מססוא עובדא של רבינו סקדוש שזמן א"ת רס"כי לסעודת ולא רלס ובכס עורא
 כניוסו וכבר סיו רבי נשיא • וסנס עתס בשעת פטירת שרש"כי ז"ל לא סיו
 רבינו סקדוש נשיא אף לא גדול כסניס • כי רבינו סקדוש ורבי לעזר כן ר"ש
 סיו סיוס בשנותיהם כנודע • זאפטר דחיו רבי פנחס סיו ורתישון סיו חמיו
 של שרש"כי ז"ל וכפטר מקדוס • ורשני סיוס כן כנו של זה וסיו בימי רבינו
 סקדוש עכ"ל • ומ"ש וסוא כריז דוכתיס וכו' סנס אע"ג שכבר סיו רבי פנחס

בן יאיר חמוך ואנא אוילנא עמיה בכר
 אנון נהרי דטורי דאפרסמונא דכיא והוא
 בריר דוכתיה ואתתקן לכ אמר ליה קטירין
 צדיקיא בקרטופא דעטרין * בריש ירחי
 ובזמני ושבת יתיר מכל שאר יומין * אמר
 ליה ואף כל אנון דלבר * דכתוב והיה
 מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו *
 אי אלין אתין בר שבן צדיקיא מדי חדש
 בחדשו למה משום דמתעטרי אבהתא

נפטר וכבר בריר דוכתיה * סנס ע"י חיבור ספר"ר גדלם מעלתו מאד ואעטרו
 ליום חמשין בתרין מסוכת רש"ב ז"ל חתכו ועלם למדרגם יותר עליונה בעטרין
 מ"ש ד"ל בש"ס ריש סקדמס כ"ב ד"כא ע"ב יעו"ש * ולכן סלך ליום ז"ל עמו
 ככל חיובן כטרי וטורי וכו עסס אורות יסוד איי * כמ"ל בכות כו כרי לכרר
 לו מקום * ור"ע גופים הוא כורר לעלמו מקום ואתתקן ביום ר"ל וסיבכ כו *
 לב) פי קרטופא ר"ל כנקור ומכוע של סעטרות ועי"ע כד"קמנ אות כ מש"ש
 וסכוונס על סמלכות דאליות כמ"ש ד"ל בש"ס כדרוש קבלת שבת ד"סכ ע"ב
 וז"ל בקלור ותכוין לסעלות במחשבתך כל חלק סנסשות שסס בעולם סעשים
 עד ספירם * ואתך תכוין לעלות ספירם עס כל חלקי סרוחין שסס א עולם
 סכדיאס * ואתך תכוין לעלות סכדיאס וכל חלקי סנסמון שסס אל עולם
 סאליות * ואתך תכוין לכבר כולם עס כחי כשסס לכשסס ססוף כפס דמלכות
 דאליות יעו"ש * ח"ש קטירין צדיקיא וכו ר"ל אסס יתקשרו סכר"ן של
 סכדיקוס סבעולמות כ"ע במלכות של סאליות ססוף מקור סעטרות של כ"ע
 כריש ירחי וכו וסיבכ לו ליום ז"ל דלא מכעיר סכר"ן של סכדיקוס סכדי"ע
 מתקשרים סס אף כל חיובן דכבר ססס סכר"ן של סרשעיס סכקליות נס
 סס עוליס לכס כמפואר בש"ס ככוונת מומור שיר ליום סכבת ד"סו ע"ב
 סכת סס וז"ל נס כחיובן כחותיות למס כו סכס סכר"ן סכבת ד"סו ע"ב
 וכרויות גדול ככל ע"ש לסעלות כל סנסמות סככות סעמקי סכלי סאונס
 יכוליס לעלות מסס וכן סנסמות של בני אדם ססתחוניס סאין כידס מעשים
 טוכיס סראוים לעלות כסור סוספת שבת * סנס מר"נס ככל ערב שבת יורר
 סוף וכמס ריבכות כשמות כריקוס אחרים עמו אש כעו"סכ כל אחר כסו
 כחיובו יורר ומעלס את סנסמות של ססתחוניס של סמתיס ושל סחייס כל
 אותס סאונס יכולת לעלות מעלמס וכו יעו"ש * וסכי נמו ג"כ סכר"ח
 וכמועוים סס נקשרים בעולם סעליון כמ"ש כו כראשית ד"מא ע"א ובר"סכ
 ע"כ * וכוז' סמות ד"קנו סו ע"ב * וכוז' ויקח ד"ע ע"ב וד"קנט ע"ב יעו"ש *

רתיבא קרישא ומרי שבת בשבתו
 דמתעטר שביעאה בכל אנון שתא יומין
 דכתיב ויברך אלהים את יום השביעי
 ואנת הוא רבי שמעון שביעאה דשתא
 תהא מתעטר ומתקדש יתיר מכלא
 ותלת עדונין דמשתבחין בשביעאה

א ר"ל שמתעטרת סנוקבא דו"א שסוף שביעית ממעלה למעט ומקבלת כרס
 ושטע מכל סו"ק דו"א ומ"ש ואנת סוף ר"ש שביעית דשתא וכו' ר"ל כחי' סרעט
 דו"א סוף שביעי ממעט למעלה כמ"ל כד"קמא אנת כד' חסא מתקדש
 ומתעטר יתיר מכלא ר"ל יותר מכל סנר"ן של סלדוקים שעולים שם יען כי
 סוף כחי' סרעט סוף עליון מאורס סלדוקים שכו"ס : ב) סתת עדונין סס
 רמו לנ"מ שביעו סוכרים כפרשח ויכלו ששמים וסארן וכו' וסס רמו לנכ"י דו"א
 דמשתבחין בשביעית ר"ל שמתלבשין ככחי' מוחין כנוקבא דו"א שסוף שביעית
 כמבאר בש"ס כדרוש שני דערבות של ליל שבת ד"ע ע"א וע"ב ועי"ג
 בארוכה בור' ויקסל ד"ו ע"ב וסכי סוף סמשך סלשון ותלת עדונין שסס
 שסס כח"י דו"א דמשתבחין בשביעית שסוף חל' עתידין סנר"ן של סוכרים
 שבעולמות כ"ע לקבל משס הארס בניןך לעו"סכ כי אע"פי שסרש"כי ז"ל
 סוף כחי' סרעט דו"א סוף למעלה מנכ"י מ"מ סנר"ן של סוכרים עלמס
 יסיו מתעדיס כוכות סרש"כי ז"ל מנכ"י דו"א סמלובסיס כנוקבא וכתיב
 וקרת וכו' כאלו אמר דכתיב באות ד"ל ותו וסוף כמכיו ראיס סרש"כי ז"ל
 סנקרת שבת ססס סוף עוכג ועידונא לכרבייא : ג) פי' שדוק סוף לפרס

דמלת קדוש ס סוף חזר על יום שבת דא"כ למס חזר וקראו
 כשס אחר כי מטעם זס אמר כוסר בשלח ד"מו סוף ע"א כי
 קדוש ס' סוף קאיו על יו"סכ יעו"ש' לוס פי' כי קדוש
 ס' סוף רומו לרש"כי ז"ל שססס סמוחין סס
 נקראיס קדוש כמ"ש דו"ל כש"סכ כדרוש כ'
 של ערבות דשבת ד"ע סו"עא יעו"ש' ולפי
 שסרש"כי ז"ל סוף כחי' מוח סרעט
 מאו"ס קראו קדוש ס' וסוף נ"כ
 מכובר כעלמא דין וכעלמא דאפי
 פי' ד שסמר סכתוב אורך
 ימיס כיוסיכס כשססס
 עושד וכבוד :

פליק פירוש אדרא רבא בעור שמא רבא
 בריד רחמנא דסייען מרישא ועד כען

רנא

(רק"סח ע"א)

אדרא

זמינין חבריא אלין צדיקיא • לאתעדנא
בנינד לעלמא דאתי • ובתיב וקראת
לשבת ענג לקדוש • מכבד מאן הוא
קדוש • דא רבי שמעון בן יוחאי
דאקרי מכובד בעלמא דין
ובעלמא דאתי :

חס ונשלם האדרא רנא קדישא • שבה לאר נורא
עולם עירין קדישין ובני אנשא :

* * *

תפלה שמקן סר' סגדול חי"רא זלוק"ל לאחר לימוד אור חג סשכושות
 וסוף ל"ו כדפס"ס בקונטרס כף אחת סימן כ"א ח"ל

רבונו של עולם * מודים אנחנו לך על חסדיך
 הרבים אשר עשית עמנו ועם אבותינו * והיום
 הזה קרבתנו לפני הר סיני * ובחרת בנו מכל העמים
 ורצית בנו ונתת לנו תורתך הקדושה על יד נאמן
 ביתך משה רעיא מהימנא מה אנו ומה חיינו כי עשית
 עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה * ואלו פיננו מלא
 שירה כים * אין אנחנו מספיקים להודות לך על אחד
 מאלפי רבבות חסדיך הרבים והעצומים בכלל ופרט *
 ועל אשר זכיתנו בתורתך הקדושה ועל כלם יתברך
 ויתרומם ויתנשא תמיד שמך לעד וכל החיים יודוך
 סלה :

והנרה הלילה הזאת * קרינו בתורתך הקדושה
 בתורה נביאים וכתובים ובזוהר הקדוש לתקן
 את שרשם במקום עליון * ולעשות נחת רוח לפניך
 ולחבר הדודים יחדיו * ואתה בטובך תרחם עלינו
 ותקבל למודנו ברצון * ובכח תורתך הקדושה תשפיע
 לנו שפע ישועה ורחמים * ותצילנו מיצר הרע * וקיים
 לנו מה שהבטחתנו על ידי עבדיך חכמי ישראל הבא
 ליטהר מסייעין אותו * פתחו לי פתח כחודה של מחט
 ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם אנא יי חוס
 וחמוד עלינו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ותורתך
 יתמידו ויתרבו * עזרנו אהי ישענו על דבר כבוד שמך
 וחזקנו ואמצנו בתלמוד תורתך הקדושה ותזכנו לעסוק
 בתורתך לשמה * אנחנו וזרענו וזרע זרענו בקדושה
 ובטהרה * ותזכנו לשמונה וארבעים דברים שהתורה

יהי רצון

נקנית בהם · ותתן לנו כח לעשות חיל ותזכנו להתרחק
מגאווה וכעס והקפדה ונכיר מעושי ערכנו ונפשנו כעפר
לכל תהיה ותזכנו להתרחק מלשון הרע · ומחנופה
וליצנות ושקר וכזב ומרמה · ודבור חול בשבת ויום
טוב וכל דבור אסור · ותזכנו להתרחק מהאורח
התענוגים ונוכל לשובע נפשנו וכן בכל צרכנו · וזכנו
לעשות כל מעשינו לשם שמים · ותזכנו להתרחק מכל
דאגה ועצבות ושחורה · ונהיה שמחים לעבודתך
וליראתך ותזכנו להשרים תקון נפשנו רוחנו ונשמתנו
בגדגול זה ·

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱהִינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵי הַרְחָמִים
אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת שֶׁאִם נִגְזַר עֲלֵינוּ חֵם וְשִׁלוּם
לְהַכְרִית הַכֶּרֶת רִשְׁעִים · יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ ·
וַיְגַדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עֲלֵינוּ שִׁיחָא חֲשׁוֹב צַעֲרֵנוּ שֶׁנִּצְטַעֲרֵנוּ
הַלִּילָה הַזֹּאת וְקִמְטָנוּ שִׁינָה מֵעֵינֵינוּ · לְקִרְוֵעַ רוּעַ גֹּזֵר
דִּינֵינוּ (יִכְיִין כֶּסֶם קִרְעַ שֶׁסּוּן) וְנִהַר יוֹצֵק יִסּוּדֵנוּ · אֲנִי
בְּצַדֶּךָ אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוֹנֶתְךָ · וְתַחֲסוּם
וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְאֵל הַכְּרִיתָנוּ לֹא כֶרֶת דְּיוֹמִי וְלֹא כֶרֶת
דְּשָׁנִי וְלֹא תִכְרֵת נַפְשָׁנוּ מִלְּהַעֲרֹת מִיּוֹן נֹקֵבִין לְמַעַרְהָ
וְלֹא תִכְרֵת נַפְשָׁנוּ מִלְּהַזְדוּג בְּבֵת זֹנָה בְּעוֹלָם הַנְּשֻׁמּוֹת
בְּהַכְרֵת רִשְׁעִים חֵם וְשִׁלוּם · וְתִשְׁפִּיעַ עֲלֵינוּ אֹרֶךְ יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים מִכֶּתֶר עֲרִיזוֹן לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁנוּ · וְלְהַחֲיוֹתֵנוּ
חַיִּים אֲרוּכִים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים לְעַבְדוֹתְךָ · וְתִזְכְּנוּ לְמִקּוּם
שֶׁהָרוּחוֹת וְהַנְּשֻׁמּוֹת נִחְצְכוֹת מִשָּׁם וְנִזְכָּה לְהַיּוֹרֵת
מִהַעוֹלָם וְהַזּוֹכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא · וְנִכְחָ שְׂמֶךְ
הַקְּדוֹשׁ (אֲאֵהִלֵּידָהּ) תִּבְטַל מֵעֵינֵינוּ וּמֵעַל כָּל בְּנֵי
בֵּיתֵנוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת וְתִשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ בְּעֵין

יהי רצון

קצא

חמלתך * שנאמר בו הנה לא ינום ולא יישן שומר
 ישראל * ויהיה הצער שנדרנו שינה מעינינו בלילה
 הזאת לתקון מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך
 עשינו * ונפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הנקרא ראה
 בעון הראורת ופצנו והצירנו מעונש חבוט הקבר
 נהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים בקבר * ובצער
 שנדרנו שינה מעינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשנו
 במשכנות מבטחים :

והנה התורה הקדושה שבה נתעסקו הלילה הקדושה
 הזאת היא נפלאות והשמות הקדושים היוצאים
 מכל מה שקרינו * המה יליצו טוב בעדנו לקבלנו
 בתשובה * ולקרוע רוע גזר דיננו * ונפטר מכל צער *
 וכל המקטרגים אשר נכראו בעונותינו ימחו בלח
 תורתך הקדושה * אנא הבט בעמלנו * ואל רביש
 במעלנו ותבוא לפניך שועתנו לב נשכר ונדכה אלהים
 לא תבוז * ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות
 הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמהו עיר אלהינו *
 לטהרנו מכל פשעינו ואהה בטובך תעורר רחמיך *
 ויפן מצחא דאריך אנפין רעוא דכל רעוון במצח זעיר
 אנפין ועינא דאריך אנפין בעינא דזעיר אנפין
 ובכן יתבטלו כל הדינין והיו כלא היו *

כי אתה חפץ בתשובת הרשעים *

חננו ועננו ושמע תפלתנו *

יהי לרצון אמרי פי והגיון

דבי לפניך יי צורי

וגואלי :

כני
בעין

פי תוספות ד"ה

כדי שלא להניח הנייר חלק אטרתי להציג פה מה שביארתי בכונת

דברי תוס' ד"ה ד"ה ולתקופת כד"א *

א) ובשתקדק על מולד ניסן דתמו וכו' פי' דמסתמא שנת תקוסו סוף פשוט וגם כדורה חדש מלא וחדש חסר ויודע כי ספרש שנין מולד שנה ספשוט למולד ר"ה שלאחריו סוף ד"ה תקע"ו ר"ל ד' ימים ושמונה שעות ותתע"ו חלקים וכו' כשתרלס לידע מולד תשרי של שנת תקוסו לריך שתכנה ד"ה תתע"ו מן מולד וי"ד ויאלץ מולד תשרי דתמו כמ"ד כי ששעס סוף כחלקת לאלף ושמונים חלקים וכשתרלס לסוף מולד ניסן דתמו לריך אחת לנכות ממולד וי"ד חזי ד"ה תתע"ו שסס ב' ימים ד' שעות תל"ח חלקים ויאלץ לך מולד ניסן דתמו ליל ד' ששס ט' תרמ"ב חלקים

ב) שם ולתקופת מניסן של תמו וכו' ר"ל כי אע"פ שלענין מולד מבס"ד מניין סנה לענין התקופת מניסן של תמו מניין משום דקי"ל כספרת ר"י כמ"ש בחלקת התוספות

ג) שם שסיהם התקופת בחלקת ליל ד' וכו' פי' דסא קי"ל כר"י דאין התקופת ניסן נופלת אל בארבעת רביעי סיוס וכו' ומסתמא אמרינן ששתקופת סיהם בחלקת ליל ד'

ד) שם ונמאלץ דקדמס תקופת תשרי וכו' פי' כי קפ"ב ימים של שני התקופות ששליש שבועות ול תכניסם במנין כלל כי גם סס נשלמים כליל ד' כשכוע ולץ ישאר מסס כ"א ע"ו שעות כלכד ונמאלץ כי מס שסיהם תקופת ניסן בחלקת ליל ד' עכשיו תסיהם תקופת תשרי כיוס ד' תחלת ששס רביעיית מסיוס ותקדים למולד וי"ד יוס א' וכ"ג שעות ואע"פ שי"ג לסקשות ששרי שני התקופות סס עורפיה על חלי שנת סלכנס חמשס ימים וי"ד שעות ותרמ"ב חלקים ששרי סקפ"ב ימים סס כ"ו שבועות אבל חלי שנת פשוט סס כ"ס שבועות וי"ד תל"ח חלקים וסס נפלס תקופת ניסן בחלקת ליל ד' קודס מולד ניסן כע' שעות ותרמ"ב חלקים א"כ בהכרח סוף לסתאחר תקופת תשרי אחר מולד וי"ד חמשס ימים ושעס אחת וסתוספית ז"ל אדרבא קדימו תקופת תשרי יוס א' וכ"ג שעות ושרי יס ביניסם ספרד שבעס ימים שלמים מעת לעת ס"ל לסתוספות שעיקר תקופת תשרי סיהם כיוס ד' בחלקת ששס ד' מסיוס ויתרון ימות חמסס מתוירים אותו למפרע מקמי חודש ניסן כמ"ש בלית סמוון לוס

ה) שם ונמאלץ דקדמס תקופת ניסן אה סמולד ז"ט תרמ"ב דלחסי שנת וכו' כל"ז פי' כי שנת חמסס סוף סס"ס ימים ורביעי יוס' ושנס פשוטס סוף שג"ד ימים ושמונה שעות ותתע"ו חלקים נמאלץ שעודפת שנת חמסס על סלכנס וי"ד ימים וכ"א שעות וי"ד חלקים ולשני התקופות שסס חלי שנת חמסס יסיו יקדים על חלי שנת סלכנס חמשס ימים וי"ד שעות ותרמ"ב חלקים וככר סוכיתו התוספות כי תקופת תשרי דישוב קדים למולד א' וכ"ג ואל"כ מוכרח שכבר קדמס תקופת ניסן דתמו למולד ניסן דתמו ז' תרמ"ב דסיונו ססיהם תקופת ניסן בחלקת ליל ד' קודס שכוע א' למולד סלכנס סוף שיפור כללות חממשס ימים וי"ד שעות ותרמ"ב חלקים של יתרון ב' התקופות על חלי שנת סלכנס עס סא' כ"ג כדי שני"כ כשיגיע תקופת תשרי דישוב ישאר בין התקופת למולד א' וכ"ג שעות ולפי"ז מאז דאמרי סוף לעיל תקופת ניסן סיהם בחלקת ליל ד' סייכו כניסן דתמו ולץ כניסן דלכנס ואלץ לסקשות דאין אפשר לסיות דקדמס תקופת ניסן למולד ויתר משכוע א' וסלץ כיוס א' נהלו שניסס י"ל כי באמת לכ"ע כי לר"י בין לר"א כיוס

פי תוספות ר"ח

כתבו רק אכן דנכגינן לחשוב למולד מתשרי כר"ח ולתקופם מניסן מוכרח סוף
שלמפרע ימים כינישם ספרש זס

ו) ושרי עכשיו כוונתו וכו' ותקופם מניסן מוכין ומילד תשרי כסדר וכו'
כ"ל ור"ל שאם סייגו חושבים סמוול ותקופם שניסם מתשרי של ישוב
לא סייגו וקוקים לססיר מתקופם רק א' כ"ג דווקא כרי לשוואת סתקופם עם
סמוול וכן אם סייגו חושבים סתקופם וסמוול שניסם מתשרי של תסו סייגו
וקוקים לססיר מתקופם א' וכו"ג וגם יתרון של ד תקופות ששנס שסס י"וד
ימים וכו"א שעות ור"ד חלקים אכל עכשיו שנוסגים לחשוב סמוול מתשרי
דתסו ותקופם מניסן דתסו ולא חוייגינן לתקופות שסיו מתשרי דתסו עד ניסן
דתסו א"כ לא נשאר ספרש בין סתקופם למילד כ"א אלו סו"ט תרמ"כ לבן
ססירים ו"ט תרמ"כ כרי לשוואת סתקופם עם סמוול של שנת סתסו ומשם
ואילך ישתו סתקופות עם סמוולדות ע"י שנים סמעוכרות

ז) שם דתניא לקמן מוכין לתקופם מניסן ולמולדות מתשרי וכו' כלו' קך
ס"ל לחכמי ישראל אכל לר"י ענמו ס"ל שנס למולד מניסן מניסן וכן
לא ס"ל שנס לתקופות מתשרי דשיב מניסן ותתום ס"ל דר"י ור"א תרווייסו
ו'ל סמוול דישוב סיס כו"ד רק שלסכרת ר"י סיס כיוס ששי שסוף ר"ח ניסן
וסדרת ר"ח סיס כיוס ו"אז שסוף ד"ס ולח כפי' רש"י ו'ל שערש כר"יב
גנס לסכרת ר"י סיס מולד ניסן ליל ד' ע' שעות תרמ"ב חלקים (דרש"י ו'ל
סולרך לפרש סבי משוס דס"ל שנס למולדות מניסן מניסן כר"י ואי אפשר
לסיות מולד תשרי כנס"רו כקרי"ל אי לא נימא שנס ר"י ס"ל סמוול ניסן סיס כע'
שעות תרמ"ב אכל תתום ס"ל דסמוולדות כר"א וסתקופות כר"י (וא"כ לסכרת
ד"א שסוס מולד ניסן דתסו ליל ד' ע' שעות תרמ"ב חלקים שנס סוף קרוס
למולד ניסן של ר"י ב' ד' תל"ח ססוף תלי שנס שזעוט וכן מולד דתסו לס'
ר"י סיס ליל ד' ע' תרמ"ב ולס' ר"א סוף כסר"ד וקרוס למולד ר"י של תשרי
ב' ד' תל"ח ולכן סקשו ודכר תימס סוף כנאפי נחלקו כי סלח אפשר לכבר
זס כנס לחשוב כל א' לפי סכרתו את סמוולדות מכרייאת סעולס ועד עכשיו
ויתברר סוכר אי כר"י אי כר"א כי סלח סס מרחיקוס סמוול ומ"ו ב' ד' תל"ח
ווס יכול לסמכרר כנסיון שאס נחאחרס סלכנס ב' ד' תל"ח מלכר סכ"ד שעות
דמכסי סיסרף ואח"ך נלאת א"כ מוכרת סוף כסכרת ר"י ואס סקרימס ב' ד'
תל"ח א"כ מוכרת שפעיקר סוף כסכרת ר"ח

